

Dr. R.M. Pathy

4.7.1944

തെക്കുംഭാഗം

Karamal Royachal

വടക്കുംഭാഗം

Punna

ശ്രീമാൻ ചാഴികാട്ടു ജോസഫ്

അവർകളാൽ പ്രസിദ്ധമായ

സുറിയാനിക്കാരുടെ കേരള പ്രവേശനം.

(അദ്ധ്യക്ഷൻ)

തെക്കുംഭാഗം ദായ ചരിത്രം

എന്ന തുറിച്ചെഴുതിയുള്ള

ഒരു വിവരപത്രം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

ജോസഫ് തുറച്ചാകൻ.

പ്രസാധകൻ

റി. ഡി. സ്കാരിയ.

ബി. കെ. ഓ. പ്രസ്സ്

ആലപ്പുഴ.

1944.

(പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്.)

~~കേരള സർവ്വകലാശാല~~

1491.7.14

അനുക്രമണിക.

അദ്ധ്യായം

പ്രാരംഭം	1 മുതൽ 5 വരെ വശങ്ങൾ.	
അദ്ധ്യായം ൧.	മി. ചാഴികാടന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ തെളിവുകൾ.	6-24
അദ്ധ്യായം ൨.	കുന്നയിത്തോമ്മാ കാനാഗ്രാമവാ സിയായിരുന്നോ?	65-130
അദ്ധ്യായം ൩.	തെക്കുംഭാഗചരിത്ര നിർമ്മാണത്തി ന്റെ ആദ്യഘട്ടം.	131-236
അദ്ധ്യായം ൪.	നാട്ടുചരിത്രകാരന്മാർ.	236-260
അദ്ധ്യായം ൫.	കുന്നയിത്തോമ്മായുടെയും കൂട്ടരു ടെയും ഭേദഗണനാധിവാസകാ രണം.	261-312
അദ്ധ്യായം ൬.	ടി. തുടർച്ച.	312-398
അദ്ധ്യായം ൭.	A. തെക്കുംഭാഗത്തെ വേദപ്രചാരണവും " B. തെക്കുംഭാഗരുടെ ആചാരാദിക ളിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ.	398-419 419-438
"	C. തെക്കുംഭാഗരുടെ വിവാഹച്ചടങ്ങു കൾ.	439-447.
അദ്ധ്യായം ൮.	തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്ര സരക്കേഴപം.	447-533
അദ്ധ്യായം ൯.	ഉപസംഹാരം.	533-541

ആമുഖം.

വക്കീൽ മി. ചാഴികാട്ടു ജോസഫ് അവർകൾ “സുറിയാനിക്കാരുടെ കേരളപ്രവേശനം” എന്ന അപരനാമത്തിൽ “തെക്കുഭാഗസമുദായചരിത്രം” അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതു 1940-ൽ ആണല്ലോ. 1941 ജനുവരി മാസാരംഭത്തിൽ അതിന്റെ ഒരു പ്രതി യാദൃച്ഛികമായി എന്റെ ഒരു ബഹുമാന്യമിത്രത്തിന്റെ പക്കൽവെച്ചു കാണുന്നതിനു ഇടയായി. അതു ഒരു വായിച്ചു നോക്കുന്നതിനായി ഞാൻ വായിപ്പു വാങ്ങി. “യെക്കുഭാഗരെ വളരെ ഇടിച്ചാണ് വക്കീൽസാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്: അതിലെ അധർമ്മപ്രസ്താവനകളെ ഖണ്ഡിച്ച് ചരിത്രം അറിയാവുന്നവർ വല്ലവരും എഴുതണ്ടതാണ്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് എന്റെ ആമാന്യസ്നേഹിതൻ ആ പുസ്തകം ഇനിക്കു വായിക്കാൻ തന്നത്. ചരിത്രവും ബന്ധമായി പറയത്തക്ക യാതൊരു പിടിയുമില്ലാത്ത ഞാൻ അതിനെ ഖണ്ഡിക്കണമെന്നോ ഖണ്ഡിക്കുമെന്നോ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു വിവക്ഷയുമില്ലായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണ്. എന്റെ സ്ഥിതിയും അതിൽനിന്നു ഒട്ടും ഭിന്നമല്ലായിരുന്നു.

മി. ജോസഫിന്റെ പസ്തകം ഞാൻ അവധാനപൂർവ്വം വായിച്ചു; വിണ്ടും വായിച്ചു. ആദ്യവായനയിൽതന്നെ മി. ജോസഫിന്റെ പല പ്രതിജ്ഞകളും പ്രസ്താവനകളും യഥാർത്ഥ ചരിത്രത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്നു ഇനിക്കു ബോദ്ധ്യമാകാൻ തുടങ്ങി. പ്രത്യേകിച്ച്, വേദപുസ്തകത്തെയും ടി ചരിത്രത്തെയും ആന്യദമാക്കി ടിയാനു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പല നിഗമനങ്ങളും—ഉദാഹരണമായി പ്ലാത്തോസ്, തോമോശ്ലീഹായും യൂദാശ്ലീഹായും ഏകപുരുഷിയാണ്: തോമോശ്ലീഹാ ന. കർത്താവിന്റെ സഹോദരൻ അഥവാ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു; മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരിൽ മിക്കവരും മിശിഹായുടെ സംബന്ധക്കാർ ആകുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകൾ—ശരിയല്ല എന്ന് ഇനിക്കു വേദപുസ്തകവുമായുള്ള പരിചയത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ, പുസ്തകരൂപത്തിൽ ഖണ്ഡിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശഫലിതമല്ലെങ്കിലും, ഒരു വെറും പഠനമെന്നനിലയിൽ സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ അപ്രായം എന്നൊരു പരിമിതിയെത്തുന്ന വിഷയമാക്കി നോട്ടുകൾ കുറിച്ചെടുത്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ വേദപുസ്തകത്തെയും തത്സംബന്ധമായ ചരിത്രത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള എന്റെ ഈ പഠനം മി. ജോസഫിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും നിഗമനങ്ങളെയും ഖണ്ഡിച്ച് നിരൂപണം ചെയ്യുവതക്കു ഒരു നിലയിൽ എന്നെ എത്തിച്ചു എന്ന് ബോദ്ധ്യമായതിനോടുകൂടി മറ്റു ചരിത്രഭാഗങ്ങളേപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകളുടെ നടത്താനുള്ള ഒരു ശക്തിമത്തായ പ്രേ

എന്റെ മനഗതി 'ക്രമാങ്കൻ' എന്ന എന്റെ പേരിനെ ഒരുവിധത്തിൽ അനപത്ഥമാക്കുന്നുണ്ട്. മൂന്നാം കഴിയുന്നത്ര അക്ഷരപ്പിഴകൂടാതെ റിപ്പിറ്റിച്ചുകിട്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വളരെ നിഷ്കഷിപ്പിട്ടും എന്റെ പരിശ്രമം പരാജയമടയുകയാണു ചെയ്തത്. അധുനികങ്ങളായ നാനാതര സഞ്ചികരണങ്ങളും ഏല്പട്ടത്തി കമനിയമായ വിധത്തിൽ അച്ചടി നടത്തുന്ന ശാലകൾ നാട്ടിൽ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ പലതും അച്ചടി പ്ലിശാചിന്റെ കേളീരംഗങ്ങളായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു എന്ന ശോച്യാവസ്ഥയെ പരിഹരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മുദ്രാലയാധികൃതന്മാർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനുകൂടി ഈ സന്ദർഭം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതിൽ ഏതാനും ഗുരുതരങ്ങളും അനേകം അല്പസാരങ്ങളുമായ അക്ഷരത്തെറ്റുകൾ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രധാനങ്ങളും മാന്യവായനക്കാർക്കു അനായാസേന തിരുത്തീ വായിക്കാവുന്നതുമായ തെറ്റുകളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രധാനമായ തെറ്റുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് തിരുത്തുന്നതിനായി ഒരു ശുദ്ധിപത്രം ഇതിനോടു അനുബന്ധിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നതിലേക്കു മാന്യവായനക്കാരുടെ ദാഷ്ടിയെ സാദരം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കടശിയായി, ഈ മെറ്റുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രണയനം, മൂന്നാം മുതലായവയിൽ നാനാപ്രകാരത്തെയും എന്ന സാദായിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ സഹോദരന്മാർക്കും എന്റെ നിർവ്വരാജമായ കൃതജ്ഞതയെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു കേരളീയഹസ്ത്രാബ്ധി സമുദായ മഹാമാതാവിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ ഈ വിനീതേ പഹാരത്തെ ഞാൻ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

ജോസഫ് ക്രമാങ്കൻ.

—*~*~*~*~*

ശുദ്ധീകരണം

പേജ് നമ്പർ	വരി	മുദ്രാക്ഷരം	സുദ്ധി
10	12	നന്ദിമേൽ	നന്ദിമേൽ
	15	നന്ദിമേൽ	നന്ദിമേൽ
	24	അന്യമൊരു	അന്യമൊരു
	26	എന്നു	എന്നു
18	9	htat	that
	4	hae	he
21	17	ചാഴിക്കാടൻ	ചാഴിക്കാടൻ
22	6	യോദ്ധ: II	യോദ്ധ: II
	21	"ഇതിന്റെയേക്ക	"ഇതിന്റെയേക്ക
23	6	അർദ്ധമാ	അർദ്ധമാ
	10	നവദമ്പതി	നവദമ്പതി
	12	സമീപം	സമീപം
24	6	അഗാധം	അഗാധം
	25	കണ്ടാലോ	കണ്ടാലോ
26	13	mark V- 12	mark VI- 3
27	11	യോന്നയുടെ	യോന്നയുടെ
32	20	VI	IV
33	13	II—12—൪	II—12—൪
34	28	II—13—൪	II—12—൪
35	1	എളുപ്പമി	എളുപ്പമി
39	13	(P. P. II—43)	(pp. 12—43)
32	13	അവിധ	അവിധ
38	16	(വ: 40	(വ: 4)
60	8	കാൽനായിലെ കല്പാ 'ബഹിരസ്'	"കാൽനായിലെ കല്പാണ വി രസ്"
73	4	send	sent
79	25	xII—10	XIX—10
81	29	vol	vol VI
"	30	eth	the
84	18	and	land
85	6	proverdial	proverbal
"	24	സംഭാവിക	സംഭാവിക
92	23	നടപ്പില്ലായിരുന്ന	നടപ്പില്ലായിരുന്ന

പരം. വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
93	19 തമ്മിലുള്ള	തമ്മിലുള്ള
96	12-13 കഴക്കിന്റെ	കിഴക്കിന്റെ
99	3 from	from
101	10-11 വിവരങ്ങളിലും	വിവരങ്ങളിലും
"	32 വൈദികരോടുകൂടെ	വൈദികരോടുകൂടെ
102	18 അവരുടെ	അവരുടെ
106	9 ചെയ്തിരുന്നില്ല	ചെയ്തിരുന്നില്ല
112	(തലക്കെട്ട്) ല. 44	ല. 14.
114	18 "കുന്നായശബ്ദം	"കുന്നായശബ്ദം"
"	19 തെക്കോട്ടാഗ. . . വിവരണം	"തെക്കോട്ടാഗ. . . വിവരണം"
126	13-4 ഉദ്ദേശിച്ചില്ല	ഉദ്ദേശിച്ചില്ല
133	27-8 നകുടിയാക്കോൽ	അകുടിയാക്കോൽ
140	(തലക്കെട്ട്) അ. 2.	അ. 3.
144	25 അത	അതി
"	27 സൂനഹി	സൂനഹ
151	15 സ്നേഹിത	സ്നേഹിത
152	18 കുടം	കുടി
167	2 quem	quem
169	8 കൂടുതൽ	കൂടുതൽ
172	9 പെറുമാൻ	പെറുമാൻ
176	7 തന്നെ	തന്നെ
178	9 ihanc	hanc
181	1 anb	and
"	16 anb	and
183	9 more-	more
"	18 dise	dis-
"	21 fangelic	angleic
"	" ther	their
"	22 ortune	fortune
200	27 ക്നാൽ	ക്നാൻ
209	18 qeterreatur	deterreatur
210	26 diooecesis	diocesis
"	28 Selu eu censi	Seleucensi
217	35 a she	as he
218	4 quarrel sand	quarrels and
223	5 അമ്മിനയൻ	അമ്മിനിയൻ
225	2 വിഷ് പെർ	വിഷ് പെർ
229	22 ഗിയാമിൻ	ഗിയാമിൽ

വശം. വരി.	അബദ്ധം.	സൂച ലം.
231 3	stationous	stations
" 26	bya	by a
236 21	(Thomae Apostoli	(Thomae Apostoli)
257 19	സഭാസ്വത്തകാല്യങ്ങളെ	സഭാസ്വത്തകാല്യങ്ങളെ
265 21	അ: 493—4.	അ: 4—pp 93—4.
274 34	നകരത്തുക	നകരത്തുക
279 5	കാല്യങ്ങളിന്നിന്നതന്നെ	കാല്യങ്ങളിന്നിന്നതന്നെ
280 31	അപട്ടണത്തിന്റെ	അ പട്ടണത്തിന്റെ
295 23	ourmaster	our master
301 7	We heve	We have
" 15	(എന്ന സാമന്തജന്യലം	(എന്ന സാമന്തജന്യലം)
302 17-8	translatesthus	translates thus
311 23	എനിക്കാഹമുണ്ടെങ്കിലും	എനിക്കാഹമുണ്ടെങ്കിലും
322 13	Quo tation	Quotation
323 5	divil	devil
" 35	മി. ചാഴി	മി. ചാഴികാടൻ
324 24	moses	Moses
325 15	Abjectives	Adjectives
" 17	useb	used
326 18	ഭരണധ്യൂപനമായി	ഭരണധ്യൂപനമായി
329 36	ശോഖ	ശോഖ
330 17	നടന്ന	നടന്ന
336 22	nonn egat	non negat
340 39	എഴുതിയിട്ടു	ഒള്ളതു
343 31	തെക്കുകടൽകരയിലുള്ള	തെക്കുകടൽകരയിലുള്ള
348 10	സിന്ദാബർ	സിന്ദാബർ
349 2	ചോഴൻ	ചോഴൻ
350 9-10	ചെയ്തിട്ടുള്ള	ചെയ്തിട്ടുള്ളതു
" 22	കററം അല്ലേറം	കററം-അല്ലേറം
" 30	അമാത്മങ്ങൾ	അമാത്മങ്ങൾ
352 22	അറ	അറ
355 20	ഔദ്യോഗികതാമധാരി	ഔദ്യോഗികതാമധാരി
356 11	മാന്നത്തു	മാന്നത്തു
360 3	ast he	as the
363 11	aeulogy	a eulogy
364 16	regardigdates	regarding dates
372 35	പുണ്യവിർയ്യത്തോടും	പുണ്യവിർയ്യത്തോടും
375 20	കണ്ടിര	കണ്ടിരി

വാക്കു, വരി	അർത്ഥം.	സൂചന.
381 23	കാനോനിൽനിന്നും	കാനോനിൽനിന്നും
385 13	നേഷനിൽ	നേഷനൽ
392 3	ധർമ്മമായ	ധർമ്മമായ
" 12	Brief sketch	Breif Sketch
" 15	Chaldeaus	Chaldeans
" 18	പോത്തുഗീസുകാർ	പോത്തുഗീസുകാർ
392 35-6	ദേശവാസികൾ	ദേശീയർ
408 8	Domini	Domini
414 11	യുദ്ധം	യുദ്ധം
417 31	പെൺകുട്ടികൾ	പെൺകുട്ടികൾ
418 39	ധർമ്മത്തിൽ	ധർമ്മത്തിൽ
428 14	igitur	igitur
430 11	Nestorian	Nestoriani
" 15	insculptus	insculptus
431 20	author	author
" 22	underlook	underlook
432 11	ചെൽ — സി	ചെൽ — സി
443 33	ജനറൽ	ജനറൽ
" 33-4	അപ്പോസ്തോ	അപ്പോസ്തോ.)
445 8	ചെൽ — സി	ചെൽ — സി
448 7	സമുദായങ്ങളായി	സമുദായങ്ങളായി.
455 36	പ്രേമത്തെ	പ്രേമത്തെ
464 28	എജിപ്റ്റു	എജിപ്റ്റു
465 5	അതിനില്ലാത്ത	അതിനില്ലാത്ത
473 39	അന്ത്യമായി	അന്ത്യമായി
475 10	വിചാരത്തിൽ	വിചാരത്തിൽ
476 24	this	its
479 29	ഗോവെ, ഗോളിൽ—	ഗോവെ, ഗോളിൽ—
485 30	ഗോവെ (മുഖ്യങ്ങളായി)	ഗോവെ
487 2	Apostolic	Apostolic
489 6	അക്ഷിപ്തമായി	അക്ഷിപ്തമായി
500 7	ധർമ്മങ്ങൾ അവരുടെ	ധർമ്മങ്ങൾ അവരുടെ
501 11	അർത്ഥമുള്ളതായി	അർത്ഥമുള്ളതായി
504 18	നിശ്ചയങ്ങളായി	നിശ്ചയങ്ങളായി

തെക്കുംഭാഗം

വടക്കുംഭാഗം

സുറിയാനിക്കാരുടെ കേരളപ്രവേശനം,

അഥവാ

തെക്കുംഭാഗസമുദായചരിത്രത്തേപ്പറ്റി
ഒരു വിമർശനം.

—*—

പ്രാരംഭം.

യാക്കോബായക്കാരുടെ സമുദായക്കേസിൽ പ്രതി
ഭാഗം 9-ാം സാക്ഷിയായ ഒ. എം. ചെറിയാൻ, ബി. എ;
എൽ. റ്റി. അവാർകൾ താഴെവരുന്നപ്രകാരം മൊഴി കൊടു
ത്തതായി 1941 നവംബർ 9-ാംതീയതിലെ “ദീപിക”യിൽ
കാണുന്നു. “നിഖ്യാസുനഹദോസ്” കഴിഞ്ഞ 20 വർഷം
പ്പോൾ (345-ൽ) പേർഷ്വായിൽനിന്നും ഒരു വലിയ സംഘം
ക്രിസ്ത്യാനികൾ മലങ്കരവന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്തു എന്നു കാ
ണുന്നു. അവർ ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആ
ണ് വന്നത്. ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ ഭദ്രശത്ത സൂചിപ്പിക്ക
ുന്നതാണോ കാനാ എന്ന് ഇനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പലസ്തീൻ
നാടിൽ കാനാൻ എന്നൊരു പേരു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പേർഷ്യ
യിൽ ഇങ്ങിനെ പേരുള്ള ഒരു ഭദ്രശ ഉള്ളതായി അറിവി
ല്ല.” മി. ചെറിയാനെപ്പോലെ അഭിജ്ഞാനം വിദ്യാസമ്പന്ന
നായ ഒരാൾ കൊടുത്ത ഈ മൊഴിയിൽ അല്പജ്ഞരായ
അസ്വാഭാവികവാക്യ വാസ്തവത്തിൽ ആശ്ചര്യം തോന്നാതിര
ുന്നില്ല. കേരളക്കരയിലെ സുറിയാനികളെ സാരമാ
യി സ്തംഭിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ടി ക്രിസ്ത്യാനി
കളിൽ പ്രമുഖനായ പലരിലും കാണുന്ന അജ്ഞത ആ
രെയാണ് ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരാക്കാത്തത്? സജാതീയരും
സ്വജാതീയരായ ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ പുരാണേതിഹാസ

ചരിത്രാദികളേക്കാൾ വിജാതീയരുടേതിനോടാണ് അവർ കൂടുതൽ പ്രതിപത്തി എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. “പുച്ചയില്ലാ വീട്ടിൽ എലിക്കു വിളയാട്ടം,” എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ല് അനന്തമായി ഭവിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

ഇവിടെ ഇത്രയും പറയാൻ ഇടയായത് “സുറിയാനികളുടെ കേരളപ്രവേശം അഥവാ തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രം” എന്നപേരിൽ വക്കിൽ മി. ജോസഫ് ചാഴികാട്ട് (1940-ൽ) ഒരു പുസ്തകം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ അദ്ദേഹം തട്ടിമുളിച്ചിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ആരും ഒന്നും ഇതുവരെ ഉരിയാടിയതായി കേൾക്കാഞ്ഞിട്ടാണ്. (മി. എം. ഓ. ജോസഫ് “വീരരാജപ്പട്ടയം” സംബന്ധിച്ച് “ന. ഭിപിക”യിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ലേഖനപരമ്പരവഴി മി. ചാഴികാട്ടന്റെ ഒരു വാദമെന്തെ വെണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ വിശദീകരിക്കില്ല.) ടി. പുസ്തകത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് മി. ചാഴികാട്ടൻ തന്റെ പ്രമേയത്തെ ഇങ്ങിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. “ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ കാനാ ഗ്രാമവാസിയായ മാർ തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സുറിയാനിയിൽനിന്നും എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാർ മലയാളത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഗുരുവായൂർ വന്നിറങ്ങി. അവരുടെ കൂടെ എഡ്യൂക്കേഷണലൈ മാർ യൗസേപ്പുമെത്രാനും ഏതാനും പട്ടക്കാരും കൂടെ ശമാശനമാരുംകൂടി വന്നിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നിറങ്ങിയ ഇവർ അന്നത്തെ കേരളചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ചേരമാൻ പെരുമാളിൽനിന്ന് ഏതാനും രാജകീയ പദവികളും അവരുടെ താമസത്തിനുവേണ്ട ഭൂമിയും ഒരു ചെമ്പുപട്ടയത്തിൽ എഴുതിവാങ്ങി. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ക്നാൻ നഗരി എന്ന പേരിൽ ഒരു പട്ടണവും പണിതു അവരുടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം ക്നാൻ നഗരിയിൽ താമസമുറപ്പിച്ച സുറിയാനിക്കാർ 345-ൽ ഇന്നുവരെ കഴിഞ്ഞ പതിനാറു ശതാബ്ദങ്ങളിലായി ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റു സമുദായക്കാരെപ്പോലെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാതെ ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമായി പ്രത്യേക പാരമ്പര്യങ്ങളോടും

ആചാരമയ്യാദികളോടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചുവരുന്നു. ഇവരെ മലയാളത്തിൽ തെക്കുംഭാഗരെന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവർ സുറിയാനികളുള്ള കാനാഗ്രാമത്തിൽനിന്നുവന്നവരാകയാലും കാനാഗ്രാമവാസിയായ തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്നതിനാലും അവർ വിട്ടുപോന്ന നാടിനെ അനുസ്മരിച്ച് സുറിയാനിക്കാണെന്നും. അവരുടെ നേതാവിനേയും അവർ താമസിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമത്തേയും അനുസ്മരിച്ച് ക്നാനായക്കാണെന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. സുറിയാനിക്കാരുടെ കേരളപ്രവേശന ചരിത്രമാണ് ക്നാനായ സമുദായ ചരിത്രം. അതുതന്നെയാണ് തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രവും."

ഈ പ്രമേയത്തിലെ ബഹുഭൂരിഭാഗം പ്രസ്താവനകളും അബദ്ധസങ്കീർണ്ണങ്ങളാണ്. സുറിയാനിക്കാരുടെ കേരളപ്രവേശനചരിത്രമാണ് ക്നാനായ സമുദായ ചരിത്രം-തെക്കുംഭാഗസമുദായചരിത്രം-എന്നു പറയുന്നതിൽ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ല. എങ്കിലും, "ഈ ഗ്രാമത്തിലുള്ള സാരവത്തുക്കളായ ആശയങ്ങളിലും അഭിപ്രായങ്ങളിലും ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് വഴിയൊരുക്കുന്നതാണ് എന്റെ വിനീതാഭിപ്രായം" എന്നു മി. ജോസഫ് പറയുന്നു. എന്നാൽ 345-ൽ കേരളപ്രവേശനമെല്ലാം താമസമാക്കി ക്നാനായത്തായന്റെയും കൂട്ടരുടെയും സന്നാഹങ്ങളാണ് തങ്ങൾ എന്നു തെക്കുംഭാഗർ വാദിച്ചു പറയുന്നതിനെ പാടെ നിഷേധിക്കുകയും ആ നിഷേധത്തെ അല്ലെങ്കിലും ചരിത്രന്യായങ്ങളാൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മാർ തോമ്മാസ്രാണി-വടക്കുംഭാഗസമുദായത്തിൽനിന്ന് ന്യായമായി ഉണ്ടാകാമെന്ന് പ്രതികരിച്ചു പ്രതിഷേധസഭയെ പരിഗണിച്ചായിരിക്കണം മി. ചാഴികാടൻ "ഇതിലെ ആശയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് 'ക്ഷീരമുളളാരകിടിൻ ചുവട്ടിലും ചോരതന്നെ കൊതുകിനു കൗതുകം' എന്ന വിധത്തിൽ വരാവുന്ന നിരൂപണങ്ങളെപ്പറ്റിക്കണമെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു സ്വയം തൃപ്തി അടയ്ക്കുന്നത്. മി. ചാഴികാടൻ മൻകൂറുകളെ ഭയ

ക്ഷുഭനാശം ഇല്ലാത്തപ്രകാരം, എന്നുവെച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദത്തെ അനുസരിച്ചാൽ വരുമെന്നു നിരൂപണങ്ങൾ. ഇനിയും പൊതുജനങ്ങളിൽ അതിരുകൾ കാരണമില്ലാതില്ല. അഗാധപണ്ഡിതനായും സത്യസന്ധനായും അനേക ചരിത്രവിശാരദന്മാർ വടക്കേദാശ്യസമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. യശസ്സർവ്വമാത്രമായ പെ. ബ. നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ. ബ. ബണ്ണാർച്ചൻ പ്രഭൃതികളുടെ നാമഗ്രാണാമാത്രത്തിൽ ആരാണ് അജ്ഞാപിതരാകാത്തത്? ദിനന്തവിശ്വാസകീർത്തിമാനായ എത്രയോ ചരിത്രകോവിദന്മാർ ഇപ്പോൾ വടക്കേദാശ്യസമുദായത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രവസ്തുതകളിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും മി. ചാഴികാടൻ തൊറാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഉദാഹരണമായി. ബ. ബണ്ണാർച്ചൻ “മാതൃഭാഷാസാഹിത്യം” എന്ന വിശ്വാസമായ ചരിത്രകൃതിയിൽ ബലിഷ്ഠമായ ധ്വജങ്ങളാൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാ വാദംപോലും മി. ചാഴികാടൻ ഖണ്ഡിച്ചിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധ്വജങ്ങളുടെയും യുക്തികളുടെയും ബഹുദൂരീകാരവും “ആയിരിക്കാനല്ലാതെ ഇടയില്ല” “ശരിയായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല” “ചെയ്തിരിക്കുന്നു,” “വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു,” “വിചാരിക്കാൻ വഴിയില്ല,” കൊടുത്തിരിക്കാം,” “വിചാരിപ്പാൻ ധാരാളം ധ്വജങ്ങൾ ഉണ്ടു്,” “ധ്വജങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല,” ഇത്യാദി വെറും അഭ്യൂഹങ്ങളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി കെട്ടിപ്പടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹം പുരാതനചരിത്ര രേഖകളെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതോ വലിയ മന്വിധിയോടുകൂടെയാണ്. വളരെ വിരളമായി മാത്രം നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പുരാതന ചരിത്രസംഭവങ്ങളാകുന്ന അസ്ഥിപഞ്ജരത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോധർമ്മപര്യോശിച്ച് മാംസമുമാക്കി, സ്വന്ത മനോരമം സാധിക്കുന്നതിനുകമാർ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനു ചരിത്രമെന്നപേരിനതന്നെ അർഹതയില്ല. അവിടെയും ഇവിടെയും ചരിത്രശകലങ്ങൾക്കു ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വെറും നോവൽ മാത്രമാണ് അത്.

ഈ കാണങ്ങളാൽ മി. ചാഴികാടൻ ഈ ക്ഷേത്രത്തി-
 യെ - ചരിത്രാഭാസത്തെ - പക്ഷപാതരഹിതമായും, മൻ
 വിസി. രാജിമാനം ഇവകളാൽ പ്രേരിതർ അല്ലാത്തവ
 യായ യഥാർത്ഥ ചരിത്രകാരന്മാർ അഗണ്യകോടി
 യിൽ തള്ളിയിരിക്കയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു ചരിത്ര
 കൃത്യം എന്ന നിലയിൽ "സവിധാനി കാര്യങ്ങളെ കോളപ്രദേശ
 വ്യാപ്തമാവിന്റെ നിലയും നിലയും ആയുരമേളമുള്ള. എന്നു
 വാദിക്കിലും യഥാർത്ഥ ചരിത്രകാരന്മാരും ചരിത്രാധിതാക്കളും
 കാലാനുസൃതരായ മി. ചാഴികാടൻ കൃതിയിലെ അ
 ബദ്ധങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിന്നാണ് എന്റെ വിനി
 താദിപ്രായം. അല്ലാത്ത പക്ഷം. "ഈ പുസ്തകത്തിലെ ആശ
 യങ്ങൾക്ക് ഇന്നുവരെ ഒരു പ്രതിബദ്ധം പാപപ്പെട്ടതി
 ചിട്ടയായി അറിവില്ല" എന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു ചരിത്രരേ
 ഖയായി ഇതിനെ ഭാവിയിൽ എടുത്തുകാണിക്കാൻ ഇടയ
 ണ്ടുണ്ട്. ഒരു ചരിത്രപ്രിയനെങ്കിലും കേവലം അല്ലെങ്കിൽ നായ
 ണ്മാൻ മി. ചാഴികാടൻ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി ആകമാനം ഒരു
 നിരൂപണം ചെയ്യണമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. മി. ജോസ
 ഫ് പക്ഷപാതരഹിതനായ ഒരു ചരിത്രകൃത്യം എന്നുഭിമാ
 നിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: "ഭീരുരംഭകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും
 അഭിപ്രായം മാച്ചുവയ്ക്കുകയോ. കേശവലത്തിൽ ഏതെങ്കി
 ലും ആശയം മാിച്ചുവയ്ക്കുകയോ. സമാന്തരയാൽ ഏതെ
 കിലും ഉദ്ദേശം പൊന്തിച്ചുവയ്ക്കുകയോ കൃത്രിമമായി ഏതെ
 കിലും ചരിത്രഭാഗം നിർമ്മിക്കുകയോ ണ്മാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല.
 ഒരു വ്യക്തിക്കോ ഒരു സമൂഹത്തിനോ അസുഖകരമായി
 യാതൊന്നും ഈ പുസ്തകത്തിൽ കടന്നുകൂടാതിരിപ്പാൻ ണ്മാൻ
 പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാക്ഷി സത്യം പറയുന്നതുകൊ
 ണ്ടുണ്ട് ഒരു കക്ഷിക്ക് ഭോഷം വരുണെങ്കിൽ ആയതു അനു
 ഭവിപ്പാൻ കക്ഷി തയ്യാറായിരിക്കണം." (മുഖവുര P. IV.)
 മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ പ്രതിജ്ഞകൾക്ക്
 വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭംഗങ്ങളെ ഏതാനും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ
 തെളിയിക്കണമെന്നു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളു.

തന്നായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഇതിൽ യുദ്ധം ആയിരുന്നു തോമ്മാശ്ലീഹാ. (P. 43.) (3) ക്നാൻ തോമ്മായും അനുയായികളും മാർ തോമ്മായുടെ ശേഷക്കാരാണ്. (P. 2.) (4) മാർ തോമ്മായുടെ ജന്മദേശം നസ്രത്തിനടുത്തുള്ള കാനാ ആയിരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കാൻ പല ന്യായങ്ങളുണ്ട്. (P. 77.) (5) കാനാത്തോമ്മായുടെ ജന്മഭൂമി കാനാ ഗ്രാമമാണ്. (മഖവുര & P. 59.) (6) കാനായിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ബന്ധുക്കളും സന്താനപർമ്പരകളും ശേഷക്കാരും കാനാത്തോമ്മാ പുറപ്പെട്ട കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. കാനാത്തോമ്മായോടു കൂടി ചിലായുള്ളതിൽ വന്ന ജനങ്ങളിൽ ഏതാനുംപേരുടെ ഏകിലും ഒരു പുദ്ദിക കാരണവരോ ഒരു പ്രചിതാമഹനോ മാർത്തോമ്മാ ആയിരിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്. (P. 77.) (7) ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗനശേഷം ശാഖോപശാഖകളായി അനേക കുടുംബക്കാർ നസ്രത്തിലും കാനായിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും വസിച്ചിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം വ്യയം ചെയ്തും ക്രിസ്തു അധികമായി അതുടനടങ്ങാൻ പ്രവർത്തിച്ചതും നസ്രത്തിലും കാനായിലും അതിനു ചുറ്റിലുമായിരുന്നെന്ന് വേദപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് വിശദമാകുന്നുണ്ട്. (P. 84.) (8) “ഈ കാനായിലും നസ്രത്തിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും നിന്നാണ് കാനാത്തോമ്മാ 72 കുടുംബക്കാരായ 400 ജനങ്ങളെ യാത്രയൊരുക്കിയത്. (9) ഈ 72 കുടുംബങ്ങളിൽ പലേ കുടുംബങ്ങളും യേശുവിന്റെയും ശ്ലീഹന്മാരുടെയും കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖകളായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. (P. 85)

3. മി. ചാഴികാടന്റെ ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ എന്തുമാത്രം പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു നമുക്കു ഒന്നു പരിശോധിക്കാം.

“വേദപുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ മിക്കവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ബന്ധത്തിലും ചാർച്ചയിലും പെട്ടവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ അയൽവാസികളുമായിരുന്നു”വോ?

ആയിരുന്നു എന്നു ചണ്ഡികാക്ഷയിൽ മി. ചാഴിക്കാ
ടൻ പറയുന്നു. അതിന്റെ തെളിവു ഇങ്ങിനെ പറയാം: നാം:
വി. യോഹന്നാൻ 2-12-ൽ "ഇതിന്റെ ശേഷം
അവനും അവന്റെ അമ്മയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കഫർണാമിലേക്കുപോയി അവിടെ
കുറെദിവസം പാർത്തു." ക്രിസ്തുവും അമ്മയും സഹോദരന്മാ
രും ശിഷ്യന്മാരുംകൂടി കാനായിലെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ
ശേഷം കാനായിൽനിന്നു കൂട്ടമായി കഫർണാമിലേക്കുപോ
യി എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കഫർണാമിൽ ക്രിസ്തു
വിന്റെ സ്വന്തം കുടുംബക്കാരെക്കൂടെയുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് കല്യാ
ണം കഴിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവും സഹോദരന്മാരും അമ്മയുംകൂടി ഉട
നെ കഫർണാമിലേക്കു പോയി എന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ പ
റഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാനായിൽവെച്ചു ക്രിസ്തു കൂടി സംബന്ധിച്ച
കല്യാണത്തിലെ വരനോ വധവോ ഭാർയ്ക്കോ കാനായിലുള്ളതും
മറ്റൊരാൾക്കോ കഫർണാമിലുള്ളതും ആയിരിക്കാൻ കല്യാണം
കഴിഞ്ഞു ദമ്പതിമാരേയും കൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുവും സഹോദര
ന്മാരും പരിശുദ്ധകന്യകമറിയവും ശിഷ്യന്മാരുംകൂടിപാർപ്പു
ട്ടതെന്നു വിചാരിപ്പാനും ധാരാളം ന്യായമുണ്ട്. കാനായിൽ
വെച്ചു നടന്ന കല്യാണം കന്യകമറിയത്തിന്റെ ഒരു സഹോദ
രിയുടെ ഒരു പുത്രിയുടെ- വി. മർക്കോസ് 6-3-ൽ പറയുന്ന ക്രി
സ്തുവിന്റെ ഒരു സഹോദരിയുടെ-ആയിരുന്നു എന്നുവിചാരി
പ്പാൻ ന്യായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ഇതിനോടൊന്നി ചിന്താലോപ
നമുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കല്യാണത്തിനുക്കു
ണിക്കപ്പെട്ടുന്നതിനാലും കല്യാണംകഴിഞ്ഞ ഉടനെ ക്രിസ്തുവി
നോടും സഹോദരന്മാരോടും അമ്മയോടുംകൂടി അവർ കഫർ
ണാമിലേക്കു പോകുന്നതിനാലും അവിടെ അവർക്കുണ്ടാവാനും
ഒരുമിച്ചു കുറെദിവസം താമസിക്കുന്നതിനാലും ശിഷ്യന്മാർ
എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരും ചാർ
ച്ചക്കാരുമാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. കാനായിൽ
മണവാളിയുടെവീടും, മണവാളി പരിശുദ്ധകന്യകമറിയത്തി
ന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രിയും തലമുറ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ

ഹോദരിയം ആയിരുന്നുവെന്നും ഈ രണ്ടുവീടിലേയും കല്യാണത്തിനും ക്രിസ്തുവും സഹോദരന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും മാതാവിനും പങ്കെടുക്കുന്നതെന്നും കാണുന്നതിൽനിന്നു ശിഷ്യന്മാർ കർത്താവിനോടു ബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചാൽ മാർഗ്ഗമുണ്ട്. നസ്രത്തിൽനിന്നും കാനാ തൊട്ടുവടക്കു വശവും കാനർന്നാ കാനായിൽനിന്നും 12 മൈൽ മാത്രം അകലത്തിലാണ്." (39-41)

4. "തെക്കോദോഗരം" വിജ്ഞാപനത്തിൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന യുക്തിവാദത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ 'സാമ്പിൾ' ആണ് ഉദ്യുതഭാഗത്തു കാണുന്നത്. ഒരു വാക്കിലായിരിക്കുന്ന മി. പാഴികാടൻ തർക്കശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉപയോഗങ്ങളെപ്പോലും സ്വകാര്യമായിരിക്കാൻ അവാദമില്ലെന്നതായി കാണുന്നു. *A posse ad esse non valet illatio*. യാതൊന്നു സംഭാവ്യമാണ് എന്നു കാണത്താൽ അതു സംഭവമായി എന്നു സമീകരണമുൾപ്പെടെ. ഈ തത്വത്തെ മി. ജോസഫിന്റെ ന്യായവാദങ്ങളിൽ പലയിടത്തും അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവും പരിജനവും കാനായിലെ കല്യാണാനന്തരമുടനേകർണ്ണമാമിശേക്കുപോയത് അവിടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്തകുടുംബക്കാരനായിരുന്നതിലാണ് എന്നു മി. ജോസഫ് ശരിക്കും വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒരിടത്തും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടെയൊന്നും പലയിടത്തും ക്രിസ്തുവിന്റെ സംബന്ധക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഈ ഉപഹാരത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഇന്നെടുത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുവാൻ ഒരു വരും അവികാശമില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്തകുടുംബക്കാർ ഉള്ളിടത്തു മാത്രമേ ക്രിസ്തുവും പരിജനവും പോയിട്ടുള്ളൂ. അഥവാ ക്രിസ്തുവും പരിജനവും പോയിരുന്നിടത്തെല്ലാം അവിടുത്തെ സംബന്ധക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഏതാ മി. ജോസഫിന്റെ വിവക്ഷ? ഉദാഹരണത്തിലൊരു ന്യായങ്ങളും അനുമാനങ്ങളും എല്ലാം തർക്കശാസ്ത്രവിരുദ്ധങ്ങളാണ്. കാനായിൽ വയുവിന്റെ വീടായിരുന്നു, ആവയു പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ മറിയത്തിന്റെ സഹോദരിപുത്രിയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവും കൂടും ഈ രണ്ടുവീടുകളിലേയും വിവാഹോത്സവത്തിൽ പങ്കെടുക്കട്ടെ. അതിനാൽ ശിഷ്യന്മാർ കർത്താവി

നോവോട്ടോ/അം 2000-01-01. അ: 1. 1. 1. ചാഴികാടൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങൾ വേദപുസ്തകങ്ങളിലോ പാരമ്പര്യത്തിലോ അടിസ്ഥാനമുള്ളവയല്ല. അതു “സമാന്തരമായി ഒരു ശ്രേണി പൊന്തിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്” മാത്രമാണ്. “ഇവ പാരമ്പര്യങ്ങൾ സാമീപ്യങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞും ഒളിഞ്ഞും കാണാം” എന്നാണ് മി. ചാഴികാടൻ തിരിച്ചറിയുന്നത്. താനും വേദപുസ്തകമായിട്ടുണ്ട്. ദൈവധികാരവേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രങ്ങളും നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെയെങ്കിലും ഈ പാരമ്പര്യങ്ങൾ തെളിഞ്ഞും ഒളിഞ്ഞും കാണിയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ മിക്കവരും. എന്നാലും പ്രഭാവം ആളുകളും. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്തത്തിലും ചാർച്ചയിലും പെട്ടവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയൽവാസികളും ആയിരുന്നുവെന്നും മി. ജോസഫ് ബ്രൈച്ച പറയുന്നുവെന്നും നാം അനുസ്മരിക്കണം. കൈവെച്ചത് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തും തന്റെ പാരമ്പര്യ ജീവിതാരംകേന്ദ്രത്തിൽ അവിടുത്തെ തിരുവയസ്സായിരുന്ന മപ്പുരു വരവരങ്ങളുടെ ബഹുഭൂരിഭാഗവും കഴിച്ചുകൂട്ടിയതും നസ്രസ് എന്ന ചെറുപട്ടണത്തിലായിരുന്നുവല്ലോ. ആർച്ച ബിഷപ്പ് ആൽബൻ ഗുഡിയർ “ഈ ശോചിതമായ പാരമ്പര്യ ജീവിതം” എന്ന വിശ്വാസപ്രായമായ കൃതിയുടെ ഒന്നാം വാല്യം ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ നസ്രസിനെപ്പറ്റി ചെയ്തിരിക്കുന്ന വർണ്ണനകളാണു്.

On one day, then, early in His ministry in Galilee Jesus made his way back to Nazareth, by a winding and undulating road which at the end rises over a ridge and drops into a large amphitheatre, round the sides of which the town of Nazareth clings. Beyond it to the south the hills slope again upwards; beyond this is a drop, almost precipitous, into the beautiful valley of Esdraelon. In truth Nazareth is a backwater, is nowhere; an ideal spot for a hermitage, but wholly off the beaten track of life, where no man would live who loved the ways of men, or whose ambition rose beyond those of the tillers of the soil. Such is Nazareth even at this day, when it lives in great part on the tourists and pilgrims who visit it; in the days of Jesus it

എവിടെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്ന് അഭിജ്ഞാനാരുടെ ഇടയിൽ ഇനിയും വീർച്ചയായിട്ടില്ല. ഫിലിയിൻ എഴുതിയ ന. കത്താവിന്റെ ജീവിതചരിത്രം ഞങ്ങൾ വാല്യം 82-ാം വശത്തു് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “കാനാ നസ്രസിൽനിന്നും ഏകദേശം നാലുമെൽ വടക്കുകിഴക്കായി, അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും തിബെറിയായ്, കഹർണാം ഈ പട്ടണങ്ങുളിലേക്കു് പെരുവഴിയരികെ, ഇപ്പോൾ കെഹർകേന്നാ എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കുഗ്രാമം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ കുറേക്കൂടി ആധുനികമായ വേറൊരു അഭിപ്രായപ്രകാരം ഫിലിയിലെ കാനാ എന്ന ഉ് ഇന്നു നസ്രസിൽനിന്നു എട്ടുമെൽ വടക്കു് “കാനാ എൽഡ്യാലിൽ. അഥവാ കെർബെത്തുകാനാ” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു.” ഈ സ്ഥിതിക്കു കാനാ നസ്രസിനു തൊട്ടു വടക്കായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നാണ് എന്റെ വിനീതാഭിമതം. നസ്രസിൽനിന്നു 12 മെൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്നു മി. ജോസഫ് പറയുന്ന കഹർണാം അന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു ഒരു സമീപ സ്ഥലമായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാൻ വഹിയാ.

എന്നാൽ നസ്രസിൽനിന്നു കഹർണാമിലേക്കു 20 മെൽ യാത്രാദൂരമുണ്ടെന്നാണ് “വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ വിവർത്തന”ത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഈ കഹർണാമിൽ നിന്നു കുറേക്കൂടെ കിഴക്കു ഗ്ലിലാക്കടലിന്റെ വടക്കുകിഴക്കേ കോണിനു സമീപം യോർദ്ദനാൻ നദിയുടെ കിഴക്കുവശത്തായിരുന്നു ബേത്സെയിദാ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. പത്രോസും അന്ത്രയോസും പീലിപ്പോസും നത്താനിയേലും ഈ കഹർണാം പട്ടണത്തിനു സമീപമുള്ള ബേത്സെയിദാ ഗ്രാമക്കാലായിരുന്നെന്നു മി. ചാഴിക്കാടൻ പറയുന്നു. (P. 40.) എന്നാൽ നത്താനിയേലിന്റെ വീടു് ബേത്സെയിദായിലല്ലായിരുന്നു. റി. യോഹന്നാൻ XXI 2-ൽ “ഗ്ലിലായിലെ കാത്തൂത്തിൽ നിന്നുള്ള നസ്സിയേൽ (ലത്തീൻ: ഗലിലേയിലുള്ള കാനായിലെ നത്താനിയേൽ) എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നസ്രസിൽ നിന്നു് ബേത്സെയിദായിലെത്താൻ 25 മൈലിൽ കുറയാതെ യാത്രചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനാൽ അന്നും ഇന്നും അവ വിദൂരസ്ഥലങ്ങളാകുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ഒരു ഓണംകയറാമൂലയായിരുന്ന നസ്രസിലെ ഗ്രാ

മിന്ന തച്ചനായിരുന്ന ക്രിസ്തുവിന്നും 25 മെൽ അകത്തുള്ള ബേത്സെയിലായിരുന്ന മിൻ-പി-അക്കാരായിരുന്ന പത്രോസ്, അന്ത്രയോസ്, യോഹന്നാൻ. പീരിപ്പോസ് എന്നിവർക്കും സ്ഥലഭൂമിമം ജോലിപ്പുറുപ്പാലാകെക്കൊണ്ടു തമ്മിൽ പലപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനും പാലായപ്പെടുന്നതിനും പോലും സൗകര്യം കിട്ടിയിരുന്നില്ല എന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാൻ. എന്റെ ഈ ഒടുവിലത്തെ പ്രസ്താവന വാദം ഉണ്ടാകും.

6. ക്രിസ്തു അപ്താവിഷ്കരായി എന്താൽ ശിഷ്യന്മാരെ സമീകരിച്ചു വിവരണം വി. യോഹന്നാന്റെ അവിശേഷം 135-48 വാക്യങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ സവിശേഷഭാഗത്തുനിന്നും അവർ മേൽ കാണപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നിഗമനമേ കിട്ടുന്നുള്ളൂ. ആ സവിശേഷഭാഗം ഇങ്ങിനെയാണ്: 35. "പിന്നെ ഒരു ദിവസം യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരുമായി വിശദീകരണം. 36. അപ്പോൾ ഈ ശോ കടന്നുപോകുന്നതു പോക്കി: ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ കത്താഴ് എന്നു പറഞ്ഞു. 37. അവൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും കേട്ടു. അവർ ഈശോയുടെ പിന്നാലെ പോയി. 38. അപ്പോൾ ഈശോ തിരിഞ്ഞ് അവർ തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നതുകണ്ട് അന്വേഷം: നിങ്ങളെന്തെന്നെ ചിരിക്കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ അവനോട്: ഞങ്ങളുടെ രാജി. പി എന്തിന്റെ പാക്കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചു. 39. അവൻ അവരോട്: വരുവിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കാണാം എന്തായിരുന്നെന്നു. അവരോടൊന്നു അവൻ വസിക്കുന്ന ഇ-കാക്കയ്ക്കും ആ ദിവസം അവനോടുകൂടി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഉദ്ദേശം പത്താം മണി നേരമായിരുന്നു. 40. യോഹന്നാനിൽനിന്നു കേട്ടിട്ടു ഈശോയുടെ പിന്നാലെ പോയവരിലൊരുത്തനോ ശമക്കന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രയോസായിരുന്നു. 41. ഇവൻ തന്റെ സഹോദരനായ ശമക്കനെ ആദ്യം കാണു് അവനോട്: ഞങ്ങൾ മിശിഹായെക്കണ്ടു എന്നുപറഞ്ഞു. 42. അവനെ ഈശോയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഈശോയോ അവനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി: നീ യോനായുടെ പുത്രനായ ശമക്കൻ ആകുന്നു. നീ കേപ്പാ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടമെന്നുള്ളിപ്പയ്യ. 43. പിന്നെ വേരൊരുദിവസം ഈശോ ഗിലായിലേക്കു പോകുവാൻ തീരുവുള്ളുമ്പോൾ. അ

പ്പോൾ അവൻ പീലിപ്പോസിനെക്കണ്ട്; എന്റെ പിന്നാ
ലെ വരിക എന്നരുളിച്ചെയ്തു. 44. ഈ പീലിപ്പോസാകട്ടെ
ബെത്സയിദായിൽനിന്ന്-അത്രയോസിന്റെയും ശൈമോ
ന്റെയും നഗരത്തിൽനിന്ന്- ഉള്ളവനായിരുന്നു. 45. പീ
ലിപ്പോസ് നസ്സിയേലിനെക്കണ്ട് അവനോട്: നിയമത്തിൽ
മുശയും പ്രാഥമികന്മാരിലും ആരേക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നുവോ അവൻ യേശുവിന്റെ പുത്രനായനസ്രസിൽ നി
ന്നുള്ള ഈശോ ആകുന്നു എന്നു ഓർമ്മ കണ്ടെത്തിയിരിക്കു
ന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. 46. നസ്സിയേൽ അവനോട്: നസ്രസിൽ
നിന്നു നന്മയായിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാകാൽ കഴിയുമോ?
എന്നു ചോദിക്കുന്നു. പീലിപ്പോസ് അവനോടു വരിക അ
പ്പോൾ നിനക്കകാണാം എന്നുപറയുന്നു. 47. നസ്സിയേൽ ത
ന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നത് ഈശോകണ്ട്. ഇതാ, കപട
മില്ലാത്ത സാക്ഷാൻ ഇസ്രായേൽപുത്രൻ എന്ന് അവനെപ്പ
റ്റി അരുളിച്ചെയ്തു. 48. നസ്സിയേൽ അവനോടു നീ എന്നെ
എറീടെവച്ച് അറിയുന്നു? എന്നു ചോദിക്കുന്നു ഈശോ അ
വനോട്. പീലിപ്പോസ് "നിന്നെ റിളിക്കുമ്പ്പോൾ നീ അത്തി
വൃക്ഷത്തിന്റെ കീഴ് ഇരിക്കയിൽ നിന്നൊന്നാൻ കണ്ടു എന്ന്
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു." ഈനസ്സിയേൽ അദ്ദേഹം നത്താനിയേൽ
രെന്നയാണു് ബത്തൂൽമൈശ്ശീഹാ എന്നഭിപ്രായമില്ലാതില്ല.

7. ഈ ഭാഗം വായിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് യോഹന്നാന്റെ
ഈ ശിഷ്യന്മാരും ഈശോയുമായി പൂർണ്ണപരിചയവും ബന്ധ
വും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഒരറിവത്തിലും തോന്നുകയില്ല.
പ്രത്യേക അറർ കേവലം അപരിചിതരും അന്യന്മാരുംആ
യിരുന്നു എന്നു പ്രതീതിയാണു് അദ്ദേഹം പ്രവൃത്തികളിലും
സംസാരങ്ങളിലുംനിന്നു ജനിക്കുന്നത്. ഇതും എടുത്തുവെക്കും
ഈഹാമലമല്ല. വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇങ്ങിനെതന്നെ
മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി. തിരീനി Tirini: "നീ
യോനാഥാന്റെ പുത്രനായ ശൈമോൻ ആകുന്നു" എന്നു മ്ശിഹാ
യുടെവാക്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുപറയുന്നത്, "ലോകസൃഷ്ടിക്കു
മുമ്പേതന്നെ, മാത്രമല്ല, നിത്യതലം മുതൽക്കേ ഓരോരുത്തരേ
യുംപൂർണ്ണമായി മുൻകൂട്ടി കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു ഓരോ
വ്യക്തിയുടെയും പേരറിയുന്നതിൽ ആശ്ചര്യകരമായി ഒന്നുമി
ല്ലെന്നാണു്. വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പ്രധാനതത്വ
ങ്ങളിൽ ഒന്ന്, യാതൊരു സംഭവമോവസ്തുതയോ സ്വാഭാവി

കന്യായങ്ങളാൽ നിശദീകരിക്കപ്പെടാവുമ്പോൾ, മാറുകാരണങ്ങളാൽ ആശ്ചര്യമെന്നുവരാത്തപക്ഷം, സഭാവാതീതന്യായത്തെ ആശ്രയിക്കരുതെന്നാണ്. ഇവിടെ പത്രോസിന്റെ പേര് പൂർവ്വപരിചയംകൊണ്ട് ക്രിസ്തു ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്ന ബോദ്ധ്യം തീർന്നിരിക്കണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ സഭാവാതീതമായ വിധത്തിൽ ഇതേ പത്രോസിനെ അറിഞ്ഞതായി പാകയില്ലായിരുന്നു. നസ്സിയേലുമായും ക്രിസ്തുവിനു പൂർവ്വപരിചയമില്ലായിരുന്നുവെന്നു വിശദമാണ്. അയാളെപ്പറ്റി ഇതേശോ "ഇതാ കാപട്യമില്ലാത്ത സാക്ഷാൽ ഇസ്രായേൽപുത്രൻ" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, നീ എന്നെ എവിടെവെച്ചുറിയുന്നു? എന്ന ചോദ്യത്തിൽനിന്ന് അതു തെളിയുന്നുണ്ട്. മിശിഹാ നൽകിയ പ്രത്യുത്തരത്തിൽനിന്നും ധരിക്കുന്നതും പീലിപ്പോസ് അയാളെ വിളിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അയാൾ അത്തിവുക്കച്ചുവട്ടിൽ ആയിരിക്കെ നസ്സിയേലിനെക്കണ്ടത് ആദ്യമായിട്ടാണ് എന്നുതന്നെയാണ്. ആർച്ചബിഷപ്പു ഗുഡിയറും ഇതിനോടു പുണ്യമായിരുന്നോ. അദ്ദേഹം 1-ാം പുസ്തകം 6-ാ മദ്ധ്യായത്തിൽ മിശിഹായുടെ പ്രഥമശിഷ്യന്മാരെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഇക്കനെ കാണുന്നു. (P .37)

At the question 'What seek ye?' this stranger had caught them unawares.....We see there walking down the path Jesus in the middle, the men on either side, giving themselves away to Him in answer to his questions, by the end of that walk seeming to have known him all their lives. At first they had spoken with reserve and caution; soon they had become so much at home that they had forgotten the stranger in whose company they were.....

Before Andrew could introduce his brother..... Jesus.....gazed into the eyes of Simon and said, Thou art Simon, the son of Jona and thou shalt be called Cephas. To Simon himself this act of recognition was disconcerting enough.....Before he had been able to put a single question, almost before he had time to take in the outward form of this carpenter of Nazareth, the man had shown that he already knew him through and through.....As the day before by a single

word he had shown Simon that he knew him, so now, by only a glance, He showed Philip that he too was known and understood.....Now Philip could not but bear the news to one who in many ways was his superior. Philip was from Bethsaida, a little fishing village. Nathanael was from Cana, a busy town upon the high road of traffic, where men saw life in many forms..... That Philip and his friends from Bethsaida had discovered the Messiah, well that might or might not be; that the Messiah was Bar-Joseph of Nazareth, here was trifling not to be endured. He came from Cana, a few miles only from Nazareth, and therefore he knows something of the place; Philip was from the lake, a long way off, and no doubt could not know the significance of his words. Out of Nazareth? Why, Nazareth was next to nowhere, flung upon a hill where nobody went, and where nobody lived who was able to live elsewhere; a forlorn place, with not a single interest about it whose inhabitants in consequence, narrow and obstinate and ignorant and gross, were notorious for their boorish stupidity and fanatical discontent. "Can anything good come from Nazareth?", he asked, and thought that alone would be enough.

"Come and see" was his urgent appeal. To humour his young friend, Nathanael allowed himself to be dragged along, down the path, to the little hut at the end of the river. Outside the door, under the overhanging roof, Jesus of Nazareth was seated in the midst of a group of men; among them was one of those who had first followed Him, whose name was John. With affected indifference, as if he were no more than a chance passerby, Nathanael of Cana came within hearing; Jesus looked at him; then with a smile as of recognition, he turned to the companions about him and said: "Behold an Israelite indeed in whom there is no guile".

Nathanael also was taken by surprise. Like the two who had first followed Jesus.....he too had come with caution intending to judge for himself.

Before he could begin his investigation he found himself summed up and judged.....He looked a little coldly at this Nazrene.....With a touch of resentment in his voice, he raised his head and asked: Whence knowest thou me?.....Jesus answered and said to him: Before that Philip called thee, when thou wast under the fig tree, I saw thee.

(അടിയന്തര ക്ലേശസാധനങ്ങൾക്ക് അല്ല.)

“നിങ്ങൾ എന്താണ് അനേകിച്ചെന്നത്?” എന്ന് ഈ അപരിചിതൻ ചെല്ലപ്പോലും ആകമ്പിതമായിട്ടാണ് അവരുടെ ചെവിയിൽ പതിച്ചത്. . . . ആ ഇ-വഴിയിലൂടെ ഈശോ നടക്കും അറിയുവാനും ഓരോ വശത്തുമായി നോക്കുന്നതായി നാം ഭയപ്പെടുന്നു. . . . നടച്ച് അവസാനിക്കാനായപ്പോഴേക്കും അറിയപ്പെടാത്ത അവരും ആയപ്പോൾ ഉദ്വേഗം അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നപോലെ തോന്നിപ്പോയി. . . . അന്ന് തങ്ങൾക്ക് അജ്ഞാതനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൂടെയാണ് എന്നുള്ളകാര്യം വിസ്മയിച്ചുപോയി. . . ശ്രമമാണ് ചെല്ലപ്പോലും ചോദിക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നത്. നല്ല കാരനായ ഈ തച്ചന്റെ ബാഹ്യകാര്യങ്ങൾ അതികൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായിരിക്കണം ചെയ്യുന്നതിനാണ്. അയാൾതന്നെ (ശ്രമമാണ്) നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കി കഴിഞ്ഞു. . . ഓരോന്നിൽ പീലിപ്പോസിനേയും മറ്റ് പത്തു പേരും അറിഞ്ഞു എന്നും പീലിപ്പോസിനെ ഉപദേശിച്ചു. . . . പീലിപ്പോസിനേക്കാൾ എല്ലാകാരും ഉപരിവിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടിനെ അയാൾ വിവരമറിയിച്ചു. പീലിപ്പോസ് ഒരു ചെറിയ മക്കനാഗ്രാമമായ ബേത്സയിലാക്കാനായിരുന്നു. നത്താനിയേലാകട്ടെ കാനാക്കാനായിരുന്നു. കാനാ വാണിജ്യവ്യവസായവ്യവഹാരാദികളാൽ വ്യാപൃതനായ രാജനീതി സവിധത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു. . . . അവിടത്തെ നിവാസിവാസികൾ നാനാഭാവങ്ങളായ ജീവിതസരണികളിൽ സുപരിചിതമായിരുന്നു. പീലിപ്പോസും അയാളുടെ സ്നേഹിതനായ ബേത്സയിലാക്കാർ മിശിഹായെ കണ്ടെത്തിയെന്നത് ശരിയാണെന്നോ അല്ലെന്നോ വതാം. അതെങ്ങിനെയുമിരിക്കട്ടെ. നസ്രസിലെ യേശുവിന്റെ പനാണ് മിശിഹാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ഒട്ടും ക്ഷണവുമ

പ്പുതന്നെ. നത്താനിയേൽ കാനാനഗരവാസിയാണ്. നസ്ര
 സിലേക്ക് അവിടെനിന്നു ഏതാനും മൈലുകൾ മാത്രമേ ദൂര
 മുള്ളൂ. ആ സ്ഥിതിക്കു ആ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി ഏതാണെങ്കിൽ
 അയാൾക്കറിയാം. പീലിപ്പോസോ എന്നാൽ ഗ്രീലാക്കടൽ
 തീരവാസിയാണ്. അതു നസ്രസിൻനിന്നു വളരെ ദൂരെയായാണു
 താനും. അതിനാൽ പീലിപ്പോസു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം
 എന്തെന്ന് അയാൾക്കുതന്നെ ഒരുതുവുമില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്.
 നസ്രസിൻനിന്നോ? നസ്രസിനുള്ള സ്ഥാനമെവിടെ? അതു ഒരു
 കുന്നിന്റെ ചെരുവിൽ കിടക്കുന്നു. മൊറവിടെയെങ്കിലും ഒരു
 വാസസ്ഥലം കിട്ടാവുന്ന ആരും അവിടെപ്പാർക്കുകയില്ല! അതു
 കേവലം ശതിഹീനവും നിരാധാരവുമായ ഒരു നാട്ടുവൃത്തം! അ
 വിടെ രസകരമായ എന്താണുള്ളത്? അവിടെത്തെ നിവാസി
 കളാകട്ടെ ഒട്ടാ വിശാലമനസ്സു രല്ല, നിർബന്ധബുദ്ധികളും
 അജ്ഞാനവും നിന്ദ്യന്മാരുമാണ്! . . . ഇങ്ങിനെയുള്ള നസ്ര
 സിൽനിന്നു നന്മയായിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാകാൻ കഴി
 യുമോ?" എന്നയാൾ ചോദിച്ചു. പീലിപ്പോസിനെ ശിശ്ശബ്ബ
 നാക്കാൻ ഈ ചോദ്യം വേണ്ടുവോളം മതിയെന്ന് അയാൾ
 വിചാരിച്ചുപോയി. "നീ വന്നു കാണുക" എന്ന് അയാൾ
 നിർബന്ധിച്ചു. തന്റെ യുവസ്നേഹിതനെ പരിഭവപ്പെടുത്താതി
 രിക്കാനായി മാത്രം നസ്സിയേൽ അയാളുടെ കൂടെ പോയി. . . .
 നസ്രായക്കാരനായ ഈശോ വാതലിനുവെളിയിൽ, ഇടി
 ഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഇറമ്പിനു കീഴ് . . . ഏതാനും ആളുകളുടെ
 മദ്ധ്യേ ആസനസ്ഥനായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരാൾ ഈശോയെ
 ആദ്യം അനുഗമിച്ചവരിലൊരാളായ യോഹന്നാനായിരുന്നു.
 ഒരുവരും വഴിപോക്കൻ എന്ന നാട്ടുത്തോടെ നസ്സിയേൽ
 ഈശോയുടെ സംസാരം കേൾക്കത്തക്കവിധം അടുത്തത്തി.
 ഈശോ അയാളെ ഒന്നുകൂടി ചെന്നോക്കിയശേഷം, അയാളെ
 അറിയുമെന്നുമട്ടിൽ മന്ദസ്തിതസമനപിതന്തന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ
 നേരെ തിരിഞ്ഞു പറയുന്നു. "ഇതാ കപടമില്ലാത്ത ഒരു യഥാ
 ത്ഥ ഇസ്രായേൽക്കാരൻ" നസ്സിയേൽ ആശ്ചര്യചകിതനായി
 ഭവിച്ചു. ഈശോയുടെ പിന്നാലെ ആദ്യമേപോയ രണ്ടുപേ
 രെപ്പോലെ ഇയാളും വേണ്ട സൂക്ഷ്മത്തോടും കാര്യങ്ങളുടെ യാ
 മാത്മ്യം കണ്ടുതന്നെ ഗ്രഹിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുമാണ്
 വന്നത്. എന്നാൽ അയാൾ കാര്യം നേപഷണം തുടങ്ങുന്ന

തിനു മുമ്പേതന്നെ അയാളെ സമ്യക്കായി പരിശോധിച്ചു വിധി പറഞ്ഞതായി അനുഭവപ്പെട്ടതായി. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം അർദ്ധപ്രായമായ സ്വരത്തിൽ അയാൾ ചോദിച്ചു: “നീ എന്തെന്തൊക്കെ വിചിത്രമായിട്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്? ഈശോ ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു: ആ പീലിപ്പോസ് നീയെ വിളിക്കുന്നു. നീ അതിവേഗത്തിൽ കിഴക്ക് ഇരുന്നപ്പോൾ നീയെ ഞാൻ കണ്ടു.”

ഇവിടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ ഈ വർണ്ണന എത്ര ഹൃദയസ്पर्ശകം സമാധാനകരമായി വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം അത്ഭുതപരിവേഷമായിട്ടു എന്തെങ്കിലും ധാരണയില്ലാത്ത ഞാൻ ഈ ദീർഘമായ ഉപദേശം ചെല്ലിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം വേദപുസ്തകം നിരൂപിതാവിനായി മാർക്കി കഴിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പണ്ഡിതന്റെ സമാനം. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം വി. വാട്ടിൽചോയി താമസിച്ച് വേണ്ടത്ര അറിവു സ്വാഭാവികമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ‘ഈശോയുടെ ആശ്ചര്യകരമായ അവിഷ്ക്കാരം അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ പരിചിതനായോ സമാധാനകരമായോ ആയിരുന്നു എന്നു ഒരു ധാരണ സാധിക്കുമ്പോൾ ഒളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതായിട്ടു. ചാഴികാരൻ പറയുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽ തെളിവു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു കാണിപ്പാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞാൻ ഇത്രയും പണിപ്പെട്ടത്.

ന. ക. ഗ്രീഹനാരിൽ പത്രോസ്, അന്ത്രയോസ്, പീലിപ്പോസ് എന്നീ മൂന്നു പത്രോസ് ജനപ്രതി മാത്രമേ സുവിശേഷത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതു തെളിഞ്ഞതെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ജനപ്രതി ഗ്രീഹ ആണെന്നല്ലാതെ ഇന്നു ഗ്രാമം അഥവാ ഇന്നു നഗരം എന്നു തിരിച്ചറിയാൻ വേദപുസ്തകം കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നില്ല. അപ്പ: നടപടികൾ II 7-ൽ “ഇതാ ഈ സംസാരിക്കുന്നവരെല്ലാം ഗ്രീഹക്കാരുല്ലോ?” എന്നു പറയുന്നതാണിവിടെ പരിശോധനയുടെ ആഗമനാനന്തരം ഗ്രീഹന്മാർ പല ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകേട്ട ജനം ഭൂമിയിൽ ആശ്ചര്യഭരിതരായി തമ്മിൽ പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

8. കാര്യം: നേയിലെ കല്യാണം. ക്രിസ്തു നസ്സിയേലിനെ കണ്ടു സംസാരിച്ചതിൽ പിന്നെ “മൂന്നാംദിവസം ഗ്രീലായിലെ

ഒരു പാട്ടെന്നായ കാത്ത്നേയിൽ ഒരു കല്യാണവിരുന്നെന്നും
 ഈശോയുടെ അമ്മയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈശോയും
 അവന്റെ ശിഷ്യരും ആ വിരുന്നിനു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. .
 ഇതിനുശേഷം അവനും അമ്മയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
 അവിടെ ശിഷ്യന്മാരും ക്ഷ്യാപർന്നാഹോമിലേക്കുപോയി അ
 വിടെ കുറെ ദിവസങ്ങൾ പാർത്തു.” (യോഹ: 11 1, 2-12)
 ഈ സംഭവങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് തന്റെ പ്രമേയത്തിനനുക്ര
 മമായ നിഗമനത്തിൽ ചെന്നെത്താൻ മി. ജോസഫ് വളരെ
 പണിപ്പെട്ടുണ്ടാകും. അദ്ദേഹം ഒരു അഭിനവ വേദപുസ്തക വ്യാ
 ങ്യാതാവ് എന്ന നില അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു!!! തിരുസ്തോ
 ത്രാപിതാക്കന്മാരും പ്രാചീനരും ആചാരികളുമായ വ്യാഖ്യാതാ
 കളിൽ ആദ്യം ഈ വശം കണ്ടു പിടിക്കാത്ത ആശയങ്ങളും
 അത്ഭുതങ്ങളും ഡി. ചാഴികാടൻ കണ്ടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നുപോൽ!!

“കാമർണാമിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നി കടം വെക്കാനു
 ണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് കല്യാണം കഴിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവന്നപ്പോ
 രെന്നതും അമ്മയോടുകൂടി ഉടനെ കാമർണാമിലേക്കുപോയി
 എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്” എന്നു മി.
 ചാഴികാടൻ പറയുന്നു. (P. 40) കല്യാണം കഴിഞ്ഞ് ഉട
 നെ ക്രിസ്തുവും പരിജനവും കാമർണാമിലേക്കുപോയി എന്നു
 വേദപുസ്തകത്തിൽ എവിടെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്? വി.
 യോഹന്നാൻ II 12-ൽ “ഇതിന്റെ ശേഷം, എന്നുവെച്ചാൽ
 കാത്ത്നേയിലെ കല്യാണത്തിൽ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കി ത
 ന്ന്റെ മഹത്വം അറിയിച്ച ഒന്നാമത്തെ അടയാളം ചെയ്യുശേ
 ഷം, എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “ഉടനെ” എന്ന പദം അവിടെ
 കാണുന്നില്ല. പ്രഥമമുഷ്ടിയിൽ നിസ്സാരമായി തോന്നുന്ന ഈ
 പദം കൂടി ചെർത്തത്തിനായിരിക്കാം? ഈ പദം ഇവിടെ
 നിസ്സാരമല്ല. വേദപുസ്തകത്തിൽ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത
 ഒരു അത്ഭുത സംഭവമാകുന്നതിന് - മി. ജോസഫിന്റെ വാ
 ക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, വേദപുസ്തകത്തിലെ “ആശയം കേ
 ശലത്തിൽ മറിച്ചുവെക്കുന്നതിനും,” തന്റെ ഹൃദയാന്തർ
 ഭാഗത്തു കുടികൊള്ളുന്ന ഒരു “ഉദ്ദേശം പൊന്തിച്ചുവെക്കുന്ന
 തിനും” ഇങ്ങിനെ “കൃത്രിമമായി ഒരു ചരിത്രഭാഗം നിർമ്മിക്ക
 ന്നതിനും” വേണ്ടി മാത്രമാണ്. അതായത് “കല്യാണം കഴി

ഞാൻ ബാലിയാടേയും കൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുവൻ സഹോദരനാ
 രും പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയം ശിശുനാരുമുണ്ടി"കാൻനാ
 റിലേക്കു പോപ്പുട്ടതെന്നുള്ളതന്റെ പ്രസ്താവന സാധൂകരി
 ക്കത്തക്കതായി തോന്നുന്നു. ഇതു വേദം സ്തൂകത്തിലൊരിട
 ുത്തു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും വിശ്വാതന്മാരോ അല്ലാത്തവ
 രോ ആയ യാതൊരു വ്യാഖ്യാനക്കളും സപ്തനേപി വിചാ
 രിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. ഇതു അസംബന്ധമായ ഒരു പ്രസ്താ
 വനം ചെയ്യാൻ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഡൈയുട്ടുണ്ടായല്ലോ!!! അ
 ല്ല, ഇവിടെ കൂടുതൽ പഠയാൻ അദ്ദേഹം ഇനിഞ്ഞില്ലല്ലോ
 എന്നു വേണമെങ്കിൽ റാമുക്കു സമാശ്വസിക്കാം. നവദമ്പതി
 മാർ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു പള്ളിയിൽനിന്നു കല്യാണവീട്ടിന്റെ
 സമീപം എത്തുമ്പോൾ അവിടെ നിന്നു മണവാളന്റെയും
 മണവാട്ടിയുടെയും അമ്മച്ചന്മാർ തങ്ങളുടെ മരുമക്കളെ തോ
 ളിലെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി പന്തലിൽ ആക്കുന്ന ഒരു പതിവ്
 നമ്മുടെ ഈ ക്നാനായക്കാർക്കുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ ക്രിസ്തു
 വൻ ഒന്നിനെ ചുമക്കാനോ ചുമന്നുകൊണ്ടോ ആണ് പോ
 യതെന്നു മി. ജോസഫ് പറഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നുള്ളതാണ് നമു
 ക്കാൾ സംശയം. "ദമ്പതിമാരെയുംകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തു
 വൻ" മറ്റും പോയതെന്നുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ ഈ അത്ഥം
 'ഒളിഞ്ഞു'കിടപ്പില്ല എന്നാക്കുറിയാം? "ധാരാളം ന്യായങ്ങളു
 ളുണ്ട്" എന്നു തട്ടിമുളിക്കുമാത്രം ചെയ്യാതെ ഒന്നരണ്ടെണ്ണം
 എടുത്തുകാണിക്കാമായിരുന്നുല്ലോ. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു
 പച്ചപ്പരമാത്ഥൻ തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് "കാ
 നായിലെ കല്യാണത്തിലെ വരനോ വധുവോ ഒരാൾ കാനാ
 യിലുള്ളതുതന്നെ" ആയിരിക്കണമെന്ന്. വരനോ വധുവോ
 ആരെങ്കിലും ഇല്ലാതെ അവിടെ കല്യാണമേ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല
 ല്ലോ. കല്യാണാഘോഷം നടത്താൻ അന്യസ്ഥലം തേടിപ്പോ
 കയ്യില്ലല്ലോ. അതിനാൽ കാനായിലെ കല്യാണത്തിലെ വര
 നോ വധുവോഒരാൾ തിച്ഛയായും കാനായിൽത്തന്നെ ഉള്ള
 തായിരുന്നു. എന്നാൽ മി. ചാഴികാടൻ വീണ്ടും പറയുന്നു.
 കാനായിൽ വച്ചു നടന്ന കല്യാണം കന്യകാമറിയത്തിന്റെ
 സഹോദരിയുടെ-വി. മർക്കോസ് VI 3-ൽ ("ഇവൻ മറിയ
 ത്തിന്റെ മകനും യാക്കോബിന്റെയും യോസയുടെയും യൂദാ
 യുടെയും ശെമോന്റെയും സഹോദരനുമായ തച്ചനല്ലയോ?

ഇതാ ഇവന്റെ സഹോദരികൾ ഇവിടെ സമാധാനമായി
 യോ? എന്ന്) പറയുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു സഹോദരിയുടെ-
 ആയിരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ധ്യാനങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല".
 നോക്കണ പിന്നെയും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വിചാരം പോകുന്ന
 പോക്ക്!! വിചാരത്തിൽ ധ്യാനങ്ങളില്ലാതില്ലതാനും!! അതി
 നെപ്പറ്റി പിന്നാലെ പറയുന്നതാണ് എന്നൊരു വാഗ്ദാന
 വുമായിട്ടുണ്ട്. പണ്ടുപണ്ടു, എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്റെ
 ചൊപ്പിൽ "ബാലപ്രബോധനം" പഠിച്ചപ്പോൾ. "അ
 ങ്ങളിങ്ങിരിക്കുന്ന പദങ്ങളെ യഥാവലെ, ചേരുന്നപടി ചേ
 ക്കുന്നതന്വയം പഠിക്കിത്തീരും" എന്നൊ മറ്റൊ വായിച്ചിട്ടു
 ഉള്ളതായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്. മി.ജോസഫ് ധ്യാനമുറയ്ക്കു ഭാഷ
 യിലല്ല, വേദപുസ്തക-ചരിത്ര-ത്തിൽ. ഒരൊന്നാത്തരം അന്വ
 യം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിങ്ങും കുറിച്ചിരിക്കുന്ന സംഭ
 വങ്ങളെയെടുത്ത് തന്റെ മനസ്സിലിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശത്തിനു
 ചേരുന്നപടി അങ്ങ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അന്വയം നിർവ്വഹിക്ക
 വോൾ അസ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നവയെ സ്പഷ്ടമാക്കുകയും പദാ
 കാർഷയങ്ങളിൽ ആകാംക്ഷാപൂർണ്ണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യു
 ണമെന്നാണല്ലോ പ്രമാണം. അതനുസരിച്ച് സുവിശേഷകൻ
 ചേക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ "ഉടനെ" എന്ന പദത്തെ അദ്ദേഹം
 വേണ്ടിത്തുച്ഛിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാനായിലെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ
 ശേഷം ഉടനെ ക്രിസ്തുവും പരിവാരവും കഫർണാമിലേക്കു
 പോയി കരേണാൾ അവിടെ പാർത്തു. ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ക
 ണ്ടുകണ്ടുപിടിച്ച ചേരുന്നപടി ചേക്കാൻ സാമാന്യക്കാരെ
 കൊണ്ടു സാധിക്കയില്ല. അതിനു നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ത
 നെവേണം. ഇതാ അന്വയം കണ്ടാലും കാനായിൽ കല്യാ
 ണമുണ്ടെങ്കിൽ പെണ്ണോ ചെറുക്കനോ ഒരാളെങ്കിലും അവി
 ടെന്നിന്നായിരിക്കണം. ഇവിടെ (കാനായിൽ) ക്രിസ്തുസഹോ
 ദരിയായ വധു അഥവാ പെണ്ണ് ആയിരുന്നു. അതിനു തെളി
 വെന്തു? മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നുവെന്നതു തന്നെ തെളി
 വ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ചെറുക്കൻ എവിടെ? അതു കഫർണാ
 മിൽ ആണെന്നതിനു സംശയം വല്ലതുമുണ്ടോ? കാനായിലെ
 കല്യാണം കഴിഞ്ഞയുടനെ ക്രിസ്തുവും സഹോദരന്മാരും അമ്മയും

ശിഷ്യനായും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പാർട്ടി ഇതാ കാർമ്മാലിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോന്ന് അവിടെ കരേളിവസം പാർക്കുന്നു. അത് വെറും ചുമ്മാതെയാണോ? യഹൂദമതപ്രകാരം വരൻ വധുവിന്റെ വീട്ടിൽവന്ന് വിവാഹകർമ്മം നടത്തിയാൽ പിന്നെ വരന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്കു ശോഭാശയാത്രയായി വധുവിന്റെ ചാർച്ചക്കാരും വേഴ്സിക്കാരുമായി പുറപ്പെട്ടുപോന്ന് അവിടുത്തെ ആശോചനങ്ങളിൽ പങ്കെകൊണ്ട് അവരെല്ലാവരും ആരേളിവസം അവിടെ താമസിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാന പരിജനങ്ങളും കാനായിലെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കഹർണാമിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോയി കരേളിവസം അവിടെപോയ്ക്കു എന്നതിന്നു വിവാഹാനന്തരം വധുവരന്മാരോടുകൂടി വരന്റെ ഗൃഹത്തിൽപോയി കരണാൾ-ആരേളിവസം-പോയ്ക്കു എന്ന ഏക അനന്യമല്ലാതെ വേറെ ഏതാണുള്ളത്? ചേരുന്നപടി ചേർക്കാൻ പഠിക്കണം.

9. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു വലിയ വിശകലനപാഠിയിരിക്കുന്നതുണ്ടോ മി. ചാഴികാടൻ കാണുന്നു!! തന്റെ ഒരു "ഉദ്ദേശം പൊന്തിച്ചുവെക്കാ"ൻ തേടിപ്പിടിച്ച ഈ ന്യായത്തിന്റെ അകം പൊള്ളയാണെങ്കിൽ അതുണ്ടോ ഗ്രന്ഥകാരൻ കാണുന്നു!!! "പരിശുദ്ധകന്യാശ്രീമറിയത്തിന്നു ഒരു സഹോദരിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആ സഹോദരിയുടെ നാലുപുത്രന്മാരാണ് വേദപുസ്തകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാരായിപ്പറയുന്ന യാക്കോബും ജോസഫും യൂദായും സൈമനും എന്നും നാം മുന്നദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഈ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവു മരിച്ച്, ഈ സഹോദരിയും കാനായിലെ കല്യാണം കാലത്തു് ഒരു വിധവയായിരുന്നുവെന്നു ആബേഹ്മോർഡ് പറയുന്നു. ആ വിധവയുടെ വീട്ടിലായിരിക്കണം വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന കല്യാണവിരുന്ന നടന്നത്. വിധവയായ സഹോദരിയുടെ മകളുടെ കല്യാണമായിരുന്നതിനാലാണു മറിയം ആകല്യാണവീട്ടിൽ. . . വളരെ അധികാരപൂർവ്വം പെരുമാറിക്കാണുന്നതു്" (P. 58.) ആബേഹ്മോർഡിന്റെ Life of Our Lord Jesus Christ എന്ന പുസ്തകം "ശ്രീയേശുക്രിസ്തു" എന്ന പേരിൽ മി. മയ്യാട്ടു ഏ. ജോൺ വിവർത്തനം ചെയ്ത പുസ്തകമാണല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനായി പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിലൊന്ന്.

ആ - പ്രസ്തുത 9-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നുണ്ട്. “ന
സ്രത്തിലെ ആ പ്രശാന്തമായ ഭംഗത്തിൽ ഈശോ എല്ലാ
യ്‌പോഴും തരിച്ചായിരിക്കയില്ല താമസിച്ചിരുന്നതു്. പാശ്ചാ
ത്യവിശ്വാസപ്രകാരം പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഒരു സ
ഹോദരി- അമ്മയുടെയും പേര് മറിയ എന്നുതന്നെ- ജോസ
ഫിന്റെ ഒരു സഹോദരനായ ക്ലേയോപ്പാസെന്നൊരാളുമാ
യി വിവാഹം ചെയ്തതായി കാണുന്നു. അദ്ദേഹം യെശുനസ്ര
ത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നകാലത്തു മരിച്ചിരിക്കണം. . . രണ്ടു
സഹോദരിമാരും ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നു എന്നു വിചാരി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയയു
ടെ മക്കളെയാണ് യെശുവിന്റെ സഹോദരന്മാരെന്ന് സഹോ
ദരികളെന്നും പട്ടണവാസികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി സുവി
ശേഷത്തിൽ കാണുന്നതു്” (Mark V. 12) ഈ വിധവയായ
സഹോദരി പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തോടു കൂടെ നസ്രത്തിൽ
താമസിച്ചിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുഎന്നത്രേ
ആബേഹ്മവാർഡ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്ക്
അവരുടെ താമസസ്ഥലം കാനാ ആയിരുന്നുവെന്നു മി. ജോ
സഫ് പറയുന്നതബദ്ധമാണ്. ആകയാൽ “ആ വിധവയുടെ
വീട്ടിലായിരിക്കണം വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന കല്യാ
ണവിരുന്ന നടന്നതെന്നുള്ള മി. ചാഴികാടന്റെ നിഗമനം
വെറും അബദ്ധമാണ്. ഈ അബദ്ധ പ്രസ്താവനയ്ക്കു ഒരു
താക്കുലായിട്ട് മി ചാഴികാടൻ ആബേഹ്മവാർഡിനെ നിര
ത്തിയിരിക്കുന്നു! അഥവാ ആബേഹ്മവാർഡ് സ്വപ്നോപി
വിചാരിക്കാത്ത ഒരു സംഗതി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി ഒരു
ധാരണ മാനുവായനക്കാരിലുൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതി
ന് മി. ജോസഫ് പ്രയോഗിച്ച കൌശലം ഇതുമാണ് “ഈ
സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവുമരിച്ച് ഈ സഹോദരിയും കാനാ
യിലെ കല്യാണകാലത്തു് ഒരു വിധവയായിരുന്നു” എന്നു ആ
ബേഹ്മവാർഡ് പറയുന്നതായി കാണിച്ചു!! വിധവയായ ഈ
സഹോദരി പരിശുദ്ധ കന്യകയോടുകൂടെ താമസിച്ചിരുന്നു
എന്നുള്ള ആബേഹ്മവാർഡിന്റെ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി മൗ
നം അവലംബിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!!! ഇതിന്നുപുറമെ വി.
മർക്കോസ് VI 3-ൽ പറയുന്ന ക്രിസ്തുസഹോദരിയുടേതായി
രുന്നു ആ വിവാഹം എന്നു പറയുന്നതും ശരിയല്ല. നമുക്ക്

വി. മക്കോസിന്റെ ആരാധനയും 1, 2, 3, ഇവയെക്കൂടെയും
നോക്കാം. “1. അനന്തരം (യോആശിന്റെ പുത്രിയെ ഉയ
പ്പിച്ചശേഷം) അവൻ അവിടെനിന്നു പാർപ്പട്ട തന്റെ പട്ടണ
ത്തിൽ വന്നു. അവന്റെ ശിഷ്യനായും അവനോടുകൂടി പോ
യിരുന്നു. (തന്റെ പട്ടണം എന്തിനാലെ പാഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എ
തെന്നെന്ന് വി. ലൂക്കാ IV 16-ൽ “താൻവളർത്തപ്പെട്ട സ്ഥലമാ
യനസ്രസിഭാഷകവന്നു” എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നു വിശദമാകുന്നു
ണ്ട്.) 2. ശാബത്ത് ആയപ്പോൾ അവൻ സാലത്തിൽ ഉപദേ
ശിക്കാൻ തുടങ്ങി. കേട്ടിരുന്ന പലരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു (ഇങ്ങ
നെ) പാഞ്ഞിരുന്നു... 3. ഇവൻ മറിയത്തിന്റെ മകനും യാ
ക്കോബിന്റെയും യോസായുടെയും യൂദായുടെയും ശെമക്കാന്റെ
യും സഹോദരനുമായ തച്ചനല്ലയോ? ഇതാ, ഇവന്റെ സ
ഹോദരികൾ ഇവിടെ നോക്കാതെ ഇല്ലയോ? ഇങ്ങിനെ അ
വർ അവനിൽ ഇടറപ്പെട്ടിരുന്നു.” ഇവിടെ ഈ ചോദ്യം
ചോദിക്കുന്നത് കാനാക്കാലല്ലോ. ക്രിസ്തു സ്വന്തം പട്ടണമാ
യ നസ്രസിൽ വന്നപ്പോൾ ആ പട്ടണവാസികളാണ് ഇങ്ങി
നെ ചോദിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു സഹോദരി മാത്രമ
ല്ല, സഹോദരികൾ, നസ്രസിൽ അവിടുത്തെ നിവാസികളുടെ
കൂട്ടത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും കാനായിലല്ലായിരുന്നു.
എന്നാൽ കാനായിലെ കല്യാണത്തിലെ വധു തന്നെയായിര
ുന്നു കാനായിൽ എന്നു മിസ്റ്റർ പാരികാടൻ പറയുന്നതിനെ വാ
ഞ്ഞിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാലും, ആ യാതി ക്രിസ്തുവിന്റെ സ
ഹോദരി ആയിരുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. A
drowning man catches at a straw എന്നുണ്ടല്ലോ. അതായതു
കുടിച്ചമരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഒരുവനു കൈയിലെത്തുകിട്ടിയാലും—
ഒരു വൈക്കോൽ തുരുമ്പുതന്നെ ആയാലും—അതു ചാടി മുറുകെപ്പി
ടിച്ചുകൊള്ളും. നമ്മുടെ ചരിത്രകാരന് ഒരു ചരിത്രസൗഹൃദം കെട്ടി
പ്പൊക്കാനുണ്ട്. അതത്യാവശ്യമാണ്. അതിന്നടിസ്ഥാനമിടാൻ ത
ന്റെ കൈവശം കോപ്പില്ല. കേറനാളായിട്ടു തന്റെ സമുദായം
“കാനായ” സമുദായം എന്നു പേരും പേരി നടക്കുന്നതിനാൽ
‘കാനാ’ തന്നെ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കണമെന്നാണ് മി. ജോസഫി
ന്റെ ദൃഢനിശ്ചയം. അതിനായി വെമ്പലിച്ചും വേവലാതിപിടി

ചും കോപ്പനെ വിട്ടു നടന്നു മി. ചാഴിക്കാട് അവിടുത്തെ
 ടിസ്സമാനം കിട്ടിയില്ല. പത്താലും അവിടുത്തെ പട്ടാണ
 രിച്ച ചരിത്രസംഗ്രഹം പട്ടാണൻ താൻ ഭാഗ്യമായി പോയി. അ
 തിനാൽ വെറും മണപ്പാത്തു കൊണ്ടാൽ തുറന്നിട്ടു സമാനമാ
 സാധനങ്ങളുപയോഗിച്ച് ആകാശം മാറ്റുപോലെ ഇതാ കെട്ടി
 യത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു. ചരിത്ര വിഭാഗം അതാതെ നിരൂപണമെ
 പിക്കിവെടിയാൻ താൻ ചെറുപ്പം തവിട്ടുപാടിയാകും, ന
 യം. 'കാനാ'യെ അടിസ്ഥാനമാക്കാൻ ചാതിനോക്കിയിട്ടു ഉ
 ചുവന്നു കിട്ടാൻ കയ്യാൻ. സാമന്തനായ മി. ജോസഫ് അതിനു
 പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇക്കാലത്തു കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയാൻ അ
 ടിസ്സമാനത്തിനു പാഴായ ഉച്ച കണ്ടു കണ്ടു കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ
 കോൺക്രീറ്റാ മെലകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടു നാ കെട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ. 2
 ചാഴിക്കാട് അങ്ങനെ ഒരു ചരിത്ര മെലകനിർമ്മാണം എങ്കൽ
 ത്തിൽ സാധിച്ച ചരിത്ര സംഗ്രഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഇ
 കെട്ടിപടുത്തിരിക്കുന്നു. ആബേഹുവാർഡു പറയാത്ത ഒരു കാഴ്ച
 അദ്ദേഹം പറയുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു അതിനെ തന്റെ 'കാനാ
 വാദത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ അടിസ്ഥാനമായി വിനിയോഗിച്ചിരി
 കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ഉപരി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിലു
 നിത്യമായതരത്തിൽ വേറൊരു സംഭവംകൂടെ അദ്ദേഹം ആഭേ
 ഹുവാർഡിൽനിന്നു ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ആബേഹുവാർഡു
 പറയുന്ന ഒരു ഭാഗത്തെ മാറ്റിക്കളഞ്ഞിട്ട് സ്വന്തവാദത്തി
 നനുക്രമമായ ഒരു ഭാഗം നിർമ്മിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നു. "ഗ്രീക്കു
 ശാസ്ത്രം" 20-ാം ലഘുവയത്തിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം "ആബേഹുവാ
 ഡുപറയുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞ് മി. ചാഴിക്കാടൻ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരി
 കുന്നു. (P. 84.) "അദ്ദേഹം പച്ചുകുലനായും ഉന്മേഷരഹിതനായ
 നസ്രസ്സിനെ കാനായിൽനിന്നും വേർതിരിക്കുന്ന കുന്നുകയറി, വന
 വൃതമായ ആ കുന്നിന്റെ മുകളിൽ (ഗ്രീക്കുശാസ്ത്രവിൽ - ശിഖ
 രത്തിൽ എന്നാണ്) നിന്നുകൊണ്ടു. സാധുവായ ഒരു കൂലിവേ
 കാരനായി അത്യുദ്ധമാനം ചെയ്തു. നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജ
 വിതത്തിലുള്ള കഷ്ടാരിഷ്ടതകളെല്ലാം നമ്മെപ്പോലെ സർ
 ചും തന്റെ യൗവ്വനകാലം മുതൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ (ആ) ഭ

ശാന്തരമണിയായ ആ സാമ്പ്രദേശത്തെയും, മൂപ്പതു സംവത്സരം തനിക്കുതന്നെ നൽകിയ ആ വസതിയേയും അവസാനമായി ഒന്നുനോക്കി. ആ ഗ്രാമം തന്റെ സ്വദേശവും അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ സ്വന്തജനങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും, ബന്ധുക്കളായും മിത്രങ്ങളായും തനിക്കു ധാരാളം പേർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അതൊന്നുകൊണ്ടും തനിക്കൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല” ഉദ്യോഗഭാഗം ഇത്രയും മിക്കവാറും ഒന്നുതന്നെയാണ് രണ്ടിലും. അല്പവൃത്യാസമുള്ളതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് ആവരണകയിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെ തുടർന്നുള്ള ഭാഗമാണ് എന്റെ നിരൂപണത്തിനു വിഷയമായിരിക്കുന്നതു്. രണ്ടും ഒരുമിച്ചു കാണാൻവേണ്ടി രണ്ടുകോളമായി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്യോഗഭാഗം.)

ഒരു ലിംഗദശി അവന്റെ സ്വന്തനാട്ടിൽ വിഭ മരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തു കാനായിലേക്കു് കടന്നു അവിടെയുള്ള തന്റെ ബന്ധുക്കളുടേയും മിത്രങ്ങളുടേയും ശിഷ്യന്മാരുടേയും കൂടെ താമസിച്ചു”

ശ്രീയേശുക്രിസ്തുവിൽ.

ഈ നസ്രാണികൾ സാവജ്ഞം തിരസ്സരിച്ച ലിംഗപരിരക്ഷയെ വിദേശീയർ പ്രദാനം ചെയ്യുവാനായി അദ്ദേഹം പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തലമായിക്കാൻപോലും ഇടമില്ലാതെ ലോകരക്ഷകൻ ഇപ്പോൾ പുറപ്പെടുകല്ലാതെ ഗതന്തരമില്ല.

മി. ചാഴികാടൻ ഉദ്യോഗഭാഗത്തിന്റെ ഒടുവിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന വൃത്യാസം കണ്ടിട്ടു് എനിക്ക് എന്റെ കണ്ണിനെ വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു തോന്നിപ്പോയി. എന്റെ കൈവശം “ശ്രീയേശുക്രിസ്തു”വിന്റെ ‘കൊല്ലം’ പതിപ്പും ‘മാനാനം’ പതിപ്പും ഇങ്ങനെ രണ്ടുപ്രതികളുണ്ടു്. അവ രണ്ടു ഞാൻ മാറി മാറി ഒത്തുനോക്കി. അവരണ്ടും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. എന്റെ കൈവശമുള്ള രണ്ടുപ്രതിയും “രണ്ടാംപതിപ്പു്” ആണു്. ആദ്യപതിപ്പിൽ വല്ല വ്യത്യാസവുമുണ്ടെന്നു ആ പ്രതിയാണു മി. ചാഴികാടൻ പരിശോധിച്ചതെന്നു വരാവുന്നതാണല്ലോ. “ശ്രീയേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രണേതാ

വായ മയ്യനാട്ടു ഏ. ജോൺ ബി. ഐ. അവാർകളോടു ഇതേപ്പുറി അന്വേഷിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയുടെ രണ്ടു പതിപ്പുകളിലും ഒന്നാമദ്ധ്യായം ഒഴികെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നാണ് മറുപടി കിട്ടിയത്.

മുൻവിധിയോടുകൂടി ചരിത്രനിർമ്മാണത്തിനായി പുറപ്പെടുന്നവർ ഇതും ഇതിലപ്പുറവും കാണിക്കും. അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം ഇനിയും യഥാസ്ഥലം കാണിച്ചുകൊള്ളാം. ന. കത്താവിന്റെ ശ്ലീഹനാരിൽ ചിലർ കാനാക്കാരായിരുന്നു; അവാരികളാരുനാണ് തോമ്മാശ്ലീഹൻ; തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഒരുപിൻഗാമിയാണ് കന്നായിതോമ്മാ; ഇതാണ് കന്നായ സമുദായ ചർച്ചസഭയ്ക്കത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അതിനെ തെളിയിക്കാൻ വേണ്ട രേഖകൾ കിട്ടാനില്ലെങ്കിൽ നിർമ്മിക്കാൻ സന്നദ്ധനായാണ് നമ്മുടെ ഈ ചരിത്രകർത്താവ് തുല്യ കൈയിലെടുത്തിരിക്കുന്നത്. “കൃത്രിമമായി ഏതെങ്കിലും ചരിത്രഭാഗം നിർമ്മിക്കുകയോ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല” എന്നു തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചാഴികാടൻ തന്റെ സത്യസന്ധതയെ ലോകസമക്ഷമുള്ളതെന്തെന്നും ഉൽഘോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു പുറമേ “സാക്ഷി നമ്പ്രംപറയുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു കക്ഷിക്ക് ഭോഷം വരുണെങ്കിൽ ആയതനുഭവിപ്പാൻ കക്ഷി തയ്യാറായിരിക്കണമെ”ന്നുകൂടെ സംഗീച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വക്കീൽ ഏതുഭാഗത്തിനു ഭോഷം വരുത്തക്കവിധം സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു കള്ളസാക്ഷി പറയിച്ചാൽ ആ ഭോഷം സഹിക്കാൻ ആരാണ് തയ്യാറായിരിക്കേണ്ടത്?

10. കാനായിലെ വിവാഹോത്സവത്തിൽ ഈശോയമാതാവും സഹോദരന്മാരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധികളിൽ ഒരാളുടെ വീടായിരിന്നിരിക്കാണെന്നാൽ അതു പരിശുദ്ധകന്യകയുടെ സഹോദരിയുടെ വീടാകുന്നു, വധുവിന്റെ വീടായിരുന്നു എന്നൊക്കെ ഖണ്ഡിച്ചു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ഈ അഭിനവവ്യാഖ്യാതാവിന്റെ അഭിപ്രായം അഥവാ നിഗമനം പ്രാചീനന്മാരും അപ്പാചീനന്മാരായ വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കളുടെതിൽനിന്നും വളരെ നേർപറയും. Our Lord's Mother was present at the

wedding feast—a fact which shows that she was related to the young couple, or was a friend of theirs.— “ന. കത്താവിന്റെ മാതാവ് വിവാഹോത്സവത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നത് അവിടുന്ന് ഒന്നുകിൽ ആ നവദമ്പതിമാരുടെ ചാർച്ചയിൽ പെട്ട ആളായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്നേഹിതയായിരുന്നു എന്നാണ്.”. കല്യാണവീടുകളിൽ മമ്പുളി പോയി കാൽക്കുളമ്പിയിരിക്കുകയും “അധികാരപ്പൂർവ്വം” പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരു നൊമ്പരം ചാർച്ചയിൽ പെട്ടവനായേ കഴിയൂ എന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നാം കണ്ടുകൂടാത്ത അനുഭവിച്ചു മറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണിത്. വി. യോഹന്നാൻ II. 9-നെ ആസ്പദമാക്കി വന്ദ്യനായ ബേദാ. രപ്പേത്തോസ് മുതലായവർ വി. ആഗസ്റ്റീനോസിനെ അനുഗമിച്ചു പറയുന്നത് കാനായിലേതു വരന്റെ വീടായിരുന്നു എന്നും, ആ വരനാകട്ടെ സുവിശേഷകനായ വി. യോഹന്നാനായിരുന്നുവെന്നുമാണ്. എന്നാൽ വി. യോഹന്നാൻ അവിവാഹിതനും ആജീവനാന്തം ബ്രഹ്മചാരിയും ആയിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നതിനാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായം തിരസ്കൃതമാണെന്നു കൊർണേലിയസ് ആലാപ്പിദേ എന്ന വിശ്വവിഖ്യാതനായ വ്യാഖ്യാതാവു പറയുന്നു. ബരോനിയസ് പറയുന്നത് ടി വിവാഹത്തിലെ മണവാളൻ ‘കന്നനായ’ൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശെമക്കാനാണെന്നു വിചാരിക്കണമെന്നത്രെ. ഇത് ഈ ‘കന്നനായ’ ശബ്ദം (നമ്മുടെ കന്നനായ സമുദായവാദികളുടെ കന്നനായ ശബ്ദമല്ല ഇത്) കാനായെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്ന അബദ്ധധാരണയിൽ നിന്നുൽഭുതമായതാണ്; ഇവിടുത്തെ ‘കന്നനായ’ ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം “എരിവുകാരൻ” എന്നാണെന്ന് വി. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നു. അതിനാൽ ഈ മണവാളൻ ശെമക്കാനാണെന്നും അദ്ദേഹം കാനാ നഗരവാസിയായിരുന്നു എന്നുമുള്ള പ്രസ്താവങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണെന്നും ആലാപ്പിദേയുടെ പ്രസാധകൻ പറയുന്നു. “മതിയായ തെളിവു് അഭാവം നിമിത്തം വധുവരന്മാർ ഇന്നാരായിരുന്നുവെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് സുരക്ഷിത”മെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ

യമായി കാണുന്നുണ്ട്. നാം കണ്ട വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കന്മാരൊക്കെയും കാനായിൽ വരന്റെ വീടായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വേദപുസ്തകവും ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. എങ്ങിനെ എന്നാൽ വി. യോഹ. II 9-10-ൽ “എന്നാൽ ആ പന്തി പ്രമാണി വീഞ്ഞായിത്തീർന്നു ആ വെള്ളം രസിച്ചുനോക്കുകയും ആയത് എവിടെ നിന്നായിരുന്നുവെന്ന് അറിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുകയാൽ ... അയാൾ മണവാളനെ വിളിച്ച് അവനോട് എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല വീഞ്ഞും, ലഹരിപിടിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ താഴ്ന്നതരത്തിലുള്ളതും കൊണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ നീ നല്ല വീഞ്ഞു് ഇതുവരെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു” എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു ന്യായമായി എടുക്കേണ്ട അനുമാനം ഈ വിവാഹവിരുന്നിൽ വരന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ. അതിനാൽ കാനായിൽ വധുവിന്റെ വീടായിരുന്നു എന്നുള്ള മി. ജോസഫിന്റെ വാദം ശരിയല്ല.

11. ഇനി ഈ വിവാഹാടിയന്തിരത്തിൽ സംബന്ധിച്ച ശിഷ്യന്മാർ ആരെല്ലാമായിരുന്നു എന്നുകൂടെ നമുക്കൊന്നുനോക്കാം. മിശിഹാ തന്റെ ശ്ലീഹന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുണ്ടായ സംഭവമാണിത്. വി. മത്തായി VI 12-ൽ നിന്നു കാണുന്നതുപോലെ വി. സ്താപകയോഹന്നാൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ ബന്ധിതനായശേഷമാണ് പന്തിരുവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയമായ സംഭവമോ വി. യോഹന്നാൻ III 24-ൽ കാണുന്നതുപോലെ സ്താപകന്റെ ബന്ധനത്തിനു മുമ്പു നടന്നു. ആകയാൽ ഇവിടെപ്പറയുന്ന ശിഷ്യന്മാർ നസ്സിയേൽ, പീലിപ്പോസ്, യോഹന്നാൻ, അന്ത്രയോസ്, പത്രോസ് എന്നിവരോ അതിൽ ഏതാനും പേരോ ആയിരുന്നുവെന്നു ഊഹിക്കാം. ഇവർ മിശിഹായെ ഗുരുവായി വരിച്ച് തൽക്കാലത്തേക്ക് അവിടുത്തെ അനുഗമിച്ചെങ്കിലും താമസിയാതെ അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് അവരുടെ ജോലിയായ മീൻപിടുത്തത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നീടു മാത്രമാണ് വി. മത്തായി IV 18-21 ൽ കാണുന്ന പ്ര

കാരണാവരെ കർത്താവ് ശിഷ്യസ്ഥാനത്തേക്കു സ്ഥിരമായി വിളിച്ചത്.

12. ക്രിസ്തുവും മറ്റും കാനായിൽനിന്നു കഫർണാമിൽ പോയതെന്തിന്?

ഇനി ക്രിസ്തുവും മറ്റും എന്തു സംഗതിവശാലാണു കാനായിൽനിന്നു കഫർണാമിലേക്കു പോയതെന്നുകൂടി ഒന്നാറായുന്നതു സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുമല്ലോ. ആബേഫൂവാർഡ് XV-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു. “യേശു കാനായിൽനിന്നു നസ്രസിലേക്കു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവിടെ എന്താണു സംഭവിച്ചത്? അതിനെപ്പറ്റി സുവിശേഷത്തിലൊന്നും കാണുന്നില്ല. മേലാൽ ആ ഗ്രാമത്തിൽ താമസിക്കുന്നതു രക്ഷകനു ദുഃഖപ്രദമോ ആപൽക്കരമോ ആകത്തക്കവണ്ണം എന്തോ സംഭവിച്ചിരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ വി. യോഹന്നാൻ 11-12-ൽ) പറയുന്നു: “അതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ അമ്മയേടം സഹോദരന്മാരോടും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി കഫർണാമിലേക്കു പോയി. നസ്രത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ അക്രമവും ദുഷ്ടതയും സുവിദിതമായിരുന്നു. പക്ഷെ അവർ, കാനായിലെ അതുളതം പ്രവീണമായ ഒരു ചെപ്പടിവിദ്യ മാത്രമായിരുന്നു എന്നു ധരിച്ചിട്ട്. ഈ “ജോസപ്പിന്റെ മകനെ” അവരുടെ നാട്ടിൽനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ നിർബന്ധിച്ചതായിരിക്കാം.” ആബേഫൂവാർഡിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ക്രിസ്തു കല്യാണം കഴിഞ്ഞശേഷം നസ്രസിലേക്കാണ് പോയത്, കഫർണാമിലേക്കല്ല. ഏതായാലും ദമ്പതിമാരുടെ കൂടെ വരന്റെ വീട്ടിൽ കല്യാണം ഉണ്ട് അവിടെ താമസിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഉഴഹംപോലുമില്ല; തീർച്ചതന്നെ. ഇനി കൊർണേലിയൂസ് ആലാപ്പിദേയെ കൂടെ കേൾക്കാം. “കാനായിലെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ്” ഈശോ തന്റെ മാതാവിന്റെയും സ്വന്തപ്പെട്ടവരുടെയും കൂടെ നസ്രസിലുള്ള സ്വന്ത ഗൃഹത്തിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു. പ്രസ്തുത ഗ്രാമം കൂടുതൽ ഉയന്നുസ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. കഫർണാമാകട്ടെ ഗ്ലിലാക്കടലിനടുത്തു നിമ്നഭൂമിയിലായിരുന്നു. തന്നിമിത്തമാണ് ക്രിസ്തു അങ്ങോട്ടു ‘ഇറങ്ങി (നഹെസ്—സുറിയാനിയിൽ) എന്നു വി.

യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ നസ്രസിൽ നിന്ന് കഫർണാമിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയതിന്റെ കാരണമിതാണ്. നസ്രസ് പ്രസിദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരു ചെറുപട്ടണമായിരുന്നു. സ്ഥാതാമവാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ തച്ചനെന്നും തച്ചന്റെ മകനെന്നും പറഞ്ഞ് അവഹേളിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ പ്രസംഗം, ഉപദേശം ഇവയുടെ ആസ്ഥാനം നസ്രസായിരിക്കണ്ടോ എന്നു ഈശോ തീരുമാനിച്ചു. ഇതിലേക്ക് അവിടുന്ന് കഫർണാമിനെ ആണു തെരഞ്ഞെടുത്തത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതുകടൽത്തീരത്ത് വാണിജ്യവ്യവസായാദികളിൽ ഉന്നതനിലയെ പ്രാപിച്ച പരിലസിച്ചിരുന്നു. അതു വളരെ ജനബാഹുല്യമുള്ള ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഫലം വളരെയധികമാളുകൾക്കു അനുഭവപ്പെടുമെന്നു കരുതി ക്രിസ്തു അതിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു... ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ കാനായിൽനിന്നു കഫർണാമിലേക്കു വന്നത് തൽക്കാലത്തേക്കു മാത്രവും, അവിടെ നിന്നും ആസന്നമായിരുന്ന പെസഹാതിരുനാളിന് ഓറഗ്ഗത്തേക്കു പോകുവാൻവേണ്ടിയും ആയിരുന്നു." ആകയാൽ ഈശോ കാനായിൽനിന്ന് നേരെ കഫർണാമിലേക്കു പോയതായി ആലാപിച്ചേയും ധരിച്ചിട്ടില്ല.

ഇനി ഫിലിപ്പൻ എന്തു പറയുന്നു എന്നുകൂടി നോക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: On this occassion he probably came there to join a caravan of pilgrims being formed to go for the Pasch to Jerusalem, where he proposed to form his public ministry. ഈയവസരത്തിൽ ഈശോ കഫർണാമിലേക്കു ചെന്നത് ഓറഗ്ഗത്തു പെസഹാ തിരുനാളിനു പോകാൻ അവിടെ സംഘടിതമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന തീർത്ഥാടകന്മാരിൽ ചേരാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കാം. ഓറഗ്ഗത്തു തന്റെ പരസ്യശ്രമം നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു." വി. യോഹന്നാൻ 11-13-ൽ "ഇതിനുശേഷം അവനും അവന്റെ അമ്മയും കഫർണാമിലേക്കിറങ്ങിപ്പോയി. അവിടെ കുറെ ദിവസങ്ങൾ പാർത്തു" എന്നു പറഞ്ഞശേഷം "അപ്പോൾ യൂദന്മാരുടെ പെ

സഹാ അടുത്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈശോ ഓറഗ്ഗത്തേക്കു പോയി" എന്നുകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെ അത്ഥം ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ വിശദമാകുന്നുണ്ട്.

ഇവിടെ ഈശോ ഓറഗ്ഗത്തേക്കു പോയി എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മാതാവും പരിവാരവുമോ? തീർച്ചയായും അവരും ഈശോയുടെ കൂടെപ്പോയി. ഓറഗ്ഗത്തു് കത്താവ് എത്തിയശേഷം ദേവാലയത്തിൽ ക്രയവിക്രയം ചെയ്തിരുന്നവരെ അടിച്ചു പുറത്താക്കിയതായി യോഹ. II 14-16 വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു കാണുന്നു. "അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നിന്റെ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീഷ്ണത എന്നെ തിന്നുകളഞ്ഞു എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു അവർ ഓർത്തു" എന്നു 17-ാം വാക്യത്തിലും, "എന്നാൽ യൂദന്മാർ ഉത്തരമായി അവനോടു, നീ ഞങ്ങൾക്കെന്തു അടയാളം കാണിച്ചതരുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ഈശോ പ്രത്യുത്തരമായി, നിങ്ങൾ ഈ ആലയം തകർത്തുകളയുവിൻ; മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ടു ഞാൻ അതു സ്ഥാപിക്കുമെന്നു തളിച്ചെയ്തു . . . അവനോ തന്റെ ശരീരം എന്നു ആലയത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെന്നുറപ്പോൾ, അവൻ ഇതു പറഞ്ഞിരുന്നു എന്നു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഓർക്കയും, തിരുവെഴുത്തുകളും ഈശോ അരുളിച്ചെയ്തു വാക്കുകളും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു" എന്നുശേഷം 23 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിലുംകാണുന്നു. അതിനാൽ ഈശോ തനിച്ചല്ല പോയതു് ശിഷ്യന്മാർ കൂടെയെങ്കിലും തന്നെയു നഗമിച്ചു എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. കഴിയുന്നത്ര എല്ലാ യഹൂദന്മാരും സംബന്ധിക്കണമെന്നു നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നു തിരുന്നാളുകളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം പെസഹായ്ക്കായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈശോയുടെകൂടെ കഫർണാമിലേക്കുപോയ എല്ലാവരുംതന്നെ ഓറഗ്ഗത്തേക്കും പോയി; ഇതിനായിട്ടാണു അവർ കഫർണാമിലേക്കു പോയതെന്നു ന്യായമായി അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

13. എന്നാൽ ഭൂമിശാസ്ത്രം അറിയാവുന്നവരും ബൈബിൾ അറാബിക് നോക്കിയിട്ടുള്ളവരും ഈ അനുമാനത്തിന്നെതിരായി ഒരു വാദം കൊണ്ടുവന്നേക്കാം. കാനായിൽ നിന്നു

ഓറസ്സത്തേക്കു പോകുവാൻ ഏറ്റവും എളുപ്പമി-കുറക്കുവഴി-അവിടെനിന്നു നേരെ തെക്കോട്ടു തിരിച്ച്, സമരിയായിൽക്കൂടി കടന്ന്, യൂദായിലേക്ക്-അവിടെയാണല്ലോ ഓറസ്സം-പോകുന്നതാണല്ലോ. മറിച്ച് കാനായിൽനിന്നു ഇരുപതുമൈൽ വടക്കുകിഴക്കോട്ടു യാത്രചെയ്തുകിലേ കഹർണാമിൽ എത്തുകയുള്ളു. അവിടെനിന്നു ഗ്ലീലാക്കടലിന്റെ വടക്കേക്കര ചുറ്റി, യോർദ്ദനാൻ നദികടന്ന്, പെരെയായിൽക്കൂടി നേരെ തെക്കോട്ടു ദീർഘപ്രയാണം ചെയ്ത് വീണ്ടും യോർദ്ദനാൻ കടന്ന് പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞു ഈറീഹോയും കടന്ന് മലകൾ കയറിവേണം ഓറസ്സത്തു ചെന്നുപറയാൻ. ദിവസങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും കൂടുതലാവശ്യപ്പെടുന്ന സുദീർഘമായ ഈ മാർഗ്ഗം അവർ തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു എന്തിനു സങ്കല്പിക്കുന്നു? ഇതു ന്യായമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്. ഫിലിയിൻ ഇതിനും സമാധാനം നൽകുന്നുണ്ട്. (Vol. I. P, 103) അതിങ്ങനെയാണ്.

“ഇത്തരുന്നത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നത് സമരിയായിലെ ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവ വിശേഷവും അവരുടെ യുദ്ധനാടും തമ്മിലുള്ള വൈരവുമാണ്. “എന്റെ ആത്മാവു വെറുക്കുന്ന രണ്ടു ജാതികളുണ്ട്”. ഈശോ ബർസീറാ Eccclus: 50—27 രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “മുന്നമതൊന്നുണ്ട്. അത് ഒരു ജാതിയേ അല്ല. അത് എന്റെ വിദ്വേഷപാത്രവുമാണ്. സെയിർ പർവ്വതത്തിൽ പാക്കുന്നവരും (ആദോംകാർ,) ഫീൽത്തെയക്കാരും, സീക്കേമിൽ അധിവസിക്കുന്ന മൂശജനവുമത്രെ” (സമരിയാക്കാർ). ഈ വിരോധവിദ്വേഷങ്ങൾ മുത്തുമുത്തു സമരിയാദേശം കൂടെയും അശുദ്ധമെന്നു യൂദന്മാർ ഗണിച്ചിരുന്നു. സമരിയാക്കാരാകട്ടെ വിരോധത്തിനു വിരോധവും അനാദരത്തിനു അനാദരവും കൊണ്ടു വൈരനീർമ്മാതനും ചെയ്തിരുന്നു. മാത്രമല്ല, യൂദെയായിൽനിന്ന് ഗുളിലായിലേക്കും ഗുളിലായിൽനിന്ന് യൂദെയായിലേക്കും അവരുടെ ദേശത്തുകൂടെ കടന്നു പോയിരുന്ന യൂദന്മാരെ പലവിധത്തിൽ അവർ ദേഹോപദ്രവം ഏർപ്പിക്കുകൂടി ചെയ്തിരുന്നു. ഈദുശ ബലാൽക്കാര പ്രവൃത്തികൾ ചിലപ്പോൾ കൊലപാതകത്തിൽ പോലും കലാശിച്ചിരുന്നത്രെ. ഈ കാ

രണത്താൽ ജീലാക്കാർ പ്രത്യേകിച്ച് ഓറല്ലത്തു് തിരുനാളുക
ളിൽ സംബന്ധിക്കാൻ തീർത്ഥസംഘം ചേർന്നു പോയിരുന്നു.
അവർ പ്രായേണ പെരെയായിൽക്കൂടെയുള്ള ദീർഘമാർഗ്ഗമാണു
സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്.”

യുദ്ധനാളും സമരിയാക്കാരും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന വിരോ
ധത്തെ പ്രസ്താവമാക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ സുവിശേഷങ്ങളിലും കാണു
ന്നുണ്ട്. വി. യോഹന്നാൻ IV 9-ൽ ഇങ്ങിനെ വായിക്കുന്നു.
“ശത്രുക്കാരിയായ ആ സ്ത്രീ അവനോടു്: നീ യുദ്ധനായിരിക്കെ ശ
ത്രുക്കാരിയായ എന്നോടു കൂടിക്കാൻചോദിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ?
യുദ്ധമാർക്കു് ശത്രുക്കാരായായി കൂട്ടുകെട്ടു് ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറ
ഞ്ഞു.” വി. ലൂക്കാ IX 51-3 കൂടെ കണ്ടാലും: “പിന്നെ സംഭ
വിച്ചതെന്തെന്നാൽ: അവന്റെ ആരോഹണത്തിന്റെ നാളുകൾ
പൂർത്തിയായി വരവേ, അവൻ ഓറല്ലത്തേക്കു പോകുവാൻ ഉറ
പ്പായി നിശ്ചയിച്ചു തന്നിരിക്കു മുമ്പായി ഭൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവർ
പോയി അവനുവേണ്ടി തയാർ ചെയ്യുവാൻ ശത്രുക്കാരായുടെ
ഒരു പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ ഓറല്ലത്തേക്കു
പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ അവനെ കൈ
ക്കൊണ്ടില്ല.” ആരാധനസ്ഥലം സംബന്ധിച്ച യുദ്ധനാളും ശത്രു
ക്കാരും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായഭിന്നതയാണു ഈ തി
രസ്കരണത്തിന്റെ കാരണം. വി. യോഹന്നാൻ IV 20-ൽ
“ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ (ഗരീസിം)മലയിൽ ആരാധന
ചെയ്തു; നിങ്ങളോ എന്നാൽ ആരാധന ചെയ്യേണ്ട സ്ഥലം
ഓറല്ലം ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നു.” എന്നു ശത്രുക്കായ സ്ത്രീ കർത്താ
വിനോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഓറല്ലത്തു് ആരാധനക
ഴിക്കാനായി ഈശോ പോകുന്നു എന്നു വ്യക്തമായതിനാലാണു്
ശത്രുക്കാരും അദ്ദേഹത്തെ ആ പട്ടണത്തിൽ സ്വീകരിക്കാതിരു
ന്നതു്. ഇവയൊക്കെയിൽനിന്നും നാം യുക്തിപൂർവ്വം എടുക്കേ
ണ്ട അനുമാനം ക്രിസ്തു കാനായിൽനിന്നു കഫർണാമിൽപോയി
അവിടെ കുറേനാൾ താമസിച്ചതു് അവിടെനിന്നും ഓറല്ല
ത്തേക്കു പെസഹാതിരുനാൾ പ്രമാണിച്ചു പോകുവാൻ സജ്ജീ
കൃതമായിരുന്ന തീർത്ഥസംഘത്തിൽ ചേരുന്നതിനതന്നെയായി

യെന്നു എന്നാണ്. “കാനായിൽ മണവാട്ടിയുടെ വീടും, മണവാട്ടി പരിശുദ്ധകന്യകമറിയത്തിന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രിയും, തലോളാ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരിയും ആയിരുന്നെന്നും മണവാളന്റെ വീട് കഥർണാമിൽ ആയിരുന്നെന്നും ഈ രണ്ടു വീട്ടിലെയും കല്യാണത്തിനു ക്രിസ്തുവും സഹോദരനാകും ശിഷ്യനാകും മാതാവും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും കാണുന്നതിൽനിന്ന് ശിഷ്യന്മാർ ക്രിസ്തുവിനോടു ബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ മാറ്റമുണ്ട്” എന്നു മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവന യാതൊരു ചരിത്രരേഖയേയോ, വി. പിതാക്കന്മാരുടേയും, വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാരുടേയും നിഗമനങ്ങളേയോ ആധാരമാക്കി ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല. തന്റെ കാനാവാദത്തിനു താങ്ങും തൂണും തേടിപ്പിടിക്കാൻ അന്വേഷിച്ചു വെപ്രാളപ്പെട്ടു നടന്നു വല്ലാതെ ചൂടുപിടിച്ച മി. ജോസഫിന്റെ തലയ്ക്കുവന്ന എന്തോ ചക്രത്തിരിച്ചിൽ കൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയൊക്കെ കാണുകയും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ആകയാൽ “വേദപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ മിക്കവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ബന്ധത്തിലും ചാർച്ചയിലും പെട്ടവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ അയൽവാസികളും ആയിരുന്നു”വെന്നു മി. ജോസഫ് പറയുന്നത് വെറും അസംബന്ധമാണ്. “ഇസ്രായേലിന്റെയും ദാവീദിന്റെയും ക്രിസ്തുനാമന്റെയും തോമ്മാശ്ലീഹായുടേയും സിരകളിൽക്കൂടി പ്രവഹിച്ചിരുന്ന അതേ രക്തം അഭംഗമായും കലർപ്പില്ലാതെയും ഓരോ ക്നാനായ വ്യക്തികളുടെയും ധമനികളിൽക്കൂടി പ്രവഹിക്കുന്നു” എന്നും മറ്റും നിർല്പജ്ജം തട്ടിവിട്ടിരിക്കുന്നതിനെ സാധൂകരിക്കാനുള്ള ഭഗീരഥപ്രയത്നത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്നാനായരക്തത്തിനും വല്ലാതെ ചൂടുപിടിച്ചുപോയി എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

14. ന. കത്താവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ മിക്കവരും തന്റെ സംബന്ധത്തിലും ചാർച്ചയിലും പെട്ടവരാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ മി. ചാഴികാടൻ പരിശ്രമിച്ചശേഷം അവരിൽ ഏതാനും വ്യക്തികളേപ്പറ്റി വിശേഷാൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

**വി. ചെറിയ യാക്കോബും യൂദായും:
വലിയ യാക്കോബും യോഹന്നാനും.**

വി. മർക്കോസ് ആരാമദ്ധ്യായം മൂന്നാംവാക്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരനായിപ്പറയുന്ന നാലുപേരിൽ യാക്കോബും യൂദായും ക്രിസ്തുവിന്റെ പത്രങ്ങളു് അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ രണ്ടുപേരായിരുന്നു എന്നു ടിയാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സമ്മതിക്കുന്ന ഒന്നുതന്നെയാണു്. “ഇടിയുടെ പുത്രന്മാരെന്നും സെബദിയുടെ പുത്രന്മാർ എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന യാക്കോബും യോഹന്നാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരനായിരുന്നു എന്നുമാനിക്കാൻ വേദപുസ്തകത്തിൽ വാക്യങ്ങളുണ്ടു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണസമയത്തു് കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നിരുന്നവരെപ്പറ്റി വി. മർക്കോസ് 15-40-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “മഗ്ദലയിത്താ മറിയവും, യാക്കോബിന്റെയും, യോസയുടെയും അമ്മയായ മറിയവും, ശാലോമിയും എന്നിങ്ങനെ ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കിനിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകളുണ്ടായിരുന്നു”. ഇവരെപ്പറ്റി വി. മത്തായി 27-56-ൽ പറയുന്നതു നോക്കുക: “അവരിൽ ഒരുവൾ മഗ്ദലയിത്താമറിയവും, മറ്റൊരു യാക്കോബിന്റെയും, യോസയുടെയും അമ്മയായ മറിയവും, മൂന്നാമത്തവൾ സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും ആയിരുന്നു”. വി. മർക്കോസിന്റെ വിവരണത്തിൽ, കുരിശിൻ ചുവട്ടിൽ മറിയമെന്നു പേരുള്ള രണ്ടു സ്ത്രീകളും ശാലോമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. വി. മത്തായിയുടെ വിവരണത്തിൽ മറിയമെന്നു പേരുള്ള രണ്ടു സ്ത്രീകളും സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു വിവരണങ്ങളുംകൂടി നോക്കിയാൽ സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയുടെ പേർ ശലോമി എന്നായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. വി. യോഹന്നാൻ 19-25 കൂടി നോക്കുക: “എന്നാൽ ഈശോയുടെ കുരിശിനടുത്തു് അവന്റെ അമ്മയും, അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയും, കലിയോപ്പാ എന്ന മറിയവും, മഗ്ദലയിത്താമറിയവും നിന്നിരുന്നു”. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണസമയത്തു കുരിശിൻചുവട്ടിൽ നിന്നിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ സ്ത്രീയെ വി. മർക്കോസു ശലോമി എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ ശലോമി സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയായിരുന്നെന്ന് വി. മത്തായി പറ

യെന്നു. സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയായിരുന്നുവെന്നു വി. യോഹന്നാനും പറയുന്നു. സെബദിപുത്രന്മാർ 12 ശ്ലീഹന്മാരിൽ രണ്ടുപേരായിരുന്നുവെന്നു വി. മത്തായിയും വി. മർക്കോസും പറയുന്നു. വി. മർക്കോസു 3-17 “സബ്ദൈയുടെ പുത്രനായ യാക്കോബിനും, യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാനുമോ, അവർക്കു ഇടിയുടെ പുത്രന്മാർ എന്നതിനുമുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് എന്തു ചോദ്യം വിളിച്ചു”. മേൽക്കാണുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റുമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ചെറിയയാക്കോബും വലിയയാക്കോബും യോഹന്നാനും യൂദായും ഇങ്ങിനെ നാലുപേരും ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃസഹോദരിപുത്രന്മാരായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഇതിൽ യൂദായായിരുന്നു തോമ്മാ ശ്ലീഹാ”. (P. P. 42—43).

15. ബീജഗണിതത്തിൽ (Algebra) സമീകരണം (Equation) എന്ന ഒരു ക്രിയകൊണ്ട് വേറൊരു അവ്യക്തരാശിയുടെ വില കണ്ടുപിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടല്ലോ, ആ മറയാണ് മി. ചാഴികാടൻ ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. വി. മർക്കോസിന്റെയും മത്തായിയുടെയും വാക്യങ്ങളുൾപ്പെടുത്തിക്കുന്നതിൽ മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പാഠത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധ കന്യകയെ ഒഴിച്ചാൽ പിന്നെ മൂന്നു സ്ത്രീകൾ മാത്രമേ കുരിശിൻ ചുവട്ടിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന സങ്കല്പത്തിന്മേലാണ് മി. ചാഴികാടൻ “സമീകരണക്രിയ” കഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു വിവരണങ്ങളിലും ആദ്യത്തെ രണ്ടുപേരുകളും “സാമാന്യഘടക”ങ്ങൾ, (എന്നുവെച്ചാൽ, രണ്ടിലും പൊതുവായത്) ആകുന്നു. മൂന്നാമത്തേതാവട്ടെ രണ്ടിലും ഭിന്നമാണ്. അതിനാൽ താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു സമീകരണക്രിയ ഉപയോഗിച്ചായിരിക്കണം മി. ചാഴികാടൻ പ്രസ്തുത അനുമാനത്തിൽ എത്തിയത്.

$$എ + ബി + സി = 3. \quad എ + ബി + എക്സ് = 3.$$

എ-യും ബി-യും സ്ഥിരരാശികൾ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഇവ രണ്ടിലും ‘അവ്യക്തരാശി’യുടെ സ്ഥാനം

വാരിക്കുന്ന സി-യും എക്സും തുല്യവിലയുള്ളതാകാതെ തരമില്ല. എന്നുവെച്ചാൽ സി-യും, എക്സും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെകുറിപ്പിൽ സമീപത്തു നിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ മൊത്തത്തിൽ ഊന്നാതും എന്ന സങ്കല്പത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഈ സമീകരണവിദ്യ പ്രയോഗിച്ചാൽ, ആദ്യത്തെ രണ്ടു സുവിശേഷകന്മാരുടെയും വിവരണത്തിൽ പറയുന്ന രണ്ടു മറിയകളും 'സ്ഥിരരാശി' അഥവാ പൊതുഘടകങ്ങളായും, ഒന്നിൽ ശാലോമിയും മറ്റൊരിൽ സെബിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് 'അവ്യക്തരാശി'യായും കാണുന്നതിനാൽ, ശാലോമിയും സെബിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ ഊന്നാതുമായിരുന്നോ എന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ സമീകരണത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം വെളിപ്പെടുന്നത്. 'ശാലോമി സെബിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചതായി കാണിച്ചശേഷം നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ കാണിപ്പാനുള്ളത് ഈ ശാലോമിയായ സെബിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ മിശിഹായുടെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയാണെന്നാണല്ലോ. അതും സമത്വമായ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. അതിനു വേറൊരു സമീകരണത്തെ ശരണംഗമിക്കുവാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതായത് ആദ്യസമീകരണക്രിയയുടെ ഉപഹാസ്യമായ ഫലത്തെ എടുത്ത് വി. യോഹന്നാന്റെ 19-25-ാം വാക്യവുമായി വേറൊരു സമീകരണക്രിയ നടത്തുന്നു. ആ വാക്യം ഇങ്ങനെയാണ്. "എന്നാൽ ഈശോയുടെ കുരിശിനടുത്തു അവന്റെ അമ്മയും അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയും കലിയോപ്പാ എന്ന മറിയവും, മഗ്ദലയിത്താ മറിയവും നിന്നിരുന്നു." സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ മൂന്ന് എന്ന സങ്കല്പം മാറ്റി തീരെ കുറഞ്ഞ പക്ഷം നാല് എന്നിവിടെ സമ്മതിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം കുരിശിന്റെ സമീപനിന്നിരുന്നു എന്നതു തീർച്ചയാണല്ലോ. അതു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു വി. മത്തായിയും മർക്കോസും കരുതിയിരിക്കാം. ആ സ്ഥിതിക്കു വ്യാകുലമാതാവായ മറിയത്തെ ഒഴിച്ചാൽ പിന്നെ മൂന്നു സ്ത്രീകളാണു വി. യോഹന്നാന്റെ ലിസ്റ്റിലും ശേഷിക്കുന്നത്. അതായതു 1. അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരി 2. കലിയോപ്പാ,

എന്ന മറിയം, 3. മഗ്ദലയിത്താമറിയം. അതിനാൽ വി. മത്തായിയുടേയും മർക്കസിന്റെയും വിവരണത്തിൽ സാമാന്യ ഘടകങ്ങളായിക്കാണുന്ന 'മറിയം' എന്ന പേരുള്ള രണ്ടു സ്ത്രീകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. അതായത് മഗ്ദലയിത്താമറിയവും കലിയോപ്പാമറിയവും. മഗ്ദലയിത്താമറിയമാകട്ടെ മൂന്നു സുവിശേഷത്തിലും പൊതുവാണ്. മറ്റൊരു മറിയമോ, എന്നാൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടു സുവിശേഷത്തിലും 'യാക്കോബിന്റെയും യോനായുടെയും അമ്മയായ' മറിയം എന്നും. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ 'കലിയോപ്പാ' എന്ന മറിയം എന്നും പേർ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു മറിയങ്ങളും ഒന്നുതന്നെ എന്ന് സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് മി. ജോസഫ് സമീകരണക്രിയപൂർത്തിയാക്കുന്നു. അതായത് സുവിശേഷങ്ങൾ മൂന്നിലും മറിയങ്ങൾ രണ്ടും സ്ഥിരരാശിയായി കാണപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ മൂന്നാമത്തെ സുവിശേഷത്തിലെ അസ്ഥിരരാശിയായ "അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരി"യും രണ്ടാമത്തേതിലെ അസ്ഥിരരാശിയായ "സെബദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും" ഒന്നാമത്തേതിലെ അസ്ഥിരരാശിയായ "ശാലോമിയും" ഒന്നുതന്നെ. എന്നു വെച്ചാൽ ശാലോമി സെബദിപുത്രന്മാരുടെ തളയും മിശിഹായുടെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയും ആണ്. ആകയാൽ സെബദിപുത്രന്മാരായ, വലിയ യാക്കോബും യോഹന്നാനും മിശിഹായുടെ സഹോദരന്മാരാണ്.

ഇത്ര സമർത്ഥമായ ഒരു സമീകരണക്രിയ വിശുദ്ധ പുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കന്മാരാരും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇത്രയും മി. ചാഴികാടനു സാധിച്ചത് അദ്ദേഹം പ്ലീത്താ വിവർത്തനത്തെ ആസ്പദമാക്കി ക്രിയ നടത്തിയതുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്തത് തെറ്റായിപ്പോയി എന്ന് ഇവിടെ വിവക്ഷയുണ്ടില്ല. എങ്കിലും വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ വാക്യം ലത്തീൻവർഗ്ഗത്തായിൽ ഒരുപാദഭേദം കാണിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതു നന്നാണ്. അതിങ്ങനെയാണ്. "എന്നാൽ യേശുവിന്റെ കുരിശിന്നരികെ അങ്ങേ അമ്മയും അങ്ങേ അമ്മയുടെ സഹോദരിയായ ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ (ഭായ്)മര്യയും, മറിയമഗ്ദലനായും നിന്നിരുന്നു." ഇവിടെ അവന്റെ അമ്മയുൾപ്പെടെ മൂന്നു സ്ത്രീകളേയുള്ളൂ. "കലിയോ

പ്പാ മറിയം" എന്നതിനെ "അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരി" എന്നതിനോടു സമാനാധികരണമായി (Put in apposition) പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സ്ത്രീകൾ മൂന്നാളാണെന്ന് വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്റർ വിവർത്തനവ്യാഖ്യാതാവ് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ ഈ പാഠപ്രകാരം "അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരി" സെബദിയെക്കൊണ്ടുണ്ടാകാം, ശാലോമിയോ അല്ല; പ്രത്യേക കലിയോപ്പാ മറിയം ആകുന്നു എന്നു കാണുന്നു.

ഇതു സമർത്ഥമായ ഒരു സമീകരണക്രിയ വി. വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കന്മാർ ആരും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. അവരിൽ ചിലർ ഒരു ചെറിയ സമീകരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ ചെന്നുത്തുന്ന നിഗമനം മി. ചാഴികാടന്റേതിൽനിന്നു തുല്യം ഭിന്നമാണ്. വി. യോഹന്നാൻ XIX 25-ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വി. മത്തായി, മർക്കോസ് ഈ രണ്ടു സുവിശേഷകന്മാരുടേയും പ്രസ്തുത ഭാഗങ്ങളെടുത്തുകാണിച്ചശേഷം കൊർണേലിയസ് ആലാപ്പിദേ പറയുന്നു: "Vides hic clare, quod illa, quae a Joanne Vocatur "Maria Cleophae", a Matteo et Marco vocatur "Maria Jacobi et Joseph mater"; Jacobi, inquam, qui non Zebedei, sed Alphaei filius vocatur. Eadem ergo est Maria Cleophae et Maria Alphaei. Cleophas enim alio nomine vocatus est Alphaeus. Eadem dicta est Maria Jacobi, scilicet Minoris mater.

അതായത്: യോഹന്നാൻ "ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ മറിയം" എന്നു പറയുന്ന സ്ത്രീയേ മത്തായിയും മർക്കോസും "യാക്കോബിന്റെയും ജോസഫിന്റെയും അമ്മയായ മറിയം" എന്നു വിളിക്കുന്നു. യാക്കോബിന്റെ എന്നുവെച്ചാൽ, സെബദിയുടെ അല്ല, അൽഫേയൂസിന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നയാളിന്റെ. തന്നിമിത്തം ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ മറിയവും അൽഫേയൂസിന്റെ മറിയവും ഒന്നുതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്ലേയോപ്പാസിനു അൽഫേയൂസ് എന്ന വേറൊരു നാമവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ തന്നെയാണു് യാക്കോബിന്റെ അതായത് ചെറിയയാക്കോറിന്റെ അമ്മയെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മറിയം" വി. മത്തായി XXVII 56-ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ആലാപ്പിദേ പറയുന്നു. Et Maria Jacobi et Joseph Mater. Puta Maria Cleophae,

sive Alphaei, nimirum uxor. Unde Salmeron: Maria haec, inquit, dicta est Cleophae a patre, a filiis dicta est Maria Jacobi et Joseph; a cognatione dicta est Maria, soror Matris ejus; a viro dici poterat Maria Alphaei, licet ita eam nunquam vocet Evangelium'. Alii censent Cleopham non fuisse patrem, sed maritum hujus Mariae, qui alio nomine dictus est Alphaeus.

“യാക്കോബിന്റെയും ജോസഫിന്റെയും അമ്മയായ മറിയം. ഇതു ക്ലേയോപ്പാസ് അഥവാ അൽഫേയൂസ് എന്ന യാദ്രിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയം എന്നു ധരിക്കണം. തന്നിമിത്തം സൽമേറോൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: “ഈ മറിയം ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് അവളുടെ പിതാവിനെ സൂചിപ്പിച്ചാണ്; യാക്കോബിന്റെയും ജോസഫിന്റെയും മറിയം എന്നു പറയുന്നിടത്തു അവളുടെ പുത്രനാറെ കുറിക്കുന്നു. അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരി മറിയം എന്നതു സംബന്ധം കാണിക്കുന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവിനെ സൂചിപ്പിക്കാൻ അൽഫേയൂസിന്റെ മറിയം എന്നു പറയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ വി. സുവിശേഷം അങ്ങനെ അവളെ ഒരിക്കലും വിളിക്കുന്നില്ല.” മറുചിലരാകട്ടെ, “ക്ലേയോപ്പാസ് ഈ മറിയത്തിന്റെ പിതാവല്ല, ഭർത്താവായിരുന്നു; ഇയാൾക്കു അൽഫേയൂസ് എന്നു മൂന്നാമമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്.” തീർന്നി പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്. Et stabat cum illa (matre ejus) soror ejus (jure conjugii), Maria uxor Cleophae, fratris joseph sponsi Deiparae.

“അവളുടെ കൂടെ (അവന്റെ അമ്മയുടെകൂടെ) അവളുടെ സഹോദരി (വിവാഹബന്ധത്താൽ),-ഭൈവമാതാവിന്റെ ഭർത്താവായ യേശുക്രിസ്റ്റിന്റെ സഹോദരനായ ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയം-നിന്നിരുന്നു.” ഈ വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാരാരും ശാലോമിയെ അഥവാ സെബിപുത്രനായ ഒരു മാതാവിനെ “അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയായി” കാണിക്കുന്നില്ല.

ഇനി മി. ചാഴികാടൻ പലപ്പോഴും അഥാരിട്ടിയായി കാണിക്കുന്ന ആബേഹുവാർഡു പറയുന്നതും ഞാൻ 9-ാം ലക്കത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചതുമായ ഭാഗം ഒന്നുകൂടെ കേട്ടാലും: “ശ്രീയേശുക്രിസ്തു” അദ്ധ്യായം 9-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. “നസ്രത്തിലെ ആ പ്രശാ

നായ ഭാഗത്തിൽ യേശു എല്ലായ്പ്പോഴും തനിച്ചായിരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. പാരമ്പര്യവിശ്വാസപ്രകാരം പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഒരു സഹോദരി- അവളുടെയും പേരു മറിയ എന്നു തന്നെ- ജോസപ്പിന്റെ ഒരു സഹോദരനായ ക്ലേയോപ്പാസ് എന്നൊരാളുമായി വിവാഹം ചെയ്തതായിക്കാണുന്നു. അദ്ദേഹവും യേശു നഗ്നത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നകാലത്തു മരിച്ചിരിക്കണം. എന്നെന്നാൽ, ജോസപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയും സുവിശേഷം വെറും മൗനംദീക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടുസഹോദരിമാരും ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയയുടെ മക്കളെയാണ് യേശുവിന്റെ സഹോദരന്മാരെന്നും സഹോദരികളെന്നും പട്ടണവാസിക്രമം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നു. (മർക്കസ് VI 3.) ടി പുസ്തകം 52-ാം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. “മൂന്നു കുരിശിന്റെയും ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലം കണ്ടെന്നു വിവരിച്ചതായി. അപ്പോൾ ഒരു ചെറുസംഘം അവയെ സമീപിച്ചു. അതിലെ അംഗങ്ങൾ മൂന്നു സ്ത്രീകളും ദിവ്യതുരുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനുമായിരുന്നു. സഭാഗൃഹത്തിലായ കന്യകാമറിയവും, അവരുടെ സഹോദരിയും ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ ഭാര്യയായ മറിയയും, ഭൃത്യരിതയായിരുന്ന മഗ്ദലേനയും. ഈ വനിതാരത്നത്രയത്തെ തുടർന്നു അനുഭവമാനമായ ജോണും ആ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട ജെരൂസലേമിന്റെ അടുക്കലായി.” ഇതാ ആബേഹൂവാർഡും ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃസഹോദരിയിൽ ശാലോമിയേയോ സെബരിപത്രന്മാരുടെ അമ്മയേയോ അല്ലല്ലോ കാണുന്നത്.

16. ഇനി നമുക്കു നോക്കേണ്ടതു് ഈശോയുടെ കുരിശിന്റെ സമീപത്തുനിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകൾ എത്രയായിരുന്നു- മൂന്നു പേർ അഥവാ നാലുപേർ മാത്രമായിരുന്നോ- എന്നാണ്. വി. പുസ്തകം VIII 1, 2, 3-വാക്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “ഈശോ പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ചാരിസ്സുഞ്ചരിച്ച് ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിക്കുകയും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവനോടു കൂടി അവന്റെ പന്ത്രണ്ടുപേരും, ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഭാരതമാ

ക്കളിൽനിന്നും സുഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആ സ്ത്രീകളും' ആരിൽനിന്നും ഏഴു പിശാചുക്കൾ പുറപ്പെട്ടുപോയോ മഗ്ദലയിത്താ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആ മറിയവും, ഹോറോഭോസിന്റെ വീട്ടുധി കാരിയായ ക്രസായുടെ ഭാര്യ യോഹന്നും, ശോശനും, തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യംകൊണ്ടു അവർക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുപോന്ന മറ്റു പല സ്ത്രീകളും (ഉണ്ടായിരുന്നു.)" ഇത് കുരിശിൽചുവട്ടിൽ നിന്ന സ്ത്രീകളുടെ പേരായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതല്ല. ഈശോയുടെ പ്രസംഗ യാത്രകളിൽ തന്നെ അനുഗമിച്ചിരുന്നവരാണ്. ഇവരുതന്നെയാണ് കുരിശിൽചുവട്ടിൽ നിന്നിരുന്നതെന്നു താഴെ കുറിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ തെളിയിക്കും. വി. മത്തായി 27-55, 56: "ശ്ലീലായിൽ നിന്ന് ഈശോയുടെ പിന്നാലെ വന്നിരുന്നവരും അവൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിരുന്നവരുമായി ഭൂതത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പലസ്ത്രീകളും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരുവൾ മഗ്ദലൈത്താമറിയവും; (മറാവൾ) യാക്കോബിന്റെയും യോസയുടേയും അമ്മയായ മറിയവും, (മൂന്നാമത്തവൾ) സബ്ദൈപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും (ആയിരുന്നു)." വി. മർക്കോസ് XV 40, 41: "മഗ്ദലൈത്താമറിയവും, ചെറിയയാക്കോബിന്റെയും യോസയുടേയും അമ്മയായ മറിയവും, ശാലോമും എന്നിങ്ങനെ ഭൂതത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ, അവൻ ശ്ലീലായിൽ (ആയിരിക്കുകയിൽ) അവനെ അനുഗമിക്കുകയും അവൻ ശുശ്രൂഷചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവനോടു കൂടി കാറ്റുശ്ശത്തേക്കുപോന്ന മറ്റു പലസ്ത്രീകളും(ഉണ്ടായിരുന്നു)." വി. ലൂക്കാ XXIII 49: "ഈശോയുടെ പരിചയക്കാരും അവനോടുകൂടി ശ്ലീലായിൽനിന്നു വന്നിരുന്ന സ്ത്രീകളുമെല്ലാം ഇവനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഭൂതത്തുനിന്നിരുന്നു." ഇവിടെ ഒരു അപവാദംകൊണ്ടുവന്നേക്കാം. വി. യോഹന്നാൻ ഈശോയുടെ കുരിശിന്റെ സമീപം നിന്നിരുന്നവരേപ്പറ്റിയേ പറയുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ള സുവിശേഷകർ ഭൂതെ നോക്കിനിന്നവരേപ്പറ്റിയാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒന്നല്ല. ഇതിനു തിരീനി സമാധാനം പറയുന്നു.

"Stabant juxta crucem, tam prope quam poterant, saltem ut loquentem audire possent. Non igitur sub alis crucis, ut pictores nobis depingunt (hoc enim non per-

misisset cohors militum crucibus circumfusa), sed e regione stabant, utcumque longe, ut alii Evangelistae dicunt"

“കുരിശിന്റെ സമീപത്തു അവർ നിന്നിരുന്നു, അതായത്. അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കത്തവിധത്തിലേക്കിലും അത്രയടുത്തു. അതിനാൽ ചില ചിത്രകാരന്മാർ ചിത്രിച്ചുകാണിക്കുന്നതുപോലെ കുരിശിന്റെ കൊമ്പുകളുടെ കീഴിലല്ല. (കുരിശിനു ചുറ്റും നിന്നിരുന്ന പട്ടാളക്കാർ അതനുവദിച്ചതായില്ലായിരുന്നു.) അതിനാൽ മറ്റുള്ള സുവിശേഷകന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ കുറേയെങ്കിലും അകന്നാണ് അവർ നിന്നിരുന്നത്.” ഈ ശോയുടെ കുരിശിന്നരികെ നിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ മൂന്നോ നാലോ അല്ലെന്നും, തന്നിമിത്തം ശാലോമി സബ്ദൈപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും ഏക വ്യക്തിയാണ്. ഈ വ്യക്തി ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃസഹോദരിയാണ് എന്നു മറ്റാവിധത്തിൽതെളിയിക്കാത്ത കാലത്തോളം ഖണ്ഡിച്ചു പറയാനൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നും, ആകയാൽ സബ്ദൈപുത്രന്മാരായ വലിയ യാക്കോബും യോഹന്നാനും ഈശോയുടെ ചാർച്ചക്കാരാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുപോലും മാർഗ്ഗമില്ലെന്നും കാണിക്കുവാൻ ഇതിൽ കൂടുതൽ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ സുവിശേഷകന്മാർ പറയാത്ത കാര്യം അവർ പറഞ്ഞതായി മി. ചാരികാടൻ വിളിച്ചുപറയുന്നു. “യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണസമയത്തു കുരിശിൻചുവട്ടിൽനിന്നിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ സ്ത്രീയെ വി. മർക്കോസു ശാലോമി എന്നു വിളിക്കുന്നു.” ശരിതന്നെ. “ഈ ശാലോമി സെബദൈപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയായിരുന്നുവെന്നു വി. മത്തായി പറയുന്നു.” (1. 43.) വി. മത്തായി അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “സെബദൈപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയായിരുന്നുവെന്നു വി. യോഹന്നാനും പറയുന്നു.” വി. യോഹന്നാനും അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇതാ രണ്ടു വി. സുവിശേഷകന്മാരേക്കൊണ്ടു വാസ്തവവിരുദ്ധമായി സാക്ഷിപറയിക്കുന്നു!!! എന്നുവെച്ചാൽ അവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി ഒരു രേഖനിർമ്മിച്ച് തന്റെ വാദത്തിനു താങ്ങുണ്ടാക്കുന്നു!!! ആകയാൽ “ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ചെറിയ യാക്കോബും വലിയ

യാക്കോബ് യോഹന്നാൻ യുദ്ധം ഇങ്ങനെ നാലുപേരും ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃസഹോദരീപുത്രന്മാരായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിലബദ്ധമില്ല” എന്നു നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുന്നതു വലിയ അബദ്ധമാണ്. ചെറിയയാക്കോബ് യുദ്ധം ന. കത്താവിന്റെ മാതൃസഹോദരീപുത്രന്മാരായിരുന്നു വി. ലൂക്കാ VI 3-നെ ആസ്പദമാക്കി മിക്കവാറും എല്ലാ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇനി “ഇതിൽ യുദ്ധം ആയിരുന്നു തോമ്മാശ്ലീഹാ” എന്നു മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയുടെ പൊള്ളത്തരം കാണാം. (P. 43.)

വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ.

17. ക്രിസ്തുവിന്റെ മാറപ്പയ്യോലന്മാർ അവിടുത്തെ സഹോദരന്മാരോ സംബന്ധക്കാരോ ആണ് എന്നുള്ളതല്ല മി. ജോസഫിനു സ്ഥാപിക്കാനുള്ള പ്രധാനസംഗതി. വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ “ക്രിസ്തുവിനോടു ഏറ്റം അടുത്ത ആളായിരുന്നു” (P. 41.) തലവനായ അദ്ദേഹം യുദ്ധയുടെ ഗോത്രത്തിൽ ദാവീദിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ ഒരുവനും, തന്നിമിത്തം ‘അരശപുത്രനും’ ആണെന്നുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു തെളിയിക്കുവാനുള്ളത്. പന്തിരുവരിൽ മിക്കവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ചാർച്ചക്കാരാണെന്നു വരുത്തിയാൽ തോമ്മായും ആ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്ന് എളുപ്പം തെളിയിക്കുമല്ലോ എന്നാണു മിസ്റ്റർ ചാഴികാടന്റെ ആന്തരം. “തോമ്മാ ക്രിസ്തുവിനോടു ഏറ്റം അടുത്ത ആളായിരുന്നു” എന്നു സംശയലേശമെന്യെ മി. ജോസഫ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതിന്റെ ന്യായമിതാണ്. “തോമ്മാ എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരല്ല. ‘തോമ്മാ’ എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം ‘ഇരട്ടപെറ്റവൻ’ എന്നാണ്. വി. തോമ്മായുടെ പേരു യുദ്ധം എന്നായിരുന്നു. ഇരട്ടപെറ്റവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വാത്സല്യമായി തോമ്മാ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നതാണ്. വി. യോഹന്നാൻ XX 24-ൽ. “എന്നാൽ പത്രണ്ടു പേരിലൊരുവനായ താമ്ര എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തോമ്മാ ഈശോ വന്നപ്പോൾ അവരോടുകൂടി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.” ‘യുദ്ധതോമ്മാ’ എന്നാണ് ‘തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നടപടി’ എന്ന ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം.” (P. 41.)

യുദ്ധശ്ലീഹാ തോമ്മാശ്ലീഹാ ആണെന്നു കാണിക്കാൻ മി. ജോസഫ് പെടുന്നപാട്—പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പരാക്രമം—എടുക്ക

നവോദയം-ചിറ്റാപ്പ. പന്ത്രണ്ടു ശതകത്തിൽ ഓരോ യുദ്ധം
 ശതകം ആയിരുന്നെന്ന് "റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷയവും
 അധഃപതനവും" Decline and fall of Roman Empire by
 Gibbon) എന്ന പുസ്തകം രണ്ടാം വാല്യം 104-ാം പാട്ട് ഗി
 ബൺ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (P. 42) പോരേക്കിൽ ക്രിസ്തുവി
 ന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ യാക്കോബും യുദ്ധം അപ്പസ്തോലന്മാ
 രായിരുന്നു." എന്ന് ആബേഹ്മവാർഡും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടത്രെ.
 (P. 42.) എന്നാൽ ഈ ആബേഹ്മവാർഡും 24-ാം മദ്ധ്യായത്തിൽ
 പന്ത്രണ്ടുശതകത്തിന്റെ പേരു രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കൂട്ടത്തിൽ.
 "തന്റെ സഹോദരന്മാരായ ജോസഫും യുദ്ധം; ഗലീലിയ
 കാരായ തോമസും സൈമനും; അവസാനമായി സപാ
 മിദ്ദോഹിയായ യുദ്ധം" എന്നുകൂടെ കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ
 അഭിഭാഷകന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ മി.
 ചാഴികാടൻ ഗിബ്ബേന്റെയും ഫുവാർഡിന്റെയുംമൊക്കെ-ഈ
 അമാരിട്ടികളെല്ലാം-എന്തിനാണ് വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നത്? ആ
 ദൃസുവിശേഷങ്ങൾ മൂന്നിലും അപ്പസ്തോല നടപടികളിലും എത്ര
 വിശദമായി ഈ വിവരം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു! ഇതിനിടയിൽ ഇ
 താ വേറൊരു കണ്ടുപിടിത്തംകൂടെ!! "യുദ്ധം യുദ്ധം രണ്ടു
 പ്രത്യേകം പേരുകളും, യുദ്ധം കിരിയോത്തുകാരനായ യുദ്ധം
 എന്നു പ്രത്യേകം അറിയപ്പെടുന്നവനാണ്"!!! (P. 42.) അമ്പ
 വോ! അജ്ഞതയ്ക്കും ഒരതിഭവേണ്ട!! വേദപുസ്തകം വിരചിതമാ
 കയോ വിവർത്തനം ചെയ്തുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാചീനഭാ
 ഷകളിൽ അല്പമെങ്കിലും ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാതെ വേദപുസ്തക
 വ്യാഖ്യാനത്തിനു മുതിർന്നാൽ ഇതും ഇതിലപ്പുറവും വരും!!! യുദ്ധം
 യുദ്ധം രണ്ടാണത്രെ!!! സുറിയാനിഭാഷയിൽ ആകാരാന്ത്യ
 മായി വരുന്ന സംജ്ഞാനാമങ്ങളുടെ ഗ്രീക്കുരൂപം-തദ്വാരാ ല
 ത്തിനും- ഇംഗ്ലീഷ് മൊക്കെ- "ആസ" എന്നുവസാനിക്കും. അ
 തിനാൽ ഗ്രീക്കിലും ലത്തീനിലുമൊക്കെ യുദ്ധം, തോമാസ് എ
 ന്നൊക്കെ കാണുന്നതു സുറിയാനിയിൽ യുദ്ധം, തോമ്മാ എന്നൊ
 കെയുമാണ്. വി. മത്തായി 1 അദ്ധ്യായത്തിൽ മിശിഹായുടെ വം
 ശാവലി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നിടത്തു സുറിയാനിയിൽ യുദ്ധം,
 അബിയാ, ഹെസക്കിയാ, യോശിയാ, യോകനിയാ എന്നിങ്ങനെ
 ആകാരാന്തമായി കാണുന്ന പേരുകളെല്ലാം ലത്തീൻ വർഗ്ഗാ
 ത്തായിലും ഇംഗ്ലീഷ് ഡൂവേ വിവർത്തനത്തിലും യുദ്ധം, അബി

യാസ്യ്, എന്നൊക്കെയാണു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ നാ
മാന്യത്തിന്റെ അക്കാരത്തിലും ഇപ്പോഴത്തെതിലും വിവിന്നാചക
ളിൽ ഭൂശ്യാകുന്ന ഈ വ്യത്യാസത്തെ പറ്റിപ്പറിച്ചിട്ടു് തന്റെ വാ
ദത്തിനു താങ്ങും തൂണും നാട്ടുന്ന ഗുണകാരന്റെ ഈ മിടുവില്ല
അഥവാ അജ്ഞത അത്യന്തം ശർഹണീയംതന്നെ. സുറിയാനി സു
വിശേഷങ്ങളിൽ ഈ പേരു രണ്ടും. “യാക്കോബിന്റെ പുത്രനാ
യ യൂദാ, ഒരുകാരനായിത്തീർന്നു യോസ്യ് കറിയോത്താ” എന്നാണു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. (ലൂക്കാ VI. 16) ക. നി. മൂ. സ. ബ. മാ
ണിക്കത്തനാർ പശ്ചിത്തായിൽനിന്നു മലയാളത്തിലേക്കു് വിവർത്ത
നം ചെയ്തിട്ടുള്ള പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ ഗുണകാരൻ
ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. ആ വിവർത്തനം അല്പ
മൊന്നു പരിശോധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ആ പേരു രണ്ടും യൂദാ എ
ന്നതന്നെയാണു്, ഒന്നു യൂദായും മററതു യോസ്യും അല്ലെന്നു സ്പഷ്ട
മായേനേ. ചരിത്രവസ്തു ആരായുന്നവർ മാത്രമേ അങ്ങനെ പരി
ശോധിക്കയുള്ളല്ലോ. തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിച്ചു കെട്ടിപ്പൊക്ക
ുന്നതിനു രേഖ അന്വേഷിക്കുന്നവർ ഈ ഭൂശപരിശോധന ചെയ്യാ
തിരിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യത്തിനു വകയില്ലതന്നെ.

18. യൂദായെ “ഇരട്ടപെറ്റവൻ” എന്ന അർത്ഥത്തിൽ
വാത്സല്യനാമമായി തോമ്മാ എന്നു വിളിച്ചതാണു് എന്ന മി.
ചാഴികാടന്റെ വാദം ശരിയാണോ എന്നു നമുക്കു പരിശോധി
ക്കാം. ആദ്യമായി നോക്കേണ്ടതു് തോമ്മാ ശബ്ദത്തിനു “ഇര
ട്ടപെറ്റവൻ” അഥവാ കരോക്കൂടി ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ
“ഇരട്ടപിറന്നവൻ” എന്നർത്ഥമുണ്ടോ എന്നാണു്. സുറിയാ
നി ശബ്ദകോശങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ര്എറ എന്ന ഒരു ധാതു
ക്രിയ കാണാം. അതിന്റെ അർത്ഥം “ഇരട്ടയായി, പാരായി”
എന്നാണു്. “ഇരട്ടപിറന്ന, ഇരട്ടയായുള്ള” എന്നർത്ഥമുള്ള
ര്ആമാ അഥവാ ധാമാ എന്നൊരു തലിതരൂപം അതിൽ
നിന്നു നിഷ്പന്നമായിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും തോമാ എന്നൊരു ശ
ബ്ദം അതിൽനിന്നു നിഷ്പത്തി സ്വീകരിക്കുന്നതായി കാണുന്ന
ല്ല. പെ. ബ. കളപ്പുരയ്ക്കൽ അന്ത്രയോസ്യനാൽ സംഭൃതമായ
“സുറിയാനിമലയാളനിഘണ്ടു”വിൽ ത്എം ധാതുവിൽനിന്നു
തോമാ നിഷ്പന്നമാകുന്നതായി കാണിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും അ
തിൽ തോമാ എന്നൊരു ശബ്ദം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ത്എം ധാ

യാസു', എന്നൊക്കെയാണു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ നാ
മാന്യത്തിന്റെ അക്ഷരത്തിലും ഉച്ചാരണത്തിലും വിഭിന്നഭാഷക
ളിൽ ഭൂശ്യാമാകുന്ന ഈ വ്യത്യാസത്തെ പൂർത്തിയാക്കിപ്പോകാൻ വാ
ദത്തിനു താങ്ങും തൂണും നാട്ടുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഈ മിടുവിദ്യ
അഥവാ അജ്ഞത അത്യന്തം ഗർവ്വഹീനമാണെന്നു. സുറിയാനി സു
വിശേഷങ്ങളിൽ ഈ പേരു രണ്ടും. "യാക്കോബിന്റെ പുത്രനാ
യ യൂദാ, ഒരുകാരനായിത്തീർന്ന യൂദാസ്കരിയോത്താ" എന്നാണു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. (ലൂക്കാ VI. 16.) ക. നി. മൂ. സ. ബ. മാ
ണിക്കത്തനാർ പഴിത്തായിൽനിന്നു മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്ത
നം ചെയ്തിട്ടുള്ള പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ
ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ആ വിവർത്തനം അല്പ
മൊന്നു പരിശോധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ആ പേരു രണ്ടും യൂദാ എ
ന്നതന്നെയാണു്, ഒന്നു യൂദായും മറ്റൊരു യൂദാസും അല്ലെന്നു സ്പഷ്ട
മായേനെ. ചരിത്രവസ്തുത ആരായുന്നവർ മാത്രമേ അങ്ങനെ പരി
ശോധിക്കുകയുള്ളല്ലോ. തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിച്ചു കെട്ടിപ്പൊക്കു
ന്നതിനു ഭരവ അനേപക്ഷിക്കുന്നവർ ഇദ്ദേശപരിശോധന ചെയ്യാ
തിരിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യത്തിനു വകയില്ലതന്നെ.

18. യൂദായെ "ഇരട്ടപെറാവൻ" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ
വാത്സല്യനാമമായി തോമ്മാ എന്നു വിളിച്ചതാണു് എന്ന മി.
ചാഴികാടന്റെ വാദം ശരിയാണോ എന്നു നമുക്കു പരിശോധി
ക്കാം. ആദ്യമായി നോക്കേണ്ടതു് തോമ്മാ ശബ്ദത്തിനു "ഇര
ട്ടപെറാവൻ" അഥവാ കുറേക്കൂടി ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ
"ഇരട്ടപിറന്നവൻ" എന്നർത്ഥമുണ്ടോ എന്നാണു്. സുറിയാ
നി ശബ്ദകോശങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ര്'എറ എന്ന ഒരു ധാതു
ക്രിയ കാണാം. അതിന്റെ അർത്ഥം "ഇരട്ടയായി, പാരായി"
എന്നാണു്. "ഇരട്ടപിറന്ന, ഇരട്ടയായുള്ള" എന്നർത്ഥമുള്ള
ര്'ആമാ അഥവാ പാമാ എന്നൊരു തദ്ധിതരൂപം അതിൽ
നിന്നു നിഷ്പന്നമായിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും തോമ്മാ എന്നൊരു ശ
ബ്ദം അതിൽനിന്നു നിഷ്പത്തി സ്വീകരിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല.
പെ. ബ. കളപ്പരയ്ക്കൽ അന്ത്രയോസച്ചനാൽ സംഭൃതമായ
"സുറിയാനിമലയാളനിഘണ്ടു"വിൽ ത്'എറ ധാതുവിൽനിന്നു
തോമ്മാ നിഷ്പന്നമാകുന്നതായി കാണിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും അ
തിൽ തോമ്മാ എന്നൊരു ശബ്ദം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ത്'എറ ധാ

തുവിനു വളരെ മുകളിലാണ് ആ പദം കിടക്കുന്നത്. അതിനാൽ ത്എം ധാതുവിനോടു അതിനു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. അത് ഒരു ഗ്രീക്കു ശബ്ദമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം “അതുതന്നെ, അതിശയം” എന്നുമാണ്. ക്രിസ്തുസഹോദരനായ യൂദായെ ഇരട്ടപിറന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തോമ്മാ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു എന്നാണല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നത്. ഈ യൂദായിക്കു ഇങ്ങനെ വേറൊരു പേരുണ്ടായിരുന്നതായി സുവിശേഷത്തിൽ ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല. മറിച്ച്, തോമ്മായെപ്പറ്റി സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറയുന്ന ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ രണ്ടിടത്തു (വി. യോഹന്നാൻ XI-16, ടി. XX-24) മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനു വേറൊരു പേരുള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. താമ്ര എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തോമ എന്നത്രെ അതു രണ്ടും. യൂദായെ ഇരട്ടപിറന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മറുനാമം വിളിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു താമ്ര എന്നു പറയപ്പെടുന്ന യൂദ എന്നത്രെ വേണ്ടിയിരുന്നത്. ഉദാഹരണമായി, ന. കത്താവു ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രഭുവായി തിരഞ്ഞെടുത്ത ശൈമോൻ കേപ്പാ (പത്രോസ്) എന്നൊരു മറുനാമംകൂടി കല്പിച്ചു കൊടുത്തല്ലോ. അതനുസരിച്ചു സുവിശേഷകന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് കേപ്പാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശൈമോൻ” (മത്താ. X-2), “ശൈമോൻ കേപ്പാ (മർക്കോസ് III-16. ലൂക്കാ VI-14) എന്നൊക്കെയാണ്. താമ്ര ശബ്ദത്തിന്റെ ഗ്രീക്കുപര്യായം ദിദിമൂസ് എന്നാണ്. താമ്ര എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തോമ എന്നതിനെ ലത്തീൻ വർഗ്ഗാത്തായിലും ഇംഗ്ലീഷ് ഡ്യൂവേ വിവർത്തനത്തിലും Thomas qui dicitur Dydimus = Thomas, who is called Dydimus എന്ന് ഗ്രീക്കു സംജ്ഞതന്നെ ഉപയോഗിച്ചാണ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ വിവർത്തനത്തിലാകട്ടെ Thomas who is called the Twin ഇരട്ടപിറന്നവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന തോമ എന്നു ഗ്രീക്കു ശബ്ദംകൂടെയും ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിയിൽ താമ്ര എന്നതുപോലെതന്നെ ഗ്രീക്കിലും മറ്റും ദിദിമൂസ് എന്നതിനാണ് ഇരട്ടപിറന്നവൻ എന്ന് അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്, തോമ എന്നതിനല്ല. തോമ എന്നും താമ്ര എന്നും ഉള്ള ഇരുശബ്ദങ്ങൾക്കും സുറിയാനിയിൽ വണ്ണങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ, സുപരങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഭേദമുള്ളൂ, ഇങ്ങനെ ഇവയ്ക്കു പരസ്പര

മുള്ള വണ്ണസാരപുവും ഉച്ചാരണസാമീപ്യവും നിമിത്തമായിരിക്കാം തോമായിക്ക തായുടെ അത്ഥമായ ഇരട്ടപിറന്നവർ എന്ന ചിലർ അത്ഥനിസ്സയം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇനി മറിച്ച് തോമാശബ്ദവും ത്എം ധാതുവിൽനിന്നു നിഷ്പന്നമാകയും അതിന്നു ഇരട്ടപിറന്നവൻ എന്ന് അത്ഥമുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താലും മി. ചാഴികാടന്റെ വാദസാധൂകരണത്തിന്നു അത് ഒട്ടുംതന്നെ പ്രയോജനീഭവിക്കുന്നമില്ല.

19. തോമായിക്ക താമാ അഥവാ ദീദിമൂസ് എന്നുകൂടി പേരുപറയാനുള്ള കാരണത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അഗ്രണിയായ കൊർണേലിയൂസ് ആലാപ്പിദേ പറയുന്നതുകൂടെ ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. Dydimus, ദീദിമൂസ് ശബ്ദത്തിന്നു- gemellus, geminus, varius, anceps, dubius, duplex-ഇരട്ടപിറന്ന, ബാവിധ, സംശയസ്ഥ, അനിശ്ചിത, ദ്വൈധ എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിധം അത്ഥം വരുന്ന ഒരു വിശേഷണവാചി തോമാ സജ്ജയോടു ചേർത്തു പറയുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണമായി അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്: Quia dubitavit in resurrectione Christi ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹം സംശയം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതാണ്. ഇവിടെ ദീദിമൂസിന്നു dubius, anceps സംശയാലു എന്ന അത്ഥമത്രെ കൊർണേലിയൂസ് നിദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇരട്ടപിറന്ന എന്ന അത്ഥവും വരാമെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു. Pagninus പഞ്ഞീനൂസ് എന്ന വ്യാഖ്യാതാവിനെ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “ഇരട്ടപിറന്നവൻ (gemellus, geminus) എന്നത്ഥമുള്ള ദീദിമൂസ് എന്ന് തോമായെ വിളിക്കുന്നത് എസോവും യാക്കോബും എന്നപോലെ അദ്ദേഹവും ഇരട്ടപിറന്നവരിൽ ഒരുവൻ ആയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ റോമാക്കാർ ചിലരെ Spurius സ്പൂരിയൂസ് = കൃത്രിമി, Crassus ക്രാസ്സൂസ് = തടിയൻ, Claudius ക്ലോവുദിയൂസ് = മുടന്തൻ എന്നൊക്കെ വിളിച്ചിരുന്നതുപോലെ ആയിരിക്കാം. പ്രസ്തുത നാമധാരികൾ കൃത്രിമികളോ തടിയന്മാരോ മുടന്തന്മാരോ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടല്ലല്ലോ അവരെ അങ്ങനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. അതുപോലെ ദീദിമൂസ് എന്നുകൂടി തോമായെ വിളിച്ചതായിരിക്കാം”. ഏതായാലും തോമാശബ്ദത്തിന്നു ഇരട്ടപിറന്നു എന്നത്ഥമുള്ളതായി മേൽപറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്. തോമ (ശ്ലീഹ)ായിക്ക യൂദാ എന്നുകൂടെ അപരനാമം

ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഒരു വ്യക്തിക്കു രണ്ടോ അതിലധികമോ നാമങ്ങൾകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതായി പുതിയനിയമത്തിൽ ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. ശമോൻ കേപ്പാ എന്നതാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. നടപടി 1-23-ൽ “അവർ യൂസ്താസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ബർശബ്ബാ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യെരൂസേപ്പ്, മത്തിയാ എന്ന രണ്ടുപേരെ നിറുത്തി”; ടി 4-36-ൽ “ആശ്ശാ സത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നർത്ഥമാക്കപ്പെടുന്ന ബർനബാ എന്ന് ശ്ലീഹന്മാരാൽ മുമ്പാകെ വിളിക്കപ്പെട്ടവനായി കെവുപ്രോസ് ദേശത്തുനിന്നുള്ള ലേവായക്കാരനായ യെരൂസേപ്പിനു ഒരു പഠവുണ്ടായിരുന്നു”; ടി 12-25-ൽ “ബർനബായും ശാമോലും തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം മർക്കോസു എന്നു മുമ്പാകെ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യോഹന്നാനെയും തങ്ങളോടുകൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് കാർത്തൂത്തുനിന്നു അന്തിയോക്കിയായിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു” എന്നൊക്കെ നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ തോമ്മായിക്കും വേറെ ഒന്നോ രണ്ടോ പേരുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. അതിൽ ഒന്നു യൂദാ എന്നായിരുന്നു എന്ന് തോമ്മായുടെ നടപടി മുതലായ പുരാതനകൃതികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു വിശദമാകുന്നുണ്ടുതാനും. എന്നാൽ വി. മർക്കോസ് 6-3-ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരനായി പറയുന്ന യൂദാ തന്നെയാണ് തോമ്മാ എന്നുള്ള മി. ചാഴികാടന്റെ വാദമാണ് സമ്മതിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തത്. പന്തിരവരിൽ ഒരുവനും ക്രിസ്തുസഹോദരനുമായ യൂദായും അതുപോലെ തന്നെ പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവനായ തോമ്മായും ഏകവ്യക്തിയല്ലെന്നുള്ളതിനു മതിയായ തെളിവുകൾ സുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കാം.

20. ആകയാൽ ഇനി ശ്ലീഹന്മാരുടെ പേരുകൾ സുവിശേഷകന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു നമുക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം. യൂദായും തോമ്മായും ഭിന്നവ്യക്തികളാണെന്നുള്ളതിനു അസ്സനിഗ്ദ്ധമായ തെളിവു ഇവിടെയാണു നാം കാണുന്നത്. മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നു: “നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ലിസ്റ്റിൻപ്രകാരം പന്ത്രണ്ടുശ്ലീഹന്മാരുടെ പേരുകൾ താഴെപ്പറയും പ്രകാരമാണ്.” (41) ഇതിനെ തുടർന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ആ ഒരു ലിസ്റ്റല്ല. മൂന്നു സുവിശേഷകന്മാർ കുറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ലിസ്റ്റുകൾ അവരുടെ ഇന്നു അദ്ധ്യായം ഇത്രാം വാക്യങ്ങളിൽ കാണാം എന്നൊരു സൂചനയാണ്. അതിങ്ങനെയാണ്. “വി. മത്തായി 10-2, 3, 4;

വി. ലൂക്കാ 6-14, 15, 16; വി. മർക്കോസ് 3-16, 17, 18 ഇതിൽ 11 പേരുകളിൽ മൂന്നു സുവിശേഷകന്മാരും യോജിക്കുന്നുണ്ട്." ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ടു ഒരു പട്ടിക ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്: "1. പത്രോസ്, 2. അന്ത്രയോസ്, 3. യോഹന്നാൻ, 4. യാക്കോബ്, 5. യാക്കോബ്, 6. യൂദാ (തോമ്മാ), 7. യൂദാസ്-കിരിയോത്താക്കാരൻ-ഒറിയവൻ. 8. ബത്തലൂമ്മാ, 9. പീലിപ്പോസ്, 10. മത്തായി. 11. തദ്രേവൂസ്, 12. സൈമൺ" എന്റെ ഭഗവാനെ! എന്തു മറിമായമാണോ ഇത്!! എന്തു മയക്കവിദ്യ!!! ഇതുകണ്ടു ശേഷം പേരെക്കെ മയങ്ങിപ്പോകുമെന്നാണോ മി. ജോസഫ് കരുതിയിരിക്കുന്നത്!!! "പൂച്ച കണ്ണു മടച്ചു പാൽ കട്ടുകടിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ഈ കള്ളത്തരം ആരും കാണുന്നില്ലെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു" എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനോടു സാമ്യം വഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് മി. ചാഴികാടന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി. "നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ലിസ്റ്റിൻ പ്രകാരം പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരുടെ പേരുകൾ താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു വെച്ചു മി. ജോസഫ് മൂന്നു ലിസ്റ്റ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അതിനേതുടൻ പത്രോസ് ആദിയായി പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരുടെയും ഒരു ലിസ്റ്റ് കൊടുക്കുന്നു. ഈ ഒരു ലിസ്റ്റായിരിക്കുമല്ലോ "നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ലിസ്റ്റ്" എന്നു മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്? ഈ ലിസ്റ്റ് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എവിടെ നിന്നുകിട്ടി? ഈ ലിസ്റ്റിൽ തോമ്മാ എന്ന പേരേ ഇല്ല. 6-ാം പേരുകാരനായ യൂദായാണു തോമ്മായെന്നു ആവരണികയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്!!! എന്താ മി. ചാഴികാടന്റെ വാദം ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞില്ലേ? ഇങ്ങനെ ഒരു ലിസ്റ്റ് ഇതിനു മുമ്പ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, മറ്റാരും കണ്ടിരിക്കുകയുമില്ല. വേദപുസ്തകത്തിൽ, ഇങ്ങനെയോ ഇതിനെ അനുക്രമിക്കത്തക്ക നിലയിലോ ഉള്ള ഒരു ലിസ്റ്റില്ല. മി. ജോസഫ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങൾക്കും പുറമെ "അപ്പസ്തോലനടപടി"യിലും ഒരു ലിസ്റ്റ് കാണുന്നുണ്ട്. താരതമ്യ പഠനത്തിനായി ഈ ലിസ്റ്റ് നാലും ഞാൻ താഴെ കുറിക്കുന്നു. ഒന്നാം ലിസ്റ്റിലെ പേരുകൾക്ക് 1 എന്നും, രണ്ടാം മൂന്നാം നാലാം ലിസ്റ്റുകളിൽ അതേ പേരുകൾ കാണുന്നതിനു ക്രമമനുസരിച്ചു 2, 3, 4, എന്നും ഞാൻ കുറിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഈ നാലു ലിസ്റ്റിലും പൊതുവായി കാണപ്പെടുന്ന ശ്ലീഹന്മാർ ആരെല്ലാമെന്നും, മറ്റവരുടെ നാമം എത്രെല്ലാം ലിസ്റ്റിൽ എത്ര പ്രാവശ്യം വരുന്നുണ്ടെന്നും ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ നമുക്കു കണ്ടുപിടിക്കാം.

വി. മത്തായയുടെ സൂചി ഭാഗം X 2, 3, 4. കേൾക്കുന്ന വിളിക്ക പ്പെടുന്ന ശാമക്കൻ (1)	വി. മക്കോസിന്റെ സൂചി ഭാഗം അ. III-17, 18, 19. ശാമക്കൻ കേൾക്ക പ്പെടുന്ന (2)	വി. ലൂക്കായുടെ സൂചി ഭാഗം 6-14, 15, 16. അദ്ധ്യായം 6-14, 15, 16. ശാമക്കൻ കേൾക്ക പ്പെടുന്ന (3)	അല്പഭാഗം കർ. അ. 1-13. പത്രോസ് (കേൾക്ക)(4)
2. അത്രയോസ് [1]	സബ്ബപത്രനായ യാക്കോ ബ്ബ് [2]	അത്രയോസ് [3]	യോഹന്നാൻ [4]
3. സബ്ബപത്രനായ യാക്കോ ബ്ബ് [1]	ടി സഭാവാദൻ യോഹന്നാൻ [2]	യാക്കോബ് [3]	യാക്കോബ് [4]
4. അപൊസ്തലസഭാവാദനായ യോഹന്നാൻ [1]	അത്രയോസ് (2)	യോഹന്നാൻ (3)	അത്രയോസ് (4)
5. പിരിയോസ് [1]	പിരിയോസ് (2)	പിരിയോസ് (3)	പിരിയോസ് (4)
6. ബർതുൽമൈ [1]	ബർതുൽമൈ [2]	ബർതുൽമൈ (3)	തോമ്മാ [4]
7. തോമ്മാ [1]	മത്തായി [2]	മത്തായി (3)	മത്തായി [4]
8. മകക്കാരൻ മത്തായി [1]	തോമ്മാ (2)	തോമ്മാ (3)	ബർതുൽമൈ [4]
9. ഹൽക്കൊയുടെ പുത്രനായ യാക്കോബ് (1)	ഹൽക്കൊയുടെ പുത്രനായ യാക്കോബ് [2]	ഹൽക്കൊയുടെ പുത്രനായ യാക്കോബ് [3]	ഹൽക്കൊയുടെ പുത്രനായ യാക്കോബ് (4)
10. തന്റെ പുത്രൻ മേനോമുള്ള പിസ്കോപ്പ [1]	തന്റെ [2]	എരിവുകാരൻ-ശാമക്കൻ (3)	എരിവുകാരൻ- ശാമക്കൻ (4)
11. ക്നാനായനായ ശാമക്കൻ [1]	ക്നാനായനായ ശാമക്കൻ [2]	യാക്കോബിന്റെ പുത്രൻ യൂദാ (1)	യാക്കോബിന്റെ പുത്രൻ യൂദാ [2]
12. ഒറ്റിക്കൊട്ടത്ത യൂദാ സ്ത്രീയോത്താ (1)	ഒറ്റിക്കൊട്ടത്ത യൂദാ സ്ത്രീയോത്താ (2)	ഒറ്റിക്കൊട്ടത്ത യൂദാ സ്ത്രീയോത്താ (3)	

കണ്ടാൽ, ഈ പാലു ലിസ്റ്റിലും - തൊമ്മാത്തതിൽ എ
 തൊമ്മാ, തൊമ്മാത്തതിലും തൊമ്മാത്തതിലും 8-ാമതും, തൊമ്മാ
 തൊമ്മാത്തതിൽ 6-ാമതും ആയി തൊമ്മാ പ്രയുക്തപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങ
 നെ ഈ പാലു ലിസ്റ്റിലും തൊമ്മാതെ പേരു നക്ഷത്രപോലെ
 തെളിഞ്ഞുകിടന്നിട്ടു. 21. ചാഴികാടൻ കണ്ണിൽ അതു കയറി
 യിപ്പെന്നോ? അദ്ദേഹത്തെ ന. വി. പി. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ലിസ്റ്റു
 കിലും അദ്ദേഹം കാണുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്തില്ലയോ? പിന്നെ
 എങ്ങനെയാണു് ആ വിസ്താരകളടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളും
 വാക്യങ്ങളും 21. ജോസഫ് വണ്ടിക്കാണിച്ചതു്? ഈ ലിസ്തക
 ളിൽ പാലു കാണുന്ന ഒരു വ്യത്യസ്തം ഇതു മാത്രമാണു്.
 വി. 2ത്തായിലും 2ക്കോസും തന്നെ എന്നു പറയുന്ന ആളിന്റെ
 പേരു് വി. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിലും അപ്പസ്തോല നടപടി
 കളിലും യാക്കോബിന്റെ പുത്രനായ യൂദാ എന്നാണു കൊടുത്തി
 രിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ തൊമ്മാരുടെ പേരിനോടൊരുമിച്ചു രണ്ടു
 ലിസ്റ്റിലെകിലും യൂദാ എന്ന പേരും കാണുന്നസ്ഥിതിക്കു തൊമ്മാ
 യാണു് യൂദാ എന്നുപറയാൻ 21. ചാഴികാടൻ എങ്ങനെ തുനി
 ഞ്ഞു? (സുറിയാനി പദീത്തായിൽ യാക്കോബിന്റെ പുത്രനായ
 യൂദാ എന്നു: ലത്തീനിലാക്കട്ടെ "യാക്കോബിന്റെ യൂദാ" എന്നാ
 ണു പാറ.)

21. യാക്കോബ. തന്നെ എന്ന ഗ്രീഹന്മാരെപ്പറ്റി
 വി. തൊമ്മാ 2ല്പാൻ Catena Aurea 'കത്തേനാ ആവരെയ' എന്നാലാലു
 ത്തിരിക്കുന്നതെഴുത്തുന്നു.

"Iste Jacobus est qui in Evangeliiis frater Domini nominatur, et etiam in epistola ad Galatas... Thaddaeus autem ipse est quem Lucas JUDAM Jacobi, id est fratrem Jacobi appellat, cujus epistola in ecclesia legitur, in qua se fratrem Jacobi nominat".

"സുവിശേഷങ്ങളിലും മലാത്തായക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിലും കത്തോലിക്കൻ സഭക്കാർക്കു് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു് ഈ യാക്കോബാകുന്നു... അദ്ദേഹം" (തന്നെ) ലൂക്കാ യാക്കോബിന്റെ യൂദാ എന്നു വിളിക്കുന്ന ആൾ തന്നെയാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനമാണു സഭയിൽ ഈ ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെപ്പറ്റി വായിക്കുന്നതും, യാക്കോബിന്റെ

സഹോദരൻ എന്നു പറയുന്നു.” തിരിനി പറയുന്നു. “തന്റെ എ
ന്ന പദത്തിന്റെയും, യുദ്ധം എന്നതിന്റെയും അർത്ഥം ഒന്നാണെന്ന
യാണ്. അതായത് “സ്തുതി” അഥവാ “സ്തുതി” ഇദ്ദേഹത്തിനു
ലഭിച്ചു എന്ന ഒരു പേരുകൂടിയുള്ളത് വി. മത്തായിയുടെ സുവി
ശേഷം - പ്ലീത്താ എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ യുദ്ധ
യും തന്റെ അഥവാ ലഭിച്ചു എന്നുള്ള പേരുകൾ ഒരേവ്യക്തി
യുടേതാണ്. അതിനാൽ യുദ്ധം, തന്റെ ആണെന്ന വാസ്തവം പ
രയുന്നതിനു പകരം മി. ജോസഫ് എത്ര വലിയ അസംബന്ധ
വും അബദ്ധവുമാണു പറഞ്ഞുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്!!!

ആകയാൽ ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായി, കരതലാമലകൾപോലെ,
തോമ്മാ എന്ന പേരിന്റെ കീഴെ യാക്കോബിന്റെ പുത്രനായ
യുദ്ധം എന്നു മൂന്നു നാലു ലിസ്റ്റുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കെ യു
ദ്ധവും തോമ്മായും ഒന്നാണെന്നു വാദിക്കാൻ ഉള്ള ഡെൽറ്റോ
അഥവാ ധർഷ്ട്യമോ മി. ജോസഫിനുണ്ടായല്ലോ!!! “കണ്ണി
രിക്കെ കൃഷ്ണമണി കട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നു” എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അ
തിലും വലിയ ഒരു വിദ്യയാണിത്. ഇതിലും കൂടുതലായി ഒരു
കടാകൈ വേദപുസ്തകത്തോടു ഇവി എന്നാണു ചെയ്യാനുള്ളത്?
“ഭീരുത്വംകൊണ്ടു ഏതെങ്കിലും ആശയം മറിച്ചുവയ്ക്കുകയോ,
സ്വാതന്ത്ര്യം ഏതെങ്കിലും ഉദ്ദേശം പൊന്തിച്ചു വയ്ക്കുകയോ,
കൃത്രിമമായി ഏതെങ്കിലും ചരിത്രഭാഗം നിർമ്മിക്കുകയോ ഞാൻ
ചെയ്തിട്ടില്ല” എന്നുദ്ദേശം പറയുന്നു. ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾക്കു
കടകവിരുദ്ധമായിട്ടല്ലയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി? ഏതെ
ങ്കിലും ഒരു പ്രായത്തെ അല്ല, ഒരു ചരിത്രസത്യത്തെ അദ്ദേഹം ഇ
വിടെ മറച്ചുവെക്കുന്നു! ഇതിനേക്കാൾ വലിയ ഭീരുത്വമുണ്ടോ?
കൗശലത്തിൽ ഒരു വെറും ആശയത്തെയല്ല, പച്ചപ്പരമാത്മ
ത്തെ അദ്ദേഹം മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു!!! തോമ്മാപ്പിതാ ക്രിസ്തുവി
ന്റെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനാണ് എന്നു ഉദ്ദേശം സ്വാതന്ത്ര്യ
യാൽ വളരെ പൊന്തിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു!!! വേദപുസ്തകത്തിന്റെ
അതിപ്രധാനമായ ഒരു ചരിത്രഭാഗത്തെ കൃത്രിമമായി നിർമ്മിച്ചി
രിക്കുന്നു!!!

“സാക്ഷി സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു കക്ഷിക്ക് ഭോഷം വരുന്നതിൽ, ആയത്തുഭവിപ്പാൻ കക്ഷിതയ്യാറായിരിക്കണം” എന്നു മി. ജോസഫ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു നാം അനുസരിക്കണം. 1939 ജൂൺലക്കം “കമ്മലകസുമ”ത്തിൽ മി. ചാഴികാടൻ തന്നെപ്പാറിത്തന്നെ ശങ്കിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായ “മാലാഖമാർ പാദം വയ്ക്കാൻ ഭയപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഭോഷൻ ഓടിക്കയറുന്നു” എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ല് ഇവിടെ അനവർതമാണ്. ഈ ദൂര സാക്ഷിപാച്ചിൽകൊണ്ടു വരുന്നഭോഷം സഹിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള കക്ഷികൾ കാണുകയില്ലെന്നു മി. ജോസഫിനെ സാരം അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

22. ‘യൂദാ’ ‘തോമ്മായല്ലെന്നു ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചത്’ ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷകന്മാർമൂലമാണ്. ഇനി നാലാമത്തെ സുവിശേഷത്തിൽനിന്നുകൂടെ ഒരൊന്നാംതരം തെളിവുതരാം.

ഒടുവിലത്തെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞു ഈശോ തന്റെ ശ്ലീഹന്മാരോടു ചെല്ലു പ്രഭാഷണമുണ്ടു (യോഹ: XIV), “ഞാൻപോകുന്ന ഇടം നിങ്ങളുറിയുന്നു, വഴിയും നിങ്ങളുറിയുന്നു” (വാ: 4) എന്നു തളിച്ചെഴുതപ്പെടും. തോമ്മാ അവനോട്: “ഞങ്ങളുടെ കത്താവേ, നീ പോകുന്ന ഇടം ഞങ്ങളുറിയുന്നില്ല; പിന്നെ വഴി അറിയാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതെങ്ങിനെ? എന്നു ചോദിക്കുന്നു” (വാ. 5.) 5-ാം വാക്യത്തിൽ: “പീലിപ്പോസ് അയാളോട്: ഞങ്ങളുടെ കത്താവേ, പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരണമെ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു അതു മതിയെന്നു പറയുന്നു.” 22-ാം വാക്യത്തിലാകട്ടെ: “സ്തീരിയോത്താ അല്ലാത്ത യൂദാ അവനോട് എന്റെ കത്താവേ, നീ നിന്നെത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരുവാനിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിനല്ല എന്നതു എന്താകുന്നു? എന്നു ചോദിക്കുന്നു.” യൂദായുടേയും തോമ്മായുടേയും പേരുകൾ വഹിക്കുന്നത് ഭിന്നമായ വ്യക്തികളാണ് എന്ന വസ്തുതയെ ഇനി ആർക്കെങ്കിലും നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? മിശിഹാ ഒടുവിലത്തെ അത്താഴംകഴിച്ചതും അതിനെ തുടർന്നു പ്രഭാഷണം ചെയ്തതും 12 ശ്ലീഹന്മാരോടുകൂടെ മാത്രമായിരുന്നു. (വി. മത്താ

യി 26-20;) മർക്കോസ് 14-17; റൂക്കാ 22-14) അവരിൽ തോമ്മാ, പീലിപ്പോസ്, യൂദാ എന്നിവർ ചാൽ സ്കരിയോത്താ അല്ലാത്ത യൂദാ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വ്യക്തികളാണ് കത്താവിനോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചതും വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടതും. യൂദായും തോമ്മായും ഒരാളല്ലെന്നു കാണിക്കാൻ ഇനി വേറെവല്ല തെളിവുവേണമോ?

23. ന. കത്താവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ മിക്കവാറും അവിടുത്തെ സ്വഭാവശീകളും ചാർച്ചക്കാരുമായിരുന്നു എന്നു മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു നിരൂപണം ഞാൻ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ചെറിയ യാക്കോവും, യൂദാ (അഥവാ തന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ലബ്ബെ)യും അവിടുത്തെ ചാർച്ചക്കാരായിരുന്നുവെന്നു മിക്കവാറും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഫിലിയൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു ചർച്ചയുടെ എടുത്തുകാണിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: (Vol. I P. 258) “നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവിടുത്തെ ചാർച്ചക്കാരിൽ ഏതാനും പേരെങ്കിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ലേ എന്ന ചോദ്യം പണ്ടു മുതൽക്കേയുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇന്നും ഒരു തർക്കവിഷയമായി കിടക്കുന്നു. ഇതു വളരെ കഴുത്തെ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. എങ്കിലും അതിനനുക്രമമായ മറുപടിക്കുള്ള പ്രധാന ന്യായങ്ങളെ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. വി. പൗലോസിന്റെ മാനസാന്തരശേഷം അദ്ദേഹം വി. പത്രോസിനെ സന്ദർശിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഗലാത്തായക്കാർക്കുള്ള ലേഖനം ഒന്നാമദ്ധ്യായം 18, 19 വാക്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “അനന്തരം മൂന്നുവത്സരങ്ങളുടെശേഷം കേപ്പായെ കാണുവാനായി ഞാൻ ഓറശ്ശത്തുപോയി പതിനഞ്ചു ദിവസം അവന്റെയടുക്കൽ താമസിച്ചു. എന്നാൽ നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ (കൂടി) യല്ലാതെ ശ്ലീഹന്മാരിൽ മറ്റൊരാളുവരേയും ഞാൻ കണ്ടില്ല”. ഇവിടെപ്പറയുന്ന യാക്കോബ് അല്ലെങ്കിലും പുത്രനായ ചെറിയ യാക്കോബ് തന്നെയാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സൂദിപത്രന്മാരിൽ മൂത്തവനായ മറ്റൊ-വലിയ-യാക്കോബ്, അപ്പസ്തോലനടപടികൾ XII-2-ൽ കാണുന്നതുപോലെ, പലേ വത്സര

ങ്ങൾക്കു മുമ്പ് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചുപോയിരുന്നു. അതേ ലേഖനം (ഗാലാത്താ) II 9-ൽ “തൂണുകളാകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യാക്കോബും, കേപ്പായും യോഹന്നാനും... എനിക്കും ബർണബായിക്കും രമ്യതയുടെ വലത്തുകൈതന്നു” എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കേപ്പായോടും യോഹന്നാനോടും കൂടും യാക്കോബും തിരുസ്സഭയുടെ തൂണായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. തൂണുകൾ എന്ന പദപ്രയോഗത്താൽ അത്ഥമാക്കുന്നത് അവർ അപ്പസ്തോല സംഘത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു എന്നത്രെ. യഹൂദചരിത്രകാരനായിരുന്ന ജോസഫൂസും ചെറിയ യാക്കോബ് ഈശോയുടെ സഹോദരനായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഗാഗുൽത്താമലയിൽ മിശിഹായുടെ കുരിശിന്റെ സമീപം നിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ യാക്കോബിന്റെയും (ചെറിയ), യോസയ്യുടേയും അമ്മയായ മറിയവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വി. മർക്കോസും മത്തായിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവരേപ്പറ്റി വി. യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ കാണുന്ന ക്ലേയോപ്പാസിന്റെ മറിയം തന്നെയാണു യാക്കോബിന്റെ അമ്മയെന്നു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ മറിയമാകട്ടെ ഈശോയുടെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയാണെന്നു യോഹന്നാൻ പറയുന്നുമുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ചെറിയ യാക്കോബ് ഈശോയുടെ സഹോദരൻതന്നെ എന്നു സമ്മതിക്കാം. വി. യൂദാ എഴുതിയ കാതോലികലേഖനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, “ഈശോമിശിഹായുടെ സഹോദരനും യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനുമായ യൂദാ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ യൂദായും ക്രിസ്തുവിന്റെ ചാർച്ചക്കാരനായിരുന്നുവെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. കൂടാതെയും വി. മത്തായി XIII 55-ലും മർക്കോസ് VI 3-ലും യാക്കോബ്, യൂദാ എന്നിവരെ ഈശോയുടെ സഹോദരന്മാരായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ ലിസ്റ്റുകളിലും യാക്കോബ് യൂദാ എന്നീ പേരുകൾ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ വിശുതന്മാരായ ഗോത്രപിതാക്കളുടെ ഈ നാമധേയങ്ങൾ യൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ക്രി

സ്തുവിനു ചാർച്ചയില്ലാത്ത കുടുംബങ്ങളിലും ഈ നാമവാഹികൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇനി അപ്പസ്തോലഗണത്തിൽ ഈശോയുടെ ചാർച്ചക്കാരുൾപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നവാദത്തെ അനുക്രമിക്കാത്തവരുടെ ന്യായങ്ങൾ എന്താണെന്നുകൂടിയെന്നു കാണാം. യോഹ: VII 5-ൽ “ഈശോയുടെ സഹോദരന്മാർപോലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല” എന്നും, മർക്കോസ് III 21-ൽ: “അവന്റെ ചാർച്ചക്കാരോ (ഇതു) കേട്ട് അവനെ പിടിക്കാൻവന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവനു സുബോധം പോയി എന്നു അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു.” എന്നും കാണുന്നു. അപ്പസ്തോലന്മാർപന്ത്രണ്ടുപേരെയും തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽപിന്നെ നടന്ന സംഭവങ്ങളേപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു മിശിഹായുടെ സഹോദരങ്ങൾ-ചാർച്ചക്കാർ- അപ്പസ്തോലസംഘത്തിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇതിനൊരു സമാധാനം പറയാം. “സഹോദരന്മാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല” എന്ന പൊതുവായ ഈ പ്രസ്താവന അപവാദം അനുവദിക്കത്തക്കതാണ്. അതിനാൽ അത് എല്ലാ സഹോദരന്മാരെയും-ഒന്നാഴിയാതെ-ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ് എന്നുവരണമെന്നില്ല. ആകയാൽ അവരിൽ ചുരുക്കം ചിലരെങ്കിലും പന്ത്രണ്ടുപേരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് വിചാരിക്കാം. ഇവയ്ക്കും പുറമെ ഇനിയും വിഷമങ്ങളുണ്ട്. അപ്പസ്തോലനടപടികൾ I-13-ൽ “പത്രോസും, യോഹന്നാനും യാക്കോബും അന്ത്രയോസും, പീലിപ്പോസും, തോമ്മായും, മത്തായിയും, ബർതുൽമെയും, ഹൽപെയുടെ പുത്രനായ യാക്കോബും, എരിവുകാരനായ ശമൊനും, യാക്കോബിന്റെ പുത്രനായ യൂദായും തങ്ങൾ പാർത്തിരുന്ന മാളികയിലേക്കു കയറി” എന്നു കാണിച്ചശേഷം 14-ാം വാക്യത്തിൽ: “ഇവരെല്ലാവരും സ്ത്രീകളോടും ഈശോയുടെ അമ്മയായ മറിയത്തോടും അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടുംകൂടെരുമിച്ച് ഏക മനസ്സോടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരുന്നു” എന്ന് എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അപ്പസ്തോലന്മാർ സഹോദരന്മാരിൽനിന്ന് ഭിന്നന്മാരാണെന്നാണ് കാണുന്നത്. വി. പൗലോസ് I കോറിന്ത്യർ IX-5-ൽ “ശേഷം ശ്ലീഹന്മാരെപ്പോ

ലെയും, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെയും, കേപ്പായെപ്പോലെയും സഹോദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ ഞങ്ങളുടെകൂടെ കൊണ്ടു നടക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ?" എന്നു ചോദിക്കുന്നു. ഇവിടെയും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാർ കേപ്പായിൽനിന്നും, മറ്റു സ്ത്രീകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനായി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങൾ നിമിത്തം വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ വളരെപ്പേരും കർത്താവിന്റെ ചാർച്ചക്കാർ അപ്പസ്തോലനാണെന്നായി ലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ബലമായി സംശയിക്കുന്നു. ചിലർ സ്പഷ്ടമായി നിഷേധിക്കുന്നു. എങ്കിലും അനുകൂലാഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ സത്യസങ്കാശമായി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്."

24. "ക്രിസ്തു പരസ്യജീവിതമാരംഭിക്കുന്നതിനും അതുതുടങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനും നസ്റത്തും അയൽ ഗ്രാമങ്ങളുംവിട്ട് പുറത്തേക്കിറങ്ങുന്നതിനും മുൻപായി ക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരേയും തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു." (P. 39.) മി. ചാഴികാടന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റിയും ഒരു ചെറിയ നിരൂപണം ചെയ്യാതെ കടന്നുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തന്റെ "കാനാ" വാദസ്ഥാപനത്തിന് ഉപോൽബലകമായിട്ടാണ് മി. ജോസഫ് ഇതിനേയും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന് അപ്പസ്തോലനാരുമായി ചെറുപ്പംമുതൽക്കു പരിചയമായിരുന്നു എന്നും അവർതന്റെ സംബന്ധികളും ആയിരുന്നു എന്നുമാണ് ഇതിലെ വിവക്ഷ. അതു ശരിയല്ലെന്നു ഞാൻചെയ്ത ദീർഘനിരൂപണത്താൽ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു പരസ്യജീവിതം തുടങ്ങുന്നതിനുമുൻപ് പന്ത്രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരേയും തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു എന്ന് ഇത്ര ഭീമമായ ഒരു സംബന്ധ-അസത്യ-പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കാൻ തക്ക ധൈര്യം മി. ജോസഫിനുണ്ടായല്ലോ എന്നു മാനു വായനക്കാർ ഇനി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇതിലും വലുത് അദ്ദേഹം ചെയ്തതായി അവർ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി. വേദപുസ്തകം അവധാനപൂർവ്വം ഒരിക്കലേങ്കിലും വായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾ ഈദൃശമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്യുകയില്ല. വി. മർക്കോസ് III 13-14 15-ൽ: "പിന്നെ അവൻ മലയിൽ കയറി തനിക്കു തിരുവുള്ള

മായവരെ വിളിച്ചു; അവർ അവിടെയെത്തി വരികയും ചെയ്തു. തന്നോടുകൂടിയിരിക്കേണ്ടതിന്നു പ്രസംഗിക്കുവാൻ താനായയ്ക്കേണ്ടതിന്നും, രോഗങ്ങൾ സുഖപ്പെടുത്തുവാനും, പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും അധികാരം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നുമായി പന്ത്രണ്ടു പേരെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നും; വി.ലൂക്കാ VI 12, 13-ൽ: “പിന്നെ ആ ദിവസങ്ങളിൽ സഭവിളിച്ചതെന്തെന്നാൽ: ഈശോ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായി മലയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവിടെ ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉഷസ്സുവരെ കഴിച്ചു. ഉഷസ്സായപ്പോഴോ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച് അവരിൽ നിന്നു പന്ത്രണ്ടുപേരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവർക്ക് ശ്ലീഹന്മാർ എന്നു പേർ വിളിച്ചു” എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് മി. ചാഴികാടൻ കണ്ടിപ്പെന്നു വരുമോ? ക്രിസ്തു പന്ത്രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇതുമാത്രമേയുള്ളൂ. ഇതിനു മുൻപു വേറൊരു തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നതായി കത്തോലിക്കാസഭയിലെമ്പലും ക്രിസ്തീയസഭയിൽ കേട്ടു കേൾവിപോലുമില്ല. “പിന്നെ” എന്നു വി. മർക്കോസും ലൂക്കായും പറയുന്നത് ‘എന്തിന്റെ പിന്നെ’ എന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഒരു എളുപ്പവഴി പറയാം. മി. ചാഴികാടൻ ധാരാളം ഉദ്ധരിക്കുന്ന ആബേഹൂവാർഡിന്റെ (ഗ്രീക്കുക്രിസ്തു) Contents അനുക്രമണിക മാത്രം ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി. അതിൽ 14-ാമദ്ധ്യായം “കാനായിലെ വിവാഹാഘോഷം”ത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. 16-“വ്യാപാരികൾ ദേവാലയത്തിൽ നിന്നു കാടിക്കപ്പെടുന്നു.” 17-“നിക്കോദിമസ്സ്” 18- “സ്താപകയോഹന്നാന്റെ അന്തിമസാക്ഷ്യം” 19-“സമരിയാക്കാരി”, 20-“ക്രിസ്തു നഗ്നത്തിൽ നിന്നു നിഷ്കാസിതനാകുന്നു.” 21. i ആദ്യശിഷ്യന്മാർ, ii കാഹർണാമിലെ ശബദ്ദിവസം, iii ഒരു വിസ്മയാവഹമായ മീൻപിടുത്തം; ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയുടെ സുഖപ്രാപ്തി, iv പക്ഷവാതരോഗി സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു. v ക്രിസ്തു ലേവിയെ ശിഷ്യനാകാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. 22. “ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസിദ്ധ ജീവിതത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ പെസഹാകാലം; i ബതെസ്ദാ എന്ന കുളം, ii ഒരു ശബദ്ദിവസം ക്രിസ്തുവും ശിഷ്യന്മാരും പാടങ്ങളിൽകൂടി കടന്നു

പോകുന്നു. iii കൈപോയ മനുഷ്യൻ." 23. "പന്ത്രണ്ടു' അപ്പസ്തോലന്മാർ." പ്രസ്തുത അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ "തലക്കെട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ ക്രിസ്തു നസ്രത്തും അയൽഗ്രാമങ്ങളും വിട്ടു പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങിയതിൽപിന്നെയും, അതുതങ്ങൾ തുടരുന്നതിൽ പിന്നെയുമാണുതന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തതെന്നു വ്യക്തമാകും. അതിനുമുമ്പ് ഈശോ നസ്രത്തും അയൽ ഗ്രാമങ്ങളും വിട്ടു എവിടെയെല്ലാം ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗം ചെയ്തിരുന്നു എന്നും എത്ര വളരെ അതുതങ്ങൾ ചെയ്തു എന്നും അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ വി. സുവിശേഷങ്ങളോ, അല്ലെങ്കിൽ "ശ്രീയേശുക്രിസ്തു"വിന്റെ മേൽക്കാണിച്ച അദ്ധ്യായങ്ങളോ വായിച്ചുനോക്കി വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. "അതുതങ്ങൾ തുടരുന്നതിനു മുമ്പ്" എന്നു മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം? "അച്ചടിപ്പിശാചി"ന്റെ പണിയല്ലയോ അത്? 'തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ്' എന്നുള്ളതു 'തുടരുന്നതിനു മുമ്പ്' എന്നു ടി കുട്ടിച്ചെത്താന്റെ വിളയാട്ടഫലമായി വന്നതല്ലേ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കാതിരുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും തെറ്റുകളോ പിശകുകളോ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു (മുഖവുര iii) അത് അച്ചടിപ്പിശാചു് എന്ന കുട്ടിച്ചെത്താന്റെ കളിയല്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ഈശോ ശൈശവം മുതൽക്കേ ധാരാളം അതുതങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്നതായി വിവരിക്കുന്ന മിഥ്യാകഥകൾ ധാരാളമുണ്ട്. അവയെ മി. ജോസഫ് വിശ്വസിക്കുന്നതിലായിരിക്കാം "അതുതങ്ങൾ തുടരുന്നതിനു മുമ്പായി" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. തന്റെ സമുദായചരിത്രസൗധത്തെ മിഥ്യാകഥകളിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതമാക്കി പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രകൃതത്തിലും അങ്ങനെയെന്നു ചെയ്തു എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ.

സാമാന്യം ദീർഘമായ ഈ ചർച്ചയ്ക്കു ഞാൻ വിഷയമാക്കിയതു മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ സമുദായചരിത്രത്തിന് ആസ്പദമാക്കിയ ന്യായത്തിന്റെ പൂർവ്വപക്ഷമാണ്. ഇനി അതിന്റെ ഉത്തരപക്ഷത്തെപ്പറ്റിക്കൂടെ നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു അടുത്ത അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിവൃത്തിപ്പെടുത്തുകയുള്ളതെ.

അദ്ധ്യായം ൨.

... - + - ...

കുനായിത്തോമ്മാ കാനാ ഗ്രാമവാസിയായിരുന്നോ?

1. കുനായിത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന ചരിത്രപുരുഷൻ കാനത്തോമ്മാ, കുനാത്തോമ്മാ, തൊമ്മൻ കീനാൻ എന്നിങ്ങനെ വിവിധരൂപത്തിൽ പേരുകളുള്ളതായി മി. ജോസഫിന്റെ കൃതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (P. 51.) ഇദ്ദേഹം കാനാ ഗ്രാമവാസി ആയിരുന്നെന്നും തന്നിമിത്തമാണ് ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന കാനത്തോമ്മാ എന്നപേര് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായതെന്നും മി. ചാഴികാടൻ അനുമാനിക്കുന്നു. ഈ അനുമാനം ശരിയല്ല. കുനായിത്തോമ്മായും കൂടാതെ “മലയാളത്തു കുടിയേറിയകാലത്തു സുറിയാനിഭാഷമാത്രം സംസാരിച്ചിരുന്നു” (P. 6) എന്നു മി. ജോസഫ് തീർത്തുപറയുന്നു. തന്നിമിത്തം സുറിയാനിഭാഷയിൽ നിന്നായിരിക്കണമല്ലോ ‘കാനത്തോമ്മാ’യിലെ ‘കാനാ’ ശബ്ദം വ്യുല്പത്തി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ സുറിയാനിഭാഷയിൽ ‘കാനാ’ എന്ന ഒരു പദമേ ഇല്ല. ഗ്രീക്ക്, ലത്തീൻ മുതലായ ഭാഷകളിൽ ‘കാനാ’ എന്നു പേരുപറഞ്ഞുകാണുന്ന പട്ടണത്തിന്റെ സുറിയാനിപ്പേര് ‘കാത്തന്റേ’ എന്നാണ്. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 2-ാം അദ്ധ്യായം 1-ാം വാക്യത്തിലും 4-ാം അദ്ധ്യായം 46-ലും, 21-ാം അദ്ധ്യായം 2-ലും ആണ് ഈ പട്ടണത്തിന്റെ പേര് നാം കാണുന്നത്. അവിടെയെല്ലാം സുറിയാനിയിൽ ‘കാത്തന്റേദഗ്ഗിലാ,’ ‘ഗ്ഗിലായിയിലെ കാത്തന്റേ’ എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ സുറിയാനിഭാഷയിൽ ‘കാനാ’ എന്ന പേര് ഇല്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. വി. യോഹന്നാൻ ഗ്രീക്കുഭാഷയിലാണ് സുവിശേഷം എഴുതിയത്. അതിൽനിന്നാണ് സുറിയാനിയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തത്. സുറിയാനിവിവർത്തകൻ ടി പട്ടണത്തിന് സ. ഭരമേത്തു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്ന ‘കാത്തന്റേ’ പദംതന്നെയാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ‘കാനത്തോമ്മാ’ എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നിടത്തെ ‘കാനാശബ്ദം’ ‘കാത്തന്റേ’ ശബ്ദം

ത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നമല്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ലത്തീനുമൊക്കെ ഇ
 പ്പോഴത്തേപ്പോലെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലാകാൻ തുട
 ങ്ങിയതിനോടേ ആണ് സുറിയാനിയിലെ കാത്തന്റേയെ ബഹി
 ഷ്കരിച്ചുവെച്ച് 'കാനാ'ശബ്ദം തൽസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിതമാ
 യത്ത്. അല്പം പഴക്കമുള്ള നമ്മുടെ മലയാളപുസ്തകങ്ങളിൽ 'കാ
 ത്ത'നാ' എന്നാണ് കാണുന്നത്. ഉദാഹരണമായി, "മലയാള
 ത്തെ സുറിയാനികൃസ്ത്യാനികളുടെ പുരാതനപാട്ടുകൾ" എന്ന
 കൃതിയുടെ 14-ാം വശത്തു കാത്തനായിലെ കല്യാണവിരുന്നും
 എന്നത്രേ കാണുന്നത്. തെക്കുംഭാഗർ ക്നാനായക്കാർ എന്നു
 വിളിക്കപ്പെടുന്നത് അവർ താമസിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമത്തെ അനുസ്മരി
 ച്ചാണ് എന്നു മി. ജോസഫ് മുഖവുരയിൽ പറയുന്നു. ഈ
 'ക്നാനായശബ്ദം 'കാനാ' എന്ന പദത്തിൽനിന്ന് എങ്ങനെ,
 ഏതു വ്യാകരണനിയമമനുസരിച്ച് നിഷ്പന്നമായി എന്നുകൂടെ
 മി. ജോസഫ് ആലോചിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. "ക്നാനായക്കാർ"
 എന്ന തങ്ങളുടെ പേരിനു പതിനാറു ശതാബ്ദത്തിൽക്കൂടുതൽ
 പഴക്കമുണ്ടെന്നാണല്ലോ മി. ജോസഫ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ
 'കാനാ' എന്ന ഗ്രീക്കിൽ നിന്നാകട്ടെ കാത്തന്റേ എന്ന സുറിയാ
 നിയിൽനിന്നാകട്ടെ ഇങ്ങനെ ഒരു തലിതരൂപം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.
 "കാത്തന്റേ" ശബ്ദംപോലെ ഏകാരാന്തമായ ഒരു പട്ടണനാമ
 മാണ് "നിനിവേ" എന്നത്. അതിൽനിന്നു നിഷ്പന്നമാകുന്ന
 തലിതരൂപം "നിനിവായ" എന്നത്രേ. ആ സ്ഥിതിക്കു "കാ
 ത്തന്റേ"യിൽനിന്നുൽഭുതമാകുന്ന തലിതരൂപം "കാത്തനായ,"
 എന്നായിരിക്കണമല്ലോ. അല്ലാതെ "ക്നാനായാ" എന്നു
 വരുവാൻ ഒരു മാറ്റുവുമില്ല.

2. 'ക്നാനായ' എന്നപേരു വി. 'വേദപുസ്തകങ്ങളിൽ,
 പ്രത്യേകം പഴയനിയമത്തിൽ, ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒ
 നാണ്. സുറിയാനിയിൽ രണ്ടു ഭിന്നശബ്ദങ്ങൾ "ക്നാനായ
 എന്ന് ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതിൽ സർവ്വപ്രധാനമായതു
 'ക്നാൻ' എന്നതിൽനിന്ന് ഉൽഭുതമാണ്. അതിന്റെ അക്ഷ
 രങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ കാപ്പ്, നൗൻ, ഏ, നൗൻ, യോദ്,
 ആലപ്പ് എന്നിവയാണ്. രണ്ടാമത്തേതു വി. ലൂക്കായുടെ

സുവിശേഷത്തിലും അപ്പസ്തോല നടപടികളിലും ശ്രീഹന്നാരുടെ പേരുകൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്നിടത്തു Simon Zelotes എന്ന് ലത്തീനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ പര്യായമായി സുറിയാനി പഴിത്തായിൽ 'ശെമൊൻ ക്നാനായ' എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള 'ക്നാനായ' ശബ്ദമാണ്. ഉച്ചാരണത്തിൽ ഇത് മറ്റേതിനോടു് സമമാണെങ്കിലും അക്ഷരങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളാണ്. അതായതു: ചൊപ്പ്, നൗൻ, നൗൻ, ധോദ്, ആലപ്പ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം 'എരിവുകാരൻ' എന്നാണ്. അതിനാൽ പഴിത്തായുടെ മലയാളവിവർത്തകൻ 'എരിവുകാരനായ ശെമൊൻ' എന്നാണ് വി. ലൂക്കായുടെ പ്രസ്തുത ഭാഗങ്ങളെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു സുറിയാനി ക്നാനായ പദങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതാണ് തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തോടു ചേരിപ്പിച്ചു പറയുന്നത് എന്നു തീർച്ചയാണ്. അവരുടെ ഇടയിൽ കായ്വിവരമുള്ള ബ. വൈദികരിൽ നിന്ന് തന്നെ ഈ വിവരം ഇതെഴുതുന്ന ആൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. തങ്ങൾ ക്നാൻ ഭേദത്തു നിന്നു വന്നവരായതിനാലാണ് 'ക്നാനായ'ക്കാർ എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രേ അവർ പറഞ്ഞതു്. 'ക്നാനായ' ശബ്ദത്തിന്റെ നിഷ്പത്തി അറിയാവുന്ന അവർക്ക് മറുവിധത്തിൽ പറയാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. മി. ജോസഫിന് സുറിയാനി അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങളായ അബദ്ധങ്ങൾ പറയാൻ ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല എന്നാണു ഭാവം എന്നു തോന്നുന്നു.

'ക്നാനായ' ശബ്ദത്തിന് തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ പതിനാറു നൂറ്റാണ്ടിൽ കൂടുതൽ പഴക്കമുണ്ടെന്ന് മി. ജോസഫ് വാദിക്കുന്നു. എങ്കിലും "അവരുടെ പുരാതന പാട്ടു"കളുടെ ആദ്യപതിപ്പിലാകട്ടെ, മാക്കീൽ മെത്രാനച്ചന്റെ നാളാഗമം മുതലായ ഇതരകൃതികളിലാകട്ടെ ക്നാനായ ശബ്ദം ഒരിക്കലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അവിടെയൊക്കെ "തെക്കുംഭാഗ്" ശബ്ദമാണു കാണുന്നത്. "പുരാതന പാട്ടു"കളുടെ രണ്ടാം പതിപ്പിലാകട്ടെ "തെക്കുംഭാഗ്" ശബ്ദത്തെ മാറ്റി സർവ്വത്ര "ക്നാനായ" ശബ്ദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. യാക്കോബായക്കാരിൽ നിന്ന് അരശതാബ്ദക്കാലത്തിനുമുമ്പ് വേദവി

പരിതികളായി പിരിഞ്ഞ 'നവീകരണക്കാർ' എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നകൂട്ടർ, "മാർത്തോമ്മാക്കാർ" എന്നൊരു പുതിയ സംജ്ഞയെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ മലങ്കരയിലുള്ള സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആണ് എന്നും തങ്ങളുടെ ബോധനങ്ങൾ പ്രസ്തുത ശ്ലീഹായിൽ നിന്നും ലഭിച്ചവതന്നെ ആണ് എന്നും പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവർ "മാർത്തോമ്മാക്കാർ" എന്ന നാമം വഹിച്ചാൽ തുടങ്ങിയത് എന്നുമുതൽ ആണെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആളുകൾ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ തെക്കുംഭാഗർ "ക്നാനായക്കാർ" എന്ന പേരിനെ ആദ്യം ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആളുകൾ വടക്കുംഭാഗരിൽ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. പീടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചേപ്പച്ചൻ എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ചരിത്ര പണ്ഡിതനായ വൃദ്ധവൈദികൻ ഇവരിൽ ഒരാളാണ്.* അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ചരിത്രക്കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "1870-ാം കാലം മുതൽ, തങ്ങളുടെ സമുദായം ഇങ്ങനെ പ്രശസ്തിയില്ലാതെ അധഃപതനാവസ്ഥയിൽ കിടന്നാൽപോരാ എന്നു കരുതി സഭയ്ക്കു ഉയരുന്നതിനുവേണ്ടി, പുലിക്കോട്ട മെത്രാപ്പുലന്റെ കയ്യിൽ ആയിരുന്ന കോട്ടയം വലിയപള്ളി ഇടവകക്കാർ ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസു മുതൽപേരും നീലംപേ

* ഈ ലഘുകൃതിയുടെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി എഴുതി ശരിപ്പെടുത്തിയകാലത്തു പീടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചേപ്പച്ചൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിമിത്തമത്രേ ഇവിടെയും മറ്റു ചിലഭാഗങ്ങളിലും നഷ്ടിവാൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ 1943 മേയ് മാസം 31-ാം തീയതി രാത്രി 11 മണിക്ക് കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. വടയാലുദ്ധനായിരുന്ന അദ്ദേഹം കാലയവനികണ്ഠത്തിൽ തിടയാധാനം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പേതന്നെ ഈ കൃതി മൂന്നും ചെയ്യണമെന്നു രാജപ്രണേതാവിനുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം സാധിത പ്രായമാകാൻ സംഗതിയായില്ല എന്നു നവ്യം അനുസ്മരിക്കുകയും, ഇതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിരവധി സഹായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം നന്ദിപാദകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

R. I. P.

തുല്യ പട്ടികയായ യാക്കോബായ നാമത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റു തെക്കുംഭാഗരും ഒന്നുചേർന്ന് ആലോചിച്ച് തങ്ങൾ കാനാൻ ഭേദഗതിനിന്നു വന്നവരാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുപറഞ്ഞി. പീലിപ്പോസ് ചില ഭാഗങ്ങളും നിർമ്മിച്ചു. ഇങ്ങനെ തെക്കുംഭാഗരിൽ യാക്കോബായ സഭയിൽപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിലാണ് 'കന്നാനായക്കാർ' എന്ന പേര് ആദ്യം തുടങ്ങിയത്. ഇടവഴിക്കന്റെ കന്നാനായക്കമ്മട്ടിയെ അനുകരിച്ച് പിന്നീടാണ് കത്തോലിക്കരായ തെക്കുംഭാഗർ ഉന്നമനത്തിനായി പരിശ്രമിക്കാനും 'കന്നാനായക്കാർ' എന്ന പേരുപേറാനും തുടങ്ങിയത്.

3. 'കന്നാൻ' എന്ന സുറിയാനി ശബ്ദത്തിന്റെ തലിതരൂപമത്രേ 'കന്നാനായ' എന്നത്. ഈ 'കന്നാനായ' ശബ്ദത്തിന്റെ 'ഗ്ലോമ' അഥവാ ലോപരൂപം 'കന്നാനായ്' എന്നാകുന്നു. കൂടുതൽ ഉച്ചാരണസൗകര്യം പ്രമാണിച്ച് മലയാളത്തിൽ അത് 'കന്നായി' എന്ന തത്ഭവരൂപമായിത്തീർന്നതാണ്. 'കന്നാൻതോമ്മാ' എന്നതിലെ 'കന്നാൻ' തനിസുറിയാനി വാക്കുതന്നെ. 'തൊമ്മൻ കീനാൻ' എന്നതിൽ കാണുന്ന 'കീനാൻ' ശബ്ദത്തിന്റെ ആഗമം എങ്ങനെ ആയിരിക്കും? അതു നിശ്ചയമായും 'കാനാ' അല്ലെങ്കിൽ 'കാത്ത്നേ' എന്നതിൽ നിന്നല്ല. അത് 'കന്നാൻ' എന്നതിന്റെ ഒരു രൂപഭേദം മാത്രമാണ്. എന്തെന്നാൽ കന്നാൻ ഭേദഗതിനു മുമ്പുതന്നെ കാലത്തിനു മുമ്പേതന്നെ 'കീനാനാ' എന്നും പേരുണ്ടായിരുന്നു. "Atlas Scripturae Sacrae" — R. De Reiss. ആർ. ഡി. റെയിസ്സിന്റെ വേദാഗമ അറാബിക് 12-ാം വശത്തു കന്നാൻ അഥവാ കാനാൻ ഭേദഗതിനു 'കീനാനാ' എന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്നതായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ തൊമ്മൻ 'കീനാൻ' എന്നുള്ളപ്രയോഗം തന്നെ മി. ചാഴികാടന്റെ 'കാനാ' വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ 'കാനാവാദ'വും കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സ.വാത്മതയാൽ ഒരു ഉദ്ദേശം പൊന്തിച്ചുകാണിക്കാനാണ്. അദ്ദേഹം കെട്ടിപ്പൊക്കുന്ന ആകാശക്കോട്ടയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇതാണ്. 1. മിശിഹാ തന്റെ ശ്ലീഹന്മാരിൽ മിക്കവരേയും തന്റെ ചാർച്ചക്കാരിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞെടുത്തു. 2. ഇവർ നസ്രത്തിലും സമീപത്തുള്ള കാനായിലും വസിച്ചിരുന്നു. 3.

കാനാവാദിയിൽ 32 പേരാൽ വിവാഹം
 ചെയ്തിരുന്നു. 4. ഈ സ്ത്രീയുടെ പത്രമാണ് സവിശേഷത്തിൽ
 ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപനാശം യാക്കോബും യൂദായും. 5. ഈ
 യാക്കോബും യൂദായും പത്രങ്ങളെ ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഓണ്ടു പോയിരുന്നു.
 6. ഈ യൂദായാണ് തോമ്മാശ്ലീഹാ. 7. കന്നായിത്തോമ്മാ കാനാ
 വിവാസിയാണ് തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഒരു ശേഷക്കാരനും പിൻഗാമി
 യും ആയിരുന്നു. 8. കാനായിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും മാർത്തോ
 മോശ്ലീഹായുടെ ബന്ധുക്കളും സന്താനപരമ്പരകളും ശേഷക്കാരും
 കാനാത്തോമ്മാ പാപ്പയുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. 9. കാനാത്തോമ്മാ
 യുടെയുടെ മലയാളത്തേക്കു വന്ന ജനങ്ങളിൽ ഏതാനുംപേരുടെ
 യെങ്കിലും ഒരു പുച്ഛിക കാരണവരോ പ്രപിതാമഹനോ മാർത്തോ
 മോശ്ലീഹാ ആയിരുന്നു. 10. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണശേഷം 312-ാം
 കാലത്തിൽ കാനാത്തോമ്മായുടെ വിദേശവാസത്തിനായുള്ള യാത്രാ
 കാലത്തു്, ക്രിസ്തു സഹോദരന്മാരുടെ സന്താനപരമ്പരകൾ ശാ
 ലോപശാഖകളായി അനേകകുടുംബക്കാർ നസ്രത്തിലും കാനാ
 യിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും വസിച്ചിരുന്നു. 11. ഈ കാനാ
 യിലും നസ്രത്തിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും നിന്നാണ് കാനാത്തോ
 മ്മാ എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാരായ നാനൂറു ജനങ്ങളെ യാത്ര
 യാക്കിയതു്. 12. ഈ 72 കുടുംബങ്ങളിൽ പലകുടുംബങ്ങളും യെ
 ശുവിന്റേയും ശ്ലീഹന്മാരുടേയും കുടുംബത്തിന്റേയും ശാഖകളാ
 യിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണ്. തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രമെന്ന
 മഹാസൗധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളായ ഈ പത്രങ്ങളു വാദമു
 ഖങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്ന് കന്നായിത്തോമ്മാ കനാ നഗരവാസി
 ആയിരുന്നു എന്നതാണ്. അതു ബലിഷ്ഠമായി സ്ഥാപിക്കാൻ വേ
 ണ്ടിയാണ് മി. ചാഴികാടൻ മറുപല തെക്കുംഭാഗരിൽനിന്നും വി
 യോജിച്ച് ഈ 'കാനാവാദ'ത്തെ നീരുപോലെ കടിച്ചുപിടിച്ചിരി
 ക്കുന്നതു്. അതിനാൽ "ചരിത്രങ്ങളിൽ കാനാത്തോമ്മാ Thomas
 of Cana എന്നാണ് കാണുന്നതു്; Thomas of Canan കാനാ
 നിലേത്തോമ്മാ എന്ന് ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല"ന്ന് അദ്ദേഹം

ബ്രിട്ടീഷ് പറയുന്നു (P. 53) എന്നാൽ ഇങ്ങനെ മി. ജോസഫ് ബ്രിട്ടീഷുമായി റിഡി കല്പിക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങളുടെ വില എത്ര കണ്ടുണ്ടെന്നു കാണണമെങ്കിൽ ടി യാന്റെ പുസ്തകം 104-105 എന്നീ പുറങ്ങൾ നോക്കിയാൽ മതി. ആ പുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുള്ളതായി ടി യാൻ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ 'ശുദ്ധിപത്രം' ചേർക്കുമായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല, അദ്ദേഹം അവതാരിക ഉപസംഹരിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്ങനെയുമാണ്. "ഏതെങ്കിലും തെറ്റുകളോ പിശകുകളോ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു കാര്യകാരണസഹിതം ഇനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ അവയെ ഞാൻ അടുത്ത പതിപ്പിൽ പരിഹരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് പൊതുജനങ്ങളോടു ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു."

കുനായിതോമ്മായിക്കും അനുചരന്മാർക്കും ലഭിച്ചതായി പറയുന്ന ചെപ്പേടിന്റെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം തിരുവതാംകൂർ സ്റ്റേയിററുമാനുവൽ 193-ാം വശത്തുനിന്നും മി. ചാഴികാടന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ 104-5 ഈ വശങ്ങളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

"During his reign in the time of Mercury on the 7th day of March before the full moon, the said king Cocurangan, being in Carnelloor, there landed Thomas Canan To honour him he gave his own name Cocurangan Canan and he received this honour from the king and went to rest in his place And forthwith he cleared the forest and gave it to Thomas for a heritage in the name of the king, who laid the first stone for the church and for the house of Thomas of Canan"

കുനായിതോമ്മായെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതിൽ ആദ്യത്തേതും വളരെ പ്രാധാന്യത്തയുള്ളതുമായ ഈ രേഖയിൽ Thomas of Canan കാനാൻ തോമ്മാ അഥവാ കാനാനിലെ തോമ്മാ എന്ന് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടാണ് മി. ജോസഫ് "ചരിത്രങ്ങളിൽ കാനാ തോമ്മാ Thomas of Cana എന്നാണ് കാണുന്നത്, Thomas of Canan കാനാനിലെ തോമ്മാ എന്ന് ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല" എന്നു പറയാൻ തുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്!!! 'കുനാൻ' തോമ്മാ എന്നു മി. ജോസഫ് തന്നെ പലിടത്തും

പല പ്രാവശ്യവും— ഉദാഹരണമായി 104, 105, 106 ഈ വശങ്ങളിൽതന്നെ നാലഞ്ചുപ്രാവശ്യം— ചൊല്ലപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. 'കന്നാൻ' എന്ന സുറിയാനിശബ്ദം ഗ്രീക്ക്, ലത്തീൻ മുതലായ ഭാഷകളിൽ 'കാനാൻ' എന്ന് ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതിനാൽ മി. ജോസഫ് തന്നെ പൂർണ്ണപരവിരുദ്ധമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അജ്ഞത അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു വലിയ തണൽതന്നെ. Thomas Cana (കാനാത്തോമ്മാ) എന്നതിനു മലയാളത്തിൽ സാധാരണ കന്നായി തോമ്മാ എന്നാണ് പറയുന്നത്. "The Syrian Church in India", by Milne Rae-മിൽനി റേയ് എഴുതിയ "ഇൻഡ്യയിലെ സുറിയാനി സഭ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ "This Knaye Thomas or Thomas of Cana" ഈ കന്നായിത്തോമ്മാ അഥവാ കാനാത്തോമ്മാ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (P. 162).

"The Christians of St. Thomas and their Liturgies" by George Broadly Howard— ജോർജ്ജ് ബ്രോഡ്ലി ഹവാർഡ് 1864-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "മാത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളും അവരുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളും" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ "Thomas Cananeo" "തോമ്മസ് കനാനെയോ" എന്നാണ് പേരുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സുറിയാനിക്കാരുടെ ആദ്യത്തെ ലത്തീൻ മെത്രാനായ ഡോൺ ഫ്രാൻസിസ് റോസ് എസ്. ജെ. ചെയ്ത രൂപതാ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഫാദർ കമ്പോറി എന്ന ഈശോസഭാ വൈദികൻ അവരുടെ ജനറലായ ഫാദർ ആക്വിവായ്ക്ക 1604-ജനുവരി 9-ാംനു വൈപ്പിക്കോട്ടയിൽനിന്ന് അയച്ചത് The Jesuits in Malabar "മലയാളവും ഈശോസഭക്കാരും" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാംവാല്യം 295-ാം വശത്തു് തൽക്കത്താവായ ഫാദർ ഫെറോളി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ Quinas Thome 'കിനാസ്തോമേ' എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ചരിത്രങ്ങളിൽ Thomas of Cana കാനാത്തോമ്മാ എന്നു മാത്രമല്ല കാണുന്നത് എന്നു മി. ചാഴികാടൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇനിയെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം. ഫാദർ ഫെറോളിയുടെ

പുസ്തകത്തിന്റെ 77-78 ഈ പാഠങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യൻ മെത്രാന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ 4-ാമതായി ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "Thomas Cna, a monk selected by Timothy I at the time of the schism of Rivardashir and send to India in 795-824 So says the historian Thomas of Marga".- "കാനാത്തോമ്മാ - റിവർഡാഷീറിന്റെ ശീശ്ശയുടെ കാലത്തു് ഒന്നാം തീമാത്താസസ് തിരിഞ്ഞെടുത്തു് ഇൻഡ്യയിലേക്കയച്ച ഒരു സന്യാസിയായിരുന്നു. (ഇദ്ദേഹം) 795 മുതൽ 824 വരെ സഭാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചു എന്ന് ചരിത്രകാരനായ തോമ്മസ് മാഗ്ഗാ പറയുന്നു." സന്യാസ സഭകളുടെ ചരിത്രകാരനായ തോമ്മസ് മാഗ്ഗായുടെ ഈ രേഖപ്രകാരം 'കാനാത്തോമ്മാ' എന്ന പേരുള്ള ഒരു മെത്രാൻ ഇൻഡ്യൻ സുറിയാനിസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്നു എന്ന് നാം ഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കഥാവിഷയമായ ക്നായിത്തോമ്മായ്ക്കു 'കാനാത്തോമ്മാ' എന്ന പേരുണ്ടായതു് പ്രസ്തുത മെത്രാന്റെ നാമവുമായി അതിനുള്ള സാമ്യം ഹേതുവാൽ ആണെന്നു തീർച്ചയാണു്: തന്നിമിത്തം ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള കുഴപ്പത്തിനു കയ്യും കണക്കുമില്ലതന്നെ. ക്നായിത്തോമ്മായ്ക്കു "മാർത്തോമ്മാ" എന്ന പേരും മെത്രാൻ എന്ന സ്ഥാനവുമൊക്കെയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഈ കുഴപ്പം കൊണ്ടുമാത്രമാണു്.

"കാനാത്തോമ്മായുടെ അനുയായികൾ എന്നു അർത്ഥത്തിലാണു് തെക്കുകാശ്വരെ ക്നാനായക്കാർ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നതു്. ക്നാനായ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പ്രഥമതഃ നമുക്കു തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന കനാൻ ദേശത്തിന്റെ ഓർമ്മയാണു വരുന്നതു്. പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന കനാൻദേശവും ഈ പേരുമായി ബന്ധമില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളുടെ ദേശാധിപതി (?) കാലത്തു് മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ കിഴക്കേ അറ്റത്തു് തെക്കും കിഴക്കുമുള്ള ദേശങ്ങളെ രണ്ടു പേരുകളാൽ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരുന്നു. ചെങ്കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറേക്കരയുള്ളതും നീലനദിയുടെ ഇരുപാർശ്വങ്ങളിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ടോളമിരാജാക്കന്മാരുടെ കാലം മുതൽ എജിപ്റ്റു് അറിയ

പ്പെട്ടിരുന്നതും ഹെബ്രോൻ രാജാവിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ഇരുന്നതും ആയ ഭൂവിഭാഗത്തിന് അന്നു മെസ്രേം അഥവാ മെസ്രേൻ അല്ലെങ്കിൽ മെസ്രെയും എന്നു പേരു വിളിച്ചിരുന്നു. മെസ്രേന്റെ കിഴക്കുള്ള ചെങ്കടൽ മുതൽ വടക്കോട്ട് മധ്യധരണിക്കടലിന്റെ കിഴക്കേതീരങ്ങളിലായി വടക്ക് ഏഷ്യാ മൈനർവരെയുള്ള ഭൂഭാഗത്തിനാണ് കനാൻദേശമെന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. കനാൻദേശത്തിനു കിഴക്ക് മെസോപ്പട്ടേമിയായും അതിനു കിഴക്ക് പേർഷ്യായും, ഇന്ത്യയായും അതിനപ്പുറം ചൈനായും കൂടിയാൽ ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡം മുഴുവനാകുമായിരുന്നു. ഡബ്ളിയു ആൻഡ് എ. കെ. ജോൺസ്റ്റൻസ് ബൈബിൾ അറ്റ്ലസ് പുറം 2. (W. & A. K. Johnston's Bible Atlas, p. 2)"—p. 52.

“തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന കനാൻദേശം ചെങ്കടൽ മുതൽ കരിങ്കടൽ വരെയും മധ്യധരണിക്കടൽ മുതൽ മെസോപ്പട്ടേമിയാ വരെയും വിസ്താരത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു മഹാ ഭൂവിഭാഗമാണ് (Jews Encyclopedia vol, iii)" p. 53.

സാക്ഷാൽ കനാൻദേശം- അതിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം.

4. മി. ജോസഫ് മേൽകാണിച്ച ബൈബിൾ അറ്റ്ലസിന്റേയും യഹൂദന്മാരുടെ എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയായുടേയും മറുപിടിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ഒരു ‘പൊടിപൊടിപ്പൻ’ പ്രസംഗമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കോടതി ഭാഷയിൽ ‘ഇതരകി’ എന്നു പറയാവുന്ന ഈ പ്രസംഗം ഒരു വെറും ‘ഉണ്ടയില്ലാ’ പീരങ്കിവെടി മാത്രമാണ്. ടി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മറുപിടിച്ചുകൊണ്ട് എന്നു ഞാൻ പറയുന്നത് കാരണസഹിതമാകുന്നു. ആ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇന്നു ഭാഗത്തു് ഇന്നവിധം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം എടുത്തുകാണിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനു ആലംബമായ പ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന ഒരു ധാരണ വായനക്കാരിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം എടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്യമാത്രമാണ് അത്. ടി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഇനിക്കു ലഭിച്ചില്ല. അവ പരിശോധിച്ചാൽ കണ്ടു കാവുന്നത് മി. ജോസഫ് പറയുന്നവിധത്തിലാണ് എന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ ഞാൻ മാറ്റം കാണുന്നില്ല. ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളുടെ

ദേശാന്തരഗമനകാലത്തെ ക്നാൻ ദേശത്തിന്റെ കിടപ്പും വിസ്തൃതിയും തയ്യമാണല്ലോ അദ്ദേഹം വർണ്ണിക്കുന്നത്. അതു കാണിക്കുന്നതിനും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും പറ്റിയ ഒന്നാമതരം രേഖ പഴയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെയാണ്. എങ്കിലും മി. ജോസഫ് അവയെ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഞാൻ ആ രേഖകൾ കൂടെ മാന്യ വായനക്കാരുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. i ആദ്യമേതന്നെ അബ്രാമിനോടു ദൈവം ചെയ്ത വാഗ്ദാനത്തെ നമുക്ക് ഒന്നു നോക്കാം. സൃഷ്ടി 12-ാം അദ്ധ്യായം 5-7-ൽ ഇങ്ങനെ നാം വായിക്കുന്നു: “അബ്രാം തന്റെ ഭാര്യയായ സാരായിയേയും, തന്റെ സഹോദരന്റെ പുത്രനായ ലോത്തിനേയും, തങ്ങൾ സമ്പാദിച്ച എല്ലാ സമ്പാദ്യവും, ഹരാനിൽ വെച്ച് തങ്ങൾ നേടിയ ആളുകളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ക്നാൻ ദേശത്തിലേക്കു പോകുവാൻ അവർ പുറപ്പെട്ടു. ക്നാൻ ദേശത്തിൽ അവർ ചെന്നു. ശ്കേം (സിങ്കേം) ആട്ടുവളിയും മറ്റുമായിലെ കരുവേലകവൃക്ഷം വരെയും അബ്രാം ദേശത്തുകൂടെ പ്രയാണം ചെയ്തു; ക്നാനായക്കാർ അതുവരെ ആ നാട്ടിൽ പാർത്തുനിന്നു. കത്താവ് അബ്രാമിനു പ്രത്യക്ഷനായി അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തു: ഈ ദേശം നിന്റെ സന്തതിക്കു ഞാൻ കൊടുക്കും.” ക്നാനായക്കാർ വസിച്ചിരുന്നതും തന്നിമിത്തം ക്നാൻദേശം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായി ഇവിടെ പറയുന്ന ഭൂമി യോർദനാൻ നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശമായിരുന്നു. അബ്രാം അതുവരെ പ്രയാണം ചെയ്തതായി പറയുന്ന ശ്കേം സമരിയാദേശത്താണല്ലോ. ഈ സമരിയാകളെ യോർദനാന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്താണെന്നും. സൃഷ്ടി 13-ാം അദ്ധ്യായം 10-12-ൽ നിന്നും ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ വിശദമാകുന്നുണ്ട്. “ലോത്തു തന്റെ കണ്ണുകളെയെങ്കിലും യോർദനാന്റെ പ്രദേശം മുഴുവൻ, സ്സോമിനെയും ആമോറായേയും ദൈവം നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ദൈവത്തിന്റെ പാദീസാപോലെയും, സാത്താന്റെ പ്രവേശനത്തിലുള്ള മെസ്സേൻ നാടുപോലെയും, എല്ലായിടത്തും നീരോട്ടമുള്ളതാണ് എന്നു കണ്ടു. ലോത്തു യോർദനാന്റെ (അരികെയുള്ള) സ്ഥലം മുഴുവൻ തനിക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ലോത്തു കിഴക്കുനിന്നു പോയി. അവരിൽ

വരും തമ്മിൽ പിരികയും ചെയ്തു. അബ്രാം ക്നാൻദേശത്തു പാ
 ത്തു. ലോത്താകളെ കാകാരിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ പാക്കയും സ്റ്റോം
 വരെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെ ക്നാൻദേശ
 ത്തു പാത്തതായി അബ്രാമിനേപ്പാറി മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുക
 യാൽ ലോത്തു തിരഞ്ഞെടുത്ത യോർദനാന്റെ തീരത്തുള്ള പ്ര
 ദേശങ്ങൾക്കു ആ നാമം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.
 പ്ശീത്തായിലാകട്ടെ ആ പ്രദേശത്തിനു കാകാർ എന്ന പ്രത്യേ
 ക പേരു പറയുന്നുമുണ്ട്. “ലോത്തു ചെന്നെത്തിയതു കിഴക്കുള്ള
 യോർദനാൻ നദീതീരങ്ങളും പെൻറപ്പോലീസുമാണ്” എന്നു
 പ്ശീത്താ വിവർത്തനവ്യാഖ്യാതാവു പറയുന്നു. പെൻറപ്പോലീസാ
 കളെ സ്റ്റോം ആമോറാ മുതലായി ദൈവം നശിപ്പിച്ച അഞ്ചു പ
 ട്നങ്ങളുടെ പൊതുപ്പേരായിരുന്നു. അവ യോർദനാന്റെ കിഴ
 ക്കവശത്തുമായിരുന്നു. സംഖ്യാപുസ്തകം 32-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ
 രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവയും ക്നാൻദേശം യോർദനാന്റെ
 പടിഞ്ഞാറേക്കര ആയിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. രുബേ
 ലിന്റെയും ഗാദിന്റെയും പുത്രന്മാർ ആടുമാടുകൾ വളരെ അ
 ധികം ഉണ്ടായിരുന്നു. യോർദനാന്റെ കിഴക്കുവശത്തു ഇസ്രാ
 യേൽജനം യുദ്ധംചെയ്തു കീഴടക്കിയ സീഹോൻ, ഓഗ് എന്ന
 രാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യം ആടുമാടുകളെ വളർത്താൻ പററിയ ദേ
 ശമെന്നു കണ്ടതിനാൽ അവർക്കു അതു നൽകണമെന്ന് മൂശയോ
 ടും പുരോഹിതനായ ഏലിയാസറിനോടും കൂട്ടത്തിലെ പ്രധാനി
 കളോടും അവർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഈ അഭ്യർത്ഥനയാകട്ടെ ക്നാൻ
 ദേശത്തേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങളെ പിൻവലിക്കു
 ന്തക്കു ഒരു വിപ്ലവമനുസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടതാണെന്നു
 ശങ്കിച്ചുകൊണ്ട് മൂശ ഈദുശസംരംഭങ്ങളിൽ മുമ്പ് ഏല്പി
 ടിരുന്നവർക്കു അനുഭൂതമായ ദൈവകോപങ്ങളേ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കു
 യും അവരുടെ ഉദ്യമത്തെ തടയുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും “ഞങ്ങളുടെ
 ആടുമാടുകൾക്കു തൊഴുത്തുകളും ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു
 പട്ടണങ്ങളും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പണയമെന്നുള്ളതെ. എന്നാൽ
 ഇസ്രായേൽ മക്കളെ അവരുടെ സ്ഥലത്തു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതു
 വരെ ഞങ്ങൾ അവരുടെ മുമ്പാകെ ആയുധം ധരിച്ച് പൊ

യ്ക്കൊക്കളാം.....ഇസ്രായേൽ മക്കളിൽ ഓരോരുത്തനും തന്റെ അവകാശം കിട്ടുന്നതുവരെ ഞങ്ങളുടെ വീടുകളിലേയ്ക്കു ഞങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോകയില്ല. യോർദനാന്റെ ഇക്കരെ കിഴക്കുവശത്തു ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശം കിട്ടിയിരിക്കുകൊണ്ട് യോർദനാന്റെ അക്കരെയും അപ്പുറത്തും അവരോടുകൂടി ഞങ്ങൾ അവകാശം വാങ്ങുകയുമില്ല” എന്ന് അവർ ഉൽബോധിപ്പിച്ചതിനാൽ മൂശ അതിനു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു പുരോഹിതനായ ഏലിയാസറിനോടും ഈശോ ബർണോനോടും മറ്റും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “റുബേലിന്റെ പുത്രന്മാരും ഗാദിന്റെ പുത്രന്മാരും യുദ്ധത്തിനായി കത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ആയുധം ധരിച്ച് നിങ്ങളോടുകൂടി യോർദനാൻ കടക്കുകയും, ദേശം നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്താൽ ഗെലആദ്ദേശം അവർക്ക് അവകാശമായി നിങ്ങൾ കൊടുക്കണം. എന്നാൽ അവർ ആയുധം ധരിച്ചു നിങ്ങളോടുകൂടെ കടന്നു വരികയില്ലെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്നാൻ ദേശം അവകാശമായി അനുഭവിക്കട്ടെ. അതിനു റുബേലിന്റെ പുത്രന്മാരും ഗാദിന്റെ പുത്രന്മാരും ഉത്തരമായി മൂശയോടു പറഞ്ഞു: കത്താവു നിന്റെ ദാസന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഞങ്ങൾ ആയുധം ധരിച്ചു കത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ക്നാൻദേശത്തേക്കു കടന്നുപോകാം. ഞങ്ങളുടെ അവകാശത്തിന്റെ അനുഭവമോ യോർദനാന്റെ ഇക്കരെ ആയിരിക്കട്ടെ.” ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതും ക്നാൻനാടു യോർദനാന്റെ പടിഞ്ഞാറേക്കരയിലാണ്, കിഴക്കല്ല എന്നാണല്ലോ. കൂടാതെയും സംഖ്യാപുസ്തകം 33-ാം അദ്ധ്യായം 50, 51 വാക്യങ്ങളിൽ: “അപ്പോൾ ഈറിഹോയിക്കടുത്തു യോർദനാന്റെ സമീപത്തുള്ള അർബോസ്മോവാബിൽ വെച്ച് കത്താവു മൂശയോടു (ഇങ്ങനെ) അരുളിച്ചെയ്തു: ക്നാൻ ദേശത്തിലേക്കായി നിങ്ങൾ യോർദനാൻ കടക്കുവാനിരിക്കുന്നു” എന്നും കാണുന്നു. മൂശയുടെ മരണശേഷമാകട്ടെ കത്താവു ഈശോബർണോനോടു അരുളിച്ചെയ്തതായത്: “എന്റെ ദാസനായ മൂശ മരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നീയും ജനമൊക്കെയും എഴുന്നേറ്റ് ഈ യോർദനാൻ കടന്ന് ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്ക് ഞാൻ കൊടുക്കമെന്ന ദേശത്തേയ്ക്കു പോകുക.”

ഞാൻ എടുത്തുകാണിച്ച ഈ പഴയ നിയമ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതായി വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു യഥാർത്ഥ ക്നാൻ ഭേശം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത് യോർദനാൻ നദിയുടെ പശ്ചിമഭാഗത്തായിരുന്നു എന്നതാണ്. ഞാൻ യഥാർത്ഥ ക്നാൻ—Cnaan proper— എന്നു പറഞ്ഞതിനു കാരണമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽ മക്കാൽ ഭാഗവും യോർദനാനു പടിഞ്ഞാറുവശത്തായി കിടന്നിരുന്നതും ദൈവം അവർക്കു കൊടുക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുമായ ക്നാനിൽ അവകാശം സിദ്ധിച്ചു അവിടെ പാർത്തു. രുബേലിന്റെയും ഗാദിന്റെയും പുത്രന്മാരുടെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം അവർക്കും മ്നെയെയുടെ ഗോത്രത്തിൽ പകുതി ഭാഗത്തിനും ആ നദിയുടെ കിഴക്കു വശത്തു് മുഴു അവകാശം അനുവദിച്ചു കൊടുത്തു. ആ ഭാഗത്തും ക്നാൻ ജാതികൾ വസിക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ ഭൂരിപക്ഷം വസിച്ചിരുന്ന ക്നാൻ ഭേശത്തിന്റെ പേർ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ അവകാശഭൂമിക്കും പറയുന്നെങ്കിൽ അതു സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ അതു സാക്ഷാൽ ക്നാൻ അല്ലായിരുന്നു. വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ ആ ഭാഗത്തെയും ക്നാനിൽ ചിലപ്പോൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇനി വേറൊരു സംഗതിയുടെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്നാൻഭേശത്തിനു വാഗ്ദത്തഭൂമി എന്നുകൂടി പേരു പറയാറുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നല്ല. ക്നാൻ വാസ്തവത്തിൽ വാഗ്ദത്തഭൂമിയാണ്. എന്നാൽ വാഗ്ദത്തഭൂമി ക്നാന്റെ അതിരുകളേയും അതികൂടിച്ചു കിടക്കുന്നു. സൃഷ്ടി 15-18-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “ആ ദിവസത്തിൽ കർത്താവു അബ്രാമിനോടു ഉടമ്പടി ചെയ്തു അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തു: നിന്റെ സന്തതിക്കു ഈ ഭേശം മെസ്രോന്റെ നദിമുതൽ പ്രാസ് (യൂഫ്രട്ടീസ്) നദിയാകുന്ന മഹാനദി വരെയും ഞാൻ നൽകും.” ഈ വാഗ്ദാനം തന്നെ ഈശോബർക്കാനാൻ 1-4-ൽ: “മരുഭൂമി മുതലും ഈ ലെവ്നാൻ പർവ്വതം മുതലും പ്രാസ് മഹാനദിവരെയും ഹേസായക്കാരുടെ ഭേശമൊക്കെയും സൂയ്യാസ്തമനഭേശത്തെ വലിയ കടൽവരെയും നിങ്ങളുടെ അതിർത്തിയായിരിക്കും” എന്ന് ദൈവം ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതാ

യി നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ക്നാൻ ഭേദത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച മാത്രമല്ല ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നത് എന്നു നാം ധരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ അവർക്കു ദൈവം അവകാശമായി നൽകിയ ഭൂവിഭാഗത്തെ വിസ്തൃതമാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനം കൂടിയാണ് അവ. ആവർത്തനം XII 20-ൽ: “നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവു നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ നിന്റെ അതിർത്തി വിസ്തീർണ്ണമാക്കുകയും...” എന്നും, ടി. XIX 8-10-ൽ: “നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവു നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്തതുപോലെ നിന്റെ അതിർത്തി വിസ്തീർണ്ണമാക്കുകയും നീ എന്നാളും നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ സ്നേഹിക്കണം; അവന്റെ വഴികളിൽ നടക്കണം എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ ഇന്നു നിന്നോടു കല്പിക്കുന്ന ഈ കല്പനകളെല്ലാം കാത്തു് അവ അന്നു സരിക്കുമെങ്കിൽ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു ഞാൻ സത്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേശമെല്ലാം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവു നിനക്കു തന്ന ദേശത്തിനുള്ളിൽ കുറാമില്ലാത്ത രക്തം ചിന്തുകയും ആ കുറാമില്ലാത്ത രക്തം നിന്റെ മേൽ ആരോപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ മൂന്നു പട്ടണങ്ങൾക്കും പുറമേ (പ്രസ്തുത അദ്ധ്യായം 1, 2-വാക്യങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവ) വേറേയും മൂന്നു പട്ടണങ്ങൾ നിനക്കായി നീ വേർതിരിക്കണം” എന്നുംകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി നാം കാണുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കയിൽ കീഴിനി പറയുന്നത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ആവർത്തനം IV 43-ൽ പറയുന്ന പ്രകാരം ബൂസാർ, റാമസ്, ഗോലാൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു സങ്കേതനഗരങ്ങൾ മുമ്പേതന്നെ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു, ആവർത്തനം XII-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കല്പിക്കുന്നത് ശത്രുക്കളെ പരാജിതരാക്കി ക്നാൻ നാടു മുഴുവനും കൈവശം വരുമ്പോൾ ക്നാൻ ഭേദാഭ്യന്തരത്തിൽതന്നെ യോർദനാൻ അക്കരെ വേറെ മൂന്നു സങ്കേതനഗരങ്ങൾ കൂടെ നിശ്ചയിക്കണമെന്നാണ്. ഈ ആറു സങ്കേതനഗരങ്ങൾക്കുംപുറമേ മൂന്നെണ്ണം കൂടെ ക്നാന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പുറത്തു്, അവരോടും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരോടും ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന വാഗ്ദാനപ്രകാരം അവരുടെ അധിവാസം യൂപ്രട്ടീസ് നദിവരെ വ്യാപിക്കുന്ന

തിനിടവന്നാൽ, സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നത്രേ ഇവിടെ
 9-ാം വാക്യത്താൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായിരിക്കുന്നത്. സങ്കേതനഗരങ്ങളുടെ
 സംഖ്യ ഒരിക്കലും ഒമ്പതു ആയിട്ടില്ല എന്ന ഒരു ആക്ഷേപം
 ഇവിടെ ആവിർഭവിച്ചേക്കാം. അതിനു സമാധാനം പറയാം. യൂദന്മാരുടെ
 കുടിപാപ്പ് ഒരിക്കലും യൂപ്രട്ടീസിനടിവരെ വ്യാപിച്ചില്ല. ദീർഘകാലത്തേക്ക് രാജ്യഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന
 ദാവീദിന്റെയും ശ്ലോമോന്റെയും നാളുകളിൽ പ്രസ്തുത ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ അവർക്കു കപ്പം കൊടുത്തിരുന്നു. എങ്കിലും
 യൂദന്മാർ ഒരിക്കലും അവരുടെ അധിവാസം അവിടെ ഉറപ്പിച്ചില്ല. സ്ഥിരതാമസമുള്ളതാത്രമാത്രമേ സങ്കേതനഗരങ്ങളുടെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യൂദന്മാരുടെ രാജ്യാതിർത്തി ആ ഭാഗം
 വരെ വിസ്തൃതമാക്കുമെന്നു ദൈവം ചെയ്ത വാഗ്ദാനം നിരപാധികമായിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത ഇവിടെ 9-ാം വാക്യത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ ദൈവകല്പനകളെല്ലാം കാത്തു അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം
 എന്നു സോപാധികമാത്രമായിരുന്നു അത്. ഈ ഉപാധികളനുസരിച്ചു യൂദന്മാർ അനുവർത്തിച്ചില്ല. തന്നിമിത്തം ദൈവം അവരുടെ
 രാജ്യത്തെ വിസ്തീർണ്ണമാക്കിയുമില്ല. ആവർത്തനം 1-7-ൽ; “നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു യാത്രചെയ്തു” ആമോറായക്കാരുടെ പർവ്വതത്തിലേക്കും,
 അതിനുചുറ്റുമുള്ളതൊക്കെയിലേക്കും (എന്നുവെച്ചാൽ) കന്നാനായക്കാരുടെ ഭൂഭാഗവും ലെബ്നാനുമായ ആരാബായിലേക്കും മലയിലേക്കും താഴ്വീതിയിലേക്കും തെക്കോട്ടും കടൽതീരങ്ങളിലേക്കും,
 വലിയ നദിയായ ഫ്രാസ് നദിവരെ ചെല്ലവിൻ” എന്നു ദൈവം ചെയ്ത നിർദ്ദേശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിൽ തിരീനി വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ വചനങ്ങളെ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ദൈവം എബ്രായക്കാർക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനം ഇരുതരമായിരുന്നു. ആദ്യത്തേതിൻപ്രകാരം അവർ പരമ്പരാഗതമായി സ്വന്തമെന്നനിലയിൽ ഒരു ഭൂവിഭാഗം അധവസിച്ചു അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ അതിരുകൾ വളരെ പരിമിതമായിരുന്നു. അതായതു ദാൻ മുതൽ ബേർസബിവരെയും യൂദാത്തിന്റെ പ്രവേശനം മുതൽ മേസ്പേനിലെ നദിവരെയും ആയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേതാകട്ടെ ഈ അതിരുകളെ അതിക്രമിച്ച് യൂപ്രട്ടീസ് നദിവരെയുള്ള വിസ്തൃതഭൂവിഭാഗമായിരുന്നു. ദാവീദിനും ശ്ലോമോനും കപ്പം കൊടുത്തിരുന്നതു ഈ വിഭാഗമത്രേ.

ii. ക്നാൻ നാടിന്റെ വിസ്തീർണ്ണാധികൃത തെളിയിക്കാൻ എന്ന ഭാവേന മി. ചാഴികാടൻ ആശ്രയിക്കുന്ന ആദ്യരേഖ W. & A. K. Johnston's Bible Atlas, - ജോൺസ്റ്റന്റെ ബൈബിൾ അറ്റ്ലസാണല്ലോ. ഞാനും ഒരു ബൈബിൾ അറ്റ്ലസ് പ്രമാണമായി കൊണ്ടുവരുന്നു. R De Riess-Atlas Scripturae Sacrae ആർ. ഡി. റിയെസ്സിന്റെ വേദാഗമ അറ്റ്ലസ്സാണ് അത്. അതിന്റെ വർണ്ണക്രമാനുസാരിയായ സൂചിപത്രം 12-ാം വശത്തു ക്നാൻ ഭേശത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് സൃഷ്ടി X 19-ൽ "ക്നാനായക്കാരുടെ അതിർത്തി ഗാദാറിന്റെ പ്രവേശനത്തിലുള്ള സൈദോൻമുതൽ സ്റ്റോമിന്റെയും ആമോറായുടെയും സ്ബൂസിന്റെയും പ്രവേശനത്തിലുള്ള ആസാവരെയും ലേശാവരെയുമായിരുന്നു" എന്ന വേദവാക്യാനുസരണമുള്ള തുലോം പരിമിതമായ ഭൂവിഭാഗമാണ്. ടി അറ്റ്ലസിൽ II നമ്പരായി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പടം. Arabia Petraea et Canaan tempore reditus Israelitarum ex Aegypto-ഇസ്രായേൽക്കാർ. എജിപ്റ്റിൽനിന്നു പാൻതിരിഞ്ഞുവന്നകാലത്തെ അറേബ്യാപെത്രെയായും കനാനും എന്ന പ്രദേശങ്ങളുടേതാണ്. അതിൻപ്രകാരവും ക്നാൻഭേശം വളരെ സങ്കുചിതമായി കാണപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ഒരു പ്രതി ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതിലേക്ക് മാന്യവായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

iii. "തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന കനാൻ ഭേശം ചെങ്കടൽ മുതൽ കരിങ്കടൽവരെയും മദ്ധ്യധരണിക്കടൽമുതൽ മെസോപ്പട്ടേമിയാവരെയും വിസ്താരത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു മഹാഭൂവിഭാഗമാണ്" എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ യൂടന്മാരുടെ "എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയായുടെ മറയിൽനിന്നു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അത് സങ്ങളനെയല്ല എന്നു ഞാൻ ഒന്നല്ല രണ്ടു ക്രിസ്തീയ എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയായിലെ പ്രസ്താവനകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു തെളിയിക്കാം.

1. The National Encyclopedia, Vol Palestine, Canaan or the Holy Land: A maritime country of Asiatic Turkey, in the

southwest of Syria, having on the north the mountains of Lebanon and Anti-Lebanon, east the Arabian desert, south Arabia; and west the Mediterranean; length north to south, about 140 miles, breadth, about 80 miles; area, nearly 10000 square miles "

“ഭി നേഷനൽ എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയാ, ആറാംവാല്യത്തിൽ, പലസ്തീനാ, കനാൻ അഥവാ വിശുദ്ധനാട് എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. സിറിയായുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി ഏഷ്യാറ്റിക്ക ടർക്കിയിൽപെട്ട സമുദ്രതീര സ്ഥമായ ഒരു ദേശം, അതിന്റെ വടക്കു അതിരൂ ലെവന്താൻ, ആൻറിലെവന്താൻ പർവ്വതങ്ങളും, കിഴക്കു അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയും തെക്കു അറേബ്യായും, പടിഞ്ഞാറു മജ്യധരണിക്കടുമാണ്. അതിന്റെ നീളം തെക്കുവടക്കു ഏകദേശം 140 മൈൽ, വീതി ഏകദേശം 80 മൈൽ, വിസ്തീർണ്ണം ഏകദേശം 10000 ചതുരശ്രമൈൽ”.

2. The Catholic Encyclopedia, (a) vol. III. "The Land of Chanaan; With a few exceptions the Biblical writers seem to indicate by this name, at the least, the whole of western or cis-Jordanic Palestine. It extends from the desert of Sin in the south to near Rohob and the entrance of Emath in the north (Num: XIII, 3-18) A more accurate demarcation of the land of Chanaan is in Num: XXXIV, 3-12, and Ezechiel XLVII, 15-20. For though the name does not occur in Ezechiel, the identity of the boundary lines drawn is not to be doubted. In either text the western boundary is formed by the Mediterranean, and the greater part of the eastern by the Dead Sea and the lower course of the Jordan."

“കാനാൻദേശം— ഈ സംജ്ഞയാൽ വേദാഗമഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ചുരുക്കം ചിലരാഴികെ എല്ലാവരും, തീരെ കുറഞ്ഞ പക്ഷം, പശ്ചിമ അഥവാ ജോർഡാൻ നദിയുടെ ഇക്കരെയുള്ള പലസ്തീനാ മുഴുവനേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതു തെക്കു സീൻമരുഭൂമി മുതൽ വടക്കു റോമോബിനു സമീപവും ഏമാത്തിന്റെ പ്രവേശനംവരെയും വിസ്തൃതമായി കിടക്കുന്നു.

കന്നാൻദേശത്തിന്റെ കരകളി സൂക്ഷ്മമായ സീമാപരിമേര
ഭം സംഖ്യ XXXIV, 3-12-ലും എസക്കിയേൽ XLVII, 15
20-ലും ഉള്ളതാണ്. എസക്കിയേലിൽ അതിന്റെ പേര് കാ
ണുന്നില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ രേഖകൾ കുറിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒന്നുത
ന്നെയാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ ഇരുപ
നുമ്മങ്ങളിലും പടിഞ്ഞാറെ അതിരും മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയും കിഴക്കേ
തിന്റെ കൂടുതൽ ഭാഗവും ചാവുകടലും യോർദനാന്റെ താഴെ
യുള്ള ഭാഗവുമാത്രം.

(b) Vol. VII Biblical Geography. "The old land of Cha—
naan was relatively small; it included the region west of the
Jordan between a line running from the foot of the Hermon
range to Sidon, and another line from the south of the Dead Sea
to Gaza. Two classical expressions occur frequently in the
Bible to designate the whole length of the land in historical times;
"from the entrance of Emath to the river of Egypt, or to the
sea of the wilderness, and from Dan to Bersabee". This re—
presents in the estimate of St. Jerome about 160 Roman miles
(141 English miles). As to the breadth of the country, the same
Father declared himself ashamed to state it, lest heathens
might take occasion from his assertions to blaspheme. According
to the measurement of English surveyors, the area of the Holy
land is about 9700 sq. miles. . . ."

ടി. എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയാ, ഏഴാംവാല്യം വേദാഗ
മപരഭൂമിശാസ്ത്രം: പുരാതന കന്നാൻദേശം ഇതരപേക്ഷയാ
ചെറുതായിരുന്നു. ഹെർമോൻ പർവ്വതപർക്കിയുടെ ഉപര്യുക്
യിൽനിന്നു സീഡോനിലേക്കു ഒരുവര വരച്ചാൽ അതിന്റെയും
ചാവുകടലിന്റെ ദക്ഷിണപ്രാന്തം മുതൽ ഗാസാവരെയും ഉള്ള
വേറൊരു രേഖയുടെയും മദ്ധ്യത്തിലായി യോർദനാന്റെ പശ്ചി
മഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പ്രദേശത്തെ അതു ഉള്ളട
ക്കിയിരുന്നു. ചരിത്രകാലങ്ങളിൽ ഈ ദേശത്തിന്റെ ആകെയു
ള്ള ദൈർഘ്യം കാണിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന രണ്ടു
വിശേഷവാക്യങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ പലപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടാ
റുണ്ട്. "എമാത്തിന്റെ പ്രവേശനം മുതൽ എജിപ്തിലെ നദി
വരെ, അഥവാ മരുഭൂമിയിലെ വാരിധിവരെയും എന്നും, ഭാൻ

മതൽ ബേർസബിറാ' എന്നുമുള്ളതാണ് അ.വ. വി. ജെറോമിന്റെ പരിഗണനപ്രകാരം അത് ഏകദേശം 160-റോമൻ (141 ഇ.ക്രിസ്റ്റ്) മൈൽ കുറിക്കുന്നു. അതിന്റെ വീതിയെപ്പറ്റി പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ ആ സഭാപിതാവ്, തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു ദൈവദൂഷണം പറയുന്നതിനു അനാഗതക്ക് അവസരം ലഭിച്ചേക്കാവുന്നതിനാൽ അതു പറയുന്നതിൽ താൻ ലജ്ജാഭരിതനായി ഭവിക്കുന്നു എന്ന് ഉദീരണം ചെയ്യുന്നു. ഈ ക്രിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായക്കാരുടെ അളവസനുരിച്ച് വിശുദ്ധ നാടിന്റെ ഭൂതലം ഏകദേശം 9700 ചതുരശ്രമൈലത്രെ."

IV. Encyclopedia Britanica 11th edition Canaan, in spite of its small area, is of remarkable variety in geographical and climatic character- ക്നാൻ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ ചെറുതാണെങ്കിലും" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

V. ഇനി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ പണ്ഡിതാഭ്യസരനായ ഫിലിയൻ പറയുന്നതുകൂടെ ഒന്നു നോക്കാം. Filion; Life of Christ, Vol. I. p. 83. 'Physical aspects of Palestine, A more arresting phenomenon consists in the smallness of this justly renowned land. The Old Testament calls it the Lord's "foot-stool" (Lament; II, 1.).....'

But what a small country, if we examine it from the purely natural point of view! Cicero has nothing but contempt for it saying; 'The God of the Jews must be a little God, since He has given His people such a little country' Although the genuineness of this text is questioned, yet it is certain the land of the Jews, of Christ, is but a very small country..... The narrowness of Palestine becomes still more striking when we think of the vast extent of the empires that surrounded it at different periods of history: Syria to the north, Chaldea-Assyria, and Persia to the east, Egypt to the south.

Its natural boundaries are sharply accentuated in three directions. To the south Arabia Petraea, to the west the Mediter-

anean Sea, to the east the vast Syro Arabian desert sharply separate it from every other country But to the north it has no such precise line of demarcation We may say its territory ends at the deep ravine which serves as a bed for the Leontes river, to-day the Litany, in the lower part of its course. "From Dan to Bersabee" was a proverbial expression in the days of the Prophets and kings of Israel, to indicate its length (Dan, which was called Lais, stood on the site of Tell-el-Kadi, at the southern foot of Mount Hermon, a short distance from Banias. Bersabee today Bir-es-Sebah, is situated 25 miles southwest of Hebron.) This dimension, taking the Nahr-el-Kasimya (Litany) as a starting point, is 142 miles, according to the calculation of English engineers. The width for that part of Palestine west of the Jordan varies considerably, as may be seen from the map. While at the latitude of Gaza it is 58 miles, and of Jaffa 55 miles, it is only 23 miles at the extreme north

The total area of Palestine, including the districts beyond the Jordan, scarcely exceeds 10000 square miles."

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം, വാല്യം 1, 83-ാം വശം. "പലസ്തീനായുടെ സ്ഥൂലാകൃതി. യഥാർഹം ഇത്ര വിശ്വവിശുദ്ധമായ നാടിന്റെ വലിപ്പക്കുറവു യാവരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ഹൃദയാകർഷിക്കുന്ന ഒന്നത്രെ. പഴയ നിയമം അതിനെ കർത്താവിന്റെ "പാദപീഠം" എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഏറമുഖം. വിലാപം. 2-1) വെറും സാമാജികവിക്ഷണകോണത്തിൽനിന്നു നാം ആലോചനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഇതു എത്ര ചെറുതായ ഒരു ഭേദം! സീസെറോയിക്ക അതിനെപ്പറ്റി അവജ്ഞയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം പറയുന്നു. "യഹൂദന്മാരുടെ ദൈവം നിജ ജനങ്ങൾക്കു ഇത്ര ചെറുതായ ഒരു ഭേദംമാത്രം പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം ഒരു ആല്പിയസ്സായിരിക്കണം" ഈ വാക്യത്തിന്റെ അകൃത്രിമതയെപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടെങ്കിലും യഹൂദന്മാരുടെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ഈ ഭേദം വളരെ പരിമിതമായ ഒന്നായിരുന്നു എന്ന് തീർച്ചയാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ വിവിധകാലഘട്ടങ്ങളിൽ പലസ്തീനായുടെ നാലുവശത്തും-ഉത്തരഭാഗത്തു സിറിയ, പൂർവ്വഭാഗത്തു കൽദായ, അസ്സീറിയ,

പേർഷ്യാ, ദക്ഷിണഭാരതം എഴുപതു - ചുറ്റിക്കിടന്നിരുന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ വിപുലമായ വിശാലതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴൊരു അതിന്റെ അല്പവിസ്താരം കൂടുതൽ വിസ്തൃതമായി ഭവിക്കുന്നത്.

അതിന്റെ പ്രാകൃതികസീമകൾ മൂന്നുഭാഗങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മമാണ്. തെക്കുവശത്തു അറേബിയാ പെരെയോ, പടിഞ്ഞാറു മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ, കിഴക്കു വിസ്തൃതമായ സിറോ അറേബ്യൻവാലുകാപ്രദേശം ഇവ മറ്റൊരാൾ രാജ്യങ്ങളിന്നിന്നും ഇതിനെ വ്യക്തമായി വിയുക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉത്തരഭാഗത്താകട്ടെ അതിന് അത്ര പരിച്ഛിന്നമായ പശ്ചാത്തമൊന്നുമില്ല. ഇന്നു ലിറാനി എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ലെവോന്റെസ് നദിയുടെ അധരഗതിഭാഗത്തു് അതിന്റെ രണ്ടു പശ്ചാത്തമമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അഗാധകന്ദരത്തിൽ അതിന്റെ പ്രദേശം അവസാനിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കു പറയാം. “ഭാൻ മുതൽ ബേർസബിവരെ” എന്ന് ഇസ്രായേൽപ്രവാചകന്മാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പഴയൊരു അതിന്റെ ദൈർഘ്യത്തെ കുറിച്ചിരുന്നു. ലായിസ് എന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാൻ, ബാനിയാസിൽനിന്ന് അല്പം അകലെ, ഹെർമോൻ പർവ്വതത്തിന്റെ ദക്ഷിണോപതൃകയിൽ, ഇന്നു റെറൽ-എൽ-കാഡി നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. ബേർസബിയുടെ ഇന്നത്തെ പേരു ബിർ-എസ്-സേബാ എന്നാണ്. അതു ഹെബ്രോനിൽനിന്നു 25 മൈൽതെക്കു പടിഞ്ഞാറു് ആയിരുന്നു. നഹർ-അൽകസിമീയാ (ലിറാനിനദി)യെ പ്രസ്ഥാനാരംഭമായി നാം സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അതിന്റെ നീളം ഇംഗ്ലിഷ് എൻജിനീയറന്മാരുടെ ഗണനപ്രകാരം 142 മൈലത്രെ. യോർദനന്റെ പശ്ചിമഭാഗത്തെ പലസ്തീനായെപ്പറ്റി പറയുന്നതുകൊണ്ട്, അതിന്റെ വീതിക്കു വളരെ കൂടുതൽ കുറവുണ്ടെന്നു പട്ടം നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാക്കാം. അതിനു ഗാസായുടെ അക്ഷരേഖയ്ക്കൽ 58 മൈലും ജാഹായുദേതികൽ 55-ആണെന്നുകിൽ ഉത്തരപശ്ചാത്തത്തിൽ അതു 23 മൈൽ മാത്രമത്രെ. പല

സ്ത്രീനായുടെ ആകമാനക്ഷേത്രം മലയാളത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളെ പ്രദേശങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ, കഴിഞ്ഞ 10000 വർഷമായിട്ടുള്ള ക്രിസ്തുമതം.

ആധുനിക തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ക്ഷേത്രം 7625 ചതുരശ്രമൈലാണല്ലോ. അതിന്റെ ഏകദേശം നീളം 174 മൈലും വീതി കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറു 75 മൈലുമാണ്. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ പലസ്തീനാ അഥവാ പുരാതന ക്നാനാദേശത്തിനു വീതി വിസ്താരാദികളിൽ നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂറിനേക്കാൾ അല്പംകൂടെ മാത്രമേ വലിപ്പമുള്ളൂ. ഇതു ചെറുതായ ക്നാനാ നാടിനേപ്പറ്റിയാണല്ലോ “മെസോപ്പൊട്ടമിയയിലെ കിഴക്കുള്ള ചെങ്കടൽ മുതൽ വടക്കോട്ടു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരങ്ങളിലായി വടക്കു ഏഷ്യാമൈനർവരെയുള്ള ഭൂഭാഗത്തിനാണ് ക്നാനാദേശമെന്നു പേരുപറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്” എന്നും, “തേരം പാലം ഒഴുകുന്ന ക്നാനാദേശം ചെങ്കടൽ മുതൽ കരിങ്കടൽവരെയും മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ മുതൽ മെസോപ്പൊട്ടമിയവരെയും വിസ്താരത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു മഹാഭൂവിഭാഗമാണ്” എന്നും മി. ചാഴിക്കാടൻ നിർവ്വിശങ്കം തട്ടിവിട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇതു ചെറിയ ഈ ഭൂവിഭാഗത്തെ ഒരു മഹാ ഭൂവിഭാഗമാക്കി ഇങ്ങനെ അതിവർദ്ധനം ചെയ്തിട്ടു എന്തുകൊണ്ടാണ് മി. ചാഴിക്കാടൻ സാധിക്കാത്തതെന്നു മാന്യവായനക്കാർക്കു തോന്നിയേക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനു ഇതുകൊണ്ടു ഒരു വലിയ കാര്യം സാധിക്കാനുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശത്തെ ഇതു മൂലം പൊന്തിച്ചുവെക്കാൻ കഴിയുന്നു. ക്നാനാദേശത്തായുടെ ജന്മഭൂമി ക്നാനാ ദേശമല്ല; കാനാഗ്രാമമാണ് എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നത്. അതു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞാനം എടുത്തു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു സാധിക്കാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാദയുക്തികളും രസാവഹങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ 53-ാം പക്ഷത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തും, പിന്നീടും പല പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളെയും അവരുടെ പേരിനോടുകൂടി അവരുടെ ജനനസ്ഥലവും ചേർത്തു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെത്തന്നെ നസ്രായക്കാരൻ ഈശോ എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മഗ്ദാലാ മറിയം, യൂദാസ് കിരിയോത്ത്, ജോസഫ് അറമത്തി

യാസ്' മുതലായപേരുകൾ അവരുടെ പേരും ജനദേശപ്പേരും ചേർന്നുള്ള പേരുകളാണ്. മഗ്ദലൈനമറിയം, അഥവാ മറിയം മഗ്ദലൈനാ എന്നാൽ മഗ്ദലാക്കാരിയായ മറിയം എന്നും യൂദാ സ്ത്രീരിയോത്ത എന്നാൽ കിരിയോത്തഗ്രാമവാസിയായ യൂദാസെന്നും, ജോസപ്പ അരമത്തിയാസ് എന്നാൽ അരമത്തിയാക്കാരനായ ജോസപ്പ് എന്നുമാണത്. ഇപ്രകാരം ജനദേശംകൂട്ടി ആളുകളെ വിളിച്ചുവരുമ്പോൾ പലസ്തീനയിൽ തന്നെയല്ല നമ്മുടെ നാട്ടിലും നടപ്പുള്ളതാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കൊല്ലത്തു കോശിമാപ്പിള, കൽക്കുളം കുമാരപിള്ള, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള മുതലായ പേരുകൾ നാം ഇന്നും എഴുതുകയും, പറയുകയും, വായിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നതാണ്. തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന കന്നാൻദേശം ചെങ്കടൽമുതൽ കരിങ്കടൽവരെയും മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ മുതൽ മെസോപ്പട്ടേമിയാ വരെയും വിസ്താരത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു മഹാ ഭൂവിഭാഗമാണ്. ആകയാൽ കന്നാൻദേശത്തിൽ നിന്നല്ല കാനാ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നാണ് കാനാത്തോമ്മായിക്കു "Thomas of Cana" എന്നപേരു സിദ്ധിച്ചത്. കൂടാതെ ഒന്നു കന്നാൻദേശവും മറ്റൊരു കാനാഗ്രാമവുമാണ്. ചരിത്രങ്ങളിൽ കാനാത്തോമ്മാ "Thomas of Cana" എന്നാണ് കാണുന്നത്. "Thomas of Canan" കാനാനിലെ തോമ്മാ എന്നു ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല.

ഈ ഒടുവിലത്തെ പ്രസ്താവനയുടെ പൊള്ളത്തരം ഞാൻ മുൻപുക്കത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മി. ചാഴികാടന്റെ മേൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വാദഗതിയിൽനിന്നും ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടത് ആളുകളെ ജനദേശപ്പേരുചേർത്തു പറയുമ്പോൾ അതു ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെയോ പട്ടണത്തിന്റെയോ മാത്രം പേർ ആയിരിക്കാതെ പാടുള്ളു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെയോ മഹാ ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെയോ പേരു ആയിരുന്നെങ്കിലും എന്നു അലംഘനീയമായ ഒരു ഹൈക്കോർട്ടുവിധിയുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇതു ഒരു വെറുംമിഥ്യാബോധമാണ്. ദേശങ്ങളുടെയോ മഹാ ഭൂവിഭാഗങ്ങളുടെയോ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളുടെയോ പേരുചേർത്ത നാം സന്ദർഭാനുസരണം ആളുകളെ വിളിക്കാറുണ്ട്. മി. ചാഴികാടൻതന്നെ ഇതിനു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ചരിത്രത്തിൽനിന്നു എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം 121-ാം വശത്തു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ കന്നാൻനഗരിയുടെ ഒരു വിവരണം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ സഭയിലായ പാശ്ചാത്യചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ (Josephus the Indian) ഇൻഡ്യാക്കാരൻ ജോസഫ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.” കൊടുങ്ങല്ലൂർ കത്തോലിക്കൻ തമ്പുരാനെ അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കൊടുങ്ങല്ലൂർ സഭയിൽ ആയതുകൊണ്ടാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്ന ജോസഫിനെ “കൊടുങ്ങല്ലൂർ ജോസഫ്” എന്നായിരുന്നു വിളിക്കേണ്ടത്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ മറിച്ച് “ഇൻഡ്യാക്കാരൻ ജോസഫ്” എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങനെ സംബോധനം ചെയ്യുന്നത് പാശ്ചാത്യചരിത്രകാരന്മാരാണ് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു വിശേഷാൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ഇൻഡ്യാക്കാരനെ മി. ചാഴികാടന്റെ കനാൻദേശം പോലെ ഒരു മഹാ ഭൂവിഭാഗമാണെന്നും. അതിനാൽ ക്നാൻദേശം ഒരു മഹാഭൂവിഭാഗമാണ് എന്നു വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽതന്നെയും അക്കാരണത്താൽ ക്നായിത്തോമ്മായിക്കു അഥവാ ക്നാൻതോമ്മായിക്കു അതിൽനിന്നു ജന്മദേശപ്പേരു വരുവാൻ തരമില്ലെന്നു മി. ചാഴികാടൻ വ്യജ്ഞിപ്പിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

5. ക്നായിത്തോമ്മാ ക്നാൻദേശവാസി ആയിരുന്നോ?

എന്നാണു ഇനി നാം ആരായേണ്ടത്. സൃഷ്ടി 9-ാം അദ്ധ്യായം 18-ാം വാക്യത്തിൽ: പെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട (വരായ) നോഹിന്റെ പുത്രന്മാർ ശേമും, ഹാമും, യഫ്ത്തും ആയിരുന്നു. ഹാം ക്നാന്റെ പിതാവായെന്നു, എന്നും ടി X-6-ൽ: “ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാർ കൂശും, മെസ്രെയിമും, പോത്തും, “ക്നാനം” എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം “ക്നാൻ” എന്ന ശബ്ദത്താൽ നാം പ്രഥമതഃമനസ്സിലാക്കുന്നത് ഹാമിന്റെ ഒരുപുത്രൻ എന്നാകുന്നു. “ക്നാൻ” പദത്താൽ രണ്ടാമതായി വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് മുൻപക്കത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ദേശമാണ്.

ക്നായിത്തോമ്മാ എന്ന നാമത്തിൽ സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന ക്നാൻതോമ്മായുടെ ജന്മദേശം ക്നാൻ അയിരുന്നുവോ എന്ന ചോദ്യത്തിനു അല്ല എന്നു ഉത്തരം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്നായിത്തോമ്മായുടെ ദേശാന്തരഗമനകാലത്തു ക്നാ

ൻ അഥവാ കാനാൻ എന്ന പേരിൽ ഒരുദേശം ഭൂമിയെ ഇല്ലാ
 യിരുന്നു എന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ കാരണം. പുരാതനകാലത്തു
 ക്നാൻ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ദേശം അക്കാലത്തു് (ക്നായി
 തോമ്മായുടെ കാലത്തു്) ഇന്നത്തെപോലെതന്നെ പലസ്തീനാ
 എന്ന വേറൊരു പേരിൽ ആണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. The
 National Encyclopedia, vol. VI. p. 277; "Palestine: The
 ancient name of the country was Canaan, and when thus
 named, in the time of the Patriarchs, it was par-
 celled out among a numerous independent tribes."
 നേഷനൽ എൻസൈക്ളോപീഡിയാ വാല്യം VI-277-ാംവശ
 ത്തു് പലസ്തീനായെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "ആ രാജ്യത്തി
 ന്റെ പൂർവ്വനാമം കാനാൻ എന്നായിരുന്നു. ആ പേര് അതി
 നുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ, അതായതു് ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ കാ
 ലത്തു്, അതു് സ്വതന്ത്രരായ അനവധി വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ
 വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. "ഇങ്ങനെ ക്നാൻ അഥവാ കാനാൻഭൂ
 മിശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു തിരോഭൂതമായെങ്കിലും സുറിയാനിഭാഷാ
 സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിരുന്ന ആ പദവും അതിൽ
 നിന്ന് ഉൽഭൂതമായ 'ക്നാനായ' ശബ്ദവും ലുപ്തപ്രചാരമായി
 പോയില്ല. കാലാന്തരത്തിൽ ആ പദങ്ങൾക്കു അർത്ഥവ്യാപ്തിയും
 സിദ്ധിച്ചു. ഇങ്ങനെ വ്യാപകമായി അവയ്ക്കു സിദ്ധിച്ച അർത്ഥവും
 അതിനു ഉദാഹരണങ്ങളും Thesaurus Syriacus തെസാവുത്രസ്
 സിറിയക്കൂസ് എന്ന സുറിയാനി നിഘണ്ടുവിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 ആ ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. "ക്നാൻ"
 ശബ്ദത്തിനുമുകളിൽ പറഞ്ഞവയ്ക്കുപുറമേ Mercator, Merchant
 അതായതു് കച്ചവടക്കാരൻ, വർത്തകൻ എന്നുകൂടെ അർത്ഥമുണ്ട്.
 ഹോശാ നിവ്യായുടെ XII-7-ആണ് അതിനു തെളിവായി കൊ
 ട്ത്തിരിക്കുന്നതു്. അതു സുറിയാനിയിൽ ഇങ്ങനെയാണ്. "മസ്സാ
 സാ ദ്ക്നക്ലാ ബീദെ ദക്നാൻ"- ലത്തീനിൽ Chanaan,
 statera dolosa in manu ejus- അതായതു്: "ക്നാന്റെ കൈ
 യിൽ കള്ളത്തുലാസ് (ഉണ്ട്.) തിരിനി പ്രസ്തുതവാക്യത്തിന്റെ
 വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങനെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു: "Mercatorem avarum,
 lucrionem, dolosum, noli, O Juda, imitari" "ക്നാനെ
 അതായതു് ദ്രവ്യാഗ്രഹിയും അമിതലാഭേച്ഛയും വഞ്ചക

നായ കച്ചവടക്കാരനേ, ഓ യൂദാ, നീ അനുസരിക്കരുത്.”
 ക്നാൻ എന്ന പദം ഈ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ ‘കച്ചവടക്കാരൻ’
 എന്നർത്ഥമുള്ള സാമാന്യ നാമമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.
 അതിനാൽ “ക്നാൻ ഭോമ്മാ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ ‘കച്ചവടക്കാ-
 രൻ ഭോമ്മാ’ എന്നാണ് അർത്ഥം. ‘ക്നാൻ’ ശബ്ദത്തിനു
 മാത്രമല്ല, അതിന്റെ തലിതമായ ‘ക്നാനായ’ ശബ്ദത്തിനും ‘ക-
 ച്ചവടക്കാരൻ’ എന്ന് അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് പഴയനിയമപുസ്തകങ്ങളിൽ
 അനേക വാക്യങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി സു-
 ഭാഷിതങ്ങൾ XXXI-24-ൽ “കെത്താനാ എവുദസ് ഉസബ്നസ്
 വസ്സാൻ ഹസ്സേ യെമ്പസ് ലക്നാനായേ” “അവർ മാദ്വമുള്ള
 വസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിവില്ക്കുകയും അരക്കച്ച(ഉണ്ടാക്കി) ക്നാനായ
 ക്കാക്ക കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ
 ക്നാനായക്കാരൻ എന്നുവെച്ചാൽ കച്ചവടക്കാരൻ എന്ന് അ-
 ര്ത്ഥമാണെന്ന്— Chanaanite, in Hebrew signifies a merchant-
 ഇംഗ്ലീഷ്—ഡുവേ-ബൈബിളിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭാഗത്തെ
 പറ്റി തിരിനി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: Chanaanaeo, i e. institori
 vel vendendas tradebat. Quia enim gens Chanaanaea mer-
 caturae erat appri ne dedita, hinc nomine Chanaanaei saepe
 pro mercatore utebantur. “ക്നാനായക്കാരൻ, അതായതു കച്ച-
 വടക്കാരൻ വില്പനയ്ക്കായി ഏർപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. എന്തുകൊണ്ടെ-
 ന്നാൽ ക്നാനായ ജാതി മുഖ്യമായി വാണിജ്യവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടി-
 രുന്നു. അതിനാൽ ‘ക്നാനായ’ ശബ്ദം പലപ്പോഴും ‘വണിക്ക്’
 അഥവാ കച്ചവടക്കാരൻ എന്ന് അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരു-
 ന്നു”: നാം ഇതുവരെ കണ്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ‘ക്നാനായ’ എ-
 ന്ന സുറിയാനി ശബ്ദം ലത്തീൻ, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽ
 ലഭ്യമായ വിവർത്തനങ്ങളിലും അർത്ഥപരിവർത്തികളിലും ആ-
 പരത്തിന്റെ അവിടത്തെ അർത്ഥം കച്ചവടക്കാരൻ എന്നാണ്
 എന്ന് വ്യാഖ്യാനമൂലം നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.
 എന്നാൽ ഇനിനാം കർണാൻപോകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ‘ക്നാനാ-
 യ’ ശബ്ദത്തെ കച്ചവടക്കാരൻ എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തതന്നെ
 മേൽപറഞ്ഞ ഭാഷകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏശയ്യാ XXIII:
 8—സുറിയാനി—മന്നു എസ് മല്ലക് ഹാകന്നാ അൽസോർ മ്കല്ലൽ

ത്താ: ഭസംഗാഭോ റെൻവാനേ, വക്നാനായേ യക്കീറെ ഭാത്തു
 ലത്തിൻ: Quis cogitavit hoc super Tyrum quondam corona
 tam, cujus negotiatores principes, institores ejus inclyti
 terrae-ഇംഗ്ലീഷ് -Who has taken this counsel against Tyre,
 that was formerly crowned, whose merchants are princes,
 and her **TRADERS** the nobles of the earth “ഒരിക്കൽ മക
 ടധാരിയും അതിലെ കച്ചവടക്കാർ പ്രഭുക്കളും വ്യാപാരികൾ ഭൂ
 മിയിലെ കീർത്തിപ്പെട്ടവരും ആയിരുന്ന സോറിനെതിരായി ഈ
 ആലോചന നടത്തിയതാർ?” സ്കറിയാ ദീർഘദർശി 14-21.
 സുറിയാനി-ഉനെഹവെ കോൽ കട്സാ ദ്വോറെശ്ശും ഉവയിഹുദാ
 കുദശാ ല്ലമറിയാ ഹൈൽസാനാ. ഉനെസോൻ കോൽ ദമ്ദബ്
 ഹീൻ: നെസ്വുൻ മെനഹോൻ വസ്വൾപുൻ ബ്ഹോൻ. ഉലാ
 നെഹവെ തുവ് ക്നാനായാ ബ്വയിത്തേ ദ്മറിയാ ഹൈൽ
 സാനാ ബ്യെയമ്മാ ഹാവു- And every caldron in Jerusalem
 and Juda shall be sanctified to the Lord of hosts: and all
 that sacrifice shall come and take of them and shall seethe
 in them, and the **MERCHANT** shall be no more in the
 house of the Lord of hosts in that day- കാർശ്ശത്തും യൂദായി
 ലുമുള്ള എല്ലാകുട്ടകങ്ങളും സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിനായി വി
 ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. യാഗംകഴിക്കുന്നവരൊക്കെയും വസ്തുവായിൽ
 നിന്ന് എടുത്ത് അവയിൽതന്നെ പാകംചെയ്യും. ആ ദിവസം സൈ
 ന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു കച്ചവടക്കാരനും
ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.”

6. പഴയനിയമ വേദാഗമ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഈ
 ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് ക്
 നാൻ, ക്നാനായ ഈ സുറിയാനി ശബ്ദങ്ങൾക്ക് കച്ചവടക്കാ
 രൻ എന്ന അർത്ഥവും ധാരാളം ഉപയോഗത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു
 എന്നാണല്ലോ. സുറിയാനിഭാഷ ക്രിസ്താബ്ദം ഏഴാം നൂറ്റാ
 ണ്ടുവരെ പലസ്തീനാ, മെസോപ്പട്ടേമിയാ, പേർഷ്യാ ഈ രാ
 ജ്യങ്ങളിൽ സാഹിത്യ ഭാഷയായി പ്രചാരത്തിലും പ്രാബല്യത്തി
 ലും ഇരുന്നിരുന്നു. ക്നായിതോമ്മാ ദേശാന്തർ ഗമനം ചെയ്ത
 തായി പറയപ്പെടുന്ന കാലത്തു ക്നാൻ അല്ലെങ്കിൽ കാനാൻ
 എന്നപേരു നടപ്പിലായിരുന്നു. അതിനാൽ പണ്ടു ക്നാൻ എന്നു
 പേരുണ്ടായിരുന്ന ദേശത്തിന്റെ വല്ല ഭാഗത്തും നിന്നു തന്നെ

യാണു് അദ്ദേഹം വന്നതു് എന്ന് സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെയും തദ്വാരാ ക്നാൻ തോമ്മാ അഥവാ ക്നായിതോമ്മാ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു പേരുവരാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. പ്രത്യുത ക്നാൻ അഥവാ ക്നായി തോമ്മാ ഒരു വർത്തകപ്രഭുവായിരുന്നെന്നും അയാളുടെ ജന്മഭാഷ സുറിയാനി ആയിരുന്നുവെന്നും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. ആകയാൽ ക്നാൻതോമ്മാ അഥവാ ക്നായിതോമ്മാ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ കച്ചവടക്കാരൻ അഥവാ വർത്തക പ്രഭുവായ തോമ്മാ എന്ന് മാത്രമായിരുന്നു അന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു് എന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഇക്കാലത്തും സുറിയാനിഭാഷാജ്ഞാനവും ചരിത്രജ്ഞാനവും ഉള്ളവർ അങ്ങനെതന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ നിരൂപകൻതന്നെ ക്നായിതോമ്മാ എന്നതിലെ ക്നായി ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് സുറിയാനി ഭാഷാണിപുണ്യനും ചരിത്രകാരനുമായ പീടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചുപ്പുച്ചനോടു ചോദിച്ചു. കച്ചവടക്കാരൻ എന്നാണ് അർത്ഥമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉടനെ പറഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, *Genuinae Relationes inter Apostolicam Sedem et Chaldaeorum Ecclesiam*-Samuel Giamil- ശ്മുയേൽ ഗിയാമേലിന്റെ “അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനവും കൽദായക്കാരുടെ സഭയും തമ്മിലുള്ള യഥാർത്ഥബന്ധങ്ങൾ” എന്ന പുസ്തകം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് അതിന്റെ രണ്ടാം അനുബന്ധം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതും മലയാള സുറിയാനിക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് മലയാളത്തുനിന്ന് ഒരു യാക്കോബായ വൈദികനായ മത്തായി എന്ന ഭേദം 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയതുമായ ഒരു കൃതിയും അതിന്റെ ലത്തീൻ ഭാഷാന്തരവും എന്നെ കാണിച്ചു. അതിൽ (സുറിയാനി മൂലത്തിൽ) ക്നായി തൊമ്മനേപ്പാറി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു തോമ്മാ തംഗാറാ (കാർൾലെമ്മായാ) എന്നാണത്രെ. തംഗാറാ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കച്ചവടക്കാരൻ എന്നും ആണത്രെ. ക്നാൻ അഥവാ ക്നായി എന്ന് മലയാളത്തിൽ ലോപിച്ചുണ്ടായ ക്നായ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് ഈ തംഗാറാശബ്ദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ അർത്ഥം കച്ചവടക്കാരൻ തോമ്മാ.

എന്നാണ്. ക്നാൻ അല്ലെങ്കിൽ ക്നാനായ ശബ്ദം അതിലൊട്ടു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുംപുറമെ, Milne Rae മിൽനിറോയുടെ സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിലും ക്നായി തോമ്മാ എന്നതിലെ ക്നായിശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം കച്ചവടക്കാരൻ എന്നാണ് എന്ന്, ഞാൻ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഏതാനും പഴയനിയമ വാക്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി, കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ ക്നാൻ അഥവാ ക്നായിതോമ്മാ കാനാനഗരവാസി, അല്ലെങ്കിൽ ക്നാൻദേശവാസി ആയ തോമ്മാ എന്നല്ല അർത്ഥമാക്കേണ്ടതു് എന്നും, പ്രത്യേക കച്ചവടക്കാരൻ തോമ്മാ എന്നാണെന്നും അഭിജ്ഞാനാരായ ആളുകൾ അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെ ഗ്രഹിച്ചുവരുന്നു എന്നും സുവിശിതമാണ്. അജ്ഞാനാരും സ്വാർത്ഥലോലുപനാരുമായ പണ്ഡിതമ്മന്യന്മാർ മാത്രമാണ് മറുവിധത്തിൽ അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നതു്.

ഈ ക്നായി തോമ്മായും കൂട്ടരും

ഏതു ദേശക്കാർ ആയിരുന്നു?

7. പതിനെട്ടാം ശതവത്സരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നമ്മുടെ മലങ്കരവാസിയായ ഒരു യാക്കോബായക്കാരൻ മത്തായി കത്തനാർ എഴുതിയ മലയാളസഭാചരിത്രത്തേപ്പറ്റി ഞാൻ മുൻ പണ്ഡികയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ “കാർഡ്ഡം” കാരനായ കച്ചവടക്കാരൻ തോമ്മാ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. “മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം” രണ്ടാംഭാഗം 231-ാംവശത്തും “കാർഡ്ഡംകാരനായ തോമ്മാ” എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. “തോമ്മാ തംഗാരാ കാർഡ്ഡമ്മായാ” എന്നു മത്തായിക്കത്തനാർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിന്റെ പരിഭാഷയാണല്ലോ ഇതു്. മാത്രമല്ല, തെക്കുകാശി “പുരാതനപാട്ടുകൾ” എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒന്നായ “നല്ലോരോറോൾഡം” എന്നതുതന്നെ തോമ്മായുടെ ജന്മഭൂമി കാർഡ്ഡം ആണെന്നു കാണിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത പാട്ടിൽ:

“നല്ലോരോറോൾഡംതന്നിൽ--മരതകമുത്തുവിളയുന്ന നാട്ടിലു്
മയിലാഴമ്പോലെവിളങ്ങുന്നമന്നൻ--മാറ്റത്തിലൊട്ടും--

കുറവില്ലീ മന്നൻ
മലനാടുവാഴുവാൻപോകണംമന്നൻ--ബാവായുടെ കല്പന--
യാത്രവിധിച്ചുനന്നുവാവേംവാങ്ങി”

എന്നുള്ള സാഹിത്യ പരമപുരസ്കാരം കിട്ടിയതോടൊപ്പം ആകുന്നു എ
ന്നാണല്ലോ വിശദീകരിക്കാൻ പാഴികാടൻ വളരെ കാര്യമായി മ
രിക്കുന്ന ഈ പുരസ്കാര പട്ടികയെ കിട്ടിയതോടൊപ്പം ഓർഡിനാൻ
റൻ ആണ് എന്ന് സൂചനയായി പറഞ്ഞിരിക്കുക. അദ്ദേഹം കാ
നാവാദവംകൊണ്ടു നടക്കുന്നത് ആശ്ചര്യകരമായി തോന്നാതി
രിക്കയില്ല. എന്നാൽ മി. ജോസഫിന്റെ വാദഗതി മനസ്സിലാ
ക്കിയിട്ടുള്ളവർ ഒട്ടും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയില്ല. ദാവീദിന്റെയും ക്രി
സ്തുവിന്റെയും തോമ്മാസ്സിനെയുടെയും സിരകളിൽകൂടി പ്രവഹി
ച്ചിരുന്ന അതേരക്തംതന്നെ ഓരോ കിന്നായ വ്യക്തിയുടെയും
മനികളിൽകൂടി ഒഴുകുന്നു എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥാപിക്ക
വാനുള്ളത്. അതു സാധിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം കിന്നായിത്തോ
മ്മയും കൂട്ടരും കാണാക്കാരാണ് എന്നു വാദിക്കുക മാത്രമാണ്.

8. കിന്നായിത്തോമ്മയും അനുചരന്മാരും മലങ്കരയ്ക്കു
പുറപ്പെടാനുണ്ടായ ഹേതുക്കളെ വിവരിക്കുന്ന മലയാള മി. ചാ
ഴികാടൻ “മാർ തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം”
എന്ന കൃതിയിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ടി
യാന്റെ പുസ്തകം 71-ാം വശത്താണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രന്ഥ
ത്തിൽനിന്ന് മി. ജോസഫ് ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ അതു ശരിയായി
അദ്ദേഹം നിർവഹിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്കു നിവൃത്തി
യില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു പല ഉദ്ധരണങ്ങളേപ്പോലെത
ന്നെ ഇതും ടി പുസ്തകത്തിന്റെ ഇന്നു ഭാഗത്തുനിന്നാണ് എന്നു
കാണിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ 420-ൽ പരം വശങ്ങളുള്ള ആ പ
സ്തകത്തിന്റെ പകുതിയിലധികവും ഞാൻ വായിച്ചു പരിശോ
ധിക്കേണ്ടതായിവന്നു. രണ്ടാംഭാഗം 231-ാം പക്ഷത്ത് ടി ഭാഗം
കണ്ടുകിട്ടി. അത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ഇൻഡ്യയിൽ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗപ
രണം കുറവായും ഭവദന്തരക്കും അധികരിച്ചും പട്ടക്കാരുടെ
സംഗ്രഹം വന്നിരുന്നു.” ഇത്രയും ടി പുസ്തകത്തിലേതുപോ
ലെതന്നെയാണ്. ബാക്കി ഭാഗം മി. ജോസഫ് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്ക
ുന്നത് ടി പുസ്തകത്തിലേതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ല. മാനുവായന
ക്കാർക്കു രണ്ടും അനായാസേനകണ്ടു ഗ്രഹിപ്പാൻ സൗകര്യം നൽക
ുന്നതിനുവേണ്ടി രണ്ടു കോളങ്ങളിലായി ആ ഭാഗം താഴെ ചേർത്തു
കൊള്ളുന്നു.

(മാർ തോ: നസ്രാണി: സത്യ
വിശ്വാസം)

“ഈ സമയം വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ
തന്റെ വിയർപ്പാലെ നട്ടു വളർത്തി
വന്നിരുന്ന ഈ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തി
ന്റെ നാശംകണ്ട്, സുവിശേഷ
മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകാശം വ്യാപിച്ചി
രുന്ന കിഴക്കേ ഭാഗങ്ങളിൽ മെ
സോപ്പൊട്ടേമിയയിൽ ഏദേസ് പ
ട്ടണത്തിന്റെ മാർ യൗസേപ്പ്
മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്ക് വെളിപാ
ടുകളായും അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു ക
ഴക്കിന്റെ കത്തോലിക്കായെ വിവി
രങ്ങൾ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏദേസ്സായുടെ മാർ യൗസേപ്പ്
മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്ക് വെളിപാ
ടുകളായ ആ രാത്രിതന്നെ കിഴക്കി
ന്റെ കത്തോലിക്കായിക്കും കാഴ്ച
യുണ്ടായതായി പറഞ്ഞു. ഉടനേത
ന്നെ ഭൂതന്മാരെ അയച്ച് വേദന
ഹരിം, ഏദേസ്, ഓർഗ്ഗം, നിനി
പെ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും
പട്ടക്കാരെയും ജനങ്ങളേയും വിളി
ച്ചുകൂട്ടി. അവർ വന്നപ്പോൾ വിവ
രങ്ങൾ എല്ലാം അവരെ മനസ്സിലാ
ക്കി. ഓർഗ്ഗലക്കരനായ കാനാൻ
തോമ്മാ മലയാളത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാ
നികളുടെ നാശവിവരം താനും അ
റിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. ഉട
നേ കത്തോലിക്കാ മലയാളാസ്രാ
ണികളുടെ സ്ഥിതി അറിയുന്നതിനു
അയാൾ മലങ്കരെ പോകുന്നതിനു
അപേക്ഷിക്കുകയും അയാൾ അതിനു

(മി. മാഴികാടന്റെ ഉദ്യുതം)

“ഇതേ സംബന്ധിച്ച മെസോ
പ്പൊട്ടേമിയരാജ്യത്തെ ഏഡേസ്സാ
(ഉറഹാ) പട്ടണത്തിലെ മാർ യൗ
സേപ്പാമത്രാനു ഒരു വെളിപാടു
ണ്ടായി. അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു കിഴ
ക്കിന്റെ കത്തോലിക്കായെ വിവര
ങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏദേ
സ്സായിലെ മാർ യൗസേപ്പിനു വെളി
പാടുകളായ രാത്രിയിൽതന്നെ കിഴ
ക്കിന്റെ കത്തോലിക്കായിക്കും വെ
ളിപാടുകളായതായി പറഞ്ഞു. കാ
ത്തോലിക്കാ മലയാളവുമായി വ്യാപാ
രം ചെയ്തിരുന്ന കാനാത്തോമ്മായെ
വരുത്തി വിവരം ഗ്രഹിച്ചു. മലങ്ക
രയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടവൻ തയ്യാറായിര
ുന്ന ഏഡേസ്സായിലെ മാർ യൗസേ
പ്പാമത്രാനേയും ഏതാനും പട്ടക്കാ
രേയും രെമ്മാശനാരേയും ഏഴി
ല്ലാ എഴുത്തിരണ്ടു വീട്ടുകാ
രേയും കാനാത്തോമ്മായോടുകൂടി
മലങ്കരക്കയച്ചു.”

സമ്മതിച്ച് ഉടനെ യാത്ര പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. മലയാളത്തിൽവന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതിയെല്ലാം അറിഞ്ഞു സ്വദേശത്തുചെന്ന് വിവരങ്ങളെല്ലാം കണ്ടുതാലിക്കായെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉടനെ മലങ്കരയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്ന എദേസാ പട്ടണത്തിലെ മാർ യൗസേപ്പുമെത്രാനേയും പട്ടക്കാരേയും ശാശാജാരേയും സന്യാസികളേയും മുൻപറഞ്ഞ നഗരങ്ങളിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനി കുടുംബങ്ങളേയും കാനാൻതോമ്മായോടുകൂടി അദ്ദേഹം മലയാളത്തേക്കയച്ചു.”

9. ഈ ഉദ്യോഗത്തരേഖയിൽ മി. ചാഴികാടൻ, “കാർഗ്ഗേംകാരനായ കാനാൻ തോമ്മാ” . . . എന്നും “മേൽപറഞ്ഞ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിസ്ത്യാനി കുടുംബങ്ങളെയും കാനാൻ തോമ്മായോടുകൂടി മലങ്കരയ്ക്കയച്ചു” എന്നും ഉള്ള ഭാഗം വിടുകയും ‘കാനാത്തോമ്മായെ വരുത്തി; ഏഴില്ലം എഴുപത്തിരണ്ടു, വിട്ടുകാരേയും കാനാത്തോമ്മായോടുകൂടെ മലങ്കരയ്ക്കയച്ചു’ എന്ന് കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇതിനുംപുറമേ Adrian Forlescue അഡ്റിയാൻ ഫൊർട്ടെസ്ക് എന്ന വിശ്വവിശ്രുതനായ പൗരസ്ത്യസഭാചരിത്രകാരൻറതാണ് എന്നും പറഞ്ഞ് ഒരു ഉദ്ധരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഫൊർട്ടെസ്ക് ഏതു പുസ്തകത്തിൽ, ഏതു ഭാഗത്തു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു് അകാരാദിമുറയ്ക്കു വിഷയസൂചിയുള്ളതിനാൽ ആ ഭാഗം തേടിപ്പിടിക്കാൻ ഇന്നിന്നു് അത്രതന്നെ വൈഷമ്യം ഉണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ഒന്നായ “The Lesser Eastern Churches” “ചെറിയ പൗരസ്ത്യസഭകൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 357-മുതലുള്ള പക്ഷങ്ങളിൽ ആണ് പ്രസ്തുത വിഷയത്തെ പരാമർശിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. മി. ചാഴികാടൻ ഫൊർ

ഒട്ടനൂറ്റിന്റെ ഭാഗം ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. അതിന്റെ ഒരു പരിഭാഷകൊക്കേക്കൂ എന്നാണ് കരുതിയിരിക്കുന്നത്. പ്രകൃതം സംബന്ധിച്ച് 'മൊർട്ടെസ്റ്റ്' പാലസ്തൈനിയൻ അതർ ഇവിടെ ആദ്യമെ ഉൾക്കൊള്ളാം:

"The next incident of which we hear comes from a Malabar tradition. The story is that, in the middle of the 4th century, a Metropolitan of Edessa had a vision (not further described, but presumably about the needy state of a distant church). He tells his vision to the "Katholicos of the East", who summons a synod to discuss the matter. At the synod a merchant, Thomas of JERUSALEM, rises up and says that he knows what this church is; he has heard of Christians "of Malabar and India". So the Katholicos sends him to Malabar to investigate. He comes back with a full report. Then the Katholicos sends him out again with the Bishop of Edessa, who had seen the vision, with many priests, deacons, men, women, boys and girls, who come to Malabar in the year 345. It seems that this Thomas the merchant of Jerusalem is the Thomas Cannaneo of whom many European authors write. "Cannaneo" would be the Portuguese form of the name they heard, which means really "Cannanite", that is, "Palestinian". Others make him an Armenian, apparently again a corruption of Aramean. "Thomas Cannaneo" plays a great part in many accounts of the origin of the Malabar church. He appears as a Bishop and a reformer. Some think that he is the founder of the church, the real Thomas, later confounded with the Apostle. He is said to have introduced the East Syrian rite, to have arrived with a great colony of Syrians and to have introduced the Syrian customs at Malabar. I gather that the legend told above (in which he is not a bishop, but arrives with a bishop of Edessa) is the older one. We need not give much importance to the details. THERE DOES NOT APPEAR TO BE AN INDEPENDENT TRADITION OF A BISHOP OF

EDESSA WHO LEFT HIS SEE TO GO TO INDIA; ALL ABOUT THOMAS THE MERCHANT OR THOMAS CANNANEO, COMES ONLY FROM MALABAR. (Capitals not of the author) Yet the story may well contain an important kernel of truth. In the 4th century the Persian Christians were being cruelly persecuted. At that time may not a number of them, with bishops and clergy, have fled to the more tolerant Hindu princes on the western coast of India? There is considerable evidence of some such migration as this; it forms an interesting parallel to the Parsi migration to India after the Moslem conquest of their land; and it accounts for the Syrian (and later Nestorian) character of Malabar christianity.

The sum, then, of what we know about the introduction of Christianity in south western India would seem to be this. At some unknown period, but early, - probably in the 2nd century, there were Christians in India. They had come either overland from East Syria or by sea from Arabia. In the 4th century a body of Christians from Persia arrived on the Malabar coast. These were subject to the Persian Metropolitan; they brought their language and rites, and had bishops ordained in the East Syrian Mother-Church. So Malabar is a very early, perhaps the earliest, case of those wonderful missions throughout Asia which are the chief glory of the East Syrian Church. Jews and Hindus were converted; so, a missionary church, dependent on the Katholikos of Seleucia-Ctesiphon, was formed."

ഞാൻ ഫൊർട്ടെസ്സിയിൽനിന്നു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ സൂചിപ്പിച്ചതായ ഉദ്ധരണത്തിന്റെ ഏകദേശം നാലിലൊന്നു മാത്രമേ മി. ചാഴികാടൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിനാൽ മേൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഫൊർട്ടെസ്സിന്റെ വിവരണം മുഴുവനും ഞാൻ മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. ഇതിൽ മി. ചാഴികാടൻ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഭാഗവും എന്റെ പരിഭാഷയും

ഇരുകോളങ്ങളിലായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: “പിന്നീട് നാം കേൾക്കുന്ന വൃത്താന്തം ഒരു മലയാളം ഐതിഹ്യത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതാണ്. ആ കഥ ഇങ്ങനെയാണ്:

(എൻ്റെ പരിഭാഷ)

“നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൻ്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഏഡസ്സയിലെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. (അത് എന്താണ് എന്ന് വിവരിക്കുന്നില്ല. വിദ്വരമായ ഒരു സഭയുടെ അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യം സംബന്ധിച്ചാണ് എന്നത്രേ അനുമാനം.) അദ്ദേഹം തനിക്കുണ്ടായ ദർശനം കിഴക്കിൻ്റെ കാസോലിക്കായെ അറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പര്യാപോചിക്കാൻ ഒരു സുനഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ആ സംഘത്തിൽ പച്ച് ഓർത്തോഡോക്സായ തോമ്മാ എന്ന വ്യാപാരി എങ്ങിനാ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ സഭ ഏതാണെന്ന് തനിക്കറിയാം, മലയാളത്തേയും ഇൻഡ്യയിലേയും ക്രിസ്ത്യാനികളേപ്പറ്റി താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറയുന്നു. ആകയാൽ കത്തോലിക്കോസ് അന്വേഷണം നടത്താനായി അയാളെ മലയാളത്തേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. അയാൾ വിരമമായ ഒരു വിവരണവുമൊക്കെ തിരിച്ചുവരുന്നു. അപ്പോൾ കത്തോലിക്കോസ് മുപ്പ് ദർശനമുണ്ടായ ഏഡസ്സയിലെ മെത്രാനോടും അനേകം പട്ടക്കാരോടും ശമാശ്ശന്മാരോടും പുരുഷന്മാർ. സ്ത്രീകൾ, ബാലികാബാലന്മാർ എന്തിവരോടും കൂടെ വിണ്ടും അയാളെ അയയ്ക്കുന്നു. 345-ാമാണ്ട് അപർ മലയാളത്തു് എത്തുന്നു.”

മി. ചാഴികാടൻ്റെ ഉദ്ധരണം)

“നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൻ്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഏഡസ്സ അഥവാ ഉറഹാ പട്ടണത്തിൻ്റെ മാർ യൌസേപ്പ് മെത്രാനു ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഈ ദർശനത്തെപ്പറ്റി പൌരസ്ത്യദേശത്തിൻ്റെ കാസോലിക്കോസിനോടു പറയുകയും അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അലോചിക്കുന്നതിനായി ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ സുനഹദോസ് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ തോമ്മാ എന്ന വ്യാപാരി എങ്ങിനാ നിന്നുകൊണ്ട് അയാൾ (മലയാളത്തെ) ഈ നാടേപ്പറ്റി അറിയുമെന്നും അത് ഇൻഡ്യ രാജ്യത്തിൽപെട്ട മലയാളത്തിലാണെന്നും പറഞ്ഞു തോമ്മയിൽനിന്നും വിവരമറിഞ്ഞ് കാസോലിക്കോസ് ഏഡസ്സയിലെ മാർ യൌസേപ്പ് മെത്രാനേയും, അനേകം ചൈദികരേയും, ശമാശ്ശന്മാരേയും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരടങ്ങിയ ഒരു ജനസമൂഹത്തേയും കേരളത്തിലേക്കയക്കയും അവർ ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 345-ൽ കേരളത്തിൽ വരികയും ചെയ്തു.”

(ഇനി താഴെ ചേർന്ന ഭാഗം മി. ജേ. സി. ഉദ്ധരിക്കാത്തതാണ്.)

“പല യൂറോപ്യൻ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും പ്രതിപാദനത്തിനു വിഷയമായിട്ടുള്ള തോമസ് കനാനെയോ എന്ന ഭേദം കാർശ്ശംകാരൻ വ്യാപാരിയായ ഈ തോമ്മസ് തന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. “കനാനെയോ” എന്നത് അവർ കേട്ട പേരിന്റെ പോർട്ടുഗീസ് രൂപമായിരിക്കാം. അതിന്റെ അർത്ഥം “കനാനായ”, അതായത്, “പലസ്തീനാക്കാരൻ” എന്നത്രെ: മറ്റു ചിലർ അദ്ദേഹം ഒരു അമ്മേനിയൻ ആണെന്നു പറയുന്നു. അത് “അരാമേയൻ” എന്നതിന്റെ ഒരു അപഭ്രംശമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. മലയാളസഭയുടെ ആരംഭത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പല വിവരങ്ങളിലും ഈ കനാനെയോ തോമ്മായിക്ക് ഒരു വലിയ സ്ഥാനമുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാനും നവീകരണക്കാരനും എന്ന നിലയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ചിലർ വിചാരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ആ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ യഥാർത്ഥ തോമ്മസ് ആണ്; അദ്ദേഹം അപ്പസ്തോലനാണെന്ന് പില്ലാലത്തിൽ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു വശായതാണ് എന്നത്രെ. കിഴക്കെ സുറിയാനിരീത്ത് അവിടെ പ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്തതും ഒരു നലിയ സംഘം സുറിയാനിക്കാരോടുകൂടെ വന്ന് മലയാളത്ത് സുറിയാനി ആചാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കിയതും ഇദ്ദേഹമാണെന്നു പറയുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ (അദ്ദേഹം മെത്രാനല്ല, എഡ്യൂക്കേഷനിലെ മെത്രാനോടുകൂടെ വന്നു എന്ന) ഐതിഹ്യം കുറേക്കൂടെ പ്രാചീനമാണ് എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇതിലെ വിസ്തര വിവരണങ്ങൾക്ക് അധികം പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതില്ല. എഡ്യൂക്കേഷനിലെ ഒരു മെത്രാൻ സ്വന്തം രൂപത വിട്ട് ഇൻഡ്യയിലേക്ക് പോയതായി ഒരു സ്വതന്ത്രമായ ഐതിഹ്യം ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. കാർശ്ശംകാരനായ കച്ചവടക്കാരൻ തോമ്മാ അഥവാ കനാനെയോ തോമ്മായെപ്പറ്റിയുള്ള സമസ്ത വൃത്താന്തവും ഉത്ഭവിച്ചതു മലയാളത്തു മാത്രമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഈ കഥയിൽ സത്യത്തിന്റെ സാരമായ ഒരു ബീജം അന്തർവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു വരാം. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിഭാര്യമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അവിടെനിന്നും പലരും മെത്രാന്മാരോടും വൈദികരും കൂടെ ഇൻഡ്യയുടെ പശ്ചിമതീര

ഇത്തരം മതസഹിഷ്ണുതയായ ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരെ ശ്രദ്ധാനുഗമിച്ചു എന്നു വരാവുന്നതല്ലയോ? ഇത്തരം മതഭേദശാന്തരമനത്തിന് ധാരാളം തെളിവുണ്ട്. പാർസികളുടെ രാജ്യത്തെ മഹമ്മദിയർ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കിയപ്പോൾ അവർ (പാർസികൾ) ഇൻഡ്യയിൽ കുടിയേറി താമസിച്ചതിനോട് ഇതു വലുതായ സാമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തെ ക്രിസ്ത്യാനതയുടെ സിറിയൻ (പിഷ്കാലത്തെ നെസ്തോറിയൻ) പ്രകൃതിയുടെ കാരണവും ഇതിൽ ദൃശ്യമാകുന്നുണ്ട്”.

“ഇൻഡ്യയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറേഭാഗത്തു ക്രിസ്തുമതം പ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിനേപ്പറ്റി നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അറിവിന്റെ സാരം ഇങ്ങനെയാണ് എന്നു തോന്നുന്നു. നമുക്ക് അജ്ഞാതമായ-എന്നാൽ അതിപ്രാചീനമായ-ഒരു കാലത്തു, മിക്കവാറും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ഇൻഡ്യയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒന്നുകിൽ കരമാറ്റം പൂർവ്വസിരിയായിൽ കൂടെ, അല്ലെങ്കിൽ കടൽമാറ്റം അറേബ്യായിൽനിന്നും അവിടെ വന്നുപേർ. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു സംഘം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പേർഷ്യായിൽനിന്നും മലങ്കര എത്തി. അവർ പേർഷ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലായിരുന്നു. അവരുടെ ഭാഷയും രീതിയും കൂടെ അവർ കൊണ്ടുവന്നു; അവരുടെ മെത്രാന്മാർ പൂർവ്വസിരിയൻ മാതൃസഭയാൽ അഭിഷിക്തന്മാരുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പൗരസ്ത്യസുറിയാനിസഭയ്ക്ക് ഏഷ്യാ മദ്ധ്യവനിലും ഉണ്ടായിരുന്നതും അതിന്റെ പ്രധാന പ്രശംസാവിഷയവും അത്യുത്തരാവഹവുമായിരുന്ന പ്രേഷിതരംഗങ്ങളിലേക്കും പൂർവ്വീകമായ ഒന്നു മലയാളമായിരുന്നു. യഹൂദന്മാരും ഹിന്ദുക്കളും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ഏവം വിധം സെലെവൂക്കിയാ-റോസിഫോണിലെ കത്തോലിക്കോസിന്റെ കീഴിൽ ഒരു പ്രേഷിതസഭ സംജാതമായി.”

മി. ചാഴികാടൻ പൊർട്ടുഗീസുകാരുമായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധാരണം തന്നെ ശരിയല്ല. അതിലും അദ്ദേഹം മാറ്റവും മറിച്ചിലും വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു മുകളിൽ ഞാൻ ഇരുപംകതികളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തുനിന്നു കാണാം. അതിനും പൂർവ്വം

ഫൊർട്ടെസ്സ് സ്ഥാനമായി പറയാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്ന ഒരു ധാരണ മാനുവായനക്കാരിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു ഐതിഹ്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഫൊർട്ടെസ്സ് പറയുന്നത്. മി. ചാഴികാടൻ്റെ ഉദ്ധൃതഭാഗം വായിക്കുന്നവരാകട്ടെ അത് ഫൊർട്ടെസ്സിൻ്റെ തനതഭിപ്രായമാണെന്നു മാത്രമേ വിചാരിക്കയുള്ളൂ. മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണത്തിൻ്റെ ശേഷമുള്ള ഭാഗം മുഴുവനാണ് ഫൊർട്ടെസ്സിൻ്റെ തനതഭിപ്രായം. അതായത് ക്നായിതോമ്മായെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിമർശനങ്ങളും പേർഷ്യയിലെ വേദത്തെക്കുറിച്ചും നിമിത്തം അവിടെനിന്നും ഒരു ജനസമൂഹം മലയാളത്ത് കുടിയേറിപാർത്തു എന്നതും. ഇവയിൽനിന്നും എത്രയോ ഭിന്നമായ കാര്യങ്ങൾ ഫൊർട്ടെസ്സ് പറയുന്നതായിട്ടാണ് മി. ചാഴികാടൻ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്!! ക്നായിതോമ്മാ “കാർഗ്ഗംകാരൻ” ആണ് എന്നുള്ള വസ്തുത ഫൊർട്ടെസ്സിൻ്റെ ഉദ്ധൃതഭാഗത്ത് വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കെ മി. ചാഴികാടൻ അതു വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു!!!

10. ക്നായിതോമ്മായുടെയും മറ്റും ജന്മദേശം ഏതാണ് എന്നു ചർച്ചചെയ്യുന്നതിന് ആരംഭിച്ച നാം മി. ചാഴികാടൻ ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ള രണ്ടു ചരിത്രരേഖകളെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. പ്രസ്തുത രേഖകൾ രണ്ടും ക്നായിതോമ്മായുടെ സ്വദേശമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് കാർഗ്ഗം ആണ് എന്നും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. മി. പി. യു. ലൂക്കോസ് “പുരാതനപാട്ടുകൾ” എന്ന പേരിൽ പ്രസാധനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന “നല്ലൊരൊറോശ്ശിലം” എന്ന പാട്ടിൻ്റെ ഏതാനും വരികൾ മുൻ 6-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ— “നല്ലൊരൊറോശ്ശിലംതന്നിൽ നഗരിയിൽ-മയിലാടുംപോലെ വിളങ്ങുന്ന മന്നൻ.....മലനാടു വാഴുവാൻ പോകുന്നു മന്നൻ..... ബാവായുടെ കല്പനയാലെ പുറപ്പെട്ടു.” ഈ ഭാഗം കൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ക്നായിതോമ്മായുടെ ദേശാന്തര ഗമനത്തിനുള്ള പുറപ്പാടാണ്. അദ്ദേഹം കാർഗ്ഗത്തെ ഒരു മന്നൻ-രാജാവ്-ആയി

രുന്ന എന്നതെ ഈ പാട്ടു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ കാർദ്ദൂ
ത്തു് ഒരു മന്നൻ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രപരിതാക്കൾക്കു്
അജ്ഞാതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതു് ഒരു ചരിത്രവസ്തുതയേ
അല്ല. അങ്ങനെയായാലും തെക്കുകാശ്വർ വലിയ പ്രമാണമായി
കരുതുന്ന അവരുടെ പാട്ടിൻപ്രകാരം തന്നെ ക്നായിതൊമ്മാ
കാർദ്ദൂം കാരനായിരുന്നു-കാനാക്കാരൻ അല്ലായിരുന്നു.

Anecdota Syriaca- സിറിയൻ വൃത്താന്തങ്ങൾ- എന്ന
അഭിധാനത്തിൽ 1862-ൽ Elmus N. Land- എൽമൂസ് എൻ.
ലാൻഡ് എന്നയാൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത കൃതിയുടെ ഒന്നാം വാ
ല്യത്തിൽ Synopsis Historiae Syro-Chaldaeo-Malabarensium
“കൽദായ സുറിയാനിക്കാരായ മലയാളികളുടെ ഒരു ചരിത്രസം
ക്ഷേപം” ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ
മലയാളത്തു നിന്നും മത്തായി എന്ന പേരുള്ള ഒരു (യാക്കോ
ബായ)വൈദികൻ സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയതായി ശ്മുയേൽ
ഗിയാമിൽ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയേപ്പറ്റി
ഞാൻ മുൻ 5, 6 ലക്കങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഗിയാ
മിൽ പ്രസ്തുത കൃതി ലാൻഡിന്റെ ‘സിറിയൻ വൃത്താന്ത’ങ്ങളിൽ
നിന്നാണ് എടുത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. മത്തായി കത്തനാരുടെ
കൃതിയിൽ നിന്നു പ്രകൃതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാഗം മുഴുവനും
ഗിയാമിലിന്റെ ലത്തീൻ വിവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തു് ഈ പ
സ്തകത്തിന്റെ നാലാം അദ്ധ്യായം ഒന്നാം ഖണ്ഡികയിൽ ഞാൻ
ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ക്നായി തൊമ്മൻ എന്ന പേരിൽ സാധാരണ അ
റിയപ്പെടുന്ന ആളിന്റെ പേര് ടി ചരിത്രസംക്ഷേപത്തിൽ “തോ
മ്മാ തംഗാറാ കാർദ്ദൂമ്മായാ” കാർദ്ദൂംകാരനായ കച്ചവട
ക്കാരൻ തോമ്മാ എന്നാണെന്നും മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ലക്കങ്ങ
ളിൽ ഞാൻ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ കൃതിയിൽ ഉറ
ഹാ മാർ യേശുസേപ്പ മെത്രാൻ ഉണ്ടായതായി പറയുന്ന ദർശ
നം, ക്നായിതൊമ്മന്റെയും കൂട്ടരുടെയും മലയാളത്തേക്കുള്ള
പുറപ്പാട് എന്നിവയെപ്പറ്റി സാമാന്യം സവിസ്തരം പ്രതി
പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രണേതാവായ യാക്കോബായ

വൈദികൻ ഒരു തെക്കുംഭാഗൻ ആയിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുടിയേറ്റിച്ചാത്തതായി പറയുന്ന വിദേശസുറിയാനിക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് വടക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിലുള്ള പാരമ്പര്യവും ചരിത്രവും തെക്കുംഭാഗരുടേതിൽനിന്നു വളരെ ഭിന്നമാണല്ലോ. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇന്നത്തെ ചരിത്രവാദത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ “ഉറഹാവാദം” എന്ന് ഞാൻ പേരു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭാഗം ആദ്യമായി, നമ്മുടെ അറിവിൽപെട്ടടത്തോളമുള്ള ചരിത്രരേഖകളിൽ, നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നത് മത്തായികത്തനാരുടെ ഈ കൃതിയിലാണ്. “നല്ലൊരോശ്ശിലം” മുതലായ പാട്ടുകൾ ഈ കൃതിയെ ഉപജീവിച്ച് എഴുതിയതായിരിക്കാം. അഡ്റിയാൻ ഫൊർട്ടെസ്കും മറ്റും ഈ കൃതിയിൽനിന്നാണ് എഡ്വേസ്റ്റാ മാർ യെരൂസേപ്പിനേയും മറ്റും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ എടുത്തിരിക്കുന്നത് എന്നതിനു സംശയമില്ല. പ്രസ്തുത ഐതിഹ്യത്തിന്റെ ജന്മഭൂമി മലയാളംതന്നെയാണ്, അതിന്നനുരൂപമായ ഒരു ഐതിഹ്യം എഡ്വേസ്റ്റായിലും മറ്റും ഇല്ല എന്നു ഫൊർട്ടെസ്റ്റ് ഖണ്ഡിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മുൻ 7-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യുതത്തിൽനിന്നു മാനുവായനക്കാർ കണ്ടുകഴിഞ്ഞല്ലോ. മാത്രമല്ല, എഡ്വേസ്റ്റായിലെ ഒരു മാർ യെരൂസേപ്പ് മെത്രാൻ ഇങ്ങനെ ക്നായിതോമ്മായുടെ കൂടെ ജോലി ഒഴിഞ്ഞുപോന്നു എന്നു പറയുന്ന കാലഘട്ടം വരെയുള്ള എഡ്വേസ്റ്റാമെത്രാന്മാരുടെ ഒരു പട്ടികയും ഫൊർട്ടെസ്റ്റ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിലെങ്ങും യെരൂസേപ്പ് മെത്രാൻ എന്ന പേരുപോലും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ കഥ മുഴുവനും ഒരു കെട്ടു കഥയാണ് എന്ന് അനുമാനിക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. തന്നിമിത്തം ക്നായിതോമ്മായുടെ ജന്മദേശം കാർഗ്ഗമാണു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല.

ഏതായാലും തെക്കുംഭാഗർ ക്നായിതോമ്മായുടെ ജന്മഭൂമി കാർഗ്ഗം ആകുന്നു എന്ന് അവരുടെ പുരാതനമെന്നു പറയുന്ന പാട്ടിൽ കൊട്ടിപ്പോഷിച്ചിരിക്കെ വക്കീൽ മി. ചാഴികാടൻ അതിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ഒരു വാദത്തെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ‘കാനാവാദം’ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു

ഏതായാലും അത്ഥവത്താണ്. തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രകൃത്തുകൾ പണ്ടുമുതൽക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നിരുന്ന 'ചരിത്രം കരിക്കലിന്റെ'— ചരിത്രത്തിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെയും മറികളുടെയും— ഒരു ആധുനിക ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഇത്.

11. ക്നായിത്തോമ്മാ ബാബിലോൺ അഥവാ ബാബേൽക്കാരൻ ആയിരുന്നു.

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഈ എഭേസ്സാവാദം ഭൂജാതം ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതിനു തക്ക തെളിവുണ്ട്. കമ്പോറി എന്ന ഈശോസഭാഭവദികൻ 1604-ൽ വൈച്ചിക്കോട്ടയിൽനിന്നും ഫാദർ ആകുപീവായിക്ക് അയച്ച കത്തിൽ ഈ ഭാഗക്കാരുടെയും ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി അന്നു നിലവിലിരുന്ന ഐതിഹ്യം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ഭാഗം മുഴുവനും പിന്നാലെ (3-17) കാണിച്ചുകൊള്ളാം. ആ കത്തിൽ ക്നായി തൊമ്മനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. "It is said further that this Armenian had brought his wife from Babylon— ഈ അമ്മേനിയൻ ബാബിലോണിൽനിന്ന് അയാളുടെ ഭാര്യയേ കൂടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു." ഈ പ്രസ്താവന ക്നായിത്തോമ്മായുടെ ജന്മഭൂമി നിർണ്ണയിക്കാൻ നമുക്കു പ്രയോജനകീഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മറയന്നുസരിച്ച് ഭാര്യമാർ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വീട്ടിൽവന്ന് അവരോടുകൂട സ്ഥിരമായി താമസിക്കുകയാണല്ലോ പതിവ്. അതിനാൽ ബാബിലോണിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയേകൂടി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്ന് ന്യായമായി ധരിക്കേണ്ടത് ബാബിലോൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മഭൂമി ആയിരുന്നു എന്നതത്രെ. അടുത്ത അദ്ധ്യായം 25-ാം ഖണ്ഡികയിൽ മലയാളനസ്രാണികളുടെ പരമ്പരാഗതചരിത്രമായി ശ്മുയേൽഗിയായിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദേശാന്തരഗാമികളായി വന്ന നാനൂറു കുടുംബക്കാരുടെ ജന്മദേശമായി അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അസ്സീറിയ, ബാബിലോണി

യാ, മെസോപ്പട്ടേമിയ എന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ്. ഇവ തൊട്ടടുത്തും മിക്കവാറും ഒന്നായും കിടക്കുന്ന ഭൂവിഭാഗമാണല്ലോ. അതിനാൽ ടി കുടുംബക്കാരുടെ നേതാവായിരുന്ന ക്നായിതോമ്മാ ബാബിലോൺകാരനായിരുന്നു എന്ന് കമ്പോറിയുടെ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവന ശരിയാണ് എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അസാധാരണതയും കാണുന്നില്ല.

ഈ ബാബിലോൺ അഥവാ ബാബേൽ പുരാതന ബാബിലോണിയൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു മുൻപ് 538-ൽ സൈറസ് എന്ന പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ് ഈ പട്ടണം പിടിച്ചടക്കിയതിനോടെ ബാബിലോൺ സാമ്രാജ്യം പേർഷ്യാ മഹാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം അഥവാ പ്രവിശ്യ മാത്രമായിത്തീർന്നു. ക്നായിതോമ്മാ കുടിയേറാത്തതിനായി പുറപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്നകാലത്തു് വി. അലോം ഉല്പാന്നം ജീവിച്ചിരുന്നു. വി. അലോം സ്വന്തം നഗരമായിരുന്ന നിസിബി വിട്ട് അവിടെ നിന്ന് വളരെ പടിഞ്ഞാറുമാറി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന എഡേസ്സായിലേക്കു താമസം മാറി. അതിന്റെ കാരണം സാപ്പോർ ഒന്നാമൻ എന്ന പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി റോമൻചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ജോവീനിയനെ പരാജയപ്പെടുത്തി തന്റെ സാമ്രാജ്യസീമയെ പടിഞ്ഞാറോട്ടു് വിസ്തൃതമാക്കിയപ്പോൾ നിസിബിപട്ടണവും പേർഷ്യൻ അധീനത്തിൽ ആയതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഈ നിസിബിയിൽ നിന്നും വളരെ തെക്കുമാറി കിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ബാബിലോൺ അന്നും പേർഷ്യൻ അധികാരസീമയിൽ ആയിരുന്നു എന്നതിന്നു് സംശയമില്ല. തന്നിമിത്തം ക്നായിതോമ്മായും കൂട്ടരും പേർഷ്യായിൽനിന്നുവന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു അബദ്ധവുമില്ല. ബാബിലോൺകാരനായ ഈ തോമ്മാ മെസോപ്പട്ടേമിയാക്കാരൻ ആയിരുന്നു എന്നും പറയാം. പുരാതന മെസോപ്പട്ടേമിയായുടെ വേറൊരുപേരാണ് 'ബേസ്സഹറീൻ' എന്നതു്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം നദികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഭേശം എന്നാണല്ലോ. അതായതു്, യൂപ്രട്ടീസ്, ടൈഗ്രീസ് എന്ന മഹാനദികൾക്കിടയിൽ കിടക്കുന്ന ഭൂവിഭാഗം. ബാബിലോൺ പട്ടണമാകട്ടെ യൂപ്രട്ടീസിന്റെ ഇരുക്കരകളിലുമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ആകയാൽ ബാബിലോൺകാരനായ തോമ്മായുംകൂട്ടരും മെസോപ്പട്ടേ

മിയായിൽ നിന്നു വന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലും ശരിയാണ്. അതിനാൽ “മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” എഴുതാ അദ്ധ്യായത്തിൽ ബെന്ജാമിൻ “നാലാം ശതവർഷത്തിൽ മെസോപ്പട്ടേമിയാ, പേർഷ്യാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ക്നായിതൊമ്മൻ എന്നൊരു കച്ചവടക്കാരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സുറിയാനിക്കാരായ ഒട്ടവളരെ ക്രിസ്ത്യാനികളും പല പട്ടക്കാരും ശമാശനാതും ഒരു മെത്രാനും കേരളത്തിൽ വരികയും ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു വിവാഹമൂലം ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതായി എഴുതപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഓഘിഷ്ടമായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എത്രയോ അത്ഭുതമായ ഒരു ചരിത്രപരമാത്മമാണെന്നു കണ്ണുള്ളവർക്കു കാണാൻ കഴിയും.

12. ഉറഹ്ന അഥവാ എദേസ്സാവാദം തെക്കുംഭാഗരുടെ ചരിത്രനിർമ്മാണത്തിന്റെ രണ്ടാംപടിയാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രാരംഭകാലമായ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പാരത്തിൽനിന്നും പരിഷ്കരിച്ചു കണക്കാക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ ചരിത്രം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ പ്രാരംഭദശയിലെ വാദഗതിയാണ് “സിറിയൻ വൃത്താന്തങ്ങൾ”യിൽ മത്തായി കത്തനാരുടെതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അന്ന് “ഏഴിലും എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബങ്ങൾക്കു സിറിയായിൽ നിന്ന് ക്നായിതൊമ്മൻ കൊണ്ടുവന്നു എന്ന സിദ്ധാന്തം ഭൂജാതം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. അന്നത്തെ വാദഗതി മത്തായി കത്തനാർ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “His omnibus a rege acceptis, Molionkaren redierunt ecclesiam et urbem condituri. Et ecclesiam struxerunt in regione Kuramkalur, quam a rege acceperant, atque illic urbem domuum ab oriente ad occidentem ab utraque parte condiderunt, quam rite incoluerunt.

രാജാവിൽനിന്നും ഇവയൊക്കെ (വിശേഷപദവികളും മറ്റും) ലഭിച്ച ശേഷം പള്ളിയും പട്ടണവും പണിയേണ്ടതിലേക്ക് അവർ മാലിയാങ്കരയ്ക്ക് പിന്തിരിഞ്ഞു. രാജാവിൽ നിന്നും ലാഭമായി കിട്ടിയ കുരങ്കല്ലുർ എന്ന സ്ഥലത്തു് പള്ളി പണിതു. അവിടെത്തന്നെ കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു് ഇരുവശം

ത്തുമായി 472 വീടുകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന പട്ടണവും പണയം ആവിടെ മുറുപാലൈ പാർത്തു്." നോക്കണം, ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ട് ഇരുപത്തികളിലായി-അതായത് തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിലായി-472 വീടുകൾ ഉണ്ടാക്കി മുറുപുകാരും പാപ്പുതുടങ്ങി എന്നാണല്ലോ. ക്നായിതൊമ്മൻറകൂടെ വന്നവരാണ് ഇങ്ങനെ രണ്ടുഭാഗത്തായി-വടക്കു നാനൂറും തെക്ക് എഴുപത്തിരണ്ടും-വീടുകൾ പണയ പാർക്കുന്നതു് എന്നു നാം അനുസ്മരിക്കണം. ഏതദ്ദേശീയരായ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ, അന്ന് പാലയ്യർ മുതൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർവരെ ഒന്നായി കിടന്നിരുന്ന വിസ്തൃതമായ പട്ടണത്തിലും, കോക്കമംഗലം, നിരണം, ചായൽ, കൊല്ലം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലും ഐശ്വര്യവാന്മാരും പ്രതാപവാന്മാരുമായി ജീവിച്ചിരുന്നു.

13. മി. ചാഴികാടൻറ പുസ്തകം 12-ാം അദ്ധ്യായം 9-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "നാനൂററി എഴുപത്തിരണ്ടുവീടുകാർ ക്നാൻതോമ്മായോടുകൂടെ സിറിയായിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടവരും, അവരിൽ നാനൂറു വീടുകാർ മഹാദേവർ പട്ടണത്തിൻറ വടക്കേ തെരുവിലും എഴുപത്തിരണ്ടു വീടുകാർ തെക്കേ തെരുവിലും താമസിച്ചിരുന്നു എന്നും . . . ചില ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് അബദ്ധമാണ്. ക്നാൻതോമ്മായുടെ കൂടെ എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാർ മാത്രമേ വന്നിരുന്നുള്ളു. ആയതു് അനിഷേധ്യമായ വിധത്തിൽ തെളിയിക്കാവുന്നതും തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്." ഇതു് അനിഷേധ്യമായി തെളിയിക്കുന്ന ഒരു ഒന്നാംതരം രേഖയായിട്ടാണല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ "മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം" എന്ന കൃതിയിൽനിന്ന് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണത്തിൽ അവിടെ ഇല്ലാത്ത "ഏഴിലും എഴുപത്തിരണ്ടു വീടുകാരേയും" എന്നു കൃത്രിമമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്!!! അനിഷേധ്യമായി തെളിയിക്കാവുന്നതും തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു പരമാർത്ഥമായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കൃത്രിമം കാണിക്കുന്നതിന് എന്തു് ആവശ്യമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്? മി. ജോസഫ് "ക്നാൻനഗരം" എന്ന അഭിധാനം നൽകിയിരിക്കുന്ന 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽപറയുന്നു. "ക്നാൻതോമ്മാകൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നിറങ്ങിയശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാകാ

വന്ന താല്പര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെയുടെ വിഭജനത്തിന് വന്നിട്ടുള്ള എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാരായ നാനൂറു ജനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി വന്നിട്ടുള്ള മെത്രാനും പട്ടക്കാക്കും ശമാശനാക്കും സൗകര്യമായി താമസിക്കുന്നതിനും വാണിജ്യപരമായി വേണ്ട പണ്ടകശാല നിർമ്മിക്കുന്നതിനും വേണ്ട സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതായിരിക്കുമല്ലോ. ചേരമാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ക്ഷണം അനുസരിച്ച് തോമ്മാ ചക്രവർത്തിയെ കാണുകയും “പൊന്നും പവിഴവും മത്തും” കാഴ്ചവച്ചു ചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും ആനക്കോലാൽ 264 കോൽ ചതുരംഭൂമി കരമാശിവായും..... വാങ്ങിയവിവരം മൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.... ഈ അളവു പെരുക്കി കണക്കാക്കിയാൽ തോമ്മായ്ക്കു ലഭിച്ച ഭൂമിയ്ക്കു ഏകദേശം പതിനാറു ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണവും. ഒരു പള്ളിയ്ക്കും തോമ്മായുടെ കൊട്ടാരത്തിനുംകൂടി രണ്ടുക്കർസ്ഥലം നീക്കിയാലും വീടൊന്നിനു ഇരുപതോ ഇരുപത്തിരണ്ടോ സെന്റർ ഭൂമിവീതം വരും. സാധാരണ ഒരു വീടിനും അതിന്റെ മറ്റാത്തിനുംകൂടി നാലുസെന്ററിലധികംഭൂമി ആവശ്യമില്ല. തോമ്മാ സ്ഥലം വാങ്ങിയത് ഒരു പട്ടണം പണത്ത് രന്റെ അനുയായികളെതാമസിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടല്ലാതെ ഭേദഗണ്ഡത്തിനായിട്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. ആകയാൽ തോമ്മായിക്ക് ലഭിച്ച സ്ഥലം പതിനാറു ഏക്കർ വരുന്നതു ശരിയായ കണക്കായിരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്.”

ഉറഹാവാരം എന്ന പഴയ സിദ്ധാന്തത്തിലെ നാനൂററി എഴുപത്തിരണ്ടുവീടുകൾ തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു നാനൂറു ജനവും എഴുപത്തിരണ്ടു വീടുകളുമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു പരിഷ്കൃതമായ ഈ പുതിയവാദത്തിൽ!! ഇവിടെയാണ് ഏഴിലും എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബം രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത്. ഇതു തീർച്ചയായും മത്തായികുഞ്ഞനാരുടെ പ്രഖ്യാനത്തിനുശേഷം, എന്നു വെച്ചാൽ മിക്കവാറും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരമാണ്. “തോമ്മായ്ക്കു ലഭിച്ച സ്ഥലം ആനക്കോലാൽ 264 കോൽ ചതുരംഭൂമിയെന്നു ഒരു പകുപ്പിലും പച്ചക്കര തരകന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കാല ഗ്രന്ഥത്തിൽ 1320 കോൽ ചതുരംഭൂമി

യെന്നും രണ്ടുതരത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇതു രണ്ടുമായി വ്യത്യാസമില്ല. 1320 കോൽ ചതുരമെന്നു ഒരിടത്തും ആനക്കോലാൽ 264 കോൽ ചതുരമെന്നു മറ്റൊരിടത്തും കാണുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ആനക്കോൽ എന്നത് അഞ്ച് സാധാരണ കോൽ ആണെന്നു വരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ആനക്കോൽ സാധാരണ ഭൂമി അളവുകമ്പിനുകണകാൽ കമ്പുവരും. ഈ അളവു പെരുക്കി കണക്കാക്കിയാൽ തോമ്മായ്ക്കു ലഭിച്ചഭൂമിയ്ക്ക് ഏകദേശം പതിനാറു ഏക്കർവിസ്തീർണ്ണം വരും." (P. 118.) ചേരമാൻ പെരുമാൾ ക്നായിതോമ്മായ്ക്ക് പള്ളിയും പട്ടണവും പണ്ടകശാലകളും പണിയാൻ ദാനംചെയ്ത ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം പതിനാറു ഏക്കർ മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ, അതു ദാതാവിന്റെയും ആദാതാവിന്റെയും ഉന്നതനിലകൾക്കു ഒട്ടും അനുയോജ്യമല്ലെന്നു എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. മത്തായി കത്തനാരുടെ ചരിത്രസംക്ഷേപത്തിൽ "Et donavit eis terram quam volebant longissimam et latissimam" "അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടടത്തോളം വളരെ നീളത്തിലും വീതിയിലും ഉള്ള ഭൂമി അവർക്ക് ദാനമായി കൊടുത്തു" എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇത് പതിനാറു ഏക്കറിൽ വളരെ മടങ്ങു അധികം ഭൂമിയേയാണ് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. മി. ചാഴികാടൻ കണക്കുകൂട്ടിയിട്ട്, പള്ളിക്കും കൊട്ടാരത്തിനുമായി രണ്ടേക്കർ നീക്കിയാലും 72 വീട്ടുകാർക്ക് വീടൊന്നുക്കു ഇരുപതിൽ ചിലപാനം സെൻറു ഭൂമിയാകെ 14 ഏക്കറോളം വരുന്ന സ്ഥിതിക്ക്- അവർ വ്യാപാരം ചെയ്യാനാണ്, ഭേദപ്പെടുത്താനല്ല വന്നത് എന്നു കാരണത്താൽ- ഈ പതിനാറേക്കർ ഒത്ത കണക്കാണെന്നും അതു ധാരാളം മതിയെന്നും അദ്ദേഹം സമാധാനപ്പെടുന്നു. പണ്ടകശാലകൾക്കു വേണ്ട ഭൂമി ഇതിലുൾപ്പെടുമോ എന്തോ? എന്നാൽ നേരെമറിച്ചു വീട്ടുകാർ 472 ആകുന്നു എങ്കിൽ ഈ 16 ഏക്കറിൽനിന്ന് രണ്ടേക്കർ നീക്കി ബാക്കി 14 അവരുടെ ഇടയിൽ വിഭജിച്ചാൽ വീടൊന്നുക്കു മൂന്നു സെൻറുവീതം കിട്ടുകയില്ല. സാധാരണ ഒരു വീടിനും മുറ്റത്തിനുംകൂടി നാലു സെൻറു ഭൂമിയെങ്കിലും ആവശ്യമാണെന്നു മി. ചാഴികാടൻ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ വീട്ടുകാരുടെ സംഖ്യ 72 മാത്രമാണ് 472 അല്ല എന്നാണു വീവകു.

14. ക്നായിതോമ്മായിക്കു ലഭിച്ചചെപ്പേടിന്റെ ഭാഷാന്തരം മി. മെക്കൻസിയുടെ പുസ്തകം 60-ാം വശത്തുനിന്നും മി. പാഴികാടൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ 264 elephant cubits-264 ആനമുളം (cubit മുളമല്ലാതെ കോൽ ആയത് എങ്ങനെ എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല-) എന്നാണല്ലോ കാണുന്നത്. എന്നാൽ “പച്ചക്കരത്തരകന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ 1320 കോൽ ചതുരം ഭൂമിയെന്നും കാണുന്നുണ്ട്” എന്നു മി. ജോസഫ് ഖണ്ഡിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് ആനക്കോലല്ല, വെറും കോൽ ആണ് എന്നും നാം അനുസ്മരിക്കണം. മി. ജോസഫിന്റെ കണക്കും പ്രകാരം ആനക്കോലിന്റെ അഞ്ചിൽ ഒന്നാണ് വെറും കോൽ. അപ്പോൾ ആനക്കോലാൽ 264-കോൽ എന്നും 1320 (വെറും) കോൽ എന്നും പറയുന്നത് ഒന്നുതന്നെ. ക്നായിതോമ്മാനും കൂട്ടർക്കും ഭാനം കിട്ടിയ ഭൂമി പതിനാറു ഏക്കർ മാത്രം എന്ന് ഈ രണ്ടു രേഖകളും വേണ്ടവിധം തെളിയിക്കുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ ഇവിടെ നാം ഒരു കാര്യം മറന്നുകളയരുത്. മി. ജോസഫ് കൈവയ്ക്കുന്ന പലേ ചരിത്ര രേഖകൾക്കും കോട്ടം തട്ടിയിട്ടുള്ളതായി നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇവിടെയും ആ ജാതി കൃത്രിമം വല്ലഭം നമ്മുടെ മാനുസക്രൂത്ത് പ്രയാഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നുകൂടെ ഒന്നു പരിശോധിക്കാതെ കടന്നു പോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മിസ്റ്റർ മെക്കൻസി. “And he measured out 264 elephant cubits and gave them to Thomas and his descendants for ever-” “അദ്ദേഹം 264 ആനമുളം അളന്ന് തോമ്മായിക്കും സന്താനങ്ങൾക്കും എന്നേക്കുമായി നൽകി” എന്നു തന്നെയാണു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ “പുരാതനപാട്ടുകൾ” ആദ്യപതിപ്പ് 11-ാം വശത്തു് താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വിവരണം മേല്പറഞ്ഞ (പശ്ചിമക്കര തരകന്റെ കുടുംബത്തിൽ പുരാതനമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഈ ചെപ്പേടിന്റെ) പകർപ്പാടുകൂടി കിടന്നതാണ്” എന്നുപറഞ്ഞു് ഇങ്ങനെ ഒരു കുറിപ്പ് ചേർത്തിരിക്കുന്നു. “പട്ടണത്തു നഗരിയായിരുന്നകാലത്തു ഭേശംപാതി അടിയത്തിനു തരണമെന്ന് ക്നായിതോമ്മാ എന്ന നസ്രാണി ഉണർത്തിച്ചാറെ ചേരമാൻ കോയിൽ പെരുമാളുടേ അരുളി

ചെയ്യപ്രകാരം ആനക്കോലാൽ ന-മന-വ്യധ (1380) കോൽ
 ഭൂമി സമചതുരത്തിൽ അളന്നുകൊടുത്തത് . . . ” ടി പുസ്തകം ര
 ണഭാംപതിപ്പിൽ “ക്നാനായസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കല്യാ
 ണവിവരം” 12-ാം വശത്തു് 1380 എന്ന പുതിയ സംഖ്യാലി
 പികൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ യാതൊരു ഭേദവും
 ഉദ്യുതത്തിലില്ല. രണ്ടിലും ആനക്കോലാൽ 1380 കോൽ
 ചതുരം ഭൂമിയാണ് കൊടുത്തതായി പറയുന്നത്. പഴയ
 പതിപ്പിൽ കണ്ട അബദ്ധങ്ങൾ പുതിയതിൽ തിരുത്തിയതായി
 പറയുന്നുണ്ട്. രണ്ടാംപതിപ്പ് 1935-ലാണ് നടന്നത്. മി. ചാ
 ശികാടന്റെ പുസ്തകമാകട്ടെ 1940-ൽ ആണല്ലോ ലോകവെ
 ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ക്നാൻ നഗരി”യിൽ 1320
 കോൽമാത്രം! അതും ഏതും സാധാരണക്കോൽ!! 264 ആന
 കോൽ എന്ന കണക്ക് ശരിയല്ലെന്നു വരുത്താൻ കരുതിക്കൂട്ടി
 ചെയ്ത ഒരു വിദ്വേഷം. 1380 ആനക്കോൽ 1320 വെറും
 കോൽ ആയത്!!! ക്നാനായതാമരന്റെയുടെ വന്ന വീട്ടുകാർ 72
 മാത്രമാണെങ്കിൽ പതിനാലുപ്രകാരം ഭൂമിയാരാളംമതി. 472 വീ
 ട്ടുകാരാണെങ്കിൽ രീരെ പോലെയെവർ. അതിനാൽ വീട്ടുകാർ
 72 മാത്രം എന്ന ടിയാന്റെ വാദത്തിന് ഇത് ഉപോൽബലകമാ
 യി വരണം. അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് മി. ജോസഫ് ഇവി
 ടെ ഈ ഇരുകുതിമവും പ്രയോഗിച്ചത്. അതായതു തന്റെ ആ
 ശയത്തെപൊന്നിച്ചുവെക്കാൻവേണ്ടി മി. ജോസഫ് യാഥാത്ഥ്യ
 ങ്ങളെ മറച്ചും മറിച്ചും വെക്കുകയും ചരിത്രരേഖ കൃത്രിമമായി
 നിമ്മിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!!! ആനക്കോലാൽ 1380 കോൽ സമ
 ചതുരം ഭൂമിയാണ് കൊടുത്തതെങ്കിൽ മി. ചാശികാടന്റെ കണ
 ക്കനുസരിച്ചു പതിനേഴു സെന്ററാളം ഭൂമി ഓരോ വീട്ടുകാർക്കും—
 472-ൽ ഓരോ വീട്ടുകാർക്കും— കിട്ടും. ഇത് ഭാതാവിന്റെയും പ്ര
 തിഗ്രാഹകന്റെയും അന്തസ്സിനു അനുയോജിച്ചതുതന്നെ. ഭാനു
 ചെയ്തസ്ഥലത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണാധിക്യം നിമിത്തം ഭേദംപാതി
 അടിയനു തരണമെന്നുള്ള ക്നാനായതാമരന്റെ അഭ്യർത്ഥന ഒരു
 തരത്തിൽ നിവൃത്തിയായി എന്നും പറയാം.

15. തെക്കുംഭാഗസമുദായചരിത്രം മാറിയും മറിച്ചും എഴുതുന്നു:

കുന്നാൻഭേരൂണിന്നു വന്നവരാണ് തെക്കുംഭാഗർ എന്നു കാണിപ്പാനായി “കുന്നാനായക്കാർ”, “കുന്നാനായസമുദായം” എന്നൊക്കെയുള്ള പേരുകൾ തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്റെ പേരായി പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു പഴയ നടപടിയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ഏല്പെട്ടത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. “തെക്കുംഭാഗർ” എന്ന പേരു ക്രമേണ ലുപ്തപ്രചാരമാക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമം ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്നതായി കാണുന്നു. 1910-ൽ അച്ചടിച്ച “മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുരാതനപാട്ടുകൾ” എന്ന കൃതിയിൽ “തെക്കുംഭാഗ”ശബ്ദമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. “കുന്നാനായ”ശബ്ദം അന്നു പ്രചാരത്തിൽ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും ആ പദം പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ സുലഭമായിരുന്നേനെ. എന്നാൽ ‘കുന്നാനായ’ശബ്ദം അതിൽ കണിക്കാണാൻ കിട്ടുകയില്ല. അതിൽ “തെക്കുംഭാഗ”ശബ്ദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും ഇപ്പോഴത്തെ പുതിയ പതിപ്പിൽ “കുന്നാനായശബ്ദം സ്ഥലംപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, തെക്കുംഭാഗസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കല്യാണവിവരണം” എന്നു പഴയപതിപ്പിൽ കൊടുത്തിരുന്നത് പുതിയ പതിപ്പിൽ “കുന്നാനായസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കല്യാണവിവരണം” എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേല്പടി വിവരണം 1-ാം വശത്തു “ആദ്യകാലംമുതലേ തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ” എന്നും 2-ാം വശത്തു “തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ കുലത്തിൽനിന്നല്ലാതെ” എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നത് പുതിയതിൽ “ആദ്യകാലംമുതലേ കുന്നാനായസമുദായക്കാരുടെ ഇടയിൽ” എന്നും “കുന്നാനായസമുദായക്കാർ തങ്ങളുടെ കുലത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ” എന്നും ഭേദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പഴയപതിപ്പിലെ “വടക്കുംഭാഗ”ശബ്ദത്തെ പുതിയതിൽ “മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ” എന്നും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നു.

എന്നാൽ മി. ചാഴികാടന്റെ പുസ്തകമൂലം ഇനിയും ആശയവ്യത്യാസം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതായത് ക്നാനഭേ ശത്തുനിന്നു വന്നുനിമിത്തമാണു തങ്ങൾ ക്നാനായക്കാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതിന്നേ വക്കീൽ ഒന്നുകൂടെ പരിഷ്കരിച്ച് “കാനാ”യിൽനിന്നു വന്നതിനാലാണ് തങ്ങൾ ടിപേരിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു വാദിക്കുന്നു. അതിൽ ചരിത്രവസ്തുതയുടെ കണികപോലുമില്ലെന്നു നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഇങ്ങനെ പരിഷ്ക്കാരം വലിക്കുംതോറും ചരിത്രയാമാത്മ്യത്തിൽനിന്നു വളരെ അകന്നാണ് അവർ പോകുന്നത്. “പുരാതനപാട്ടുകൾ” രണ്ടാംപതിപ്പിന്റെ മുഖവുരയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ക്നാനായസമുദായത്തിന്റെ തല്പാത്തതും പ്രസ്തുത സമുദായ ചരിത്രത്തോടും ആദർശങ്ങളോടും യോജിക്കാത്തതുമായ ഇതര സമുദായങ്ങളുടെ ചില പാട്ടുകളും പ്രയോഗങ്ങളും മറ്റും മുൻപതിപ്പിന്റെ ഒന്നാംഭാഗത്തിൽ മനസ്സറിയാതെ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണശേഷം അക്കാലത്തുതന്നെ അറിവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇങ്ങനെ വന്നുപോയിട്ടുള്ള പിശകുകൾ കണ്ടെടുത്തോളം ഈ രണ്ടാംപതിപ്പിൽ പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരംതന്നെ ക്നാനായസമുദായവകയായ കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളി, ഉദിയംപേരൂർ പള്ളി മുതലായ ചില പുരാതന പള്ളികളുടെ സ്ഥാപനകാലത്തേപ്പറ്റി മുൻപതിപ്പിൽ ഉഴുപ്പിച്ചു ഏകദേശമായും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഒന്നും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് പിന്നീട് കിട്ടിയ തെളിവുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളുംകൊണ്ട് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതിനാൽ ആ സംശയസ്ഥാനത്തുള്ള കണക്കുകൾ വായനക്കാർ സ്വീകരിക്കട്ടെ.” ക്നാനായസമുദായത്തിന്റെ തല്പാത്തതും ആ സമുദായചരിത്രത്തോടും ആദർശങ്ങളോടും യോജിക്കാത്തതുമായ ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ ചില പാട്ടുകളും പ്രയോഗങ്ങളും മനസ്സറിയാതെ ഒന്നാംപതിപ്പിൽ കടന്നുകൂടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ഒന്നാംപതിപ്പിന്റെ കാലമായ 1910-ൽ ക്നാനായസമുദായം വകയായിരുന്നു അവയെന്ന് പൂർണ്ണബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റും ഒരർത്ഥവും ഞാൻ കാണ

നില. പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണശേഷം അക്കാലത്തുതന്നെ ഈ
 പിശകുകളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് വിശ്വാ
 സയോഗ്യമല്ല. ആ തെറ്റുകൾ ഉടനെ മാനുവായനക്കാരുടെ
 ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സൗക
 ഷ്യപ്പെട്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രസാധകന്റെ സഹായിനത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.
 അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. “ഇങ്ങനെവന്നുപോ
 യിട്ടുള്ള പിശകുകൾ കണ്ടെത്താതെ ഈ രണ്ടാം പതിപ്പിൽ
 പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്.” എന്നുള്ള പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു ധ്വനി
 ന്നത് ഇനി ഒരു മൂന്നാം പതിപ്പാകുമ്പോഴേക്കും തിരുത്തൽക്ക
 തായ ഭാഗങ്ങൾ ഇനിയും കാണാതെ കിട്ടപ്പണ്ടായിരിക്കാം
 എന്നാണല്ലോ. ആകയാൽ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരി
 ക്കുന്ന പുതിയ പതിപ്പ്, ചരിത്രം പരിണാമമാർഗ്ഗേണ പഴയതിൽ
 നിന്നും ഭിന്നമായ രൂപം പ്രാപിക്കുന്നു, എന്നുവെച്ചാൽ, ചരിത്രം
 പാടെ പടലമറിയുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യംമാത്രമാണ്.
 തെക്കുംഭാഗരുടെ തനതുവകയെന്നു പറയുന്ന കടുത്തുരുത്തി വലി
 യ പള്ളി ഉദിയംപേരൂർപള്ളി മുതലായ ചില പള്ളികളുടെ
 സ്ഥാപനകാലത്തുപറ്റി മുൻപതിപ്പിൽ ഉൾപ്പെട്ടു ഏകദേശ
 മായും പറഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് ഇപ്പോൾ സ്വയം സമ്മതിച്ച് പി
 ശമുഖം. തെക്കുംഭാഗരുടെ ‘ചരിത്രംകരിക്ക’ലിൽ പലതും
 ‘ഉൾപ്പെട്ടു’ മറ്റും തട്ടിമുളിച്ചിട്ടുണ്ട്, മുളിക്കുന്നുമുണ്ട് എന്നാണ്
 അസ്സാദൃശന്മാർ കുറ്റാരോപണംചെയ്യുന്നത്. അതു ശരിയാ
 ണെന്ന് തെക്കുംഭാഗർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. പിന്നീട് തെളി
 വുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും കിട്ടിയതിനാൽ പഴയ പ്രസ്താവനകൾ
 തെറ്റാണ് എന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതായി പറയുന്നു. ആ സ്ഥി
 തിക്ക് അവയെ വിശദമായി പുതിയ പതിപ്പിൽ കാണിക്ക
 യായിരുന്നു ചെയ്യേണ്ടത്. “സംശയസ്ഥാനത്തുള്ള കണക്കുകൾ
 വായനക്കാർ സ്വീകരിക്കേണ്ട; എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞതു
 കൊണ്ടു ഫലമില്ല. “പുരാതനപാട്ടുകൾ” പഴയ പതിപ്പിൽ
 “തെക്കുംഭാഗസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളേക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചുരുങ്ങി
 യ പട്ടിക” ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽ “പഴയകൂർ” എന്ന ഇനത്തിൽ 30
 പള്ളികളും “പുത്തൻകൂർ” ഇനത്തിൽ 14 പള്ളികളും കാണി
 ച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേ ഗണത്തിൽപെട്ട ഉദിയംപേർ
 പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം “ഉദ്ദേശം 1510” എന്നും രണ്ടാംഗണ

ത്തിലെ കല്ലുശ്ശേരിപ്പള്ളിസ്ഥാപനം (കൊല്ലവർഷം) “ഉദ്ദേശം 755” എന്നും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉദ്ദേശം ആയി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പഴയപതിപ്പിന്റെ വായനക്കാർക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ “ഉഴുഹിച്ചും ഏകദേശം”മായും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഏതൊക്കെയാണ് എന്ന് പുതിയപതിപ്പിന്റെ വായനക്കാർക്ക് ഒരു തുമ്പും കിട്ടുകയില്ല. അതിനാൽ പുതിയ പതിപ്പിൽ പരിഷ്കരിച്ച പട്ടികകൂടെ ചേർക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പിന്നീട് കിട്ടിയതായി പറയുന്ന തെളിവുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്താത്തതിന്റെ കാരണം എന്തായിരിക്കും?

16. കോട്ടയം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിരുന്ന നി. വ. ദി. ശ്രീ. ലവീഞ്ഞു മെത്രാനച്ചൻ 1890-മാണ്ടത്തെ ഉപയോഗത്തിലേയ്ക്കായി അച്ചടിപ്പിച്ച പള്ളിപ്പഞ്ചാംഗത്തിൽ കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയുടെയും ഉദിയമ്പേരൂർ പള്ളിയുടെയും സ്ഥാപനം ക്രി. വ. 400, 510 എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കടുത്തുരുത്തി “താഴത്തു പള്ളി”യുടെ സ്ഥാപനം 950 എന്നും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നു കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളി തെക്കും ഭാഗരുടെ മാത്രം വകയായിരുന്നല്ലോ. അതിനാൽ അന്നത്തെ കണക്ക് കുറിച്ച് ലവീഞ്ഞു മെത്രാനച്ചന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സമർപ്പിച്ചത് കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളി അധികൃതന്മാർതന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണം. എങ്കിലും പിന്നീട് 20 വത്സരത്തിന്റെ ശേഷം 1910-ൽ അടിപ്പിച്ച “പുരാതനപാട്ടുകൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയുടെ സ്ഥാപനകാലം 1500-ം, ഉദിയമ്പേരൂരിന്റേത് ഉദ്ദേശം 1510-ം ആയി. 1913-ലെ കോട്ടയം മിസ്സം വക പഞ്ചാംഗത്തിലെ തീയതിയും മേല്പടിതന്നെ. അത് അന്നു ഉഴുഹിച്ചുവെച്ചതാണ് എന്നാണല്ലോ “പുരാതനപാട്ടുകളുടെ” പ്രസാധകൻ പറയുന്നത്. 1890-ലെ റിക്കാർട്ട് നക്ഷത്രംപോലെ തെളിഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ പിന്നെ ഉഴുഹത്തിനു സ്ഥാനം എവിടെ? എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഉഴുഹിക്കുന്നതിനും ഒരു കാരണം വേണമല്ലോ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ നിന്നും കുടിപറപ്പെട്ടുപോന്ന തെക്കുംഭാഗർ കടുത്തുരുത്തിൽ വന്നു താമസമുറപ്പിച്ച ശേഷം അവരുടെ

തനതുവകയായി വെച്ചതാണ് കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളി എന്നാണ് അവരുടെ നാട്ടും. എന്നാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെ കടിപ്പറപ്പെടുവാനത് 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ടി പട്ടണം നശിച്ചതിനോടേ ആയിരുന്നു എന്നാണ് അവരുടെ ആദ്യത്തെ വിശ്വാസം. ഇതിനു "പുരാതനപാട്ടുകൾ" ആദ്യപതിപ്പ് തന്നെ ഒന്നാംതരം തെളിവാണ്. "കല്യാണവിവരണ"ത്തിന്റെ ആദ്യഖണ്ഡിക കണ്ടാലും: "ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കുടികയറിയ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വദേശക്രിസ്ത്യാനികളും കൂടി ടി പട്ടണത്തിൽ തെക്കും വടക്കുമായി രണ്ട് അങ്ങാടികളിൽ നിവസിച്ചിരുന്നത് മുതൽക്കു തെക്കേ അങ്ങാടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർക്കു തെക്കുംഭാഗരെന്നും വടക്കേ അങ്ങാടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർക്കു വടക്കുംഭാഗരെന്നും പേർ നല്കിയായി. ഇതിൽ തെക്കുംഭാഗർ അവിടെ അധികകാലം താമസിച്ചിരുന്നതിനിടയ്ക്കു പരക്കുകളുടെ വരവു നിമിത്തമോ മറ്റോ ചില കലാപങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനോടുകൂടി അവിടെനിന്നു എല്ലാവരും കടുത്തുരുത്തിയിൽ കുടിയേറി താമസിക്കയും പിന്നീട് ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതിനോടുകൂടിയും മറ്റും അവിടെ നിന്നു പല ഭേദങ്ങളിലേക്കു പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനിടയാകുകയും ചെയ്തു." കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ ഒടുവിലത്തെ നാശമാണല്ലോ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ പരക്കുകളും സാമൂതിരിയുമായുണ്ടായ യുദ്ധഫലമായി സംഭവിച്ചു. അതിന്റെ ഭേദം തെക്കുംഭാഗർ എല്ലാവരും കടിപ്പറപ്പെട്ട് കടുത്തുരുത്തിൽ എത്തി താമസിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് അവിടെ നിന്നാണ് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പിരിഞ്ഞുപോയതും തത്തൽസ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളികൾ വെച്ചതും. അതിനാൽ കടുത്തുരുത്തിപ്പള്ളി തെക്കുംഭാഗർ തനതായി വെച്ചതായി വരുത്തണമെങ്കിൽ 1500-നു മുമ്പ് അവിടെ പള്ളിയുണ്ടായിരുന്നതായി സമ്മതിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. അതിനാലാണ് ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ കാലത്തു കൊടുത്ത തീയതി ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നത്. കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളി തെക്കുംഭാഗർ തനതായി വെച്ചിട്ടുതാണ്.

എന്ന വാദം നിർവ്വചനാർത്ഥം ലഭിക്കാത്ത മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്ത് ഉദയം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. ബ. ബെഞ്ചാമിൻ “മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന കൃതിയിൽ കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയുടെ സ്ഥാപനകാലം 400 എന്നു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നു തെക്കുംഭാഗർ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ വടക്കുംഭാഗർ 400-ൽ വെച്ചിച്ചതാണ് പ്രസ്തുത പള്ളി എന്ന് അന്ന് തെക്കുംഭാഗരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാലാണ് ഇങ്ങനെ ലഭിക്കാത്ത മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്ത് രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ സംഗതി ആയത്.

17. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇതാ വീണ്ടും ചരിത്രം മാറി എഴുതുന്നു. മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ പുസ്തകം 12-ാം അദ്ധ്യായം 10-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു “തെക്കുംഭാഗരും വടക്കുംഭാഗരും ഏകയോഗക്ഷേമമായി മഹോദേവർ പട്ടണത്തിൽ തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിലായി മഹമ്മദീയർ മഹോദേവർ പട്ടണത്തെ നശിപ്പിച്ച ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യംവരെ താമസിച്ചിരുന്നു മഹോദേവർ പട്ടണം മഹമ്മദീയർ നശിപ്പിച്ചതിനോടുകൂടി അവർ ഇരുകൂട്ടരും പ്രത്യേകം കോളനികളായി തിരിഞ്ഞ് തെക്കുംഭാഗർ ഉദിയംപേരൂർ, കടുത്തുരുത്തി ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും, വടക്കുംഭാഗർ തൃശ്ശൂർ, ആലങ്ങാട് മുതലായ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും, മാറിത്താമസിച്ചു.” (P. 149.) 13-ാം അദ്ധ്യായം 154-ാം വശത്ത് ഇങ്ങനെയും കാണുന്നു: “ഏ. ഡി. 850-നോടടുത്തു മഹമ്മദീയർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണം ആക്രമിക്കുകയും കൊടുങ്ങല്ലൂരെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും അവരുടെ ആസ്ഥാനമായ മഹോദേവർ പട്ടണവും ക്നാൻ നഗരിയും ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ക്നാൻ നഗരിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ക്നാനായക്കാർ ഉദിയംപേരൂരും കടുത്തുരുത്തിയിലും എത്തിത്താമസം ഉറപ്പിച്ചു. ഉദിയംപേരൂരും കടുത്തുരുത്തിയിലും കച്ചവട ആവശ്യത്തിനായി ഇക്കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഏതാനും ക്നാനായക്കാർ താമസമുണ്ടായിരുന്നെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ധാരാളം ന്യായങ്ങളുണ്ട് ... ഉദിയംപേരൂരിൽ ക്നാൻ തോമ്മായുടെ സന്താനങ്ങൾ നേരത്തേതന്നെ രാജസ്ഥാനം ഉറപ്പി

തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 14-ാം വയസായ 171-ാം വയസ്സുള്ള കെട്ടത്തുരുത്തിയിലേക്കുള്ള തെക്കുംഭാഗരുടെ ആഭ്യർത്ഥനയും അതോടൊത്തു തുറന്നിരിക്കുന്ന എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഇടക്കായിരിക്കുന്നു. കെട്ടത്തുരുത്തിയിലും ഉദിയംപേരും തെക്കുംഭാഗർ കൂട്ടമായി താമസം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി നേരത്തേതന്നെ കച്ചവടയാവശ്യത്തിനായി കുറേപ്പേർ വന്നു അവിടെ താമസം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം കച്ചവടത്തിനായി എന്താനും കന്നാനായക്കാർ കെട്ടത്തുരുത്തിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് മഹാഭദ്രവർ പട്ടണം മഹമ്മദീയർ ആക്രമിക്കുകയും അവിടത്തെ കച്ചവടം മഹമ്മദീയർ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാഭദ്രവർ പട്ടണത്തിന്റെ അധഃപതനത്തോടുകൂടി തെക്കുംഭാഗരിൽ ഒട്ടവളരെപ്പേർ കെട്ടത്തുരുത്തിയിലേക്കു സ്ഥലം മാറി താമസിച്ചു. അവരിൽ കുറേപ്പേർ ഉദിയംപേരേയ്ക്കും മാറി താമസിച്ചു.

18. മി. ചാഴികാടന്റെ ഈ ചരിത്രത്തിൽതന്നെ ചരിത്രപരിണാമം വല്ലാതെ കയറിക്കിടന്നു കളിക്കുന്നുണ്ട്. “പുരാതനപാട്ടുകൾ” അടിച്ച 1910-ൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ കെട്ടത്തുരുത്തിയിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റവും പള്ളിവെല്ലാ 1500 ൽ ആയിരുന്നു. മപ്പുതു വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, മി. ചാഴികാടന്റെ പ്രസ്താവം 12--10-ൻ പ്രകാരം 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യംവരെ തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും ഏകയോഗക്ഷമമായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അവർ ഉദിയംപേരും, കെട്ടത്തുരുത്തി. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു മാറി. 1910-ലെ ആശയത്തിൽനിന്ന് ഒരു വ്യത്യാസംകൂടെ ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, അവർ കെട്ടത്തുരുത്തിയിൽ വന്നു താമസിച്ച് ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതിനാൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉദിയംപേരേയ്ക്കും മാറി എന്നായിരുന്നല്ലോ. ഇവിടെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രസ്തുത രണ്ടു സ്ഥലത്തേക്കുമുള്ള മാറ്റം ഒരുമിച്ചായിരുന്നു എന്നാണ്.

മി. ചാഴികാടൻ്റെ ആശയമാറ്റം വളരെ ദൃഢമായി നടക്കുന്നതിനെ കാണുന്നു. 149-ാം പക്ഷത്തു് തെക്കുംഭാഗത്തെ സ്ഥലം മാറിത്താമസം സംഭവിച്ചതു് 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് എന്നു പറഞ്ഞ മി. ചാഴികാടൻ 154-ാം പക്ഷത്തു് എത്തിയപ്പോഴേക്കും ഏതാ ഒരു വീണ്ടുവിചാരം ഉണ്ടായി മുൻ പ്രസ്താവനയെ അല്ലാതെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടതായി കാണുന്നു. അതിനാൽ “ഉദിയംപേരൂരിലും കടുത്തുരുത്തിയിലും കച്ചവട ആവശ്യത്തിനായി ഇക്കാലത്തിനു (850) മുമ്പുതലേ ഏതാനും ക്നാനായക്കാർ താമസമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് വിചാരിപ്പാൻ ധാരാളം ന്യായങ്ങളുണ്ട്” എന്ന ഒരു ചെറിയ ഭേദഗതി അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു 171-ാം പേജിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും ഈ ആശയം കറേക്റൂടി വളർന്നു പുഷ്ടിപ്പെട്ടു. മി. ചാഴികാടൻ്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാമാന്യം കാണുന്ന ഒരു വിശേഷത ഇവിടെയും തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം അങ്ങനെ അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്ന് വെറും ഉപഹ്യാജനകമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നത്തെ വാക്യത്തിൽ അതു ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണമായി, കടുത്തുരുത്തിലും ഉദിയംപേരൂരും തെക്കുംഭാഗർ കൂട്ടമായി താമസം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി നേരത്തേതന്നെ കച്ചവട ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചു് കറേപ്പർ അവിടെ വന്നു താമസം തുടങ്ങിയിരിക്കണം എന്ന് വെറും ഉപഹ്യാജനകമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തതിന്നു തുടർന്ന് “അപ്രകാരം കച്ചവടത്തിനായി ഏതാനും ക്നാനായക്കാർ കടുത്തുരുത്തിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് മഹാഭേവർ പട്ടണം മഹമ്മദീയർ ആക്രമിക്കയും ചെയ്തതു്” എന്ന് ഒരു ചരിത്രവസ്തുതയായി ഗണിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇവരുടെ പുരാതനചരിത്രം കാലംചെല്ലുന്തോറും മാറിയും മാറിത്തന്നും പുതിയ ആശയങ്ങൾ ഒട്ടിച്ചേർന്ന് വർദ്ധിച്ചും വരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഏതാനും വത്സരങ്ങളായിട്ടു് കോട്ടയം രൂപതവകുപ്പഞ്ചാംഗത്തിൽ കടുത്തുരുത്തിപ്പള്ളി ഒന്നിൻ്റെ മാത്രം സ്ഥാപന

കാലം കാണുന്നില്ല. * അതിനാൽ ഈ 'അനാദി' ആയി കാണപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ചാരിമറിച്ചുള്ള പരിത്രനിർമ്മാണം ഇനിയും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഏതൊരു മന്ത്രിയായാതെ പൂർത്തിയാകുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നതാണ്. "ഏകദേശം ഉദിയംപേരൂർ കടുത്തുരുത്തി ഈ പള്ളികൾ വെച്ചു കാലഘട്ടത്തിലൊരുകേൾ അവിനു മുമ്പോ ഉള്ളവയാണ് കുറവലങ്ങാട്, അരുവിത്തു മുതലായ പള്ളികൾ" എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ 168-ാം വശത്തു പറയുന്നു. കടുത്തുരുത്തിപ്പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം 400-ലും കുറവലങ്ങാട്ടേത് 427-ലും അരുവിത്തു 400-ലുമായിട്ടാണ് 1890-ലെ പഞ്ചാംഗം കാണിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ വടക്കുകോൾ മുഖേതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തീയതിയോടു വീണ്ടും അടുത്തുള്ള വിദ്യയാണ് മേൽപ്രസ്താവനകളിൽ പ്രകടിതമായി കാണുന്നത്. എന്നാൽ പള്ളിവെച്ചു തങ്ങൾ തന്നെയാണ് എന്ന് വരുത്തുകയും വേണം. "പുരാതന പാട്ടു"കളുടെ പുതിയ പതിപ്പിലെ 'കല്യാണ വിവരണ'ത്തിന്റെ ആദ്യഖണ്ഡിക പഴയതിന്റെതു് ഞാൻ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽനിന്ന് തുലോഭിന്നമായാണ് കാണുന്നത്. രണ്ടും ഒന്നിച്ചുനോക്കി വ്യത്യാസം കണ്ടുപറയുന്നതിന് മാനുവായനക്കാർക്കു സൗകര്യം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് അവ രണ്ടും ഞാൻ രണ്ടു കോളങ്ങളായി ചേർക്കുന്നു

(അദ്ധ്യക്ഷിപ്പ)

"ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കുടിയേറിയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വദേശ ക്രിസ്ത്യാനികളുംകൂടി പട്ടണത്തിൽ തെക്കുകോ

(രണ്ടാം പതിപ്പ്)

"ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ ചെമ്പൂ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണത്തിൽ കുടിയേറി പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കുകോശത്തു അ

* കോട്ടയം രൂപതവക ഡയറക്ടറിയിൽ കടുത്തുരുത്തി ഡിവിഷനിൽ പെട്ടതായി "ഉദിയംപേരൂർ" എന്നൊരു പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനവർഷം കാണിക്കുന്നതെ കാണാൻ കഴിയില്ല. അതിനു വികാരിയോ മറ്റൊരാളെങ്കിലും വൈദികനോ നടത്തുകാരായി ഉള്ളതായും കാണിച്ചിട്ടില്ല എന്ന ഒരു വിശേഷംകൂടിയുണ്ട്. എന്തായാലും അതിരൂപതവക പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഉദിയംപേരൂർ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം 510 എന്ന് കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും

കൊണ്ടായി രണ്ടു അങ്ങാടികളിൽ
വെച്ചിട്ടിരുന്നതുമൂലം തെക്കേ അ
ങ്ങാടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർ
തെക്കേഭാഗത്തും വടക്കേ അങ്ങാ
ടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർ വട
ക്കേഭാഗത്തും പേർ നടപ്പായി.
ഇതിൽ തെക്കേഭാഗർ അവിടെ അ
ധികവും താമസിച്ചിരുന്നതിനാൽ
പുറകിലുള്ള വരവുനിമിത്തമോ മ
റ്റോ വിചകലാപങ്ങൾ ഉണ്ടായ
തിനോടുകൂടി അവിടെനിന്നു എല്ലാ
വരും കടുത്തുരുത്തിയിൽ കുടിയറി
താമസിക്കുകയും പിന്നീട് ജനസംഖ്യ
വർദ്ധിച്ചതിനോടുകൂടിയും മറ്റും അ
വിടെനിന്നും പലഭേദങ്ങളിലേക്കു
പിരിഞ്ഞു പോകുന്നതിനിടയാക്കുക
യുമെന്തെന്നു....."

പലപ്പോഴും വെച്ചിട്ടിരുന്നതുമൂലം തെക്കേ അ
ങ്ങാടിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർ വട
ക്കേഭാഗത്തും പേർ നടപ്പായി. ഇതിൽ തെക്കേ
ഭാഗരിൽ പലരും നന്ദവശൽ നാ
ലാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ട
ത്തിലും, ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും
കൊടുങ്ങല്ലൂർവിട്ടുകടുത്തുരുത്തി, ഉദി
യംപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേ
ക്കുപോകയും ഒടുവിൽ പാറിനാറാം
നൂറ്റാണ്ടിൽ സമുതിരിയും പരക്കിയും
തമ്മിലുള്ള യുദ്ധകാലത്തു പട്ടണം
നശിച്ചുതാടെ അവർ മുഴുവനായി
കൊടുങ്ങല്ലൂർവിട്ടു തങ്ങളുടെ സ്വജ്ഞ
തികൾ വെച്ചിട്ടിരുന്നതിനാൽ കടു
ത്തുരുത്തി ഉദിയംപേരൂർ മുതലായ
സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ
്തു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ വടക്കേ ഭാഗത്തും
കൊടുങ്ങല്ലൂർവിട്ടു മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേ
ക്കു പോകുകയുണ്ടായി. പിന്നീട്
ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതുമൂലവും മറ്റു
കാരണങ്ങളാലും തെക്കേഭാഗത്തായ
കുന്നാലസുറിയാറിക്കാരിൽ പല
രും പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങൾവിട്ടു സൗ
കര്യമായ മറ്റു പല ഭേദങ്ങളിലും
പോയി താമസിക്കുകയും അതീകാല
ശ്രുതിനുവേണ്ടി അവിടങ്ങളിൽ
പ്രത്യേകം പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും
ചെയ്തു."

1910 മുതൽ 1915 വരെയുള്ള കാൽശതാബ്ദകാലം നകത്ത് തെക്കുംഭാഗം സമുദായ പരിത്രത്തിൽ സാരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണണമെങ്കിൽ “പുരാതന പാട്ടുകളുടെ ആദ്യപരിപ്പിലേതും രണ്ടാം പരിപ്പിലേതുമായി ഭേദം ഇരുപംകതികളായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന “കല്യാണ വിവരണം”ത്തിന്റെ ആദ്യ ഖണ്ഡിക മാന്യവായനക്കാർ വായിച്ചു മൂലനം ചെയ്തു നോക്കിയാലു.

“പുരാതന പാട്ടു”കളുടെ ആദ്യപരിപ്പിലെ കല്യാണവിവരണം ആദ്യഖണ്ഡികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയായിരുന്നു തെക്കുംഭാഗർ പണ്ടുമുതൽക്കു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതെന്നതിന്നു പ്രസ്തുത പുരാതനപാട്ടുകൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്നായ “ഇന്നു നീങ്ങളേ” എന്ന പാട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

മാറാൻ വന്നു പിറന്നശേഷം ശോവാലെന്ന കാലത്തിൽ
മാനിഭൻ കിനായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേടങ്ങു വാങ്ങിച്ചു.
താശിയോടെ തച്ചർവന്നു വെച്ചു പള്ളി പട്ടണം
ചില്ലമോടെ വാണു സുഖിച്ചൊട്ടുകാലം ചെന്നപ്പോൾ
ചിന്ത തെളിഞ്ഞിണ്ടൽ വന്നു രണ്ടുകപ്പൽ പുറക്കടലിൽ

.....

ശോവാതന്നിൽ പോകുവോളം കൊറു കൊടുത്തിന്നവർ
കൊള്ളവെച്ചു നായർകൂടി പട്ടണത്തിൽ പൂക്കാറെ
കൊള്ളിവെച്ചു പള്ളിയഴിച്ചുനൂ ചുട്ട പട്ടണം.
വെട്ടി മരിച്ചുനൂ മൂവർ കൊറവൻ നല്ല മന്നവൻ
വേദനയാൽ പോന്നു ഞങ്ങൾ നാടും നല്ല ഗ്രാമത്തിൽ
മാഞ്ഞാമ്മാൻ തന്റെ നന്മയാൽ വെച്ചു പള്ളിയൊന്നതിൽ
നായനരുളാലെ ഞങ്ങൾ പൂക്കുകൂടി കടുത്തുരുത്തിൽ.”

കുറായിത്തൊമ്മൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നു പള്ളിയും പട്ടണവും വെച്ച് വാണു സുഖിച്ചൊട്ടുകാലം ചെന്നപ്പോൾ പരക്കികൾ ആദ്യമായി വന്നുഎന്നും അവർ ശോവയിൽ ആസ്ഥാനമുറപ്പിച്ച ഭരിച്ചിരുന്നകാലത്ത് സാമൂതിരിയുടെ ഭടന്മാരായ നായന്മാർ കൊള്ളചെയ്തും കൊള്ളിവെച്ചും കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണം നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗർ കൂട്ടമോടെ കുടിപറപ്പെട്ടു കടു

ഇത്തരത്തിൽ ചന്ദ്രൻ അവിടെ പള്ളുവച്ചു താമസമാക്കി എന്നുള്ള ഈ പാട്ടിലെഭാഗം ആദ്യപതിപ്പിലെ കല്യാണ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനോടു അക്ഷരശഃ ഒത്തിരിക്കുന്നു. ഈ പാട്ടിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണം കല്യാണ വിവരണത്തിലെ ആദ്യഖണ്ഡിക എഴുതിയത്. പാട്ടുകൾ പലതിലും വിലയേറിയ ചരിത്രശകലങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമ്മസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഈ ചരിത്രവസ്തുതകളെ അവഗണിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ മി. ചാഴിക്കാടനും മറ്റും തെക്കുംഭാഗചരിത്രമെഴുതുന്നത്. “ചരിത്രം സത്യത്തിന്റെ സാക്ഷി” ആണെന്നു വരികിലും ചരിത്രമെന്നപേരിൽ എന്തുമാത്രം അവസ്ഥവുണ്ടാണു് ഇന്നു ലോകത്തിൽ ഓരോ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചുരപ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത്. പഴയ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ “എട്ടുവീടന്മാരും” “കളിപ്പാൻകളവും” അവയോടു അനുബന്ധിച്ചുള്ള ചരിത്ര വസ്തുതകളും ഇപ്പോൾ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു തിരോധാനം ചെയ്തുവരുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ലയോ? ഇപ്പോൾ ചരിത്രം ചിലരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാഭിലാഷങ്ങളെ പൊന്നിച്ചു മാറി എഴുതുന്നു. ചില ചരിത്രകാരന്മാർ യഥാർത്ഥങ്ങളായ പുരാതന സംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നു. അവയുടെസ്ഥാനത്തു മിഥ്യാകഥകളെ എഴുതിചേർക്കുന്നു. ഈദൃശമായ ഒരു പരിണാമഘട്ടത്തിൽക്കൂടെയാണ് ഇപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗചരിത്രവും അവരുടെ ചരിത്രകൃത്തും തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

19. “പുരാതനപാട്ടുകൾ” ഭാവിക്കുന്നതുപോലെ പുരാതനമല്ല.

പുരാതനപാട്ടുകളേപ്പറ്റി ഇത്രയും പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്കു ഒരുകാഴ്ചയ്ക്കൂടെ മാനുവായനക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായുണ്ടു്. പുരാതനങ്ങൾ എന്നു പറയുന്ന പാട്ടുകളാണ് തെക്കുംഭാഗരുടെ ചരിത്ര സൗധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. “കുന്ദനായ സമുദായത്തിന്റെ ചരിത്രം, സാമൂഹ്യാചാരങ്ങൾ . . . മുതലായവ പാട്ടുകളായി രചിച്ച് അവർ തലമുറതലമുറകളായി പഠിച്ചുവന്നിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള പാട്ടുകളിൽ പലതും അവരുടെ കല്യാണവേളകളിൽ ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും പാടുകയെന്നുള്ളതു് നിർബന്ധമായിരുന്നതിനാലും, ഇപ്പോഴും പാടി വരുന്നതിനാലും

നയ്യപ്പെടാതെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്" എന്നാണല്ലോ മി. ജോസഫ് 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നത്. ഈ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നതൊക്കെ അപ്പടി വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളണമെന്നാണ് പൊതുവെപ്പ്. "മേല്പറഞ്ഞ പലപാട്ടുകളിലും വിലയേറിയ ചരിത്രവിവരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയുടെ രചനാകാലം നിശ്ചയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഭാഷാസാമാന്യം പഴക്കമുള്ളതാണെന്നും സംശയമില്ല. സംസ്കൃത പദങ്ങൾ ചുരുക്കവും മലയാളപദങ്ങൾ അധികവുമായി കാണുന്നു. പരക്കുകളിൽനിന്നു സിലിച്ച പദങ്ങളും അപൂർവ്വമായി ഉണ്ട്. എന്നാൽ ആ കാരണമൊഴിച്ചു മൂലകൃതി പരക്കുകൾ വന്നതിനുശേഷം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു വരുന്നില്ല" എന്ന് ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസ് അവർകൾ "ഭേരളത്തിലേ ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യ" ത്തിൽ (P. 39.) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഡോക്ടർ തോമസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തെക്കുംഭാഗരുടെ പാട്ടുകളെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചില്ല എന്നു നാം അനുസ്മരിക്കണം. വിലയേറിയ ചരിത്ര വിവരങ്ങൾ അവയിൽ അങ്ങിങ്ങായി ഉണ്ടെന്നുള്ളതും നേർത്തന്നെ. എന്നാൽ അവയെപ്പൊതിഞ്ഞു കാലാന്തരത്തിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ള കെട്ടുകഥകൾ വളരെയാണ്. അവയുടെ രചനാകാലം കൃപ്തമായി നിശ്ചയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും പലേ കാരണങ്ങളാലും പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് അവ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പരക്കുകളിൽ നിന്നു സിലിച്ച ഏതാനും പദങ്ങൾ അവയിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട് മൂലകൃതി പരക്കുകൾ വന്നതിൽപിന്നെ ഉണ്ടായതാകണമെന്നില്ല. എന്നാൽ പരക്കുകൾ വന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായതാകണമെന്നുമില്ലല്ലോ. വാക്കുകളേക്കാൾ ആശയങ്ങളേവണ്മ നോക്കാൻ. ഉദാഹരണമായി 'മാമ്മോദീസാ' എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു 'ബഷ്ടീസ്താ,' എന്നോ, 'തലത്തൊട്ടപ്പൻ' എന്ന പദത്തിനു പകരം 'പതിരിഞ്ഞു' എന്നോ കണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ. അതുകൊണ്ടുമാത്രം മൂലകൃതി പരക്കുകൾ വന്നതിൽപിന്നെ ഉണ്ടായതാണെന്ന് വാദിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ പരക്കുകൾ വരുന്നതിനുമുമ്പ് നാട്ടിൽ ഇല്ലായിരുന്ന ആശയങ്ങൾ-പരക്കുകൾ കൊണ്ടുവന്നതായി നമുക്കു നിശ്ചയമുള്ള ആശയങ്ങൾ-ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ കൃതി പരക്കുകളുടെ വരവിനുശേഷം ഉണ്ടായതാണെന്നു മാത്രമേ വിധിക്കാൻ തരമുള്ളൂ.

ഈ പുരാതനപാട്ടുകളിൽ കാണുന്ന ചില ആശയങ്ങൾ ഒരു പ
രമമായ നവീനങ്ങളാണ്. ഉദാഹരണമായി "ഇന്നു നീക്കങ്ങളേ"
എന്ന പാട്ടിൽ

"ഏഴില്ലമെഴുപത്തിരണ്ടുകുടിയാനും
ഒത്തൊരുമിച്ചു പോകണംനിങ്ങളും
ചട്ടയുമുട്ടാക്കും കൊന്ത, തലമണ്ടു്"

ചങ്ങല, കൈവളചന്തമാത്രമല്ലവവും" എന്നു കാണു
ന്ന നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിൽ സ്ഥിരമായ കുടി
പാപ്പിനായി മലയാളത്തേക്കു കപ്പൽ കയറാൻ കോപ്പുകൂട്ട
ുന്നതിനുള്ള ആജ്ഞയിൽ പറയുന്ന ഒരു സാധനം കൊന്തയാണ്.
പ്രസ്തുത പദത്തെ ഒരു നോട്ടമൂലം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത് "ഇതു
കത്തോലിക്കർ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്ന നൂറ്റാവത്തുമൂന്നു മണി
ക്കൊന്തയാണ്" എന്നത്രേ. ഈ നൂറ്റാവത്തുമൂന്നുമണി "കൊന്ത"
ആവിർഭവിച്ചതും പ്രചാരത്തിൽ വന്നതും 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ
വി. ഡൊമിനിക്ക മൂലമാണല്ലോ. അതിനുമുമ്പ് ഈ കൊന്തയേ
പ്പറ്റി ആരും സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ നാ
ലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലയാളത്തേക്കു കുടിയേറാത്തിനായി പുറപ്പെ
ടാനുള്ളവർ എടുക്കേണ്ട സാധനങ്ങളിൽ ഒന്ന് കൊന്തയാണ്
എന്ന് നിർദ്ദേശം നൽകി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആത്മ, എങ്ങനെ
വിശ്വസിക്കും? ഇൻഡ്യയിൽ ആദ്യംവന്ന ഡൊമിനിക്കൻസഭക്കാർ
ഫ്റയർജേർഡാനും കൂട്ടരുമാണ്. അവർ വന്നത് 14-ാം ശതവ
ത്സരാരംഭത്തിൽ-1302-ാം ആണ്ടിൽ ആണത്രേ. ജോർഡാൻ സു
റിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളേപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. "ത
ങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് എന്ന് അവർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ
വാസ്തവം അങ്ങനെയല്ല. അവർക്ക് മാമ്മോദീസാഇല്ല. വിശ്വാസ
ത്തേപ്പറ്റി അവർ യാതൊരു ജ്ഞാനവുമില്ല. (Ferrol: Jesuits in
Malabar p. 65.) നൂറ്റാവത്തുമൂന്നുമണിക്കൊന്ത മലയാളസുറിയാ
നിക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിൽവന്നത് തീർച്ചയായും ജോ
ർഡാന്റെ കാലത്തിനു ശേഷമായിരിക്കണം. അതിനാൽ പ്രസ്തുത
ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈപാട്ട് ഇവിടെ ഉണ്ടായത് ആശയം
നോക്കിയാൽ 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷവും ഭാഷ നോക്കിയാൽ

അതിനും വളരെ ഇപ്പോഴുള്ളതാണ് എന്നതിനു സംശയമില്ല. അ
ഡ്റിയാൻ ഫെർട്ടെസ്റ്റ് പറയുന്നതുപോലെ പോർച്ചുഗൽ ക്രിസ്ത്യാ
നികൾ ഭവഭരണരക്കണിമിത്തം ഇവിടെ നാലാം നൂറ്റാണ്ടി
ൽ കടിയേറി എന്ന യഥാർത്ഥചരിത്രബീജത്തെ ചുറ്റിപ്പൊരി
ഞ്ഞു കാലാന്തരത്തിൽ വന്നുകൂടിയ വൃദ്ധി-കെട്ടുകഥകൾ-ആ
ണ് ഇവയെല്ലാം. ഈ പാട്ടു രചിച്ചവർക്കു കൊന്തയുമായി നല്ല
പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രജ്ഞാനലേശമില്ലാതിരുന്ന അ
വർ വിചാരിച്ചത് നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലും കൊന്ത ഉണ്ടായിര
ുന്നു എന്നാണ്. ഈ 'കൊന്ത'ശബ്ദം ഒരു പരക്കിപ്പദവുമാണ്.
Conta കൊന്ത എന്ന ഈ പോർട്ടുഗീസ് ശബ്ദത്തിനു account,
calculation എന്നത്രേ പോർട്ടുഗീസ്- ഇംഗ്ലീഷ് ശബ്ദഭാഗ
ത്തിൽ അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അതായത്: കണക്ക്, എ
ണ്ണം. അതായത് ഈ സാധനം എണ്ണം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്
ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഇത് പോർട്ടുഗീസ് കാരിൽ
നിന്നു ലഭിച്ചതാണ് എന്നതിനു സംശയത്തിനു വകയില്ലതന്നെ.

“നല്ലോരോറോശ്ശിലം” എന്ന പാട്ടിൽ ഇതിലും വിചി
ത്രമായ ഒരു ആശയംകൂടി കാണുന്നുണ്ട്. അത് ഇങ്ങനെയാണ്.
“ഒത്തുതിരിച്ചവർ കപ്പൽ കേറി- മലനാടുന്നോക്കി പറ്റപ്പെട്ടാറെ-
കൊടുങ്ങല്ലൂരങ്ങിനെ വന്നിറങ്ങി- കൊച്ചിയിലഴിമുഖം കണ്ടവാ
രേ- ഈരേഴനാലു വെടിയുംവെച്ചു.” അതായത് മൂന്നു കപ്പൽനി
റയെ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽവന്ന പ്രപിതാമഹന്മാർ കൊച്ചിയി
ലഴിമുഖംകണ്ടു, ഈരേഴനാലു വെടിവെച്ചു എന്ന്. ഈകൊച്ചി
യിലഴിമുഖത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി മി. ചാഴികാടൻ ഇങ്ങ
നെ പറയുന്നു (P. 283) “എന്നാൽ ക്രിസ്റ്റാബ്ദം 1341-ൽ
ലയാളത്തിന്റെ പശ്ചിമതീരത്തു കേരളപ്രകൃതിവൃത്യാസംവരികയും
പെരിയാറ്റിൽ ആ കൊല്ലത്തെ ഇടവപ്പാതിയ്ക്കു ജലം പെരുകുക
യും വൈപ്പിൽ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു കരമുറിഞ്ഞുനൂതനമായി ക
ടലിലേയ്ക്കു ഒരു അഴിയുണ്ടാകുകയും പെരിയാറ്റിന്റെ തായ്ഭാഗം
വൈപ്പിൽ അഴിയിൽകൂടി കടലിലേയ്ക്കു ഒഴുകുകയും തന്മൂലംകൊടു
ങ്ങല്ലൂർ അഴിയുടെ ഉപമയിലും മണലുമടിഞ്ഞു നികുന്നുപോകയും

20. ഇവയ്ക്കുപുറമേ “പുരാതന പാട്ടുകളിൽ” വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ വേറെയുമുണ്ട്. അതായത് പുരാതനപാട്ടുകളിൽ വിലയേറിയ ചരിത്രവിവരങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ചരിത്രവിരുദ്ധങ്ങളായ വ്യാജപ്രസ്താവനകളും അടങ്ങിയിരിപ്പുണ്ട്. ഒരു ഉദാഹരണം കൂടി കാണിക്കാം. കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയുടെ പാട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

“കാലത്തു പള്ളി കടുത്തുരുത്തിൽ
കാതലായി വെപ്പതിന്നാശ കൂറി
നാടെട്ടു മുമ്പു വടക്കും കൂറിൽ
നായകൻ മന്നനെ ചെന്നുകണ്ടു.
ആടകൾ പൊൻപണം കാഴ്ചവെച്ചു

അതുകൊണ്ട് ദ്രമികൊടുത്തവാറെ

വാടാതെ തച്ചർ പലരെക്കൂട്ടി

അമ്പിനാൽ പള്ളിക്ക സ്ഥാനം കാണാൻ

സ്ഥാനവും കണ്ടു തറയുമടിച്ചു

തച്ചർക്കുടക്കം പണവുകൊടുത്തു.

വാടാതെ തച്ചർ പലരെക്കൂട്ടി

വൻപിനാൽ പള്ളിപണിമുതന്നു

കാരണപ്പെട്ട തരുതായ്മ നാർ

കാലത്തുപള്ളി പണിതീർത്തിടുന്നു."

പഴയപതിപ്പിൽ 64-ാം വശത്തു് "കാലത്തു" എന്നതിൽ ഒരു വ്യാഖ്യാനം കാണുന്നുണ്ടു്: "കാലത്തു = ഇതു പരല്ലേരുമ്പു കാരം കൊല്ലവർഷം 631-ക്രിസ്താബ്ദം 1456 എന്നാണു്. കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയുടെ വടക്കേ ഭിത്തിയുടെ പുറമേ മുമ്പേ തന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കരിങ്കൽ പലകയിൽ "നാനം മൂനം" അക്ഷരങ്ങളിൽ കൊത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ കാണുന്നതു് ഈ പള്ളി വീണ്ടും കല്പണികഴിച്ചു് 1590 കുംഭം 22-ാംനാൾ അബ്രാഹം മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നാകുന്നു." പുതിയ പതിപ്പിൽ ഈ വ്യാഖ്യാനം കാണുന്നില്ല. അതും അതീതവത്താണു്. 1456-ൽ പള്ളി ആദ്യമായി പണതു എന്നാണല്ലോ പാട്ടിൽ വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. 1590-ൽ പള്ളി വീണ്ടും കല്പണികഴിച്ചു പണതരായി ശിലാലേഖനം പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ന്യായമായി അനുമാനിക്കേണ്ടതു് 1456-നു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പള്ളി അ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പള്ളികളുടെ പട്ടികയിലെ തീയതിപ്രകാരമാകട്ടെ കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം 1500 എന്നാണെന്നും അനുസ്മരിക്കണം.

തെക്കോഭാഗചരിത്രനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം.

1. തെക്കോഭാഗ ചരിത്രനിർമ്മാണത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തേതും തദനന്തരമുണ്ടായതുമായ പലപടികളേയും അവസ്ഥാന്തരങ്ങളേയുൾക്കൊണ്ട് സാമാന്യം ദീർഘമായി ഉപന്യസിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അവരുടെ ഉത്ഭവത്തേപ്പറ്റിയുള്ള ആദ്യവൃത്താന്തം, ആദ്യപടി, എന്തായിരുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കാം.

മി. ചാഴികാടൻ 227-ാം വശത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയെ ആദ്യം അർഹിക്കുന്നു. “മലങ്കരയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളേപ്പറ്റി ചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ളവരിൽ അധികംപേരും പോർട്ടുഗീസുകാരാണ്. അവർ മലയാളത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നെസ്തോറിയന്മാരായിരുന്നു എന്ന മുൻവിധിയോടുകൂടെയാണ് അവരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. പോർട്ടുഗീസുകാരെ മിത്രങ്ങളായി ആരംഭത്തിൽ സുറിയാനിക്കാർ സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരും സുറിയാനിക്കാരും ജന്മശത്രുക്കളായിട്ടാണ് വർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാരേപ്പറ്റി പ്രതികൂലമായ മുൻവിധിയോടുകൂടി വന്നവരും അവരുടെ ശത്രുക്കളായി തീർന്നവരുമായ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ചരിത്രരേഖകൾ മിക്കവയും കേൾവിയേയും ഊഹങ്ങളേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവരിൽ ഒന്നാമത്തെ ചരിത്രകാരൻ അന്തോണി ഗോവെയ എന്ന ആഗസ്തീനിയൻ സന്യാസസഭക്കാരനാണ്. ഇദ്ദേഹം ഗോവയിൽ കുറേനാൾ പാർത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം 1606-ൽ പോർട്ടുഗലിലെ കോയിംബ്ര എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് മെനേസിസ് മെത്രാന്റെ ഭരണത്തെയും ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളേയും പറ്റി ഒരു പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ പേർ Jornada (ജൊർണാഡാ) എന്നാണ്. ഈ ജൊർണാഡാ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളേപ്പറ്റി ഒട്ടുവളരെ അബദ്ധങ്ങളും സുബദ്ധങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്”.

2 സുറിയാനിക്കാരും പോർട്ടുഗീസുകാരും

പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇവിടെ വന്നതു മുതൽ ഉദ്ദേശം അഞ്ചു ശതാബ്ദക്കാലത്തേക്കു് അവർ സുറിയാനിക്കാരും പരസ്പരം വിശ്വാസത്തിൽ സഹോദരന്മാരേപ്പോലെയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നതു്. “മലയാളത്തെ സുറിയാനിസഭ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ റവ. ഡോക്ടർ പ്ളാസിഡ് പറയുന്നു: “The zealous Portuguese and the Syrians behaved towards each other as brethren in the faith. This general conviction of the Syrians and the Portuguese of their unity of faith finds its expression in several facts mentioned in contemporary portuguese sources”. “മതരീക്ഷം നന്നായ പോർട്ടുഗീസുകാരും സുറിയാനിക്കാരും വിശ്വാസത്തിൽ സഹോദരന്മാർ എന്ന നിലയിലാണ് പരസ്പരം പെരുമാറിയിരുന്നതു്. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഒന്നുതന്നെയാണു്, എന്ന് സുറിയാനിക്കാർക്കും പോർട്ടുഗീസുകാർക്കും പൊതുവിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ ദൃഢനിശ്ചയം സമകാലികങ്ങളായ പോർട്ടുഗീസ് രേഖകളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനേക സംഭവങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്”. (p. 22.) എന്നാൽ അന്ന് പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഒരു പ്രധാന ശ്രമം സുറിയാനിക്കാരെ കഴിയുന്നത്ര ലത്തീൻ കാർ ആക്കുന്നതിനായിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ സെമിനാരിയിലെ ഏതാനും സുറിയാനിക്കാരായ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് അവർ ലത്തീനിൽ പട്ടംകൊടുത്തു. സുറിയാനിക്കാരെ മാമ്മോദീസാ മക്കാനും മാർ യാക്കോബ് മെത്രാനേപ്പോലും ‘ലത്തീൻകാരൻ’ ആക്കാനും അവർ പ്രയത്നിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ 1533-ൽ ഗോവ ഒരു മെത്രാസനവും 1558-ൽ അതിമെത്രാസനവും ആക്കപ്പെട്ടതു മുതൽ ഗോവയ്ക്കു് മലയാളത്തിന്മേലും ഇൻഡ്യക്കടുക്കും അധികാരം സിലിക്കണമെന്ന അഭിവാഞ്ഛ അവരിൽ ഉളവായിത്തുടങ്ങി. സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാൻ ഗോവ അതിരൂപതയുടെ സഹ്വർഗൻ ആയിരിക്കണമെന്ന് ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന ഡോൺ മെനേസീസ് 1597-ൽ അന്നു ഭാമിലായിരുന്ന കാർദ്യത്തെ ലത്തീൻ പാത്രിയർക്കീസിന് എഴുതി അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ലത്തീൻകാരുടെ ഈദ്ദശ യത്നങ്ങൾ സുറി

യാനിക്കാരിൽ അനല്പമായ അതുപിതൃം എതുപു ഉളവാക്കി. ഇതാണ് ലത്തീൻകാർക്കു സുറിയാനിക്കാരോടു വിരോധമുണ്ടാകാനുളകാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന്. സുറിയാനിക്കാരോട് പത്തു നാലുതുകൊല്ലത്തെ സൗഹൃദപൂർവ്വമായ സമ്പർക്കത്തിനു ശേഷമാണ് ഈ പ്രതികൂല മനോഭാവം ലത്തീൻകാരിൽ ഉദയം ചെയ്തത്. അതിനാൽ മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാരോപ്പാരി പ്രതികൂലമായ മുൻവിധിയോടുകൂടിയാണ് പോർട്ടുഗീസുകാർ വന്നത് എന്നുള്ള മി. ചാഴികാടന്റെ പ്രസ്താവം അത്ര ശരിയാണ് എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കാലാന്തരത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരും സുറിയാനിക്കാരും ജന്മശത്രുക്കളായിട്ടാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത് എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന് അല്പം വിശദീകരണം അത്യാവശ്യമാണ്. തനി "സുറിയാനിക്കാർ" എന്ന പേരും പേരി ഇപ്പോൾ വിതണ്ഡാവാരം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന തെക്കുകാശിയിലെ പൂർവ്വകാലത്തെ സ്ഥിതി പലതുകൊണ്ടും ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ഇടയിൽ ശമ്നായക്കാർ എന്നപോലെ ആയിരുന്നു. ആകയാൽ അവരും വടക്കുകാശി പരസ്പര വിശ്വാസമില്ലാതെയും വിരോധമനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയുമാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ മലയാളത്തിൽ പ്രബലന്മാരായി വന്നിട്ടുള്ള വിദേശക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂട്ടുകെട്ടും സഹായവും സൗഹൃദവും സമ്പാദിക്കാൻ ആയിരുന്നു തെക്കുകാശിയിലെ ശ്രമം. തന്നിമിത്തം പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആപ്തമിത്രങ്ങളായിട്ടു മാത്രമാണ് തെക്കുകാശി എപ്പോഴും വർത്തിച്ചിരുന്നത്. മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നതു കേട്ടാലും P. (171) "മെനേസീസ്" മെത്രാപ്പോലീത്താ മലയാളത്തു നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രധാന സംഗതികൾ എല്ലാം കടുത്തുരുത്തിയിലും ഉദിയംപേരും വെച്ചാണ് നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം സുറിയാനിക്കാർക്കു പട്ടം കൊടുത്തത് കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയിൽ വെച്ചാണ്. ഗോവായുടെ പുസ്തകം 18-ാം അദ്ധ്യായം 40-ാം പുറത്തു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "തെക്കുകാശിയിലെ പള്ളിയായ ഉദിയംപേരൂർവെച്ചു തന്നാൽ പാടുള്ള പ്രയത്നങ്ങളൊക്കെയും ചെയ്തശേഷം തെക്കുകാശിയിലെ വകയും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ കുലമറിമയുള്ളവർ പാർത്തുവരുന്നതുമായ കടുത്തുരുത്തിയിൽ മെനേസീസ്

മെനേജർമാർക്ക് ഗീവർസിസ് കമ്പനിയിൽ അധികാരം
 ഉണ്ടാക്കി. മെത്രാപ്പോലീത്താ വൈപ്പിക്കോട്ടു സെമിനാരിയ
 പ്രിൻസിപ്പാൾ ആയിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് റോസ് എന്ന ഈ
 ശാസകനാണ് വൈദികനെ അർക്കിയാക്കോന്റെ സ്ഥാന
 ത്തിൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേയ്റ്റർ എന്ന ഉദ്യോഗപ്പേരോടുകൂടി അക്
 മാലി രൂപതയുടെ ഭരണാധികാരിയായി നിയമിച്ചു. അർക്കിയാ
 കോനെ മെനേജിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അംഗീകരിക്കാതിരു
 ന്നുപോലെ അദ്ദേഹത്താൽ നിയമിതനായ അഡ്മിനിസ്ട്രേയ്റ്റർ
 സുറിയാനിക്കാരുടേ അംഗീകരിച്ചില്ല. മെനേജിംഗ് മെത്രാ
 പ്പോലീത്തായുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ധിക്കാരമായി ഭോന്നിയ സുറിയാനി
 കാരുടെ ഈ ധീരത അദ്ദേഹത്തെ അന്ധാളിപ്പിച്ചു... സുറി
 യാനിക്കാരുടെ അധികാരനിഷേധത്തിൽ നിന്നും ഒരു പാഠം പഠി
 ച്ചു എന്ന ഭാവന മാർ മെനേജിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗീവർ
 സിസ് അർക്കിയാക്കോൻ വിശ്വാസപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതായാൽ
 അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ അർക്കിയാക്കോനായി അംഗീകരി
 ക്കാമെന്നു അറിയിച്ചു. ഈ അറിയിപ്പനുസരിച്ച് അർക്കിയാ
 കോൻ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി വിശ്വാസസത്യം ചെ
 യ്യുന്നതിനായി ഡോക്ടർ മെനേജിംഗ് നിശ്ചയിച്ച വൈപ്പിക്കോ
 ട്ടയിൽ എത്തി... മെനേജിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അർക്കി
 യാക്കോനെ അംഗീകരിക്കുകയും അർക്കിയാക്കോൻ സത്യപ്രതിജ്ഞ
 ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. അർക്കിയാക്കോൻ ആവശ്യപ്പെടാതെ അ
 ദ്ദേഹത്തെ അക്മാലി രൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേയ്റ്ററായി
 ഫ്രാൻസിസ് റോസ് വൈദികനാകുകയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതാ
 യി മെനേജിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു കല്പനയും പുറപ്പെടുവി
 ച്ചു. അർക്കിയാക്കോൻ ആ കല്പന സ്വീകരിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല
 അപ്രകാരം ഒരു കല്പന സുറിയാനിക്കാരുടെമേൽ കെട്ടിവയ്ക്കുന്ന
 വിനു ഭാവാമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു അധികാരമില്ലെന്ന് സർക്കി
 യാക്കോൻ നേരിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അർക്കിയാക്കോന്റെ ഈ അധികാരനിഷേധം മെനേ
 ജിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആത്മാഭിമാനത്തിനു ക്ഷതം

എല്ലാം ഈ കാലത്തിനിടയിൽ ഡോക്ടർ മെനേസീസിന്റെ നമ്പരവാനകനായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് റോസ് വൈദികൻ ഒരു സുറിയാനിപ്പള്ളിയുടെ എങ്കിലും അകംകാണുന്നതിനു സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതും ഡോക്ടർ മെനേസീസിനെ കപിതനാക്കി. പട്ടാളവും പോലീസും മൂലം പള്ളിഭരണം നടത്തുന്നതാണ് കായ്ക്കമെന്നു മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തീരുമാനിച്ചു. ആയുധപാണികളായ ഒരു സംഘം പട്ടാളത്തോടുകൂടി മലയാളത്തെ സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ ബലമായി കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഡോക്ടർ മെനേസീസ് 1599 ഫെബ്രുവരി 1-ാംനാളെ കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി. ആദ്യമായി തന്റെ അധികാരം മലങ്കരയിൽ ചെലുത്തുന്നതിനു രാജസഹായം ആവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊച്ചിരാജാവിനെ കണ്ടു മുമ്പുതിനായിരം ഡൂക്കാരുന്നണയങ്ങൾ എണ്ണിക്കൊടുത്തു രാജസഹായം വാങ്ങി. അതിന്റെ ശേഷം ഗീവർഗീസ് അർക്കിയാക്കോനെ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കായി മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊച്ചിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അർക്കിയാക്കോൻ മൂവായിരം പട്ടാളത്തോടുകൂടി കൊച്ചിയിൽ എത്തി മെനേസീസ് മെത്രാനെക്കണ്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്താ മലങ്കരയിലെ പള്ളികളിൽ ഉടനെ സന്ദർശനം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും ആ സന്ദർശനവേളകളിൽ അകമ്പടിയായി അർക്കിയാക്കോൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയടുത്തു പുറപ്പെടണമെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ അർക്കിയാക്കോനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. കൊച്ചിരാജാവിൽ നിന്നും ലഭിച്ച സഹായവാഗ്ദാനം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ആയോധനവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലും കൂടാതെ ഡോക്ടർ മെനേസീസിനോടു എത്രക്കുറുപ്പായാകുമായി തോന്നുകയാൽ അർക്കിയാക്കോൻ സഹകരണം മനസ്സാ നിശ്ചയിച്ചു, സമ്മതം മൂളി കൊച്ചിയിൽനിന്നു പോന്നു.

“മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊച്ചിയിൽനിന്നും ആദ്യമായി വൈദ്യകോട്ടയിലെ സെമിനാരിപ്പള്ളിയിലേക്കു പോയി. പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണുന്നതിനും കേൾക്കുവാൻ

തിരുമായി അനുവദിക്കുന്നതും പള്ളിയിൽ കൂടിയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആദ്യത്തെ പരസ്യമായ പ്രസംഗം വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 10-ാം അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 5 വരെ വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുക ആയിരുന്നു. അവ:

i സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആദിൻതൊഴുത്തിലേയ്ക്കു വാതിലിൽ കൂടിയല്ലാതെ പ്രവേശിക്കുന്നവൻ ആരോ അവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു.

ii വാതിലിൽ കൂടി പ്രവേശിക്കുന്നവനോ ആടുകളുടെ ഇടയനാകുന്നു.

iii ഇവൻ വാതിൽ കാവല്ലാൻ വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്നു. ഇവൻ തന്റെ ആടുകളെ അവയുടെ പേരുചൊല്ലി വിളിക്കയും അവയെ പുറത്തുകൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.

iv തന്റെ ആടുകളെ പുറത്തു കൊണ്ടു പോയശേഷം അവൻ അവയ്ക്കു മുമ്പേ പോകുന്നു. അവന്റെ ആടുകളോ അവന്റെ സ്വരം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് അവന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്നു.

v എന്നാൽ അന്യന്റെ സ്വരം അറിയായ്കകൊണ്ട് ആടുകൾ അന്യന്റെ പിന്നാലെ പോകാതെ അവനിൽനിന്നും കാടിപ്പോകുന്നു

മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഈ പ്രസംഗം അർക്കദിയാക്കോനെയും സുറിയാനിക്കാരെയും എത്രമാത്രം ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരിക്കണമെന്നു ഇന്നും ഇതു വായിക്കുന്നവർക്ക് ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്. സുറിയാനിക്കാരായ കുറേ ജനങ്ങൾ, മെനേസീസ് വാതിലിൽ കൂടി തൊഴുത്തിൽ കയറിയതല്ലെന്നും, മെനേസീസിന്റെ സ്വരം അവർക്ക് പരിചയമില്ലെന്നും, മെനേസീസ് കവർച്ചക്കാരൻ ആണെന്നും, അവരുടെ ശരിയായ ഇടയൻ അർക്കദിയാക്കോൻ ആണെന്നും, അദ്ദേഹം തുറന്ന വാതിലിൽ കൂടി തൊഴുത്തിൽ കയറിയതാണെന്നും മറ്റും പരസ്യമായി പള്ളിമുറ്റത്തു കൂടി ആഞ്ഞുവിളിച്ചു. മലങ്കരയിലെ ജനങ്ങൾ “കഴുതകളും ആടുകളുമല്ല, സപ്പുങ്ങമാണ്” എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ അലറി. ക്ഷു

മെത്രാപ്പോലീത്താ വർദ്ധിച്ചുവന്നു എന്നും അതുകൊണ്ട്

സുറിയാനിയിൽ ചിലർ മെനേസീസിന്റെ പക്ഷത്തു ചേരുന്നു.

4. "ഇതിനുശേഷം ഏതെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിച്ചെങ്കിലും ഗിവർഗീസ് അർക്കദിയാക്കോനെ അടിച്ചെടുത്തെന്നു ഡോക്ടർ മെനേസീസ് ദുരൂഹമായി ചെയ്ത് അറിയിച്ചിട്ടില്ല. കൊച്ചി, ഇടുപ്പള്ളി, ആലങ്ങാട് ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരെ കണ്ട് അവരെ സ്വീകരിച്ചെടുത്തു, സുറിയാനിയിൽ ഡോക്ടർ മെനേസീസിനെ അംഗീകരിക്കണമെന്നും അർക്കദിയാക്കോനെ അംഗീകരിക്കരുതെന്നും രാജശാസനങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഓരോ പള്ളിയിലും പോയി സുറിയാനികൾക്ക് ധാരാളമായി പട്ടംകൊടുത്തു തുടങ്ങി. പട്ടം ആവശ്യമുള്ളവരെല്ലാം മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അനുസരണമുള്ളവരായിത്തീർന്നുകൊള്ളാമെന്ന് സത്യപ്രതിജ്ഞചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. ഡോക്ടർ മെനേസീസിൽനിന്നും പട്ടം സ്വീകരിച്ച വൈദികരിൽ സിംഹഭാഗവും അർക്കദിയാക്കോനെ ഉപേക്ഷിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭാഗത്തു ചേർന്നു. അർക്കദിയാക്കോന്റെ അനുമതികൂടാതെ മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നും പട്ടം സ്വീകരിച്ചവരെ എല്ലാം അർക്കദിയാക്കോൻ മുടക്കി. ഈ വിവരം കേട്ടയുടനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അർക്കദിയാക്കോനു മുടക്ക കല്പന അയച്ചു. ഈ പരസ്പരമുടക്കിൽനിന്നും അപ്രതിരോധമായ ഒരു ദുർഘടന സംഭവിച്ചു. മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സൈന്യബലം, ധനശക്തി, നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ആനുകൂല്യം, അർക്കദിയാക്കോനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഡോക്ടർ മെനേസീസിൽനിന്നും പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്ന വൈദികരുടെ ക്രമേണയുള്ള വർദ്ധനവ് ഇവയെല്ലാം അർക്കദിയാക്കോനെ നിരാശനും ശക്തിഹീനനും ആക്കിത്തീർത്തു. സുറിയാനിപ്പള്ളികളിലും സുറിയാനികൾക്കുമുള്ള

സുവർണ്ണം വിളിച്ചുകൂട്ടി കാർഷർ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു ഇയ്യകുട്ടരും സാമതിച്ചു."

5. മെനേസീസ് പക്ഷത്തുചേർന്ന സുറിയാനിക്കാർ ആരാണ് മി. ചാഴികാടൻ കാണിക്കുന്നില്ല.

മി. ചാഴികാടന്റെ ഈ സുദീർഘമായ വിവരണം ഭിന്ന നാരായ രണ്ടോ അതിലധികമോ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ആശയങ്ങളെ കൂട്ടിക്കുഴച്ച് ചേർത്തതായി തോന്നുന്നു. ഏഷ്യകെട്ടിയാൽ മഴച്ചിരിക്കുമെന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ വിവരണത്തിനു വലിയ മഴയും കീഴ്മേൽ മറിച്ചിലുണ്ട്. അതു പോകട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ വിവരണത്തിൽനിന്ന് പാക്കികളും മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർക്കും ഏതൽക്കാലാവട്ടത്തിൽ ഏതു നിലയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നുപൊതുവായി നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം. എന്നാൽ അതിൽനിന്ന് ഒരുകാര്യം വിശദമാകുന്നില്ല. മലങ്കരസുറിയാനിസഭയെ മുഴുവനും സ്വാധീകാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ലത്തീൻ ആക്കുന്നതിനും ദ്രവണിശ്ചയംചെയ്തു പറപ്പെട്ട ഈ മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഹിതാനുവർത്തികൾ ആകാതെ കഴിയുന്നത്ര എതിർത്തുനിന്ന അക്ക്കിയാക്കോനെയും കൂട്ടരേയും ഉപേക്ഷിച്ച് മെനേസീസ് പക്ഷത്തുചേരുകയും പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും, ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയേയും തരധികൃതന്മാരെയും സ്തംഭിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മെനേസീസിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു ആ ദ്രോഹികൾ, ആ സ്വാർത്ഥമായ തല്പരന്മാർ, ആ മലങ്കരസഭാ വൈരികൾ ആരായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. അത് ആരാണെന്നറിയുന്നതിന് നമുക്ക് ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്റെ "മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ" രണ്ടാം പന്തുകൾ നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ 13-ാം വശത്തു് ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

6. മെനേസീസിനെപ്പറ്റി

ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ. (2-ാം പ. 14-ാം അദ്ധ്യായം.)

“ലത്തീനും സുറിയാനിയും ഒന്നാക്കുന്നതാണുള്ളതായിരുന്ന അദ്ദേഹം (പോർട്ടുഗീസുകാരനെ) ഉദ്ദേശമെന്ന് അവർതന്നെ സമർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനായി മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1599 ഫെബ്രുവരി 1 നാൾ തീയതി ഗോവയിൽനിന്ന കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി. ഇരുകക്ഷികളുടെ അഭിപ്രായം ഇത്ര വിപരീതമായി തീരുമ്പോൾ വഴക്കുകളുണ്ടാവുക സാധാവികമാണല്ലോ. മാർ അബ്രാഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മെത്രാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം ഇടവകയെ താല്പാലികമായി ഭരിക്കേണ്ടതിന് ഒരാളെ നിയമിക്കണമെന്നും, മെത്രാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം പട്ടാകൊടുക്കേണ്ടതല്ലെന്നും മാപ്പാപ്പായുടെ തീരുവഴത്തിൽ കല്പിച്ചിരുന്നതായി ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആഗ്രഹവും പള്ളിസന്ദർശനവും സന്ദർശനവേളയിലെ പട്ടം കൊടയും മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനയ്ക്കു യോജിക്കാത്തതായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഏതാദ്യങ്ങളായ മറ്റു ഏല്പാടുകളും നിമിത്തം കാര്യങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുകയും വഴക്കുകളുണ്ടാവുകയും സംഗതിയാകുകയും ചെയ്തു. മെനേസീസ് കൊച്ചിയിൽ എത്തിയ ഉടനെ അക്ക്കിയാക്കോൻ അവിടേയ്ക്കു ചെല്ലണമെന്ന് ഏഴതി അറിയിക്കയാൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടുവളരെ ഭടന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ചെന്നുകണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താ അക്ക്കിയാക്കോനെ സന്തോഷപൂർവ്വം ബഹുമാനപൂർവ്വവും സീകരിക്കുകൊണ്ട് പിറോന്നാൾ തുടങ്ങി പള്ളി സന്ദർശനം നടത്താമെന്ന് അക്ക്കിയാക്കോൻ സമ്മതിച്ച് അവിടെനിന്നു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

“വൈദികന്മാരോടും ജനപ്രധാനികളോടുംകൂടി പിറോദിവസം വൈപ്പിക്കോട്ടു വിദ്യാമന്ദിരത്തിൽ ചെല്ലണമെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ അക്ക്കിയാക്കോനോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും അദ്ദേഹം അതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവധി വിട്ടു രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനും സഹചരന്മാർക്കും നിശ്ചിതസ്ഥലത്തു ചെന്നെത്തുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. അതിനിടയ്ക്കു മെനേസീസ് അവിടെ (ചെന്നമംഗല) തന്നെ പള്ളിയിൽ

പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ സർവ്വകക്ഷി സമ്മേളനം കൽദായ മെത്രാന്മാരാണ് തന്നെ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും മാർക്കുസിറ്റിപ്പുകൊണ്ട് അങ്കമാലി സൂനഹദോസിൽ വെച്ച് അർക്കിയാദക്കാരും വൈദികന്മാരും ജനങ്ങളും ചെയ്തിരുന്ന നിശ്ചയങ്ങളെല്ലാം ഇളക്കിമാറിക്കൊണ്ടെന്നും അതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗമായി കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിനെ അവരെക്കൊണ്ടു ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും ആ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി താൻ സൃഷ്ടിച്ചു വെച്ചിരുന്ന കല്ലുനകളിൽ അവരുടെ കയ്യൊപ്പു വെച്ചുകൊണ്ടെന്നും മെനേസിസ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇതിനായിട്ടായിരുന്നു അർക്കിയാദക്കാരും വൈദികന്മാരും ജനപ്രധാനികളോടുംകൂടി വെച്ചിരിക്കാതിൽ ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. അവർ വെച്ചിരിക്കാതിൽ എത്തിയ ഉടനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചില സംഗതികളെപ്പറ്റി അവരുമായി ആലോചിച്ചു. അനന്തരം പാത്രിയർക്കീസ് നെസ്തോറിയൻ ആണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം കർബാനയിലാകട്ടെ കാനോൻ ജപങ്ങലിലാകട്ടെ മറ്റൊരേതെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനകളിലാകട്ടെ മേലാൽ ഒരിക്കലേങ്കിലും ഉച്ചരിച്ചു പോകരുതെന്നു മഹാരാൻ ശിക്ഷയിൻകീഴ് എഴുത്തുമൂലം കല്പിക്കുകയും അതിൽ സ്ഥിരം കയ്യൊപ്പുവെച്ചശേഷം അർക്കിയാദക്കാരും കത്തനാരന്മാരുംകൂടി അതിനു ഒപ്പുവെക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ വലുതായ ഒരപകടത്തിൽ ചെന്നുചാടിയിരിക്കുന്നു എന്നു അർക്കിയാദക്കാരും അപ്പോൾ മനസ്സിലായി. ആയിരത്തിൽപരം വർഷങ്ങളായി തങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോന്നിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസിനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള കല്ലുനയിൽ ഒപ്പുവെക്കാൻ മനസ്സില്ലാതെയും ഒപ്പു വെക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയും വരികയാൽ അർക്കിയാദക്കാരും ആ സമയത്തുവല്ലാതെ കഴങ്ങി കീഴ്മനപ്പെടുപാലെ കൽദായ മെത്രാന്മാർതന്നെ മേലിലും തങ്ങളെ ഭരിക്കണമെന്നു വാദിച്ചിരുന്ന അർക്കിയാദക്കാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗക്കാരും ആ പാത്രിയർക്കീസിനെ പരിത്യജിക്കുന്നതായി ഒപ്പുവെച്ചുമാത്രയിൽ അവരുടെ വാങ്ങിന്റെ പ്രധാനവിഷയം തകർന്നു പോകുകൊണ്ടു ഒപ്പുവെച്ചവർ പരാജയവും ഒപ്പുവെച്ചിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു വിജയവുമാണ് ഇവിടെ സിദ്ധിച്ചത്. പക്ഷേ ഈ വിവരം പള്ളികളിൽ

7. മെന്റീസ് അനുഭൂതിയെ വെച്ച് അർത്ഥശാസ്ത്രപരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

“മനേസിസ്” മെത്രാപ്പോലീത്താ വൈദികന്മാരിൽനിന്നും വടക്കൻപാർവ്വതക്കാണ് പാർവ്വതത്വം . . . പരവൂരിൽനിന്ന് ആലങ്ങാട്ടേക്കുപോയി ആലങ്ങാട്ടുനിന്നു കാഞ്ഞൂരിലേക്ക് പോകയും ചെയ്തു. അവിടെ ഏതാനും പുതിയ ഒരു സ്ത്രീ കാരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചില്ലെന്നതന്നെയല്ല, പള്ളി ബലപ്രയോഗംകൊണ്ടു തുറച്ചിട്ടു കയറാൻ കഴിയാതെ വന്നു. അർക്കിയാക്കോൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ചെന്നു കണ്ടില്ല. അതിനാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ദേഹത്തിനു എഴുതിത്തന്നതും അദ്ദേഹം ഉടനെതന്നെ ചെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണുകയും ചെയ്തു. ആയിരത്തിൽപരം വാഗ്ദാനങ്ങളായി തങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുന്ന പാത്രീയർക്കിടയിൽ പരിത്യജിക്കണമെന്ന നിർബന്ധിക്കുന്നത് ഭക്ഷാഭത്തിനു കാരണമാണെന്നും അദ്ദേഹം യഥാഭാഗ്യം സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരുന്നത് അതിനാലാണെന്നും അർക്കിയാക്കോൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞറിയിച്ചു. മനേസിസിനു ശരിയായ അധികാരമുണ്ടോ എന്നുള്ള സംശയം ഒരു സുന്നഹദോസിൽപെട്ട് നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതാണെന്നും അതിനിടയ്ക്കു അദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാന്റെ നിലയിൽ പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും “വാഴ്” കൊടുക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ലെന്നും അധികാരസംബന്ധമായ യാതൊരു പ്രശ്നത്തിനും ചെല്ലേണ്ടതല്ലെന്നും ഇതുകേൾക്കുകയും സമ്മതിച്ച ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും അതിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും അർക്കിയാക്കോനും കത്തനാർമാരും കയ്യൊപ്പു വെക്കുകയും ചെയ്തു പിന്നീട് സന്ദർശിച്ചത് ഉദയം പേരൂരിനെയാണ്. ഉദയം പേരൂർ വെച്ച് ശമാശനാർക്ക് പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നുകൂടി മനേസിസ് തീർച്ചയാക്കി.

പൂർണ്ണമായും വിട്ടുപോയതായിരുന്നു. അതിനാൽ വിശ്വാസമാണെന്നും തനിമിത്തം താൻ അറിയില്ലെന്നും സിദ്ധിച്ചെന്നും അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ആലോചിച്ചിരിക്കുന്ന സുനഹദോസുകൂടുന്ന സാഗതിക്കു വിശ്വാസമായിത്തീർന്നു. അക്കിദിയാക്കോൻ മറുപടികൊടുത്തു. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ അക്കിദിയാക്കോന്റെ ഏഴുത്തു വകയ്ക്കാണ് 1599-ാമാണ്ടിലെ കാശാനയ്ക്കു മുൻവരുമ്പു കഷ്ടാനുഭവം അയാൾക്ക് 33 ശതമാനമാക്കു പട്ടംകൊടുക്കുവാണുചെയ്തത്. പട്ടം ഏറ്റവുമേക്കുറച്ച് ത്രെന്തോസ് സുനഹദോസിന്റെ നിയമം അനുസരിച്ചുള്ള വിശ്വാസസത്യം ചെയ്തിട്ടുതിരുന്നപോലും പൊഞ്ചൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും പേരിലുള്ള കീഴ്വഴക്കവും നെസ്തോറിയൻപാശ്ചാത്യസഭയും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും മാപ്പാപ്പായിക്കു കീഴ്വഴക്കുകളും അദ്ദേഹം നിയമിക്കുന്ന മെത്രാനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും വിശേഷാൽ സത്യം ചെയ്യിക്കേണ്ടതായി.

“മെനേസീസ് ഉദിയംപേരൂരിൽനിന്നു കടുത്തുരുത്തിലെത്തി. അവിടെ വലിയ പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം വിശുദ്ധവാരത്തിലെ തിരുക്കർമ്മങ്ങളെ അനുഷ്ഠിച്ചു. അക്കിദിയാക്കോൻ തന്റെ ഹിതത്തിനു കീഴ്പ്പെടാതെ കനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ വീക്ഷിച്ച് തൽസ്ഥാനത്തു് വേരൊരാളെ നിയമിക്കുവാൻ മെനേസീസ് ആലോചിച്ചു. അക്കിദിയാക്കോന്റെ അടുത്ത സംബാധിയും കാവിലങ്ങാടു പള്ളി ഇടവകക്കാരനുമായ തോമ്മാകുഞ്ചൻ കത്തനാരെയാണ് ആസ്ഥാനത്തിൽനിയമിക്കുവാൻ മെനേസീസ് കരുതിയിരുന്നതു്. പക്ഷേ ഈ സംഗതിയേപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരോടു് ആലോചിച്ചപ്പോൾ അവർ അതിനെ വിരോധിക്കുവാണുണ്ടായതു്. അക്കിദിയാക്കോൻ ചില പ

കൊല്ലി അറിവുകൊണ്ടുകൊണ്ടും ഇരുപതുദിവസത്തെ അവധി
 അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും അതിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം വരി
 ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടും നിയമിച്ചുകൊള്ളാ
 മെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായം മെത്രാപ്പോലീ
 തായുടെ ഹിതമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും അക്
 റിയാക്കോൻ ഏഴടി അയച്ചിരുന്ന ലേഖനം അവിടെ (തൃപ്പൂ
 ണിത്തുറ) വെച്ചു കൈപ്പറ്റുകയും അതിനടുത്തു മറുപടി അയ
 ക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ നൊസ്റ്റാറിയൻ അബദ്ധങ്ങൾ മുതലായവ
 യെ പരിശുദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും ബാ
 ബേൽപാത്രിയർക്കീസിനെ ഉപേക്ഷിക്കണം, മാപ്പാപ്പാ നിയമിക്ക
 ന്ന മെത്രാനെ സ്വീകരിക്കണം എന്നിങ്ങനെ അധികാരസംബ
 ധമായും മറ്റും പത്തു സംഗതികൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ
 സമ്മതിക്കണമെന്നും നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൊ
 ട്ടുണ്ടല്ലൂരിൽ വെച്ച് അക്രിയാക്കോന്റെ മറുപടി (മെനേസീസി
 ന്) കാട്ടി. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിനു
 താൻ സന്നദ്ധനാണെങ്കിലും കൊട്ടുണ്ടല്ലൂരിൽ ചെല്ലുവാൻ നിവൃ
 ത്തിയില്ലെന്നും കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ പെട്ട വൈപ്പിക്കോട്ടിൽ ചെ
 ള്ളവർക്കു കൊള്ളാമെന്നുമായിരുന്നു അതിൽ അറിയിച്ചിരുന്നത്. തി
 ഭനുസാരം മെനേസീസ് വൈപ്പിക്കോട്ടിൽ എത്തി താമസിച്ചു.
 അക്രിയാക്കോൻ ഒടുവളരെ വൈദികരെ വൈദികന്മാരോട
 കൂടി അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നു കാണുകയും പ്രസ്തുത പത്തു
 സംഗതികളും സമ്മതിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം സു
 നഹദോസുകൂടേണ്ട സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി ആലോചനയായി. അ
 ക്രിയാക്കോൻ സമ്മേളനസ്ഥാനമായി അങ്കമാലി തെരഞ്ഞെ
 ട്തു. എന്നാൽ മെനേസീസിന്റെ അഭീഷ്ടം അനുസരിച്ച് അത
 നായി ഉദയം പോർ നിശ്ചയിക്കുകയും (1599) ജൂൺ 20-ാംനു
 ആയ പത്തു കഴിഞ്ഞുവരുന്ന മൂന്നാംതായറാഴ്ച സുനഹി
 ദാസ് ആരംഭിക്കത്തക്കവണ്ണം തീർച്ചയാക്കി അതിനെ സംബന്ധി
 ച്ചുള്ള വിളംബരം അക്രിയാക്കോനും മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൂട
 മേയിമാസം 14-ാംനു പള്ളികളിൽ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

8. സാമാന്യം ദീർഘമായ രണ്ട് ഉദ്ധരണികൾ-

അ. 21. ചാഴികാടൻ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും മറ്റേതു? അ. ചെങ്ങാർച്ചേന്റെ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിൽനിന്നും അാൻ ഇവിടെ ഭവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇനി മാനുവായനക്കാരെ വിശേഷാൽ പഠിപ്പിക്കുകയുണ്ടു ആവാശ്യമില്ല. അർക്കിയാക്കോനും വടക്കേഭാഗത്തും പൊതുവിൽ മെനേസീസിനോടു മത്സരത്തിലും വിരോധത്തിലും വർത്തിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തെക്കേഭാഗത്താണ് ഉദിയംപേരൂരും കടുത്തുരുത്തിയിലും വെച്ച് സമാധാനമാത്രം നോക്കി മെനേസീസിന്റെ ഭാഗത്തു പോകുകയുണ്ടു അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പട്ടം മുതലായവ സ്വീകരിക്കുകയും തദനന്തരം മെനേസീസിന്റെ ശക്തിയും ശൈല്യവും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. “കടുത്തുരുത്തിയിലെ കലമഹിമയുള്ള അർഹമായക്കാരും പട്ടക്കാരും റോമാപ്പള്ളിയോടും ഡൊക്ടർ, മെനേസീസിനോടും അനുസരണം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. റോമാപ്പള്ളിയോടു ഏല്പാവരിലും ആദ്യമായി കീഴ്വഴക്കം പറഞ്ഞവർ കടുത്തുരുത്തിക്കാരാണ്” എന്നു മി. ചാഴികാടൻ (P. 171) ഗോവെയ 46-ാം വശം ഉദ്ധരിച്ച് അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ കടുത്തുരുത്തി, ഉദിയംപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ തെക്കേഭാഗർ മലങ്കരസഭയെ ശത്രുഹസ്തങ്ങളിൽ ഒറ്റിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു അർക്കിയാക്കോനെയും കൂട്ടരേയും മെനേസീസിന്റെ കടുക്കിൽ അകപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന കുപ്രസിദ്ധി ചരിത്രമുള്ള കാലത്തോളം ഒരു തീരാക്കളങ്കമായി അവരിൽ നിലകൊള്ളു. ആകയാൽ “പോർട്ടുഗീസുകാരെ മിത്രങ്ങളായി ആരംഭത്തിൽ സുറിയാനിക്കാർ സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരും സുറിയാനിക്കാരുമായി ജന്മശത്രുക്കളായിട്ടാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്” എന്ന പ്രസ്താവനയിലെ “സുറിയാനിക്കാരിൽ” മി. ചാഴികാടൻ തെക്കേഭാഗത്തേ കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതായി കാണുന്നതിനാൽ, അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ മാനുവായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കണമെന്നതാലുപ്യം നിമിത്തമാണ് ഇത്ര ദീർഘമായി ഇതിനെപ്പറ്റി ഉപന്യസിച്ചത്.

വർക്കി വടക്കേഭാഗവിദ്വേഷത്തിന്റെ

രണ്ടാമത്തെ കാരണം.

9. പോർട്ടുഗീസുകാർക്ക് സുറിയാനിക്കാരായ വടക്കേഭാഗ

[illegible]

പറക്കി തെക്കുഭാഗമെത്രയും മലങ്ങൾ.

10. ഈ പരീക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് ധാരാളമായി ജനിച്ച് സങ്കരജാതിയാണ്. ഇന്നു തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ കാണുന്ന ചെമ്പൻതലമുടി, പൂച്ചക്കണ്ണി, 'ഉച്ചാന്താടി' മുതലായ വൈ ജാത്യലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയവർ. മി. ചാഴികാടൻ 3-ാം അദ്ധ്യായം 16-ാം ലക്കത്തിൽ തത്സംബന്ധമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മുഴുവൻ അബദ്ധമാണ്. അത് ഇങ്ങനെയാണ്:- "കുന്നായ സമുദായക്കാർ കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ, വിദ്യാഭ്യാസം, മതം ഇവയിൽ നാട്ടുകിസ്താനികളോടുകൂടി ഏകയോഗക്ഷേമമായി വസിച്ചിരുന്നെങ്കിലും വിവാഹകാര്യത്തിൽ അവർ ഇന്നത്തേപ്പോലെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കുടിയേറിയകാലത്തും നാട്ടുകാരോടു ബന്ധപ്പെടാതെ വേർതിരിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. നരവംശശാസ്ത്രദൃഷ്ട്യാ നോക്കുന്നപക്ഷം കുന്നായക്കാർ മലയാളത്തെ ദ്രാവിഡവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടവരാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാം. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റേയും ഉയർന്ന അഗ്രം വളഞ്ഞ നാസികയും, വിശാലമായ നെറ്റിത്തടവും, അകത്തൊട്ടൊതുങ്ങിയ ചൊടിയും ക്രിസ്താബ്ദം നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഇന്നുവരെ

ഇൻഡ്യയിലെ ഉഷ്ണമേഖലയിൽ പാശ്ചാത്യ വിദ്യാർത്ഥികൾ
പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ വിവാഹബന്ധനകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറി-
യില്ലായ്മ, കൊച്ചിയിൽ കാണുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെയും കിഴക്കും
പുറം ആഫ്രിക്കയിലുള്ളവരുടെയും കടികയറിയവരാണ്. എ-
ന്നാൽ അവരുടെ നിറത്തിന് സാദൃശ്യം പുറത്തുവന്നു വന്നിട്ടില്ല.
സിറിയയിൽനിന്നുവന്ന യഹൂദന്മാരും സിറിയയിൽനിന്നുവന്ന ക്രി-
സ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ നിറത്തിൽ അന്തരം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി
ഇന്നു കാണുന്നതിനുള്ള കാരണത്തെപ്പറ്റി ഇതേഴുന്നയാൾ
യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ തിരക്കിയതിൽ. യഹൂദന്മാർ അവ-
രുടെ വിവാഹം അവരുടെ കടികയറാം മുതൽ ഇന്നുവരെയും
സിറീയ, ബഗ്ദാദ്, ആലപ്പോ മുതലായ പാശ്ചാത്യ ഏ-
ഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെയും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെയും യ-
ഹൂദന്മാരുമായി തുടർന്നു നടത്തിവരുന്നതായി അറിയുന്നതിനിട-
യായി. കൊച്ചിയിൽ ഇന്നുള്ള യഹൂദകുടുംബങ്ങളിൽ തിരക്കി-
യതിൽ അവരുടെ പിതൃവഴിയിലോ മാതൃവഴിയിലോ ഉള്ളവർ
രണ്ടും മൂന്നും തലമുറകൾക്കകത്തു ബഗ്ദാദിൽനിന്നോ ആലപ്പോ-
യിൽനിന്നോ മറ്റു യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നോ വിവാഹ-
ബന്ധമൂലം വന്നിട്ടുള്ളവരാണെന്നു മനസ്സിലായി. പാശ്ചാത്യരാ-
ജ്യങ്ങളിലെ യഹൂദന്മാരുമായി കൊച്ചിയിലെ യഹൂദന്മാർ ഇന്നു
വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ നിറം
നഷ്ടപ്പെടാതെ സംരക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ക്നാനായക്കാർ 345-നു
ശേഷം സുറിയായുമായി വൈദികബന്ധമല്ലാതെ വിവാഹബന്ധ-
മില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇൻഡ്യയിലെ അസഹ്യമായ ചൂട് അവരു-
ടെ നിറം അപഹരിച്ചു കളഞ്ഞതാണ്. ഈ ഉദ്യമം മുഴുവനും
അവാസ്തവ പ്രസ്താവനകളുടെ ഒരു ക്രന്ദനമാണ്. വിവാഹകാ-
ർത്തിൽ നാട്ടുകാരോടു ബന്ധപ്പെടാതെ ദൈർത്തിരിഞ്ഞു നിന്നി-
രുന്ന എന്നതു ഇപ്പോൾ ഒരു “പൊണ്ണക്കായ്ക്ക” പറയുന്നതു മാ-
ത്രമാണ്. ഈസോപ്പിന്റെ കഥയിലെ കുറുക്കൻ മുന്തിരിക്കാപ്പ-
യ്ക്കു പഠിക്കാൻ ചാടി മടുത്തപ്പോൾ, ഹീ, അതു പട്ടിക്കം. എനി-
ക്കുവേണ്ടാ, എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെയാണ് ഇവരുടെയും പറ-

ചിൽ . . . മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിന്റെ കാരണം പിന്നീട് പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. എന്നാൽ 'കലപ്പില്ലാത്ത'വാലികളായ ഇവരിൽ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എന്തുമാത്രം പാകിരുന്നത് കലൻ എന്നതിനു കണക്കില്ല. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവർ നായർ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതായി മോൺസ്സോറാറ എന്ന ഈശോസഭാ വൈദികൻ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ ചുട് എറിട്ടും നിറം തീർത്തു നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല എന്ന് ഒരിടത്തും, ഇൻഡ്യയിലെ അസഹ്യമായ ചുട് നിറം അപഹരിച്ചു കളഞ്ഞു എന്ന് അല്പം താഴെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പോകട്ടെ. കൊച്ചിയിലെ വെളുത്ത യൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിറഭേദം കടന്നു കൂടാത്തതിന്റെ കാരണമായി മി. ചാഴികാടന്റെ തിരക്കത്തിൽ അറിഞ്ഞത് അവർക്ക് വിദേശയൂദന്മാരുമായി ഇന്നും സാധാരണ വിവാഹബന്ധം ഉണ്ടെന്നതാണല്ലോ. ആരോടാണു തിരക്കിയതെന്ന് മി. ജോസഫ് പറയുന്നില്ല. മി. ജോസഫിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒരു മാനുസ്ക്രിപ്റ്റിന്റെ മുമ്പേറ ഡോക്ടർ എ. ഐ. സൈമൺ എന്ന കൊച്ചിയിലെ യൂദപ്രമാണിയെ കണ്ടുചോദിച്ചതിൽ, മി. ജോസഫ് പറയുന്നതരത്തിലുള്ള വിവാഹം നടക്കുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി മറുപടി നൽകി. അവർ സാധാരണ വിവാഹം ചെയ്യുന്നത് നാട്ടിലുള്ള അവരുടെ സമുദായാംഗങ്ങളുമായി മാത്രമത്രെ. വിദേശ യൂദന്മാരുമായി വിവാഹം നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു വല്ലപ്പോഴും, അസാധാരണമായും മാത്രമാണ്. അതിനുദാഹരണമായി അദ്ദേഹം എടുത്തു കാണിച്ചത് പട്ടാളത്തിൽ സേവിച്ചിരുന്ന ഏതാനും യൂറോപ്യന്മാരായ യൂദയുവാക്കൾ കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധാനന്തരം സന്ദർശനം കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി. അവരിൽ ചിലർ ഏതാനും യൂദയുവതികളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയി. അവരുടെ വിവാഹച്ചടങ്ങുകളേയും പാട്ടുകളേയും സംബന്ധിച്ചും മി. സൈമൺ പറഞ്ഞത് അവയെല്ലാം പെരും "നാടൻ" മാത്രമാണ്, ശീമയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നവയോ അവയുടെ അനുകരണമോ അല്ല എന്നാണ്. "കൊടുങ്ങല്ലൂരേ മൂന്നു ചെല്ലെട്ടുകൾ" എന്ന

അഭിമാനത്തിൽ മി. ചാഴികാടൻ "സത്യനാഭ"ത്തിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനത്തിനു ഡോക്ടർ സൈമൺ നൽകിയ പ്രത്യാഘാതത്തിൽ യൂണിറ്റിന്റെ പ്രധാന പാട്ടുകളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. (സത്യനാഭം: 1941 ജനുവരി 25.) "കൊച്ചിയിലെ യൂണിറ്റിന്റെ ഇടയിലും കല്യാണത്തിനു ദമ്പതിമാരെ മണക്കോലത്തിൽ ഇരുത്തിയശേഷം സ്ത്രീകൾ രണ്ടുഭാഗമായി തിരിഞ്ഞു നിന്നു പ്രധാന കല്യാണപ്പന്തലിൽ വെച്ചു പാട്ടുപാടുന്ന പതിവ് ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ഇതേ പതിവ് ഇന്നും സിറിയയിലും ബഗദാദിലുമുള്ള യൂണിറ്റിന്റെ ഇടയിൽ നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഇതേഴുതുന്നയാളിനു വിശ്വാസയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ അറിയാം" എന്നു മി. ചാഴികാടൻ 6-ാം വശത്തും "നമ്മുടെ മൈലാഞ്ചിയിൽ, അന്നും ചാത്തൂർ, ദമ്പതിമാർ വാഴക്കൊട്ടക്കൽ, കല്യാണപ്പന്തലിൽ സ്ത്രീകളുടെ പാട്ട്, നട, കുരവ, കല്യാണസദ്യയിലെ ഭക്ഷണക്രമം മുതലായ ആചാരങ്ങൾ സിറിയ, മെസോപ്പട്ടേമിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ സുറിയാനിക്കാർ കഴിഞ്ഞ അനേകശതവർഷങ്ങളായിട്ട് തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുമ്പോഴാണ് അവയുടെ പ്രാധാന്യം നമുക്കു സുഗ്രഹ്യമാകുന്നത്" എന്ന് 213-ാം വശത്തും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തെക്കുംഭാഗം ഇതരന്മാരിൽ നിന്നു ഭിന്നങ്ങളായി ഉള്ള ആചാരങ്ങളെല്ലാം സിറിയ, മെസോപ്പട്ടേമിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ആചാരങ്ങളാണെന്ന് യാതൊരു പ്രമാണവും കാണിക്കാതെ മി. ചാഴികാടൻ സധൈര്യം തട്ടിമുട്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനു ഒരു താങ്ങായി കൊച്ചിയിലെ വെളുത്ത യൂണിറ്റിന്റെ ആചാരങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൊച്ചിയിലെ പരദേശിയൂണിറ്റിന്റെ ഒരു പ്രമാണിയായ ഡോക്ടർ സൈമൺ പറയുന്നത്, താലികെട്ടു മുതലായ അവരുടെ വിവാഹച്ചടങ്ങുകളും പാട്ടുകളുമെല്ലാം ഉരുവത്തിലും ആശയത്തിലും വെറും 'നാടൻചരക്കാണ്': ശീമയിലുള്ളതോ ശീമയിൽ നിന്നു കിട്ടിയതോ അല്ല എന്നത്രേ. അനേക ശതവത്സരക്കാലം കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ അടുത്തും സെന്റാർട്ടത്തിലും തുല്യസ്ഥാപനങ്ങളിലും വ്യാപാരങ്ങളിലും കഴിച്ചുകൂട്ടിയ യൂണിറ്റിന്റെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന

രണ്ടു പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവ രണ്ടു പാത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ പാത്രങ്ങൾ സൈദ്ധാന്തം തെളിയിക്കുന്നു. ഞാൻ മുൻപാണു ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നതായി ഡോക്ടർ സൈമൺമായി പറയുന്ന കണ്ടുപിടിത്തം സാധിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ടി. യാൻ മൂലം നടത്തിയ കത്തിടപാടുകളിൽ ഒന്നിനു ഡോക്ടർ സൈമൺ നൽകിയ മറുപടിയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

"I know Mr. Chazhicattu very well, and have a copy with me of his book 'the Syrian Colonisation of Malabar'. I have read his reference to Joseph Rabban and our copper plates; and in reply to his article in the local paper Satyandam of October 26, 1940 headed 'മഹാഭാരത പട്ടണത്തിലെ മൂന്നു ചെപ്പേടുകൾ'. I wrote three articles in the same paper under the caption 'the Jewish copper plates'. I would advise you to get copies of these, as they deal with the points raised by you in detail; and completely smash the 'psychological suggestibility' and internal evidence of Mr. Chazhicattu. He never came out to refute my authorities and assertions. Mr. Chazhicattu certainly see things in a perverted light".

"മി. ചാഴികാടനെ ഞാൻ നല്ലവണ്ണം അറിയും. 'സുറിയാനി കാര്യങ്ങളുടെ കേരളപ്രവേശം' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. ജോസഫ് റബ്ബാനെയും ഞങ്ങളുടെ ചെപ്പേടിനെയും പറ്റി അതിൽ പറയുന്ന ഭാഗം ഞാൻ വായിച്ചു. സ്ഥലത്തെ ഒരു പത്രമായ 'സത്യനാദ'ത്തിന്റെ 1940 ഒക്ടോബർ 26-ാം തീയതിയിലെ ലക്കത്തിൽ 'മഹാഭാരത പട്ടണത്തിലെ മൂന്നു ചെപ്പേടുകൾ' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള, ലേഖനത്തിനു മറുപടിയായ ആ പത്രത്തിൽതന്നെ ഞാൻ മൂന്നു ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. താങ്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങൾ അവയിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലും മി. ജോസഫിന്റെ Psychological suggestibility (എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്ന ഉദ്ഭാസ ചിന്തയുത്ഥി) യേയും ആദ്യത്തെ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളും അ

1. മി. ചാലിക്കാടൻ അന്തർനേത്രങ്ങൾക്ക് എന്തൊരു പിശകു പററിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെയും അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹം തെക്കുംഭാഗരിൽ പ്രതിപക്ഷത്തിനും ഉയൻ അഗ്രംവളഞ്ഞ നാസികയും വിശാലമായ നെറ്റിത്തടവും കൈ ഉള്ളതായും നരവംശശാസ്ത്രപ്രകാരം ദ്രാവിഡ വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തനായും അവരെ ദർശിക്കുന്നത്. ചെത്തു കണ്ണുള്ള മറ്റൊരും അങ്ങനെ കാണുന്നതായി അറിയുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ പുതിയ സ്റ്റെയിറുമാനവൽ ഒന്നാം പുസ്തകം 404-5 വശങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

"General characteristics of the people. Appearance: The Syrian Christians are quite like the higher Hindu castes in complexion and build. A few families trace their descent from the Syrian immigrants but the bulk of the Syrian Christians belong to the same race as the Hindus among whom they live."

"ജനങ്ങളുടെ സാമാന്യ ലക്ഷണങ്ങൾ. ആകൃതി: സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ വണ്ണത്തിലും നിർമ്മാണത്തിലും ഉയൻജാതിഹിന്തുക്കളെപ്പോലെ തന്നെയാണ്. ചുരുക്കം ചില കുടുംബങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി ഭരമാന്തരാധിവാസികളായി വന്ന സുറിയാനിക്കാരിൽ നിന്നാണത്രെ. എന്നാൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രധാന ഭാഗവും അവർ ആരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നുവാ ആ ഹിന്തുക്കളുടെ ജാതിയിൽപെട്ടവരാണ്". പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം 662-ാം വശത്തു് ഇങ്ങനെയും കാണുന്നു;

"The majority of the Christians in Travancore are called Syrian Christians. The Syrian Church of Malabar is the oldest church in the whole of India. Originally, some people of

Syrian origin must have settled down on the Malabar coast, though their number might have been very limited. Gradually their numbers increased by the admission within their ranks of the off-spring of intermarriages between the members of successive batches of immigrants and the inhabitants of the land. It is stated by certain authors that "the members of the Church of Malabar are called Syrians not because they have Syrian blood in their veins but because they have a Syrian liturgy. They are not of the Syrian nation but of the Syrian rite. The name in this case is not an ethnological or geographical designation but is simply ecclesiastical".

“തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. മലയാളത്തെ ഈ സുറിയാനിസഭയെ ഇൻഡ്യാ ഒട്ടകളുതിലേക്കു പുരാതനമായത്. ഉത്ഭവത്തിൽ സുറിയാക്കാരായ കുറേ ആളുകൾ-അവരുടെ സംഖ്യ വളരെ പരിമിതമായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും-ആദ്യം മലയാളതീരത്തു നിവാസം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കണം. പീന്നീട് ഒന്നിനു പിറകെ മറ്റൊന്നായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കുടുംബങ്ങൾ സംഘങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും സ്ഥലനിവാസികളുമായി ചെല്ല മിശ്രവിവാഹത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവരും കൂടിച്ചേർന്നു അവരുടെ സംഖ്യ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവശായി. ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് “മലങ്കരസഭാംഗങ്ങൾ സുറിയാനിക്കാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത് അവരുടെ സിരകളിൽകൂടി സിറിയൻ രക്തം പ്രവഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല, പ്രത്യുത അവരുടെ ആരാധനക്രമ സുറിയാനിയിൽ ആയതുകൊണ്ടാണ്; ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രസ്തുതനാമധേയം ജാതീയമോ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമോ അല്ല, സഭാസംബന്ധമായ ഒന്നുമാത്രമത്രെ” എന്നാണ്.

സ്റ്റേയിററു മാനുവലിൽ നിന്നു ഞാൻ ആദ്യം ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധൃതം തനിച്ചുനോക്കിയാൽ, എന്റെ വാദത്തിന് എതിരായ ഒരു അർത്ഥപ്രതീതിയല്ലയോ അതു വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് ഒരു സംശയം ജനിച്ചേക്കാം. മലയാള സുറിയാനി

ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചുരുക്കം ചില കുടുംബങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി കി-
യോത്തീയവന്ന സുറിയാനിക്കാരിൽ നിന്നും ആകുന്നു എന്നു
തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കുടുംബങ്ങൾ ക്നാനി നെ-
രൻ കൊണ്ടുവന്നതായി പറയുന്ന 72 കുടുംബങ്ങൾ മനോ-
ജനനം അത്ഥമാക്കാൻ പാടില്ലേ? ബഹുഭൂരിഭാഗം വരുന്ന ചിന്ത
വർത്തിൽ പെട്ട നാട്ടുകിസ്ത്യാനികളായ വടക്കുകോൾ കുടുംബങ്ങ-
ളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ 72-നെ ചുരുക്കം ചില
കുടുംബങ്ങൾ എന്നു പറയാവുന്നതല്ലയോ? ഈ ഭാഗത്തിൽ ഈ
ദൃശ്യമായ ഒരു വിപരീതാത്ഥം കല്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു 662-ാം
വശത്തെ വിവരണം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. തെക്കുകോൾ വാദി-
ക്കുന്നതുപോലെ ഭേദാന്തരവാദിവാസത്തിനുവന്ന സുറിയാനിക്കാർ
തനിച്ച് ഒരു ഭിന്ന ജനക്കൂട്ടമായി, നാട്ടുകിസ്ത്യാനികളുമായി വി-
വാഹബന്ധത്തിൽ ഏല്പുടാതെ, നിന്നിട്ടുള്ളതായി സ്റ്റെയിറ-
മാനുവൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ അറിവില്ല. മലയാളത്തു് ഒരു സംഘം
സുറിയാനിക്കാർ മാത്രമല്ല കുടിയേറിപ്പാർത്തതെന്നും, ഇങ്ങനെ
പാർത്തവർ നാട്ടുകാരായി മിശ്രവിവാഹത്തിൽ ഏല്പുട്ടു എന്നും
സഭസ്വതീലകൻ വേലുപ്പിള്ള അവർകൾ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ
പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മലയാളസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ധമനി-
കളിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന രക്തത്തിൽ ഭേദാന്തരവാസത്തിനായി
വന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ രക്തത്തിന്റെ ഒരു ശം കൂടെ ഉണ്ടെ-
ങ്കിലും, ആ കാരണത്താലല്ല അവരെ സുറിയാനിക്കാരെന്നു വി-
ളിക്കുന്നതു്. പ്രത്യുത, അവരുടെ പരമ്പാരാധനക്രമം സുറിയാ-
നി ഭാഷയിൽ ആയതുകൊണ്ടാണു് എന്ന അഭിപ്രായം പ്രത്യേ-
കം പ്രസ്താവ്യമായി നമ്മുടെ സഭസ്വതീലകൻ അവർകൾ ഗണി-
ക്കുന്നു എന്നു നാം അനുസ്മരിക്കണം. ഈ കഴിഞ്ഞ 1941-ൽ
എടുത്ത ഇൻഡ്യയിലെ ജനസംഖ്യാ വിവരണം 15-ാം പുസ്തകം
135-ാം പുറത്തു് ഈ കാര്യം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

"The Church in Travancore was thus one of the oldest
in the world, older than in any other part of India, and in
most parts of Europe. It was obviously Eastern in character
and Syrian in liturgy. Its members were called Syrian

Christians not because they were of Syrian blood or a Syrian nation but because they followed a Syrian liturgy and used prayers and scriptures written in Syriac language. Thus the nomenclature was purely ecclesiastical rather than geographical, ethnological or political.

തദ്വിതാംകൂറിലെ സഭാലോകത്തിൽ ഉള്ളതിലേക്കും പുരാതനമായതിൽ ഒന്നും, ഇൻഡ്യയിലെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലെ എന്നുപോലെ തന്നെ യൂറോപ്പിൽ മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ളതിനേക്കാൾ പ്രാകൃതവുമാണ്. അതു പ്രകൃതിയിൽ പൌരസ്ത്യവും പരസ്യാരാധനയിൽ സിറിയനും ആയിരുന്നു എന്ന് സ്പഷ്ടമത്രെ. അതിന്റെ അംഗങ്ങൾ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നത്. അവരിൽ സിറിയൻ രക്തം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലോ അവർ സിറിയൻജാതി ആയിരുന്നതിനാലോ അല്ല, നേരേമറിച്ച് അവർ സുറിയാനി ആരാധനകൂടം അനുസരിച്ചിരുന്നതിനാലും സുറിയാനിയിൽ എഴുതപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനകളും വേദപുസ്തകങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിനാലുമാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ അഭിധാനപ്രയോഗം വെറും സഭാവിഷയകമാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമോ ജാതീയമോ രാഷ്ട്രീയമോ അല്ലതന്നെ.

ഈ ഉദ്യമങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത് മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അഥവാ മാർ തോമ്മാനസ്രാണികൾ വിഭേദശങ്ങളിൽനിന്നും പലപ്പോഴായി വന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത, സംഘ്രയിൽ ബഹുലമല്ലാത്ത, സുറിയാനികളുംബങ്ങളുടെയും സമഭേദികളുടെയും സമ്മിശ്രവിവാഹഫലമായുണ്ടായ ഒരു സങ്കരജനതയാകുന്നു എന്നാണല്ലോ. തനിസുറിയാനിക്കാരായി മിശ്രപ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു അറിവില്ല. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന വർഗ്ഗത്തിൽ അവർ തെക്കുംഭാഗരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നരവംശശാസ്ത്രപ്രകാരം ദ്രാവിഡവർക്കു ലക്ഷണങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും തെക്കുംഭാഗരിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ആ വസ്തുത തീർച്ചയായും അവർ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞേതെന്നു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഉള്ള സങ്കര

താഴെ പറയുന്ന ഇന്ത്യൻ പ്രകൃതിക്കും പക്ഷികൾക്കും സാധാരണ യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്താൻ പര്യാപ്തമാകാത്ത വിധത്തിൽ അത്ര ലാലപ്രായമായ ഒന്നാണ്.

“കൊച്ചിയിലെ സുറിയാനികത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സി’ നെപ്പറ്റി പര്യാലോചിക്കാൻ 1943 ഫെബ്രുവരി 14-ാംനു എറണാകുളം അതിമെത്രാസനപ്പള്ളിവക സ്കൂളിൽ കൂടിയ പൊതു യോഗത്തിൽ ആഭ്യക്ഷം വഹിച്ച ശ്രീമാൻ ഇലഞ്ഞിക്കൽ തയ്യ്യാള കഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ അവർകൾ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ടി മാർച്ച് 13-ാംനുയിലെ “സത്യനാദ”ത്തിൽ നിന്നും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “സിറിയൻ കത്തോലിക്കരായ നാം സിറിയൻഭാഷയിൽ മതകമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗമെന്നല്ലാതെ മറ്റു സമുദായങ്ങളിൽപെട്ട സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നും വേർപെട്ട ഒരു ജാതിക്കാരല്ലെന്ന് ഏവർക്കും ബോദ്ധ്യമുള്ളതാണ്. സിറിയൻരീതിയിൽപെട്ടവരും കേരളത്തിലെ ഹൈന്ദവസമുദായങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിസ്ത്യാനിമതത്തിലേക്കു വന്നവരുമാണ് നാം.....സിറിയൻ കത്തോലിക്കർ സിറിയഭാഗക്കാർ അല്ലെന്ന്, നാം എല്ലാം ഭാരതീയരും കേരളീയരുമാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നാം വിസ്മരിക്കരുത്.....കേരളീയരായ നാമെല്ലാം ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും ഭാഷയിലും വേഷത്തിലും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ സാക്ഷാൽ ദേശീയതയിലും ഒന്നുതന്നെയാണ്പത്തോ മുപ്പതോ കുടുംബങ്ങൾ അനേകം എറണാകുളംകൾക്കു മുമ്പു് സിറിയായിൽനിന്നു വന്നു് നമ്മുടെ ഇടയിൽ പയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെനിന്നും അറബിക്കടലിൽ അൻപതു മൈൽ ദൂരം പോയിട്ടു് അവിടെ കാണുന്ന ജലം പെരിയാറ്റിലെ ജലമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ എത്രമാത്രം വാസ്തവമായിരിക്കുമോ അത്രമാത്രമേ നാം സിറിയക്കാരാണെന്നു പറയുന്നതിലും യാഥാർത്ഥ്യമുണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. അറബിക്കടലിലെ മഹാജലസഞ്ചയത്തിൽ അണുപ്രമാണം പെരിയാറ്റിലെ ജലവും കാണും. ഈ രീതിയിൽ കേരളത്തിനു പുറത്തുനിന്നുമുള്ള അല്പമാത്ര കലർച്ച മറ്റു പല ജനവിഭാഗങ്ങളിലും കണ്ടേക്കാം”.

അവയോൽ അല്ലാത്തതായതുകൊണ്ട് ദൃഷ്ടിയിൽ വന്നാൽ അത്
 ഈ മറ്റേ ഭാഗികളിലും ഉയർന്ന് അതുവളഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ
 ശാഖമായ നൊവിത്താലും മാറുമുള്ളവർ പാതാളമുണ്ടു്; നി
 ത്തിൽ കുമ്പനാലും വെളമ്പനാലും ഉണ്ടു്; ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ
 ഒന്നിലും തെക്കുംഭാഗത്തെ ഇതരവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നു് ഭിന്നന്മാരായി
 കാണിക്കത്തക്ക യാതൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ തെക്കുംഭാഗത്ത് പല
 രിലും പ്രത്യക്ഷമായി കാണാകുന്ന പുച്ചക്കണ്ണു്, ചെമ്പൻമീശ,
 മുതലായി ഇത്രയധികം ജാതി സങ്കരലക്ഷണങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന
 മറ്റൊരുവർഗ്ഗവും മലയാളത്തിലു്; ഇൻഡ്യയിൽ വേറൊരിടത്തും
 കാണുകയുമില്ല എന്നാണു് ഇനിക്കു തോന്നുന്നതു്. എന്നിട്ടാണു്
 രക്തശുദ്ധിയേപ്പറ്റി വീരവാദം പറയുന്നതു്. ഏതദിഷയകമാ
 യി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ 6-ാം അദ്ധ്യായം 21-ാം ലക്കത്തിൽ
 നൽകുന്നതാണു്.

ഗോവെയോ വടക്കുംഭാഗത്തേപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുള്ള അബദ്ധങ്ങൾക്കു പ്രധാന ഉത്തരവാദികൾ തെക്കുംഭാഗർ.

11. ജൊണ്ണാഡാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഗോവെയോ മല
 യാള സുറിയാനിക്കാരേപ്പറ്റി വളരെ അബദ്ധങ്ങളും സുബദ്ധങ്ങ
 ളും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നാണല്ലൊ മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നതു്.
 ഗോവെയോ എഴുതിയ അബദ്ധങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്ന് സുറി
 യാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ നെസ്തോറിയന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണു്.
 ഇതു അബദ്ധമാണു് എന്നു തെക്കുംഭാഗരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്.
 വേറെ ഒരു അബദ്ധം തെക്കുംഭാഗരുടെയും വടക്കുംഭാഗരുടെയും
 ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണമാണു്. ഗോവെയോ മലയാളത്തു
 വന്നു് കായ്കൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഈ ജൊണ്ണാ
 ഡാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ആർച്ചു്ബിഷപ്പും സ്വേയി
 നിന്റെ പ്രീമാസുമായ ഡേരും ഈശോയുടെ ആഗസ്റ്റീനോസ്
 എന്ന ഭേദത്തിനാണു് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത സമർപ്പണ
 ലേഖനത്തിൽ വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു് തന്റെ ഈ പ

സ്തംഭത്തിലെ പ്രസ്താവനകളെപ്പറ്റി പല ചർച്ചയിൽ ധാരാളമായ
തിരുന്ന് പരക്കികളുടെയും മറ്റും കയ്യെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മെത്രാ
പ്പോലീത്തായായ മെനേസിസിന്റെ ആശയപ്രകാരം തനിക്കു
നൽകപ്പെട്ട ഭാവനകളിൽ നിന്നും സമഹരിച്ചവയാകുന്നു എ
ന്നാണ്. ഗോവയായ മെനേസിസുമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സെക്ര
ട്ടറി ആയിരുന്നു എന്നു ചിലർ തൊറിയെറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമാ
യിട്ടാണ് ഗോവയായ മലയാളത്തു വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന അഭിപ്രായം
ഉണ്ടായത്. ഗോവയായ മലയാളം കണ്ടിട്ടേ ഇല്ല. അദ്ദേഹം ഗോ
വയിൽ കുറേനാൾ പാർത്തിട്ടുണ്ട്. വടക്കുംഭാഗർ അന്ന് പരക്കി
കളുടെ ബലകവേരികൾ എന്ന നിലയിലും തെക്കുംഭാഗർ അവ
രുടെ ആപ്തമിത്രങ്ങളും ഹിതകാരികളും ആയിട്ടാണല്ലോ വർത്തി
ച്ചിരുന്നത്. വടക്കുംഭാഗരെ വളരെ താഴ്ന്നതും തെക്കുംഭാഗരെ
വളരെ ഉയർത്തിയുമാണ് ഉരുഭവചരിത്രത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന
ത്. ആകയാൽ ഈ അറിവുകളൊക്കെയും ഗോവയായിക്കു ലഭി
ച്ചത് തെക്കുംഭാഗരിൽ നിന്നും അവരുടെ വേഴ്ത്തിലും കൂട്ടുകെട്ടി
ലും പെട്ട് അവരെ കഴിയുന്നത്ര ഉയർത്താനും സഹായിക്കാനും
സന്നദ്ധരായി സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന പരക്കി പ്രധാനികളിൽനിന്നു
മാണ്.

മലയാളത്തെ ശമുദായക്കാരായ തെക്കുംഭാഗർക്ക് അവിട
ത്തെ ഇസ്രായേൽജനമായ വടക്കുംഭാഗരെ ഭ്രാന്തിക്കുന്നതിനും
ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനും അവരോടു പ്രതീകാരം ചെയ്യുന്നതിനും
ഈ പരക്കിബന്ധം മൂലം കിട്ടിയ അവസരത്തെ അവർ യഥാശ
ക്തി വിനിയോഗിച്ചു. എന്നാൽ ഫലം മലർന്നു കിടന്നു തുറപ്പിയാൽ
ഉണ്ടാകുന്ന വിധത്തിലാണ് വന്നുകൂടിയത്. അതിനാൽ തീരാക്ക
ളകും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത് അവരെയും അവരുടെ നേതാവും പ്ര
പിതാമഹന്മാരിൽ ഒരാളും എന്നു പറയുന്ന ക്നായിത്തോമ്മായേയു
മാണ്. വടക്കുംഭാഗരെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും ചരിത്രജ്ഞാനമുള്ള
വർ തെക്കുംഭാഗർ വകഞ്ഞുണ്ടാക്കി വടക്കുംഭാഗരുടെമേൽ ആ
രോപിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കള്ളക്കഥ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. പരക്കികൾ
മൂലം സർവ്വത പ്രദർശിച്ച ഈ കഥ കാലാന്തരത്തിൽ തങ്ങൾക്കു

പുനർജന്മം പകരം ഭാഗ്യമാണ്. നവംബർ 18-ാം തീയതിയിൽ അദ്ദേഹവേട്ടെ
 ചെന്നൈയിലെ ക്രൈസ്തവ മിഷൻ കോളേജിൽ ചേർത്തു. അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്
 ഫ്രാൻസ് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. "ഗോവയോട്" പ്രതിഷ്ഠി
 ചിരിക്കുന്നത്.

ഗോവയോട് ജോണ്ണാഡായിൽനിന്നും

മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉദ്ധരണം.

12. മി. ജോസഫ് 228- 30 ഈ പുറങ്ങളിൽ തെ
 ക്കും ഭാഗങ്ങളെയും വടക്കും ഭാഗങ്ങളെയും ഉദ്ധരണിയിലും രേഖ
 കെട്ടിയിട്ടുള്ളവരായ ഗോവയോ, റോളിൻ ഇവരുടെ കേര
 ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗോവയോയുടെ പ്രസ്തുത ചരിത്രഭാ
 ണ്തപ്പാഠിയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ അല്പം പ്രതിപാദിക്കാൻ ഉദ്ദേ
 ശിക്കുന്നത്. "ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്തായും പൗരസ്ത്യ ഇൻഡ്യാ
 യുടെ പ്രൈമറും, ആഗസ്റ്റീനിയൻ സഭാംഗവുമായ ഡോം അ
 ലക്സോ ദെ മെനേസെസിന്റെ യാത്ര" എന്ന അഭിധാന
 ത്തിൽ വിശ്വവിശ്രുതമായി തീർന്നിട്ടുള്ള ഈ കൃതി അദ്ദേഹം
 1606-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിനു സാധാരണ 'ജോണ്ണാഡാ'
 എന്നതെ പേരു പറയുന്നത്. 'യാത്ര' എന്നതിന്റെ പോർ
 ഗീസ് പദമാണ് 'ജോണ്ണാഡാ' ശബ്ദം. ഈ കൃതിയുടെ ഒന്നാം
 പുസ്തകം രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, "മെലാപ്പൂരിൽ വി. തോമ്മാ
 (ശ്ലീഹാ) മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹിക്കേണ്ടി
 വന്ന വേദത്തെക്കുറിച്ചും, മലയാളത്തെ മലബാർദേശങ്ങളിൽ
 അധിവസിച്ചിരുന്നവരുടെ പക്ഷേപ്തം അവർ പുറപ്പെടുവിയ
 തിനെയും, ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഖ്യാവർദ്ധനവിനെയും സം
 ബന്ധിച്ച്" ആണ് ഗോവയോ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ
 നിന്നും ഒരു ചുരുങ്ങിയ ഭാഗമാത്രമേ മി. ചാഴികാടൻ ഉദ്ധരി
 ക്കുന്നുള്ളൂ. അതിൽപോലും കൃത്രിമം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. തെക്കുംഭാ
 ഗങ്ങളെയും വടക്കുംഭാഗങ്ങളെയും ഉല്പത്തി, ക്നായിതോമ്മായുടെ
 വരവിനുമുമ്പ് മലയാളത്തെ മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രാപി
 ചിരുന്ന ഉന്നതനില എന്നിവയെപ്പറ്റി ഗോവയോ പറയുന്ന

രമായ ഈ നിരൂപണത്തിന് ഒരു പദമുണ്ട് - അറിവുതന്നെയാണ്.

പുരാതന പാശ്ചാത്യരുടെ വിശ്വവിരുദ്ധതയെക്കുറിച്ച് ഇതിൽ ആധുനികഭാഷകളിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുകവഴിയാണു മനോഹരമായ ഒരു പണിയാണു്. പ്രകൃതത്തിൽ നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഈ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്കു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുകിട്ടുവാൻ ഞാൻ വളരെനാൾ പ്രയത്നിക്കുകയും ക്ലേശം സഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നു. ഇങ്ങനെ എനിക്കുകിട്ടിയ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയേയാണു് ഞാൻ മലയാളത്തിലേയ്ക്കു് വിവർത്തനംചെയ്തതായെ ചേർക്കുന്നതു്.

13. “ഈ അപ്പസ്തോലന്റെ മരണാനന്തരം അനേകസം വത്സരക്കാലത്തേയ്ക്കു് മൈലാപ്പൂർ പ്രദേശങ്ങളിൽ പള്ളികളുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും ബൃഹത്തായ വർണ്ണയോടുകൂടി, അപ്പസ്തോലന്മാരാൽ സ്ഥാപിതമായ ഇതരസഭകളോടൊപ്പം, ഈ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ അന്യായ (Pagan) രാജാക്കന്മാർ ആ പ്രദേശങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളെ കഠോരമായ മർദ്ദനത്തിനു വിധേയരാക്കി. ഒടുവിൽ അവർ മൈലാപ്പൂർ പട്ടണം നശിപ്പിക്കുകയും അവിടെ കണ്ടുമുട്ടിയ ക്രിസ്ത്യാനികളെയെല്ലാം അഗ്നിക്കും വാളിനും ഇരയാക്കുകയും ചെയ്തു. നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ വസ്തുവകകളും സ്വഭദേശവും വിട്ടു ഒളിച്ചോടി, കന്യാകുമാരി മാതൃം വടക്കോട്ടുകൾ, ഈ വിശുദ്ധ അപ്പസ്തോലന്മാർതന്നെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവരും മലയാളത്തെ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലും കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കൊല്ലം ഈ രാജ്യങ്ങളിലും നിവസിച്ചിരുന്ന വരുമായ മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മദ്ധ്യേ വന്നു വാസമാർപ്പിച്ചു. അവരിൽ ചിലർ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തു താമസിച്ചു. അവർ ഇന്നും അവിടെ വസിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ മലനാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചകാലത്തു് അവർക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നാമമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഇല്ലായി

... വിശ്വരൂപത്തിലുള്ള ഒരു
 ... ആ മഹത്വം ഉടൻ
 ... ആകർഷണമുള്ള
 ... വിപരീതമായ ചിലർ തോടമല
 ... എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന കോഴി കാട്ടു രാജാവായ സാമുതിരിയുടെ
 ... പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ പാലക്കാട് പരിവാരസമാക്ഷി. ഇ
 ... വരും മാതൃപാലികളിൽനിന്ന് വളരെ അകലെ, 50 ദൂരത്തി
 ... (ഹീന്ദ്) ഓരോ ഉപദേശത്തെയും മാറി താമസിച്ചിരുന്നതിനാ
 ... ലും മറവുകൂട്ടാനികളുമായി സംസാർത്തു ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും കാ
 ... ലഭ്യമാണു അവരുടെ കൃഷ്ണിയരും നശുപ്രായമായി. പുത്തനി
 ... മിത്തം അവരെ സന്ദർശിക്കാനായി മെത്രാപ്പോലീത്താ എത്തിയ
 ... പോലും അവർ വിശ്വാസസംബന്ധമായി യാതൊരു ജ്ഞാന
 ... ും ഇല്ലാത്തതായി കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സൂന
 ... ഹദോസിൽ ഈ കൃഷ്ണാനികളെ സ്റ്റർക്കുന്ന സമസ്ത കാര്യങ്ങളെ
 ... പറ്റിയും വിചാരണചെയ്തു. എന്നാൽ വളരെ അവിശ്വസനീയമായ
 ... വൃത്താന്തം മാത്രമേ അവരേപ്പറ്റി ലഭിച്ചുള്ളൂ. അവർ ഇതരന്മാ
 ... രുമായി സമ്പർക്കവിഹീനരായി കഴിച്ചിരുന്നതാണ് കാരണം. അ
 ... തിനാൽ ആ സൂനഹദോസിന്റെ 8-ാം യോഗം 7-ാം വിധിയിൽ,
 ... വൈദികരെയും ഉപദേശക്കാരുടെയും അയച്ച് ആ ജനതയെ മാ
 ... മോദിസാമുക്കി വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു തീ
 ... രുമാനിച്ചു. സൂനഹദോസിന്റെ ഈ തീരുമാനം പിന്നീട് പ്രാ
 ... വർത്തികമാക്കിയിട്ടുള്ളതിനാൽ അവർക്ക് ആത്മോപകാരപ്രദങ്ങ
 ... ളായ ധാരളം ഫലങ്ങൾ ഉളവാകുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു. അവർ
 ... കാലാന്തരത്തിൽ ഏതിൽനിന്നു സഭയും വിശുദ്ധരാലോ സഭയാ
 ... കുന്ന ആ മേഷറോഷ്ണത്തിലേക്കു നമ്മുടെ കൺതാവ് അവിടുത്തെ
 ... കരുണാതിരേകത്തിൽ അവരെ പ്രത്യാഗമിപ്പിക്കട്ടെ.

“വേദത്തെക്കുറിച്ചും ഇങ്ങനെ കുടിപുറപ്പെട്ടു പോന്ന
 ... കൃഷ്ണാനികളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലും തോടമലയും അധിവാസം
 ... ഉറപ്പിച്ചവരെ ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കി എല്ലാവരും മലയാളത്തെ
 ... മലം പ്രദേശങ്ങളിൽ കുടി പാർത്തിരുന്നവരുടെ കൂടെവന്നു

നാമസിച്ച്. പാദം (pagan) രാജാക്കന്മാർ ഇവരോട് ആദരം
 പുറം പെരുമാറിയിരുന്നു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മലയാളത്തെ
 പാ വക്രവർത്തിയായ പേരമാൻ പെരുമാൾ ഇവർക്കു ബഹുലങ്ങളും
 മഹാർഹങ്ങളുമായ വിശേഷാവകാശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരു
 ന്നു. പ്രസ്തുത പെരുമാൾ സവാംശീയർക്കും ആശ്രിതന്മാർക്കും വിഭജിച്ചു
 കൊടുത്തുമൂലം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ് ഇന്ന് അവിടെയുള്ള രാ
 ജ്യങ്ങൾ. എന്തൽകാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൗഢതികളെ
 അവർ വളരെ കായ്മമായി മതിക്കയും ആദരിക്കയും അനുസരിക്ക
 യും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വിശേഷാധികാരങ്ങളും ബഹുമതികളുംനി
 മിത്തം അനന്തര രാജാക്കന്മാർ ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അത്യധികം
 ബഹുമാനിക്കയും, മലയാളത്തെ ശ്രേഷ്ഠനാക്കും അതി പ്രാചീന
 നാരുമായ കുലീനജനമായി പരിഗണിക്കയും, ഏതദ്രാജ്യങ്ങളിലെ
 പ്രഭുക്കന്മാരും ഉൽകൃഷ്ട കുലജാതന്മാരുമായ നായന്മാരെപ്പോലും
 അധഃകരിച്ചു അവർക്ക് പ്രഥമസ്ഥാനം പ്രദാനം ചെയ്കയും
 ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ പേർഷ്യയിലെ പേകെതാരാ, അമേ
 നിയ, അബെക്സിം (അബിസീനിയ അഥവാ എത്തിയോപ്പി
 യ) ഈ ഭൂമിയിൽനിന്നും ഇതരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വാണി
 ജ്യവൃത്തിക്കായി മലയാളത്തു് വന്നിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവരെ
 അഭിഗമിച്ച് ഇവരുടെ മദ്ധ്യേ വാസമുറപ്പിക്കുന്നതിന് അഭിലഷി
 ച്ചിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാമിശിഹാ
 യും അവിടത്തെ സുവിശേഷവും അനുശാസിക്കുന്നതിൻവണ്ണം
 ഒരേ കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരും ഒരേ രാജ്യത്തിന്റെ അംഗമാ
 റികളും എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരി
 കേണ്ട സാഹായ്യസൗദാത്രങ്ങളും സല്ക്കാരങ്ങളും അവർക്ക് അവി
 ടെ സുലഭമായിരുന്നു.”

ചേൽകാണിച്ച രണ്ടു ഖണ്ഡികകളുടെ ശേഷം മൂന്നാമതാ
 യി ഗോവെയോ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡികയിലെ ഒരു
 ഭാഗംമാത്രമാണ് മി. ചാഴികാടൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ
 അദ്ദേഹം കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രിതിമംവിശദമാക്കാൻവേണ്ടി ഗോ

വെറായിൽനിന്നു പ്രസ്തുതഭാഗത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പരിഭാഷയും മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്ധരണവും ഈകോളങ്ങളിലായി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

എന്റെ പരിഭാഷ.

“ഇങ്ങനെ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വന്നവരുടെ ഗണത്തിൽ കാണുന്നതോമ്മാ അഥവാ മാത്തോമ്മാ എന്ന നാമധാരിമാർ ഒരു അമ്മേനിയനും വരുന്നതിന്നു ഇടയായി. മാത്തോമ്മാ എന്നു പച്ചാൽ അർദ്ധത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ‘മിസ്റ്റർ’ തോമ്മാ എന്നത്രെ അർത്ഥം അദ്ദേഹം സപ്തപജാതനും ധനാധ്യനും വിപുലമായ വാണിജ്യ വൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന അഭിമാനിയനായിരുന്നു. അന്നു മലയാളത്തെ മറ്റൊരു പ്രാപ്തമാനായ രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിന്റെ ഉദ്ധരണമായ അനുകൂലവും സ്വാഗതവും സമാജ്ജ്ഞാനത്തിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിച്ചു. തോമ്മായാകട്ടെ ആരുടെ മദ്ധ്യേ വസിച്ചിരുന്നുവോ ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി അനവധി പിശോപ്പാചാര്യങ്ങളും ബഹുമതികളും ഒരു പള്ളിയെടുക്കുന്നതിന്നു തൽസ്ഥാപകന്റെ പ്രഭാവത്തിന്നും സമ്പൽ ഹൃദയത്തും അനുജാജ്ഞയെ വിധം വിസ്തൃതമായ ഭൂമിയും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു സ്വന്തമായി. ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹം ചെമ്പലകളിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടു ഇവയെക്കൊണ്ടു നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്നുള്ള ഭീതിനിമിത്തം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ആവശ്യംനേരിടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവ ഉപകരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശമായിരുന്നു, കൊച്ചിയിൽ പോർത്തുഗീസുകാർ വാണകൾക്കു സ്ഥാപിച്ചശു

മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്ധരണം.

“അക്കാലത്തു മാത്തോമ്മാ അഥവാ ക്നാനത്തോമ്മാ എന്നു പേരായ ഒരു അമ്മേനിയൻ ആ ദേശത്തേക്കു വന്നു. അയാളുകൂടെ കുറെ ജനങ്ങളും വന്നു. “മാർ” എന്നാൽ അവരുടെ ഭാഷയിൽ യജമാനൻ അല്ലെങ്കിൽ പ്രഭുവെന്നാണർത്ഥം അയാൾ ഉന്നത കുടുംബ ജാതനും വലിയ ധനവാനും ഒരു പ്രസിദ്ധ പ്രാപ്തമാനായിരുന്നു. ആകയാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരെ രാജാവും അയാളെ ബഹുമാനിക്കുകയും അയാൾക്കു പല പദവികളും കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൊടുങ്ങല്ലൂരെ രാജാവു മലയാളത്തെ ഏറ്റവും പ്രബലനായ രാജാവായിരുന്നു. മാത്തോമ്മാ അയാളുടെ അനുയായികൾക്കു അനവധി സ്ഥാനമാനങ്ങളും പദവികളും ആ രാജാവിൽനിന്നും വാങ്ങിച്ചുകൊടുത്തു. മാർ തോമ്മായുടെ ധനത്തിന്നും കരുത്തിന്നും തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു പള്ളിയും പട്ടണവും പണിയിക്കുന്നതിന്നുള്ള സ്ഥലവും മാർ തോമ്മാവിന്നു രാജാവിൽനിന്നും ലഭിച്ചു. യഥേഷ്ടം ഒരു ചെമ്പേട്ടിൽ മാത്തോമ്മാ എഴുതി വെച്ചിട്ടു. ഈ ചെമ്പേട്ട ഒടുവിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ യാക്കോബ്, പേർട്ടുഗീസു അധികാരക്കൊച്ചിയിൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അവിടെയെന്ന അധികാരിയെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. വില്ക്കംപത്തു അതു സൂക്ഷിക്കു

ഈ പ്രസ്തുത വാദകരാലുള്ള അ
ധിഭാസാധാരണവും സൂക്ഷിക്കാൻ ഈ
ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാനായിരുന്ന
ജെ. മാർ പാക്കോസ് എപ്പിസ്കോപ്പ
യു. അവിടെ അവർ വളരെ കൊ
ല്ലപ്പെട്ടു. സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.
പിന്നീട് ശ്രദ്ധക്കുറവുമൂലം അവ
അപ്രത്യക്ഷമായി. ഈ നഷ്ടം ക്രിസ്ത്യാ
നികൾക്കു വലിയ മനോഭേദനയുള
വാക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ
അവരുടെ മുൻഗാമികൾ നൽ
കിയ ഈ വിശേഷതകൾക്കു വകാരങ്ങളെ
ലാഭിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന അ
നാഗര രാജാക്കന്മാർക്കു എതിരായി
സ്വയം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അ
ധാരഭൂതമായ രേഖകൾ അവർക്കു ഇ
ല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഈ പദവികളിൽ
മറ്റു പലരിൽനിന്നും കൂട്ടത്തിൽ
വിചാധാരണങ്ങളിൽ നിലയിൽ
സുവർണ്ണകുസുമമേടും മുട്ടക, അന്ന
പ്പാത്ര സാധനം ചെയ്യുക, (ഇത്
രാജസന്താനങ്ങൾക്കു മാത്രം നൽക
പ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വിശേഷാവകാശ
മത്രം) പരവതാനിമേൽ അസന്ന
സ്ഥരാകുക, ഇതര ബഹുമാനികൾ,
ഇങ്ങനെ മറ്റു യാതൊരു ജാതിക്കും
അനുപദനിയമല്ലാതിരുന്നതും തന്നി
മിത്തം മലയാളികൾ വളരെ കാഴ്ച
മായി മതിച്ചും ബഹുമാനിച്ചും വന്നി
രുന്നതുമായ വിശേഷാധികാരങ്ങൾ
ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏതാനും വർഷം
ങ്ങൾക്കു മുമ്പു പാവുര രാജാവിന്നു
അവിടത്തെ മഹമ്മദിയർ സമർപ്പി
ച്ച ഒരു വസ്തുതകൾ വന്നതിന്നു പ്രതി
ഫലമായി ഈ പദവികളിൽ ഒന്നു
അദ്ദേഹം അവർക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത
പ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മഹമ്മദിയ
ർക്കു എതിരായി ക്ഷോഭിച്ചു വളരെ ര
ക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്നും കൊലപാതക

യു നിലനിന്നു. മറ്റു പലപ്പോഴും വളരെ
യും അപമാനപ്പെട്ടു. അവസരങ്ങളിൽ
ഒല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതു ഉ
പയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.
പിന്നീട് വാഴ്ചക്കാരായിരുന്ന ഹൈ
ന്ദവ രാജാക്കന്മാർ ഈ പദവികൾ
നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ മെമ്പേഴ്സ്
പ്രമാണം കാണിച്ചു സുറിയാനിക്രി
സ്ത്യാനികളുടെ അവകാശം സ്ഥാ
പിച്ചു. ഇതു നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ
തിന്നെപ്പറ്റി സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിക
ൾക്കു വലിയ വ്യസനമുണ്ടായിരുന്നു.
പാവുര രാജാവു കുറേ വർഷങ്ങൾ
ക്കു മുമ്പ് മഹമ്മദിയരോടു കുറേ അ
ധികം ഗാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു സുറി
യാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായി
രുന്നതിൽ ഒരു പദവി അവ
ർക്കു കൊടുത്തതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനിക
ൾ മഹമ്മദിയരായി യുദ്ധം ചെയ്ത
യും അയ്യലത്തിൽ സുറിയാനിക്കു
രിലും മഹമ്മദിയരിലും അനേകം
പേർ മരിച്ചുപോകയും മരിക്കയും ഉ
ണ്ടായി. മാർ തോമ്മാ വലിയ പ്രബ
ലനും മലയാളത്തെ പല കാഴ്ച
കളിൽ ഇടപെട്ടിരുന്നവനും മലയാള
ത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ കച്ച
വടമുളളവനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തി
ന്റെ സന്താനങ്ങൾ ഉദിയംപേരൂർ,
കിടുത്തുരുത്തി, കോട്ടയം കൊടുങ്ങ
ല്ലൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിച്ചു
വരികയും ചെയ്യുന്നു."

തെക്കും ഇടയ്ക്കും കിഴ്ചയും
അത്രയധികം അപരം വിലമതി
ചിരുന്നു.”

മി. ചാഴികാടന്റെ ഉല്പത്തിയിലെ ഒടുവിലത്തെ ഭാഗം
ഭഗവതായുടെ അടുത്ത ഖണ്ഡികയിൽ നിന്നാണ്. ആ ഖണ്ഡി
ക മഴവനം ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“ഈ വിശേഷാധികാരങ്ങളും ചേരമാൻ പെരുമാളാൽ
പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട പദവികളും നിമിത്തം മലയാളത്തെ ക്രി
സ്ത്യാനികളുടെ യശസ്സ് വളരെ വർദ്ധിച്ചു വശായി. ഈ കാ
ണത്താൽ ഇന്നുപോലും മലനാട്ടിനപ്പുറത്തുള്ള പാണ്ടിരാജ്യങ്ങ
ളിൽ ഇവർ “രാജനന്ദനന്മാർ” എന്ന പേരിലത്രേ അറിയപ്പെ
ടുന്നത്. ഉത്തരോക്തമായ പദവികൾ സമാജ്ജിച്ച് ആ ക്രി
സ്ത്യാനികളുടെ മദ്ധ്യേ വസിച്ചിരുന്ന മാർ തോമ്മായാകട്ടെ വള
രെ പ്രതാപവാൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മലയാളത്തിന്റെ
നാനാഭാഗങ്ങളിലും വാണിജ്യവ്യാപാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു.
ഇങ്ങനെ വ്യാപാരാത്മം അദ്ദേഹം പോയിരുന്നപ്പോൾ താമ
സിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ടു വസതികളും രണ്ടു കുടും
ബങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ തെക്കേ
ഭാഗത്തും മററതു വടക്കേഭാഗത്തും ആയിരുന്നു. തെക്കേ ഭാഗ
ത്തു അയാളുടെ ഭാര്യയും മക്കളും, വടക്കേഭാഗത്തു അയാളുടെ
ഒരു നായർ ദാസി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവളും അവളിൽനിന്നു
അയാൾക്കുണ്ടായ പുത്രന്മാരും ആണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അ
ദ്ദേഹം ആസന്നമരണൻ ആയപ്പോൾ സ്വന്ത സമ്പാദ്യങ്ങൾ വി
ഭജിച്ച് ധർമ്മപത്നീജന്മാർക്കു തെക്കേഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന വകകളും
ജാരജന്മാർക്കു വടക്കേ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നവയും വിട്ടുകൊടുത്തു.
ഇങ്ങനെ അവരെല്ലാവരും അവരവർക്കു പിതൃസ്വത്തുകിട്ടിയ സ്ഥ
ലത്തു പാർത്തുവന്നിരുന്നു. വിവാഹം മൂലം അവർക്കു വിസ്തൃത

മായ പ്രസരണം നിലവിട്ടു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ
 സ്വപ്രയത്നങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടില്ല. കടുത്തുരുത്തി, കോട്ടയം, ഉദിയംപേ-
 ള്ളം ഇവയെയും ചില സ്ഥലങ്ങളെയും അധിവസിച്ചു. ജാതക-
 നാരാകളെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. ഇങ്ങനെ കാ-
 നാത്തൊഴ്മയുടെ സന്താനവും കുടുംബവും മൂലം ക്രിസ്തുമതം സ-
 പ്തം പ്രചരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ വർഷവിനോദകൂടി അദ്ദേഹ-
 ത്തിന്റെ ധർമ്മദാരുണതനാമകം സന്താനങ്ങളും അവരുമായി
 വിവാഹസംബന്ധങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചവരും (ഒരു ഭാഗത്തു്) ആയും,
 ദാസീപത്രസന്താനങ്ങൾ (മു.ഭാഗത്തു്) ആയും അവർ തമ്മിൽ
 വിരോധം ഉണ്ടായി. അതു് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടു്. എ-
 ന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ ആഭിജാത്യം
 നിമിത്തം മറാവരേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടന്മാരായി സ്വയം പരിഗണി-
 ക്കുന്നു. അവർ തമ്മിൽ മിശ്രവിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനോ, ഒരു
 ഭാഗക്കാരുടെ പള്ളിയിൽ മറാവർ ഇടവക ചേരുന്നതിനോ
 ഇതരഭാഗത്തിലെ വൈദികർ ഭരണം നടത്തുന്നതിനോ സമ്മതി
 ക്കാത്തതിന്റെ കാരണം ഇതാണു്. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ
 വിവാഹങ്ങളും സംയോഗങ്ങളും നിമിത്തം അവർ വളരെ വർദ്ധി-
 ച്ചതിനാൽ മലയാള മലബാറിലെ നിവാസികളിൽ മിക്കവാറും
 എല്ലാവരും തന്നെ ഈ ഇരുഭാഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നി-
 ന്റെ സന്താനങ്ങൾ ആണു് എന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ
 തിരുവിതാംകൂറിലും തോടമലയും ഉള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഒഴി-
 ച്ചാൽ - അവിടങ്ങളിൽ അവർ ചെന്ന് എത്തിയില്ല - ബാ-
 കി എല്ലാവരും രണ്ടു ഭാഗക്കാരായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടുപോയി.
 ആകയാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗക്കാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു
 മറ്റുഭാഗക്കാർ പോയി കുടിപാർത്താൽ അവരിൽ ഓരോ ഭാഗക്കാ-
 രും എടവക ചേരുന്നതിന്നും ശവസംസ്കാരം നടത്തുന്നതിന്നും
 സ്വന്തം പുതിയ പള്ളികൾ പണിതുന്നു. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥ-
 നയ്ക്കു ഈ പള്ളികളിൽ എല്ലാവരും പൊതുവായി പ്രവേശം
 അനുവദിച്ചിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ അവരെ സന്ദർശിച്ച സന്ദ-
 ർഭത്തിലും അവരുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സുന്നഹദോ

സിൽ വെച്ചും ഈ വൈഷമ്യങ്ങളെ ശ്രീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം വളരെ പരിശ്രമിച്ചു. ഭിന്നതയുണ്ടായിരുന്ന ഇടങ്ങളിലെ ഏതാനും പള്ളികൾ അദ്ദേഹം നിറുത്തൽ ചെയ്തു. രണ്ടു പള്ളിക്കുമാത്രം ജനമില്ലാതിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ രണ്ടുപള്ളികളേയും കൂട്ടി ഒന്നാക്കി. രണ്ടു പള്ളിക്ക് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലാകട്ടെ അദ്ദേഹം ഭാഗം നോക്കാതെ തെരുവുകളനുസരിച്ച് ജനങ്ങളെ എടുത്തു വെക്കുക തിരിച്ചു. ഒരു ഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട വൈദികരെ ഇതര ഭാഗക്കാരുടെ പള്ളികളിൽ നിയമിച്ചു. ഈ നയം അവർ തമ്മിലുള്ള കലഹത്തിനു വിരാമം വരുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭ നടപടി എന്ന നിലയിൽ വളരെ ഫലപ്രദമായി ഭവിച്ചു. ഈ വഴക്കു ആയുധപ്രയോഗംവരെ എത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠതാ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ മിക്കവാറും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു”.

14. ഇങ്ങനെയാണ് ഗോവെയ്യാ ഒന്നാം പുസ്തകം രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മലയാളത്തെ മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളെയും ക്നായി തോമ്മായേയും ഇരുഭാഗക്കാരുടെ ഉരുവുതെയുംപറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മി. ചാഴികാടൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉദ്ധൃതത്തിലാകട്ടെ വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. അതിൽ പ്രകൃതംസംബന്ധിച്ച് മാന്യവായനക്കാർ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ഏതാനും പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ആ ചെറിയ ഉദ്ധരണത്തിൽ ഗോവെയ്യാ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി -- കൃത്രിമമായി -- കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൃത്രിമങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത് പച്ചകൃത്രിമംതന്നെ. ‘അയാളുടെ കൂടെ കൂടെ ജനങ്ങളും വന്നു’ എന്നതാണ് അത്. ഗോവെയ്യാ ഇങ്ങനെ പറയുകയോ ആ അർത്ഥം വരുത്തുകയായി യാതൊരു സൂചനപോലും നൽകുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ കൃത്രിമ പ്രസ്താവനയെ സാധൂകരിക്കാൻകൂടി ഉതകുമാറു ഭവറോരു കൃത്രിമംകൂടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “മാർത്തോമ്മാ അയാളുടെ അനുയായികൾക്കു അനവധി സ്ഥാനമാനങ്ങളും പദവികളും ആ രാജാവിൽ നിന്നും വാങ്ങിച്ചു കൊടുത്തു”.

എന്നുള്ള പ്രസ്താവനയാണ് അത്. ഗോവായാകട്ടെ *here os Christaos antre puen morava* "തോമ്മാ ആരുടെ മദ്ധ്യേ താമസിച്ചിരുന്നുവോ ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി അനവധി വിദേശക്കാവകാശങ്ങളും ബഹുമതികളും . . . എഴുതി വാങ്ങിച്ചു" എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മി. ചാഴികാടന്റെ വിവർത്തനത്തിൽനിന്നു ധരിക്കുന്നതു തോമ്മാ ആരുടെമദ്ധ്യേ താമസിച്ചിരുന്നുവോ ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അയാളുടെ അനുയായികൾ, എന്നു വെച്ചാൽ വിദേശത്തുനിന്നു കുടിപുറപ്പെട്ട് അയാളുടെ പിന്നാലെ പോന്നവർ ആകുന്നു എന്നാണല്ലോ. മി. ചാഴികാടൻ 7-ാം അദ്ധ്യായം 9, 10 ഖണ്ഡികകളിലും മറ്റും സ്ഥാപിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ക്നായിതോമ്മൻ പദവികൾ വാങ്ങിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെവന്ന 72 കുടുംബങ്ങൾക്കായിട്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. തന്റെ ഈ വാദത്തെ ഗോവെയായും അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നു കാണിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ രണ്ടാമത്തെ കൃത്രിമം ചെയ്തത്. ക്നായിതോമ്മാ അല്ലാതെ മറ്റാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളായി വന്നെന്നു ഗോവെയോ സൂചിപ്പിക്കുപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. മറ്റുപലരേയുംപോലെ ക്നായിതോമ്മായും വാണിജ്യ വൃത്തിക്കായിമലയാള നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽവന്നു താമസിക്കുകയും അവരുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അയാൾ ആരുടെകൂടെ താമസിച്ചിരുന്നുവോ ആ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി പദവികൾ സമ്പാദിച്ചു എന്നത്രെ ഗോവെയായുടെ വിവക്ഷിതം.

ഇനി മൂന്നാമത്തേത് "മാർ" എന്ന സുറിയാനി ശബ്ദത്തിനു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥമാണ്. അതായതു "മാർ എന്നാൽ അവരുടെ ഭാഷയിൽ യജമാനൻ അല്ലെങ്കിൽ പ്രഭുഎന്നർത്ഥം" എന്നുള്ളത്. "മാർ" എന്ന സുറിയാനി ശബ്ദം "മറിയാ" എന്നതിന്റെ ലോപരൂപമാണ്. "ഈ ലോപരൂപം ബഹുമാനാർത്ഥം പരിശുദ്ധന്മാർക്കും സഭാധ്യക്ഷന്മാർക്കുമായി പറയപ്പെടുന്നു" എന്ന് സുറിയാനി മലയാള നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ക്നായിതോമ്മായെ പറ്റി "മാർതോമ്മാ" എന്നു പറയണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പരിശുദ്ധനോ സഭാധ്യക്ഷനോ ആ

യരിയ്ക്കുന്ന ക്നായിത്തോമ്മാ സെന്റർസിയസ് എന്ന അദ്ധ്യ
നാമധാരിയായ ഒരു പരിശുദ്ധൻ ആയിരുന്നുവെന്ന് പരമേശ്വര
യ്ക്കു മോൺസിഞ്ഞാർ സലേസ്കിമാത്രം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി
കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്നായിത്തോമ്മാ ഒരു മെത്രാൻ ആയിരുന്നു എന്ന അ
ഭിപ്രായവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ കൃതിയുടെ രണ്ടാം അ
ദ്ധ്യായം 3-ാം പക്കത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ 'കാനാ
ത്തോമ്മാ' എന്ന നാമധാരിയായി ഇൻഡ്യയിൽ ഭരിച്ചിരുന്നതായി
പറയുന്ന ഒരു മെത്രാന്റെ പേരിനോട് ഇതിനുള്ള സാമ്യം നി
മിത്തം നേരിട്ട കഴുപ്പത്തിന്റെ ഫലമാണ് അത്. ഈ ഏക കാ
ണത്താലാണ് ക്നായിത്തോമ്മായുടെ നാമത്തോട് "മാർ" എന്ന
ബഹുമാനവാചി ചേർക്കുന്നതിനു ഇടയായത്. എന്നാൽ ക്നാ
യിത്തോമ്മാ മെത്രാനല്ല, വൈദികനല്ല, ഒരു വെപ്പാട്ടിയെ താ
മസിപ്പിച്ചിരുന്ന വണിഗപരനായ ഒരു വിദേശ ക്രിസ്ത്യാനി യായി
രുന്നു എന്നാണല്ലോ ഗോവെയോ പറയുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്ക്
"മാർ" ശബ്ദത്തിനു മുൻ കാണിച്ച പ്രയോഗം അനുയോജ്യമല്ലെന്നു
വരുന്നു ഈ "മാർ" ശബ്ദത്തിനു ഗോവെയോ അർത്ഥനിർദ്ദേശം ചെ
യ്യുന്നത് - quem sua lingua quer dizer senhor Thome - 'സെ
ഞ്ഞോർ തോമ്മാ' എന്നാണല്ലോ. സെഞ്ഞോർ Senhor ശബ്ദ
ത്തിനു Lord, master എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. "നമ്മുടെ ക
ത്താവ് ഈശോമിശിഹാ" എന്നതിലെ 'കർതു' ശബ്ദത്തിനു
പോർട്ടുഗീസ് ഭാഷയിൽ Senhor തന്നെയാണ് പ്രയോഗിക്കു
ന്നത്. എന്നാൽ സാധാരണ മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് ഈ
പദം പെരുമാറുമ്പോൾ ഈ അർത്ഥമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല.
Chamberss Twentieth Century Dictionary - ചെയിംബേഴ്സ്
ഇരുപതാം ശതകകോശത്തിൽ senhor സെഞ്ഞോർ എന്ന പദ
ത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥവിവരണം "the Portuguese
signor-സ്റ്റാനീഷിൽ 'സെഞ്ഞോർ', ഇറ്റാലിയനിൽ 'സിഞ്ഞോർ'
ഇവയ്ക്കു സമമായ പോർട്ടുഗീസുരൂപം എന്നാണ്. 'സിഞ്ഞോർ'
Signor എന്ന ഇറ്റാലിയൻ ശബ്ദത്തിനാകട്ടെ "an Italian word of

address equivalent to Mr — മിസ്റ്റർ എന്നതിനോട് സമാനാർത്ഥമുള്ള ഒരു ഇറ്റാലിയൻ സംബോധനാശബ്ദം എന്നുമാണ് ടി. ശബ്ദകോശം പറയുന്നത്. അതിനാൽ എൻറയാവശ്യപ്രകാരം ഗോമവയായുടെ പ്രസ്തുത ഭാഗം ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്കു ഭാഷാന്തരം ചെയ്ത ഭാഷാപണ്ഡിതൻ ശരിയായ ഇംഗ്ലീഷ് (Mr.) തന്നെയാണു പ്രയോഗിക്കുന്നത് എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

മി. ചാഴികാടൻ ഗോവെയായുടെ ഉദ്ധരണത്തിൽ ചേർക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളാകട്ടെ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യത്തോർഹിക്കുന്നവയാണ്. അവയിൽ ഒന്ന് തെക്കേഭാഗത്തെയും വടക്കേഭാഗത്തെയും ഉല്പത്തിയെ കാണിക്കാനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ക്നായിതോമ്മായുടെ ഒപിഭാഷാവാദം അഥവാ വെപ്പാട്ടിവാദമാണ്. രണ്ടാമത്തേത് ക്നായിതോമ്മായുടെ ഔരസസന്താനങ്ങളെന്നു ഗോവെയാ ചേർക്കുന്ന തെക്കേഭാഗർ നാട്ടുകൃസ്ത്യാനികളുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏപ്പെട്ട മിശ്രീഭവിച്ചു എന്നുള്ള വസ്തുതയാണ്..... huma discordia antre os decendentes dos filhos legitimas, & aquelles que co elles se liar-am por casamentos വിരോധകക്ഷികളിൽ ആദ്യത്തേത് “ധർമ്മഭാരജാതന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളും അവരുമായി വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ ഏപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു” എന്ന് ഗോവെയാ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു ഇതു സുവിദിതമാകുന്നുണ്ട്. മൂന്നാമത്തേതാകട്ടെ ക്നായിതോമ്മായുടെ വരവിനുമുമ്പേതന്നെ മലയാളത്തെ പൂർവ്വ മാതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാർ വിശേഷാധികാരങ്ങളും ബഹുമതികളും കല്പിച്ചു നൽകി ബഹുമാനിക്കയും, നാട്ടിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും ഉന്നതകുലജാതന്മാരുമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നായന്മാരിലും ഉപരിസ്ഥാനസ്ഥിതരായി കരുതി അവർക്കു പ്രാഥമ്യം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുതയാണ്. തെക്കേഭാഗർ അന്യരുമായുള്ള വിവാഹത്താൽ മിശ്രപ്പെടാതെ തങ്ങളുടെ രക്തശുദ്ധിയും വീര്യവും പാലിച്ചുപോരുന്നു എന്നും, ക്നായിത്തോമ്മൻ തദനുയായികൾക്കായി സമ്പാദിച്ച പദവികൾ വഴിയാണ് നാട്ടുകൃസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ നിത്യജീവസ്ഥ

പിൻനിന്നു ഉദ്യുതരായത് എന്നുള്ള മി. ചാഴികാടൻ്റെ ജ്യേഷ്ഠനകൾക്കു ഗോവെയായുടെ ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ണുകോടാലിയായി നല്കപ്പെട്ടു. ഏതൽസംബന്ധമായി ഞാൻ 5-ാം അദ്ധ്യായം 6-ാം 7-ാം ലക്കങ്ങളിൽ പറയുന്നവയെ ഗോവെയായ ബലമായി പിൻ താങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഗോവെയായ ചെയ്തിട്ടുള്ള പല പ്രസ്താവനകളും മി. ചാഴികാടൻ തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രപാരാ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ഖണ്ഡിച്ച് നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യാൻ പര്യാപ്തങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആയിരിക്കണം ഗോവെയായ സുറിയാനിക്കാരെപ്പറ്റി വളരെ അബദ്ധങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

15. “അരശപത്രം, രാജമക്കൾ” എന്നൊക്കെ തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളേപ്പറ്റി പ്രശംസാപരമായ പ്രഘോഷണം നടത്തുന്നുണ്ടല്ലോ. ആ സംജ്ഞകളുടെ ഉത്ഭവവും ഗോവെയായ നമുക്കു സുവിദിതമാക്കുന്നുണ്ട്. കേരളീയ നസ്രാണികൾ പണ്ടേതന്നെ, എന്നുവെച്ചാൽ ക്നായിതോമ്മായുടെ ആഗമനത്തിനു വളരെ മുമ്പേതന്നെ, കേരളചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നും പ്രാപിച്ച് അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്ന വിശേഷ പദവികൾ നിമിത്തം വളരെ ഉന്നതമായ ഒരു നിലയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ക്നായിതോമ്മാമൂലം പില്ലാലത്തും അവർക്ക് സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലബ്ധമായെങ്കിൽ ഏതപാരാ അവരുടെ ഭയംകൃഷ്ടം വർദ്ധനമായി തീർന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം. ഏതൽകാരണങ്ങളാൽ ഗോവെയായുടെ കാലത്തു പോലും മലനാട്ടിനപ്പൊത്തുള്ള പാണ്ടിരാജ്യനിവാസികൾ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളെ പൊതുവിൽ രാജമക്കൾ എന്നു അഭിസംബോധനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മഹാർഹമായ ഈ അഭിധാനം തെക്കുംഭാഗർക്ക് അട്ടിപ്പോയി കിട്ടിയതാണ് എന്നു വരുത്തിക്കൂട്ടാൻ അവർ ശ്രമിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. തന്നിമിത്തമത്രേ അവരുടെ പുരാതനങ്ങൾ എന്നു പറയുന്ന പാട്ടുകളിൽ “രാജമക്കൾ എണ്ണാൻപതും” എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഗോവെയായ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന

പ്രകാരമുള്ള ചരിത്രപരമായ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ അവർ പാടെ മാറ്റിക്കൊണ്ട് അവർ യുദ്ധഭാഗ്യത്തിൽ പെട്ട ഭാവിയിന്റെ വംശജരാകയാലാണ് തങ്ങൾക്ക് ഈ ബഹുമാന വാചി ലബ്ധമായതെന്നു നടിക്കുന്നു. ഇസ്രായേൽമക്കളിൽ യുദ്ധയുടെ ഭാഗ്യത്തിന് മാത്രമേ രാജസ്ഥാനലബ്ധിക്ക് അർഹതയും അവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന ഒരു മിഥ്യാധാരണയാണ് ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കും പ്രശംസയ്ക്കും ആധാരമായി നിൽക്കുന്നത്. തെറ്റായ ഈ ധാരണയെ നീക്കി ചരിത്രപരമായ വസ്തുസ്ഥിതികളേ വ്യക്തമാക്കേണ്ടത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അത്യാവശ്യമായി തോന്നുന്നു.

ആസന്നമരണനായ യാക്കോബ് തന്റെ പത്രങ്ങളു മകൾക്കും ദീർഘദർശനപരമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകിയതായി നാം മൂശെയുടെ ആദ്യ പുസ്തകമായ സൃഷ്ടി 49-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വായിക്കുന്നു. ഇതിൽ യുദ്ധയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അനുഗ്രഹ വാക്യസാരം ഇങ്ങനെയാണ്:— “യുദ്ധയെ, നിന്റെ സഹോദരന്മാർ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും.....നിന്റെ പിതാവിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്നെ വണങ്ങും.....യുദ്ധയിൽ നിന്നു ചെങ്കോലും, അവന്റെ കാലുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നു വ്യവ്യാതാവും, അതു ആരുടേതാകുന്നുവോ അവൻ വരുന്നതുവരെ മാറിപ്പോകയില്ല. (“അയക്കപ്പെട്ടവാനിരിക്കുന്നവൻ വരുന്നതുവരെ യുദ്ധസിൽനിന്നു ചെങ്കോലും അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തുനിന്നു ഭരണകർത്താവും നീക്കപ്പെടുകയില്ല,” എന്നാണ് വ്യർഗ്ഗത്തയിലെ പാഠം.) ജാതികൾ അവനെ പാർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യും—” (സൃഷ്ടി 49-8-10.) ഇങ്ങനെ അനുഗ്രഹരൂപേണ യുദ്ധയേപ്പറ്റി യാക്കോബു ചെയ്ത പ്രവചനത്തെ ആധാരമാക്കിയായിരിക്കണമല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ യുദ്ധയുടെ-ഭാവിയിന്റെ-ഭാഗ്യത്തെ പ്രത്യേകം രാജസ്ഥാനത്തിന് അർഹതയുള്ള ഏക ഭാഗ്യമെന്നു ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ സങ്കല്പം വേദപുസ്തകത്തിനും ചരിത്രത്തിനും വിപരീതമാണ്. അനുഗ്രഹഭാരതവായ യാക്കോബിന്റെ കാലംമുതൽ തിശിഹായുടെ കാലംവരെയുള്ള ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ ചരിത്രം മി. ചാഴികാടന്റെയും മറ്റും ഉപഹമാത്ര പ്രധാനമായ ഈ പ്രസ്താവനയെ പാടെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ:

a. അനിശ്ചിതമായ ഏതോ ഒരു ഭാവികാലത്തു യുദ്ധം ചെയ്താൽ കിട്ടുമെന്ന് യാക്കോബ് അനുഗ്രഹം നൽകിയ ആ സമയത്തു ചെയ്താലും ഭരണാധികാരവും യേശുസേപ്പിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. യേശുസേപ്പിന്റെ ഈ രാജാധികാരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ സൃഷ്ടി 47-31-ലും എബ്രായക്കാർക്ക് വി. പൗലോസ് എഴുതിയ ലേഖനം 11-21 ലും കാണുന്നതുപോലെ “ഇസ്രായേൽ അവന്റെ വടിയുടെ മേലാറത്തു വണങ്ങി” എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. യേശുസേപ്പിന്റെ ഈ വടി (ചെങ്കോൽ) പൊക്കാൻവഴി ദൈവത്തിൽനിന്ന് അവനു ലഭിച്ച രാജാധികാരത്തിന്റെ ചിഹ്നമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു യുദ്ധം ചെയ്ത യാതൊരു ഭരണാധികാരവും ഇല്ലായിരുന്നല്ലോ. യാക്കോബിന്റെ കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രൻ രൂബേൽ (അഥവാ രൂബേൻ) ആയിരുന്നു. കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രന്മാർക്കകട്ടെ മൂന്നു വിശേഷാവകാശങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. (1) സഹോദരന്മാരുടെ കാഹളിയിൽ ഇരട്ടി, (2) ആധിപത്യം, (3) ആചാര്യത്വം ഇവയ്ക്കു രൂബേൽ ആയിരുന്നു അവകാശി. എന്നാൽ അവന്റെ പാപം നിമിത്തം (സൃഷ്ടി 35-22) യാക്കോബ് അവയെല്ലാം അവനിൽ നിന്നെടുത്തു, ഒന്നാമത്തേതു യേശുസേപ്പിനും (യേശുസേപ്പിന്റെ പുത്രനായ അപ്രേമിനും മന്യശ്ശെയിക്കും ഇസ്രായേലിന്റെ ഇതരപുത്രന്മാരോടു ഒപ്പം വെച്ചുവെക്കു അവകാശം ലഭിച്ചതു ഈ കാരണത്താലാണ്.), രണ്ടാമത്തേതു മുഖ്യമായി യുദ്ധം ചെയ്തും മൂന്നാമത്തേതു ലേവിക്കും കൊടുത്തു. രണ്ടാമത്തേതായ ആധിപത്യം മുഖ്യമായി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കാരണസഹിതമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആധിപത്യം അഥവാ ഭരണാധികാരം യുദ്ധം ചെയ്ത മാത്രമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകാവകാശമായി യാക്കോബ് നൽകിയില്ല. തന്നിരിക്കുന്നത് അത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യേശുസേപ്പിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നത്. ഇതിനും പുറമേ

b. ഇസ്രായേൽമക്കളെ മെസ്രേനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുത്താൻ സമയമായപ്പോൾ അവരുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തു ദൈവം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിച്ചത് മൂശയെയാണല്ലോ. അദ്ദേഹം

ഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായ അഹരാൻ പ്രധാനമായും നായി അവരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇവരാകട്ടെ ലേവി ഗോത്രക്കാരായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ യെരൂസേപ്പിന്റെ കാലശേഷം ജനങ്ങളുടെ ഭരണകർത്രുത്വം ആദ്യമേ സിദ്ധിച്ചതായി നാം കാണുന്നതു ലേവി ഗോത്രത്തിനാണ്, യൂദായുടെ ഗോത്രത്തിനല്ല.

c. മൂശെയുടെ കാലശേഷം ഇസ്രായേൽജനത്തെ ഭരിച്ചു നടത്തുന്നതിനായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തതു നോനിന്റെ പുത്രനായ ഇഴശായെ അഥവാ യോഷ്വായെ ആണ്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ അപ്രെമിന്റെ-തന്നിമിത്തം യെരൂസേപ്പിന്റെ-ഗോത്രജനായിരുന്നു. ഇഴശോബർനോന്റെ ശേഷം ശ്മുയേൽ ദീർഘദശിവരെ ഇസ്രായേൽജനത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നവർക്ക് “ന്യായാധിപന്മാർ” എന്നു സാധാരണ പേരുപറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇവരിൽ പ്രധാനികളായ പലരും- ഉദാഹരണമായി ദ്വോറാ, നഹ്ത്താൻ, ഗെട്ഓൻ, യായീർ-അപ്രെമിന്റെയും മ്നശ്ശെയുടെയും ഗോത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. (തിരിനി: ഡ്യൂജി. 49-22-ന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.)

d. ശ്മുയേലിന്റെ വാൽകൃശേയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ ന്യായാധിപസ്ഥാനത്തിൽ അവരോധിതരായി. എന്നാൽ അവർ പിതാവിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കാതെ ദ്രവ്യം ഗ്രഹികളായിത്തീർന്നു. കൈക്കൂലി വാങ്ങി നീതിയെ വൃഥാചരിപ്പിച്ചതിനാൽ ഇസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാർ എല്ലാവരും ശ്മുയേലിന്റെ പക്കൽ വന്ന്: “അങ്ങു വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു; അങ്ങയുടെ മക്കൾ അങ്ങയുടെ വഴികളിൽ കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ ജാതികൾക്കും ഉള്ളതുപോലെ, ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിനായി ഒരു രാജാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിക്കുക എന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു.” (രാജാക്കൾ I, 8, 1-5.) “ശ്മുയേൽ ജനത്തിന്റെ വാക്കുകളെല്ലാം കേട്ട്, അവയെ കർത്താവിന്റെ ചെയ്വുകളിൽ ഉണർത്തിച്ചു. അവരുടെ സ്വരം ചെയ്വിക്കൊണ്ട് അവർക്കു ഒരു രാജാവിനെ നിയമിക്കുക എന്ന് കർത്താവു ശ്മുയേലിനോടു പറഞ്ഞു.” (ടി 21-22)

“നാളെ . . . ബെന്യാമിന്റെ നാട്ടുകാരനായ ഒരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ നിന്റെ പക്കലേക്കു അയക്കും. എന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിനെ ഭരിക്കുന്നതിനായി അവനെ നീ അഭിഷേകം ചെയ്യണം.” (ടി. 9. 16.) പിറ്റേ ദിവസമാകട്ടെ ബെന്യാമിന്റെ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട കിശിന്റെ പുത്രനായ ശാലോം, കാണാതെ പോയ കഴതകളേപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൻ ശ്മുയേലിന്റെ പക്കൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ “ശ്മുയേൽ ഒരു പെൺ കുപ്പിയെണ്ണയെടുത്ത് അയാളുടെ തലയിൽ ഒരിച്ചശേഷം അയാളെ പുറംവിട്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ഇതാ, തനിക്കവകാശപ്പെട്ടവരുടെമേൽ രാജാവായതിനായി കർത്താവു നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” (ടി X, 1) . . . “എല്ലാജനങ്ങളും ഗൽഗാലിലേക്കു പോയി. അവിടെ ഗൽഗാലിൽ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് അവർ ശാലോംനെ രാജാവാക്കി.” (ടി XI-15) കണ്ടാലും, ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ ആദ്യരാജാവായിത്തീർന്നതിനാൽ ശ്മുയേൽ അഭിഷേകം ചെയ്തതും ജനങ്ങൾ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതും ബെന്യാമിന്റെ ഗോത്രക്കാരനായ ശാലോംനെ ആകുന്നു. യോശ്വയുടെ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട യാതൊരുത്തനെയുമല്ല. ഇസ്രായേലിൽ രാജസ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനും യാക്കോബിന്റെ ആശീർവാദപ്രകാരം, യോശ്വയുടെ മാനുഷ അവകാശമുണ്ടായിരുന്ന ഉദവെകിൽ ദൈവം തീർച്ചയായും അന്യ ഗോത്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു രാജാ നിർദ്ദേശിക്കയില്ലായിരുന്നു. പ്രസ്തുതസ്ഥാനലബ്ധിക്ക് യോശ്വയുടെ ഗോത്രത്തിന് വിശേഷാൽ യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ലാ, എന്തു ഗോത്രത്തിനും ആ സ്ഥാനപ്രാപ്തിക്ക് അർഹതയുണ്ട്; എന്ന് പണ്ടേതന്നെ മുശെഹിദ്യ ആവർത്തനം XVII, 14, 15-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ വാക്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്. “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു നിനക്കു തന്നെ ഭേദം പ്രവേശിച്ച് അതു കൈവശപ്പെടുത്തി അവിടെ പാർക്കുകയിൽ, എന്റെ പുറമുള്ള ഈ ജാതികളെപ്പോലെ ഒരു രാജാവിനെ എന്റെ മേൽ ഞാൻ നിയമിക്കും എന്നു നീ പറയുമ്പോൾ, നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു നിനക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ആളിനെത്തന്നെ നിന്റെമേൽ രാജാവായി നീ നിയമിക്കണം. നിന്റെ സഹോദ

രന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു (ഒരുത്തനെ) നിന്റെമേൽ നീ രാജാവാക്കണം. നിന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നുള്ളവനല്ലാത്ത അസുമാനുഷ്യനെ നീ രാജാവാക്കരുത്." ഇവിടെ യുദ്ധഗോത്രത്തിനു യാതൊരു വിശേഷാവകാരവും വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. ദൈവം നിശ്ചയിക്കുന്ന ആളിനെ രാജാവായി സ്വീകരിക്കണം. അത് ഇന്നു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു വേണമെന്നു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുന്നില്ല. വിജാധീയനായ ഒരുവനെ രാജാവാക്കരുത് എന്നുമാത്രമേ നിർബന്ധമുള്ളൂ.

൭. ഇസ്രായേലിന്റെ ആദ്യരാജാവായി ശാവോലിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് മേൽകാണിച്ച വാക്യത്തിലെ നിർദ്ദേശാനുസാരണം ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു. എങ്കിലും ശാവോലിന്റെ അനുസരണക്കുറവുപോലെയായ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവം അയാളെ പരിത്യജിച്ചു. തൽസ്ഥാനത്ത് യുദ്ധഗോത്രജനം ഇതുകൈശയുടെ പുത്രനായ ദാവീദിനെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ദൈവനിർദ്ദേശപ്രകാരം ശമൂവേൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിഷേകംചെയ്തു. ശാവോലിന്റെ കാലശേഷം രാജാവായി ദാവീദു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തപ്പോൾ. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ ഏഴുവത്സരാലത്തേക്ക് യുദ്ധയുടെയും ശൈമൊന്റെയും ഗോത്രങ്ങൾ മാത്രമേ ദാവീദിന്റെ രാജാധിപത്യം സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. എങ്കിലും ശാവോലിന്റെ പുത്രനായ അശ്ബാശോലിന്റെ പരമാനന്തരം ബാക്കി ഗോത്രങ്ങളും ദാവീദിന്റെ രാജ്യത്തിനു വിധേയരായി.

8. ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ ഫ്ലോമോന്റെ നിർമ്മാണനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദുവും കിരീയാവകാശിയായി ഭരണംതുടങ്ങി. ഫ്ലോമോൻ ഏകപ്പെടുത്തിയിരുന്ന അതിദുർവ്വഹങ്ങളായ രാജഭാഗങ്ങളെ ലാലുകരിച്ചു കിട്ടണമെന്നു ജനങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. തന്നിമിത്തം യുദ്ധം ചെയ്യാമിൻ. ദാവീദു എന്നീ മൂന്നു ഗോത്രങ്ങൾ നീക്കിയുള്ള പത്തു ഗോത്രങ്ങളും ഫ്ലോമോന്റെ ഭാസനായിരുന്ന ദാവീദുവും എന്നൊളിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വിപ്ലവമുണ്ടാക്കി

വേർതിരിഞ്ഞു ഇസ്രായേൽ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ അഭിനവ
 രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട യോറവുഷാം ആ
 കട്ടെ അപ്രേമിന്റെ ഗോത്രക്കാരൻ ആയിരുന്നു. (ഈ ഇസ്രാ
 യേൽ രാജ്യം 975 ബി. സി. മുതൽ 722വരെ - അസ്സീരിയൻ പ്ര
 വാസംവരെ - നിലനിന്നു.) ഇങ്ങനെ ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ രാ
 ജ്യം അന്തഃചരിത്രത്താൽ പിളർന്നു രണ്ടായപ്പോൾ പുതിയ രാജ
 യ്ക്കു രാജാവായതിൽ യോറവുഷാമിനെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി
 യാണെന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്തുനിശ്ചയിച്ചത്. ഈ വസ്തുത രാജാക്കളുടെ
 3-ാം പുസ്തകം 11-ാം അദ്ധ്യായം 11, 29-31-35-37 എന്നീ
 വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു വിശദമാകുന്നു; അവ ഇങ്ങനെയാണ്;
 11. "ആകയാൽ കർത്താവു ശ്ലേമ്മാന്നോടു പറഞ്ഞതായത്: ഇതു
 നീ ചെയ്യുകയും ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ പ്രമാ
 ണങ്ങളും ഉടമ്പടിയും അനുസരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു്,
 നിന്റെ രാജ്യം ഞാൻ ഭാഗിക്കയും മരിക്കുന്നതിനാലാകുകയും അതിനെ
 നിന്റെ ഭാസന കൊടുക്കയും ചെയ്യും." ടി 29-31. "പി
 നെ അക്കാലത്തു സംഭവിച്ചതെന്തെന്നാൽ: യോറവുഷാം ഓർ
 ശ്ലേമിനു വെളിയിലായിരിക്കവേ, പുതിയ ഒരു വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്ന
 ശീലോനായക്കാരനായ അഹിയാ ദീർഘദർശി അവനെ കണ്ടുമുട്ടി.
 അവരിരുവരും തനിച്ചുവയലിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ, അഹിയാധരി
 ച്ചിരുന്ന പുതിയ വസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അതിനെ പത്രണ്ടാ
 യിഭാഗിച്ചു. അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം യോറവുഷാമിനോടു പറഞ്ഞു: പ
 ത്തുകാശം നീ എടുത്തു കൊള്ളുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇസ്രായേ
 ലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ
 ഞാൻ ശ്ലേമ്മാന്റെ കൈയിൽ നിന്നും രാജ്യത്തെ എടുത്തു പത്തു
 ഗോത്രങ്ങളായി നൽകത്തരും." ടി 35: "അവന്റെ പുത്രന്റെ കൈ
 യിൽ നിന്നും രാജ്യത്തെ എടുത്തു വിനക്കു ഞാൻ പത്തു ഗോത്രങ്ങൾ
 തരും." ടി, 37. "ഞാൻ നിന്നെ സ്വീകരിക്കും; നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന
 എല്ലാവരെയും ഭരിച്ചു് ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവു് നീ ആയി
 തീരുകയും ചെയ്യും." ഈ അഭിനവ രാജ്യത്തിന്റെ ആധിപത്യം

സംബന്ധിച്ചും യുദ്ധ ഗോത്രത്തിനു യാതൊരു വിശേഷാവകാശവും സിദ്ധിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല.

ഗ. യുദ്ധരാജ്യമാകട്ടെ ബി. സി. 975 മുതൽ ബാബിലോണിയൻ പ്രവാസംവരെ നിലനിന്നു. ഈ പ്രവാസകാലത്തും അതിനു ശേഷവും യോകനിയായുടെ രാജസ്ഥാനത്തിന് ഹാനി തട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാമാനന്തരം അവരുടെ നേതൃസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചത് യോകനിയായുടെ പൗത്രനായ സൂർബാബേൽ ആണ്. ഇങ്ങനെ മക്കബായക്കാരുടെ കാലമായ 142 വരെ യുദ്ധഗോത്രജനാരായ പ്രഭുക്കന്മാർ തുടർച്ചയായി ഭരണസാരഥ്യം വഹിച്ചിരുന്നു. അന്നുമുതൽ ഹെറോദേസിന്റെ വാഴ്ചവരെ യഹൂദജനതയുടെ അധിനാഥനായി ഭവിച്ചത് ഈ മക്കബായക്കാരാകുന്നു. ഇവരിൽ അറിസ്തോബ്ജോസ് പ്രഥമൻ പ്രധാനാചാര്യസ്ഥാനത്തിനും പുറമേ രാജസ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ചു. പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഇവർ ലേവി ഗോത്രജനാരായിരുന്നു എന്നു വിശേഷാൽ പറയേണ്ടല്ലോ.

ഈ കണ്ടു വസ്തുതകളിൽനിന്നു വല്ല അനുമാനവും എടുക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ അത് യുദ്ധഗോത്രത്തിനു രാജസ്ഥാനത്തിനു വിശേഷാൽ യാതൊരു അർഹതയും പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതാണ്. യുദ്ധയിക്കു നൽകപ്പെട്ടതായി സൃഷ്ടി 49-10-ൽ നാം കാണുന്നത് യുദ്ധയിക്കു ഭാവിയിൽ അനിശ്ചിതമായ ഒരു കാലത്തു രാജസ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്നും രക്ഷകന്റെ ആനന്ദകാലംവരെ ആ രാജാധിപത്വം യുദ്ധയിൽനിലനിൽക്കുമെന്നുമുള്ള സൂചനകളാണ്. എന്നാൽ ബി. സി. 142 മുതൽ നേതൃസ്ഥാനവും പിന്നീട് രാജസ്ഥാനവും ചെന്നു ചേർന്നത് അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരും തദന്തരം ലേവിഗോത്രജനാരായ മക്കബായക്കാരിൽ ആണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു ക്രിസ്തുവിനു 142 വത്സരം മുമ്പേതന്നെ ചെങ്കോൽ യുദ്ധയിൽനിന്നു മാറിപ്പോയി എന്നു വരുന്നില്ലേ? ഇതിനു സമാധാനം തിരീനി സൃഷ്ടി 49-ാം അദ്ധ്യായം 10-ാം വാക്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"Et licet (Machabaei) ex Levi essent oriundi, utpote sacerdotes et filii Aaron, tamen censebantur vocabanturque filii Juda, partim ob genus maternum, quod trahebat de femore Judae; partim ob insitionem et quasi adoptionem in tribum Juda. Nam a reditu e Babylone, licet plurimi ex aliis tribubus reverterentur in patriam, non tamen aut regno, aut loco ut ante distincti fuerunt, sed uni regno et tribui Judae adscripti et quasi insiti; imperium vero in omnes uni soli tribui Judae cessit, et penes hanc unam remansit; omnesque JUDAEI seu TRIBUS JUDAE vocati sunt. Unde licet in ea sceptrum tenuerint Machabaei ex alio sanguine prognati, quia tamen illud ipsum acceperunt ab eadem tribu Juda, et in eadem tribu, in quam insiti fuerant, et nomine ejusdem tribus (nam omnes vocabantur Judaei), vere proprieque dici poterat sceptrum teneri a Juda, et a femore Judae. Sicut olim Romani dicebantur imperare, licet non raro exteri. v. g. Trajanus Hispanus, et alii sceptrum apud illos tenerent. Et in Polonia, ubi haud ita pridem Stephanus Battorius Transilvanus, et Henricus Valesius Gallus praefuerunt, et nunc praest Serenissimus Sigismundus non e Polonia sed Suecia oriundus, dicitur tamen sceptrum Poloniae teneri a Polonis, et gente Polonica: quia nempe et Stephanus et Henricus et Sigismundus electione statum regni, insiti et incorporati sunt genti Polonicae. Secus esset, si vel a Turca vel a Mosco tyrannice oppressi cogerentur alienigenam in regem accipere: tum enim censeretur sceptrum Polonia ereptum, et translatum ad exteros. Pari ergo ratione dicitur sceptrum regnum Hebraeorum mansisse in tribu Juda, usque ad Herodem, cujus anno 36 natus est Christus. Hic enim et alienigena erat, sc. Philistaeus Ascalonicus et per vim a Romanis intrusus in solium ac proinde non poterat dici sceptrum teneri a tribu Juda. Ita Suarez, Pererius et alii."

"അങ്ങനെയൊക്കെ ആചാര്യന്മാരും അനുകൂലരും തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനായിട്ട് എഴുതിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ പട്ടാമു"

യിരുന്നു എങ്കിലും അവർ യുദ്ധയുടെ സന്താനങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ ഒരു കാരണം അവർ മാതൃവഴിയിൽ യുദ്ധയുടെ വംശജന്മാരായിരുന്നു എന്നതത്രെ. വേറൊരു കാരണം അവർ യുദ്ധയുടെ ഭഗവതൃത്താടു ഒട്ടിച്ചേർന്നു നിന്നിരുന്നു; ആ ഭഗവതൃക്കാരായി ഒരുവിധത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിരുന്നു എന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബാബിലോണിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു വന്നിരുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മറ്റു പലഭഗവതൃക്കളിൽപെട്ടവരും ഗോത്രമുള്ളവരായിരുന്നെങ്കിലും, അവർ മുൻകാലങ്ങളിലേപ്പോലെ രാജ്യമോ സ്ഥലവിഭാഗമോ അനുസരിച്ചു വ്യതിരിക്തന്മാരായിട്ടല്ല, പ്രത്യേക യുദ്ധയുടെ ഏക ഭഗവതൃത്താടും രാജ്യത്താടും ചേർന്നവരായിട്ടാണ് നിന്നിരുന്നത്. എല്ലാവരുടെ മേലുമുള്ള പരമാധികാരമാകട്ടെ യുദ്ധയുടെ ഏക ഭഗവതൃത്തിനു സ്വായത്തമായിരുന്നു. എല്ലാവരും യുദ്ധന്മാർ അഥവാ യുദ്ധഭഗവതൃജന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. തന്നിമിത്തം അന്യഭഗവതൃജന്മാരായ മക്കുബായക്കാരുടെ പക്കൽ രാജ്യ പെങ്കോൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും അവർക്ക് അതു യുദ്ധഭഗവതൃത്തിൽനിന്നു ലബ്ധമായതുകൊണ്ടും അവരും ആ ഭഗവതൃത്താടു ഒട്ടിച്ചേർന്നു നിന്നിരുന്നതു കൊണ്ടും യുദ്ധയുടെ ഭഗവതൃസംജ്ഞ ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം (എല്ലാവരും യുദ്ധന്മാർ എന്നാണല്ലോ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്) അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും പെങ്കോൽ പിടിച്ചിരുന്നത് യുദ്ധ, യുദ്ധയുടെ തുടകളിൽ നിന്നുള്ളവർ ആയിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു അബദ്ധവും ഇല്ലായിരുന്നു. പണ്ടു റോമാക്കാർ ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതായി പറയാറുണ്ടെങ്കിലും, പലപ്പോഴും റിപ്പബ്ലിക്കാക്കാരൻ ആയ ടാലോനും മറ്റുപലരും ഉൾപ്പെട്ടവ വിഭേദികളാണ് അവരുടെ പെങ്കോൽ പിടിച്ചിരുന്നത്. പോളണ്ടിലാകട്ടെ കരാച്ചുവ് ടാൻസിൽവേനിയക്കാരുമായ സ്ലീഫൻബർഗ്ഗെക്കാരെയും, ഫ്ലോറോവുക്കാരായ കെൻറിക്കൂസ് വരളസിഡുക്കാരും ഭരണമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു ഭരിക്കുന്ന സിഗീസ്മുൻഡസ് പോളണ്ടുകാരൻ അല്ല, സിറാസർലാണ്ടുകാരൻ ആകുന്നു എങ്കിലും പോളണ്ടിന്റെ പെങ്കോൽ വഹിക്കുന്നത് പോളണ്ടുരാജ്യവും പോള

ണ്ടുരാജ്യത്തെ ജനതയുമാണ്' എന്നത്രെ പറയപ്പെടുന്നത്. കാരണം സ്ത്രീപുരുഷം ഹൈന്ദവീകൃതവും സിംഹാസനാധിപത്യവും രാജ്യത്തെ പൊതുജനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമൂലം പോളണ്ടിലെ ജനതയോട് ഒട്ടിച്ചേർന്ന് ഏകീഭവിച്ചുപോയി എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ടർക്കിയുടെയോ മെസപ്പൊട്ടമിയുടെയോ മർദ്ദനവും നിഷ്ഠൂരസാനവും നിമിത്തം ഒരു അന്യനെ രാജാവായി സ്വീകരിക്കാൻ അവർ നിബർഹിതരായിരുന്നെങ്കിൽ കാര്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി മറിച്ച് യിരുന്നേന്നേ. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ പോളണ്ടുകാരിൽനിന്നു നിന്നുചെങ്കോൽ ബലാൽക്കാരമെന്ന അപഹരിച്ച് വിജാതീയർക്കു നൽകിയതായി പരിഗണിക്കപ്പെടും. ആകയാൽ തുല്യ ന്യായത്താൽ അത്രെ ഹോറോദേസിന്റെ കാലംവരെ എബ്രായക്കാരുടെ രാജകീയ ചെങ്കോൽ യൂദാഗോത്രത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നതു്. ഹോറോദേസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ 36-ാം വത്സരത്തിൽ ക്രിസ്തു ഭൂജാതനായി. ഈ ഹോറോദേസ് ഒരു വിജാതീയൻ, അതായതു അസ്സൂറിലാൽക്കാരനായ ഒരു പ്ളെഗിയായക്കാരൻ ആയിരുന്നു. റോമാക്കാർ ബലപ്രയോഗത്താലത്രെ ഇദ്ദേഹത്തെ രാജസിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണുനാക്കിയതു്. ഏതൽ കാരണത്താൽ അന്നുമുതൽ യൂദാഗോത്രം ചെങ്കോൽ പിടിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയാൻ വഹിയാ:

16. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നും യൂദാഗോത്രത്തിന്നോ ദാവീദിന്റെ വംശത്തിന്നോ രാജസ്ഥാനത്തിന്നു പ്രത്യേകമായ യാതൊരുവകാശവുമില്ലായിരുന്നു എന്നു വിശദമായിക്കഴിഞ്ഞു. യാക്കോബിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ യൂദാഗോത്രത്തിന് ഒരിക്കൽ രാജവാഴ്ച കിട്ടുമെന്നും അതു മിശിഹായുടെ ആഗമനകാലം വരെ നിലനിൽക്കുമെന്നുള്ള പ്രവചനാക്രമം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ദാവീദിന്റെ ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചവർക്ക് 'അരചമക്കൾ,' എന്നോ, 'രാജപുത്രർ' എന്നോ ഒരു പ്രത്യേക സംജ്ഞയുണ്ടായിരുന്നതായി പഴയതും പുതിയതുമായ വേദഗ്രന്ഥചരിത്രങ്ങളിൽ ഒരിതരും നാം കാണുന്നില്ല. ആകയാൽ ഈ നാമകരണം കേവലം നൂതനമായ ഒന്നാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ലതന്നെ. ഈ അവകാശവദത്തിന്നു പ്രമാണരേഖയായി മി. ചാഴികാ

ടൻ കൊണ്ടുവരുന്നത്. The Decline and Fall of the Roman Empire, by Gibbon, "റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷയവും അധഃപതനവും" എന്ന പേരിൽ ഗിബൺ എന്ന ആദ്യേയ ചരിത്രകാരൻ എഴുതിയ കൃതിയാണ്. മി. ജോസഫ് 77-ാം വശത്തു പറയുന്നു. "അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ യൂദായുടെ പെരത്രന്മാരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും രാജപുത്രർ എന്നുമുള്ള കുറ്റംപുറത്തിൽ ഒരു റോമൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പിൽ വിസ്തരിച്ചതായും, അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാൾ അവരുടെ പിതാമഹൻ ആയിരുന്നെന്നും, അവർ ദാവീദിന്റെ ശ്ലോകക്കാർ ആയിരുന്നതിനാൽ "രാജനന്ദനന്മാർ" എന്ന് അവിടുത്തുകാർ അവരെ വിളിച്ചിരുന്നതാണെന്നും രാജ സ്ഥാനത്തിന് അവർക്കു യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ലെന്നും അവർ മൊഴി കൊടുത്തതായും, ആകർഷണീയമായ സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും അംഗ സൗഷ്ഠ്യവും കണ്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ് അവരെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിട്ടയച്ചതായും "റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധഃപതനം" The Decline and Fall of the Roman Empire എന്ന പുസ്തകം 2-ാം വാല്യം 104-ാം പാഠത്ത് ഗിബൺസ് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്." മി. ചാഴികാടന്റെ അനവധാനതയും പണ്ഡിതത്വവും ഇവിടെയും സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നുണ്ട്. The Decline and Fall of the Roman Empire എന്ന പ്രസിദ്ധ കൃതിയുടെ പ്രണേതാവു Gibbons ഗിബൺസ് ആണെന്നാണ് മി. ചാഴികാടൻ ശരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്!! മി. ജോസഫിന്റെ കൃതിയുടെ 42-ാം വശത്തു by Gibbons എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലും 77-ാം പാഠത്ത് ഗിബൺസ് എന്നു മലയാളത്തിലും ടി. ഗുണകർത്താവിന്റെ പേരു അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഗുണകർത്താവിന്റെ പേരു Edward Gibbon എഡ്വാർഡ് ഗിബൺസ് എന്നാണ്. ഗിബൺസ് എന്ന നാമത്തിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വ്യാപനമായി തീർന്നിട്ടുള്ളത് The Faith of Our Fathers "നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസം" മുതലായ വിശുതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവും ബാൾട്ടിമോറിലെ കർദ്ദിനാൾ ആർച്ചു ബിഷപ്പാപ്പമാ

യിരുന്ന ജെയിംസ് ഗിബ്ബൺസ് James Gibbons ആണ് എന്ന വസ്തുതപോലും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതായി കാണുന്നു. കേവലം അല്പമാത്രസാരമായ ആ ഭാഗം പോകട്ടെ.

Domitian ഡൊമീഷൻ ചക്രവർത്തി ക്രി. വ. 81 മുതൽ 96 വരെ റോമാസാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. അയാൾ നടത്തിയ രണ്ടാമത്തെ പൊതുവേദം ഹിന്ദുസാമ്രാജ്യത്തെയും ഒരു സംഭവത്തെയാണ് ഗിബ്ബൺ അവപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനുമുമ്പ് ഈ ചക്രവർത്തിയെപ്പറ്റി The National Encyclopedia "ദി റോഷൻ എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയാ" എന്ന വിദ്യാഭാഷണത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. "He executed great numbers of the chief citizens, and assumed the titles of Lord and God. He established the most stringent laws against high treason, which enabled almost anything to be construed into this crime." "അയാൾ പൗരപ്രമുഖന്മാരിൽ വളരെയധികം പേരെ കൊന്നൊടുക്കി; കർത്താവ്, ദൈവം എന്ന പദങ്ങളെ അയാൾ സ്വീകരിച്ചു. രാജഭരോഹത്തിന് എതിരായി അതീവ കഠോരങ്ങളായ നിയമങ്ങളെ അയാൾ എഴുപ്പുത്തി. തലപാദ പ്രാജ്ഞ എന്നുതന്നെയും രാജഭരോഹമാകത്തക്കവണ്ണം അത്ഥവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാൻ അയാൾക്കു സാധിച്ചു." അക്കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളെ യഹൂദന്മാരുടെ ഒരു വകഭേദമായിട്ടേ ക്രിസ്ത്യാനികളും ക്രിസ്തുതന്മാരും പരിഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. വിഗ്രഹാരാധന യഹൂദന്മാർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഒരുപോലെ നിഷിദ്ധമായിരുന്നതിനാൽ ബിംബങ്ങൾക്ക് അർച്ചനം ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന വൈമനസ്സും ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം അവരെ എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. ഈശ്വരനായ രണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റിയാണ് ഗിബ്ബൺ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മി. ജോസഫ് ഗിബ്ബൺ വാക്കുകളെ നേരിട്ട് ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ചിലതൊക്കെ ടി സംഭാവത്തെ അധികരിച്ചു അവപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി മി. ചാരികാടൻ സ്വന്തം വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടേ ഉള്ളൂ. അത്രേത്തിൽ ഗിബ്ബൺ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത എന്താനും സംഗതികളും മി. ചാരികാടൻ എഴുതിപ്പിരിച്ചിട്ടു

പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ഒരു സത്യവായനക്കാരൻ മരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പെ Sir John Lubbock's Hundred Books പർപ്പോൺ ലഭിച്ചു. കിരീടം "ആനാഥന്മാർക്കു"ൽ പെട്ടതായ പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ അനാഥവാല്യം 356-ാം വാക്കുതന്നിന്നു ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

"Among the Christians, who were brought before the tribunal of the emperor, or, as it seems more probable before that of the procurator of Judea, two persons are said to have appeared, distinguished by their extraction, which was more truly noble than that of the greatest monarchs. These were the grandsons of St. Jude the apostle; who himself was the brother of Jesus Christ. Their natural pretensions to the throne of David might perhaps attract the respect of the people and excite the jealousy of the governor; but the meanness of their garb, and the simplicity of their answers soon convinced him that they were neither desirous nor capable of disturbing the peace of the Roman empire. They frankly confessed their royal origin, and their near relation to the Messiah; but they disclaimed any temporal views, and professed that His kingdom, which they devoutly expected, was purely of a spiritual and angelic nature. When they were examined concerning their fortune and occupation, they showed their hands hardened with daily labour and declared that they derived their whole sustenance from the cultivation of a farm near the village of Coca-ba, of the extent of about twenty-four English acres, and of the value of nine hundred drachms, or three hundred pounds sterling. The grandsons of St. Jude were dismissed with compassion and contempt".

"ചക്രവർത്തിയുടെ, അഥവാ കരോക്കൂടി സത്യസങ്കാശമായി തോന്നുന്നത് അനുസരിച്ചു പറയുന്നതായാൽ, യൂദിയായിലെ ഭരണകർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ആനീതരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, അതി പ്രബലനാരായ രാജക്കന്മാരുടെ കലീനതയെ കൂടെയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സാക്ഷാത്തായ വംശ ശ്രേഷ്ഠതയോടുകൂടി

മി. രാജാവിന് പ്രത്യക്ഷമായി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈശോ
മിശിഹായുടെ സഹോദരനായ യൂദാശ്ശീഹായുടെ പൗത്രനായി
രുന്നത്രെ ഇവർ. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തോട് അവർക്ക്
സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിയോഗം ഒരു പക്ഷേ ജന
തയുടെ സമാദരത്തെ സമാകർഷിക്കയും ഗവണ്ണരുടെ അഭ്യസ
നയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവ
രുടെ ഹീനമായ വേഷവും അവരുടെ പ്രത്യുത്തരങ്ങൾ പ്രകടമാ
ക്കിയ നിഷ്ഠാപത്യാവും കണ്ടിട്ട്, റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സമാ
ധാനത്തെ ഭഞ്ജിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹമോ സാമത്വമോ അവർക്ക്
ഇല്ലെന്നു ഗവണ്ണർക്കു ബോദ്ധ്യമായി. അവരുടെ രാജകീയോത്ഭ
വത്തെയും മിശിഹായുമായി അവർക്കുള്ള അടുത്ത ചാർച്ചയേയും
അവർ നിർവ്യാജം ഏറ്റെടുത്തു. എന്നാൽ അവർക്കു ലൗകി
കമായ യാതൊരു ഉദ്ദേശവുമില്ലെന്നും, അവർ ഭക്തിപൂർവ്വകം പ്ര
തീക്ഷിച്ചിരുന്ന അവന്റെ (മിശിഹായുടെ) രാജ്യം വെറും ആ
ത്മീയം അഥവാ അമാനുഷം ആയ ഒന്നാണെന്നും അവർ പ്രസ്ത
ാവിച്ചു. അവരുടെ സമ്പത്തിനേയും ജോലിയേയും കുറിച്ച്
ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ, അനുദിനം വേലചെയ്തു തഴവിച്ച കുരങ്ങ
ളെ അവർ കാട്ടിക്കൊടുത്തു: അവരുടെ നിത്യവൃത്തി മുഴുവനും
തങ്ങൾ കൃഷിചെയ്തിരുന്ന ഏകദേശം ഇരുപത്തിനാലു ഇംഗ്ലീ
ഷ് ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണം വരുന്നതും തൊള്ളായിരം ദ്രാക്കമാ അ
ഥവാ മൂന്നു പവൻ വിലയുള്ളതുമായ ക്ഷേത്രഭൂമികൊണ്ടാണു
കഴിക്കുന്നത് എന്നും അവർ ബോധിപ്പിച്ചു. മി. യൂദായുടെ പൗ
ത്രന്മാർ അനുക്രമപൂർവ്വം അവർക്കു സമനപിതവും വിട്ടയക്കു
പ്പെട്ടു.

മി. ഐ. സി. ചാക്കോ കുറെ മുമ്പ് ഒരു വിവാദലേഖന
മദ്ധ്യേ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മുഴുവൻ വ്യാജമായ ഒരു
പ്രസ്താവനയെ പ്രത്യാഖ്യാനം ചെയ്യാൻ ഐ. സി. മുമ്പിലു. എ
ന്നാൽ വ്യാജവും സത്യവും കൂട്ടിക്കുഴച്ചുചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താ
വനകളെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന കാര്യം അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഗിബ്ബൺ
പറയുന്നതായി മി. ചാഴികാടൻ എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗം
ഈദൃശമായ ഒന്നാണ് ഗിബ്ബണിൽനിന്നു. ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള

ഭാഗത്തെ ആശയങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായി ചാഴികാടൻ ഉദ്യോഗത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്താനവുമായികൾക്കു താണി
യേക്കാം. എന്നാൽ മി. ജോസഫ് കൗശലത്തിൽ ചില മാ
റ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഗിബ്ബൺ പറയാത്തതിനെ പറഞ്ഞി
തായി കാണിച്ചും വലുതായ ആശയ വ്യത്യാസം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.
വി. യുഗാസ്ത്രീനായുടെ പെരുമ്പുറം "രാജപുത്രന്മാർ" എന്ന
കുറുംകൂടി ചുമത്തി വിസ്തരിച്ചതായി മിസ്റ്റർ ചാഴികാടൻ പറ
യുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒരു പലപ്രയോഗമോ ആശയ
മോ ഗിബ്ബണിൽ കാണുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ "അവർ
ഭാവിദിന്റെ ഭാഗ്യക്കാരായിരുന്നതിനാൽ രാജനന്ദനന്മാർ
എന്ന് അവിടത്തുകാർ അവരെ വിളിച്ചിരുന്നതാണെന്നു മൊഴി
കൊടുത്ത"തായി പറയുന്നഭാഗവും ഗിബ്ബണിൽ ഇല്ല. ഇതൊ
ക്കെ മി. ചാഴികാടന്റെ വെച്ചുകെട്ടുകളും വെച്ചുകെട്ടുകളുമാ
ണ്. ഭേദഗതിപരിയുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കപ്പെട്ട ഈ ക്രി
സ്തീയ സഹോദരന്മാർ രണ്ടും അന്നത്തെ രാജാക്കന്മാരേ
ക്കാൾ കലീനരാണെന്നും, അതിന്റെ കാരണം അവർ ഭാവി
ദിന്റെ സന്താനങ്ങളും മിശിഹായുടെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരും
ആണെന്നുള്ള ഭാഗം ഗിബ്ബൺ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അ
നേക ശതവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് രാജാവായിരുന്ന ഒരാളിന്റെ
വംശത്തിൽ അവർ ഭൂജാതരായി എന്നതുമത്രം രാജഭദ്രാഹമാ
യി ഗണിക്കപ്പെട്ടവാൻ വക നൽകിയിരുന്നില്ല. അവർ മറ്റൊ
രു രാജാവിനെയും അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ വാഴ്ചയും ഉല്ക്കടമായി ആഗ്ര
ഹിച്ചും പ്രതീക്ഷിച്ചും ഇരുന്നു എന്നുള്ളത് തീർച്ചയായും ഡോ
മീഷന്റെ നിയമപ്രകാരം രാജഭദ്രാഹക്കുറുമായിരുന്നു. വിസ്താ
രമദ്ധ്യേ ഈവിഷയത്തെപ്പറ്റി അവർ നൽകിയ മറുപടി ക്രിസ്തു
പീലാത്തോസിനു കൊടുത്തിരുന്നാടു വളരെ സാമ്യം വഹിക്കുന്നു
ണ്ട്; അതായത്, അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് ഐഹികമായ ഒരു
രാജ്യമോ രാജാവോ ഒന്നുമല്ല, പ്രത്യുത വെറും പാരത്രികമായ
ഒന്നായിരുന്നു എന്ന് അവരുടെ ഭവഷവും അവരുടെ പ്രത്യുത്തര
ങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചു നിഷ്കാപമുമാം അവരുടെ ദിവാവസ്ഥ
യും കണ്ടിട്ട് ധർമ്മധീരനും കൃപാലുവുമായ ഭേദഗതിപരി അവർ

ക്രിസ്തു രാജാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു
 ന്നാമേക്ക് അധീനപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പീലാത്തോസ് ചാർജ്ജ് ചെയ്ത വഴി
 യ്ക്കു കാരമായി ക്രിസ്തുവിൽ കണ്ടത് ക്രിസ്തുവിൽ രാജാവാണെന്നുള്ള
 വരിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. വിശുദ്ധ മർക്കോസ് 15-12
 “അപ്പോൾ പീലാത്തോസ് അവനോട് നീ യൂദന്മാരുടെ രാജാ
 വാകുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.” (വി. മത്തായി 27-11) “എ
 ന്നാൽ ഈശോ നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നു. അപ്പോൾ നാ
 ടുവാഴി അവനോടു നീ യൂദന്മാരുടെ രാജാവാകുന്നുവോയെന്നു
 ചോദിച്ചു.” (വി. യോഹന്നാൻ 18-33) “പീലാത്തോസ് പ്രത്തോ
 റിനിൽ (പ്രാദേശഭരണത്തിൽ) പ്രവേശിച്ച്, ഈശോയെ വിളിച്ചു
 അവനോടു നീ യൂദന്മാരുടെ രാജാവാകുന്നുവോ എന്നു ചോദി
 ച്ചു.” (വി. ലൂക്കാ 23-3) “പീലാത്തോസ് അവനോടു നീ യൂ
 ദന്മാരുടെ രാജാവാകുന്നുവോയെന്നു ചോദിച്ചു” ക്രിസ്തു രാജാവാ
 കാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനു വളരെ പ്രസക്തിയു
 ണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തു രാജാവാകാൻ അവകാശമുള്ള കുടുംബത്തിലെ
 ഒരംഗമായിരുന്നു. ഇതിനെ റോമൻ അധികാരികൾ വളരെ ഭയ
 പ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇതേവിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ഭരണാധി
 കാരികളാകേണ്ടവരായിരുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ഗോത്രത്തിൽ
 നിന്നും അതായത് ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽനിന്നു തന്നെ അപ്പ
 സ്തോലരേയും തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോല
 ന്മാരിൽ ചിലരുടെ സന്താനങ്ങളെ ക്രിസ്തു മരിച്ചു നൂറ്റാണ്ടുപതു
 കൊല്ലത്തിനു ശേഷം രാജവംശത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്നുള്ള ക
 റാമചുമത്തി റോമൻ അധികാരികളുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുക
 യും അവർ രാജസ്ഥാനികളെങ്കിലും രാജ്യഭാരത്തിന് ആഗ്രഹമി
 ല്ലാത്തവരുമാണെന്നു മൊഴി കൊടുത്തതിനാൽ അവരെ വിട്ടയ
 ച്ചതായി ഗിബൺസിന്റെ “റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധഃ

മി. ചാഗികാടൻ - അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. ഞങ്ങളുടെ വാദത്തിൽ ആദ്യത്തേത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിവാദത്തിന്റെ പൂർണ്ണപരമ്പരയോടൊത്താണ്. നിഗമനവുമാകുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ അതി വിസ്തൃതവും ബാലവത്തുമായ ഒരു വിവരണം ഇടുന്നതിനു മി. ചാഗികാടൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഇത് ഞങ്ങൾ മക്കളുടെ പന്ത്രണ്ടുശതാബ്ദത്തിൽ രാജാവാകുന്നതിന് ആവകാശമുള്ള ഗോത്രം ഒന്നുമാത്രം - അത് ദാവീദിന്റെ ഗോത്രമായ യൂദായുടേതു് ഒന്നുമാത്രം - എന്ന ഒരു സങ്കല്പത്തെ ഈ വാദസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആധാരമായി മി. ചാഗികാടൻ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ വാദത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം മുഴുവനും 14-ാം പക്കത്തിൽ നാം കണ്ടുതന്നതല്ലോ.

“ക്രിസ്തു ലേവായക്കാരനോ മറ്റു വല്ല ഗോത്രക്കാരനോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ റോമൻ അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ അറുഭയപ്പെട്ടുകയില്ലായിരുന്നു.” “ക്രിസ്തു രാജാവായാകാൻ അവകാശമുള്ള കലത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു. ഇതിനെ റോമൻ അധികാരികൾ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നു” എന്നുള്ള മി. ജോസഫിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ ഒട്ടും ശരിയല്ല. ക്രിസ്തു പിറന്നിട്ട് ഏറെത്താമസിയാതെ “യൂദന്മാരുടെ രാജാവായിപ്പിറന്നവൻ എവിടെയാകുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ജ്യോതിഷവിദ്വാന്മാർ കാർശ്ശത്തു വന്നപ്പോൾ ഹെറോദേസും കാർശ്ശം മുഴുവനും കലങ്ങിയതായും, തന്റെ രാജസ്ഥാനം നഷ്ടമാകുമെന്ന ഭീതിയാൽ അഭിനവജാതനായ യഹൂദരാജശിശുവിനെ വധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആ ക്രൂരരാജൻ ബേത്ലഹെമിലും പരിസരത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു വയസ്സിൽ താഴെ പ്രായംവരുന്ന ആൺകുട്ടികളെ എല്ലാം വാളിനിരയാക്കിയതായി നാം സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഹെറോദോസ് യൂദവേദം സ്വീകരിച്ച ഒരു ഇടുമേയൻ ആയിരുന്നു. റോമാചക്രവർത്തിയുടെ പാർപ്പവർത്തി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു രാജസിംഹാസനം ലഭിച്ചുവെങ്കിലും അയാൾ ഒരു റോമൻ അധികാരി ആയിരുന്നില്ല. ഈ ഒരു സംഭവം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ക്രിസ്തുവി

[illegible]

“ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നണിയിൽ ഒരു പ്രധാന കാര്യം ക്രിസ്തു രാജാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതായിരുന്നു” എന്ന് മി. ജോസഫ് പറഞ്ഞശേഷം അതിനെ തെളിയിക്കാൻ നാലു സുവിശേഷകന്മാരുടെയും വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പീലാത്തോസ് ഈ ശോഭയാട്ട്. നീ യുദ്ധന്മാരുടെ രാജാവാകുന്നുവോ എന്നുചോദിച്ചു എന്നതു ശരിയാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചോദിച്ചത് അവിടുത്തവല്ല രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവമുണ്ടാക്കി റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു തുനിഞ്ഞതു കൊണ്ടല്ലല്ലോ. പ്രത്യുത, “ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും, കേസറിനു തലവരികൊടുക്കണ്ടോ എന്നു വിരോധിക്കുകയും, മ്ശിഹാ രാജാവാകുന്നു എന്നു തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു എന്ന് അവന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തിപ്പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അത്രേ അങ്ങനെ ചോദിച്ചത്. യഹൂദന്മാരുടെ ഈ കുറ്റാരോപണത്തെ പീലാത്തോസ് വകവയ്ക്കുകയോ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ലെന്ന് മി. ജോസഫ് എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ള വി. ലൂക്കായുടെ 23-ാം. 3-ാം വാക്യത്തിന്റെ നേരേതാഴെ. “അനന്തരം പീലാത്തോസ് പ്രധാനാചാര്യന്മാരോടും ജനത്തോടും. “ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ കുറ്റമൊന്നും കാണുന്നില്ല” എന്നും, 24-ാം വാക്യത്തിൽ പീലാത്തോസ്. “നിങ്ങൾ അവനിൽ ചുമത്തുന്ന കുറ്റങ്ങളിൽ യാതൊന്നും ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ കണ്ടില്ല” എന്നും വീണ്ടും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു. മി. ജോസഫ് ഈ വാക്യങ്ങളും ഇതിനോടു സമമായ മറ്റു വാക്യങ്ങളും കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു വരുമോ?

യഹൂദന്മാർ ഇശശോയുടെമേൽ ചുമത്തിയ യഥാർത്ഥ കുറ്റം അവിടുന്ന് മ്ശീഹാ- ദൈവ പുത്രൻ- ആകുന്നു എന്നു പ

"If we wish to know what the views and intentions of the Pharisees, Sadducees, Priests and Scribes were at the trial of Jesus, we must consult again the Gospel and search for the real cause of their hatred against the Nazarene. It lies, as we again and again have had to prove in the fact that Jesus abruptly rejected the idea of a worldly and national Messiah and Son of God, and offered to them in place of it his thoroughly supermundane and divine consciousness. "He was the Messiah (and Son of God), and claimed to be so, but in a sense which seemed to the narrow horizon of contemporary Judaism as blasphemous". (Dalman, 259.) Hence the movement of hate against Jesus.

This movement degenerated into an attempt to murder Jesus as often as he made the definite declaration that he was the real, true Son of God. Ever since Jesus at the feast of purification had distinctly uttered this consciousness of his divine sonship (John V, 17) for the first time, "the Jews sought the more to kill him, because he said God was his Father, making himself equal to God" (John V, 18). Jesus' claim to divinity led at times, during the feast of Tabernacles and on the sabbatical Exhodium Feast, to renewed efforts to seize the hated Galilean and to stone him (John vii, 44; viii, 59). And again, shortly before his trial, at the Feast of the Dedication of the Temple, an attempt was made to murder him, justified by the same testimony that he was the real, supernatural Son of God. "We stone thee, because that thou, being a man, makest thyself God (John x, 33); thus spoke the same agitators who soon after were to sit in judgment upon Jesus.

[illegible]

18. "ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആത്മസ്ഥാനത്തിൽ മരിക്കുമ്പോൾ
 അവരുടെ പ്രിയ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തിരുന്ന ശത്രു
 ദാജനാശത്തിൽ പെടാത്തതെന്നുള്ള കാര്യം ചർച്ചയിൽ പാർ
 താഴിക്കാർക്കുള്ള മനോഹരമായ ഒരു വിഷയമാണ്. ക്രൈസ്തവ
 പാരമ്പര്യം വശത്തു കാലദൈവം എന്തിനെ ആശങ്കിക്കാതിരുന്ന
 യുക്തിയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ദിവ്യബലം കൊണ്ട് ദൈവ
 നുദൈവം പൊലീഷൻ പരിവർത്തിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ അടയാ
 തമായ പൊതു ഭാഗത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് അതിന്റെ ആ
 നന്ദം കി. പരിവർത്തി കി. വ. 81 മുതൽ 96 വരെ ദൈവം മന
 സ്സിലാക്കിയതും അവർ മുകളിൽ പരാമർശിച്ചു. പ്രിയ മരിച്ചവർ
 33-ൽ എന്നുള്ള സാധാരണ കാലദൈവത്തെ ആശങ്കിക്കാതിര
 ഞ് മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ദൈവം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ആപിനികൾ
 സ്തുതിക്കുവാൻ മരണാനന്തരം അവർക്കുവേണ്ടി പല വാഗ്ദാനങ്ങൾ മറ്റും
 കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് യേശുക്രിസ്തുവെ പരമമായ വിധത്തിൽ
 ആകുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ-ദൈവംശത്തിൽ പെട്ടവർ എന്ന
 കാരണത്താൽ ആത്മ-മൃതിയാക്കിയ ശവശരീരത്തെ മനോഹര ആ

ഇത് കേരളത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ്. കി. വി. 345-ൽ കേരളത്തിൽ വന്നതായി പറയുന്ന കിന്റാലിയോമായുടെ അനുചരന്മാർക്ക് "വാഴമരൾ" എന്ന പേരുള്ള ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണ് ഏകദേശം വിവരിക്കാൻ വാലിക്കുന്നത്. വാഴം വൃക്കാണ്ടിന്റെ അനുചരന്മാരുമായി ഈ മാനപദപരികളായ അപ്പസ്തോല സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ വാദം കൈക്കൂടി സത്യസങ്കാശമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമല്ലോ. അതിനായി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഈ കൃതിയെ പ്രയോഗിച്ചത്.

ഇനി "ഇതിലും ബഹുകൂട്ടം" മായി വേറൊന്നുകൂടി പറയാനുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാര്യം ക്രിസ്തു രാജാവാകുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതായിരുന്നു എന്നുള്ളതന്റെ പരിപൂർണ്ണതെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി നാലു സുവിശേഷകന്മാരും ഭയം പ്രകൃതം സംബന്ധിച്ചുള്ള വാക്യങ്ങൾ മി. ജോസഫ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗം ഞാൻ മുകളിൽ എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതെല്ലാം ക. നി. മൂ. സു. ബ. മാണിക്കത്തനാരുടെ പ്ലീത്താ വിവർത്തനത്തിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം എടുത്തിട്ടുള്ളത്. അക്രമത്തിൽ വി. യോഹന്നാന്റെ വാക്യമായ (18-33) "പീലാത്തോസ് പ്രത്തോറീനിൽ 'പ്രവേശിച്ചു' . . ." എന്നതിലെ പ്രത്തോറീൻ ശബ്ദത്തിനു പ്ലീത്താ വിവർത്തനത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു വാക്യവും ആവരണികയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതാണ് ബഹുകൂട്ടം കൂടാ വിചിത്രമോ ആയിരിക്കുന്നത്. "പ്രത്തോറീൻ" എന്നു വെച്ചാൽ "പ്ലാറ്റഫോം" ആണത്രേ. ഈ അർത്ഥം മി. ജോസഫിന് എവിടെ കിട്ടി? തീർച്ചയായും അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കണ്ടുപിടുത്തം തന്നെയാണ്!! വി. യോഹന്നാൻ 18-28-29-ൽ "എന്നാൽ അവർ ഈശോയെ കയ്യാപ്പായുടെ അടുക്കൽ നിന്നും പ്രത്തോറീനിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ ഉഷ്ണമായിരുന്നു. പെസഹാ ഭക്ഷിക്കുവാനും തങ്ങൾ അശുഭപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവർ പ്രത്തോറീനിൽ പ്രവേശിച്ചു മിഥ്യ. അതിനാൽ

ലത്തീനിലെ പേര് പ്രാറ്റോറിയം ആണ്. ഇത് ഹിബ്രുവിൽ 'പ്രാറ്റോറി' എന്നാണ് വിളിക്കപ്പെട്ടത്. അതിന്റെ അർത്ഥം 'അധികാരിയുടെ വസതി' എന്നാണ്. ഈ സ്ഥലം യൂദായ്ക്കാരും സഭാജനവും അറബികൾക്കുമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇത് 'അറബികൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം' എന്ന് അർത്ഥം വന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം 'അറബികൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം' എന്നാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം 'അറബികൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം' എന്നാണ്.

19. കൊക്കോളാഗർ ഇപ്പോൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ച് അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന “രാജമാഹാൾ” എന്ന മഹനീയ സംജ്ഞയെ സാധൂകരിക്കത്തക്ക ഒരു ചരിത്ര രേഖയായിട്ടാണല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ ഗിബ്ബൺസ് ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു ഭാഗം എടുത്തു കാണിച്ചത്. എന്നാൽ ഗിബ്ബൺസ് പ്രസ്താവനകൾ അവരുടെ ചരിത്രവാദത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ഉപരി തെളിയിച്ചല്ലോ. വക്കീൽ ഗിബ്ബണിൽനിന്നു എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ള വേറൊരു ഭാഗത്തെപ്പറ്റികൂടെ ഇവിടെ ഒരുവാക്കു പറയണ്ടതായുണ്ട്. “കാനാത്തൊമ്മാ ക്രിസ്താബ്ബം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർ്വാർത്തിൽ സിറിയയിലെ ഏറാം വലിയ കച്ചവടക്കാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. തോമ്മായുടെ പ്രധാന ഞാഴിൽ മലങ്കരയും പശ്ചിമ ഏഷ്യായുമായി കരുമുളകു വ്യാപാരം നടത്തുകയായിരുന്നു” എന്നു 60-ാം വശത്തു വക്കീൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെത്തുടർന്നു കരുമുളകിനു അന്നു യൂറോപ്യൻ വിപണികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിലക്കുടുതൽ, ഈ വ്യാപാരം മൂലം ലക്ഷപ്രദകൂളായ ആളുകളിൽ ചിലർ ഇവയെപ്പറ്റി പറയുന്നമദ്ധ്യേ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “ക്രിസ്താബ്ബം മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഫെർമുസ് എന്ന ഒരു സിറിയൻ വ്യാപാരി മലയാളവുമായുള്ള കരുമുളകു കച്ചവടമൂലം ഒരു കോടീശ്വരനായി രീതകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധനശക്തിമൂലം ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ച് റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ ഐരേല്യനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ റോമൻ സേനയേയും ഒരു യുദ്ധത്തിൽ എതിരുകയറ്റം ചെയ്തെന്നു് ഗിബ്ബൺസിന്റെ “റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധഃപതനം” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭാഗം

ഇവിടെ വടക്കിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് കന്യാ
യിതാമ്മയുടെ പ്രതാപ പ്രഭാവദികളായും സമ്പൽ സമൃദ്ധി
യേയും പറ്റി ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനം മാത്രമായതാകാകെ നൽക
ുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരിക്കുമല്ലോ. ക്നായിതാമ്മയുടെ കാലത്തിനു
ഒരു നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു സിറിയൻ
വ്യാപാരി മലയാളവുമായി നടത്തിയ കുരുമുളകു വ്യാപാരം മൂലം
സമാജിച്ച സമ്പൽസമൃദ്ധി ഹേതുവാൽ ഒരു വലിയ നൈന്യത്തെ
ശോചിച്ച് ലോകൈക സാമ്രാട്ടായിരുന്ന ഒരുറപ്പിയനെ ഒരു യുദ്ധ
ത്തിൽ എതിർക്കുന്നതിനു ശക്തനായെങ്കിൽ, ക്നായിതാമ്മാ മല
യാളവുമായി നടത്തിയ കുരുമുളകു വ്യാപാരത്താൽ ഫെർമുസിനെ
ക്കാൾ ഒട്ടും താണതല്ലാത്ത നിലയിൽ എത്തിയിരുന്നു; ഇതായിരി
ക്കണം വടക്കിലിന്റെ വിവക്ഷിതം. എന്നാൽ വടക്കിൽ ഇവി
ടെയും വിക്രമവും കൃത്രിമവും പ്രയോഗിക്കാൻ ഒട്ടും മടിച്ചിട്ടില്ല. ഗി
ബ്രൺ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്തിക്കാ
ണിക്കാം.

(Gibbon, Vol. I. p. 207. Aurelian suppresses the rebellion of Firmus in Egypt.) (After the rebellion of Zenobia and the ruin of Palmyra.) Another and a last labour still awaited the indefatigable Aurelian; to suppress a dangerous though obscure rebel, who, during the revolt of Palmyra, had arisen on the banks of the Nile. Firmus, the friend and ally, as he styled himself, of Odenathus and Zenobia, was no more than a wealthy merchant of Egypt. In the course of his trade to India, he had formed very intimate connections with the Saracens and the Blemmyes, whose situation on either coast of the Red Sea gave them an easy introduction to the Upper Egypt. The Egyptians he inflamed with the hope of freedom, and, at the head of their furious multitude, broke into the city of Alexandria, where he assumed the Imperial purple, coined money, published edicts, and raised an army, which, as he vainly boasted, he was capable of maintaining from the sole profits of his pepper trade. Such troops were a feeble defence against the approach of Aurelian; and it seems almost unnecessary to relate that Firmus was routed, taken, tortured, and put to death".

“സെനോബിയായുടെ വിപ്ലവവും പൽമീരായുടെ വി
നാശവും കഴിഞ്ഞശേഷം അശ്രാന്തനായ അവുറോല്ലൻ ചെമ്മേ
ണ്ടായ വേരൊരു-- ഒടുവിലത്തെ-- പരിശുദ്ധ ക്രൈസ്തവനായിര
ന്നു. അത് പൽമീരായുടെ രാജദ്രോഹോല്പാദനകാലത്തു് നൈൽ ന
ദീതീരങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷനായ അപ്രസിദ്ധനെന്നെങ്കിലും ആ പൽകര
നായ ഒരു രാജദ്രോഹിയെ നിരോധിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഒരോ
നാത്തുസിന്റെയും സെനോബിയായുടെയും ബന്ധവും മിത്രവും
എന്നു് സ്വയം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ഫേർമുസ് എജീപ്തിലെ ഒരു
ധനികനായ വ്യാപാരി മാത്രമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയുമായി അയാൾ
നടത്തിയിരുന്ന വ്യാപാരവേളയിൽ അയാൾ സാരസന്മാരും ബൃഹ
മ്മിമാരായി ദ്രവ്യസമ്പർക്കം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ചെങ്കടലിന്റെ
ഇരുകരകളിലുമായി ഇവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം ഹേതുവാൽ അ
വർക്ക് ഉത്തര എജീപ്റ്റിൽ പ്രവേശനം സുഖസാധ്യമായി ഭവിച്ചു.
എജീപ്തുകാരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രത്യാശയാൽ അയാൾ
ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു; ഉന്മത്തനാരായ ആ ജനസമൂഹത്തിന്റെ നേതൃ
ത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ അലക്സാഡ്രിയ പട്ടണത്തിൽ
ബലമായി പ്രവേശിച്ചു് അവിടത്തെ ചക്രവർത്തിയായി സ്വയം പ്ര
ഖ്യാപനം ചെയ്തതും നാണയങ്ങൾ അടിച്ചു വിടുകയും, രാജശാ
സനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും, ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരി
ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സൈന്യത്തെ പാലിച്ചു പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു
സ്വന്തം കുരുമുളകു കച്ചവടത്തിന്റെ ആദായം മതിയാകുമെന്നും
അയാൾ വ്യത്ഥവികത്വമനു് ചെയ്തു. അവുറോളിയൻ വന്നടുത്ത
പ്പോൾ കേവലം ദുർബലമായ ഒരു പ്രതിരോധം നിർവ്വഹിക്കുന്ന
തന്നെ ഈ സേനയ്ക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളു. ഫേർമുസ് പരാജിതനായി, ബ
ന്ധനസ്ഥനായി, പരിപീഡിതനായി, ഹതനായി എന്നുള്ളകാര്യം
പറഞ്ഞു കഴിയു എന്നില്ലല്ലോ.”

വക്കീൽ ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രധാന വിക്ര
മവും ക്രിത്രിമവും, ഫേർമുസ് എന്ന ഈ മരീച വ്യാപാരി ഒരു
സിറിയൻ ആണു് എന്നു പറഞ്ഞതാണു്. നീലനദിയുടെ തീരങ്ങ
ളിൽ, എജീപ്റ്റിൽ, നിവസിക്കുന്ന ആളുകളേപ്പോൾ ‘സിറിയൻ’
സാജ്ഞ ഉപയോഗിക്കാൻ വക്കീലിനു എങ്ങനെ സാധിച്ചു? സാ
ക്ഷാൽ ബാബിലോൺകാരനായ ക്നായിതോമ്മാജെ അയാൾ

‘സിറിയൻ’ ആക്കിയതുപോലെതന്നെ എജിപ്തു അഥവാ ഓസ്രേൻകാരനായ ഫേർമൂസിനെയും ‘സിറിയൻ’ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അബദ്ധപ്രസ്താവന ഫേർമൂസ് ഔറോറയെ യുദ്ധത്തിൽ എതിർത്തു എന്നതാണ്. ഫേർമൂസ് സ്വദേശികളായ എജിപ്തുകാരെ റോമൻ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരാക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടി എജിപ്തിലെ ഒരു പ്രധാന പട്ടണമായ അലക്സാന്ത്രിയയിൽ ആധിപത്യം ഉറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നതു നേരുതന്നെ. ഇതിനു ഔറോലിയനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫേർമൂസിന്റെ ഈ രാജദ്രോഹപരമായ വിക്രമത്തേപ്പറ്റി കേട്ടമാത്രയിൽ ഔറോലിയൻ സ്ഥലത്തെത്തി അയാളെ ബന്ധനത്തിലാക്കിയശേഷം പീഡകൾ ഏല്പിച്ചു വധിക്കയാണുണ്ടായത്. ഫേർമൂസിന്റെ ഈ വിക്രിയയേ യുദ്ധത്തിൽചെയ്ത ഒരു എതിർപ്പായിട്ടു ഗണിക്കാൻമാത്രം പ്രാധാന്യം അതിനില്ലെന്നു ഇനിക്കു വിവക്ഷയുള്ളു.

മി. ചാഴിക്കാടന്റെ റോളിനിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണം.

20. ഗോവയായുടെ പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടു ഏകദേശം ഒന്നര ശതവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതായത് 1745-ൽ റോളിൻ എന്നയാൾ “Historia Ecclesiae Malabaricae cum Synodo Diamperitana” “മലയാള സഭയുടെ ചരിത്രവും ഉദിയംചേർത്ത സൂനഹദോസും” എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. “ഇതിൽ എട്ടാംപുറം മുതൽ ഏതാനും പുറങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആശയം ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞു മി. ചാഴിക്കാടൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണം ഇങ്ങനെയാണ്: “മലബാറിലെ വലിയ ചക്രവർത്തിയായ ചേരമാൻപെരുമാൾ ഇവർക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പദവികൾ ഹേതുവാൽ അടുത്തുള്ള മറ്റു രാജാക്കന്മാർ ഇവരെ വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ പദവികൾ ക്നാൽ തോമ്മാ അഥവാ മാർ തോമ്മാ എന്നു പേരായ ഒരു അഭിമുഖീയാക്കാരൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. (മാർ തോമ്മാ എന്നാൽ തോമ്മാപ്രഭു എന്നും അഭിമുഖീയാക്കാരൻ എന്നാൽ സ്വീയാനിക്കാരൻ എന്നുമാണർത്ഥം.) അയൽ രാജാക്കന്മാരുടെ പക്കൽ മാർ തോമ്മായിക്കു വളരെ പ്രാബല്യവും ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അയാൾക്കു പേരമാൻ പെരുമാളിൽ നിന്നു അമുഹ്യമായി വളരെ ഉയർന്നു പദവികൾ ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഒരു പള്ളിപണിയുന്നതിനുള്ള അധികാരവും സ്ഥലവും കൊടുക്കുവാൻ രാജാവിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. മാർ തോമ്മാ അവകാശങ്ങളും പദവികളും ഒരു ചെമ്പുതകിടിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടു. ഈ ചെമ്പുതകിട് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ ജെയിക്കബ് എന്നദേശം പോർട്ടുഗീസ് പ്രോക്കുറോറെ ഏല്പിച്ചു. ഈ പ്രോക്കുറോറെ പക്കൽവെച്ചു അതു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. മാർ തോമ്മായുടെ സ്വന്താനങ്ങൾ അധികമായി അമർത്തിയതിനാൽ കൊടുക്കുവാൻ, കടുത്തുരുത്തി, ഉദിയം പേരൂർ, കോട്ടയം ഈ സ്ഥലങ്ങളിലായിരുന്നു "

റോളിന്റെ പുസ്തകം 8-ാം പാഠം മുതൽ ഏതാനും പുറങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ എന്നും പറഞ്ഞാണല്ലോ. ചാഴികാടൻ മേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ 8-ാം വശത്തെ കാര്യങ്ങൾപോലും മുഴുവനും ഇതിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. മുൻവണ്ഡികയിലെ ഗോവെയായുടെ ഉദ്ധൃതം പോലെതന്നെ ഇവിടെയും നമുക്ക് അറിയേണ്ട ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ ഭാഗം - ഇരുഭാഗക്കാരെയും ഉരുവവിവരണം - അയാൾ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോളിന്റെ ചരിത്രം വിരചിതമായിരിക്കുന്നത് ലത്തീൻഭാഷയിലാണ്. അതിൽനിന്നു മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്ധൃതം അടക്കിക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗം ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

"Commodiorem ac honestiorem præ aliis nacti sunt locum, qui ad montana Malabarica pervenere, nam a finitimis Regulis honorifice accipiebantur illi Christiani propter indulgentiam, ac privilegia ipsis concessa a Xarano Perumalo, magno Malabaricorum Imperatore, ut superius indicavimus. Quæ quidem omnia referri debent accepta cuidam ¹⁾ Armeno Thomæ *Canam* dicto, aut Mar- Thomæ,

1) Thomam istum Canam mercatorem Armenium facit Corzaeus. Assemanus, non alium fuisse sibi videri ait Tom, 4. p. 443. a Thoma Episcopo, circa annum 800 misso in Indiam a Patriarcha Nestorianorum Thimotheo cum sociis Jabalaha, Cardago, Davide aliisque, cum quindecim monachis ex monasterio Beth - Abensi. Male tamen (ait) dici Armenum, eo quod Malabarenses Episcopos tantum Syros, aut Chaldaeos admittebant,

quod idem sonat ac Dominus Thomas, qui opibus ac potentia pollens apud Reges, praesertim Cranganoris, ab his ultra non pauca privilegia, impetravit etiam facultatem extruendi Ecclesiam; cujus Ollas ²⁾ aeneis laminis incidi curavit, quas deinde Episcopus illorum Christianorum, Mar Jacob, apud Officium Procuratoris Lusitani recondidit, quæ demum injuria ipsius abstracta fuere. NEC PARUM CONTULIT IPSIUS NUMEROSISSIMA SOBOLES INCREMENTI COETUI CHRISTIANORUM CRANGANORIS, CARTURTE, COTTETE, ET DIAMPER, QUI PER MAR THOMÆ POSTEROS PLURIMUM FUIT AUCTUS; NISI QUOD FILII LEGITIMI CUM FILIIS FAMULÆ CUJUSDAM, QUÆ PARITER CHRISTIANA ERAT, ET NAIRA CONCUBINA, TAMEN DE INGENUITATē NATALIUM CONTENDENTES, DISCORDIAM NON LEVEM ET SCHISMATIS SPECIMEN ALIQUAM CONCITARUNT”.

“മലയാളത്തെ പദ്യതപ്രദേശങ്ങളിൽ വന്നുപെന്ന് വർക്ക ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദവും സുപ്രസിദ്ധവുമായ സ്ഥലം ലഭിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ ഉപരി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ആ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു മലയാളികളുടെ മഹാ ചക്രവർത്തിയായ ക്സാമൻപെരുമാൾ കാണിച്ചു കാരുണ്യാതിരേകത്താലും നൽകിയ വിശേഷാവരങ്ങൾനിമിത്തവും സാമന്തരാജാക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനപൂർവ്വരം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം കാനാഭത്താമ്മാ അഥവാ മാർ തോമ്മാ എന്ന പേരുള്ള ഒരു അറബ്നിയൻ ലബ്ധമായവ എന്നുവേണം ഗണിക്കാൻ. മാർ തോമ്മാ എന്നുവെച്ചാൽ യജമാനനായ തോമ്മാ എന്നാണത്രെ അർത്ഥം. ഇയ്യോളുടെ സമ്പൽസമൃദ്ധിയും രാജാക്കന്മാരുടെ, പ്രഭുക്കൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിന്റെ, പക്കലുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും നിമിത്തം അവരിൽനിന്നും അനേകം വിശേഷാവകാശങ്ങൾക്കും പുറമേ ഒരു പള്ളി പണിയുന്നതിനുള്ള അനു

non Armenos. Lusitani tamen voce Arameum, id est Syrum, delusi forte, substituerunt Armenum. Binae enim uxores et filii ipsius, nihil aliud sibi videri, quam binae a Thoma Ecclesiae administratae, Angamalensis nempe Crangonerensis, et ipsorum Christiani.

2) Ollae sunt diplomata et scripta quae non carta, sed in palmarum foliis stylo, aut poitus celte inscribuntur litterae.

മതിയും വാങ്ങിപ്പു. ഇതിന്റെ ഭാഗത്തെ ചെമ്പുതകിടിൽ എഴുതിപ്പാങ്ങിപ്പു. അപ്പനെ പിള്ളപ്പേത്തിൽ ആ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാനായ മാർ തോമ്മാസ് പോർട്ടുഗീസ് പ്രോക്കുറേറ്റർവശം സൂക്ഷിക്കാൻ ഏർപ്പാടിപ്പു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അശ്രദ്ധയാൽ അപഹൃതമായിപ്പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ക്നായി തോമ്മായുടെ) സന്താനബാഹുവും കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കടുത്തുരുത്തി, കോട്ടയം, ഉദിയമ്പേരൂർ ഈസ്ഥലങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഘാതത്തിനു ഗണ്യമായ സംഖ്യാവർദ്ധന നൽകുന്നതിനു ഉപകരിച്ചു. എങ്കിലെന്നെന്നാൽ മാർ തോമ്മായുടെ അനന്തരീയനാമാൽ ഇവരുടെ സംഖ്യ ധാരാളം വർദ്ധിച്ചുവശായി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപതിയിൽനിന്നു സംജാതനായ പുത്രനായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ദാസിയും ക്രിസ്തുമതാവലംബിനിയായ ഒരു നാൻദ്രിയമായിരുന്ന ചെപ്പാട്ടിയുടെ സന്താനങ്ങളും തമ്മിൽ ആഭിജാത്യത്തേപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടായി; ഒടുവിൽ അതു മുതൽ വലിയ വിരോധവും ഒരു ഹരിദ്വത്തിന്റെ ഹരായയിൽ വലിയ ഒരു ഭരവസ്ഥയും സംഭൂതമായി എന്നുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ടു്."

“നോട്ട്” 1. ഈ കാനാതോമ്മായെ കൊർസേവുസ് അ
മ്മീനിയൻ വ്യാപാരി ക്രൈക്കിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അസ്സേമാൻ ആ
കട്ടെ തന്റെ 4-ാം പുസ്തകം 443-ാം വശത്തു പറയുന്നത്, ഏക
ദേശം 800-ാം മാണ്ടു നെസ്തോറിയന്മാരുടെ പാത്രിയർക്കീസ് ആ
യിരുന്ന തിമോത്തെയൂസിനാൽ യബാലാഹാ,—കർദാഗുസ്, ദാവീദ്
മുതലായ സഹചരന്മാരോടും ബേസ് ആബായിലെ സന്യാസാ
ശ്രമത്തിൽനിന്നും പതിനഞ്ചു സന്യാസിമാരോടുകൂടെ ഇഡ്യയി
ലേയ്ക്ക് അയക്കപ്പെട്ട തോമ്മാനാമധാരിയായ മെത്രാൻ അല്ലാതെ
മാറാരുമല്ല ഇദ്ദേഹമെന്നു തനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നത്രെ. ഇദ്ദേ
ഹം അമ്മീനിയൻ ആയിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത്— അസ്സേമാൻ
പറയുന്നു— ശരിയല്ല. എന്തെന്നാൽ മലയാളികൾ സുറിയാനിക്കാർ
അഥവാ കൽദായക്കാർ ആയ മെത്രാന്മാരെ അല്ലാതെ അമ്മീനി
യാക്കാരെ സ്വീകരിക്കാറില്ലായിരുന്നു. ചോർട്ടുഗീസുകാർ സുറിയാനി
എന്ന പദമുള്ള ആരാമായ ശബ്ദത്താൽ പക്ഷേ വഞ്ചിതരായി അമ്മീ

നിയൻ എന്നപ്രയോഗിച്ചുപോയതാണ്. അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്നതായി പറയുന്ന രണ്ടുഭാഗ്യാനും അവയുടെ സന്താനങ്ങളും ഈ തോമ്മാ ഭരിച്ചിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ, അങ്കമാലി എന്നു രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളും അവിടങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ആകുന്നു എന്നത്രെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നോട്ട് 2. കാലകൾ എന്നുവെച്ചാൽ കടലാസിൽ അല്ലാതെ പനയോലകളിൽ നാരായണ അഥവാ എഴുത്താണികൊണ്ടു രേഖപ്പെടുത്തുന്ന അധികാരപത്രങ്ങളാലോ ലേഖനങ്ങളാലോ അത്രെ."

21. മി. ചാഴികാടൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ ചേർക്കാതെ വിട്ടു കളഞ്ഞ ഭാഗമാണ് ഞാൻ ലത്തീനിൽ വലിയ അക്ഷരത്തിലും മലാളത്തിൽ അടിവരയിട്ടും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇതു വളരെ സാരവത്തായ ഒരു ഭാഗമാണ്. "മാർ തോമ്മായുടെ സന്താനങ്ങൾ അധികമായി താമസിപ്പിരുന്നതു കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കടുത്തുരുത്തി, ഉദിയംപേരൂർ, കോട്ടയം ഈ സ്ഥലങ്ങളിലായിരുന്നു" എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് റോളിൻ ലത്തീനിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്റെ പരിഭാഷയായ ആശയമോ അല്ല. റോളിൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (1) ക്നായി തോമ്മായിക്കു വളരെ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; (2) ഇവർമൂലം കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കടുത്തുരുത്തി, ഉദിയംപേരൂർ, കോട്ടയം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഘാതങ്ങൾ സംഖ്യയിൽ വർദ്ധിച്ചു; (3) ക്നായി തോമ്മാ സ്വന്തം ഭാഗ്യത്തോടുകൂടി പുറമെതന്റെ ഒരു ഭാസിയും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച നായർസ്രീയുമായിരുന്ന ഒരു സ്രീയെ വെപ്പാട്ടി ആയും താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. (4) ഇങ്ങനെ അയാളുടെ ധർമ്മഭാരങ്ങളിൽനിന്നും വെപ്പാട്ടിയിൽനിന്നും ജനിച്ച പുത്രന്മാർ രമ്മിൽ ആഭിജാത്യത്തെപ്പറ്റി വലിയ തർക്കവും വഴക്കം ഹരിദ്രവും ഉണ്ടായി എന്നാണല്ലോ. തെക്കുംഭാഗം കുടിയേറിപ്പാർത്ത കടുത്തുരുത്തി, ഉദിയംപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പൂർവ്വിവാസികളായ വടക്കുംഭാഗർ ഉണ്ടായിരുന്നു. മി. ചാഴികാടൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ഒരു അനൃതസംഗ്രഹമാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ അയാളുടെ വാദത്തിന്നു ശക്തികൂട്ടുവാൻവേണ്ടി നമ്മിച്ച വേറൊരു രേഖ മാത്രമാണ്. ക്നായിതോമ്മൻ ഒരു വെപ്പാട്ടിയിൽനിന്നും

ജനിച്ച സ്വന്താനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള കഥയും റോളിൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു കാര്യത്തിൽ റോളിൻ മെഴനം അവലംബിക്കുന്നു. അതായത്: ക്നായി തൊമ്മൻ സ്വന്തഭായ്യിൽനിന്നു ജനിച്ച പുത്രന്മാർ ആർ, വെപ്പാട്ടിമക്കൾ ആർ എന്ന് വ്യക്തമായി അദ്ദേഹം കാണിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, തെക്കുംഭാഗം, വടക്കുംഭാഗം എന്ന രണ്ടുഭാഗത്തെപ്പറ്റിയും ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഗോവെയ്യാ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തെക്കുംഭാഗത്തുപറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗം 13-ാം പക്കത്തിൽ ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിന്നും പുറമേ 40-ാം വശത്തു “തെക്കും ഭാഗരുടെ വകയും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ കലമഹിയുള്ളവർ പാർത്തുവന്നിരുന്നതുമായ കുടുംബത്തിൽ മെനേസീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എത്തി” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ കാലത്തു പാക്കികൾ തെക്കും ഭാഗക്കാരെ കലീനരായി ഗണിച്ചിരുന്നു എന്നു വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ 139 വശം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ദേശസഭാചരിത്രം എഴുതിയ റോളിൻ തെക്കുംഭാഗരുടെ കലീനതയെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമത്രെ.

22. ഇനി റോളിൻ 1-ാം നമ്പർ നോട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റിക്കൂടെ അല്പം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ‘ക്നാൻതോമ്മാ’ അഥവാ ‘ക്നായിതോമ്മാ’ എന്ന സമസ്തപദത്തിലെ ‘ക്നാൻ’, ‘ക്നായി’ ശബ്ദങ്ങളുടെ അർത്ഥം ‘കുച്ചവടക്കാരൻ’ എന്നുമാത്രമാണെന്നു ഞാൻ മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ സമർത്ഥിച്ചുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ഈ ക്നാൻ അഥവാ ക്നായി ശബ്ദം കാലാന്തരത്തിൽ ‘കാനാ’ ശബ്ദമായി അതിനുള്ള ഉച്ചാരണസാമ്യം നിമിത്തം ‘കാനാ’ എന്നായി. ക്നാൻ എന്നതിനെ ‘കാനാൻ’ എന്നു ഉച്ചരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഈ കുഴപ്പിലിന്നു കൂടുതൽ സാഹായകമായി ഭവിച്ചിരിക്കാം. ഇങ്ങനെ ക്നായി തോമ്മായിക്കു ‘കാനാതോമ്മാ,’ എന്ന തെറ്റായ പേരു നടപ്പാകാൻ തുടങ്ങി. തന്നിമിത്തമത്രെ കൊർസേവുസ് ‘കാനാ തോമ്മാ’ എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ തീമാത്തേവുസ് പാത്രിയർക്കീസ് 800-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു ഇൻഡ്യയിലേക്കയച്ചതായി സന്യാസ സഭാ

ചരിത്രകാരനായ തോമസ് മാർഗ്ഗാ പറയുന്ന “കാനാത്തോമ്മാ”
 മെത്രാൻ കച്ചവടക്കാരനായ കാനാത്തോമ്മായും ഒന്നുതന്നെയെന്ന
 സങ്കല്പവും കാലാന്തരത്തിൽ ചരിത്രലോകത്തിൽ കടന്നുകൂടി.
 അസ്സേമാനി ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങി. ഇങ്ങ
 നെ കാനാത്തോമ്മാ കച്ചവടക്കാരൻ തോമ്മായല്ല, പ്രസ്തുത മെ
 ത്രാൻ തോമ്മായാണ് എന്നു വന്നതിനോടെ, അസ്സോറിയൻ മെ
 ത്രാന്നാർ മാർ തീമാത്തേവുസിന്റെ കാലത്തു അവിവാഹിതർ ആ
 യിരുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ, ക്നായിത്തോമ്മായുടെ ദിഭായ്യാ
 അഥവാ വെപ്പാട്ടി വാദത്തിനു ഒരു പുതിയ അർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ട
 തായിവന്നു. അതിനാൽ ഇരു ഭായ്മാർ എന്നത് രൂപകാത്മ
 ത്തിൽമാത്രം എടുക്കണമെന്നും, പ്രസ്തുത തോമ്മാ മെത്രാൻ കൊടു
 ങ്ങല്ലർ, അങ്കമാലി എന്ന രണ്ടു രൂപതകളുടെ അധിനാഥനായി
 ഒരേസമയത്തു ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുത രൂപത
 കൾ രണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭായ്മാരും അവിടങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാ
 നികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളും ആയി സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടു
 എന്നും വിചാരിക്കണമെന്നത്രെ അസ്സേമാനിയുടെ അഭിപ്രായം.
 കാനാത്തോമ്മാ മെത്രാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ, അങ്കമാലി എന്ന രണ്ടു
 രൂപതകളെ ഭരിച്ചിരുന്നതായി യാതൊരു രേഖയും അസ്സേമാനി
 യോ മറ്റു ചരിത്രകാരന്മാരോ റാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതായി അറിയ
 നില്ല. രൂപതാധികാരികളായ മെത്രാന്മാരെ രൂപതാ ഭർത്താക്ക
 ന്മാരായി രൂപകാത്മത്തിൽ ധാരാളം പറയാറുണ്ട്. ഒരേ മെത്രാൻ
 തന്നെ രണ്ടു രൂപതകളുടെ ഭരണം ഒരേസമയത്തു നിർവ്വഹിക്കയും
 പുരുക്കമായിട്ടെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു ആ രൂപത
 കൾ രണ്ടും ഒരു മെത്രാന്റെ ഭായ്മാർ എന്നു പറയാമെന്നും ഇരി
 ക്കട്ടെ. എന്നാൽ അപരിചിതരായ ഒന്ന് ഗോവെയായും റോളിന്നും മറ്റും
 പറയുന്നതുപോലെ വെപ്പാട്ടി (Concubina) എന്ന നികൃഷ്ട നാ
 മത്തിനു അർഹയാകുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.
 മാത്രമല്ല, പ്രസ്തുത വെപ്പാട്ടി ഒരു നായർസ്ത്രീ മാത്രം കൂടിയവർ
 ആയിരുന്നുവെന്നു ടി. ഗ്രനമകാരന്മാർ തിരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
 സ്ഥിതിക്കു പ്രകൃതത്തിൽ അലങ്കാരപ്രയോഗത്തിനു ഒട്ടുംതന്നെ
 പ്രസക്തിയില്ലെന്നും വരുന്നു. ഇതിന്നുപോലും, അസ്സേമാന്റെ
 ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രമുഖമായിട്ട് ചരിത്രവിരുദ്ധതയും അട

അറിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയെ ഭരിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്ന കാനാത്താമ്മാ മെത്രാൻ അങ്കമാലി രൂപതയേയും ഭരണാധികാരമുണ്ടായിരുന്നതായി പറയുന്നതിലാണ് ചരിത്രവിരുദ്ധതയുള്ളതായി തോന്നുന്നത്. ബോംബെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിരുന്ന മൊയിരീൻ മെത്രാനെ മലങ്കരസഭയുടെ അപ്പസ്തോലിക്കവിസിറാർ ആയി നിശ്ചയിച്ച് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും അയച്ച ലേഖനത്തിൽ ഒൻപതാംപീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അങ്കമാലിരൂപതയെ ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചത് എട്ടാം ക്ലൈമെൻറ മാപ്പാപ്പാ ആകുന്നു-*primum Angamalensem Sedem idem Clemens Pontifex apud illos erexit* എന്നാണ്. ഈ ക്ലൈമെൻറ അഷ്ടമനാകട്ടെ 1592 മുതൽ 1605 വരെ വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അദ്ദേഹം 1601-ൽ ആണ് അങ്കമാലിരൂപത സ്ഥാപിച്ചത്.

23. ആകയാൽ സുപ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ അസ്സേ മാനിയുടെയും ഒൻപതാം പീയോസു മാപ്പാപ്പായുടെയും പ്രസ്താവനകളിൽ ഉള്ളതായി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നമുക്കു ദൃശ്യമാകുന്ന ഈ വിരുദ്ധതയുടെ കാരണം എന്തെന്നുകൂടി ആരായുന്നത് ഇവിടെ ആവശ്യകമെന്നു തോന്നുന്നു.

അങ്കമാലി മെത്രാസനമായതു എന്നുമുതൽ?

“മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” പത്താം അദ്ധ്യായം 8-ാം ലക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായാലും അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പെട്ടിരുന്ന ചില മെത്രാന്മാരായും ആണ് ഭരിക്കപ്പെട്ടു പോന്നത്. ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചു ശതവത്സരങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനപട്ടണം കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ആയിരുന്നു. അനന്തരം കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ പോർട്ടുഗീസുകാർ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയ 16-ാം ശതാബ്ദം തുടങ്ങി അങ്കമാലി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രധാന സ്ഥാനമായിത്തീർന്നു” ഇതിൽനിന്നു കാണുന്നതു അങ്കമാലി ഒരു വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ ആസ്ഥാനമായിത്തീർന്നതു 16-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽക്കു മാത്രമാകുന്നു എന്നാണല്ലോ. ഇവിടെ ഒരു ചരിത്രവസ്തുത നാം അനുസ്മരിക്കേ

ണ്ടുണ്ട്. മെത്രാന്മാരും ആസ്ഥാനമായ പട്ടണത്തിന്റെ പേരു കൂട്ടിച്ചേർത്തു പറയുന്നപതിവ് പ്രാചീനസഭയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. മെത്രാൻ ഏതു പ്രദേശത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നോ അതിന്റെ പേരുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തോടു അനുബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നത്. നിഖ്യാ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ച ഒരു യോഹന്നാൻ മെത്രാൻ “പേപ്പ്യായുടെയും വലിയ ഇൻഡ്യായുടെയും മെത്രാൻ” എന്ന് സ്വയം സംബോധന ചെയ്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇതിനു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമത്രെ. ആദിമകാലം മുതൽ മലയാളനസ്രാണികളുടെ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്റെ ആസ്ഥാനം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആയിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹം കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന പേരിൽ അല്ല അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. കാലാന്തരത്തിൽ പാശ്ചാത്യസഭയിൽ മെത്രാന്മാരെ അവരുടെ ആസ്ഥാനനഗര സംജ്ഞയോടു സംഘടിപ്പിച്ചു പറയുന്ന പതിവ് ആവിർഭവിച്ചു. പാശ്ചാത്യരുടെ ആധിപത്യം ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിതമായ ശേഷം മാത്രമത്രെ ഇവിടെയും ആസ്ഥാനപട്ടണത്തോടു മെത്രാന്റെ നാമം ചേർത്തുപറയാൻ തുടങ്ങിയത്. 1579-ൽ കൊച്ചി രാജാവ് 13-ാം ഗ്രിഗോറിയോസ് മാപ്പാപ്പായിക്കയച്ച ഒരു ലേഖനത്തിൽ അന്നു അങ്കമാലിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന മാർ അബ്രാഹത്തെ Mar Abraham Arcivescovo de Sera സേരായുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താആയ മാർ അബ്രാഹം എന്നു വിളിക്കുന്നു. (S. Giamil, Genuinae Relationes, p. 79.) ഈ ‘സേരാ’ ശബ്ദത്തെ ഗിയാമിൽ ഇങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു: “Sera, seu Serra cujus Abraham Archiepiscopus dicitur, est vox lusitanica, quae latine seriem montium significat.”—“അബ്രാഹം യാതൊരു സ്ഥലത്തിന്റെ ആർച്ചുവിഷ്ണുപ്പായി പറയപ്പെടുന്നുവോ ആ ‘സേരാ’ അഥവാ ‘സേറാ’ ഒരു പോർട്ടുഗീസ് ശബ്ദമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം ലത്തീനിൽ ‘പർവതപങ്കുതി’ എന്നാണ്” അതായത്, മലപ്രദേശം അല്ലെങ്കിൽ മലങ്കര. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ പേരാണ് സാധാരണ പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്നത്. ഈ മലങ്കര ശബ്ദത്തിന്റെ പോർട്ടുഗീസ് ഭാഷാന്തരമാണ് സേരാ എന്നതിന് സംശയമില്ല. അതിനാൽ കേരളീയ നസ്രാണികളെ ഭരിച്ചിരുന്ന പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠന്മാർ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താന്മാർ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ

അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു; അതായത് അവരെ അധിവാസസ്ഥാനമായ പട്ടണനാമസഹിതമല്ല പേരു പറഞ്ഞിരുന്നത്. നാലാം പീയോസുമാപ്പാപ്പാ 1565-ൽ അബദീശോ പാത്രിയർക്കീസിനു മാർ അബ്രാഹാംവഴി അയച്ച കത്തിൽ ഈ മാർ അബ്രാഹത്തിനും അന്നു മലയാളത്തു വസിച്ചിരുന്ന മാർ യെരൂസലീമും അധിവാസസ്ഥാനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ച കൊടുക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കയും അങ്കമാലി ആസ്ഥാന പട്ടണമാക്കാൻ താൻ ഇശ്ശിക്കുന്നു എന്നു എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശം അനുസരിച്ചായിരിക്കണം അന്നു പശ്ചിമസഭയിൽ നടപ്പിൽ വന്നിരുന്ന മുറയ്ക്കുനരൂപമായും, കേരളസഭാ ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർക്കു ആസ്ഥാന നഗരനാമംചേർത്തു പേരു പറയുവാൻ തുടങ്ങിയത്. 1576 ജനുവരി 2-ാംനു കൊച്ചിരാജാവു 13-ാം ഗ്രീഗോരിയോസു മാപ്പാപ്പായിക്കയച്ച കത്തിൽ Mar Abrahamo Arcivescovo di Angamali അങ്കമാലി ആർച്ചുബിഷപ്പായ മാർ അബ്രാഹം എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ കത്തിനു പ്രസ്തുത മാപ്പാപ്പാ ആ ആണ്ടു ഡിസമ്പർ 21-ൽ അയച്ച മറുകത്തിൽ “de Archiepiscopo Angamali nihil possumus statuere, quia ignoramus quibus injuriis qeterreatur quominus eat ad synodum provinciale” “അങ്കമാലി ആർച്ചു ബിഷപ്പ് പ്രാദേശിക സൂനഹദോസിനു പോകുന്നതിനെ തടസ്സം ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു നമുക്കു അറിവു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു തീരുമാനവും ചെയ്യുന്നതിനു നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല” എന്നുമത്രെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അങ്കമാലിമെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നാണല്ലോ മാർ അബ്രാഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. എങ്കിലും പിന്നെയും പഴയ പതിവനുസരിച്ച് ചിലപ്പോൾ ആസ്ഥാന നാമ രഹിതമായും പറഞ്ഞിരുന്നു എന്നതിനു മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച കൊച്ചിരാജാവിന്റെ 1579-ലെ കത്തു വ്യക്തമാക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭം മുതൽക്കു തന്നെ ആസ്ഥാനമായ അങ്കമാലിയുടെ നാമത്തോടുകൂടിയ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഉണ്ടായിരുന്നസ്ഥിതിക്ക് അങ്കമാലി സിംഹാസനത്തെ ആറാം ക്ലേമെൻറു മാപ്പാപ്പാ 17-ാം ശതവത്സരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു

മുൻപത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ മാർപ്പാപ്പാ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു ചോദ്യം ആവിട്ട്വിടുന്നു. അതിന്റെ സമാധാനം ഇതാണ്. അങ്കമാലിയുടെ ഒടുവിലത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന മാർ അബ്രാഹാം 1597-ൽ ചരമമടഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഗോവയുടെ ആർച്ച്ഡിപ്പായിരുന്ന ഭോം മെനേസിസ് കേരളീയ സഭയുടെ ആധിപത്യം ഏറ്റെടുത്തു; 1599-ൽ അദ്ദേഹം ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസു വിളിച്ചുകൂട്ടി. തദനന്തരം അന്നുവരെ ഉൽകൃഷ്ടമെത്രാസനമായിരുന്ന അങ്കമാലിയെ എട്ടാം ക്ലൈമെൻറ മാർപ്പാപ്പാ തരംതാഴ്ത്തി ഒരു വെറും മെത്രാസനമാക്കുകയും അതിന്റെ മെത്രാനായി ഫ്രാൻസിസ് റോസ് എന്ന ഈശോ സഭാവൈദികനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അങ്കമാലി രൂപതയെ ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചത് എട്ടാം ക്ലൈമെൻറ പാപ്പായാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണ്.

കാനാത്താമ്മാ മെത്രാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ, അങ്കമാലി എന്ന രണ്ടു അതിരൂപതകളുടെ അധിനാഥനായി ഒരേ സമയത്തു ഭരിച്ചിരുന്നു എന്നും മുൻപാഞ്ഞ ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുന്നതിനുണ്ടായ കാരണമാണ് ഇനി നമുക്കു ആരായേണ്ടത്. ബാബേൽ അഥവാ സെലവൂക്കു പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനം നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡതയെ സ്വീകരിച്ചശേഷം മലയാളത്തേക്കു മെത്രാന്മാരെ അയച്ചിരുന്നത് ടി നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസന്മാരായിരുന്നു എന്നും തന്നിമിത്തം മലയാള അഥവാ ഇൻഡ്യൻ സഭയ്ക്കു നെസ്തോറിയൻ മതഭേദത്തിൽ നിപതിച്ചു എന്നും ആണല്ലോ പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വാദം. പെരളീനോസ് 'ഇൻദിയാ ഒരിയന്താളീസ് ക്രിസ്ത്യാനാ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആമുഖം XX-ാം വശത്തു: "Haec (diocesis Cashgar) et Malabarensis seu Indica diocesis usque ad saeculum v et vi perduraverit necesse est; nam Nestoriani Patriarchae saeculo v, occupata Selu eucensi orthodoxa sede, dioecesim. Cashgarensim et Indican inter 13 suas Nestorianas dioeceses numerant, atque ad has ipsas in Cashgar et in Malabaridem in urbem Calianapuri primum, deinde in oppidum Angamali Nestorianos Praesules jam v et vi saeculo mittebant" ഇതും (കാഷ്ഗാർ രൂപത) മലയാള അഥവാ ഇൻഡ്യൻ

രൂപതയും അഞ്ചും ആറും ശതാബ്ദങ്ങളോളം നിലനിന്നിരിക്കണം. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നെസ്റ്റോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ സെലൂക്യായിലെ സത്യധർമ്മാനുഭാധിയായ മെത്രാന്റെ സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കിയ ശേഷം കാഷ്ഗാർ, ഇൻഡ്യാ എന്ന രൂപതകളെ അവരുടെ 13 മെത്രാസനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണുന്നു. കാഷ്ഗാരിലേക്കും, ആദ്യം മലയാളത്തു കല്യാണപുരി എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കും, പിന്നീട് അങ്കമാലി പട്ടണത്തിലേക്കും അഞ്ചും ആറും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ നെസ്റ്റോറിയൻ മെത്രാന്മാരെ പതിവായി അയച്ചിരുന്നു എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എജിപ്റ്റിലെ ഒരു സത്യാസിയായിരുന്ന കോസ്റ്റാ എന്ന ഭേശസഞ്ചാരി ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (530) ഇൻഡ്യയിൽ കല്യാണാ എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു സഭയും പേഷ്യയിൽ അഭിഷിക്തനായ ഒരു മെത്രാനും ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രസ്തുത സഭയും മെത്രാനും നെസ്റ്റോറിയൻ മതഭേദത്തിൽ പെട്ടിരുന്നു എന്നാണു പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ സങ്കല്പം. പോർട്ടുഗീസുകാർ മുതലായ യൂറോപ്യന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചുകാലത്തു് കല്യാണാഎന്ന ഒരു പട്ടണമാകട്ടെ നെസ്റ്റോറിയൻ മെത്രാന്മാരുടെ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. അതിനാൽ കോസ്റ്റായുടെ കല്യാണാ ബോംബേയുടെ സമീപത്തു വടക്കു കിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന Kalyan കല്യാണനഗരം ആണെന്നു ഒരു കൂട്ടരും, അതല്ല, മംഗലാപുരത്തു നിന്നു വടക്കായി കിടക്കുന്ന കല്യാണപുരിയാണെന്നു മറ്റൊരു കൂട്ടരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പെരുളീനോസും മർഡ്ഡീനോസും മൊക്കെ ഈ രണ്ടാം ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. മലയാളമെന്നപേരിൽ പണ്ടുമുതലേ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ദ്രവിഭാഗത്തിൽനിന്നും വളരെ വിഭുരമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കല്യാണപുരിയെ ഇവർ മലയാളത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. പെരുളീനോസു തന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു താങ്ങായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു് റെനേഡോട്ട് എന്ന വിഖ്യാതനായ പൂർവ്വഭേദീയ ഭാഷാജ്ഞൻ (1648-1720) 1718-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ Ancien-nes Relations എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. ഈ പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാർക്കു പററിയ അബലം ഇതാണെന്നു തോന്നുന്നു. കോസ്റ്റായുടെ

കല്യാണയിലെ സഭയും നെസ്തോറിയൻ മെത്രാനും പോർട്ടുഗീസ്
 കാർ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചുകാലത്തു് ലോകരാഗത്തുനിന്നു് ത
 രോധാനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കര അങ്കമാലി ആസ്ഥാന
 മാക്കി അന്നു ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായും അദ്ദേഹത്താൽ ഭരിക്ക
 പ്പെട്ടവന്നു മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ എന്നു വമ്പിച്ച ഒരു ജന
 വിഭാഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ജനങ്ങളും
 നെസ്തോറിയനരായിരുന്നു എന്ന് അശതാബ്ദക്കാലത്തെ സ
 മ്പർക്കാനന്തരം അവർ കണ്ടുപിടിക്കയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഈ
 അങ്കമാലി മെത്രാസനം കല്യാണായുടെ തിരോധാനാനന്തരം ആ
 രാം നൂറ്റാണ്ടിലൊ മറ്റൊ സ്ഥാപിതമായി എന്നു അവർ ഉറ
 ഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ
 ആസ്ഥാനം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആയിരുന്നു എന്നുള്ള അവരുടെ പര
 മ്പരാഗതമായ ചരിത്രവും ത്യാജ്യമായി അസ്സേമാനിക്കു തോന്നി
 യില്ല. ഇങ്ങനെ അങ്കമാലിയേപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യചരിത്രകാരന്മാ
 രിൽനിന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെപ്പറ്റി നാട്ടുകാരിൽനിന്നും ലഭിച്ച
 അറിവിനെ അസ്സേമാനി കൂട്ടിക്കുഴച്ചുകൊണ്ടു് എട്ടു അഥവാ ഒൻ
 പതാംനൂറ്റാണ്ടിൽ വന്നതായി പറയുന്ന കാനാത്താമ്മാ മെ
 ത്രാൻ പ്രസ്തുത രണ്ടു രൂപതകളെയും ഒരുമിച്ചു ഭരിച്ചു എന്ന സങ്ക
 ല്പത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രസ്തുത തോമ്മാമെത്രാൻ ഓരോസ
 മയം രണ്ടു ഭായ്മാരെ പാപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പേരിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന മഹാപരാധത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹ
 ത്തെ വിമുക്തനാക്കാൻ ശ്രമിക്കയും അതു സാധിച്ചതായി അദ്ദേ
 ഹം അഭിമാനംകൊള്ളുകയും സൗതൃപ്തിയടയുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു
 മാത്രമേ പറയാൻ കാണുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇതു് അസ്സേമാനി
 യുടെ വെറും ഉഴുഹമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അങ്കമാലി പഴയപ
 ള്ളിയുടെ സ്ഥാപനം അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഭരുക
 നു എന്നാണു് മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യനികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ പറ
 യുന്നതു്. അതിനാൽ അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുടിയേറി പാ
 ള്ക്കാൻ തുടങ്ങിയതു ആ നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണു എന്നുവേണം
 വിചാരിപ്പാൻ. ഇങ്ങനെ അഭിനവമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുടി
 യേറി പള്ളിവെച്ചു പാപ്പുതുടങ്ങിയ ആ നൂറ്റാണ്ടിൽ അവിടെ ഒരു
 മെത്രാൻ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കത്തക്ക പ്രാബല്യമോ ആവശ്യമോ

ഉണ്ടായിരുന്നതായി അനുമാനം. യാതൊരു മാറ്റവും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ ഒട്ടവിലത്തെ അധഃപതനം അവിടെ പോർട്ടുഗീസു ആധിപത്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനം ഇവയുടെ ശേഷമാണു മലങ്കരസഭാഭരണാധികാരികളായ മെത്രാന്മാർ അവരുടെ അധിവാസസ്ഥാനം അങ്കമാലിയിലേക്കു മാറ്റിയത് എന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമായ ഒരു ചരിത്രവസ്തുതയായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

24. റോളിന്റെ രണ്ടാംനമ്പർനോട്ടം നമ്മുടെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയെ ആർഹിക്കുന്ന ഒരു വിഷയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. 'കാല' ശബ്ദത്താൽ എന്തു വിവക്ഷിതമാകുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം ആനോട്ടമുലം വിശദമാക്കുന്നു. അതായത്, കാലകൾ അധികാരപത്രങ്ങൾ ആദിയായ രേഖകളാണ്. അവയുടെ സാധനം കടലാസല്ല, പനയോലയാണ്. എന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. പഴയകാലത്ത് കരിമ്പന, കുടപ്പന ഇവയുടെ കാലക്കുരുകൾ വേണ്ട വീതിനീളത്തിൽ വാൻമുറിച്ച് നാരായംകൊണ്ട് അവയിൽ അക്ഷരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ മദ്ധ്യവയസ്സ് നാർപോലും ബാല്യകാലത്ത് എഴുത്തു പഠിച്ചിരുന്നത്, അരിയിലിരിപ്പും നിലത്തേഴുത്തു പറമ്പും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രധാനമായി കരിമ്പന കാലയിൽ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ യുവാക്കന്മാർക്കും ബാലികാബാലന്മാർക്കും അത് ഒരു വെറും ചരിത്രവിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ചിരസ്ഥായികളായി സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും കൃതികളും കുടപ്പനകാലയിലാണ് വിരചിക്കാത്തതായിരുന്നത്. ഇവയ്ക്കു 'താളിയോല' എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞവയെപ്പറ്റിയാണ് കാലകൾ എന്നു റോളിൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് തീർച്ചയാണ്.

ഗോവെയായെ അനുകരിച്ച് റോളിനും മലയാളത്തെ പൂർവ്വികസ്ത്യാനികൾ പ്രാപിച്ചിരുന്ന സാമൂഹ്യമായ ഉൽകൃഷ്ടനിലയേയും ചേരമാൻപെരുമാളിൽനിന്ന് അവർ ലബ്ധമായ വിശേഷ പദവികളേയുംപറ്റി പ്രകീർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും പ്രസ്തുത പദവികളെ സംബന്ധിച്ച് റോളിൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അഭിപ്രായം ഗോവെയായുടേതിൽനിന്ന് ഭിന്നമാണ്. കുന്നായിതോമ്മായുടെ കാലത്തിനുവേണ്ടതെന്നു കേരളീയ നസ്രാണികൾക്കു ചേരമാൻ

പാലക്കാട് നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. പാലക്കാട്, വില്ലാജ്
 ക്നായിത്തോളം മുമ്പായിട്ട് സമ്പാദിച്ച പദവികൾ, എ
 നിങ്ങൾ വെച്ചുവെച്ചതായ ഒരു പദവികളെപ്പറ്റി ഭാ
 വയ്ക്കുന്നതായിരിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടുവെല്ലാം.
 എന്നാൽ ഭാവിയിൽ ഈ പദവികൾ എല്ലാം ക്നായി
 തോളാക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നു. ഭാവിയിൽ ഈ
 അഭിപ്രായം പരിശോധിക്കാൻ. പുരാതനകളരിയ നസ്രാണി
 കൾക്കു പദവികൾ വെച്ചത് ക്നായിത്തോളായുടെ വരവിനു
 വളരെ മുമ്പാകെ എന്നു അവരുടെ പരമ്പരാഗതമായ ചരിത്രം
 വാണിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ക്നായിത്തോളാവഴി പുത്തനായി പദ
 വികൾ സമാജിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിനെ അവർ പ്രായേണ സമ്മ
 തിക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ പ്രസ്തുത പുരാതന പദവികളുമായി പി
 നീട്ട് സംബന്ധപ്പെടുന്നതിന്നു ക്നായിത്തോളായിക്കു ഒരു അവ
 സരം ലഭിച്ചു എന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെയെന്നാൽ
 പ്രസ്തുത പുരാതനപദവികൾ താളിയോലഗ്രന്ഥരൂപത്തിലത്രെ
 എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ക്നായിത്തോളായാകട്ടെ ഒരു പുതിയ
 പള്ളി വെക്കുന്നതിനുവേണ്ട സ്ഥലവും അനുമതിയും സമ്പാദിച്ച
 കൂട്ടത്തിൽ, ടി.പുരാതനപദവികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നവയും
 എളുപ്പത്തിൽ കേടുപിടിച്ചും ജീർണ്ണിച്ചും പോകാവുന്നതുമായിരുന്ന
 കാലകളെ മാറ്റി അവയ്ക്കു പകരം ചെമ്പുകിടകളിൽ ആ പദ
 വികളെ അധികാരസ്ഥാനത്തുനിന്നും രേഖപ്പെടുത്തി വാങ്ങിച്ചു
 എന്നും, ഈ കാരണത്താൽ അത്ര ക്നായിത്തോളായുമൂലം ചെ
 ്പ്പട്ടു വാങ്ങിച്ചു എന്ന പറച്ചിൽ ഉണ്ടായത് എന്നുമാണ് ഇവർ
 പറയുന്നത്. ഈ വാദത്തെ അനുകൂലിക്കുന്ന ഒരുരോ എന്റെ
 കൈവശം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എഡ്ഗർ തെഷ്ലൻ, സി. ഐ. ഇ. അ
 വർകൾ "ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ജാതികളും വർഗ്ഗങ്ങളും" The
 Castes and Tribes of Southern India, (by Edgar Thurston
 C. I. E.) എന്നപേരിൽ 1909-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥ
 ത്തിന്റെ 6-ാം വാല്യം 414-5 വശങ്ങളിലും, മി. അച്യുതമേനോ
 ന്റെ "കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റ് റെമാനൽ" 218-10 വശത്തും കട
 നുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഏതാനും പ്രമാണങ്ങളെ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു
 "A few Misstatements set right" "ഏതാനും അബദ്ധപ്രസ്തോ

വനകളുടെ തിരുത്തൽ എന്ന നാമത്തിൽ വിരചിതമായ ഒരു കൈയെഴുത്തുഗ്രന്ഥമാണ് അത്. അതിന്റെ മൂന്നാം ഭാഗത്തിൽ ക്നായിതോമ്മായുടെ വെപ്പാട്ടിവാത്തെപ്പറ്റി ഗോവയാ ചെ യിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളുടെ പരിഭാഷ ചേർത്തശേഷം 7-ാം പേജയി കയിൽ ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു.

“From the passages quoted above from Gouvea it follows that the Christians of St. Thomas were even before the arrival of Thomas Cana very much respected by the Emperor Cheraman Perumal; that they were considered as the first nobility in the country, nobler than the Nairs themselves, as they were converted from the Brahmin and Kshathria castes; that the emperor himself gave them many great privileges, which attracted many foreign Christians to Malabar; that the persecuted Christians of Mylapore came and settled among them; that Thomas Cana was only one of the many foreign Christians who came and settled in Malabar; that though he was very respectfully received by the emperor, all that he got from him was only the grant of a site to build a church, and a document written on copper plates mentioning the privileges which had already been granted to the Christians of St. Thomas, and which were written on Ollas of Palmyra tree”.

ഇതിന്റെ സാരം ഇങ്ങനെയാണ്: ഗോവയായുടെ മേലുദ്ധ രിച്ച ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു താഴെപ്പറയുന്ന വസ്തുതകൾ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. (1) ക്നായിതോമ്മായുടെ വരവിനു മുമ്പുതന്നെ മാർതോമ്മാനു സ്രാണികൾ ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ അത്യധികമായ ബഹുമാ നത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നു. (2) ഇവർ ബ്രാഹ്മണ കുലത്തിൽ വ ള്ളങ്ങളിൽ നിന്നു മാനസാന്തരം ചെയ്തു ക്രിസ്തുമതം അംഗീകരിച്ചു വരായിരുന്നതിനാൽ ഇവർ രാജ്യത്തെ ഉൾകൂട്ടു വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്ര മമസ്ഥാനാർഹരായി, നായന്മാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠവംശജരായി, ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (3) ചക്രവർത്തിതന്നെ അവർക്കു അനവധി വിശേഷാവകാശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. ഈ പദവികൾ അനേക വിഭാഗശക്രിസ്ത്യാനികളെ മലയാളത്തേക്ക് ആകർഷിച്ചു (4) മൈ ലാപ്പൂരിൽ വേദത്തെക്കുറിച്ചു സഹിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ വന്ന്

ഇവരുടെ മദ്ധ്യേ ചിലപ്പോൾ ഈ കാരണത്താലത്രെ (5) ഇങ്ങനെ വന്നതാമസിച്ച് അപ്പോൾ വിദേശക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഒരുവൻ മാത്രമായിരുന്നു ക്നായിതോമ്മാ. (6) ചക്രവർത്തി ഈ തോമ്മാക്കെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു തോമ്മായിക്കു ലഭിച്ചത് ഒരു പള്ളിപണിയുന്നതിനുവേണ്ട സ്ഥലവും മാർതോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പണ്ടുതന്നെ താളിയോലയിൽ എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്ന പദവികളെ ചെമ്പുതകിടുകളിൽ മുദ്രണം ചെയ്ത ഒരു ലേഖനവും മാത്രമായിരുന്നു. ചരിത്രകാരനായ ബ. ബ. ഷാർലോട്ടും ഈ അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. “മാർതോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” 9-ാം അദ്ധ്യായം 11-ാം ലക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “അദ്ദേഹത്തിനും (ക്നായിതോമ്മാ) അദ്ദേഹം വഴിയായി സകല നസ്രാണികൾക്കും പല സ്ഥാനപദവികളും അവകളെ ലക്ഷീകരിക്കുന്ന ചെമ്പുതകിടുകളെപ്പറ്റി എന്നുകൂടി പാരമ്പര്യവർത്തമാനമുണ്ടു്. ഈ സ്ഥാനപദവികൾ ഒക്കെയും ഏതദ്ദേശീയരായ നസ്രാണികൾക്കു പെരുമാൾ മുദ്രവതന്നെ കൊടുത്തിരുന്നതായി മുൻപക്കങ്ങളിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചുവതന്നെയാണു്. എങ്കിലും നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനപദവികളും ചെമ്പുതകിടും അദ്ദേഹം വഴിയായ പാരദേശികന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടും ഈ രണ്ടുവകുപ്പുകാരും അന്യോന്യം സങ്കരീഭവിച്ച് പിന്നീടു് ഏക ജനക്കൂട്ടമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടും ക്നായിതോമ്മൻ സകല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും വേണ്ടി ചെമ്പുതകിടും മാതൃപദങ്ങളും വാങ്ങിച്ചു എന്നു ഒരു വർത്തമാനം പരമ്പരയാ നില്ക്കുന്നതിനു ഹേതുവായി”.

25. ഇനി, ഗോവയാ ജോർണാഡാ എഴുതുന്നതിനു് രണ്ടു കൊല്ലം മുമ്പു് കുമ്പാറി എന്ന ജെസുവിതാ വൈദികൻ അവരുടെ ജനറാളിനയച്ചതായി ഉപരി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽ ‘വെപ്പാട്ടിവാദ’ത്തിന്റെ ഒരു പാഠഭേദം കാണുന്നുണ്ടു്. പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന്റെ ആരംഭഭാഗം ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

Vaipicotta

9th January, 1604.

“This year 1603, the Lord Bishop (Francis Roz) made up his mind, before lent, to make the visitation o

certain churches of the St. Thome diocese situated inland, towards the east, where no Bishop had been for the last 30 years.

“He first went to Quaringachare (Changanacherry?) where he was told that the Mussalmens were bent on preventing him from entering the church of this bazaar. The Bishop had perforce to tell his clergy and laity to call for their Nairs, about 2000 in number, in order to resist the Moors. No sooner had the latter seen the crowd of well armed soldiers, than they chose to remain quiet. The Bishop and his clergy with the Christians went through the Moors' bazaar in the midst of the pomp and cries of joy with which the kings of the country are used to be received.

“There was on that occasion an incident which might have endangered the peace of all this community.

“About 1600 years or more, before, as is stated in their ancient histories, there lived in Malabar an Emperor by the name of Jacara Birti Perumal, who welcomed in his estate a rich Armenian named Quinas Thome, and made over to him as a donation the land of Cranganore, on which is now built the fortress of the same name, belonging to the king of Portugal,. It is said, further, that this Armenian had brought his wife from Babylon, and that later at Cranganore he took a woman of the country for his concubine; or according to others, he took his legitimate wife from among the St. Thomas Christians, and a slave as a concubine. It is from this foreigner it appears that two races of those St. Thomas Christians were issued; although the best and greater part of these Christians descend from those whom St. Thomas baptised at Mylapore, and who later on, being violently driven away by wars, passed over to the Malabar coast.

“That Quinas Thome, who professed the same faith, joined them and, as he was rich and powerful, he obtained great privileges from the King, and put up his capital or metropole at Cranganore. In the two castes we mentioned, everybody pretends to descend from the legitimate wife, and contends that those of the opposite caste

are the descendants of the slave. Therefore they don't intermarry, and in the bazaars they have separate churches for each caste. They communicate in everything else; nevertheless there occur amongst them frequent quarrels and strifes.

"This year there were so profound dissensions between two bazaars of different castes that it was impossible to effect their reconciliation. They came to blows, and on both sides some were wounded and killed.

"The king of Cochin on whose territory were those two bazaars, sent his Nairs against the most aggressive; their bazaar was destroyed and plundered, but the two parties were not appeased. New murders were in contemplation, new calamities threatened that unfortunate community. But by the grace of God, the Lord Bishop put a stop to those mortal feuds."

വൈപ്പിക്കോട്ട്.

1604 ജനുവരി 9-ാംനം

"കഴിഞ്ഞ ചുപ്പതുവത്സരക്കാലമായിട്ട് ഒരു മെത്രാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതായി ഉൾഭാഗത്തു കിഴക്കേ അറ്റത്തായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന വി. തോമ്മായുടെ രൂപതയിലെ ഏതാനും പള്ളികളെ വലിയനോമ്പിനു മുമ്പുതന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്നു 1603-ആയ ഈ ആണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം ആദ്യമേ കരിങ്ങാച്ചിറ എത്തി. (ഈ കരിങ്ങാച്ചിറ ഒരുപക്ഷേ ചങ്ങനാശേരി ആയിരിക്കുമോ എന്ന് ഫാദർ ഫെറോളി ആചാരണികയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് മലയാളഭേദഗത്തേയും അവിടത്തെ പള്ളികളെയുംപറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അജ്ഞതകൊണ്ടു മാത്രമാണ്.) അവിടത്തെ അങ്ങാടിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവേശം അനുവദിക്കാതെ തടയണമെന്ന് അവിടത്തെ മുസ്തഫാനാരുടെ ഇടയിൽ ആലോചനയുള്ളതായി അദ്ദേഹത്തിനു അറിവുകിട്ടി. മൂന്നാറെ എത്രക്കുന്നതിന് ഏകദേശം രണ്ടായിരത്തോളം വരുന്ന അങ്ങാട്ടുടെ നായനാറെ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു വൈദികരോടും അല്പമേനികളോടും ആജ്ഞാപിക്കാൻ മെത്രാനച്ചൻ നിർബന്ധിതനായി. ആയുധപാണികളായ പടയാളികളുടെ സമൂഹത്തെ കണ്ടു

മാത്രയിൽ മൂറന്മാർ ശാന്തനായി ഭവിച്ചു. ഉടനെ ഏതദ്ദേശീയ രാജക്കന്മാരെ സ്വീകരിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ജയഘോഷാധാരംബരങ്ങളുടെയും സന്തോഷാവരങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യേ മെത്രാനും വൈദികരും തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവ ജന്താസമന്വൃതം മൂറന്മാരുടെ അങ്ങാടിയിൽ കൂടെ കടന്നുപോയി.

“ആ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ സമുദായം മുഴുവന്റെയും സമാധാനത്തെ ആകമാനം ഭഞ്ജിക്കത്തക്ക ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി.

“ഏകദേശം 1600 അഥവാ അതിൽ കൂടുതൽ വത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അവരുടെ പുരാവൃത്തങ്ങളിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം മലയാളത്തു് ജാക്കര ബീർത്തി പെരുമാൾ എന്നപേരിൽ ഒരു ചക്രവർത്തി ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കപിനാസ് തോമ്മാ എന്നു പേരുള്ള ക്ഷബാനായ ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാക്കാരനെ തന്റെ രാജ്യത്തു സ്വീകരിച്ചു് ക്രാൻഗന്തർ എന്നസ്ഥലം അയാൾക്കു ഭാനം ചെയ്തു. അവിടെയാണു് ഇന്നു പോർട്ടുഗൽ രാജാവിന്റെ വകയായി- ക്രാൻഗന്തർ എന്ന- അതേ നാമത്തിലുള്ള കോട്ടനില്ക്കുന്നതു്. ഈ അഭ്യർത്ഥനയൻ സ്വന്തഭാജ്യയെ ബാബിലോണിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, പിന്നീട് ഏതദ്ദേശീയ ആയ ഒരു സ്ത്രീയെ വെപ്പാട്ടിആയി എടുത്തു എന്നും- അഥവാ മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അദ്ദേഹം സ്വന്തധർമ്മപതിയെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചശേഷം ഒരു അടിമയെ വെപ്പാട്ടി ആയി എടുത്തു എന്നും- പറയപ്പെടുന്നു ഈ വിദേശിയിൽനിന്നു കുന്നു മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രണ്ടുവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചതു് എന്നു തോന്നുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ശ്രേഷ്ഠവും ഭൂരിപക്ഷവുമായഭാഗം, വി. തോമ്മായിൽനിന്നു് മെലാപ്പൂരിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച ആളുകൾ പില്ലാലത്തു് യുദ്ധശല്യം നിമിത്തം നാടുവിട്ടു മലയാളത്തേക്കുകടന്ന താമസിച്ചിരുന്നവരുടെ സന്താനങ്ങളത്രെ.

“ഈ കപിനാസ് തോമ്മായുടെയും അവരുടെയും വിശ്വാസം ഒന്നുതന്നെ ആയിരുന്നതിനാൽ അയാൾ അവരുടെകൂടെ ചേർന്നു. അദ്ദേഹം പ്രബലനും ധനികനും ആയിരുന്നതിനാൽ രാജാവിൽനിന്നും വിപുലങ്ങളായ വിശേഷാവകാശങ്ങൾ സമ്പാദി

ക്കയും അയാളുടെ തലസ്ഥാനം കൊടുങ്ങല്ലൂർ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇരുവകുപ്പുകളിൽപ്പെട്ട ഓരോരുത്തനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മദാരുണങ്ങളുടെ സന്താനമാകുന്നു എന്നു നടി ചുകൊണ്ടു എതിരുകക്ഷിക്കാൻ അടിമസ്ത്രീയുടെ സന്താനങ്ങളാകുന്നു എന്നു വാദിക്കുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ അവർ പരസ്പരം വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങാടികളിൽ അവർക്ക് വെച്ചേറെ പള്ളികളുമുണ്ട്. മറ്റൊല്ലാക്കായ്മകളിലും അവർ കൂടിക്കൂടിക്കൂടം കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

“ഈ ആണ്ട് ഈ ഇരുകക്ഷികളുടെയും രണ്ടു അങ്ങാടികൾ തമ്മിൽ അതിഗൗരവമായ ഒരു കലഹമുണ്ടായി. അവരെ തമ്മിൽ രഞ്ജിപ്പിക്കുക അസാധ്യമായിത്തീർന്നു. അവർ തമ്മിൽ അടിപിടിയുണ്ടായി. ഇരുഭാഗത്തും പലപ്പോഴും പരക്കുകൾ പറ്റുകയും പലരും കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

“കൊച്ചിരാജാവിന്റെ രാജ്യത്താണ് ഈ രണ്ട് അങ്ങാടികളും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. അതിനിഷ്ഠനായ അക്രമികൾക്ക് എതിരായി അദ്ദേഹം തന്റെ നായന്മാരെ അയച്ച് അവരുടെ അങ്ങാടി കൊള്ളപെയ്തു നശിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും ഇരുകക്ഷികളും ശാന്തന്മാരായില്ല. വീണ്ടും കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്താനുള്ള ആലോചനയായി. ഭർഗ്ഗമായ ആ സമുദായം ഇനിയും പുതിയ വിപത്തുകൾക്കു അടിപ്പെടുമെന്ന ഭിക്ഷായി. എന്നാൽ ദൈവകൃപയാൽ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രാണാപായകരങ്ങളായ ഈ കലഹങ്ങൾക്ക് വിരാമം വരുത്തി.”

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ‘വെപ്പാട്ടിവാദം’ പ്രബല്യത്തിൽ ഇരുന്നു.

26. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ആണല്ലോ കമ്പോറി ഇങ്ങനെ എഴുതിയത്. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഇരുവകുപ്പുകാരുടെയും പേര് അദ്ദേഹം പറയുന്നില്ല. ഈ ഭിന്നവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉരുഭവകാരണമായി അന്ന് പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നത് കിന്നായി തോമ്മായുടെ ദിഭാജ്യാവാദം അഥവാ വെപ്പാട്ടി വാദമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപത്നി വി

ഭേദഗതിയായിരുന്നു എന്നും, അല്ല, സഭയിൽനിന്നായിട്ടാണു് മൗലികമായിട്ടു് ന്യായമായിട്ടു് മൗലികമായിട്ടു് എന്നും മിന്നാടിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതായാലും വെച്ചാട്ടിവാദം അന്ന് പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരുന്നു. ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു സിദ്ധാന്തം അന്ന് തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതും കന്യാദിയുടെ അറിവിൽ പെടുകയും അദ്ദേഹം അതു് ഭേദപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുമായിരുന്നു എന്ന് സന്ദർഭം വിശദമാക്കുന്നു. കന്യാദിയുടെ ഭേദം മലങ്കരസഭാചരിത്രം എഴുതിയ ഗോവയാ, ജോസഫ് മരിയാ, ഡിസൂസാ, റോളിൻ മുതലായ ഈ യൂറോപ്യന്മാർ എല്ലാവരുംതന്നെ അല്ലാപ്പവണ്ണനാഭേദത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും ഈ ഒരേ ഒരു വാദം മാത്രമേ ഭേദപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽനിന്നും സംശയലേശമെന്നിയെ സിദ്ധിക്കുന്ന നിഗമനം പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം മാത്രമാണ് തെക്കുകാലത്തു് ഉത്ഭവത്തെ വിവരിക്കുന്ന 'ഉറഹാവാരം,' 'ഏഴില്ലമെഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബം' 'രാജമക്കളെണ്ണാൻപതു' എന്നൊക്കെ പറയുന്ന അഭിനവവാദം ഭൂജാതം ചെയ്തതു് എന്നാണ്.

ജോസഫ് മരിയാ (അഥവാ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി)യുടെ സാക്ഷ്യം.

27. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയിൽ ആവിർഭവിച്ച ശീശ്ശയെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനായി 1657-ൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തുകൽനിന്നും ജോസഫ് മരിയാ അഥവാ സെബസ്ത്യാനി എന്ന കമ്മെലീത്താ നിഷ്പാദക സന്യാസവെദികനെ അപ്പസ്തോലിക്ക കമ്മീസറി ആയി അയച്ചു. ശീശ്ശയുടെ ഉന്മൂലനത്തിനായി വിജയപുരം അദ്ദേഹം വളരെ പ്രവർത്തിച്ച ശേഷം 1658-ൽ റോമായിലെത്തി വിവരങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ, പരിശുദ്ധസിംഹാസനം അദ്ദേഹത്തെ റിയെറാപ്പോലീസിന്റെ മെത്രാനായി അഭീഷേചിച്ച് മലങ്കരസഭയുടെ കോമീസറി അപ്പസ്തോലിക്കും അഡ്മിനിസ്ട്രേയറ്ററുമായി തിരിച്ചയച്ചു. ഇദ്ദേഹമാണ് പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാനെ വാഴിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇൻഡ്യൻയാത്രാവിവരണങ്ങൾ രണ്ടു വാല്യങ്ങളായി ഇത്താലിയൻ ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവ

തൽ നൊക്കെ യാത്രാവിവരണം *Prima Speculione All Indie Orientali del P. P. Giuseppe di Santa Maria Carmelitano Scalzo, Delegato Apostolico de Regni de Malavari. Liber II. Cap. V. pp. 108-9* രണ്ടാം പുസ്തകം 5-ാം അദ്ധ്യായം 108-9 വശങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ താഴെചേർക്കുന്നു.

"A little after the Christians of St. Thomas of the Coromandal coast had passed over to unite themselves with those of the kingdoms of Malabar, there arrived a very rich Arminian, who lived there, and obtained from the king of Cranganore many privileges, as that of decorating with ornaments hats worn for marriage, and riding on the elephant, things allowed only to the sons of kings. for such were called the Christians. This Arminian, called Thomas Cana, was having a house with wife and children in the southern part, and had another in the northern side with a concubine of Nair blood, but Christian, from whom also he had children; and at his death he divided his property equally among all (the children). Both the one and the other (set of children) had many descendants, and in course of time they got into relationship with the whole of that Christianity, which was on account of them divided into two parties, the one called Vadakumbhagom or Northists, which is most numerous and is from the part of the illegitimate (children); the other Thekumbhagom or Southists, which is found in Diamper, Cottethe, Turgoli, and Carturte; although the Northists assert and defend just the contrary, considering themselves to be from the part of the legitimate".

“കൊറൊമാൻഡൽതീരത്തെ മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ മലയാളരാജ്യങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി ചേർന്ന് ഒന്നിക്കുന്നതിനായി അങ്ങോട്ടുകടന്നിട്ട് കുറെകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ ധനികനായ ഒരു അമ്മീനിയൻ അവിടെവന്നു താമസമുറപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിൽനിന്നും, വിവാഹാവസരങ്ങളിൽ ധരിക്കാറുള്ള ശിരസ്ത്രാണം ആഭരണങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കുക. . . . ആനപ്പുറത്ത് സവാരി ചെയ്യുക ഇत्याദി അനേകം

കവിശേഷാവകാശങ്ങൾ സമാജിച്ചു. പ്രസ്തുത വിശേഷാവകാശങ്ങൾ രാജപുത്രന്മാർക്കു മാത്രമേ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ ഈ സംജ്ഞയാൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കാനത്തോമ്മാ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ അമ്മീനിയൻ തെക്കേഭാഗത്തു സ്വന്തം ഭാര്യയും മക്കളും വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഭവനവും, വടക്കേഭാഗത്തു നായർ വംശത്തിൽ പെട്ടവളെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനി ആയ ഒരു വെപ്പാട്ടി പാത്തിരുന്ന ചേറൊരുവീടും ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇവളിൽനിന്നും അയാൾക്കു സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആസന്നമരണൻ ആയപ്പോൾ ഈ മക്കൾ എല്ലാവർക്കും സ്വന്തസമ്പാദ്യങ്ങളെ സമത്തിൽ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തു. ഇരുഗണത്തിൽപെട്ട ഈ പുത്രന്മാർക്കും വളരെ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. കാലാന്തരത്തിൽ അവർ ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുഴുവനുമായി ബാധ്യവത്തിൽ ഏപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ അതു (ആ ക്രിസ്ത്യാനിസമൂഹം) അവർ നിമിത്തം രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇതിൽ ഒന്നിന്റെ പേർ വടക്കേഭാഗം എന്നാണ്. അവർ സംഖ്യയിൽ വളരെ വലുതാണ്. അവരാകട്ടെ ജാതജാതന്മാരുടെ ഗണത്തിൽപെടുന്നു. മറ്റേതു തെക്കേഭാഗം. ഇവർ ഉദിയംപേരൂർ, കോട്ടയം, തുർഗോലി (ചുങ്കം), കടുത്തുരുത്തി ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ വടക്കേഭാഗം ധർമ്മഭാരസന്താനങ്ങളുടെ ഭാഗത്തിൽപെട്ടവരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നേരെ വിരുദ്ധമായ വാദത്തെ ഉപക്ഷേപിക്കുകയും ആ പക്ഷം സമത്വമില്ലായ്മയും ചെയ്യുന്നുണ്ടുതാനും."

കമ്പോറിയം ഗോപെയായും അവരുടെ യാത്രാവിവരങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടു സുമാർ അൻപതു വത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ജോസഫ് സൈബസ്ത്യാനി തന്റെ ഈ യാത്രാവിവരണം എഴുതിയതു്. ഇതിലെ ആശയഗതി പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ തിരുമിന്നം ഒട്ടും ഭിന്നമല്ലാത്തതിനാൽ അവയെ ഉപജീവിച്ചു തന്നെ ഇദ്ദേഹവും ഈ വിവരണം രേഖപ്പെടുത്തി എന്നു വിചാരിക്കാം. ജോസഫ് സൈബസ്ത്യാനി പ്രസ്തുത വിവരണം എഴുതിയ പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിലും ക്നായിത്തോന്നായുടെ വെപ്പാട്ടിവാദം പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു എന്നും, ഉറഹ്വാദം അന്ന് ഭ്രാന്തം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നെന്നും ഈരേഖ

തിൽനിന്നും നമുക്ക് മറ്റൊരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ജോസഫ് സ്ഥലം ഗോവയ്ക്കായിലും മാട്ടിയിലും കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സെബസ്ത്യാൻ മുതലായ വിദേശപരിത്രകാരന്മാർ ഗുർഗോലി എന്ന പേരായ സ്ഥലത്തിന്റെ അനേകം പേരു തുറവേലി എന്നായിരുന്നു എന്നും, ഇന്ന് ചുങ്കം എന്ന പേരുള്ളതും തെക്കുകിഴക്കുള്ള ഒരു പ്രധാനവാണിജ്യസ്ഥാനമായ സ്ഥലംതന്നെയാണ്. അത് എന്നു വയോവൃദ്ധനും വിദ്യാഭ്യാസനുമായ പീടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചുപ്പള്ളിപ്പാഞ്ഞു അറിയുന്നു. ക്നായിത്തോമ്മായുടെ കൂടെ അനുയായികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയും കാണിച്ചിട്ടില്ല. ക്നായിത്തോമ്മാ മലയാള നസ്രാണികളുടെ മദ്ധ്യേ വന്നുതാമസിച്ചു; അവർക്കായി പദവികൾ സമ്പാദിച്ചു; പ്രസ്തുത പദവികൾ ആകട്ടെ രാജനന്ദനന്മാർക്കുമാത്രം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവയാണ്; എന്നാൽ മലയാളനസ്രാണികൾ രാജനന്ദനന്മാർ എന്ന അപരനാമത്തിൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ആ പദവികൾക്കു അവർ സർവ്വമാർ അർഹന്മാരുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ക്നായിത്തോമ്മാ വന്നകാലത്തു കേരളനസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ച് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിരുന്ന ആ ബഹുമാനവാചി തെക്കുകിഴക്കുള്ള മാത്രം പ്രത്യേകാവകാശമായോ അതിപ്പേറായോ ലഭിച്ചിരുന്നതല്ല എന്ന് ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ ഈ ഭാഗത്തുനിന്നും ഒന്നുകൂടെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ തെക്കുകിഴക്കുള്ള “തൃശ്ശൂർ-കലപ്പിള്ളി-രക്ത” വാദത്തിനും ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ ഈ രേഖ പ്രതികൂലമാണ്. ക്നായിത്തോമ്മായുടെ ധർമ്മദാസന്മാരായവരും വെപ്പാട്ടിമക്കളും കാലാന്തരത്തിൽ മലയാളത്തെ മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട സങ്കീർണ്ണവിഷയമായി എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹവും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഗബ്രിയേൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ.

28. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ 1708-മലയാളത്തുവന്ന് ഏകദേശം കാൽശതാബ്ദത്തോളം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന ഗബ്രിയേൽ നാമധാരിയായ ഒരു കൽദായ മെത്രാപ്പോലീത്താ അന്ന് കൊച്ചിയിലെ ഡച്ചുകാരുടെ ചാപ് ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു.

Rev. Jacob Canter Vrecher. മ. അയിക്കബ് കരൻറർ വി
ഷ്വെർ എന്നവർക്കുവേണ്ടി മലയാളത്തെ സുറിയാനി സഭയെ
പ്പറ്റി നൽകിയ ഒരു വിവരണത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു

"In the year 745 several Christians came from Bagadad, Ninive and Jerusalem by the order of the Catholicus Archpriest at Oorghai (Edessa) in company with merchant Thomas, and having made acquaintance with the 64 families (that is, the St. Thomas Christians of Malabar who adhered to Christianity) they became united and lived in concord one with another The Christians possessed several churches in Cranganore besides 472 shops (400 on one side and 72 on the other side) and dwelling houses".

N. B.- The year 745 seems to be the Greek year, which the Chaldean and Nestorian Bishops were making use of in their letters, as might be seen from the letters of the four bishops who arrived in Malabar in 1504. The Greek year is more than 300 years anterior to the Christian era. (A Few Misstatements Set Right, part III. section 17).

"745-ൽ ഉറഹാ (ഏഡസ്സാ) യിലെ കത്തോലിക്കോസ് ഗ്രേഷോപായുടെ ആജ്ഞാനുസരണം ബഗദാദ്, നിനിവേ, ഓർമൂൾ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കച്ചവടക്കാരൻ തോമ്മായുടെ കൂടെ (മലയാളത്തു്) വന്നിറങ്ങി. അറുപത്തിനാലു് കുടുംബക്കാരമായി (അതായതു, ക്രിസ്തുമതാവലംബികളായിരുന്ന മലയാളത്തെ മാർതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ) പരിവയപ്പെട്ടശേഷം അവർ തമ്മിൽ ഏകീഭവിച്ചു പരസ്പരം ഐക്യമത്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ പല പള്ളികളുമുണ്ടായിരുന്നതിന്നും പുറമേ 472 പീടികകളും (400 ഒരു ഭാഗത്തും 72 മറുഭാഗത്തും) വസതികളുമുണ്ടായിരുന്നു."

N. B. 745-ാം വത്സരം എന്നതു് ഗ്രീക്കു വഷമാണു് എന്നു തോന്നുന്നു. കൽദായക്കാരും നെസ്തോറിയന്മാരുമായ മെത്രാന്മാർ അവരുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ ഈ വഷമാണു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. മലയാളത്തു 1504-ൽ വന്നിറങ്ങിയ നാലു മെത്രാന്മാരുടെ ലേഖനത്തിൽനിന്നും ഈ വസ്തുത വിശദമാകുന്നുണ്ടു്. ഗ്രീക്കു വഷത്തിന്നു

ക്രിസ്താബ്ജാതനാൾ ആയിട്ടു് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു്

മിൽ നീറായ്.

29. മിൽനീറായ് Milne Rae എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ചരിത്രകാരൻ “ഇൻ എമിലെ സാറിയാനിസഭ” എന്ന അഭിധാനത്തിൽ 1891-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ 162-ാം പാട്ടുള്ള ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

(Quotation from Logan's Malabar; vol. i, p. 203).
“The tradition of the existing church is that a company of Christians from Bagdad, Niniveh and Jerusalem under order from the Catholic Archpriest from Urhai (Edesa) arrived in company with a merchant Thomas in 745 A. D.” This Knaye Thomas or Thomas of Cana and his following evidently made a deep impression on the popular imagination in Malabar Little light on the history of Knaye Thomas can be got from the stories that are still belived by the Malabar Christians. It is said that he had two wives — whether successively or simultaneously is not affirmed — and by each wife he had a numerous offspring, among them his property was at last divided, those by his first wife getting his northern estates, and those by the second wife the southern. Hence there are two comprehensive divisions in the present day among the Christians of the coast usually described as the Northists and Southists respectively. Though they profess to believe the same doctrines and obey the same Bishops, they keep themselves perfectly distinct, and avoid intermarriage with each other as carefully as if they were Hindoos of different castes. The Southists are fairer of complexion than their brethen of the party of the North, and they boast of this as a proof of their more direct descent from the parent church, and of their having genuine Syrian blood in their veins”.

“ആധുനിക സഭയുടെ ഐതിഹ്യം, ഉറഹാ (എഡേസ്സാ) യിലെ കത്തോലിക്കാ ശ്രേഷ്ഠ പുരോഹിതന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം ബഗദാദ്, നിനിവേ, കാർട്ടൂം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു സംഘം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രി.അ. 745-ൽ ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ കോന്നാ

യോജനയുടെ ചുരുക്കം എന്നാണ്. ഈ മുൻപണിയിൽ കാണിച്ച് മാർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിവരണത്തിൽനിന്നും ഒട്ടും ഭിന്നമല്ല. (ലോഗന്റെ 'മലബാർ' എന്നകൃതി 1-ാം വാല്യം 203-ാം വശത്തുവന്നുള്ള ഉദ്ധരണം) "ഈ ക്നായിത്തോളം അഥവാ കാനാത്തോളം അയാളുടെ അനുചരന്മാരും മലയാളത്തെ പൊതുജനങ്ങളുടെ മനോമുഖത്തിൽ ദൃഢമദ്രിതനായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്... മലയാളത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന കഥകളിൽ നിന്നും ക്നായിത്തോളം ചരിത്ര സംബന്ധമായി അല്പമാത്രമായ പ്രകാശമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയുന്നു. എന്നാൽ അതു ഏകകാലത്തോ ക്രമേണയോ എന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല. ഇതിൽ ഒരോ ഭാര്യയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിനു അനേക സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ ഇവരുടെ ഇടയിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യത്തെ ഭാര്യയിൽനിന്നും ജനിച്ചവർക്ക് വടക്കുവശത്തെ വിഭവങ്ങളും രണ്ടാം ഭാര്യയിൽനിന്നുണ്ടായവർക്ക് തെക്കുവശത്തേതും ലഭിച്ചു. ഈ കാരണത്താൽ ഈ തിരഞ്ഞെടുത്ത ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഇന്ന് വടക്കും ഭാഗവും തെക്കുംഭാഗവും എന്നു വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്ന വ്യാപകമായ രണ്ടുവിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവർ ഒരേ ഉപഭോഗങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതും ഒരേ മെത്രാന്മാരുടെ കീഴിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിലും അവർ പൂർണ്ണ വിവിക്തന്മാരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ഭിന്നജാതികളിൽപ്പെട്ട ഹിന്ദുക്കൾ ആയിരുന്നാൽ എന്നപോലെ അവർ മിശ്രവിവാഹം വെച്ചിടുന്നു. തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ വടക്കുംഭാഗ സഹോദരങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ വെളിച്ചന്മാരാണ്. ഇതു മാത്രമല്ല ഇതിൽനിന്നും കൂടുതൽ അടുത്തതായി അവർക്കുള്ള ഉത്ഭവത്തിന്റെയും അവരുടെ സിരകളിൽ കൂടി കലർപ്പില്ലാത്ത സിറിയൻ ജാതിയുടെ രക്തം പ്രവഹിക്കുന്നതിന്റെയും തെളിവുകൾ എന്നു അവർ വികത്വമനുചെയ്യുന്നു."

മി. റോയ് ലോഗനിൽനിന്നും എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഗവണ്മെന്റ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിവരണത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഇരു വിവരണങ്ങളിലും തോമ്മായുടെ പേരു "കച്ചവടക്കാരൻതോമ്മാ" എന്നാണ്. ഇതു "ക്നായി

തോമ്മാ" എന്നതിന്റെ മലയാളഭാഷാർത്ഥമാണിത്. 150 വി-
 ദിതമാണല്ലോ. ഈ തോമ്മായുടെകൂടെ പല ജനങ്ങൾക്കും മലയാ-
 ലത്തു കുടിയേറി. അവരുടെ ജനദേശമാകട്ടെ, ബഗദാദ്, നിനി-
 വെ, കർശ്ശാ എന്നു വിദൂരസ്ഥലങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങളാണുതാനും.
 ഇവരങ്ങും ഉറപ്പാ വാദത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടങ്ങൾതന്നെ. എ-
 ന്നാൽ ഗബ്രിയേൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അറിവിൽ വന്നവരും
 നിന്നുപരം ഒന്നായിപ്പോന്നു എന്ന വിശേഷമുണ്ട്. ഇത് മി. ചാ-
 ശിക്കാടന്റെയും തെക്കും ഭാഗത്തെയും ആധുനിക വാദസരണിക്കു
 വിരുദ്ധമാണ്. റോയ് സായിപ്പിന്റെ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകൃതമാ-
 യതു 1892-ൽ ആണല്ലോ. ആ കാലഘട്ടത്തോടുകൂടെ വെപ്പാട്ടി-
 വാദം ആകമാനം തിരസ്കൃതമാകയും ഉറപ്പാവാദം പ്രായേണ
 പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ വികസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നിരിക്കണം. ക്നായി-
 തോമ്മായുടെ ചരിത്രവിഷയകമായി അന്നു മലയാളികൾ വിശ-
 സിച്ചിരുന്നതായി മി. റോയ് പറയുന്ന കഥകൾ ഗോവെയോ മുത-
 ലായവരുടെ വെപ്പാട്ടിവാദം തന്നെയാണ്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത
 ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൃതികളെ ആസ്പദിച്ച് മി. റോയ് 1892-ലും
 ഈ പഴക്കമകൾ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നതായി ഒരു പക്ഷേ
 അന്ധാളിച്ചു പോയതായിരിക്കാം. പക്ഷേ ആ കഥകൾ വിശ്വസി-
 ച്ചിരുന്നവരായി തെക്കും ഭാഗരിൽ പലരും അന്നുണ്ടായിരുന്നിരി-
 ക്കാം. തെക്കുംഭാഗർ പൊതുവേ നിറത്തിനു മേന്മയുള്ളവരാണ്
 എന്ന അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു ഇന്നു വിശേഷാൽ തെളിയിക്കണ്ട
 ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ തെക്കുംഭാഗരിൽ പലർക്കും നിറക്കൂടുതലും
 വിദേശ രക്തത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും സർവ്വലോ-
 സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അതിന്റെ കാരണം തെക്കുംഭാഗർ
 വൻപു പറയുന്നപോലെല്ലെന്ന് ഞാൻ അന്യത്ര സ്ഥാപിച്ചിട്ടു
 മുണ്ട്.

30. "അപ്പസ്തോലികസിംഹാസനവും കൽദായക്കാരുടെ
 സഭയും തമ്മിലുള്ള യഥാർത്ഥബന്ധങ്ങൾ" എന്ന വിശുതഗ്രന്ഥ-
 ത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ ശ്ലീയേൽ ഗീയാമിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു-

(Genuinae Relationes inter Apostolicam sedem et
 Chaldaeorum Ecclesiam- Samuel Giamil, p. 62.): "In
 historia Christianorum Sti Thomae Apostoli traditur, anno
 nempe 345 ex Mesopatamia, Assyria, et Babylonia in

Malabariam 100 annis
 copo Josepho nomine... Archiepis-
 ibique in sola civitate... ac diaconis petiisse,
 qui Christiani S. Thome audierunt invenisse, et ad in-
 contraxisse, putantes se ad unum eundemque Ritus ac
 stipitem Assyriorum pertinuisse"

“മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായത്: 345-മാർ മെസോപ്പട്ടേമിയ, അസ്സീരിയ, ബാബിലോണിയ ഇവ പ്രദേശങ്ങളിൽ 400 കൽദായകുടുംബങ്ങൾ യേശുപ്പി എന്ന നാമധാരിയായ ഒരു മതാപ്താലിത്തായോടും പട്ടക്കാലോടും ശമാധാനമാരോടും മലയാളത്തുവന്നു. അവടെ അവർകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന എണ്ണമുകൾ ഉള്ളതിൽ മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വാദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന 64 ബ്രാഹ്മണകുടുംബങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടി. അവർ തങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മറയ്ക്കുള്ള ധർമ്മമായ വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ ഏപ്പെട്ടു. തങ്ങൾ അസ്സീരിയൻ അഥവാ കൽദായ എന്ന ഒരു റിത്തിലും വംശത്തിലും പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചതിനാലത്രെ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്.” ഇതരേവയും വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒന്നാണ്. മാർ തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ പരമ്പരാഗതമായ ചരിത്രവൃത്താന്തമാണ് ഗിയാമിൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. മലയാളത്തു കുടിയേറിയവരുടെ ജനദേശം മെസോപ്പട്ടേമിയ, അസ്സീരിയ, ബാബിലോണിയ ഇവയായിരുന്നു. മി. ചാഴിക്കാടൻ വാദിക്കുന്നതുപോലെ കാനാഗ്രാമത്തെയും സമീപപ്രദേശങ്ങളെയും അധിവസിച്ചിരുന്നവരോ, തെക്കേഭാഗർ പൊതുവിൽ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ പുരാതനകാലത്തു ക്നാൻ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പല സ്ത്രീനായിലെ നിവാസികളോ അല്ലായിരുന്നു അവർ. 400 കൽദായകുടുംബങ്ങളാണു വന്നത്. എന്നാൽ മത്തായികത്തനാരുടെ വൃത്താന്തപ്രകാരം 472 കുടുംബക്കാരാണ് വന്നത്. ഇവയ്യത്യാസത്തിന്നു സമാധാനം പറയാൻ വിഷമമില്ല. ദേശാന്തരായിവാസികളായി വന്നവരിൽ കലിനരായ 400 കുടുംബക്കാർ വടക്കേപ്പന്തിയിലും കലഹിനനരായ 72 കുടുംബക്കാർ തെക്കേ പന്തിയിലും താമസമുറപ്പിച്ചു എന്നാണല്ലോ വടക്കും ഭാഗരുടെ ചരിത്രം

കുറവായ വിധത്തിൽ കണക്കാക്കപ്പെടാറുള്ള കടം
 പിന്നാലെ 72 വിട്ടുപോയ ദേശാന്തരധാരണത്തിന് പാർപ്പിട്ട 400
 കപ്പലുകളും ബോട്ടുകളും വെട്ടിക്കൊന്നു തുറന്നുകൊടുത്തു മാത്രമാ
 യിരുന്നു. അതിനാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദേശാന്തരധാരണത്തി
 നായി പാർപ്പിട്ടവർ 400 കപ്പലുകൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഇവർ
 കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കണ്ടുകിട്ടിയ 64 കപ്പലുകൾ ബ്രാഹ്മണരിൽ
 നിന്നു മാനസാന്തരം ചെയ്തു മാർ തോമ്മാ നസ്രാണികൾ ആയി
 രുന്നു. അവരുമായി ഈ വിഭാഗികൾ വിവാഹബന്ധത്തിൽ എ
 ളുപ്പട്ടുകൂടിക്കലർന്നു. തെക്കുകാലത്തു ഒരു പ്രധാന മന്ദിരമായി
 മി. പാഴികാടൻ മുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് കേരളത്തിൽ കടിയേ
 റിയ വിഭാഗികൾ സ്ത്രീകൾ നാട്ടുകൃഷ്ണാണികളായി വിവാ
 ഹം ചെയ്യാതെയും കൂടിക്കലരാതെയും നിന്നിരുന്നു എന്നാണല്ലോ.
 അതിനാൽ ഈ ചരിത്രരേഖയെല്ലാം വെളിപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ
 വന്നവരും നിന്നവരും ഒരു അസ്സീരിയൻ അഥവാ കൽദായർ
 ത്തിലും വംശത്തിലും പെട്ടവരായിരുന്നു എന്നു ഇരുകൂട്ടർക്കും
 ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ആകയാൽ ദൈവാരാധനയിൽ കൽദായ
 ഭാഷ ഈ വിഭാഗികളാണ് മലയാളത്തിൽ എഴുതിയത്
 എന്നുള്ള മി. പാഴികാടൻ പ്രഭുവികളുടെ വാക്കു മലങ്കരനസ്രാണി
 കളുടെ ഇടയിൽ ആരംഭമുതൽക്കു തുടരുന്നതായിരുന്ന പുരാതന
 പാരമ്പര്യത്തിനു വിചാരിതവും തന്നിമിത്തം നവീനമായ ഒന്നും
 ആകുന്നു എന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു.

31. ഇനി ചർച്ച മിഷ്യനറി സൊസൈറ്റിക്കാരുടെ
 1818-1819-ലെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ 317-ാം വശത്തു് നമ്മുടെ ഈ
 വിഷയം സംബന്ധിച്ച രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വിവരണവും
 കാരണങ്ങളു തന്നെയാണ്. ഈ മിഷ്യനറിമാരുടെ മാർഗ്ഗരേഖ
 റിൽ ഒരാളായി കോട്ടയത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ബെയിലിസായിപ്പ്
 അവർകൾ കോട്ടയത്തെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൈ
 വശം കണ്ടുകിട്ടിയ ഒരു പുരാതന മലയാള കൃതിയെ വിവർത്തനം
 ചെയ്ത് ടി റിപ്പോർട്ടിൽ ചേർത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തെക്കുകാല
 ത്തിൽ ഒരു പ്രധാന കേന്ദ്രമായ കോട്ടയത്തുനിന്നാണ് പ്രസ്തുത മല
 യാളം മുലകൃതി കണ്ടുകിട്ടിയതെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയ
 മാണ്. പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഒരുഭാഗം ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധ

"In course of time the Nazraites who came from Jerusalem began to interchange marriages with the Christians in Malabar according to their stations in life. The most respectable had 400 houses on the northern side of the village Cranganore, and the inferior had 72 on the south side of the same. These two castes are called Vadaken Paver or North party and Theken Paver or South party. This was done for perpetual distinction between them. The North party walk after the way of their father; the South party after the way of their mother. Among the North party it is customary for the bride and bridegroom to stand while the priest is marrying them; but among the South party to kneel. The North party use the cross when they perform the marriage ceremony and put it on the neck; the South party use a Thaluvam, something like a cross. The North party when they join hands in marriage cover the head and face of the bride with a cloth, but the south part uncover them. The North party have the chief barber to shave the bridegroom the night before the marriage, he having never till then been shaved; while the South party employ an under-barber. The North party having the chief washerman to wash their clothes at marriage and feasts, the South party an under-washerman. Among the North party when they give food for the first time to a young child, which is done by a priest, the child sits on the father's lap; among the South party the child sits on the mother's lap. The merchandise of the North party consists chiefly in gold, and silver and silk; that of the South party in other articles. In this way the rules of distinction were settled by the Nazarites, the children of God who dwelt in the above village. In this way, having made inquiry into the descendants of the two priests ordained by St. Thomas the Apostle to watch over all the Christians in Malabar, Jerusalem Thomas with the bishops and teachers appointed one of them to the office of Archdeacon....." This history was written in 1770. A reprint from the Church Missionary Society's report for 1818 - '19 is given as appendix D to Mr. White-

കാർട്ടൂൺവർത്തനം സാധനങ്ങൾ കാലക്രമേണ മലയാളത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കി അവരവരുടെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം പരസ്പരം വിചാരിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഇവരിൽ ഏറ്റവും അധികമായി ചിലവഴിക്കുക കൊടുക്കലും ഗ്രാമത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്തു് 400 വീടുകളും, കലാറിനോടു അതിന്റെ തെക്കു ഭാഗത്തു് 72 വീടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഇരുവശങ്ങളുടെയും പേരു വടക്കുംഭാഗം എന്നും തെക്കുംഭാഗം എന്നും ആയിരുന്നു. ഇവർ തമ്മിലുള്ള ശാശ്വതമായ ഭിന്നതയെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതിനായിട്ടത്രെ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. വടക്കുംഭാഗം പിതൃവഴിയെ നടക്കുന്നു. തെക്കുംഭാഗരാകട്ടെ മാതൃവഴിയെയത്രെ നടക്കുന്നത്. വടക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ പുരോഹിതൻ വധുവരനാറെ വിവാഹം ചെയ്യിക്കുമ്പോൾ അവർ നില്ക്കുകയാണ് പതിവ്. തെക്കുംഭാഗരുടെ പതിവ് ആണെന്നതു് മുട്ടുകുത്തുകയാണ്. വിവാഹചടങ്ങു നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ വടക്കുംഭാഗർ കുരിശു ഉപയോഗിക്കുന്നു, അതു കഴുത്തൽ സ്ഥാപിക്ക (കെട്ടു)ന്നു. തെക്കുംഭാഗർ തലവം ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിനു കുരിശിനോടു ഏതാണ്ടൊരു സാമ്യം ഇല്ലാതില്ല. വിവാഹസമയത്തു് വിധിപ്രകാരം അവർ അന്യോന്യം പാണിഗ്രഹണകർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ വടക്കുംഭാഗർ വധുവിന്റെ ഉത്തരാംഗവും മലവും ഒരു വസ്ത്രത്താൽ മൂടുന്നു, തെക്കുംഭാഗരാകട്ടെ ഇങ്ങനെ മൂടുന്നില്ല. വിവാഹത്തിന്റെ തലരാത്രി വടക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ ക്ഷുരകപ്രധാനിയാണ് (ഉയുന്ന്ജാതിക്ഷുരകൻ) അതുവരെ മുഖം വടിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുടെ മുഖം ക്ഷേമം ചെയ്യുന്നതു്. തെക്കുംഭാഗരാകട്ടെ താണജാതിയിൽപ്പെട്ട ക്ഷുരകനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. വിവാഹങ്ങളിൽ തിരുനാളുകളും പ്രമാണിച്ചുള്ള അലക്കു വടക്കുംഭാഗർ രജകപ്രമാണിയെക്കൊണ്ടു നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ തെക്കുംഭാഗർ ഹീനജാതിയിൽപ്പെട്ട അലക്കുകാരെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. വടക്കുംഭാഗർ വൈദികൻ മുഖേന ശിശുക്കൾക്കു അന്നപ്രാശ (പാറുകൊട) കർമ്മം നടത്തുമ്പോൾ പൈതലിനെ പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരുത്തുന്നു; തെക്കുംഭാഗർ മാതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരുത്തുന്നു. വടക്കുംഭാഗ

... പട്ട് ഇറയ്ക്കുന്നത് ... വസ്തുക്കളാണ്. ...
... വിഭജനത്തിന്റെ വ്യാപാരകളെ നിർണ്ണയിച്ചത് മേൽപ്ര
സ്താവിച്ച ഗ്രാമത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ദൈവമക്കളായ നസ്രാണി
കൾ ആകുന്നു. മലയാളത്തെ സമസ്ത ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ആത്മ
പാലനത്തിനായി തോമ്മാശ്ലീഹാ പട്ടം കൊടുത്ത രണ്ടു പുരോഹി
തന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളുപ്പാറി അന്വേഷിച്ചിരിഞ്ഞ് കാർഗ്ഗം
കാരൻ തോമ്മാ, മെത്രാന്മാരോടും അദ്ധ്യാപകന്മാരോടുംകൂടെ, അ
വരിൽ ഒരാളെ ആർച്ചു ഡീക്കൻറെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു...
ഈ പരിതും 1770-ൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണ്. ചർച്ച മിഷ്യനറി സൊ
സൈറ്റിയുടെ 1818-1819 ലെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഒരു പകർപ്പ്
മി. ഫൈപററ്റ് ഹൗസിന്റെ "തിമിരാവൃതദേശത്തെ പ്രകാശത്തി
ന്റെ കാലയാപനം" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഡി. അനുബന്ധ
മായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. (ടി പുസ്തകത്തിന്റെ 304-308 വശങ്ങൾ
നോക്കുക)"

ഒരു പ്രത്യുവലോകനം.

32. മി. ചാഴിക്കാടൻ "നമ്മുപ്പാറി മറുളളവർ" എന്ന
17-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഗോവെയ, ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി,
ഡിസൂസാ, അസ്സോമനി, ലാക്രോസ്, റോളിൻ, കോളറിഡ്ജ്,
എസ്.ജേ., ബുക്കാനാൻ എന്നീ വിദേശഗ്രന്ഥകാരന്മാർ മലങ്കര
സഭാ പരിത്രസംബന്ധമായി ചിലതെല്ലാം എഴുതിയിട്ടുള്ളതായി
പറയുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ ഗോവെയയും റോളിൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള
തിൽ വളരെ ചുരുക്കഭാഗം മാത്രമേ വക്കീൽ എടുത്തു കാണി
ച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഡിസൂസാ, ലാക്രോസ് ഇവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുപ്പാറി മി.
ജോസഫ് പറയുന്നത്, അവയിൽ "ഗോവെയയുടെ തെറ്റായ
പല അഭിപ്രായങ്ങളും പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്.", "ഗോവെയായിക്ക
പററിയ പല അബദ്ധങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്." എന്നു
മാത്രമാണ്. ഗോവെയായിക്ക പററിയ ഈ അബദ്ധങ്ങൾ ഏവ,
അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്തെല്ലാം എന്നു
കൂടെ മി. ജോസഫ് എടുത്തുകാണിച്ച് മാന്യവായനക്കാരെ ഗ്രഹി
പ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ചില സംഗതികളുടെ

‘ശബരിമലയിലെ പരമേശ്വരൻ’ എന്നുള്ള ശിശിയാചരിതത്തെ മി. ജോസഫിനെ പ്രതിബദ്ധിച്ചത്. ഗോവെയ്യാ മതൽപ്പർ തെക്കും- വടക്കും ഭാഗങ്ങളുടെ ഉത്ഭവകാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ക്നായിത്തോമ്മായുടെ വെപ്പാട്ടി വാദമാണല്ലോ. ഈ അറിവു ഗോവെയ്യായ്ക്കും കൂട്ടർക്കും കിട്ടിയത് തീർച്ചയായും മി. ചാഴിക്കാട് എൻറയ്യേമറും പിതാമഹനാരായ തെക്കുംഭാഗരിൽനിന്ന് ആണെന്ന് ഞാൻ ഉപരിസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിപാതിതാമഹൻ, താല്പ്രകൃതി അപരിൽ ഒരു പൻ, എന്നു ഇന്നത്തെ തെക്കുംഭാഗർ നടിക്കുന്ന ക്നായി തോമ്മായുടെ മേൽ തങ്ങളുടെ മുത്തപ്പപ്പനാർ കെട്ടിവെച്ച പരസ്യ വൃഥിചാരാപരാധത്തെ കഴിയുന്നത്ര നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനു-ഗോവെയ്യായേ ഈ അബദ്ധത്തിൽ ചാടിച്ചത് തങ്ങൾ തന്നെയാണെന്ന് എന്നുള്ള വസ്തുതയെ മറയ്ക്കുന്നതിനു- വേണ്ടിയായിരിക്കും ഗോവെയ്യായുടെ ഈ പ്രസ്താവനയേപ്പറ്റി വക്കീൽ മന്ദനം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ എങ്ങനെയെല്ലാം മറച്ചാലും, എത്ര നന്നായി പഴുങ്ങി അലക്കി ഭേച്ചാലും മാഞ്ഞുപോകാൻ വഹിയാത്ത ഒരു കറയാണ് ചരിത്രപാരാ അവർ ക്നായി തൊമ്മന്റെ സൽകീർത്തി എന്ന ശുഭവസ്തുത്തിനേൽ പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചരിത്രമുള്ള കാലത്തോളം ആ കറയും മായാതെ കിടക്കും.

മി. ജോസഫ് എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്ന ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ഗോവെയ്യാ, റോളിൻ, ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി എന്നിവർക്കു പുറമെ മറ്റു പലരുടെയും രേഖകൾ ഞാൻ പരിശോധിച്ച് അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മുകളിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ പരിശോധിച്ച ഈ വിദേശ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പേരും അവരുടെ ഗ്രന്ഥരചനാ കാലവും താഴെ കുറിക്കുന്നു.

1. കമ്പാരി ഏസ്. ജെ. 1604
2. ഗോവെയ്യാ 1606
3. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി. 1673
4. ഗബ്രിയേൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ 1709-31 ഈ കാലഘട്ടത്തിനിടയ്ക്ക്.
5. റോളിൻ 1745

6. ചർച്ചമിഷ്യൻ സൊസൈറ്റി റിപ്പോർട്ട് 1818-19 ഇതിൽ ആധാരമായ ഗ്രന്ഥമാകട്ടെ 1770-ൽ അതേ വിരചിതമായത്.

7. മിൽനിറോയ്

1892

8. ശ്മുയേൽ ഗിയാമിൽ 18-ാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടതും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ 1862-ലാൻഡ് എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ മറ്റുനും ചെയ്ത “സീരിയൻ വൃന്തത്താങ്ങൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തേയും മറ്റും ഉപജീവിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും ആയ കൃതി.

പ്രസ്തുത 8 രേഖകളിൽ ആദ്യത്തെ 5 എണ്ണം 17, 18 ഈ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. അവയിൽ ഗബ്രിയേൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിവരണം ഒഴികെ ശേഷമുള്ളവയെല്ലാം ഗോവെയായുടെ വെപ്പാട്ടി വാദമോ അതിന്റെ പാഠഭേദങ്ങളോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഗബ്രിയേൽ, ചർച്ച് മിഷ്യനറി സഭാ റിപ്പോർട്ട്, ഗിയാമിൽ ഇവർ വടക്കും തെക്കും പന്തികളിൽ താമസിച്ച കലീന കുലഹീനന്മാരായ 400-ം, 72-ം കുടുംബങ്ങളേപ്പറ്റിയും, ഈ വിഭേദികളും നാട്ടുകാരും തമ്മിൽ കലീന കുലഹീനന്മാരുവ്യത്യാസമനുസരിച്ച് തമ്മിൽചേർന്നു സങ്കരീഭിച്ചതിനേപ്പറ്റിയും വ്യക്തമായി പറയുന്നു. ചർച്ച മിഷ്യനറി സഭാറിപ്പോർട്ടിനു ആധാരമായ ചരിത്രമാകട്ടെ ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും ഉരുഭവത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന കലീന കുലഹീന വ്യത്യാസങ്ങളേ പ്രസ്താവിക്കുകയും ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും ഇടയിൽ ആരംഭം മുതൽക്കു നടപ്പിലിരുന്ന ഭിന്നങ്ങളായ ആചാരങ്ങൾ, വ്യാപാരസാമാനങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റിയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്, പതിനേഴാംനൂറ്റാണ്ടിലും പതിനൊട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർ്വാർദ്ധത്തിലുമെങ്കിലും വെപ്പാട്ടിവാദം പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നു എന്നും; പതിനൊട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തോടെ ഉറഹ്വാദം വെപ്പാട്ടിവാദത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിതമാകാൻ തുടങ്ങി എന്നുമാണ്. ഇങ്ങനെ കാലാന്തരത്തിൽ വെപ്പാട്ടിവാദത്തെ സ്വഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനായി ഉറഹ്വാദം നിർമ്മിച്ചതു ക്നായി തോമ്മായുടെ പേരിൽ ആരോപിതമായ കളങ്കത്തെ നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്ത

നാം ഇതുവരെ കണ്ടത് വിദേശചരിത്രകാരന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ആണല്ലോ. പക്ഷി വർഗ്ഗക്കു എന്താണു സവിദേശചരിത്രകാരന്മാരുടെ രേഖകൾക്കു കണ പരിശോധിക്കാം.

നാട്ടുചരിത്രകാരന്മാർ.

1. ഇതുവരെ നമ്മുടെ ചർച്ചയുടെ വിഷയം ജുറോപ്യൻ പരിത്രകാരനായിരുന്നു. ഇനി ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ച എഴുതിയിട്ടുള്ള നാലഞ്ചു നാട്ടുപരിത്രകാരന്മാരെക്കൂടി പരിശോധിക്കേണ്ടതായുണ്ട്.

1. ആദ്യമതനെ Anecdota Syriaca 'സുറിയാനിവാ
ത്തകൾ' എന്ന അഭിധാനത്തിൽ എൻ. ലാൻഡ് എന്ന ഭേദം
1862-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതും ഒരു മ
ത്തായി കത്തനാർ മലയാളത്തുനിന്നു എഴുതി അയച്ചതുമായി സാ
മ്യചേൾഗിയാമിൽ 552 മുതൽ വശങ്ങളിൽ രണ്ടാം അനുബന്ധ
മായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെ
ന്നെന്നു നോക്കാം.

“Post ejus (Thomæ Apostoli mortem India cum Malabaria absque precone ac duce relictæ est, exceptis presbyteris, qui a Thoma Apostolo creati erant. Porro post, 92 annos vidua fuit India cum Malabare, sacerdotibus et presbyteris orbata, et fideles tantum utriusque sexus erant Deinde autem quum ita diu 160 familiæ vere Christianæ Malabarenses absque presbyteris et ducibus essent, eodem tempore Metropolitæ Edessano visio nocturna apparuit, qui mane surrexit et ad Catholicum Orientis se contulit, et visionem quam conspexerat narravit. Quum autem audivisset Catholicus, legatos misit ad omnes suæ

dioeceseos ecclesias et monasteria et urbes, atque homines apud se convocavit. Quum vero plures ex populo convenissent cum Episcopis et mercatoribus suis, narravit eis ea, quæ viderat episcopus et collocti sunt. Tunc unus ex eis surrexit, nempe mercator cui nomen Thomas Hierosolymitanus, et respondit dicens: Ecce rumorem de Malabaria et India antehac audivi e regionibus et hominibus peregrinis. Qua ejus responsione audita, Catholicus e sede surrexit, illum adiit amanter amplexus, et his allocutus est: Obsecro te, carissime fili, ut in Malabarem proficiscaris, regionis incolas inspicias, atque res, quæ illis ibi acciderint, me doceas; itaque hac data occasione, Thomas Hierosolymitanus in Malabariam profectus est, ubi Moliomkaren advena Christianos Thomeos vidit; et sibi invicem placuerunt, christianis rem suam narrantibus. Quas quum Thomas audivit, animum illis addidit, et confirmavit suavibus verbis, et statim ascensa nave in patriam reversus est. Deinde in patriam redux Catholicum adiit eique dixit: En, oculis meis christianos Thomeos vidi, et collocti sumus, ac nobis invicem placuimus; sperantes eos reliqui et redii. Quæ illius verba cum audiisset Catholicus ita respondit: Etsi vitam pro eis deponere paratus sum, te rogo ut mihi indicare velis quænam illi filii mei a me fieri maxime cupiant. Tunc Catholico indicavit quæ fratribus Malabarensibus in voto essent. Itaque haud diu post, imo illis ipsis diebus, adjuvante Deo adorando et Orientis Catholico jubente, Thomas Hierosolymitanus mercator iterum exiit, et cum eo episcopus qui visionem viderat, ac simul presbyteri ac diaconi, porro viri et mulieres, adolescentes et puellæ, Hierosolymis et Baghdade et Ninive, et navem intrarunt et in Malabarem profecti sunt ubi ad Moliomkaren appulerunt anno Domini 345. Hos statim agnoverunt Malabarenses et ad fratres illos qui advenerant consilii ergo congregati sunt. Quo facto, Serkum totius Malabariæ regem adierunt, eique munera ac dona tulerunt. Atque illis delectatus est rex et dixit eis: "Quaecumque a me petieritis dabo vobis". Et donavit eis terram, quam volebant longissimam et latissimam; porro regios honores iis omnes concedit, in tabulis aheneis descriptos. En ad

hunc usque diem tabulae illae apud nos servantur. His omnibus a rege acceptis Moliomkaren redierunt, ecclesiam et urbem condituri. Et ecclesiam struxerunt in regione Karumkalur, quam a rege dono acceperant, atque illic urbem 472 domuum ab oriente ad occidentem ab utraque parte condiderunt, quam rite incolarunt

മത്തായി കത്തനാർ ഇത് കൽദായസുറിയാനിയിലാണ് രചിച്ചത്. "Synopsis historiae ecclesiasticae Syro-Caldaeo-Malabarensium" "മലയാളത്തെ കൽദായ സുറിയാനിക്കാരുടെ സഭാചരിത്രസംഗ്രഹം" "Derebus, quae acciderunt Syris (in ripa Malabarica) Eorumque historia" "മലയാളക്കരെയുള്ള സുറിയാനിക്കാർക്കു സംഭവിച്ച സംഗതികളും അവരുടെ ചരിത്രവും" എന്ന വിഷയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമാണ് മുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ലത്തീൻ വിവർത്തനം. Praefatam notitiam confectam esse videtur initio saeculi XVIII a quodam Presbytero Syro-Malabarensi Jacobita Mattheus nomine "മേൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ മത്തായി എന്നു പേരുള്ള മലയാളസുറിയാനിക്കാരനായ ഒരു യാക്കോബായ വൈദികനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതായി കാണപ്പെടുന്നു എന്നു ഗിയാമിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്."

ടി. ചരിത്രഭാഗത്തിന്റെ മലയാള വിവർത്തനം ഞാൻ ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

"അദ്ദേഹത്തിന്റെ (വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ) മരണാനന്തരം, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പട്ടംസീകരിച്ച വൈദികർ ഒഴികെ മറ്റു ദൈത്യവാഹകനോ നായകനോ ഇല്ലാതെ ഇൻഡ്യയും മലബാറു തിരസ്കൃതമായി കിടന്നിരുന്നു. മാത്രമല്ല, 92 വത്സരങ്ങളുടെശേഷം ഇൻഡ്യാ, മലബാറിനോടുകൂടെ വൈദികരുടേയും പുരാഹിതന്മാരുടേയും രാഹിത്യം നിമിത്തം വൈധവ്യാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നു. ഇരുവറ്റത്തിൽ പെട്ടവരായ വിശ്വാസികൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് മലയാളത്തെ സത്യക്രിസ്ത്യാനികളായ 160 കുടുംബങ്ങൾ ഇത്രദീർഘകാലം പുരാഹിതരും നായകന്മാരുമില്ലാതിരുന്ന വേളയിൽ എഡസ്സായിലെ മെത്രാപ്പോ

പിത്തായിക്ക താത്രിയിൽ ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം താവിലെ എണ്ണിറു കിഴക്കിന്റെ കാസോലിക്കായുടെ പക്കൽ ചെന്ന് താൻ കണ്ട കാഴ്ചയെ അറിയിച്ചു. കാസോലിക്കായാകട്ടെ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തന്റെ രൂപതയിലെ എല്ലാ പള്ളികളിലേയ്ക്കും സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലേയ്ക്കും പട്ടണങ്ങളിലേയ്ക്കും ദൂതന്മാരെ അയച്ച് ആളുകൾ തന്റെ പക്കൽ വന്നുകൂടാൻ ക്ഷണിച്ചു. ജനങ്ങളിൽ ഒരു വലിയപങ്ക്, മെത്രാന്മാരോടും അവരുടെ വർത്തകന്മാരോടുംകൂടെ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം മെത്രാന്മാരായ കാഴ്ചയെപ്പറ്റി അവരെ അറിയിച്ച് ആലോചനചെയ്തു. അപ്പോൾ അവരിലൊരാളായ ഓർഗ്ഗംകാരൻ തോമ്മാ എന്നു പേരായ വ്യാപാരി എണ്ണിറുനിന്ന് മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: “മുമ്പേതന്നെ ആ ഭേദശങ്ങളിൽനിന്നും വിദേശികളിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയേയും മലബാറിനേയും പററിയുള്ള ജനശ്രുതി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.” ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ കാസോലിക്കാ തന്റെ ആസനത്തിൽനിന്നു എണ്ണിറു അയാളുടെ അടുക്കൽചെന്ന് സ്നേഹസമനവിതം അയാളെ ആശ്ലേഷിച്ചശേഷം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “എന്റെ പ്രിയ മകനെ, നീ മലബാറിൽചെന്ന് അവിടുത്തെ നിവാസികളെ നേരിട്ടുകണ്ട് അവർക്കു എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്നു എന്നെ അറിയിക്കണമെന്നാണു എന്റെ അഭ്യർത്ഥന.” ഇങ്ങനെ ഒരുവസരം ലഭിച്ചതിനാൽ ഓർഗ്ഗംകാരൻ തോമ്മാ മലയാളത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു മലിയാങ്കരവന്നു. അവിടെ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ടുമുട്ടി. ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞറിയിച്ചതിനോടെ അവർക്കു പരസ്പരവിശ്വാസവും സന്തോഷവും ഉളവായി. തോമ്മാ ഇവ കേട്ടപ്പോൾ അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി മധുരഭാഷണത്താൽ ദുഃഖീകരിച്ചു. തദനന്തരം ഉടനെ കപ്പൽകയറി സ്വദേശത്തു് തിരിച്ചെത്തി. സ്വരാജ്യത്തു് തിരിച്ചെത്തിയശേഷം കാസോലിക്കായുടെ പക്കൽ പോയി വിവരം ഇങ്ങനെ ഉണർത്തിച്ചു: “ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ട്, അവരുമായി സംസാരിച്ചു; ഞങ്ങൾ പരസ്പരം സൗഹൃദമാകുമായി; ഞാൻ അവരെ ആശാഭരിതന്മാരായി വിട്ടിട്ടു് തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു.” കാസോലിക്കാ അയാളുടെ വാക്കുകളെ കേട്ടപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പ്രത്യുത്തരം പറഞ്ഞു. “ഞാൻ അവ

രെപ്രതി എന്റെ ജീവനെപ്പോലും ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാണ്.
 ഞാൻ എന്റെ ആ മക്കൾക്കെന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് അവർ
 ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് എന്നെ അറിയിക്കണമെന്നു നിന്നോടു ഞാൻ
 അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.” മലയാളത്തെ സഹോദരന്മാർ എന്താണ് ഇശ്ശി
 കുന്നതെന്ന് അപ്പാൾ അയാൾ ബോധിപ്പിച്ചു. ആകയാൽ കാ
 ലാതിപാതംകൂടാതെ, എന്നുതന്നെയല്ല, ആ ദിവസങ്ങളിൽതന്നെ,
 ആരാധനീയനായ ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്താലും, കിഴക്കിന്റെ
 കോസോലിക്കായുടെ കല്പനയനുസരിച്ചും വീണ്ടും വർത്തകനായ
 കാർഗ്ഗ്ഗംകാരൻ തോമ്മായും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി മുമ്പ് ദർശനമുണ്ടായ
 മെത്രാനും പട്ടക്കാരും ശമ്മാശ്ശന്മാരും, മാത്രമല്ല, കാർഗ്ഗ്ഗം, ബഗ
 ഓദ്, നിനിവ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പുരുഷന്മാരും, സ്ത്രീകളും,
 യുവാക്കന്മാരും, ബാലികന്മാരും കപ്പൽക്കയറി മലയാളത്തേക്കു പുറ
 പ്പെട്ടു. അവർ ക്രി. വ. 345-ൽ മാലിയങ്കരെ ഇറങ്ങി. മലയാളി
 കൾ അവരെ ഉടനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വിദേശികളായ സഹോദര
 ന്മാരുടെ പക്കലേക്കു ആലോചനയ്ക്കായി അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി.
 അതുകഴിഞ്ഞിട്ട് മലയാളം മുഴുവന്റെയും അധിപതിയായ സെക്
 മിനെ സമീപിച്ച് അയാൾക്കു കാഴ്ചകളും സമ്മാനങ്ങളും നൽകി.
 രാജാവാകട്ടെ ഇവയിങ്കൽ പ്രസാദിച്ച അരുൾചെയ്തു. “നിങ്ങളു
 ടെ അഭ്യർത്ഥന എന്തുതന്നെ ആയാലും ഞാൻ നിവർത്തിച്ചു തരുന്ന
 താണ്.” അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിടത്തോളം വളരെ നീളത്തിലും വീ
 തിയിലുമുള്ള ഭൂമി അവർക്കു ദാനം ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, അവർക്കു സ
 മസ്ത രാജകീയ പദവികളും പ്രദാനം ചെയ്തിട്ട് അവയെ ചെമ്പു
 തകിടുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി കൊടുത്തു. പ്രസ്തുത തകിടുകൾ ഇന്നും
 ഞങ്ങളുടെപക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. രാജാവിൽനിന്നു ഇവ
 യെല്ലാം ലഭിച്ചശേഷം പള്ളിയും പട്ടണവും പണിയുന്നതിനായി
 അവർ മാലിയങ്കരയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. രാജാവിൽനിന്നു ദാനം
 ലഭിച്ച കരകല്ലർ എന്ന പ്രദേശത്തു് പള്ളിപണതു. അവിടെത്ത
 ന്നെ ഇരുപത്തികളിലായി കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു 472 വീട്
 കൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ അവർ മുറയ്ക്ക
 വാസമുറപ്പിക്കയും ചെയ്തു”

2. 'ഉറഹാവാര' ഞ്ഞപ്പറ്റി ആലുമായി നമ്മുടെ അറിവിൽപ്പെടുന്ന പരസ്യരേഖ ഇതാണ്. ഇതിൽ പറയുന്ന സംഗതികൾ. (1) തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പരമാനന്തരം മലയാളത്തു് മെത്രാന്മാർ ഇല്ലായിരുന്നു. ആ വിശുദ്ധൻ പട്ടംകൊടുത്ത വൈദികരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ വൈദികരും ഇല്ലാതായി. (2) ഈ സന്ദർഭത്തിൽ 'ഉറഹായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു്'-അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു പറയുന്നില്ല- ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. ദർശനം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ല. (3) അദ്ദേഹം പൗരസ്ത്യകാസോലിക്കായെ വിവരമറിയിക്കുന്നു. കാസോലിക്കാ തന്റെ അധികാര സീമയിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരേയും വ്യാപാരികളേയും മറ്റും വിളിച്ചുകൂട്ടി ദർശനവിഷയം വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു ആലോചിക്കുന്നു. (4) ആകൂട്ടത്തിൽനിന്നു് ഓറശ്ശംകാരൻ തോമ്മാവ്യാപാരി എണ്ണീറുന്നിന്നു് ഇൻഡ്യയേയും മലയാളത്തേയും പറ്റി തനിക്കു കേട്ടറിവുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. (5) കാസോലിക്കാ അന്വേഷണാത്മകം അയാളെ മലയാളത്തേക്കു അയക്കുന്നു. (6) അയാൾ മലയാളത്തു വന്നു മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളെക്കണ്ടു് വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി, അവർക്കു് ധൈര്യവും പ്രത്യാശയും നൽകിക്കൊണ്ടു് തിരിച്ചു ചെന്നു് അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും അഭിലാഷങ്ങളേയും പറ്റി റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുന്നു. (7) കാസോലിക്കാ വർത്തകനായ തോമ്മായോടു കൂടെ ഉറഹായിലെ മെത്രാനേയും കൂടെ പട്ടക്കാരേയും ശമ്മാശ്ശന്നാരേയും, സ്രീപുരുഷന്മാരും യുവതീയുവാക്കുമാരും അടങ്ങിയ ഒരു ജനസമൂഹത്തേയും- അവരുടെ സംഖ്യ പറയുന്നില്ല- കപ്പലിൽ കയറ്റിഅയക്കുന്നു. (8) അവർ മാലിയക്കുരെഎത്തി മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ സന്ദർശനാക്ഷം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷം ദേശാധിപതിയെ ചെന്നു കണ്ടു് കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. (9) രാജാവാകട്ടെ അവർക്കുവേണ്ട സ്ഥലവും രാജകീയ പദവികളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും നൽകുന്നു. അവയെ ചെമ്പേട്ടിൽ എഴുതിവാങ്ങിക്കുന്നു. (10) അവർ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ പള്ളിയും 472 വീടുകൾ തെക്കും വടക്കും പന്തികളിലായി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പട്ടണവും പണതു് സസുഖമവിടെ വസിക്കുന്നു. ഈ വിവരണത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രത്യേകശ്രദ്ധയേ അർഹിക്കുന്നതു വടക്കും തെക്കും

മായി 472 വീടുകൾ പണുതാണ് താമസം തുടങ്ങിയത്; തെക്കുംഭാഗത്തു ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കരിച്ച ഉറപ്പാ വാദത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ 72 വീടുകൾ അല്പ എന്ന വസ്തുതയാകുന്നു. മത്തായിക്കത്തനാരുടെ ഈ ചരിത്ര സംക്ഷേപം 1862-ൽ ആണപ്പോൾ മുദ്രിതമായത്. ലത്തീൻ ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ കൃതി യൂറോപ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചു. അഡ്റിയാൻ ഫെർട്ടെസ്ക് ഈ വിവരണത്തെ ആസ്പദീകരിച്ചാണ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയത് എന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2 കുയ്പൻ പാറ്റി.

3. ഇനി ഭേദരായ പുരാതന മലയാള ചരിത്രകാരൻ മി. ചാഴികാടൻ 230-ാം പുറത്ത് ഉദ്ധരിക്കുന്ന കുയ്പൻ പാറ്റിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുറിയാനി സഭാചരിത്രം 1872-ൽ, അതായതു മത്തായിക്കത്തനാരുടെ ചരിത്രം അച്ചടിച്ചു വെളിക്കു വന്നതിൽ പിന്നെ 10 കൊല്ലം മാത്രം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുദ്രിതമായി. അതിന്റെ 12-മുതൽ പുറങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നതായി മി. ചാഴികാടൻ (p p 230-1) പറയുന്നു. “അപ്പോൾ അമ്മായക്കാരൻ അതായതു സുറിയാനിക്കാരൻ കാനായിലെ തോമ്മാ എന്നു സാമാന്യം പറഞ്ഞുവരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി മുതലാളി കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തു കച്ചവടത്തിനായി വന്നിറങ്ങി. അപ്പോൾ അവിടെ കഴുത്തിൽ കുരിശും ഞാത്തിയിട്ടുകൊണ്ട് ചിലർ പോകുന്നതുകണ്ടു. തന്റെ സമ മതക്കാർ ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടോയെന്നു വിസ്മയിച്ചു വിളിച്ചു..... അവർക്കു പൗരകീക കായ്ക്കങ്ങളിലും ആത്മീക കായ്ക്കങ്ങളിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഏറെയുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിച്ചു. ഇവരുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി തന്നാലാകാംവണ്ണം നോക്കണമെന്നുറച്ച് വാക്കം കൊടുത്ത് സ്വദേശത്തേക്കു ചെന്നുകണ്ടു കേട്ടറിഞ്ഞ വിവരങ്ങളൊക്കെയും ബഗദാദിലെ കാസോലിക്കായോട് അറിയച്ചാറെ അദ്ദേഹം ഉറപ്പായിലെ അതായതു എഡേസ്സായിലെ യെരൂസേപ്പു എപ്പിസ്കോപ്പായേയും ഏതാനും കഹനന്മാർ, ശിംശാനന്മാരേയും, എരൂശലം, പാർസ്യ, കാൽദിയാനാടുകളിൽനിന്നും ഏഴിലക്കാർ, ഏഴുപത്തിരണ്ടു വീടുകാർ, ഏക

ദേശം നാനൂറു ആളുകളെ മൂന്നു കപ്പലുകളിലായി തോമ്മാ മുതലാളിത്തം കയറ്റിത്തന്നു. അവർ ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ ഒരു ദിവസം കാലത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂരെത്തി. അന്നു അവിടെ കോട്ടയിലെ അധിപതിയുടെപേർ വേങ്കി എന്നായിരുന്നു. ചെമ്പകശ്ശേരി തമ്പുരാൻ കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ചെന്നു തോമ്മാ മുതലാളിയെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചു കരയ്ക്കിറക്കി തണ്ടിലേറ്റിക്കൊണ്ടുപോന്നു.

“അന്നു മലയാളമടച്ചു വാണിരുന്നതു ചേരമാൻ പെരുമാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോവിലകവും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. തോമ്മൻ മുതലാളി പെരുമാളെരെ ചെന്നുകണ്ടു തിരുമന്ദിരത്തിൽ കയ്യിലെച്ചു അവസ്ഥകളൊക്കെ അറിയിച്ചാറെ തിരുമന്ദിരം കൊണ്ടു തെളിഞ്ഞു കല്പിച്ചതായതു നാട്ടുടയനമ്മാൽ വേണ്ടുന്നതൊക്കെയും ചെയ്തു തരുന്നുണ്ടു്. അതിൻവണ്ണം കേരളത്തിൽ ആഴ്വാഞ്ചേരിതമ്പുരാക്കൾക്കും മേൽക്കലങ്ങുൾക്കും മാത്രമുള്ള എഴുപത്തിരണ്ടുപദവികൾക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേശത്തു പറവളഞ്ഞതിനകത്തു ആനക്കോലാൽ 264 കോൽ ഭൂമിയ്ക്കും ചെമ്പേടഴുതി കൊടുത്താൽ ആരശാണ്ടിരിക്കും നരപതി ദേവരിരുതിരുക്കരത്താൽ പൂവും നീരോടുകൂടി ആദിത്യ ചന്ദ്രാദികളുള്ളിടത്തോളം കാലം. വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടാൻ പരദേശി ക്രിസ്ത്യാനി തോമ്മാ.”

“ഇപ്രകാരം സ്ഥാനമാനവും ഭൂമനവും ലഭിച്ചാറെ അവർ മഹോദേവർ പട്ടണത്തിൽ ഒരു പള്ളിയും പട്ടണവും ചമയ്ക്കുന്നതിന്നു യത്നിച്ചു. ആ വകയ്ക്കു അസ്ഥിവാദമിട്ടു പൊഴുതാവിതു്. ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ കുമാരസം 29-ാംനൂ ശനിയാഴ്ചയും ആയിലുവും സപ്തമിയും കൂടിയനാൾ കർക്കടകരാശി നേരത്തിൽ ആയിരുന്നു. അതിനുള്ള വാക്യം “ശാഖോൽ” എന്നാകുന്നു. . . . സുറിയാനിക്കാരൻ തോമ്മായുടെയും തന്റെ കൂട്ടരുടെയും വരവുകൊണ്ടാകുന്നു ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നസ്രാണിമാപ്പിളമാർക്കു ആകപ്പാടെ സുറിയാനിക്കാരനെ പേരുണ്ടാവാനിടയായതു്. ഈ കുടിയേറ്റത്താൽ ഇരുപക്ഷക്കാരുടെയും ലോകസ്ഥിതിക്കും വേദസ്ഥിതിക്കും വിശേഷതകൂടി.”

ഇതുകാശംതന്നെ കുയ്തൻപാറ്റി അവർകൾ “മലയാളത്തു

ഇതു സുറിയാനി സഭയെയും സമൂഹത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രകരണം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: "നസ്രാണികൾ മേല്പാണിച്ച ശുഭാശുഭവസ്ഥയിൽ 290 വത്സരം കഴിച്ചു. അപ്പോൾ അറാമായക്കാരൻ (ആയത സുറിയാക്കാരൻ) കനാനിലെ തോമ്മാ എന്ന സാമാന്യ പാത്തുപാതന്ന ക്രിസ്ത്യാനി മുതലാളി കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്ത് കച്ചവടത്തിനായി വന്നിറങ്ങി. അപ്പോൾ അവിടെ കഴുത്തിൽ കുരിശും ഞാത്തിയിട്ടുകൊണ്ടു ചിലർ പോകുന്നതിനെ കണ്ടു തന്റെ സമ മതക്കാർ ഈ ഇഷ്ടക്കുളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്ന വിസ്മയിച്ചു വിളിച്ചു എങ്ങിനെയോ വിചരം തിരക്കി അറിഞ്ഞാറെ ഇവരുടെകൂട്ടം അധികമുണ്ടെന്നും ഇവർക്കു ലോകകായ്ക്കുണ്ടുളള ആത്മകായ്ക്കുണ്ടുളളും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഏറെ ഉണ്ടെന്നും ഗ്രഹിച്ച ഇവരുടെ ഗുണത്തിന്നു തന്നാൽ ആമ്മട്ടം നോക്കണമെന്നു ഉറച്ചുവാക്കും കൊടുത്ത സ്വദേശത്തേക്കു ചെന്നു കണ്ടുകേട്ട റിഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു "ബഗദാദിലെ കാതോലിക്കായോട" അറിയിച്ചാറെ അദ്ദേഹം ഉറഹായിലെ (ആയതഎഡെസാ) യോസേഫ് എപ്പിസ്കോപ്പായെയും ഏതാനും കഹനന്മാർ ശിശുനന്മാരെയും യരൂശലേം, പാർസിയാ, കല്ദിയാ നാടുകളിൽ നിന്ന ഏഴുപുരുഷന്മാർ 72 വീട്ടുകാർ ഏകദേശം 400 ആളുകളെ മൂന്നു കപ്പലിലായിട്ടു തോമ്മാ മുതലാളിവശം കയറ്റി അയച്ചു. അവർ ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ ഒരുദിവസം കാലത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തി. അന്നു അവിടത്തെ കോട്ടയിലെ അധിപതിയുടെപേർ വെങ്കി എന്നായിരുന്നു. ചെമ്പകശ്ശേരി തമ്പുരാനുംകൂടെഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ചെന്ന് തോമ്മാ മുതലാളിയെ കൈക്കു പിടിച്ചു കരക്കിറക്കി തണ്ടിലേറ്റി കൊണ്ടുപോയി.

"അന്നു മലയാളം അടച്ചുവാണത ചേരകോൻ പെരുമാൾ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോവിലകവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തോമ്മാമുതലാളി പെരുമാളെ ചെന്നുകണ്ടു തിരുമുല്ക്കാഴ്ചവെച്ചു അവസ്ഥകളൊക്കെ അറിയിച്ചാറെ തിരുമനസ്സു തെളിഞ്ഞു കല്പിച്ചുതാവിത. "നാട്ടുടയനമ്മാൽ വേണ്ടുന്നതൊക്കെയും ചെയ്തുതരുന്നുണ്ടു." അതിനാലും കേരളത്തിൽ ആഴാഞ്ചേരി തമ്പു

രാക്കർക്കും മേല്ക്കലക്കർക്കും മാത്രമുള്ള 72 പട്ടികർക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേശത്തു പറ വളഞ്ഞതിനകം ആനക്കോലാൽ റർറകോൽ ഭൂമിക്കും ചെല്ലപ്പട എഴുതിച്ചു കൊടുത്താൻ അരശാണ്ടിരിക്കും നരപതി ദേവരീരുതിരുക്കരത്താൽ പൂവും നീരോടുംകൂടെ ആദിത്യ ചന്ദ്രാദികളുള്ളതോളം വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടാൻ പറദേശ ക്രിസ്ത്യാനി തോമ്മാ."

"ഇപ്രകാരം സ്ഥാനമാനവും ഭൂമനവും ലഭിച്ചാറെ അവർ മഹാദേവർ പട്ടണത്തിൽ ഒരു പട്ടണവും പള്ളിയും ചമെക്കുന്നതിനു യത്നിച്ചു. ആവകെക്കു അസ്തിചാരമിട്ട പൊഴുതാവിതു ക്രിസ്താബ്ദം നമുക്ക് കുറേമാസം റൻ ന- ശനിയാഴ്ചയും ആയിലൂയും സപ്തമിയും കൂടിയനാൾ കക്കടകം രാശിനേരത്തിൽ ആയിരുന്നു. അതിനുപാക്യം ശോചാല എന്ന ആകുന്നു. കൊട്ടക്കാവപമ്പകളും കൊരക്കെണിയിലെ നര കുടുംബത്തിൽനിന്നുള്ള തരിസായ്ക്കളും മെത്രാനെയും കൂട്ടരെയും ചെന്നുകണ്ടു കെ കൃതപ്പെടുകയും ചെയ്തു."

4. കുയ്യൻ പാദിയുടേതായി മി. ചാഴികാടൻ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗം മൂലത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നില്ല എന്നു വിശേഷാൽ പറയേണ്ടല്ലോ. തെരുകൾ പലതും, മൂലത്തിൽനിന്നും പകർത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ അനവധാനതമൂലം വന്നുകൂടിയതായിരിക്കാം. "അപ്പോൾ അമ്മായക്കാരൻ അതായതു സുറിയാനിക്കാരൻ കാനായിലെ തോമ്മാ എന്നു സാമാന്യം പറഞ്ഞുവരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി മുതലാളി" എന്ന് വക്കിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് കുയ്യൻ പാദിയുടെ പ്രകരണത്തിൽ "അപ്പോൾ അമ്മായക്കാരൻ (ആയത സുറിയാക്കാരൻ) കാനായിലെ തോമ്മാ എന്ന സാമാന്യം പറഞ്ഞുവരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി മുതലാളി" എന്നാണ്ല്ലോ കാണുന്നത്. ഞാൻ അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്നതു വ്യത്യാസം കാണുന്ന വാക്കുകൾക്കകന്നു. "അമ്മായക്കാരൻ" "അമ്മായക്കാരൻ" ആയതു സാരമില്ലെന്നു വെക്കാം. എന്നാൽ "കാനായിലെ" തോമ്മാ എന്നു കുയ്യൻ പാദി എഴുതിയത് മി. ചാഴികാടന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ "കാനായിലെ" തോമ്മാ എന്നായത് പകർത്തിയെഴുതിയപ്പോൾ വന്ന അനവധാനതയുടെ ഫലമാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. കാനായിതോമ്മായുടെ ജന്മദേശം "കാനാ" ഗ്രാമമാണ് എന്ന മി. ചാഴികാടന്റെ വാദം കേവലം നൂതനമായ ഒന്നല്ല, കുയ്യൻ പാദിയുടെകൂടി അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കാൻ കരുതിക്കൂട്ടിയെടുത്ത ഒരു കൃത്രിമമായിട്ടെ അതിനെ ഗണിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. അതുപോലെതന്നെ "സുറിയാക്കാരൻ" "സുറിയാനിക്കാരൻ" ആയതും ഒട്ടും ക്ഷണിച്ചുമല്ല. സുറിയാദേശക്കാരൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ "സുറിയാനിക്കാരൻ" എന്നല്ല, "സുറിയാക്കാരൻ" എന്നല്ല എഴുതിയായ പ്രയോഗം എന്ന് ഞാൻ അന്യത്ര- 5 അ. 18-ാം ലക്കം സെപ്റ്റംബർ 1905-ൽ കുയ്യൻ പാദിയുടെ ഈ പ്രയോഗം ഒരു നല്ല ഉദാഹരണം എടുത്തു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

നിങ്ങളോടൊക്കെ എന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞുപോകുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി മുതലായി എന്ന് ചാറ്റി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ അറാബായക്കാരൻ, എന്നുപോലെ സുറിയാക്കാരൻ ആകുന്നു എന്ന് തെറ്റായി കരുതി പറ്റാലായിപ്പിരിക്കുന്നതിനാലും തോമ്മാ മുതലായിയുടെ സ്വഭാവം കണ്ടാൽ അല്ല എന്നു ചാറ്റി അപർകൾ വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരാതന സുറിയായിക്ക 'അറാം' എന്ന അപരനാമം കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അറാബായക്കാരൻ എന്നുപോലെ സുറിയാക്കാരൻ ആകുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം അർത്ഥനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണ്. 'സുറിയാ' അഥവാ പ്രാചീന 'അറാം' എന്ന ഭൂവിഭാഗത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒന്നാണ് 'കന്നാൻ' എന്നത് നിശ്ചിതമാണ്. എന്നാൽ മി. ചാഴികാടൻ അവരണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാണ് എന്ന മിശ്രാധാരണയുള്ളതായി കാണുന്നു. തന്നിരിക്കുന്നതിനായിരിക്കണമല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ മുഖവുരയിൽ "സിറിയായിൽ നിന്നും എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാർ മലയാളത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നിറങ്ങി" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ കടന്നുകൂടി വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടു 73-ാം വശത്തു "കുന്നത്തോമ്മാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമായ കുന്നായിലേക്കു അവിടെയും അയൽഭാഗമായ നസ്രസിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും നിന്നും ദാവിദ്രാജാവിന്റെ വംശജരായ - "അരശപുത്രരായ"- എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബത്തലവന്മാരെക്കണ്ടു അവരെയും അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും സ്വന്താനങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചു ചേർത്ത്മലങ്കരയ്ക്കായി..... പുറപ്പെട്ടു" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഇവിടെപ്പറയുന്ന കുന്നാ, നസ്രസ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ സുറിയായിലല്ല, പ്രത്യുത പുരാതന കന്നാൻ ആയിരുന്ന പലസ്തീനയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത 72 കുടുംബക്കാർ സിറിയക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നു വരികിൽ, കുന്നാ, നസ്രസ് മുതലായ സ്ഥലനിവാസികൾ ആയിരുന്നു എന്നുകൂടിപ്പറയുന്നതു വിശകാണ്.

"സുറിയാനിക്കാരൻ" എന്നു പറഞ്ഞാൽ "സുറിയാ ഭാഷക്കാരൻ എന്നർത്ഥമാക്കണമെന്നുള്ള അബദ്ധധാരണയും മി. ചാഴികാടന്റെ തായി ടിയാന്റെ പുസ്തകം 6, 22 മുതലായ വശങ്ങളിലെ ചില പ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടും വിശദമാകുന്നുണ്ട്. സുറിയാനിക്കാരൻ എന്നതിന്നു സുറിയാനിഭാഷ അഥവാ റീത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ എന്നും, സുറിയാക്കാരൻ എന്നതിന്നു സുറിയാഭാഷക്കാരൻ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതു് എന്നു മി. ജോസഫ് മനസ്സിലാക്കിയാൽകൊള്ളാം. "സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പദംകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നത് സിറിയായിൽനിന്നു വന്നവർ എന്നോ പള്ളിക്രമങ്ങളിൽ സുറിയാനിഭാഷ ഉപയോഗിക്കുകയും, സുറിയാനിരിത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്നോ ആണ്. ഇംഗ്ലീഷ്കാർ, പ്രഞ്ചകാർ പോർട്ടുഗീസുകാർ എന്നും മറ്റും പാശ്ചാത്യരെ അറിയപ്പെടുന്നതു പോലെ സുറിയാനിക്കാരെന്നാൽ സിറിയൻസ് - സുറിയായിൽ നിന്നു വന്നവർ- എന്നാണ് പ്രത്യക്ഷമായ അർത്ഥം" എന്നു വക്കിൽ 21-ാം വശത്തു ഖണ്ഡിതമായി വിധി പറയുന്നു. ഈ വിധിപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ്കാർ പ്രഞ്ചകാർ എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ഫ്രാൻസിൽനിന്നും

വന്നുവർ എന്നായിരിക്കണമല്ലോ അർത്ഥം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇല്ലേണ്ടിലും പ്രാബ്ബിലും മറ്റും നിവസിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി എന്തുപരാഞ് നാം പറയുന്നത്!!! ('സുറിയാനി' ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തേപ്പറ്റി 5-18-ൽ ഉപരി വിവരിക്കുന്നതാണ്) വക്കീൽ സ്വാർത്ഥതനിമിത്തം തന്റെ ഒരു ഉദ്ദേശം വെറുത്തു കളക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പണിമാത്രമാണ് ഇതും. മാറ്റം വരുത്താൻ കയ്യൻപാദിയിൽനിന്നു ചെയ്യിരിക്കുന്ന ഉദ്യമത്തിലെ മാറ്റം തെറ്റുകളെ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ശോപാല എന്ന് കയ്യൻപാദി ചെണ്ടയ്ക്കും അക്ഷരത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് "ശാപോൽ" ആയത് വളരെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. വക്കീൽ ഇപ്പോൾ ലാ ബുക്കുകളേപ്പോലെയാണോ അതിലും ഉപരിയായോ ബൈബിൾ പഠനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലുമുള്ള ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കാം ഇവിടെ "ശാപോൽ" പ്രത്യക്ഷനായത്. കയ്യൻപാദിയുടെ 244 അനക്കോൽ വക്കീലിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ 264 ആയി എന്നതും വിസ്മരിക്കാൻ നിർവാഹമില്ല.

കയ്യൻ പാദിയുടെ ഈ ചരിത്രവും "ഉറുമാവാദ"ത്തിന്റെ ഒരു പാഠഭേദമാണ്. മത്തായി കത്തനാരുടെ പാഠത്തിൽനിന്നു ഇതു പലതിലും ഭിന്നമാണ്. പാദിയുടെ ചരിത്രപ്രകാരം (1) തോമ്മാ മുതലാളി അറാം അഥവാ സുറിയാഭദ്രക്കാരനാണ്. (2) അദ്ദേഹം കച്ചവടത്തിനായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ യാദൃശ്ചികമായി മാത്രം നാടുക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ടുമുട്ടിയതാണ്. ഉറുമാ മെത്രാനോ മറ്റോ ഉണ്ടായ ദർശനത്തിന്റെ ഫലമായി മലയാള ക്രിസ്ത്യാനികളേപ്പറ്റി അന്വേഷണം ചെയ്യുവാൻ കാസോലിക്കാ പഠത്തെയച്ചതല്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേശത്തു പാർക്കുന്നുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു യാതൊരു അറിവും ഇല്ലായിരുന്നു. (3) മലയാളക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ചെറുകിടമായും അത്മികമായും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടെന്നു അവരിൽനിന്നു നേരിട്ടു ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ, അവരെ കഴിയുന്നത്ര സഹായിക്കണം എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയുണ് സ്വദേശത്തു തിരിച്ചുവെന്ന് കാസോലിക്കായെ വിവരങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചത്. (4) ഈ നിവേദനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് കാസോലിക്കാ ഉറുമാ മാർയ്ക്കുസേപ്പമെത്രാനെയും വൈദികരെയും ഏഴിലും എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാരായ നാറുറോളം ജനങ്ങളേയും തോമ്മാ മുതലാളിയുടെകൂടെ മൂന്നു കപ്പലിൽ മലയാളത്തേക്കു അയച്ചത്. മത്തായി കത്തനാർ എദേസ്സാമെത്രാന്റെ പേരുകടെ, കുടിപുറപ്പെട്ടവർ ഏഴിലും 72 കുടുംബക്കാർ ആകുന്നു എന്നുകടെ, അവരുടെയൊക്കെയും കപ്പലുകളുടെയൊക്കെയും സംഖ്യയൊക്കെ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ രണ്ടുപതികളിൽ ആയി 472 വീടുകൾ പണിയിച്ചു താമസം ഉറപ്പിച്ചു എന്നു അദ്ദേഹം വിശദമാക്കിയിട്ടുള്ളതിനാൽ വന്ന കുടുംബങ്ങളുടെ എണ്ണം 72 അല്ല 472 ആകുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു എന്നു വരുന്നു. അനക്കോലാൽ 244 കോൽ ഭൂമി ദാനമായി നൽകി എന്നു പാദി പറയുമ്പോൾ, അവർ അവശ്യമുള്ളതു വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ സ്ഥലം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു എന്നത്രെ മത്തായികത്തനാരുടെ പാഠം.

കുട്ടൻ പാദിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന വേറൊരു വിശേഷം ക്നായിത്തൊമ്മൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചന്നിറങ്ങിയ അവസരത്തിൽ അവിടുത്തെ കോട്ടയുടെ അധിപതിയായിരുന്ന വെങ്കിയുടെകൂടെ ചെമ്പകശ്ശേരി രമ്പുരാനും ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇവർചെന്ന തോമ്മാമുതലാളിയെ കൈക്കലിട്ടു കരെക്കിറക്കി തണ്ടിലേറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നതാണ്. പാദി തന്റെ ചരിത്രരചനയിൽ പ്രധാനമായി ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമാണഭവതെക്കുംഭാഗരുടെ പുരാതന പാട്ടുകൾ എന്നു പറയുന്നവയാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം മികവാറും പ്രസ്തുത പാട്ടുകളിലെ അശയങ്ങളെ പകർത്തുകയെ ചെയ്തിട്ടുള്ളു. തന്നിമിത്തം ചരിത്രസഞ്ചയമായി തെക്കുംഭാഗർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ചില വാദങ്ങളെ അദ്ദേഹവുഅനുകൂലിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഉദാഹരണമായി “നല്ലൊരോരോഗ്ഗിലം” എന്ന പാട്ടിൽ

“ചെമ്പകശ്ശേരിയംകൂടെയുണ്ട്
വെട്ടത്തുമന്നനംകൂടെയുണ്ട്
ഉറഹമാർ യൗസേപ്പെഴുന്നള്ളുന്നു
.....
തൊമ്മൻ കീനാനവൻകൂടെയുണ്ട്
.....
കൈക്കലിട്ടുകരയിറക്കി
.....
തണ്ടുകരേറ്റിയിരുന്നതുകൊണ്ട്
തോമ്മാമുതലാളിയെ ചെന്നു കോട്ടക്കു” എന്നും; “മൂന്നു

മലങ്കര” എന്ന പാട്ടിൽ

“രാജമകളെണ്ണാൽപതും കുടി പുകിത്തു
കുടിയരുത്തമരാകുമിവർ നാലുനൂറും
കാസോലിക്കായത്തളാലെ കപ്പൽപുകിത്തു—
വന്നപരദേശി കൊടുങ്ങല്ലൂർ പുകിത്തു” എന്നും; ഇന്നു

തിണങ്ങളെ” എന്ന പാട്ടിൽ:

“ഏഴില്ലമെഴുപത്തുരണ്ടു കുടിയാരും
ഒത്തൊരുമിച്ചുപോകണം നിങ്ങളും
.....

കപ്പലൊരു മൂന്നുമൊന്നായിട്ടോടുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുട്ടൻ പാദിയുടെ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗത്ത് “രാജമകൾ” എന്ന ആശയം നീക്കി മറ്റൊല്ലാത്തനെ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. പാദി ഈ പാട്ടുകളെ വിശ്വസിച്ചും അവയെ ഉപജീവിച്ചും തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥം ചമച്ചു എന്നു പറയാനുണ്ട്.

പുരാതനപാട്ടുകളിൽ കാണുന്ന ചരിത്രവിരുദ്ധതയ്ക്കു ഇവിടെയും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം എടുത്തുകാണിക്കാം. “ചെമ്പകശ്ശേരിയം കൂടെയുണ്ട്”, വെട്ടത്തുമന്നനംകൂടെയുണ്ട്” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു വിശദമാകുന്നത് ക്രി. വ. 345-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ “ചെമ്പകശ്ശേരി”—രാജാവും ഉണ്ടായിരുന്നു

എന്നാണ്. കയ്യൻ പാട്ടി "ചെമ്പകശ്ശേരി തമ്പുരാൻ" എന്ന പദത്തിലിരിക്കുന്നതിനും പുറമേ "കൊടുങ്ങല്ലൂർ അപ്പം ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെ രാജ്യമാകുന്നു" എന്ന ഒരു കവിപ്പുലം പ്രകടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഈ ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരാതനപാട്ടിലെ വിവരവും ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവായിരുന്നു എന്നായിരിക്കണം. ചെമ്പകശ്ശേരി എന്നതു "അമ്പലപ്പുഴ ദേശത്തിനു പണ്ടുണ്ടാ അറിവിൽപെട്ടെടത്തോളം ഈ ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെയും രാജ്യത്തിന്റെയും ഉത്ഭവം ക്രിസ്താബ്ദം 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. കൊല്ലവർഷം 360-ൽ ക്രി. വ. 1125-മാണ് കോഴിക്കോട്ടു രാജാവ് സൈന്യത്തിൽനിന്നും പിരിച്ചുയച്ച ഒരു കൂട്ടം നായന്മാർ കടന്നുവന്നപ്പോൾ എത്തി. അവിടെത്തേക്കേ തുടങ്ങിയതായി താമസിച്ചിരുന്ന ചെമ്പകശ്ശേരിനമ്പൂരി കേവലം ദരിദ്രനായിരുന്നു. എങ്കിലും ടി നമ്പൂരി പ്രസ്തുത ഭടന്മാർ ചെയ്തുകൊടുത്ത സഹായത്തിനു പ്രതിഫലമായി അപരാധം നമ്പൂരിയെ ദരിദ്രാവസ്ഥയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച്, കുടമാളൂർ (കൊടുവാളൂർ) പ്രദേശം നമ്പൂരിയെ തെക്കുംകൂർ രാജാവിൽനിന്നും പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് അമ്പലപ്പുഴ ദേശത്തിന്റെ രാജാവായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതും. ഈ വിവരങ്ങൾ ബ. ബ. സ്റ്റാർട്ടർ "മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ" 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കുടമാളൂർ പള്ളിയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവ് 345-ൽ കന്നായിത്തൊമ്മൻ വന്നപ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്ന പാട്ടിന്റെയും അതിനെ അസ്സദമാക്കി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങളുടെയും യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയുക!!

5. മി. ചാഴികാടൻ കയ്യൻ പാട്ടിയുടെ പുസ്തകം 12-ാം പാഠ്യം മുതൽ 19-ാം പാഠ്യം വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായ ഉദ്ധരണങ്ങളാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ആദ്യഭാഗം 14-ാം പാഠ്യം അതിന്നു പാക്യം "ശോചനാല എന്നു ആകുന്നു" എന്നതുകൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് തെക്കുംഭാഗങ്ങളെയും വടക്കുംഭാഗത്തേയും ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ദീർഘവിവരണം പാഠ്യം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതു മി. ചാഴികാടൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതുകൂടെ ഞാൻ ഇവിടെ ചേർക്കും.

"മലയാളസുറിയാനികൾക്കു ഇടയിൽ വടക്കുംഭാഗം എന്നും തെക്കുംഭാഗം എന്നും രണ്ടു വകയ്ക്കു ജനങ്ങൾ തെവിശ്വാസങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ എങ്കിലും ആചാരങ്ങളും മയ്യോടുകളും വെച്ചോരയും കൂടികഴിച്ചിലും പരസ്പരവിവാഹവും ഇല്ലാതെയും തമ്മിൽതമ്മിൽ കലിനത നടിച്ചും കാണപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി ഇരുക്കുക്കികളും പല തൊണ്ണൂറു പെടുന്നു. അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി പരദേശചരിത്രകാരർ ഓരോരുത്തർ അവസരങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. പരദേശചരിത്രകാരർ ഓരോരുത്തർ അവരവർക്കു അതാതകൈവഴികളിൽ നിന്ന വിവരങ്ങൾ കിട്ടിയ പ്രകാരം ഒരു കൂട്ടരെ ഉയർത്തിയും മറുവരെ ഇടിച്ചും എഴുതിട്ടുണ്ട്. വാദം അറിയില്ല കൂടാതെ ഉയർത്തിയും മറുവരെ ഇടിച്ചും എഴുതിട്ടുണ്ട്. വാദം അറിയില്ല ഇപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും കയ്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മത്തെ കുറിച്ചു നല്ല വിവര

മില്ലാതെ അയിരിക്കുന്നു എന്ന തങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്ന ആധാരമില്ലാത്ത വർത്തമാനങ്ങൾകൊണ്ടുതെളിയുന്നു. അവർ എടുത്തു പറയുന്ന നിസ്സാരവും ഭോഷതപരമായ വാദങ്ങളെ ഒക്കെയും ഒഴിച്ചുവിടുകയുള്ളതു സ്പ്രായാവമുള്ളവയെ മാത്രം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

“വന്നതിൽ തറവാട്ടുകാരും നിന്നതിൽ ഇല്ലക്കാരും തമ്മിലും വന്നതിൽ അടിമപ്പെട്ടവരും നിന്നതിൽ പരിയപ്പെട്ടവരും തമ്മിലും ബന്ധുതകൂടി മാരാഭേദം പട്ടണത്തിൽ കുലിനകം 400 പീടികകൾ വടക്കെ പന്തിയിലും, കുലാമിനകം 72 പീടികകൾ തെക്കെ പന്തിയിലുമായിട്ട ഉണ്ടാക്കി പാർത്തുവന്നതിൽനിന്ന വടക്കുംഭാഗർ എന്നും തെക്കുംഭാഗർ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു ഇടയായി എന്നും മെത്രാന്മാരും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കുള്ള ചെപ്പേടും തങ്ങളുടെ പക്ഷത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ തങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സുറിയാനിക്കാർ എന്നും മറുവർ പത്തുപള്ളവർ എന്നും വടക്കുംഭാഗരുടെ പറച്ചിൽ.”

“പരദേശത്തുനിന്നു വന്ന തറവാട്ടുകാർ 400 പീടികകൾ തെക്കുപന്തിയിലും അവരുടെ അടിമകൾക്കു 72 പീടികകൾ വടക്കെ പന്തിയിലും ഉണ്ടാക്കി പാർത്തുവന്നാറെ ഒട്ടക്കും പേർ പറയപ്പെട്ടവർ കാലക്രമേണ നാട്ടുകുറിസ്താനികളോടു ‘സമ്മിശ്രമായിപ്പോയതിനാൽ ആ കൂട്ടക്കു വടക്കുംഭാഗർ എന്ന പേരോടു പറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മെത്രാന്മാരും ചെപ്പേടും എതിർപ്പുകളിൽ ആയിപ്പോയ വിവരങ്ങൾ ചുവതോളം നോക്കുമ്പോൾ അത്രാണമുള്ളവയല്ല എന്നും പരദേശ ഇല്ലപ്പേരും നിറവും ചെമ്പൻ മീശയും വന്നവിവരങ്ങൾക്കു പാടുകൾ ഉള്ളതും അവക്കാകുന്നു എന്നും ആകയാൽ തങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സുറിയാനിക്കാർ എന്നും തെക്കുംഭാഗരുടെ പറച്ചിൽ.”

“ഈ കൊച്ചിലായ സംഗതിയിൽ ചരിത്രക്കാരൻ കണ്ട തെളിവിൽനിന്നു പക്ഷാപക്ഷം വിചാരിച്ചാൽ തന്നെ അഭിപ്രായം പറയുന്നത ചരിത്രത്തിനുവേണ്ടിയിരിക്കുന്ന സത്യത്തിന്നു യുക്തമാകുകയുണ്ടെ ഈ സംഗതി നെമ്പരവും എളുപ്പവുമുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു കൂട്ടക്കു മുമ്പിലുണ്ടായേക്കുമെങ്കിലും നീഷ്പക്ഷമായ അഭിപ്രായത്തെ ഞങ്ങൾ താഴെ കുറിച്ചാൻ തുനിയുന്നു.

“മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു പറച്ചിലുകളിൽ നിന്നും ഒട്ടൊട്ടു നേരം എടുപ്പാനുണ്ട്”, എങ്ങിനെയാണെന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ പാർത്ത നാട്ടുകുറിസ്താനികൾ വടക്കെ പന്തിയിലും വന്ന പരദേശികളും കൂട്ടരും തെക്കെ പന്തിയിലും പാർത്തവരികയിൽ തെക്കും ഭാഗത്തിലെ പരിചാരകർ ഇന്നത്തെ നടപ്പുപോലെ വടക്കും ഭാഗത്തിലെ പരിചാരകരോടു ബന്ധുതകൂടി സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയിൽ ഉയരുന്നതിനായിട്ട വടക്കും ഭാഗത്തിലേക്കു ചേർന്നു എന്നു സ്പ്രായമായി നിരൂപിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തെക്കുംഭാഗർ അങ്ങിനെ യുള്ളവരെ ഉയരുവാൻ ഇന്നും സമ്മതിക്കുന്നില്ല. രണ്ടുകൂട്ടരും കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നു പിരിഞ്ഞശേഷം വടക്കുംഭാഗർ എന്ന പേര് നാട്ടുകുറിസ്താനികൾക്കു ആകപ്പാടെ വീണ്ടു എന്നുതോന്നുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാരും കൊടുങ്ങല്ലൂർപോയി പാർത്തില്ല എന്നുള്ളത നിവ്വിവാദമായ സംഗതിയാകുന്നു

കായ്ക്കത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം ഇങ്ങനെതന്നെ ആയിരുന്നാലും വടക്കുംഭാഗം യാതൊരു പരിത്വയംവന്നു നിന്നേക്കുമെന്ന ശങ്കിപ്പാൻ വകയില്ല. വൈശ്വ ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നും ശുഭ്രിൽ നിന്നും മാർന്നസാരികളായ പുരാതന മാർത്താണ്ഡ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന ഗ്രാമ്പൂര അവാർട്ടാണ്. അപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗരിൽ കുറുത്തനിറമുള്ളവരെ കാണാൻ സംഗതി എന്തെന്നു ചോദ്യംവരും. കാലപ്പഴക്കവും ശീതോഷ്ണഭേദവും ഭക്ഷണവ്യത്യാസവും പരദേശ സഹവാസവിഷ്ണുവും, പരിവൃതാഭംഗവുകൊണ്ടു നിറപ്പിച്ച വരാ കുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ കായ്ക്കത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഉറപ്പു നേടുന്നവർ യാതൊരു പരിഭവത്തിന്നും വകയില്ലെന്നു ഉറക്കുന്നു. എന്നാൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ ജാതിവ്യത്യാസവും ഇല്ലാത്തതും നാട്ടുവളമേയോടു ചേർന്നുവരുന്നതിനാൽ അവ എന്തുതന്നെയാണെന്നുണ്ടാകുന്നില്ല. സുറിയാനിക്കാരൻ തോമായുടെയും തന്റെ കൂട്ടരുടെയും വരവുകൊണ്ടാകുന്നു ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നസ്രാണി മാപ്പിളമാർക്കു ആകട്ടെ സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പേരുണ്ടാകുവാൻ ഇടയായതും കുടിയേറത്താൽ ഇരുപരിഷ്കാരങ്ങളും ലോകസ്ഥിതിക്കും വേദസ്ഥിതിക്കും വിശേഷംകൂടി. എന്നാൽ സ്വയംധീനമായിരുന്ന ഈ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തന്റേടാ അന്നുതന്നെ പരദേശികൾ അപഹരണം ചെയ്തുകളഞ്ഞു. മാർത്താണ്ഡ പട്ടക്കാർ നിയമിച്ച കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്ന പാലക്കാട് തമ്പാട്ടിൽ ഭരതന അർക്കിയാക്കോൻ എന്ന സ്ഥാനം കൊടുത്ത സഭാസ്വന്തകായ്ക്കങ്ങളെ അദ്ദേഹം നോക്കിവന്നു എന്നല്ലാതെ മെത്രാസ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നു എന്നുവരികിൽ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്വാധീനത അവർക്കു ഇരിക്കുകയും കായ്ക്കാദികൾ ശുഭ്രപ്പെട്ടവരികയും പിന്നീട് മെത്രാസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി പിണക്കം ഉണ്ടാകുകയും ചിലപ്പോൾ മെത്രാൻ ഇല്ലാതെപോകുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും കായ്ക്കങ്ങൾക്കു ഇടയായതും ചെയ്യാത്തതും. മലയാള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഓജസ്സും തന്റേടും പദ്ധ്വിയവരികയും ചെയ്തുമായിരുന്നു. ഈ വന്നവരിൽ വൈദികർ കല്പദായക്കാരായിരുന്നു എന്ന വിചാരിപ്പാൻ സംഗതിയുണ്ട്. ആ വസ്തുതയെ ഇപ്പോഴും ഇവർ എഴുതിവരുന്ന സുറിയാനി അക്ഷരം കൽദായ അക്ഷരം അയിരിക്കുന്നതിനാൽ നിശ്ചയപ്പെടുന്നു. കൽദായക്കാരെ വിശ്വാസരീതിയും ക്രമവും ഈ പൂർവ്വിക ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ ഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും ഇവർ നെസ്തോറിയക്കാരല്ലാത്തു. അന്നു ആ മതം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തു.

തെക്കും ഭാഗങ്ങളെയും വടക്കും ഭാഗങ്ങളെയും ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി ഇരുപക്ഷികളും പല "തോന്ത്യാസങ്ങളും" പറയുന്നു എന്നു പാദി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് ക്നായിതോമ്മായുടെ "ഇരുപതു അഥവാ വെളിച്ചവാദം" തന്നെ ആയിരിക്കണം. ഈ വാദത്തിന്റെ പല പാഠഭേദങ്ങളും നാം കമ്പോറി, ഗോവെയ, ഗോളിൻ മുതലായ "പരദേശ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ" രേഖകളിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. "ഇരുപതു അഥവാ വെളിച്ചവാദം" ഇരുപതു സ്ഥികരിച്ചുകൊണ്ട്. "തങ്ങൾ ക്നായിതോമ്മായുടെ പാൽ ദാര സന്ദേശങ്ങളാണെന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ കലിനര നട്ടിക്കുന്നതായും നാം അവയിൽനിന്നും ശ്രദ്ധിച്ചു ഈ വാദം പരദേശ ചരിത്രകാരന്മാർ

വകത്തുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു ആരും പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നാട്ടുകാരിൽനിന്നും കിട്ടിയ വൃത്താന്തങ്ങൾ കാഴ്ചകാഴ്ച വിഭവപനമോ അന്വേഷമോ ചെയ്യാതെ അവർ പക്ഷപാത മനസ്സിലിരുന്നതോടെ രേഖപ്പെടുത്തിയതാണ്. ഈ വിവരങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം തോന്നാസങ്ങളും ആധാരമില്ലാത്ത വസ്തുതകളും ആയിരിക്കാമെങ്കിലും അവയുടെ അടിമുഖ്യ ചരിത്രവസ്തുതയുടെ ഒരു കണികയെങ്കിലും കാണാതിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള വിചാരം പാடுമുണ്ടായില്ല. തന്നിമിത്തമത്രെ അവ നിസ്സാരങ്ങളും ഭ്രാന്തപ്രയോഗമായ വാക്കുകൾ ആണ് എന്ന് പാടി വിധിയെഴുതിത്തള്ളിയത്.

പാടി വടക്കുംഭാഗരുടെ പറച്ചിൽ ആയി എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗം ഇന്നും വടക്കുംഭാഗർ പറയുന്നതു തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതിൽ അവരുടെ വാദമെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല വന്നുകൂടെ പറയാനുണ്ട്. തെക്കുംഭാഗരുടെ പറച്ചിലാണി പാടി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വാദം ഇതിനു മുമ്പുകേട്ടിട്ടില്ല. ഇന്നത്തെ തെക്കുംഭാഗർ അങ്ങനെ പറയുന്നില്ലെന്നു മി. ചാഴിക്കാടൻ ഗ്രന്ഥവും പുരാതനപാട്ടുകൾ എന്ന ഗ്രന്ഥവുമാകുന്നു. പാടിയുടെ പ്രകരണമെഴുതിയ കാലമായ 1872-ലും സമീപ കാലങ്ങളിലും തെക്കുംഭാഗരുടേതാണ് പാടി എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്ന വാദവും നടപ്പിലിരുന്നു എന്നു നമുക്കു മിർച്ചയാക്കാം. ഇങ്ങനെ തെക്കുംഭാഗരുടെ ചരിത്രസൃഷ്ടിയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്കും മറിച്ചിലുകൾക്കും പാടിയുടെ പ്രകരണം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടെ നൽകുന്നു.

ഈ കൊച്ചിലായ സംഗതിയിൽ പാടികണ്ട തെളിവിൽനിന്നും പക്ഷപക്ഷം വിചാരിച്ചാതെ നിസ്തർക്കമായ അഭിപ്രായം പറയുന്ന എന്നു ഫലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കിലും, കണ്ട തെളിവു എന്താണ്, അതിൽനിന്നു ടി വിവര മനസ്സിൽ എഴുതിച്ചേർന്നു എങ്ങനെ എന്നു ഒന്നും പറയാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെറും ഊഹാഭിപ്രായമായ അഭിപ്രായമാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊച്ചിലിനെ ഒന്നുകൂടെ കൊച്ചിയാർമാരും ഉപകരിക്കുന്നു. പാടി ഇരുകൂട്ടരുടെയും വാദങ്ങളെ ഒന്നുകൂടെ കശക്കി അവയിൽനിന്നും ഭാരം ഭാഗങ്ങൾമാത്രം എടുത്ത് മൂന്നാമത് ഒന്നിനെ നിമ്മിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വടക്കേ പന്തിയിൽ നാട്ടുകൃഷ്ണാനികൾ അയിരുന്നു വാമസിപ്പിരുന്നുത് എന്ന പാടിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഇന്നത്തെ തെക്കുംഭാഗർ സ്വീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ വാദത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗമായി കാണിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വന്ന പരദേശികൾക്കു പരിചാരകന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയെ ഉയർത്താൻ വടക്കുംഭാഗത്തിൽ ചേർന്നു എന്നുള്ള പാടിയുടെ നിരൂപിക്കലിനെ തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.

ഇന്നത്തെ തെക്കുംഭാഗർ എഴുതിയെഴുതുന്നതെല്ലാം കടുംബക്കാരെ കലപ്പില്ലാ സന്താനങ്ങളാണെന്ന് പാടി പ്രത്യക്ഷമായി പറയുന്നില്ലെങ്കിലും പരോക്ഷമായി അതു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. തന്നിമിത്തമാണല്ലോ, തെക്കുംഭാഗരിൽ കുറുത്തുനിറുത്തുവരെ കാണാൻ സംഗതി എന്തെന്നു അദ്ദേഹം ചോദിക്കുകയും സമാധാനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത്. “കാലപ്പ

മകൾ, ശീതോഷ്ണഭേദം, ഭക്ഷണവ്യത്യാസം, വരദേശ സമവാസവില്ലം എന്നിങ്ങനെ പാടി മുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന നായങ്ങൾ ശരിയായ സമാധാനമാകുന്നില്ല എന്ന് കൊച്ചിയിലെ വെളുത്ത യൂദന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം മുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ അസൂത്ര (3. അ. 10-ൽ) സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉന്നത്തെ തെക്കേ ഭാഗരിൽ കുറവന്മാർ എന്തു കൊണ്ടുണ്ടായി എന്നതല്ല സാക്ഷാൽ പോലും അവരുടെ ഇടയിലും കേരളത്തിലെ മറ്റുജാതികളെപ്പോലെ കുറവന്മാരും വെളുത്തവന്മാരുമുണ്ട്. എന്നാൽ ചെമ്പൻമുള മുതലായ വരദേശ സന്താനവിഹിതം അവരിൽ കൂടുതൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നതു എന്തുകൊണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് ശരിയായ പ്രശ്നം അതിന്റെ ഉത്തരം: പാടിയുടെ വാക്കുകളിൽ പാതിപ്രത്യേകം- എന്നതന്നെ പറയണം. എന്നാൽ അത് പാടി സങ്കല്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അല്പം എന്നുകൂടെ പറയേണ്ടതായുണ്ട്. “സുറിയാനിക്കാരൻ തോമ്മാരുടെയും തന്റെ കൂട്ടരുടെയും വരവുകൊണ്ടാകുന്നു ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നസ്രാണിമാപ്പിള്ളിമാർ ആകട്ടെ സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പേരുണ്ടാകാൻ ഇടയായത്” എന്നുള്ള പാടിയുടെ പ്രസ്താവനയും യാതൊരു പുരാതന ചരിത്രരേഖയായും സാധൂകരിക്കപ്പെടുന്നതായി അറിയുന്നില്ല. പാടിയും മറ്റും ചരിത്രം പുറംകോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനലാണ് ആ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏകമിട്ടേന്തിച്ചുള്ളത്. അതായത് ഇന്ന് സുറിയാനിക്കാർ എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ജനങ്ങളും എന്നും ആ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ള നിഗമനമാണ് പ്രസ്തുത അഭിപ്രായത്തിന് നിദാനമായി നില്ക്കുന്നത്. കേരളീയ നസ്രാണികളേപ്പറ്റി ഒരു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന “സുറിയാനി” സജ്ഞ ഓപദ്യേന അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഞാൻ അസൂത്ര സർവ്വതലിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഒന്നുകൂടെ അവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. “ഈ കുടിയേറ്റത്താൽ ഇരുപതിക്കുരുക്കളെയും മോക്ഷമിതിയും വേദസമിതിയും പിശേഷംകൂടി” എന്നു പാടിപറയുമ്പോൾ മി. ചാഴിക്കാടൻ പറയുന്നത്. സുറിയാനിയിൽനിന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നുകൂടിയ സുറിയാനിക്കാരുടെ പ്രവാചകവും ശക്തിയും നിമിത്തം അവരുടെ തണലിൽ, അതായതു അവരെ ആശ്രയിച്ചാണ് നാളെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുതിഞ്ഞുകൂടിയതു എന്നാണ്. മാർത്തോമ്മാശ്രീമാരെത്രാണ്ടോളം മലയാളസഭയിൽ നിയമിച്ചില്ല എന്നുള്ള വാദമേതും പാടി അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആബദ്ധവും ഞാൻ അസൂത്ര വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

3. ഇടുപ്പ് റെറ്റർ.

6. മലയാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വേറൊരു പുരാതന ചരിത്രകാരൻ ഇടുപ്പ് റെറ്റർ. അദ്ദേഹത്താൽ വിരചിച്ചതായ “മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമാചരിത്രം” 1869-ൽ ആണ് മുദ്രിതമായത്. കിന്നായിത്തോമ്മാന്റെയും കൂട്ടരുടെയും വരവ്, വടക്കേഭാഗം തെക്കേഭാഗം എന്ന സമുദായങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം ഇവയെ അധികരിച്ച് മി. ഇടുപ്പും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മി. പുസ്തകം 88 മുതൽ വശങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു

ഇതു ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്തിക്കൊള്ളുന്നു: “മാർത്താണ്ഡാശ്വതി മലയാളത്തിൽ പന്നം സത്യമതം സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയകാലം തുടങ്ങി ഏകദേശം 300 സംവത്സരം വരെയും ഈ മലയാള ക്രിസ്ത്യാനിക്രമം ഒരു മേലധികാരിയും ഇടയനും കൂടാതെ അലഞ്ഞുനടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഉറവായി എന്ന സുറിയാനിനാട്ടിനുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാതന്റെ നിരയിൽ ഞാൻ മരിച്ചു നെടി എന്ന മലയാളത്തിലുള്ള ആട്ടിൻ കൂട്ടം അവലാധിപ്പെട്ട മുടിയുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു നങ്കടം ഇല്ലയോ? എന്ന പ്രത്യക്ഷത്താൽ ഒരുവൻ ചോദിക്കുന്നതിനെ കെട്ടു എപ്പിസ്കോപ്പാ ഉണർന്നു. ഈ വിശേഷവർത്തമാനം ഉടൻതന്നെ ഒറ്റശേഖരിച്ചെ ശുദ്ധ കാസോലിക്കയോട ചെന്ന അറിയിച്ചാറെ ബൊധജ്ഞാനപ്പെട്ട മല്ലാനാരെയും മറ്റും കാസോലിക്ക വരുത്തി ആലോചിച്ചാറെ ഒറ്റശേഖരം നഗരിയിൽ കുടിയിരിക്കും ബഹുമാനപ്പെട്ട കച്ചവടക്കാരൻ ക്രിസ്ത്യാനി ക്നായിൽത്തൊമ്മായെ മലയാളത്തിലെക്കു അയച്ചു വർത്തമാനം അറിയണമെന്ന നിശ്ചയിച്ച ആ ദേഹത്തെ കച്ചവടത്തിനായി മലയാളത്തെക്കു യാത്രയാക്കി അയച്ചിരുന്നു.

“ഈ ക്നായിൽത്തൊമ്മാച്ചൻ മലയാളത്തിൽ എത്തി കൊടുങ്ങല്ലൂർ അഴിമുഖത്തെ അടുത്ത കരക്കു ഇറങ്ങി ഒന്നാക്കിയൊ മാർത്താണ്ഡാശ്വതിയുടെ പ്രയത്നത്താൽ മരിച്ചവയെ അനുസരിച്ച ഇതവരെ പല ഞെക്കുക്കളുള്ള കാവ്യരിൽനിന്നും കാവ്യരാജാക്കളിൽനിന്നും ഏറ്റവും സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും തെറ്റാതെ നിന്നിരുന്നവരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അവർക്കു അന്നു പ്രത്യേകം ഒരു അടയാളമായി കഴുത്തിൽ കുരിശു ധരിപ്പിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടുററിഞ്ഞ അവരോട അവൻ അണഞ്ഞു കീഴിൽ ഉണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊദിച്ചാറെ പട്ടക്കാര ഇല്ലാഴികയാലുള്ള സങ്കടം അധികമെന്നും അതിനാൽ സഭയ്ക്കു എളക്കം തട്ടിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും ഗ്രഹിക്കയാൽ താമസിച്ച്കൂടാ എന്ന നിശ്ചയിച്ചു തലക്കാലം കിട്ടിയെടത്തൊളം കുരുമുളകു മുതലായ ചരക്കുകൾ ആ തുറയിൽനിന്നും കയറ്റി കപ്പൽനീക്കി ദൈവകൃപയിനാൽ ഏറെ താമസത്തിന്നു എടവരാതെ ഒറ്റശേഖരിൽ എത്തി മലയാളത്തിൽ താൻ കണ്ടുററിഞ്ഞ വസ്തുതകൾ ഒക്കയും വിവരമായിട്ടു ഒറ്റശേഖരിച്ചെ ശുദ്ധ കാസോലിക്കയോട അറിയിച്ചു. എന്നാറെ അന്ത്യോക്യയിലെ യൂസുബിയൂസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഉറവായുടെ ഔസേപ്പ എപ്പിസ്കോപ്പായെയും പല കശിശുമാരെയും ചെമ്മാശനാരെയും ഏറിയ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും കൂടെ നാനൂറ്റിയിലധികം ആളുകളെ ബ. കച്ചവടക്കാരൻ ക്നായിൽത്തൊമ്മാച്ചന്റെ മെൽവരുത്തിയിൽ മലയാളത്തെക്കു യാത്രയാക്കി അവർക്കു എല്ലാവർക്കും വാഴവും കൊടുത്തു ഉരുവിൽകയറ്റി അയക്കയും ചെയ്തു.

“ഇവർ എല്ലാവരും സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ വഴിമേൽ ആർക്കും യാതൊരു ഞെരുക്കവും സുഖകേടും കൂടാതെ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ആണ്ടു 345-ൽ മലയാളത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നിറങ്ങി. എന്നാറെ കോട്ടക്കരയൽ പരിഷത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജന

ങ്ങളും അറുപത്തുനാലു കിട്ടുബങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ധരിമാങ്കൽ എന്ന
വിളിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒരേയും ഒത്തമിച്ചുകൂടി ഇവരെ എതിരേറ്റു
ഒറ്റശലയിൽനിന്നു വന്ന യേശുസപ്ത എപ്പിസ്കോപ്പായെ മലയാളത്തു തങ്ങളുടെ
മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ടു കീഴ്വഴങ്ങി. സഭാകാര്യങ്ങളെ തൊമ്മ
ച്ചൻ മുതൽ പൊരട്ടമപ്പെടുത്തി നടന്നുവരികയും ചെയ്തു.

“ഇതുകാലം മലയാളനാട്ടുവാഴും ചെരമാൻ പെരുമാൾ രാജാവ്
 നെ തോമ്മാച്ചൻ ചെന്നുകണ്ടു തിരുമുല്പാത്തയും വച്ച ക്രിസ്ത്യാനി ജനങ്ങളുടെ
 തെരുക്കളെയും അറയുടെ ബലഹീനതയെയും മറ്റും കുറിച്ചു
 ഒക്കെയും അറിയിച്ചാറെ രാജാവ് തെളിഞ്ഞ നാട്ടുതമ്പുരാന്മാൽ പെണ്ടുപ
 തിനെ ഒക്കെയും ചെയ്തുവരുന്നതിന്നു സംശയമില്ല എന്നു കല്പിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാ
 നികൾക്കു വെണ്ടുന്ന ഒത്താശകൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന്നു കല്പന പുറ
 പ്പെടുത്തു കൂടാതെ അഭിത്യ ചന്ദ്രാദികൾ ഉള്ളനാളും ഭേദം വരാതെ ഇരി
 കത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ച അഭിത്യനും ചന്ദ്രനും സാക്ഷിയാകെ ബഹു
 മാനത്തിനാർത്ത പരവകൾ ഒക്കെയും ചെയ്യതകിട്ടിൽ എഴുതി തൂലിച്ചു
 ചത്തി അയയ്ക്കും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേശത്തെ ഒരു പാറ നെല്ലു ചിതറിയ
 തിന്നയും ആനക്കോലാൽ ഇരുന്താറി നാലുത്തിനാലു കൊൽ ഭൂമി അളന്നു
 തിരിച്ച അയയ്ക്കും നരപതി ചേരമാൻ പെരുമാൾ തൂക്കുവാൻ പൂവും നീ
 രോടുംകൂടെ പരദേശിഅയ ക്രിസ്ത്യാനി തോമ്മായ്ക്കു എഴുതികൊടുത്തത
 പേഴ്ചയായി അണ്ടു കണ്ടമാസം 29-ാംനാൾ ശനിയാഴ്ചയും സപ്തമിയും
 അന്നു കർക്കടകം ഭാഗിയും ആയ നേരത്തിൽ വാങ്ങിച്ചും കൊണ്ടു കൊടു
 ങ്ങല്ലൂർ ദേശത്തെ മഹോദയേവർ പട്ടണം എന്നു പേരുവിളിച്ച അവിടെ
 ശക്തിയോടുകൂടെ പാർത്തുവന്നു.”

7. ഇടുപ്പു റൈറ്റരുടെ ഈ പരാന്തരവും ഉറപ്പാ പാദത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദം തന്നെയാണ്. അതു കയ്യൻ പാദിയുടെ പാദത്തിൽനിന്നും പലതിലും ഭിന്നവുമാണ്. ഉറപ്പാ മാർ യൗസേപ്പിനു കാഴ്ചയുണ്ടായതായോ അതിന്റെ ഫലമായിട്ടു ക്നായിത്തൊമ്മനെ അയച്ചതായോ കയ്യൻ പാദിക്കുറിവില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ റൈറ്റർ വെളിപാടിന്റെ വിശദ വിവരം നൽകുന്നു. മത്തായി കത്തനാർ വെളിപാടിനെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. കയ്യൻ പാദിയുടെ കഥനപ്രകാരം ബഗദാദിലെ കാസോലിക്കാ യെയാണ് ക്നായിത്തൊമ്മൻ മലയാള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ മി. ഇടുപ്പു പറയുന്നതു ഒറ്റശ്ശലിലെ കാസോലിക്കായോടു അറിയിച്ചു എന്നാണ്. റൈറ്റരുടെ പാദത്തിലുള്ള വേറൊരു വിശേഷം അന്ത്രോക്രായിലെ യൂസെബിയുടെ പാദത്തിൽനിന്നും അനുവാദത്തോടു കൂടെ രോമ്മായും കൂടാതെ മലയാളത്തിനു പുറപ്പെട്ടു എന്നതാണ്. കയ്യൻ പാദിയുടെ പാദപ്രകാരം ക്നായിത്തൊമ്മനേയും കൂടാതെയും എതിരേ റൈറ്റർ വെളിയും ചെറുവകശ്ശേരിയുമാണെങ്കിൽ റൈറ്റരുടെ വിവരണത്തിൽ കോട്ടക്കായൽ പരിഷയം അറുപത്തിനാലു കുടുംബക്കാരായ ധരിയയ്ക്കുമുണ്ടെന്നതു അതു ചെയ്യതു്. പാദിയുടെയും റൈറ്റരുടെയും പാദങ്ങൾ തമ്മിൽ മേൽകണ്ട അന്തരം അത്ര സാരമുള്ളതെന്നു പറയാനില്ല. തെക്കും ഭാഗ

താഴെയും വടക്കും ഭാഗങ്ങളെയും ഉത്കൃഷ്ടവൃത്താന്തത്തിൽ അവർ ഒട്ടും യോജിക്കുന്നില്ല. പാട്രിയുടെ അഭിപ്രായം നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി റെട്ടരുടെ പാഠം കാണാം.

“ഈ മലയാളത്തുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും പരദേശത്തുനിന്നും വന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ ഐക്യരൂപെട്ട സ്ഥാനമാനങ്ങളോടും വെദസ്ത്രയത്തോടുകൂടെ പട്ടാങ്ങപ്പെട്ട വഴികളെ ക്രമപ്പെടുത്തിയും മഹോദൈവർ പട്ടണവും കുരകെണി കൊല്ലവും പ്രമാണമാക്കി നടന്നു വരുമ്പോൾ ജറുശലേമിൽനിന്നുവന്ന നസ്രാണികളെയും മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയും തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു ബന്ധുക്കൾ ആക്കുകയും കുലദരിനം വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി വന്നതിൽ അടിമപ്പെട്ടവരെയും നിന്നതിൽ പയ്യപ്പെട്ടവരെയും തമ്മിൽചേർക്കുകയും ചെയ്തു. മഹോദൈവർ പട്ടണത്തിൽ ചെറിയൊരുവക നാനൂറുപീടിക വടക്കെ പന്തിയിലും ചെറിയൊരുവക 72 പീടിക തെക്കെപന്തിയിലും തീർത്തു. കുലം മറക്കാതിരിപ്പാൻ വടക്കുംഭാഗം എന്നും തെക്കുംഭാഗം എന്നും നാമങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടു.

“ചെറിയൊരു എന്ന നാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വടക്കുംഭാഗങ്ങളെയും ചെറിയൊരു എന്ന നാമം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തെക്കും ഭാഗങ്ങളെയും സാരമില്ലാത്തതും ഒരു വകക്കാക്കു വിറുവിറുപ്പു ഉണ്ടാക്കുന്നതുമായ പാഠവ്യഞ്ജങ്ങളിര പെൺകെട്ടു മുതലായ മതകർമ്മങ്ങളിലും വ്യാപാരങ്ങളിലും വലിപ്പമെടുപ്പുള്ളവയായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരു വകക്കാരായും അവസ്ഥഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി പുരാണങ്ങളിൽ കാണുന്നതിൽനിന്നു ചുരുക്കമായിട്ടെങ്കിലും വിവരിക്കാഞ്ഞാൽ വായനക്കാർക്കു തൃപ്തിയാകയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിന്മേൽ ചിലരിനെ താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെറിയൊരു എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട വടക്കുംഭാഗർക്കു പിതൃവഴിയും ചെറിയൊരു എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തെക്കുംഭാഗർക്കു മാതൃവഴിയും വടക്കുംഭാഗരുടെ പെൺകെട്ടു നിന്നുകൊണ്ടും തെക്കുംഭാഗരുടെ പെൺകെട്ടു മുട്ടുമെൽ നിന്നും വടക്കുംഭാഗർക്കു കുരിശും തെക്കുംഭാഗർക്കു ചലവും വടക്കുംഭാഗർക്കു വിരിപ്പാവ ഇട്ടു മണവാട്ടിയുടെ തല മുഴുങ്ങ മുട്ടുകയും തെക്കുംഭാഗര മുട്ടാക്കു ഇട്ട ഉരുംമാത്രം മുട്ടുകയും വടക്കുംഭാഗർ ചമയത്തിനു ശേഷം മധുരം കൊടുക്കുകയും തെക്കുംഭാഗര ചമയത്തിനു മുമ്പു മധുരം കൊടുക്കുകയും വടക്കുംഭാഗർക്കു അയനി അപ്പവും തെക്കും ഭാഗർക്കു കരിക മഞ്ഞളിച്ചതും വടക്കുംഭാഗര പിതാമടിച്ചിലും തെക്കുംഭാഗര മാതാ മടിച്ചിലും കുഞ്ഞിനെ ഇരുത്തി പററുകൊട കഴിച്ചുവരുന്നതും ആകുന്നു. ഇങ്ങനെ വലിപ്പമെടുപ്പുമായി ചില വ്യത്യാസങ്ങളെ ക്കുന്നതിനൊത്താപ്പൻ ദീശവഴിപ്പാറുള്ളതിന്റെ കാരണം നൊക്കിയാൽ കൊച്ചിയിൽ വടക്കൻപാവും ചെന്നമംഗലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പരദേശക്കാരായ വെളുത്ത യഹൂദന്മാരും നാട്ടുകാരായ കറുത്ത യഹൂദന്മാരും ഇങ്ങനെ ഒരു മതത്തിൽനിന്നെ രണ്ടുവകക്കാരും അവരിൽ അവസ്ഥഭേദങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും കാണുകയാൽ (തലക്കാലം വിറുവിറുപ്പുകൂടാതെ ഉ

രിപ്പാൻപെണ്ടി) ഇപ്രകാരം സുറിയാനിക്കാരിലും നിശ്ചയിച്ചതായിരിക്കു
ന്നതെന്നു തന്നെയാണുള്ളത്— സുറിയാനിക്കാരിൽ വടക്കുംഭാഗം എന്നും
തെക്കുംഭാഗം എന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം മ
ഹോദെവർ പട്ടണത്തു വടക്കെ പാർത്തിയിലും തെക്കെ പാർത്തിയിലും ഓരോ
വകക്കാരെ പ്രത്യേകം പാർപ്പിക്കുകയും രണ്ടുവകക്കാർക്കും ചില അചാരഭേദ
ങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം എന്നു സമ്മതമായിര
ന്നാലും വടക്കുംഭാഗവും തെക്കുംഭാഗവും ക്നായിത്താമ്മാച്ചന്റെ സ്വതെ
സ്വന്തരിയിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു എന്നു ഒരുപോലെ അവകാശം പറയുന്നത
എങ്ങനെ എന്ന വിചാരിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു. താമ്മാച്ചൻ സുറിയാനിയിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവന്ന ഭാഷ്യയിൽനിന്നുണ്ടായ സ്വതെ സ്വന്തരി വടക്കുംഭാഗം ആ
കുന്നു എന്നു അവരുംതാമ്മാച്ചൻരണ്ടാമത രജകുലത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടു
വന്ന ഭാഷ്യയിൽനിന്നു ഉണ്ടായ സ്വന്തരി തെക്കുംഭാഗം ആകുന്നു എന്നു വട
ക്കുംഭാഗവും താമ്മാച്ചന്റെ സ്വതെ സ്വന്തരി തെക്കുംഭാഗമാണെന്നു എന്നും
വടക്കുംഭാഗം തെക്കുംഭാഗത്തെ ചീറാമ്കോരക്കുകുന്നു എന്നു തെക്കും
ഭാഗവും നാടിക്കുന്നു. ഇതരങ്ങളിൽ ഒരു കൂട്ടം സ്വതെ താമ്മാച്ചന്റെ
സ്വന്തരിയിൽനിന്നുള്ളവരെന്നല്ലാതെ മേൽവാടിക്കുന്ന മുറയിൽ രണ്ടും
അങ്ങനെ അവൻ പ്രയോഗമെന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ താമ്മാച്ചന്റെ
വെട അറിവും പാർത്ഥവും അവസ്ഥയും ജനസമ്മതവും നോക്കുമ്പോൾ
താൻ വെപ്പാട്ടിയെ പാർപ്പിക്കുമെന്ന വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. തന്റെ സു
റിയാ ഭാഷ്യ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞശേഷം രജകുലത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനി
കളായവരിൽനിന്നു ഒരു സ്ത്രീയിനെ ഭാഷ്യമായി കൂദാശപ്രകാരം കൈക്കൊ
ള്ളുവാനും അതിൽനിന്നുണ്ടായ സ്വന്തരി തെക്കുംഭാഗപരവുംപ്രകാരം
ആയിരിപ്പാനും സംഗതിയുണ്ടു. എന്നാൽ തെക്കുംഭാഗരിൽ തുലോം കുറ
ഞ്ഞ ജനം മാത്രമേയുള്ളൂ. അവർ അമ്മവരി പ്രമാണമായി കലാനോക്കു
മാത്രം കല്യാണം കഴിച്ചവരല്ല. അതിനാൽ പെരുകി കാണുന്നില്ല.
പരദേശമായും ചിലരിൽ കാണുന്നുണ്ടു.

“വടക്കുംഭാഗം സ്വതെയുള്ള സ്വന്തരി എന്നു നാടിച്ചുകൊണ്ടു പ
രദേശത്തുനിന്നുവന്നവരോടും നിന്നവരോടും കൂടെ വിവാഹം കഴിച്ചു
കുടുംബത്തിൽ പെരുകിവർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ തെക്കും ഭാഗരിൽനിന്നു
വടക്കും ഭാഗത്തേക്കും വടക്കുംഭാഗരിൽനിന്നു തെക്കുംഭാഗത്തേക്കും ഒരു
സ്ത്രീയിനെ കൊടുത്തുകാണുന്നില്ലാ.

“തെക്കുംഭാഗം തുലോം ചുരുക്കമേയുള്ളൂ. കോട്ടയത്തു ചുരുങ്ങിയ
വീടുകാരും നീലപേരൂർ കല്ലച്ചെറി നന്നി ഇങ്ങനെ മൂന്നുനാലു ലിങ്കിലാ
“മു ചുരുങ്ങിയ വീടുകാരും മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവർക്കു പള്ളി വെറേയുണ്ടു.
മേല്പട്ടക്കാരായിട്ടു ജനം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വടക്കുംഭാഗരുടെ വെട
തെലവൻ അവരിൽനിന്നു തന്നെ വട്ടം കൊടുത്താക്കുന്നവര അവരുടെ
ലിപ്പുതികൾ നടത്തിവരുന്നു.

“താമ്മാച്ചൻ സഭാകാർയ്ക്കുള്ളും പള്ളിക്കടുത്ത ചില വട്ടങ്ങളും
കൂടാ പട്ടണിയശേഷം മാർ താമ്മാശ്ലീഹാ മുൻപട്ടം കൊടുത്തിരുന്ന

ആ തറവാട്ടിൽനിന്നു ആ സ്ഥാനം അഗ്നിച്ചക്രം എന്നതാണു മാർ യേശു സെപ്പ എപ്പിസ്കോപ്പായും മറ്റു എല്ലാവരുംകൂടെ നിശ്ചയിച്ചു വകവെക്കുന്ന തറവാട്ടിൽനിന്നു പലയാളസഭയെയും അതിലെ ജനങ്ങളെയും ഭരിക്കുന്നതിന്നു മുഖ്യപ്പെട്ട അർക്കിയാക്കോൺായും മറ്റു തറവാട്ടിൽ വട്ടങ്ങൾക്കെയും സ്ഥാനങ്ങൾ കൊടുത്തു മാർ യേശുസെപ്പ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കാവശേഷം പലയാളത്തുള്ള സുറിയാനിക്കാർക്കും ഒക്കയും വകവെക്കുന്ന അർക്കിയാക്കോൽ വെട്ടമ്പലവനായി സഭകാർയ്ക്കുങ്ങൾ അറമ്പിപ്പുവന്നു."

റൈട്ടർ ക്നായിത്തൊമ്മനെ പാസ്തവ്യഭിമാരി എന്ന മറ്റൊരു പദത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്നാൽ വെപ്പുഭിമാനം തുടർച്ചിച്ച് ക്നായിത്തൊമ്മാ മുറപ്പുകാരും വിവാഹവെയ്യ ഒരു ഭക്തശ്രീകൂടെ സന്താനങ്ങൾ ഏതാകിലും ഒരു കൂട്ടർ മാത്രമേ ആകാൻ വാഴട്ടേ: ഇരുഭാഗക്കാരും സ്വദൈവത്തു ഭക്തിയിൽനിന്നു ജനിച്ച സന്താനങ്ങളാണ് എന്ന് വരാൻ പ്രയാസമാണു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇരു കൂട്ടരും തമ്മിൽ ക്നായി തൊമ്മായുടെ സാക്ഷാൽ ഭക്തിയുടെ സന്താനം കടന്നുവന്നു നടിക്കുന്നതായി കമ്പോറിയും മറ്റും ഏഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. റൈട്ടർ ആ വസ്തുത രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിന്നാൽ അയാൾ ചരിത്രം എഴുതിയ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും ആവക നാട്ടുങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു.

എന്നാൽ വടക്കേഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തുള്ള അതു വെറും നാട്ടുരമണ പാഞ്ഞുകൂടാ. പരദേശത്തുനിന്നു വന്നവരിൽ പെരിയവരും നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഇല്ലാക്കാരും തമ്മിൽ ബന്ധുതമേന്മ ഒന്നായി തീർന്ന സമുദായമായിരുന്നുല്ലോ ആദ്യത്തെ വടക്കേഭാഗം. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ക്നായിത്തൊമ്മായുടെ സന്താനപരമ്പര കളഭമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട നാട്ടുകുടുംബക്കാരും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഇവരുടെ സന്തതികൾകൂടെ ഉൾപ്പെടുന്ന വടക്കേഭാഗസമുദായത്തിൽ പലരും ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ സന്തതികൾ എന്നു അഭിമാനിക്കുന്നതിൽ അതിൽ ഒട്ടും അസാധാരണമില്ലാതെന്നു. അങ്ങനെ അഭിമാനിച്ചിരുന്ന വടക്കേഭാഗകുടുംബങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ തലമുറവരെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയുന്നു. പരസ്പരബന്ധുത മേരുന്നതിലും മറ്റും കുടുംബവും പരമ്പരയും നോക്കുന്നതിൽ കഴിഞ്ഞ ഒന്നു രണ്ടു തലമുറവരെ വടക്കേഭാഗം പ്രത്യേക ദൃഷ്ടിപരിചിച്ചിരുന്നു. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി പാടെ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വിഷയം. അതിന്നാൽ മിക്കവാറും ആഭിജാത്യമെല്ലാം അഗണ്യകോടയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു വിസ്തൃതമായിരിക്കുകയാണ്.

വടക്കേഭാഗം തെക്കേഭാഗം ഒരുപോലെ ക്നായി തൊമ്മായുടെ ധർമ്മപത്നീസന്താനപരമ്പരയിൽ വെട്ടവരാകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിന്നാൽ ആ വിഷയം സംബന്ധിച്ചാണ് കയ്യൻപാദിയും ഇടുപ്പുറൈതരും ഭിന്നങ്ങളെങ്കിലും അബദ്ധങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ചെന്നുചേരുക.

ടിയത്. പാദി ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഈ വാദങ്ങളെ തോന്നുസങ്ങളും നിര
 ത്തകങ്ങളായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തെക്കുംഭാഗരുടെ
 വാദസാരണിയിലേക്കുതന്നെ ചാഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ദൈവരാകട്ടെ
 ഇരുഭാഗത്തിന്റെയും ആദ്യ ഉത്ഭവവും അവരുടെ കലാങ്ങൾ മറ്റാരുടെയും
 മറക്കാതെയുമിരിപ്പാൻ ക്നായിത്തോമ്മാ ചെയ്ത ഏല്പാടുകളും സ്ഥാപിച്ച
 ആചാരവ്യവസ്ഥകളും ഏതാനും ഭാഗമെങ്കിലും എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
 നാം മുൻകണ്ട ചരിത്രങ്ങളിൽ ചർച്ചചെയ്യുന്ന റിപ്പോർട്ടൊഴികെ മ
 റൊന്നും ഈവകകാര്യങ്ങളെ ഒട്ടും സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും ക്നായി
 തൊമ്മനിൽനിന്നു ഇരുകൂട്ടരും ഉല്പത്തി എടുക്കുന്നതായി പറയുന്ന വാദ
 ത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന യഥാർത്ഥചരിത്രസംഭവഃ എ
 തെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ ഇവരിൽ ആരും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവരും
 ഇതുസംബന്ധിച്ച നിരന്തരമായ ഒരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു അവസാനി
 പിക്കുവാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്റെ ആരംഭമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള
 ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രം ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ അദ്ധ്യായ
 ത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ സന്ദർഭ
 ത്തിൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ ഉത്ഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നും പറയേ
 ണ്ട ആവശ്യമില്ല.

4. ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു രേഖ.

എറണാകുളം പള്ളിവികാരി എഴുതിയത്.

8. ഇപ്പോൾ ടൈഗർ രേഖപ്പെടുത്തിയ മേൽക്കാണിച്ച വിവരണം
 വടക്കും ഭാഗരുടെ ഇടയിൽ തെക്കും ഭാഗരുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി പൂർവ്വ
 കാലമുതൽക്കേയുള്ള പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ശേഷമേ
 ഭാഗത്തിന്റെ ഒരു പാദഭാഗം "കേരള സൊസൈറ്റി പെരപ്പയ്സ്"യ്ക്ക്
 വാല്യം 2, ആവലി 9. 1932-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

Sloane ms. 2743 A. British Museum, London,
 Portuguese text by Vicar of Ernakulam church, (Cochin)
 dated 1676 A. D. or after has the following passage about
 Southists or Suddists : This King Sacra Vithia gave a
 woman, a native of his kingdom as interpreter and cook
 to the said Canai Thomas, and they say that this person
 was a woman whose occupation was that of 'mainatho',
 (washer woman) and washing clothes, and consequently
 of low caste. And the children of this woman instructed
 by the said Canai Thomas in the faith of Our Lord Jesus
 Christ were the progenitors and founders of the Christians
 of St. Thomas who are called of the South
 All these are the churches of the South. I mean of Chris-

tians of St. Thomas of low blood and of such fashion that, those of the South do not marry with people of the North nor do those of the North marry with those of the South, although good and obedient

“1676-ലെ പിന്നിക്കട(കൊച്ചിയിൽ) എറണാകുളം പള്ളിയുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രകാരം ലഭ്യമായിട്ടുള്ളതിൽ 2743 A നമ്പരയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിലിങ്ങനെ പറയുന്നു: “മേൽപ്രസ്താവിച്ച ക്നായിത്തോമ്മാക്കു” ശങ്കര വിത്തിയ എന്ന രാജാവ് ഈ രാജ്യക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ ദാമ്യമായി വാങ്ങി അതിനെ വെട്ടുകാരിയായും കൊടുത്തു. ഈ സ്ത്രീയുടെ ജോലി മൈനായിയുടേതു, അതായത് തന്റെ അലക്കായിരുന്നു എന്നു തന്നിമിത്തം താണ അതിയിൽ പെട്ടവളായിരുന്നു എന്നുമാണു പറയുന്നത്. ക്നായിത്തോമ്മാ ഇവളെ ന. കത്തോലിക്കർ ഉപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു (ചാർത്തിൽകൂട്ടി) ഇവളുടെ സന്താനമാളാണ് മാത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തെക്കുംഭാഗർ എന്നു പേരുള്ളവരുടെ പിതാമഹനായും സ്ഥാപകനായും..... ഇവയെല്ലാം തെക്കുംഭാഗരുടെ എന്നുവെച്ചാൽ സിദ്ധകലജന്മാരായ മാത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ, പള്ളികളാണ്. തെക്കുംഭാഗർ വടക്കുംഭാഗരുമായിട്ടോ വടക്കുംഭാഗർ തെക്കുംഭാഗരുമായിട്ടോ, ഇവർ നല്ലവരും അനുസരണശീലമുള്ളവരുമാണെങ്കിലും വിവാഹം കഴിക്കാറില്ല.”

5

9. ഗോതുരുത്തിലെ ഒരു പ്രധാനിയായ മി. അപ്പച്ചായത്തു കോണത്തു് ഒരു സ്പെപ്പർകളുടെ പക്കൽനിന്നും റവ. ഫാദർ മൈക്കൽ നിലവരത്തുവഴി റവ. ഫാദർ മോസ്റ്റനുലഭിച്ച ഒരു രേഖ മി. പള്ളം ഈ. ഐ. ചാണ്ടി അവാർക്കർ 1924 ഏപ്രിൽ 5-ലെ “സത്യവാദ”ത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു് ഇങ്ങനെയാണ്: “ക്നായിത്തോമ്മൻ ചേരമാൻ തമ്പുരാന്റെ തിരുമുല്പാദിൽചെന്ന തിരുമനസ്സറിയിച്ചാറെ ഒരു പെണ്ണിനെ കൊടുത്തു മാർഗ്ഗവും ബോധിപ്പിച്ചു സംഗീതപാലനമെന്നെണ്ടു കെട്ടിക്കൂയും ചെയ്തു. അവർ പൊറുത്തു തെക്കുംഭാഗം.....” വിവിധിയാന്മാരുടെ പാട്ടിലെ ഒരുഭാഗം ഇതിനോടു വളരെ വലിയ സാമ്യം കാണിക്കുന്നു. “അക്കാരും ക്നായിത്തോമ്മൻ ചേരനാചേരമാൻ പെരുമാൾ തമ്പുരാനെ തിരുമനസ്സറിയിച്ചാറെ ഒരു പെണ്ണിനെ കൊടുത്തു അവളെ മാർഗ്ഗവും പൂരിച്ചു സംഗീത പാലകനെന്നെണ്ടു” കെട്ടിച്ചതും ചെയ്തതും പൊറുത്തു തെക്കുംഭാഗമാണ്”.....

ഈ വിവരങ്ങളെക്കൂടും വടക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നതും ഇരിയുന്നതുമായ പാരമ്പര്യം ഒരു ശോചനീയമാണ്. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഒരു ചരിത്രസംക്ഷേപം ഞാൻ താഴെചേർക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഉപരി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. അതിൽ അവയെക്കുറിച്ചു വിശദമായി പറയാവുന്നതാണ്.

അധ്യായം 5.

കനായി തോമ്മായുടെയും കൂട്ടരുടെയും
ദേശാന്തരായിവാസകാരണം.

ഉറഹാവാദം വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല.

1. ക്നായിതോമ്മായും അനപരന്മാരും മലയാളത്തിൽ കടി
യേറിപ്പാത്തതിന്റെ കാരണമായി മത്തായി കത്തനാർ, കയ്പൻ പാദി,
ഇക്വട്ട് റൈട്ടർ മുതലായ നാട്ടുചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, തോ
മ്മാശ്ലീഹായുടെ ചരമാനന്തരം കേരളസഭാഭരണം നടത്തുന്നതിന് മെ
ത്രാന്മാരും വൈദികരുമില്ലാതിരുന്നു എന്നും ഏതെന്നിമിത്തം സഭ നാശോ
ന്മുഖമായ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു എന്നും, ഈ ദുരവസ്ഥയെ പരിഹ
രിച്ച് സഭാസംരക്ഷണം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായിട്ടാകുന്നു എന്നുമാണല്ലൊ
മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഈ കാരണങ്ങളെ ഇങ്ങനെ വി
വരിക്കുന്നു. “മാത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിക്കു
കയും അതിന്റെ നിലനില്പിനായി ഏതാനും അധികാരികളേയും മൂപ്പ
ന്മാരെയും നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. “മാത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാള
ത്തിൽ വിതച്ച ക്രിസ്തീയ വിത്തുകൾ ഏതാനും കൊല്ലത്തേക്കുതാഴെ വള
ന്നിരുന്നു. എന്നാൽ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തോട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തുടൻ
അതേവിധത്തിൽ ജോലിക്കാരും കർത്താക്കാരും ഇല്ലാതെ വന്നതി
നാൽ ക്രമേണ ക്രിസ്തീയമതം ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി.” (P. 64.) ഇവിടെ പൂ
ർവ്വപരവിരുദ്ധമായ രണ്ടുപ്രസ്താവനകളാണു കാണുന്നത്. സഭയുടെ നില
നില്പിനായി “അധികാരികളേയും മൂപ്പന്മാരേയും തോമ്മാശ്ലീഹാനിയോഗി
ച്ചുവെങ്കിൽ ആ അധികാരികളും മൂപ്പന്മാരും വിവിധ പദവികളിൽപ്പെട്ട
വൈദികാധികാരികൾ തന്നെയായിരിക്കണം, എന്നുവെച്ചാൽ, മെത്രാ
ന്മാരും പട്ടക്കാരും ആയിരിക്കണം. ആസ്ഥിതിക്ക് “തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ
തോട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെതുടൻ അതേവിധത്തിൽ ജോലിക്കാരും കർ
ത്താക്കാരും ഇല്ലാതെവന്നതിനാൽ ക്രമേണ ക്രിസ്തീയമതം ക്ഷയിച്ചു തുട
ങ്ങി” എന്നുകൂടിപ്പറയാൻ മി. ജോസഫിനു എങ്ങനെ സാധിച്ചു എന്നു മന
സ്സിലാക്കുന്നില്ല. സഭയുടെ നിലനില്പിനായി അധികാരികളേയും മൂപ്പന്മാ
രേയും ന. പിതാവുനിയമിച്ചെങ്കിൽ അവർ തന്നെയാണു് അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ തോട്ടത്തിൽ അതേവിധത്തിൽ ജോലിക്കാരും കർത്താക്കാരും
ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ. ആസ്ഥിതിക്കു അവരുടെ ജോലിയെ യഥാവിധി
തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു അനന്തിരവന്മാരെ നിയമിച്ചില്ലെന്നു
വിചാരിക്കാനും പറയാനും ഒരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല. “ശ്ലീഹാ
തല്ക്കാലത്തേക്കോ അഥവാ കുറെക്കാലത്തേക്കോ മാത്രം നിലനില്ക്കുന്നതി
നായിട്ടല്ല ഇൻഡ്യയിൽ ക്രിസ്തീയസഭയെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രത്യുത,
നീണ്ടുപോയി സകല ജാതികളേയും പഠിച്ച് പിതാവിന്റെയും പുത്ര

നേരവും പരിശുദ്ധത്വവുമുള്ള നാമത്തിൽ അധികം മാമ്മോദീസാമു
ക്കുവിൻ. നിങ്ങളോട് ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം അചരിക്കുവാൻ അ
വരെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവിൻ. ലോകാധിപനായവരെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കൂടെയുണ്ടായിരിക്കുതാണ്," (മത്തായി 28-19-20) എന്ന് ശ്രീമാ
ന്മാരോട് ദിവ്യരക്ഷകൻ അരുളിച്ചെയ്തതനുസരിച്ച് ലോകത്തിന്റെ അ
തിമഹത്വത്തെ നിലനില്ക്കുന്നതായിട്ടുള്ള സഭയാണ് പ്രേഷകന്മാർ സർവ്വത്ര
സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഈസ്ഥിതിക്കു വി. തോമ്മാശ്രീമാനും
ഇൻഡ്യൻ സഭയെ എന്നാലും നിലനില്ക്കുന്നതിനുവേണ്ട സകല ഏല്പാടുക
ളോടുകൂടെയാണ് ബീജാവാഹനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട
തില്ലല്ലോ. ഇപ്രകാരം സഭ നിലനില്ക്കണമെങ്കിൽ ജനങ്ങളെ വേദാചാര
രവിശ്വാസാദികളിൽ അനുകൂലമായി നയിപ്പിക്കുന്നതിനു വൈദികഗണനം
അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പുരോഹിതപരമ്പര
യെ സംരക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ അതിനാവശ്യമുള്ള അറിവ്, വൈദികവൃത്തി
മുതലായവയെ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടപോയ റമ്പാന്മാർ അഥവാ ഗുരുക്കന്മാ
രും അവശ്യമാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല വൈദികസ്ഥാനം നിലനിറുത്തിക്കൊ
ണ്ടുപോകുന്നതിലേക്ക് മേല്പട്ടക്കാരും കൂടിയേ മതിയാവൂ. ഏതൻമൂലം ഈ
വക ഏല്പാടുകളെല്ലാം ശ്രീമാൻ ഇവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളത് രക്ഷകനായ
ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയോഗത്തോടും ഇതരപ്രേഷകരുടെ പ്രവർത്തികളോടും
പുർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. പേദകാഴ്ചയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു റമ്പാന്മാർ
എന്ന ഒരു ഗുരുസംഘം യുദമാർക്കുണ്ടായിരുന്നതായി ശ്രീമാന്മാരുടെ നട
പടി 5-ാമദ്ധ്യായം 34-ാംവാക്യത്തിൽനിന്നു നമുക്കറിയാം. അവിടെ ഗമാ
ലിയേലിനെപ്പറ്റി "മല്ലെപ്പ് നാമോസ" "വേദാദ്ധ്യാപകൻ" എന്നാണ്
പറയുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ നടപടിപ്പുസ്തകം 13-ാമദ്ധ്യായം
1-ാംവാക്യത്തിൽ അന്ത്യോക്യാസഭയിൽ ഗുരുക്കന്മാരായ മല്ലാന്മാർ അഥവാ
റമ്പാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യോക്യാസഭയിൽ
മറുശ്രീമാന്മാർ ഗുരുക്കന്മാരായ റമ്പാന്മാരെ ഏല്പുത്തീയതുപോലെ
യാണ് വി. തോമ്മാ കേരളത്തിൽ പട്ടക്കാരായ ചിലരെ റമ്പൻപദവിയിൽ
നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്."

"ശ്രീമാന്മാരുടെ ഉപദേശം" എന്നുപേരായ ഒരു പുരാതന സുറി
യാനിരേഖയിൽ പൂർവ്വസഭയിലെ നടപടികളെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താ
വിച്ചിരിക്കുന്നു. "ശ്രീമാന്മാർ സ്ഥാപിച്ച സഭകളിൽ അവരുടെ മരണ
ശേഷം മാഗ്നിപ്പർകളും ഭരണകർത്താക്കന്മാരും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. വി. പ്രേ
ഷകന്മാർ അവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതും ശ്രീമാന്മാരിൽനിന്നു കേട്ടറിഞ്ഞിര
ുന്നതുമായ സകല സംഗതികളേയും അവർ ആജീവനാന്തം ജനങ്ങളെ അ
ഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെയും അവർ ശ്രീമാന്മാരിൽനിന്നു കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്ന
വയും, യാക്കോബ് ഓറശ്ശേമിൽനിന്നും ശൈമോൻ (പത്രോസ്) റോമയിൽ
നിന്നും യോഹന്നാൻ അപ്പൊസോസിക്നിന്നും മക്കോസ് അലക്സന്ദ്രിയ
യിൽ നിന്നും അന്ത്രയോസ് പ്രിജിയായിൽനിന്നും, ലൂക്കാ മാസിഡോനിയ

യിൽനിന്നും യുദ്ധത്തോമ്മാ ജന്മസ്ഥലത്തിൽനിന്നും എഴുതിയിരുന്നവയേയും തങ്ങളുടെ മരണസമയങ്ങളിൽ വിൻഗാമികളായ സ്വപ്രശിഷ്ടന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ലൂക്കാ എഴുതിയിട്ടുള്ള അപ്പസ്തോല നടപടികൾ ക്രിസ്തീയസഭകളിൽ എപ്രകാരം വായിക്കപ്പെടുന്നുവോ അതുപോലെതന്നെ ശ്രീഹനന്തരുടെ ലേഖനങ്ങളും അംഗീകരിക്കപ്പെടണമെന്നും, സകല ദേവായങ്ങളിലും വായിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും സ്വപ്രശിഷ്ടന്മാരോടു അവർ അജ്ഞാപിച്ചു. ജയിൽനിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു ശ്രീഹനന്തർ സുവിശേഷപ്രസംഗംചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അപ്പോസ്തലം എഴുത്തുകളെച്ചിരുന്ന എന്നും അവർ സ്ഥാപിച്ചസഭകളിൽ ഏക വിശ്വാസവും ഐക്യമത്രയും ഏകാധിപത്യവുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതികളാണ്.” (മാത്തോമ്മാ ക്രി. അ. 4 P. 123-125)

തോമ്മാ പദ്യം ഉറഹ്വാദത്തെ വെണ്ഡിക്കുന്നു.

2. “പോർട്ടുഗീസുകാർ ജന്മസ്ഥലത്തിൽ വന്നകാലത്തു് ഭക്ഷിണഭാരത്തിൽ വി. ശ്രീഹനന്തരുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തെ ലക്ഷ്യീകരിക്കുന്ന അനേകം പാട്ടുകൾ മാത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ ഹിബ്രീയഭാഷയിൽ പാടിവന്നിരുന്നതു അവർ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. താദൃശമായ ഒരു പുരാതനഗാനമാണു് തോമ്മാപദ്യം. ഇതു് വി. ശ്രീഹനന്തരുടെ ശിഷ്യനായ നിരണത്തു് മാളികയിൽ തോമ്മാ എന്ന വൈദികൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു ക്രി. 1601-ൽ തോമ്മാ എന്നു പേരുള്ള മറ്റൊരു പുരോഹിതനാൽ സംക്ഷിപ്തമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്.” (മാ. തോ. ക്രി. അ: 3. 61) ശ്രീഹനന്തരുടെ വന്ന കാലം, യുദ്ധന്തർ മുതലായി അനേകരെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ചേർത്തശേഷം ചെയ്ത ഏല്പാടുകളെ പ്രസ്തുത ഗാനത്തിന്റെ താഴെ കുറിക്കുന്ന വരികളിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

55-66

“പന്തകൾക്കായ് സ്ഥാപിച്ചവിടെ

സ്ത്രീപാത്രങ്ങളുടെ അലയവും
വേദഗുരുക്കളുമാചാര്യർക്കു-
മാവാണായൊരു നന്മകളും
വേദരഹസ്യത്തിന്നറിവുകളും
പരസമ്മതമായ് താൻ നൽകി
അരമാളെന്നൊരുമനവനാകും
അത്രയോസെന്നാളുടെ
മരുമകനാകേപ്പായിക്കു
കല്പിച്ചതാൻ ഗുരുപട്ടം
കല്പാം കേപ്പായെക്രട്ടാക്കി
ഭക്ഷിണഭേദം താൻപോയി.
ചന്ദ്രപുരിയുടെ അരചന്ദ്രനാകും
പത്രോസു് പൗലോസെന്നിവരിൽ
സുന്ദരാനാകും പൗലോസിന്നപ്പോൾ

229-235

മേലൂട്ടം താൻ കല്പിച്ചു.
 അയാളുടെ കീഴ് വാലകരാറു
 വേദചാതുന്മാരേയും
 അയാളുടെ ആ വിശ്വാസികളുടെ
 ഭരണത്തിനായി കല്പിച്ചു.
 തന്നോടെപ്പോഴും വിരിയാത്തോ-
 രൊന്നാംശിഷ്യൻ കേപ്പായെ
 തന്നെയെങ്കിടയിരിപ്പിച്ചി-
 ടയാളുടെ തലമേൽ കൈവെച്ചു
 തന്നുടെ വിശ്വാസികളുടെ ഭരണം
 അയാളെ തന്നേല്പിച്ചതിനാൽ
 തന്നെപ്പോലെവർ കൈക്കൊൾവാനും
 വിരവോടെതാൻ കല്പിച്ചു."

തെക്കുംഭാഗരുടെ പുരാതനങ്ങൾ എന്ന പറയപ്പെടുന്ന പാട്ടുകളേക്കാൾ വളരെയധികം പുരാതനവും വിശ്വാസയോഗ്യവുമായ ഈ ഗാനത്തിൽ വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തിലും ചോഴമണ്ഡലത്തിലും കേപ്പാ എന്നും പെരുലോസെന്നും നാമധാരികളായ രണ്ടുമെത്രാന്മാരെ അഭിഷേകം ചെയ്തതായും മറ്റുവൈദികരേയും റമ്പാന്മാരെയും മറ്റും നിയമിച്ചതായും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു തെക്കുംഭാഗരുടെ നവീനവാദമായ "തന്നിസ്സറിയാനി-ക" നാനായ-വാദ"ത്തിനു താങ്ങായിട്ടും അടിസ്ഥാനമായിട്ടും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ചരമാനന്തരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു എന്നും മറ്റും വണ്ണനാഭേദങ്ങളോടുകൂടിയ "ഉറഹാവാദം" എന്നു കുന്നു.

"ശ്ലീഹാ പട്ടക്കാരു മാത്രമേ കേരളത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ എന്നു പറയുന്നവരുമുണ്ട്. അതുതീരെ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. പ്രത്യുത അവരുടെ പ്രസ്താവം വാസ്തവിക്കമെന്നു ഗണിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ അജ്ഞയ്ക്ക് പ്രതികൂലമായിട്ടാണ് ശ്ലീഹാ പ്രവർത്തിച്ചതെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. മിശിഹാ സ്വശിഷ്യന്മാരായ പ്രേഷകന്മാരെ അയച്ചിട്ടുള്ളത് അവർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ചെന്നു തന്റെ സഭയെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു സഭാപരിപാലനം ചെയ്തു അതിനെ നിലനിറുത്തേണ്ടവരായ മെത്രാന്മാർ ഇല്ലാതെ എങ്ങനെയാണു കാഴ്ച സാധകമാവുക?

"തോമ്മാശ്ലീഹാ ഉറഹായുടെ മെത്രാനു പ്രത്യക്ഷീഭൂതനായി സംഗതികളറിയിച്ചു എന്നു പറയുന്ന ഭാഗവും വിശ്വാസയോഗ്യമായി ഗണിക്കാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇതു വാസ്തവമെന്നു സമ്മതിക്കുന്നവർക്കും തോമ്മാശ്ലീഹാ തെക്കേജന്മ്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭയ്ക്കു മറ്റു പ്രേഷകന്മാരാൽ ഇതരരാജ്യങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മിശിഹായുടെ സഭയോടു യാതൊരു സംബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും അങ്ങനെ ഒരു സഭയെ അദ്ദേഹം ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചത് കേവലം അബദ്ധമായിപ്പോയെന്നും തന്നിമിത്തം പേ

യ്യാരാജ്യത്തെ സഭയിൽനിന്നു മെത്രാന്മാരും വൈദികരും മറ്റും വന്നു കേരളത്തിലെ സഭയോടു ഏകീഭവിച്ചു അതിനെ രക്ഷിക്കണമെന്നും മറ്റും വി. ശ്രീമാ പശ്ചാത്തപപ്പൂർവ്വം പ്രസ്തുത ഉറഹയുടെ മെത്രാനോടായിച്ചു എന്നും പറയേണ്ടതായിവരുന്നു. ഇതു സ്വീകാര്യമല്ലല്ലോ. തോമ്മാശ്രീമാ എന്നല്ല മറ്റുയാതൊരു പ്രേഷകനും അന്യോന്യ സംബന്ധവും കൈപ്പാടും ഇല്ലാത്തതായും വല്ല ജാതിക്കും അഥവാ പ്രത്യേകസ്ഥലത്തിനോ മാത്രമായും ഏതൊരു സഭയെങ്കിലും സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. മിശിഹാ അവരോടുകൂടിയതും ഉപദേശിച്ചതുമായ സമ്സംഗതികളും ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാജാതിജനങ്ങളേയും പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതും അജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാലാണ് ഒന്നോടൊന്നു വാപരീതമായ വിശ്വാസവും പരസ്പര വിരുദ്ധമായ കല്പനകളും ആരെയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ശ്രീമാന്മാർക്കു അസാധ്യമായിരുന്നത്; എന്നുമാത്രമല്ല, അവരെല്ലാം റൂഥാദർശനങ്ങൾ അനുഗ്രഹിതന്മാരായിരുന്നതിനാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് അശക്തന്മാരുമായിരുന്നു. ഏതന്മൂലം, പത്രോസ്, അന്ത്രയോസ്, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബു എന്നിവർ അതതു രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രസംഗഭാരം സ്ഥാപിച്ച സഭകളിൽ പഠിപ്പിച്ച വിശ്വാസവും കല്പനകളും തന്നെയുണ്ടെന്ന് ഇൻഡ്രാസഭയിൽ വി. തോമ്മാശ്രീമാ ഏല്പിട്ടത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നു വിശദമാകുന്നു. പ്രസ്തുത ശ്രീമാന്മാർ ഏല്പിട്ടത്തിയ സഭകളോടു നമ്മുടെ പ്രേഷകനാൽ സ്ഥാപിതമായ സഭക്കും അധികാരം, വിശ്വാസം മുതലായ സാരമായ എല്ലാസംഗതികളിലും പരസ്പര സംബന്ധവും ഐകത്വപ്രവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നു.” (മാ. തോ. ക്രി. അ: 493-4)

കേരളീയ നസ്രാണികളും ചേർച്ചയും ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നു.

3. മെത്രാന്റേയും വൈദികരുടെയും അഭാവത്താൽ കേരളീയസഭ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആയിരുന്നു എന്നും മറ്റും പറയുന്നവർക്കു മേൽക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ന്യായം ഒരു കണ്ണുകോടാലിയാണ്. കേരളീയർക്കു സുറിയാനിക്കാരായ ചേർച്ച മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുമായി ആദ്യശതാബ്ദങ്ങളിൽ ധാരാളം കൂട്ടുകെട്ടും പോക്കുവരവും കൂടുവടവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു പരക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ചരിത്രവസ്തുതയാണ്. ഇങ്ങനെ ഇതര ക്രിസ്തീയകേന്ദ്രങ്ങളുമായി കൂട്ടുകെട്ടിലും സമ്പർക്കത്തിലും വർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളീയസഭക്ക് മെത്രാന്റേയും വൈദികരുടെയും അഭാവവും തദ്വാരാ അധഃപതനവും സംഭവിച്ചു എന്നു പറയുന്നത് വെറും അസംബന്ധം മാത്രമാണ്. മാത്രമല്ല, ഉറഹായിലെ മാർയ്യാസപ്പമെത്രാൻ കാഴ്ചയുണ്ടായി എന്നു പറയുന്ന കാലത്ത് ഉറഹായിൽനിന്നു ഇങ്ങനെ ഒരു മെത്രാൻ വരാപ്പെട്ടു പോന്നിട്ടുള്ളതായി അവിടെ ഐതിഹ്യമില്ലെന്ന് ഫോർട്ടസ്സ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യം കൂടെ നാം അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ ഈ കഥയുടെ കള്ളത്തരവും വെളുത്തതും വെളിവാകുന്നതാണ്. അതിനാൽ മി. ചാഴികാടൻ “അന്നു (ക്രിസ്തുമതം മലയാളത്തു വളരെ അധഃപതനം ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു) ക്രിസ്തുമതം മലയാളത്തു വളരെ അധഃപതനം

നത്തിലും സുറിയായിൽ ഏറ്റവും വലുതായ നിലയിലും ഇരുന്നിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു കാണിക്കാൻ വേറെ ന്യായങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഇതിനും പുറമെ, ക്നായിത്തൊമ്മനും കൂടരംകൂടി പൊളിട്ടുപോന്നതു ഫോർട്ടെസ്ക് പറയുന്നതുപോലെ സാഫോർ ഒപിതിയന്റെ ഉഗ്രമായ പേദാഹിസനിമിത്തമാണല്ലോ. അപ്പോൾ ആ ഭാഗങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതം വർദ്ധിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നുപറയാൻ ആർക്കുതാഴെ?

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു മലയാളസഭയിൽ

മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നു.

4. ആകയാൽ മാന്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തു സ്ഥാപിച്ച മെത്രാനു അന്നന്തരഗാമികളുണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്ര രേഖയൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെയും അതിനാൽ മലയാളസഭയിലെ ആടുകൾക്ക് ഇടയ്ക്കില്ലായിരുന്നു എന്നു ഒരിക്കലും സങ്കല്പിക്കാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ “മാന്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തു സ്ഥാപിച്ച മേല്പട്ടക്കാർ അന്നന്തരഗാമികളുണ്ടായിരുന്നെന്നും അപ്പർ മൂന്നാം ശതാബ്ദപൂർവ്വം ഇൻഡ്യസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്നു എന്നും ഉള്ളതിലേക്കു വിലയേറിയ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അവ ആദ്യശതവർഷങ്ങളിൽ സുറിയാനിക്കാർ നൽകപ്പെട്ടതും ഇപ്പോൾ കോട്ടയം സെമ്മിനാരിയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആയ താമ്രശാസനങ്ങളാണ്.” (മെ. തോ. ക്രി. 4. P 97) ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ മെമ്പേട്ട കൊടുക്കപ്പെട്ടത് നസ്രാണികളുടെ അക്കാലത്തെ പ്രധാന മതാഭ്യർത്ഥനയായ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ മെത്രാനാണ്. അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ രണ്ടു തരങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടാം. ഒന്നാമത്തെ ശേഖരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവ പ്രഭുസ്ഥാനത്തെയും അതിനോടുചേർന്ന നികുതി മുതലായ ചില വരുമാനങ്ങളേയും സംബന്ധിക്കുന്നവയും രണ്ടാമത്തെ ഗണത്തിൽ ചേർന്നവ സാമൂഹികമായ പല ഉന്നത പദവികളേയും വിശേഷാലകാശങ്ങളേയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നവയുമാകുന്നു. ആദ്യത്തേതുകൊണ്ട് നസ്രാണികളുടെ മതത്തലവന് പ്രഭുസ്ഥാനവും ഒടുവിലത്തേതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു പല ഒന്നെട്ടുവകാശങ്ങളും സിദ്ധിച്ചു. പ്രസ്തുത അവകാശങ്ങളിൽ പലതും പിതാക്കളുടെ പട്ടത്തിൽ എല്ലാ നസ്രാണികൾക്കും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

“രണ്ടാമത്തെ മെമ്പേട്ട കൊല്ലത്തെ തരീസാപള്ളിക്കും അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന സകല നസ്രാണികൾക്കുംകൂടി അക്കാലത്തെ മെത്രാനായ സബറിശോയാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടതത്രെ. പ്രസ്തുത സബറിശോ ആദ്യ മെമ്പേട്ടകിട്ടിയ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ മെത്രാന്റെ അന്നന്തരഗാമിയും തന്മൂലം പ്രഭുസ്ഥാനവും പല നികുതിയനുഭവങ്ങളും സിദ്ധിച്ചനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്ന ആളാണ്. കൊല്ലത്തെ തരീസാപള്ളി ഇദ്ദേഹം മുഖാന്തിരമാണു പണിയിക്കപ്പെട്ടത്. ആ പള്ളിക്കു പല വരുമാനങ്ങളും പള്ളിയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് 72 സ്ഥാനപദവികളാദിയായ പല അവകാശങ്ങളും ഒരു മെമ്പേട്ടമൂലം ഇദ്ദേഹം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. സബറിശോ പള്ളിക്കു മെമ്പേട്ട കൊടുത്തത് അന്നു കേരളത്തിലെ ചക്രവ

ത്തിയായിരുന്ന സ്ഥാനരവിഗുപ്തന്റെ അനുമതിയോടും കൊല്ലം നഗരത്തിന്റെ നാടുവാഴിയായിരുന്ന വേണാട്ടു (തിരുവിതാംകൂർ) രാജാവിന്റെ സമ്മതിയോടും കൂടിയാണ്. സബറിശോപള്ളിക്കുവേണ്ട വസ്തുക്കൾ കൊടുക്കയും വരുമാനങ്ങൾക്ക് വഴി തുറക്കുകയും ചെയ്യുകയുടനെ അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് 72 സ്ഥാനപദവികളേയും കല്പിച്ചു നൽകി. അതിനെ സംബന്ധിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന മുതൽപ്പറഞ്ഞതു സബറിശോയുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടതായ സമസ്ത കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളേയും പറ്റി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നെന്നാൽ പ്രസ്തുത 72 പദവികളും അദ്ദേഹം കൊടുത്തത് അക്കാലത്തു കേരളത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതിപ്രകാരമാകുന്നു. അതിനാൽ ആ പദവികളെല്ലാം കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഒട്ടാകുന്നതായ സംബന്ധിക്കുന്നവയാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.ഇതിലേക്കു വേണാട്ടടികളുടെ (രാജാവിന്റെ) സമ്മതി സബറിശോ പ്രത്യേകിച്ചു വാങ്ങിയതു പള്ളിസ്ഥലവും വസ്തുക്കളും ആ രാജാവിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ആയിരുന്നതിനാലത്രെ. ഇപ്രകാരം പ്രസ്തുത ചെമ്പേഴുകൾ രണ്ടും വഴിയായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു നസ്രാണികളുടെ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പ്രമുഖമായും പല നികുതിയനുഭവങ്ങളും ആണ്.

നസ്രാണികളുടെ ഉന്നത നിലയേപ്പറ്റി പോർട്ടുഗീസ് സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

5. “നസ്രാണികൾക്കും അവരുടെ മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ചെമ്പേഴുകൾ മുലം കിട്ടിയ സ്ഥാനപദവികളും അവകാശങ്ങളും വെരുമാക്കുമാരുടെ രാജവാഴ്ചയവസാനിച്ചശേഷവും അവർ നിരന്തരമായി അനുഭവിച്ചു പോന്നു. കേരളഭൂമിയെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും അവയെ അഭരിച്ചുപോന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിറങ്ങിയ 16-ാം ശതവത്സരത്തിൽ നസ്രാണികൾ പ്രസ്തുതാവകാശങ്ങളെ എല്ലാം അനുഭവിച്ചു വരുന്നതായിക്കണ്ടപ്രകാരം അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ രേഖാമൂലമായ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ചിലതുകളെതാമെ വേർക്കുന്നു.

(1) നസ്രാണികൾ സമുദ്രയാവസ്ഥയിൽ നായന്മാരേക്കാൾ ആഭിജാത്യമുള്ളവരാണ്. അവരോടു സഹോദരഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നതു ഒരു ബഹുമാനമായി നായന്മാർ കരുതുന്നു. നസ്രാണികൾ അവരെ തൊടുക കൂടി ചെയ്യുന്നില്ല. (2) അവർ ബ്രഹ്മണരോടു സമന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടാതെ, തന്നിമിത്തം ബ്രാഹ്മണർ കഴിഞ്ഞാൽ അവർ കേരളീയജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സാമൂഹ്യാവസ്ഥകൊണ്ടു ഉയർന്നിലയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. (3) കമ്മാളർ ആഭിയായ ജാതികളുടെ രക്ഷകന്മാരും നസ്രാണികളാകുന്നു. ആ ജാതിക്കാരെ യാതൊരുതരം ഏതെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചു എന്നുവന്നാൽ ഉപദ്രവിയെക്കൊണ്ടു പർവ്വാരം ചെയ്യിക്കൊടുക്കുവാൻ അവർക്കവകാശമുണ്ട്. (4) രാജാവിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയുമെല്ലാത്തെയും അധികാരികളിൽ മറ്റൊരാൾ അവരുടെമേൽ സിവിൽസംബന്ധമായും ക്രിമിനൽ

സംബന്ധമായും (സിദ്ധിലധികാരം അവരിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.) ആധിപത്യമില്ല. (5) ആരെങ്കിലും അവരുടെ സ്ഥാനപദവികളെയൊക്കെ അവകാശങ്ങളെയൊക്കെ ലംഘിക്കുന്നതായാൽ സമൂഹംമേൽ അവരായ പരിഹാരം ചെയ്യിക്കുന്നതിന് അവർക്കധികാരമുണ്ട്. (6) ഒരു നസ്രാണിയെ ഇതരമതാനുമായികളിലൊരുകിലും അടിച്ചാൽ അടിച്ചയാൾ മരണശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രീഭൂതനാകുന്നു. ഏകിലും അടിക്കപ്പെട്ടയാളിന്റെ അവസ്ഥാഭേദമനുസരിച്ചു പൊന്നുകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോ നിർമ്മിതമായ ഒരുരൂപമാകട്ടെ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു കാണിക്കുകയൊക്കെ പള്ളിക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ട് ശിക്ഷയിൽനിന്നൊഴിയുന്നതിന് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (7) നസ്രാണികൾ പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. (8) അവർക്കു പണ്ടുചെയ്ത ചാന്നാമ്പാൽപ്പട്ടെ സേനാനികളെയാണ്. (9) ബ്രാഹ്മണാലയങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ സ്വന്തഗൃഹങ്ങളുടെ പുരോഭാഗത്തു പടിപ്പുരകൾ വെക്കുന്നതിനവർക്കു അർഹതയുണ്ട്. (10) ബ്രാഹ്മണർ, പ്രഭുക്കന്മാർ തുടങ്ങിയവരെപ്പോലെ ഇവർക്കു അനല്പരത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് അവകാശം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. (11) രാജസമക്ഷം പരവിരുന്നിമേൽ ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള വിശേഷ സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കുണ്ട്. (12) നസ്രാണികളുടെ മെത്രാൻ രാജകീയ പദവികളും ബഹുമാനങ്ങളുമുള്ള ഒരാളാണ്. ക്രിമിനൽ കേസുകളൊഴിച്ചു വൈദികമായും ലൗകികമായും ഉണ്ടാകുന്ന സ്കല സിവിൽ കേസുകളിലും ന്യായാധിപതി അദ്ദേഹവും അർക്കിയാക്കോനമാണ്. നസ്രാണികളും അവരുടെ മെത്രാനും അനുഭവിച്ചുവന്നതായി മേൽപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം പ്രസ്തുത വെമ്പേടുമൂലം സിദ്ധിച്ച സ്ഥാനപദവികളാണ്." (മാതേന്തമ്മാ ക്രി. അ. 7. ല. 5.)

**കുന്നായി തോമ്മായിക്കു പദവികൾ ലഭിച്ചു
എന്നു പറയുന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ കേരള
നസ്രാണികൾമൂലം ആയിരിക്കണം അവ ലഭിച്ചത്.**

6. ഇങ്ങനെ കേരളീയ നസ്രാണികളുടെ നേതാക്കന്മാരായ മെത്രാന്മാരും തലവരും ജനങ്ങളും ലോകദ്രഷ്ടിയിൽപോലും സർവ്വമാ പ്രശസ്തപരമാനുമായി ഒരുനൂറ്റാണ്ടിലധികം കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് കുന്നായിതോമ്മാനും കൂട്ടരും 345-ൽ പേർപ്പൂയിലെ വേദഭരതക്കും ഭയന്ന് മലങ്കര അഭയം പ്രാപിച്ചത്. അഭയാർത്ഥികളായ അതിഥികളെ പ്രശ്നപരമാനുമായ കേരളക്രിസ്ത്യനീകൾ സ്വദേശം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ കേരള ചക്രവർത്തിമാരുടേയും ബ്രാഹ്മണാഭ്യർത്ഥിച്ചു അതിക്കാരേയും ദ്രഷ്ടിയിൽ അടിനവാഗതന്മാരായ വിദേശീയർ തീർച്ചയായും ശ്രേഷ്ഠാംശജനെന്നു അവർക്കു പൂർണ്ണബോദ്ധ്യമുള്ള നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളോടൊപ്പം അഭിജാത്യമുള്ളവരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവർക്കു മുമ്പേ മേന്മാർ മാത്രമായിരുന്നു. ആ കളങ്കത്തെ തങ്ങളുടെ വിദേശീയ സഹോദരങ്ങളിൽനിന്നു നിർമാർജ്ജനം ചെയ്ത് അവരെ തങ്ങളോടു സമീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കേരളക്രിസ്ത്യനീകർക്കു ചക്രവർത്തിയുടെ വകുലുണ്ടായി

രുന്ന സ്വാധീനശക്തി ഉപയോഗിച്ചതന്നെ ആയിരിക്കണം ഈ ദേശാന്തരായിവാസിയായ കന്നായിക്കാമ്മാലിന്റെ അയാളുടെ അനുചരന്മാർക്കും പുറംകൂട്ടത്തിനും വിട്ടു വന്നിരുന്നതിന്നു തുല്യമായ പദവികളും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ശ്രേഷ്ഠകവിയായ കേരളചക്രവർത്തി തന്റെ നാട്ടിൽ അഭയാർത്ഥികളായി വന്നുകയറിയ ഈ “ചരത്ത” വർഗ്ഗത്തിന്നു രാജകീയ പദവികളും മറ്റും ഉടനെ നൽകി നാട്ടിലെ ഉന്നതകലകാരന്മാരെപ്പോലും കളയ്ക്കുന്ന ഈ ഹരിജനത്തിന്നു ഒരു വഴിയുണ്ടല്ലോ. ഹിന്ദുക്കൾക്കു തങ്ങളുടെ ജാതിശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പ് ഒരു ചെറുതന്നെയാകാം. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാനത്തും മറ്റുവേണ്ടിപ്പോട്ടു ചേർന്നു ഗുണപരമകൃഷ്ണാൽ സമാധാനത്തോടെയായിരുന്നാൽപോലും “ജാതി” ദൃഷ്ടിയിൽ കൂടി നോക്കുമ്പോൾ അവർ പ്രത്യേകിച്ച് പുരാതന ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ, അധമന്മാരും മദ്ദേഹ് മന്മാരും തന്നെയായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ പ്രാബല്യംകൊള്ളാത്ത, സർവ്വധികാര വിഭജിതനായിരുന്ന മെനോസിനു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കരമുറയെന്നപോലെ തങ്ങൾ അതുലോന്നാമി ഭവിക്കുമെന്നു ശക്തിച്ച് പിന്മുറിയ സുറിയാനി വൈദികരുണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചരിത്രവസ്തുത അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ, പുറംകൂട്ടത്തിൽനിന്നും പ്രാമുഖ്യംകൊള്ളാത്ത വംശജന്മാർക്ക് - വിദേശികളുടെ ജാതിസംബന്ധമായ നിലത്തെപ്പറ്റി ഒരു അവജ്ഞാപൂർവ്വമായ ചിന്താഗതിയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമാകും. അതിനാൽ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്വാധീനശക്തി ഉപയോഗിച്ചും ശുപാർശനിമിത്തവുമായിരിക്കണം വിദേശീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സ്ഥാനമാനങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കും ലഭ്യമായത്. ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളോടു സമനിലയെ പ്രാപിച്ചതിനാൽ അപ്പോൾമുതൽ കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ വിദേശക്രിസ്ത്യാനികളുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. അതിനാൽ “വിദേശികളായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കേരളരാജാവു പുറംകൂട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുപയോഗിച്ചിരുന്ന മേൽക്കുലങ്ങൾക്കുള്ള ഉയർന്ന സ്ഥാനപദവികൾ നൽകി സമപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു അവർ ചാർച്ചവേട്ടക്കാളിൽ ലയിച്ചുചേർന്നു ഏകമായി” എന്ന് ചരിത്രകാരനായ പിടികയ്ക്കൽ യൗസപ്പപ്പാൻ പാഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വെറും പരമമർമ്മമാണ്. മി. ചാഴിക്കാടൻ അതുതീരെ പിടിക്കുന്നില്ല! അയാൾ അവരണികളിൽ മൂന്നുപോളു മ്ഹ് മിന്നമാണ് 29—വേദാന്ത ബ. പിടിയേക്കലച്ചതെന്ന് ടി വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചതിന്റെ മദ്ധ്യേ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. അന്യന്റെ ഒരു വാക്യമുദ്ധരിക്കുമ്പോൾ അതു ശരിയായി ചെയ്യാൻ മി. ചാഴിക്കാടൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. “പുറംകൂട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുപയോഗിച്ചിരുന്ന മേൽക്കുലങ്ങൾക്കുള്ള ഉയർന്ന സ്ഥാനപദവികൾ നൽകി” എന്ന ബ. പിടിയേക്കലച്ചതെന്ന് വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചാൽ മി. ചാഴിക്കാടന്റെ രൂപകാന്തത്തിൽ കൂടിക്കടന്നപ്പോൾ “പുറംകൂട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മേൽക്കുലങ്ങൾക്കുപയോഗിച്ചിരുന്ന ഉയർന്ന പദവികൾ നൽകി” എന്നായി. അതിന്റെ പിന്നാലെ മോളാർച്ചികളെപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നതിനാൽ തന്റെ ഈ വിദ്യകണ്ടു പിടിക്കാൻ കള്ളകളുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കുന്നതായിവേണം അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ. ഇതി ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച ബ. ബുദ്ധിമുട്ടാൻ പറയുന്നതുകൂടെ കാണേണ്ടതാണ്. “ചേരമാൻ പെരുമാൻ ഒരു പള്ളിയും

പട്ടണവും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിലേക്കായി അനക്കോലാൽ 244 കോർട്ടു ക്നായിത്തൊമ്മൻ കൊടുത്തു എന്നു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ഈ സ്ഥലം മഹാദേവർ പട്ടണത്തിന്റെ ഒരംശവും അതോടു തൊട്ടുകിടന്ന പ്രദേശവും അധീനനെന്നല്ലാതെ മഹാദേവർ പട്ടണം തന്നെയാണെന്നു അനുമാനിക്കുന്നതിനു യാതൊരുവഴിയും കാണുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ മേൽ 4-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മഹാദേവർപട്ടണം മെത്രാന്റെ അധീന ഭൂമിയും 'മണിഗ്രാമം' വിരരാലവ ചക്രവർത്തിയാൽ അതിനു നൽകപ്പെട്ട ഉപപദവമാകുന്നു. ക്നായിത്തൊമ്മൻ തനിക്കു ലഭിച്ച ഈ സ്ഥലത്തു വിശേഷാൽ ഒരു പള്ളിയും സ്വന്തഭവനവും മറ്റു പലവിടകളും പണിയിച്ച ഒരു പട്ടണമായി അതിനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി, മഹാദേവർ പട്ടണത്തോടു സംയോജിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനും അദ്ദേഹം വഴിയായി സകല നസ്രാണികൾക്കും പല സ്ഥാനപദവികളും അവകുളെ ലക്ഷിക്കുകയെന്ന ചെമ്പേടും കൊടുക്കപ്പെട്ടു എന്നുകൂടി പാരമ്പര്യവർത്തമാനമുണ്ട്. ഈ സ്ഥാനപദവികളൊക്കെയും ഏതദ്ദേശീയരായ നസ്രാണികൾക്കു പെരുമാൾ മുന്പേതന്നെ കൊടുത്തിരുന്നതായി മുൻപകുണ്ടളിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചുവരുന്നതാണ്. എങ്കിലും നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനപദവികളും ചെമ്പേടും അദ്ദേഹം വഴിയായി പാരദേശികന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടും ഈ രണ്ടുവകുപ്പുകാരും അന്യോന്യം സങ്കീർഭിച്ചു പിന്നീടു ഏകജനക്കൂട്ടമായി തീർന്നുകൊണ്ടും ക്നായിത്തൊമ്മൻ സകല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും പേണ്ടി ചെമ്പേടും മാനുപദങ്ങളും വാങ്ങിച്ചു എന്നൊരു വർത്തമാനം പാരമ്പര്യ നൽകുന്നതിന് ഹേതുവായി." (അ. 7. P. 35.)

ക്നായിത്തൊമ്മൻ വഴിയല്ല കേരളനസ്രാണികൾക്കു പദവികൾ ലഭിച്ചത്.

7. അതിനാൽ മി. മാഴിക്കാടൻ 109-10 എന്നിവശങ്ങളിൽ പറയുന്നത് അബദ്ധമാണ്; അതായതു, ക്നായിത്തൊമ്മൻ ലഭിച്ചു എന്നു പറയുന്ന എഴുപത്തിരണ്ടു പദവികളുടെ ഒരു പട്ടിക കൊടുത്തശേഷം പറയുന്നു: "മേൽ വിവരിച്ച സ്ഥാനമാനങ്ങളും പദവികളും ക്നാൻതോമ്മാക്കു ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മലങ്കായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയും പദവിയും വളരെ ഔന്നത്യനിലയെ പ്രാപിച്ചു. രാജാക്കന്മാർക്കും രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുമുള്ള പല പദവികളും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു അവകാശമായി. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥാനം ബ്രാഹ്മണരേക്കാൾ ഉയർത്തും കുറയാത്തതും പല സംഗതികളിലും രാജകുടുംബാംഗങ്ങളോടു സമത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ഈ സ്ഥാനമാറിമകൾക്കു മലങ്കരസുറിയാനിക്കാർ ക്നാൻതോമ്മാക്കോടും ക്നാൻ സമുദായത്തോടും എന്നാളും കടപ്പെട്ടവർ തന്നെ." "ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റി ജർണലിൽ" "മലയാളത്തെ പ്രാചീനസഭയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകൾ" എന്ന ഒരു പ്രൗഢലേഖനത്തിൽ ക്നാൻ പാർക്കർ ചാർൽസ് സ്വാൻസ്റ്റൻ എന്ന ചരിത്രപണ്ഡിതൻ ഇപ്രകാരമെഴുതിയിരിക്കുന്നു: "ക്നായിലെത്തോമ്മാ, പെരുമാൾ രാജാവിന്റെമേൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തിമൂലം മഹനീയങ്ങളും വിസ്തൃതങ്ങളും

ഉമായ പല പദവികളും കരസ്ഥമാക്കി. കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്നത്തെ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ അവ അഭംഗമായി അനുഭവിച്ചു പോരുകയും മാതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉൽകൃഷ്ടജാതിക്കോരോടു തുല്യമായ ഒരു സ്ഥിതിയിലേക്കുയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വൈദികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ മെത്രാന്മാരെ വിധിയാളന്മാരായി സ്വീകരിക്കുകയും അവർ ലൗകികവും ആത്മികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അധികാരം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു..... ഒരു ഹൈന്ദവരാജാവിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്തു ഏതായാലും ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടായിരുന്നോ, അത്രയധികം അദ്ദേഹത്തെ മറുജവർ ബഹുമാനിക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർ തന്നെയും അസംസ്കാരണവണക്കം കാണിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർ കഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. രാജ്യത്തിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് നായ്ക്കുടിപ്പരിഷകളുടെ എല്ലാം സംരക്ഷകർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചില പദവികൾ ഏതാണ്ടു അവരുടെ രാജാക്കന്മാർക്കു തുല്യമായ നില അവർക്കു നൽകിയിരുന്നു. രാജാവിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയുടെയും മുൻപാകെ ഒരേ പരവതനെയായി അവർ ഇരുന്നിരുന്നു. ഇതു രാജപ്രതിനിധികൾക്കുമാത്രം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പദവിയായിരുന്നു. ഇതേ സംഗതികൾതന്നെ പോർട്ടുഗീസുകാർ വന്ധ്യവസരത്തിൽ കണ്ടിരുന്നതായി പോർട്ടുഗീസു ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവകാശമായി അനുഭവിച്ചിരുന്ന അധികാരങ്ങളുടെയും അവകാശങ്ങളുടെയും ഒരു ലിസ്റ്റ് പോർട്ടുഗീസു ചരിത്രകാരന്മാരിൽനിന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ 15-ാം, 16-ാം, പുറങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ്. എന്നും പറഞ്ഞു 10 ഇനങ്ങളായി മി. ചാഴികടൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഈ അധ്യായം 5-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചതുപോലെ ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻ 11 ഇനങ്ങളായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ചുരുക്കമാണ്. 12-ാമത്തേതു തീരെ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻകളെ അവിടെത്തന്നെ 12-ാം ലക്കത്തുടൻ: “നസ്രാണികളും അവരുടെ മെത്രാനും അനുഭവിച്ചുവരുന്നതായി മേൽപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളവ എല്ലാം പ്രസ്തുത ചെമ്പേടമൂലം സിദ്ധിച്ച പദവികളാണെന്നു” പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ചെമ്പേട എന്ന പദത്താൽ അദ്ദേഹം അർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നത് ക്നായിതോമ്മായ്ക്കു ലഭിച്ചതായി പറയുന്ന ചെമ്പേടല്ല. ചിരരാജപപത്യം (റോണറവിഗൃഹപത്യം എന്ന പട്ടയദപം)ത്തെ ആണ്. അതായതു ക്നായിതോമ്മായും കൂടാതെ ഭ്രജാരാകുന്നതിന്നു ഏകദേശം ഒരു ശതവത്സരകാലംമുമ്പ് കേരളനിവാസികളായ-സാക്ഷാൽ മാതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളായ-നസ്രാണികൾക്കു ലഭിച്ച ചെമ്പേട എന്നാണ്. മി. ചാഴികടനുകളെ അതു സൂത്രത്തിൽ ക്നായിതോമ്മായുടെ ചെമ്പേടാക്കുന്നു, അഥവാ ആക്കൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മലങ്കരയിലെ മാതോമ്മാനസ്രാണികളോടു സമീകരണം സിദ്ധിക്കാനായിട്ടാണല്ലോ ക്നായിതോമ്മായ്ക്കും കൂടാതെ പദവികളും ചെമ്പേടം നൽകപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ “സ്ഥാനമാനങ്ങളും പദവികളും ക്നായിതോമ്മായ്ക്കു ലഭിച്ചതി

ന്റെ ഫലമായി മലങ്കരയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയും വർദ്ധിച്ചുവെന്നും ഏകദേശം ഏഴുനൂറ്റാണ്ടായി പ്രാപിച്ചു - എന്നൊക്കെ മി. ചാഴിക്കാടൻ പറയുന്നതിൽനിന്നു മനസ്സിലാവുന്നത്, തലേദിവസംവരെ അധഃകൃതനായിത്തീർന്നിരുന്ന മലയാളനസ്രാണികൾ, (ചെമ്പേട്ട സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ) പിറേറുദിവസം രാവിലെ "രാജാക്കന്മാർക്കും രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ഉള്ള വല പദവികളും" കൊണ്ടു സമാലംകൃതരും "മലയാളത്തെ ഉയർന്നുവെട്ടിയിടുന്നതായും" രീതി എന്താണ്. ഇതുമാനവികമായ നിലയിൽ അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഇന്നുവരെ അധോഗതിയിൽ അണ്ടുകിടന്നവരെ ഇന്നു പദവികൾ കൊടുത്തു അകമാനം ഉയർത്തുകയെന്നത് മനുഷ്യശക്തിക്കും ലോകഗതിക്കും വിരുദ്ധമാണ്; തന്നിമിത്തം വിശ്വസനീയമല്ല. പ്രത്യേക, ഉൽകൃഷ്ടകലാജാതന്മാരും മറ്റുവിധത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നിരുന്നവരിലുള്ളവരും അവർക്കു അവരുടെ നിലയെ ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായും അവരുടെ അന്തസ്സിനുചേർന്നതായ ഹോവദവികൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായും ഈദൃശങ്ങളായ രാജശാസനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിനാൽ മുന്പേതന്നെ ഏകദേശം നൂറ്റാണ്ടായിത്തീർന്നുവരുന്നതിന്റെ സ്ഥിരീകരണത്തിനായി താമ്രശാസനങ്ങളാൽ സമാലംകൃതരായിരുന്ന മാതൃതാമാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാമൂഹ്യതയ്ക്കും അതിനുള്ള മായി വാഗ്ദാനം അവരുമായി വേഴ്ത്തിയും ബാധ്യവത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതും അഭിജാത്യവും മറ്റുനിലകളുമുള്ളവരായി ബോധ്യപ്പെട്ട വിദേശ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ചെമ്പേട്ടമൂലം സമാവകാശങ്ങൾ ഒത്തുമായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ ഒരുക്കുതിഭംഗവുമില്ല. എന്റെ ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ പോർട്ടുഗീസു ഗ്രന്ഥകാരനായ ഗോവെയോ ബലമായി പിൻതുടന്നു എന്നു രണ്ടാം അദ്ധ്യായം 13-14-ലുള്ളതിൽ ധാരാളം വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഏഷ്യാറ്റിക് ജർണലിൽ ചാർത്ത്സ്വൻ എന്നൊരു ധാരാളമായി പ്രൊഫസർവെന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആമാതിരി സത്യവിയമങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും ഗോവെയോ മുതലുള്ള വലയുറോപ്പൻ ചരിത്രകാരന്മാരും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും ആ തരത്തിലൊന്നാണ് ഇതെന്നും സമാവദാനം. ക്യാപ്റ്റൻ സ്വാൻസ്റ്റൻ ഇതെന്നും കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞു അനുഭവസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ എഴുതിയതല്ലല്ലോ. അദ്ദേഹം പോർത്തുഗീസുകാരുടെ അസത്യപ്രസ്താവനകൾ ശരിമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു എഴുതിയെന്നുവെള്ള. അതിനാൽ ആ പ്രൊഫസർവെന്നത്തിനു മി. ചാഴിക്കാടൻ കല്പിക്കുന്ന വിലയില്ലെന്നു.

8. ചാരിത്ര്യശാസ്ത്രത്തിൽ താഴ്ന്നജാതിക്കാരെ തൊട്ടുവെക്കൽ കല്പിക്കുന്ന പതിവു സുവിശേഷിക്കാരുടെ ഇടയിൽനടപ്പുണ്ടെന്നും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നായന്മാരെ തൊട്ടാൽകൂടി സ്നാനം ചെയ്തുകൊണ്ടുവരണമെന്നും പോർത്തുഗീസുകാർക്കു കണ്ടു ആവക ആചാരങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ നടപടികൾക്കു യോജിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയം നിമിത്തം അവർ (സുവിശേഷിക്കാർ) മേലാൽ താദൃശമായ കൃത്യങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചുകൂടുന്നു ഉപേതർ സുനന്ദദോഷിയിൽനിന്നു ഉപദേശിക്കേണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. തൊട്ടാൽ

കുലശേഖരൻ എന്ന ആളെ പറ്റിയാണ് കേരളീയസുറിയാനികാരുടെ ഇട-
യിൽ പ്രസ്തുത ആചാരം നിവഹിച്ചിരുന്നതിനേക്കുറിച്ചും അതുതക്കപ്പുകാരില്ല.
കുറുപ്പുകൾ പ്രസ്തുതരും സ്വീകരിക്കുന്നവർ വിശ്വസത്തിനും സൗജ്ഛ-
ര്യത്തിനും വിരുദ്ധമായി അവരുടെ മുമ്പിലുള്ള ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ
മറ്റും പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യമായ സഭ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചെറും
ലാതിയപ്പെട്ടായ ആചാരങ്ങൾ ഇന്നും പൊലിക്കുന്നതിനു സഭയ്ക്കു യാതൊരു
വിരോധവുമില്ല. ഇവയെപ്പോലെയുള്ളവയെല്ലാം മുടക്കിയ അതക്രമസുവാ-
നങ്ങൾ കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യൻ പൊതുവെ അനുജീയിത
നായതാണ് വിവക്ഷ. അതിനാൽ തെക്കുംഭാഗവും അകാശത്തു ഈ അതക്ര-
മസുവാചാരങ്ങളിൽ നിബദ്ധരായിരുന്നു. ഇവർ റിദേൾസുറിയാനികാരോ-
യിയെന്നതിൽ തീർച്ചയായും ഈ തരമനുചാരങ്ങൾ അവരുടെ ഇടയിൽ
കടന്നുകയറി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ 'തനി സുറി-
യാനി'ക്കാരാണെന്നും മറ്റും ചെയ്യുന്ന ജപനങ്ങളുടെ അന്തസ്സാരവിഹീനത
ഈ ദൂര മനുസംഗതികളിൽനിന്നും സുവിചിതമാകുന്നുണ്ട് എന്നുകൂടി ഈ
സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കാതെ തരമില്ല. രോളിൽ ഗോവയോ, പ്രാൻസി
സുസേയ്' മുതലായ ചരിത്രകാരന്മാർ കേരളത്തിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ
സഭാപ്രവേശനസ്മരണയായിട്ടുള്ളവർ ബ്രാഹ്മണഭൂതകൃഷ്ണങ്ങളിൽനി-
ന്നു കാനസാത്തരപ്പെട്ടവരാണെന്നും അവർ പ്രഭുക്കന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെ-
ട്ടിരുന്നു എന്നും സമ്മതിക്കുകയായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പ്രാൻസിസ്ഡേയ്
അവർകൾ "പെരുമാക്കുവരുടെ നാട്" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും, ശങ്കണ്ണിമേ-
നോനാർകൾ സ്വതന്ത്രമായ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലും, നാഗമയ്യോ-
ബി. എ. അവർകൾ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റുമാനപലിലും എഡ്ഗേർതേ-
യ്ക്കൻ അവർകൾ "ഭക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിലെ ജാതികളും വസ്തുക്കളും" എന്ന
ഗ്രന്ഥത്തിലും സുറിയാനികാരുടെ മഹാമത്വത്തെയും കലശ്രേഷ്ഠതയേയും
പറ്റി അനുഭവമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഉൽകൃഷ്ടവംശജന്മാരായ
ഐസക്കളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരാണ് സുറിയാനികാർ എന്നു
സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രാൻസിസുസേയുടെ വാക്യമാണു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്:
"പ്രാമീനകാലത്തു അവർ (സുറിയാനികാർ) പെരിയ്ക്കാരബ്രാഹ്മണരെണു
വിളിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു." ഈ നാലും അവർ ജനിച്ച ജാതിയേയും തൊഴി-
ലുകളിൽ സമത്വവാർ (Peishcars) എന്നതിനേയും നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.
"പ്രസ്തുത കാലത്തു ഗുരൂരേയോ നായന്മാരേയോ ഒരിക്കലും തൊട്ടു ഉണ്ടിരു-
ന്നില്ല. അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനു മേൽപറഞ്ഞ ജാ-
തികളിലൊരുകിലും വാസവാതിക്കുന്ന പക്ഷം അവരെ തൽക്ഷണം കൊ-
ന്നുകളയുന്നതിനു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു."
സുറിയാനികാർ ഉൽകൃഷ്ടജാതിയിൽപ്പെട്ടവരാണെന്നും കേരളത്തിൽ അ-
വർ ബ്രാഹ്മണസദാചാരമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും ഉള്ളതിനെ
പ്പറ്റി മേയ്ക്കൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പുരാതനകാലത്തു" കൈരട്ടവരാജാ-
ക്കന്മാർ സുറിയാനികാർ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥാനമെന്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു-
ന്നും ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവർ സാമൂ-
ഹ്യവസ്ഥയിൽ ശ്രേഷ്ഠമായ പദത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല

താജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരുടെ ശരംശരം എന്ന ബഹുമതിയേയും രാജ്യത്തിലെ രണവിരന്മാർ എന്ന അപരനാമയേയും സ്വർണ്ണ അർദ്ധിക്കുകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്” (മാ. തോ. ക്രി. അ. 4. P P 89-90)

മി. ചാഴികാടൻ വിരരാഘവപ്പട്ടയത്തെപ്പറ്റി.

9. എന്നാൽ മി. ചാഴികാടൻ 111 മുതൽ വശങ്ങളിൽ പറയുന്നു: “ഈ പദവികളും അധികാരങ്ങളുമെല്ലാം ക്നാൻതോമ്മായും അന്യായികളുംമൂലമാണ് കേരളനസ്രാണികൾക്കു ലഭിച്ചതെന്നു എല്ലാ മന്ത്രികാരന്മാരും ഏകകണ്ഠയായി സമ്മതിക്കുമ്പോൾ ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ ഈ അഭിപ്രായം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഈ പദവികളെല്ലാം കേരളനസ്രാണികൾക്കു ലഭ്യമായതു വിരരാഘവപ്പട്ടയം മൂലമാണെന്നാണ്. വിരരാഘവപ്പട്ടയം ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 230-ൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണെന്നു തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാരന്മാരായ മി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ, മി. നാഗമയ്യയും, ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചനും നമ്മതിക്കുന്നു.

“വിരരാഘവപ്പട്ടയം ക്നാൻതോമ്മായിക്കു ചെമ്പേട്ടു ലഭിക്കുന്ന തിരുമുന്യുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പുണ്യമായി സമ്മതിക്കുന്നു. വിരരാഘവപ്പട്ടയവും ക്രിസ്ത്യാനികളുമായുള്ള ബന്ധമെന്താണെന്നാണു മനസ്സിലാക്കാത്തത്. ചെട്ടിക്കു പദവികിട്ടിയാൽ അതിന്റെ അവകാശി നസ്രാണിയാകണമെന്നതിൽ ഈ ചെട്ടി പിന്നീട് നസ്രാണി ആയെന്നു തെളിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈവാദമുഖം തെളിയിക്കേണ്ട മുതല ഈവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നസ്രാണികൾക്കു സകല ലൗകികപദവികളും നൽകിയതായി ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ പറയുന്ന “വിരരാഘവപ്പട്ടയം” അതിന്റെ പുണ്യരൂപത്തിൽ ചുവടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

വിരരാഘവപ്പട്ടയം.

ഹരി ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ

ശ്രീഭൂപാലനരപതി ശ്രീവീരകേരളചക്രവർത്തി അഭിയായ മുറയെ പല നൂറായിരത്താണ്ടു ചെങ്കോലുനടത്തായി നിന്റെ ശ്രീവിരരാഘവചക്രവർത്തിക്കു തിരുവിരാജും ചൊല്ലായി നിന്റെ മകരത്തൂർവിയഴും മീനത്തായമു ഇരുപത്തൊൻപ് ചെൻറ ചനിരോചിണിനാൾ പെരുംകോയിലിനകത്തിരുന്നരുളും മകേതയിർ പട്ടണത്തു ഇരവിക്കോത്തനനായമേരമാൻ ലോകപ്പെരുംചെട്ടിക്കു മണിക്കിരാമപട്ടം കുടുത്തോം. വിളാവാടയും, പവനത്താകു, വെറുചെറും കുടുത്തോം. വളഞ്ചിയമും, വളഞ്ചിയത്തിൽ തനിചെട്ടും, മുറച്ചൊല്ലും, മുനടെയും, പഞ്ചവാദ്യവും, ശംഖും, പകൽവിളക്കും, പാവാടയും, ചെന്തോളവും, നാലുശെരിയ്ക്കും തനിചെട്ടും കുടുത്തോം. വാണിയരും, ഐങ്കമ്മാളരെയും അടിമ കുടുത്തോം. നരകത്തുക്കു കത്താവായ ഇരവിക്കോത്തനക്കു, പറകൊണ്ടുളതു, നിറകൊണ്ടുളകി, നൂൽകൊണ്ടുചാകി, എണ്ണിൻറരിലും എടുക്കൻറരിലും, ഉപ്പിനോടു, ശങ്കരയോടു, കസ്തൂരിയോടു, വിളക്കെണ്ണയോടു, ഇടയിലുള്ളതു എപ്പേർപ്പെട്ടതിനും തരകും അതിനടുത്തചുങ്കവുംകൂടെ കൊടുങ്കുളർ അഴിവിയൊടു കോപുരത്തോടു വിശേഷാൽ നാലുതളിയും തളിയ്ക്കടുത്തകിരാമത്തോടിടയിൽ

നിർമുതലായി ചെമ്പേട്ട എഴുതിക്കുടുത്തോം. ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കം ചെട്ടിയാന ഇരവികോത്തനക്കു ഇവൻ മക്കൾ മക്കൾക്കേ വഴിവഴിയേ വേദം കൊടുത്തോം. ഇതറിയും പന്റിയൂർ കിരാമവും ചൊകിര കിരാമവും, അറിയകുടുത്തോം. ഏറാണ്ടും വള്ളവനാടും അറിയകുടുത്തോം. ഇവർക്കു അറിക ചെമ്പെട്ടെഴുതിയ ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കത്താൻ നമ്പിചടയൻ കയ്യെഴുത്തു്.” ഇതു മി. ചാഴികാടന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള (P. 112) ഉദ്യുതമാണ്. “മാത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പാഠം ഇതിനൊടുപുണ്ണമായി യോജിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും വ്യത്യാസംസാരമായി തോന്നാത്തതിനാൽ അതു ഇവിടെ ചേർക്കു നില്പു)

“ഈ ചെമ്പേട്ട “ചേരമാൻലോകപ്പെരുക്കത്തെട്ടിയാന ഇരവികോത്തൻ”ക്കു കൊടുത്തതു “ശ്രീവിരരാഘവചക്രവർത്തിയാണ്. ഇതിന്റെ ഭാരാവിനെപ്പറ്റി ആക്കം തക്കമില്ല. കൊടുത്തകാലം മുൻവിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ക്രിസ്താബ്ദം 230-ലുമാണ്. വിരരാഘവപ്പട്ടയം വാങ്ങിച്ച ചെട്ടിയാൻ ആരെന്നാണു തക്കം നടക്കുന്നത്. ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കത്തെട്ടിയാന ഇരവികോത്തനെനും, ഇരവികോത്തനായ ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കത്തെട്ടി എന്നും പട്ടയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നയാൾ ഒരു നസ്രാണിയാണെന്നും, ഒരു കത്തനാരാണെന്നും, അല്ല ഒരു മെത്രാൻ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നും ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻ പറയുന്നു. പെരുംചെട്ടിയായ ഇരവികോത്തൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായതെങ്ങിനെ? ഒരു കത്തനാരായതു് എങ്ങനെ? “അതിലും ബഹുകൃതകം” ഒരുമെത്രാനായതെങ്ങനെ? ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ പാദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ “മാത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” 98-മുതൽ 121 വരെ പുറങ്ങളിൽ ദീർഘമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേജിംഗ്മാനുവൽ കത്താവു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം രണ്ടാം വാല്യം 127-ാം പുറത്തു ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി “There is nothing to show in the name of Eravi Corthan that he was a Syrian Christian” “ഇരവികോത്തനെനപേരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഒരു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിയായിരിക്കാൻ യാതൊരുവഴിയും കാണുന്നില്ല.” എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ഇരവികോത്തൻ ചെട്ടിവർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ടവൻ തന്നെ എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ചൈത്ര്യരുടെ കലാധർമ്മമായ വ്യാപാരവും നായർകുലത്തിലുള്ളവരിൽ ചില രാജ്ഞന്മാർക്കുതന്നെ നടത്തിവരികയും അവരെ യാപാരി അല്ലെങ്കിൽ വ്യാപാരി എന്നു വിളിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ആകയാൽ മകേതയിർ പട്ടണത്തിലെ ഇരവികോത്തൻ നായർവർഗ്ഗത്തിപ്പെട്ട ഒരു ചെട്ടിയായിരുന്നു എന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.” പി. അനന്തൻപിള്ള എം. ഏ. “ഈ ചെട്ടിയാരു ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചാൻ യാതൊരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല. അവകാശികളില്ലാതായി ചുമഞ്ഞ ചെട്ടിയാരുടെ പ്രമാണത്തിന്റെ കൈവശാവകാശത്തെ ആധാരമാക്കി അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികനായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നെന്നും. ബഹുളംകൂടുന്നു.” ശുരനാട്ടു കഞ്ഞൻപിള്ള

എ. എ. “ഇരവികോത്ത് രവിഗുപ്തൻതന്നെ. നസ്രാണികൾക്ക് ചെട്ടി
യെന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നതായി അനുമാനിക്കുന്നത്. വെറും പക്ഷാഭേദമാ
ണെന്നു പറയാനുള്ള അതെല്ലാം ഓരോരുത്തരുടെ സ്വനിമിതരപ്രണ
യാവഗുണിതമായ വിഭിന്നവിചാരങ്ങളത്രെ” വി. വെങ്കിട്ടേശ്വരശർമ്മ
മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉദ്യോഗാഗങ്ങൾ 111 ധനുവിലെ “സഹൃദയ” എന്ന
മാസികയിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ചെപ്പേട്ടവാങ്ങിയ ചെട്ടി
വിന്നിട്ട ക്രിസ്ത്യാനി ആയെന്നും അയാളുടെ സന്താനപരമ്പരകളാണ് ഈ
പദവികൾ അവകാശപ്പെടുന്നതെന്നും സമ്മതിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വിശ്വസി
ക്കാൻ വലിയ പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ. പെരുഞ്ചെട്ടി
യാരെക്കത്തനാരോ മെത്രാനോ ആക്കിയപ്പോൾ “മക്കൾമക്കൾ വഴിവഴിയേ”
എന്നതിനു എന്തുപറയുന്നുവോ? തരക്കും മുകളും പിരിക്കാൻ മെത്രാനെ
മുമതലപ്പെടുത്തിയായിരിക്കുമോ? ആ ജോലി പെരുഞ്ചെട്ടിയാരു മെത്രാൻ
എടുവാങ്ങിയിരിക്കുമോ?

“ഇതിലൊക്കെ മേലായി വീരരാഘവപ്പട്ടയം വാങ്ങിയത് ഒരു
ചെട്ടിയാണെന്നുള്ളതിനു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഇന്നു ചില തെളിവുകളുണ്ട്-
കൊടുങ്ങല്ലൂരിലുള്ള ചേരമാൻ കോവിൽ പകയായ തിരുവഞ്ചിക്കുളം ക്ഷേ
ത്രത്തിൽ, അണ്ടത്തോറും അവിടത്തെ ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ ചിദംബരത്തു
നിന്നും കോയമ്പത്തൂരിൽനിന്നും ഏതാനും ചെട്ടികൾവന്നു ആ അമ്പല
ത്തിൽ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. ഈ ചെട്ടികൾക്കു കൊച്ചി
ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഏതാനും അവകാശങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും അനു
വദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവഞ്ചിക്കുളം ക്ഷേത്രം ഈ ചെട്ടികളുടെ
പ്രചാരമഹത്താരുടെ പകയായിരുന്നെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു
മുണ്ട്. ഇത് എനിക്ക് സ്ഥലത്തുചെന്നു തിരക്കിയതിൽ നേരിട്ടറിയുന്ന് ഇട
യായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ്. ഈ ചെട്ടികളുടെ ചരവും അവരുടെ അവകാ
ശവാദവും വീരരാഘവപ്പട്ടയത്തിന്റെ ഗ്രഹിതാവു ഒരു ചെട്ടിയാണെന്നു
എന്നുമാനിക്കാൻ മതിയായ ഒരു തെളിവാണ്. വീരരാഘവപ്പട്ടയംമൂലം
സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉന്നതപദവികൾ ലഭിച്ചെന്നു വാദിക്കുന്ന
വരുടെ വാദമൂലം വളരെ ദുർഗ്രഹമായിരിക്കുന്നതിനാൽ വീരരാഘവപ്പട്ട
യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ.” (P. 114.)

“കൊടുങ്ങല്ലൂർ അഴിമുതൽ തിരുവഞ്ചിക്കുളം ക്ഷേത്രത്തിന്റെ
വടക്കെ അതിരവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ മുഴുവനും മഹാദേവർ പട്ടണമാ
യിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിനകത്ത് “ഒരു ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുങ്കൊല്ലൻ,
“ഒരു ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുത്താൻ,” “ഒരു ചേരമാൻ ലോകപ്പെരു
ഞ്ചെട്ടി,” ക്കാൻ നഗരിയിൽ രാജസ്ഥാനത്തോടുകൂടി ക്കാൻതോമ്മാ,
ഇവരുടെയൊക്കെ മേലായി പെരുമാളും ഉണ്ടായിരുന്നു. “ചേരമാൻലോ
കപ്പെരുങ്കൊല്ലൻ” എന്നപേരോടുകൂടി ഇന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഒരു കൊ
ല്ലനുണ്ട്. ആ കൊല്ലനെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലുള്ളവർ ഇന്നും വിളിക്കുന്നത്
“പെരുങ്കൊല്ലൻ” എന്നാണ്. ഇന്നത്തെ പെരുങ്കൊല്ലനെ ഞാൻ കണ്ടു
നംസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ പുരയിടത്തിന്റെ രജിസ്റ്ററാധാരത്തിൽ ചേ

രമാൻ ലോകപ്പെരുക്കംകൊല്ലുന്ന എന്നാണ് അവന്റെപേര് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. രമാന്റെ പട്ടണത്തിലെ കൊല്ലുമാരുടെ നായകൻ ചെറുമാക്കുപ്പനും, രട്ടാമാരുടെ നായകൻ ചെറുമാട്ടനും, ചെട്ടികളുടെ നായകൻ ചെറുചെട്ടിയുമായിരുന്നു. വിരരാഘവപ്പട്ടയത്തിന്റെ കരുതലുകാരൻ “ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കത്താൻ നമ്പിച്ചത”നാണെന്നു വിരരാഘവപ്പട്ടയത്തിൽനിന്നു കാണാം. ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കം കൊല്ലുന്റെയും, ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കത്താന്റെയും പേരുകളിൽനിന്നു വിരരാഘവപ്പട്ടയത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥിതാമ്ര ഒരു ചേരമാൻ ലോകപ്പെരുക്കത്തെയായിരുന്നു എന്നു അഭിപ്രായത്തിനു കൂടുതൽ ബലം സിദ്ധിക്കുന്നു.” (P. 121)

10. വിരരാഘവപ്പട്ടയത്തെപ്പറ്റി ബ. ബണ്ണാർദച്ചൻ.

1. ബ. ബണ്ണാർദച്ചന്റെ വാദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ “മാതേന്താമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” 98 മുതൽ 121 വരെ പുറങ്ങളിൽ ദീർഘമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയുന്ന മി. ജോസഫ് അവശങ്ങൾ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അവധാനവുമ്പും വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അദ്ദേഹം തന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ 23 പുറങ്ങളോളം ഇവിടെയെത്തേ സംബന്ധിച്ചെഴുതിയിട്ടുണ്ട് എങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളേയും തെളിവുകളേയും ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. അവയെ വേണ്ടപോലെ മി. ജോസഫ് പരിശോധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ന്യായത്തിലും തെളിവുകളിലും വന്നുപോയിട്ടുള്ള യുക്തിഭംഗങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചശേഷം അതിനെ തിരസ്സുവെച്ചായിരുന്നെങ്കിൽ യുക്തിയുക്തമായിരുന്നേനെ. അതു ചെയ്യാതെ “സഹൃദയ”യിൽ ഏതാനും ഹിന്ദുലേഖകന്മാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കയ്യെഴുതിവെച്ച അധാരമാക്കി പൂർവ്വരസദ്രോഹകമായ വിധത്തിൽ ഏതാനും വാക്യങ്ങളെഴുതിത്തള്ളിവിട്ടത് ഒരു സഹൃദയനു ഒട്ടും യോജിച്ചതല്ല- അപ്പോൾ ഒരു ചരിത്രകാരനെന്ന നിലയിലുള്ള കാര്യമോ പറയേണ്ടല്ലോ. ഒരു വക്കീലെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം നിത്യം പെരുമാറുന്ന ഭാഷയും യുക്തിവാദരീതിയുമാണ് ഇവിടെയും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബണ്ണാർദച്ചൻ ഇരവികോത്ത് മെത്രാനാണ് എന്നു പറയുന്നതിനു അദ്ദേഹം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളെ ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്തുന്നു. മാന്യവായനക്കാർതന്നെ വിധിക്കട്ടെ. 111-ാം പശം മുതൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

2. രവികുന്തൻ:- ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം സൂര്യകുന്താവു എന്നാണ്. രവി അല്ലെങ്കിൽ (സൂര്യൻ) കുന്തൻ (കുന്താവ്) എന്നർത്ഥമുള്ള രണ്ടു പദങ്ങളുടെ സമാസത്തിൽനിന്നാണ് ഈ ശബ്ദം ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. “കുന്തൻ” എന്ന പദത്തിനുമുമ്പിൽ “രവി” ശബ്ദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് കൂടുതൽ സ്ഥാനം സൂചിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. സൂരിമാനിപ്പട്ടക്കാർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന കുന്തന്നാർ എന്ന ശബ്ദം ‘കുന്തൻ’ എന്ന ധാതുവിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന രവികുന്തൻ എന്ന പദം സ്ഥാനാഭിധാനം അല്ലാതെ സംജ്ഞാനാമമാണെന്നു വിചാരിച്ചാൻ പാടില്ല.

“3. ചേരമാൻ രാജ്യത്തെ പെരുത്തെയ്തി:- ഈ ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം ചേരമാൻ രാജ്യത്തെ കച്ചവടക്കാരുടെ നായകൻ അഥവാ കർത്താവു എന്നാണ്. ഈ സ്ഥാനം ചെമ്പേഴു ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ രവിക

“4. മണിഗ്രാമപട്ടം. രചികത്തൻ വസിച്ചിരുന്ന മഹാദേവർ പട്ടണത്തിനും അതോടുചേർന്ന സ്ഥലത്തിനും പുതുതായി കല്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പേരാണ് ഇത്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു സമീപമുള്ള തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു മഹോ

“4. മണിഗ്രാമപട്ടം. രചികത്തൻ വസിച്ചിരുന്ന മഹാദേവർ പട്ടണത്തിനും അതോടുചേർന്ന സ്ഥലത്തിനും പുതുതായി കല്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പേരാണ് ഇതു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു സമീപമുള്ള തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു മഹാ

യോർ എന്ന നാമധാരിയായ ഒരു ചെറുകുടുംബത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണ് ആ പ്രദേശത്തിന് മഹോദയേർപട്ടണം എന്ന സംജ്ഞാദിച്ചതെന്നും അക്കാലത്തു അവിടെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുടിപാപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നും സൂക്ഷ്മാഭ്യസനമെന്നായ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. പട്ടം എന്നുള്ളതു രവികുന്തൻ മണിഗ്രാമത്തെ സംബന്ധിച്ചു നൽകിയ അധിപത്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പദമാകുന്നു. മണി എന്ന ആയുധവിധിപദത്തിന്റെ അർത്ഥം വിലയവർദ്ധന എന്നാണല്ലോ. (Any thing best of its kind ഏതെങ്കിലും സാധനത്തിൽപ്പെട്ടു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത്) എന്നും ഈ പദത്തിന് അർത്ഥമുണ്ട് - ഗ്രന്ഥകർത്താ) രവികുന്തൻ വസിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമത്തിന് കൂടുതൽ ബഹുമാനം കല്പിക്കുന്നതിനായിട്ടത്രേ അപദം ചെമ്പേടിയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബ്രാഹ്മണരുടെ അധിവാസസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ഗ്രാമങ്ങളെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ നസ്രാണികളുടെ നായകന്റെ നിവാസപദത്തിന് മണിഗ്രാമം എന്നുപേർ നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അധിപത്യം പ്രസ്തുത ശാസനം വഴിയായി രവികുന്തൻ കൊടുക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. പെരുമാക്കന്മാർ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ഒരുത്തന് കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അയാൾ അവരുടെ (പെരുമാക്കളുടെ) രാജ്യത്തിലുള്ള സ്വജാതീയന്മാരെല്ലാവരുടേയും രക്ഷകനായിത്തീരുകയും തന്നിട്ടു നൽകപ്പെട്ട ആളടിമകളുടെ നേതാവായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു നസ്രാണികളും സ്വസ്ഥമായി പ്രധാനമായ ആൾ മഹോദയേർപട്ടണത്തിൽ പാർത്തവനായി നാൽ ദൂരസ്ഥിതരെങ്കിലും എഴുത്തുകത്തുകളിലെല്ലാം അവരും പ്രസ്തുത നഗരത്തിന്റെ നാമധേയം കാണിക്കുക സുലഭമായിരുന്നു.

(ഇതിനുശേഷം ൭), ൩), ൯), എന്നവകുടങ്ങളിൽ “നാലുശേരിക്കും തന്നിച്ചെട്ടു”, “പള്ളത്താൾ അഥവാ കുടത്തില”, “നാലു തളികളും അതോടുചേർന്നഗ്രാമങ്ങളും”, - എന്നിവയെപ്പറ്റിവേണ്ടവ്യാഖ്യാനം നൽകിയശേഷം 12-ാം ഖണ്ഡികയിലിങ്ങനെതുടരുന്നു.)

11. “ഒന്നാമത്തെ ചെമ്പേടിലെ ഭൂമിടാശങ്ങളെപ്പൂർവ്വാനിച്ഛകളിത്തീർക്കുന്നതിനാൽ ഇനി രണ്ടാമത്തെ ശാസനത്തിൽ കാണുന്ന 1, 2, 4, 6, എന്നിവകളിലെ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ആലോചന ആരംഭിക്കാം. കൊല്ലം നഗരത്തിന്റെ കുത്താവായ മാറൻ സബറിശ്ശേര എന്ന അദ്വൈതപ്പിത പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരം അദ്ദേഹം അവതണത്തിന്റെ മെത്രാനായിരുന്നു എന്നത്രേ. കുത്തവ എന്നപദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യോത്ഥികാധികാരത്തെ സവിശേഷം പ്രാദേശീകവും ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത നഗരത്തിന്റെ ലെങ്കികാധികാരം അയ്യൻ അടികൾ തമ്പുരാനിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു എന്ന ആ താമ്രശാസനം തന്നെ വിളിച്ചു പറയുന്ന സ്ഥിതിക്കു അന്യാശങ്കകൾക്കു വഴികാണുന്നില്ല. മാറൻ എന്നപദം കുത്തായസുറിയാനിയിലുള്ളതും അതിന്റെ അർത്ഥം നമ്മുടെ കുത്താവ എന്നും ആകുന്നു. നാട്ടുഭാഷയിൽ ഈ ശബ്ദത്തെ “മീരോൻ” എന്ന തരഭേരൂപമാക്കിയാണു എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അന്യഭാഷകളിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ശബ്ദപര

നവം 11. 281
നവം 11. 281
നവം 11. 281

(ആദ്യം, നവം, നവം എന്നിവയുടെയും വ്യക്തിത്വം
നവം 11. 281)

“എഴുത്തു് ഇതുവരെയുള്ള ലക്കങ്ങളിലായി ചെമ്പട്ട കൊട്ടത്ത
ആകട്ടെ, അതു വാങ്ങിയവർ, ചെമ്പട്ടയിൻ കാലം, അതിലടങ്ങി
യിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ, ദുർഗ്ഗാമങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം മുത
ലായി പല കൂട്ടങ്ങളും വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇവയിൽ ഒരോന്നും നമ്മെ
ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതു ആദ്യശാസനത്തിൽ പറയപ്പെട്ട രവികന്തൻ കന്തനാ
രന്മാരുടെ നേതാവായ അക്കാലത്തെ മെത്രാനായിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹം
മഹോദയർ പട്ടണത്തിലെ അധികാരിയാണെന്നു ചെമ്പട്ടയിൽ എഴുതിയി
രിക്കുന്നതു് ഒരു നഗരവാസികളായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നായകനായിരുന്ന
തുകൊണ്ടാണെന്നും കന്തനാരന്മാരോടുകൂടി ഉൽകൃഷ്ടനായിരുന്നതിനാലാണു
അദ്ദേഹത്തിനു സൂര്യകന്തനാർ (രവികന്തൻ) എന്നു താമ്രശാസനപ്രകാരം
സംജ്ഞസിദ്ധിച്ചതെന്നും ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിൻ്റെ നേതാവെന്നനില
യിൽ ആണ് രവികന്തൻ രാജകീയമായ പദവികളും ചുങ്കം തരക തുടങ്ങി
യുള്ള നികുതികൾ പിരിയുന്നതു് അധികാരവും അധികാരവും നൽകിയ
തെന്നും മറ്റൊരുതാണ്. ഇപ്രകാരം ആ താമ്രശാസനം വഴിയായി രവി
കന്തൻ്റെ വാസസ്ഥാനത്തിനു ഭൂമിഗ്രാമം എന്നപേർ സിദ്ധിക്കുകയും അ
ദ്ദേഹം ആഗ്രാമത്തിൻ്റെ നേതാവായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇനി ഒരു
സംഭവം വരാവുന്നതു ചെമ്പട്ടയിലെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജഭാഗങ്ങൾ
രവികന്തനും പിന്തുടർച്ചയായി അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പുത്രപൗത്രാദികൾ
ക്കും സുസ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതാണെന്നു കാണുന്ന ഭാഗം മേൽപറഞ്ഞതിനു
വിപരീതമല്ലയോ എന്നുള്ളതാണ്. ഈ ശങ്ക നിസ്സാരമത്രെ. പുത്രപൗ
ത്രാദികൾ എന്നു അതിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു് പരമ്പരാധികാരത്തെ
ലക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും, ദേശമുള്ള ഹൈന്ദവചാരം മുതലായവയെ
അനുസരിച്ചു ആണെന്നുള്ളതിനു യുക്തമാക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ട ചെപ്പേട്ട
തന്നെ ഉൽകൃഷ്ടമാണെന്നാണ്. ആശാസനത്തിൽ നിസ്തീതങ്ങളാ
യ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ യൌസപ്പുസ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പുത്രന്മാർക്കും
പുത്രിമാർക്കും അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കും പരമ്പരയത്തമായി നൽകപ്പെട്ടി
രിക്കുന്നു എന്നാണു പറഞ്ഞു കാണുന്നതു്. കൊടുല്ലൂരിലെ ആദ്യമെത്രാൻ്റെ
കാലശേഷം തദനുയായികളായിത്തീർന്നവർ പകലോരം കുടുംബത്തിലെ
അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ഈ ശബ്ദത്തിനു പാശ്ചാത്യഭാഷകളിൽ Campus
Solis (campus = മറ്റും; Solis = സൂര്യൻ) എന്നാണർത്ഥം. (പാശ്ചാ
ത്യഭാഷകളിൽതന്നെയല്ല, മലയാളഭാഷയിലും അർത്ഥം “സൂര്യമറ്റം” എ
ന്നാണല്ലോ. പകലോർ = സൂര്യൻ - ഗ്രന്ഥകർത്താ) സൂറിയാനി വൈദി
കക്കമ്മറിയായ് രചിക്കപ്പെട്ട ‘സൂറിയാനി സഭാചരിത്രസംഗ്രഹ’ത്തിൽ

12. “പെരുഞ്ചെട്ടിയായ ഈവ് കോൽത്തൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയതെങ്ങിനെ? ഒരു കത്തനാരായതെങ്ങനെ? “അതിലും ബഹു കരുതം” ഒരു മെത്രാനായതെങ്ങിനെ?” എന്ന ചോദ്യരൂപത്തിലാണ് അശേഷം മി. മാഴിക്കാടൻ പറയുന്നത്. “ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ വാദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ “മാന്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” 98 മുതൽ 121 വരെ പുറങ്ങളിൽ ഭിഷ്മമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.” ആ ഭിഷ്മവിവരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാണ് ഞാൻ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചുനോക്കുന്ന യാവനൊരുത്തൻ മേൽക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാൻ മുതിരുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം: “മെട്ടിക്കു പദവികിട്ടിയത് അതിന്റെ അവകാശി നസ്രാണിയാകണമെങ്കിൽ ഈ മെട്ടി പിന്നിട്ട നസ്രാണി ആയെന്നു തെളിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാദമുഖം തെളിയിക്കണ്ട ചുമതല ഈ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു” എന്നു വെല്ലുവിളിക്കുന്നു മി. മാഴിക്കാടൻ ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ തന്റെ വിവരണമധ്യേ “ചേരമാൻ രാജുത്തെ പെരുഞ്ചെട്ടി” എന്നു

രണ്ടിടത്തു 3-ാം വകുപ്പു (113-ാം വശത്തു) മൂല - ചെട്ടിപ്പൻ വടവികിട്ടിയ
 തിന്റെ അവകാശി നസ്രാണി ആയ ചെട്ടി പിന്നീട് നസ്രാണിയായ
 തുറന്നുണ്ടല്ല, പ്രത്യേക പണ്ടേ നസ്രാണിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് പിന്നീട് 'ചെട്ടി
 ആയതുകൊണ്ടാണ്' എന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് ഗ്രാമിക്കാൻ
 ശക്തി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു എന്നിങ്ങനെ കണ്ടിട്ട് ഗ്രാമിക്കാൻ മനസ്സിലാ
 ണിപ്പാൻ പറ്റാത്ത ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിന്നു തുനിഞ്ഞതെന്നു സംശയമോ
 നില്ക്കുന്നു. ഒരു ചക്കിലെത്താലായിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു Prima fa-
 cie true case പ്രഥമദൃഷ്ടിയെ ശരിയെന്നു തോന്നിയെന്നു പറയുന്ന ഒരു
 സാക്ഷ്യ ക്രിട്ടിയെക്കണ്ടുണ്ടു. എന്നാൽ ഇവിടെ അത്ഭുതം വരുന്ന ഒരു കേ
 സാണ് 'ടി' എന്നു കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. വി. അന്നത്തറപള്ളി എം. എ. ശ്രീ
 നാട്ടു കത്തറൻപിള്ള എം. എ. വി. ചെങ്കിടേരപാലം എന്നിവർ "നഹ
 ദയ"ലോകം "ഇരവികോൽ" ചെട്ടി വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവൻ തന്നെ
 എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് മേൽപ്രകാരത്തിൽ ഇരു
 വിഭാഗത്തിൽ നായർ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ചെട്ടിയായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്ത
 മാകുന്നു,"..... "അവകാശികളില്ലാത്തതായിത്തീർന്ന ചെട്ടിയായതുകൊണ്ട്
 പ്രമാണത്തിന്റെ കൈവശാവകാശത്തെ ആധാരമാക്കി അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ
 മുൻപുവന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നെന്നു..... ബഹുമാനം
 കൂട്ടുന്നു;" ഇരവികോൽ രചിതപുസ്തകം. നസ്രാണികൾക്കു ചെട്ടി
 എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നതായി അനുമാനിക്കുന്നതു ചെറു ചക്ഷുഷഭേദമാണെന്നു
 പറയാനുണ്ടു. അതെല്ലാം ഓരോരുത്തരുടെ സ്വനിർമ്മിതപ്രണയം
 വശത്തുവന്നു വിജ്ഞാപനം വിശ്വാസമത്രെ" എന്നു ചെട്ടിപ്പൻ ജഡ്ജ്
 മെൻറുകൾ എഴുതിവിധി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കെ മി. ചാഴിക്കാടൻ ഇനി അ
 തിന്റെ സത്യവത്കരണപ്പറ്റി ചിലതു സംശയിക്കുന്നുണ്ടോ? അവരുടെ
 വിധിക്കുണ്ടോ അപ്പീലുള്ളു? എന്നാൽ 111-ാം ലക്കം "സഹദയ"മാസി
 കയിലെ മി. അന്നത്തറപിള്ള മുതൽപേരുടെ വിധിത്തീർപ്പിനെ ചിമർപ്പിച്ച
 മി. എ. ഒ. ജോസഫ് വർകൾ 1936 ഫെബ്രുവരി, മാർച്ച് ഈ മാസ
 ങ്ങളിലെ "നസ്രാണിദീപിക"യിൽ എഴുതിയിരുന്ന പ്രൗഢവും കാർഷ്ട്യ
 സമൃദ്ധവും മി. അന്നത്തറപിള്ള മുതൽപേരുടെ അനുമാനങ്ങളെ സ
 മൃദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയ ദൂരെ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞതുമായ ആ ലേഖനം മി. ചാഴിക്കാ
 ടൻകണ്ടില്ലെന്നു വരുമോ? 1940 മാർച്ചമാസത്തിലെ "ദീപിക ഇന്റർ
 വിശേഷാൽപ്രതി"യിൽ പ്രൊഫസ്സർ ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി എം. എ. അ
 വർകളെഴുതിയ "മേൽപ്രകാരം പട്ടണവും ക്രിസ്ത്യാനികളും" എന്ന ലേഖ
 നത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "ചാലക്കുടപ്പുഴയുടെ വടക്കുഭാഗത്തു
 എട്ടുനാലു അകലെയെന്നിരിക്കെ" അദ്ധ്യക്ഷാധ്യക്ഷയുടെ അക്കേക്കു
 യിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഫലപ്രസാദിപ്പട്ട പെർത്തർ പ്രദേശങ്ങളിൽ
 ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഹരി ജനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചെട്ടി, ചെട്ടിപ്പൻ എന്നെന്നു
 വിളിക്കുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു മറ്റൊരാളിൽനിന്നുത്തന്ന "ചെട്ടി
 കൾ", ആ നാടുകളിൽ പറയരുതെന്നും പുലയരുതെന്നും മറ്റും മുഖപ്രസാ
 ദം

മെത്രാന്മാർ ആദ്ധ്യാത്മിക ഭരണം മാത്രമല്ല ഖണ്ഡിക ഭരണം കൂടെയും നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി തിരുസ്സഭാ ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. എന്നുള്ളതായും വാക്കുകൾ മി. ജോസഫിന്റെ അറിവിൽപെട്ടിട്ടില്ലായിരിക്കും. മദ്ധ്യയുഗങ്ങളിലും മറ്റും വല മെത്രാന്മാരും Princes രാജാക്കന്മാർ അഥവാ നാട്ടുവാഴിമാർകൂടെയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഭരണത്തിനും പുറമെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വിവിധ തുറകളുടെയും ഭരണഭാരവും അവർ വഹിച്ചിരുന്നു. താദൃശമെന്ന ഒരു സ്ഥിതിയെന്നതായിരുന്നു രവീകർത്താ, സബാർലോ മുതലായ താത്താമ്മാ നസ്രാണികളുടെ അഭിമുഖത്തോടുള്ള മെത്രാന്മാരുടേതും “താക്കം, ചുങ്കവും പിരിക്കാൻ മെത്രാനെ മുഖതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുമോ? ആജോലി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ട് മെത്രാൻ ഏറ്റുവാങ്ങിയിരിക്കുമോ”? എന്നൊക്കെ മി. ജോസഫ് ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു സഭാചരിത്രത്തിൽ അന്യമുള്ള അജ്ഞാത ഭീമമാണെന്നാണ്.

13. മി. ചാഴിക്കാടന്റെ ചേറൊരു സത്യശോചനം.

ഇ. വി. മി. മാലിക്കാടൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പേരായ സത്യഗോപൻ ക്രൈസ്തവനായതുകൊണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേഷിററുമാനുവൽ കത്താപ്പ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുകൾ രണ്ടാം വാല്യം 127—00 പുറത്തു ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി: There is nothing to show in the name of Eravi Corthan that he was a Syrian Christian. “ഇരവികാത്തനെ പേരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരിക്കാൻ യാതൊരുവഴിയും കാണുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള പ്രസ്താവനയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ഒരു അസത്യപ്രസ്താവനകൂടിയാണ് ടി. താൻ വായനക്കാരിൽ ഉല്ലാസപ്പെടുത്തുന്നത്. അതായത് ഇരവികാത്തൻ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന മി. നാഗമയ്യ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നു്. എന്നാൽ മി. നാഗമയ്യ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത വാദത്തെ ന്യായങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ബലമായി പിൻതാങ്ങുകയാണ്. സ്റ്റേഷിററുമാനുവൽ രണ്ടാംവാല്യം വാഗ് 126—127—ൽ തൽകത്താപ്പ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു്:

“ശ്രീമദ്ഭാഷ്യപത്രവാർത്താമുഖ്യാനം പത്രത്തിലെ ഇരവി കർത്താവെന്ന നാമവും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു രവികർത്താവെന്ന നാമവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നെന്നു കാണിക്കത്തക്കതായി ആ പേരിലൊന്നു ചിലി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന മഹോദയപത്രം സുറിയാനിക്കാർക്കു നിയമിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. സുറിയാനിഭാഷയിലെ കശ്ശീക്കാലത്തെ അഥവാ ഗുരുപ്പട്ടാഭം ഇടവകപ്പട്ടാഭം എന്നാണു്. ഇന്നും പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനപ്പേരാണ് കത്തനാർ എന്നതു്. ഈ പദം ഡോക്ടർ ഗുണ്ടർട്ടിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കത്തന എന്നതിൽനിന്നു വ്യുല്പന്നമത്രെ. ഇരവികർത്താവെന്ന പദത്തിന്റെ സമുദായംഗങ്ങൾ നായകനായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യം ആ സ്ഥാനപ്പേരിൽ പക്ഷെ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതു സൂചിപ്പിക്കാൻകൂടിയായിരിക്കാം ഇന്നും ഈസ്തനപ്പേർ തുടർപയോഗിക്കപ്പെട്ടതു്. മഹോദയത്തിന്റെ സമുദായംഗങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചതല്ലാത്തതായിരിക്കാം ആദ്യ നിവൃത്തിയായാവിട്ടു പുതിയ ഇടവകകൾ സ്ഥാപിച്ചതു മഹോദയപത്രത്തിലെ കേന്ദ്രാധികാരികളുടെ വാഗ്ദാനമായിട്ടായിരുന്നത്രെ ആയൊരു ഇരവികർത്താവെന്ന സുറിയാനിക്കാർക്കു അറിയുന്നിരിക്കണം.” നോക്കണം മി. മാഴ്കിട്ടൻ പറയുന്നതിലുള്ളതും മന്ദ്രാലയകാരിയുടെ അഭിപ്രായം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതുമായ ആ നിഗമനത്തിന്നു കടകവിരുദ്ധമായ ഒന്നു, അതാലോറാ മി. നാഗമ്മയുടെ മറുപടിയാണ് മി. മാഴ്കിട്ടൻ വരുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന ആ അനുമാനത്തിന്നു

കടകവിരുദ്ധമായ ഒരു അല്ലാത്ത അല്ലോ (നാഗജ്ഞ) രേഖപ്പെടുത്ത
 കിടന്നിരുന്നതു? എന്നോടൊക്കെ, ഇരവികുന്തൻ ഒരു ക്രിസ്തുവിനായിരുന്നു;
 നിന്നു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി കടപാട് തിരുത്തുകയും അല്ലോ
 ന്നന്റെ അധികാരത്തെ അധികരിച്ചിരുന്നു. ഇത്രയും മി. നാഗജ്ഞ
 സമ്മതമായി, ഇരവികുന്തൻ ഒരു സുവിശിഷ്ടനായിരുന്നു. അല്ലാത്ത
 അല്ലാത്ത എന്ന അല്ലോ പാഴ്ത്താൻ സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടു മി. മാ
 മിക്കാൻ ന്നന്റെ "ചെട്ടി" വാങ്ങുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടാതെ
 വാങ്ങ!!! സുവിശിഷ്ടനായ മാമാമാ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതോ ക
 ണ്നൻ സ്ഥലങ്ങളിൽ അകന്നു എന്നാണോ ഈ പ്രസ്ഥാനം
 വിചാരം!!!

14. കോമവത്തൂർനിന്നു പ്രസിദ്ധനായ കടകവിരുദ്ധനായ
 കൂടൻ കൊടകപ്പട്ടാളത്തിൽ വരുന്നതുകൊണ്ടോ, അവിടെ പെരുകെല്ലത്തോ,
 പെരുകത്തോ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ, ഇപ്പോഴും പെരുക ഉള്ള
 കൊണ്ടോ, ഇനി മി. മാമിക്കാടൻ വാങ്ങുന്ന അതുകൊണ്ടു സാധുക്കൾ
 കോമവ വിവക്ഷയുണ്ടോ? പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കേരളങ്ങളിലും പള്ളികളിലും
 പ്രസിദ്ധനായുള്ള ഘോഷങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കാനും നേർച്ചകാഴ്ചകൾ
 സമീപിക്കാനും ഏതെല്ലാം ഭാഷകളിൽനിന്നു ആളുകൾ വരിവായിപ്പോ
 കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ശബരിമല അയ്യപ്പനെന്ന ശാസ്ത്രവിനെ സന്ദർശി
 കാൻ പത്തുമാത്രം വിദേശീയരുടെ വരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവ
 രുടെ പുച്ഛിക്കാൻ ശബരിമല വാഴിക്കുകയായിരുന്നെന്നോ അവർക്കു അവിടെ
 ഏതാണ്ടൊക്കെ പ്രാമാണ്യമുണ്ടായിരുന്നെന്നോ വരുമോ? മഹാദേവർ പട്ട
 ണത്തിൽ പെരുകെല്ല ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനെ ഇവിടെ ആരും വിസ
 മിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പെരുകെല്ലനേയും പെരുകത്തനേയും
 ഇവിടെ വലിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടാവാമോ? പക്ഷെ ഇവിടെ വാങ്ങുന്നതു
 ആ പെരുകെല്ല ഇന്നു ചെട്ടികളെന്നറിയപ്പെടുന്ന പെരുകത്തോ നായനാ
 രോ ആയവരുടെ പുച്ഛിക്കലായിരുന്നു, അല്ലോ മതത്തിൽ സുവിശിഷ്ട
 ക്രിസ്തുവിനായിരുന്നു എന്നാണ്. അതിനെ ഖണ്ഡിക്കാൻ ഒന്നല്ല മി. മാ
 മിക്കാടനെപ്പോലെയുള്ള അനേകർ കാട്ടിൽനിന്നു കൂടുകൂട്ടു വന്നാലും
 സാധിക്കയില്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

15. മി. മാമിക്കാടന്റെ പുറംപരവിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രസ്താവന.

"ബ. ബണ്ണാർട്ടപ്പൻ, പെരുകെല്ലത്താൽ കത്തനാരോ മെത്രാ
 നോ ആക്കിയപ്പോൾ "മകർമകർ വഴിയെ" എന്നതിന്നു എന്തുപറയുന്ന
 പോ?" എന്നുകൂടി മി. മാമിക്കാടൻ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ബ. ബണ്ണാർട്ട
 പ്പൻ 119-ാം വശത്തു "അവിന്നും കേരളം സമാധാനം വരാത്തതിട്ടുണ്ട്.
 അതു മി. മാമിക്കാടൻ കണ്ട ഭാവമേയല്ല. "കത്തനാരോ" എന്ന ഉയോ
 ഗത്തിൽനിന്നു മി. മാമിക്കാടൻ ഇക്കാലത്തെ ചരിത്രത്തെ പുറകോട്ടു

“To that God who of His Almighty will and pleasure created this world, and I, king Eravy Varma, lift up my hand in adoration and bestow this grant as from time immemorial our sovereignty existed on the day of the 36th year of our reign at Cranganoor, and thus I do hereby ordain and give all manner of power to Joseph Rabban to wear of different colours, to be saluted by firing guns, to ride elephants and horses, the call on the roads,, to make converts of nations, to use of lamp of the day, to walk on carpets, cloths spread on the ground to adorn

houses, to use of Palankeens, high parasols, Kettle drums, trumpets, and small drums and of all these privileges. I grant unto him and seventy two of their houses free of ground rent and duty scales and appoint him as the head of all the subjects and churches in whatever part of the country they may be established and all the above cited privileges and hereby and without any of the least differences or contradiction fully granted by the copper plates unto the said five coloured Mar Joseph Rabban and his heirs, male and female bride and bridegroom to hold and exercise as long as the Sun shines on the face of the Earth and his descendants shall exist and may God grant his blessings to the undermentioned witnesses princes of kings of Travancore, Thekamkoor, Vadakan-koor, Quilon, Nerengoot, Samoorin, Paliathachan, and Kolastri; written by Kelampoo Kelappan and as Perum-padappu the Cochin Raja is my heir, his name is not including in this signature".

“ഇംഗ്ലീഷ് പാഠത്തിന്റെ ഒരു മലയാളരജ്ജം ഏകദേശം താഴെവരുമ്പ്രകാരമാണ്: “ഈ ലോകത്തെ സർവ്വശക്തികൊണ്ടും പൂർണ്ണമെന്നല്ലാതെയും സൃഷ്ടിച്ച ആ ദൈവത്തെ ഞാൻ, ഇരവിവർമ്മരാജാ കൈകൂപ്പിനമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട്, ആദിമുതൽ നമ്മുടെ രാജതപം നിലനിന്നിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു ഈ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ നമ്മുടെ വാഴ്ചയുടെ മുപ്പത്തൊന്നാം വർഷത്തിൽ എല്ലാവരും അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ജോസഫ് റബ്ബാൻ അവർകൾക്കു കല്പിച്ചുനൽകുന്നു. പഞ്ചവണ്ണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതിനും, ആചാരവെടികൾ വയ്ക്കുന്നതിനും, ആനമേലേറുന്നതിനും, കതിരസ്സവാരി ചെയ്യുന്നതിനും, വഴിയിൽ തിങ്ങലകരുന്നതിനും മറ്റുമതസ്ഥരെ മാത്രത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനും, പകൽവിളക്കും പാവാടയും പല്ലക്കും പരവതാനിയും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും, ചെണ്ട, മട്ടളം, തമ്പേര മുതലായവ അടിച്ചിക്കുന്നതിനും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ജോസഫ് റബ്ബാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ള എഴുപത്തിരണ്ടു വീട്ടുകാർക്കും ഭൂമി കരചൊഴിവാവും മുകൾചൊഴിവാവും നൽകുകയും അവർ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തു താമസിച്ചിരുന്നാലും, അവരുടെമേലും അപരരുടെ പള്ളികളുടെമേലും രാജവസായി ജോസഫ് റബ്ബാൻ അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. മേൽ വിവരിച്ച എല്ലാ അധികാരാവകാശങ്ങളും യാതൊരു എതിർപ്പും ഭിന്നരായും കൂടാതെ പഞ്ചവണ്ണനായ മാർ ജോസഫ് റബ്ബാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശികളായ സൂറിപുരുഷന്മാർക്കും ദമ്പതികൾക്കുമായി സൂപ്പൻ ഭൂമി വഞ്ചു പ്രകാശിക്കുന്നിടത്തോളംകാലവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലവും കൈവശപ്പെടുത്തി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ”

[illegible]

കാശികളായി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കുന്നത് ഉറപ്പാ മാർയ്ക്കസേപ്പിനാണ് പ്രസ്തുത ചെമ്പുപട്ടയം കൊടുത്തതെന്നു വാദിക്കാൻ മി. ജോസഫിനു സാധിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതിനാലാണ് "അതിലും ബഹുമാനമേ" എന്നു ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു പഠിപ്പിച്ചത്. ഇതിനു മി. ജോസഫ് എന്തുപറയും? ഇത്തരം വിതരണവും തുമ്പിപ്പോയതും മി. ജോസഫിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അവിടവിടെ കാണുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസുറിയാനിസഭാചരിത്രത്തിൽ വല്ലതും ശ്രദ്ധയൂർപ്പിച്ചു കൊണ്ടു വന്നു വരികയുണ്ടെങ്കിൽ അതു തങ്ങളുടെ പിതാമാനന്ദമാണെന്നു വിചാരിച്ചു കളയാൻ പര്യാപ്തമായ നിഗമനമുണ്ടാകുന്ന പ്രസ്താവനകൾ മറ്റിടങ്ങളിൽ ചെയ്യും. അപ്പമപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു മേൽ സിദ്ധിക്കത്തക്ക കാര്യങ്ങൾ വഴിയ കാര്യമായിപ്പറയും. അവ തങ്ങളിൽ പരസ്പരബോധരീതിയുള്ള കാര്യമുണ്ടോ മി. ജോസഫ് ഗൗണിക്കുന്നു!

16. ഒന്നു രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങളുടെ കാണിക്കാൻ.

"ഭരണാധികാരമൊഴിഞ്ഞ ഒരു മെത്രാനെ റമ്പാനെന്നു അഭിസംബോധനം ചെയ്യുക പാടുള്ളതായിരിക്കുകയാൽ ഈ ചെമ്പേടിന്റെ ഗ്രഹിതാവു ഉറപ്പാ മാർ യെരൂസേപ്പമെത്രാനായിരിക്കണം" എന്നു മി. മാർകാടൻ 26-ാം വശത്തു പറയുന്നു. ഇവിടെ ഉറപ്പാ മാർ യെരൂസേപ്പഭരണാധികാരം ഒഴിഞ്ഞ ഒരു മെത്രാനാണെന്നു മി. ജോസഫ് തുറന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. യൂദന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ട ചെപ്പേഴ് ഏതു ചെപ്പേഴ് വിട്ടു പ്രയോഗിച്ചാലും ഇപ്പോൾ കന്നനായക്കാരുടെ വകയാക്കണമെന്നോ വകയില്ലെന്നു ഉദ്ദേശമുള്ളു. അതിനു മാർ യെരൂസേപ്പ ഭരണാധികാരമൊഴിഞ്ഞ യാതൊന്നെന്നു സമ്മതിച്ചേതീരു എന്നാണ് ടിപ്പോണു തോന്നുന്നത്. ചെപ്പേഴ്സിൽ അതിന്റെ ഗ്രഹിതാവിന്റെ പേരു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് 'ജോസപ്പറമ്പാർ, മാർജോസപ്പറമ്പാൻ' എന്നൊക്കെയാണല്ലോ. അതിനാൽ ഭരണാധികാരം ഒഴിഞ്ഞ ഒരു മെത്രാനെ 'റമ്പാൻ' എന്നു വിളിക്കാൻ പാടുണ്ടെന്നു ഒരു നൂതനപ്രായം വകിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ യുക്തിയുടെ ആധാരമെന്തു? ഗിബ്ബണോ മറ്റോ വല്ലാത്തതും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ള അന്വേഷണത്തിനു കാരണമില്ല. അതുപോലെതന്നെ "മാർ" എന്ന കൽദായസുറിയാനിശബ്ദം "യഹൂദാബിക്കപയോഗിക്കുന്ന" എന്നായി അറിയുന്നില്ല എന്നും മി. ജോസഫ് പറയുന്നു. ബാബേൽ പ്രവാസത്തിനുശേഷം യഹൂദന്മാരുടെ ഭാഷ 'കൽദായസുറിയാനി'യായിരുന്നു. അതിനാൽ 'മാർ' എന്ന പദം യൂദന്മാരുടെ സ്വന്തഭാഷയിലെ ഒരു ശബ്ദമായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. 'മാർ' ശബ്ദം കൽദായഭാഷയിൽ പ്രഭുക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചും ഉപയോഗിക്കുമെന്നു മി. ജോസഫ് സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. ജോസപ്പറമ്പാനാരുടെ മലയാളത്തെ പരദേശിയുടേതെന്നു രാജാവുമായിരുന്നു എന്നു യൂദന്മാർ പറയുന്നു. ഡോ

കൂർ എ. കെ. സൈമൺ 1941 ജനുവരി 18 മുതൽ "സത്യനാദ"ത്തിൽ The Jewish Copper plates "യഹൂദചെപ്പേടുകൾ" എന്ന നാമത്തിൽ പരസ്യം ചെയ്ത ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതിൽ ഈ വാദത്തെ സമാധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു യഹൂദപ്രഭുവായിരുന്ന ജോസഫ് രാബ്ബാൻ "മാർ" എന്ന ഖണ്ഡമാനവാചി ഒട്ടും അയ്യക്കമായിരുന്നില്ല. ഡോക്ടർ എ. കെ. സൈമൺ പ്രകൃതം സംബന്ധിച്ച പാഴ്വര ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

Article 1. 3. "Notice as Judeos de Cochin" by Mosseh de Peresh Pavia who visited Cochin with other Dutch Jews in 1686, says: "And being steady in it (dominion) he (Chereman Perumal) received Joseph Rabban, giving him the town of Cranganore in perpetual possession with an area of 3 leagues with such Royal prerogatives as a copy of the donation herewith enclosed bears witness, which I have had translated in my presence from the copper plates on which it is engraved in Malabaric language".

6. "With the final destruction of Cranganore and the advent of Paradesi Jews to Cochin in 1565, the Sovereign powers of the Jewish Chief naturally came to an end".

5. The ignorance exhibited by the misinterpretation of the word 'Rabban' is inexcusable.

As Sylvian Leir rightly says, "The receipt (of the copper plates) was a person named 'Issuppu Irappan' the form which the Jewish name Joseph Rabban normally takes in Tamil". The word Rabban literally means in Hebrew 'Our Teacher' or 'our Master. It is a title usually given to a patriarch or President of Sanhedrim or a Jewish legislative council. The first to have this title was Gamaliel Haxakhen, and the title was handed down from him to all succeeding leaders in Palestine and elsewhere".

"1686-ൽ മറ്റു ഡച്ചയുടമസ്ഥതകളുടെ കൊച്ചി സന്ദർശിച്ചു വന്ന പരമ്പര: അദ്ദേഹം (ചേരമാൻ പെരുമാൾ) അതിൽ (അധിപത്വം) അവിരോധോദ്യോഗമായിരിക്കെ ജോസഫ് രാബ്ബാൻ സിറിയയിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണത്തിൽ മൂന്നു ചതുരശ്രവിട്ട് ശാശ്വതാവകാശമായിത്തന്നെ രാജകീയപദവികൾ സമ്മിതം ദാനം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത പദവികൾക്കു ഇതിൽ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭാനുപത്രത്തിന്റെ പ്രതി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മലയാളഭാഷയിൽ മെമ്പ്രതകിടുകളിന്മേൽ തക്കണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ പ്രമാണത്തിന്റെ ഒരു പരിഭാഷ എന്റെ സന്നി

ധാനത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടു." "കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ അധിപനായ നാശത്തോടെ പരദേശിയുടേതാർ 1565-ൽ കൊച്ചിയിൽവന്നു വസിച്ചു. അപ്പോൾ മുതൽ യഹൂദപ്രധാനന്റെ രാജകീയാധികാരം പ്രകൃതമാണെ വർദ്ധനവുണ്ടു പ്രാപിച്ചു."

"ഭരണാധികാരം ഒഴിഞ്ഞ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നു അഭി സാധനം ചെയ്യുക പാടുള്ളതാ" എന്നു എന്ന ഒരു ന്യായത്തെ നിർമ്മി യ്ക്കുകൊണ്ടാണല്ലോ വക്കീൽ തന്റെ വാദത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ തുനിയ്ക്കുന്നത്. മാർ ജോസഫ് എന്ന ഉദ്ദേശിച്ച് റബ്ബി, റബ്ബാൻ എന്ന ശബ്ദ ങ്ങളെ തുല്യമായിട്ട് മി. ജോസഫ് ഉപയോഗിക്കുന്നു. Rabbi റബ്ബി എന്ന പദത്തിനു 'ചെയിംബേഴ്സ്' ഇരുപതാംശതകശബ്ദ കോശം ഇങ്ങനെ അർത്ഥനിർണ്ണയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: "Jewish title of a doctor or expounder of the law ഒരു യഹൂദനിയമപണ്ഡിതന്റെ അഥവാ വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ സംജ്ഞ" — "Rabban, (our master) a title of greater honour than rabbi" — "റബ്ബാൻ, റബ്ബി എന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ബഹുമാനസൂചകമായ ഒരു സംജ്ഞ." ഈ അർത്ഥനിർവ്വചനങ്ങളിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നത് റബ്ബി, റബ്ബാൻ ശബ്ദങ്ങൾ യഹൂദന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നവയാകുന്നു എന്നാണ്. "റബ്ബാന" എന്ന സുറിയാനി ശബ്ദത്തിന്റെ ലോപരൂപമായ "റബാൻ" എന്നത് "മല്ലാൻ" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ളകാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മേൽ കാണിച്ച "റബ്ബാനും" ഈ "റബാനും" ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നു ന്നില്ല. ചെയിംബേഴ്സ് ശബ്ദകോശം Rabban എന്നതിനു ആവരണി കയിൽ ourmaster - നമ്മുടെ ഗുരു എന്നു അർത്ഥനിർണ്ണയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന തിൽനിന്നു ഇതു വിശദമാകുന്നു - അതായതു പ്രസ്തുത "റബ്ബാൻ" ശബ്ദം "റബ്ബാ" എന്നതിനോടു ഉത്തമപുരുഷ-സംബന്ധാത്മകസർവ്വനാമബഹു വചന പ്രത്യയം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതാണ്. "റബ്ബാന"യുടെ ലോപമല്ല.

ഇത് ഡോക്ടർ സൈമന്റെ ലേഖനത്തിലെ മുൻകാണിച്ച 5-ാം പ ണ്ടിക ഉപരിവൃക്തമാക്കുന്നുണ്ട്: അതായത്: "സീൽവിയൻ യഥാസ്ത്രയം പറയുന്നതുപോലെ "താമ്രശാസനങ്ങളുടെ പ്രതിഗ്രാഹകൻ "ഇസുപ്പു ഇരപ്പാൻ" എന്നു പേരുള്ള ഒരാളാണ്. ഇതുകൂടെ ജോസഫ് റബ്ബാൻ എന്നതിന്റെ തമിഴുരൂപവുമാണ്." ക്രൈസ്തവഭാഷയിൽ റബ്ബാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥം "നമ്മുടെ ഗുരു അഥവാ നമ്മുടെ ഉപാദ്ധ്യായൻ" എന്നാണ്. ഈ സംജ്ഞ സാധാരണയായി ഒരു കലപ തിക്കോ, സൻമേറ്റിസംഘത്തിന്റെയോ യഹൂദനിയമസഭയുടെയോ അദ്ധ്യക്ഷനോ ആണ് നൽകാറുള്ളത്. ഈ സംജ്ഞ ആദ്യം ലഭിച്ചത് പ്രഥ മഗമാലിയേൽവാസാക്കനു ആണ്. അതിന്റെശേഷം പലസ്തീനയിലും മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിലും തുടർന്നു നേതാക്കന്മാരായി തീർന്നവർക്കും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഈ സംജ്ഞ പരമ്പരയായി സിദ്ധിച്ചു."

ഉറപ്പാ മാർ യൌസേപ്പു ഭരണമൊഴിഞ്ഞ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നാണ് മി. ചാഴികാടൻ പറയുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അന്യർ അ

ങ്ങിനെ പറയുന്നത് അയാൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബ. ബണ്ണാർദച്ചൻ 7-ാം മധ്യായം 10-ാം പാദത്തിൽ “അന്യദേശവാസത്തിനായി പുറപ്പെട്ട ഇവർ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടമായിരുന്നതും അന്യദേശത്തിൽ വെളികണ്ടത്തുണ്ടായിരുന്നതുംതന്നെയാണ്” എങ്ങനെയുടെ സ്ഥാനമെഴിഞ്ഞ മെത്രാനായ മാർ ജോസഫിനെക്കൂടി അവരോടൊത്ത് പോകാൻ ആ ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളിലൊന്നും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി മി. ചാഴികാടൻ 75-ാം വശത്ത് ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: “പൗരസ്ത്യകാണോലിക്കാ യാത്രയാക്കി കല്പനകളും അധികാരപത്രങ്ങളും കൊടുത്തുയക്കുന്ന മെത്രാൻ, സ്ഥാനമെഴിഞ്ഞു തൊഴിലില്ലാതെ എങ്ങനെയായിരുന്നതിനാൽ ക്നാനായക്കാരുടെ കൂടെ വൃഥാ പോകുന്നതാണെന്നു ബ. ബണ്ണാർദച്ചൻ പറയുന്നതെത്രകണ്ടു ശരിയായിരിക്കുമോ?” ബ. ബണ്ണാർദച്ചൻ എവിടെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു എന്നു മി. ചാഴികാടൻ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ മേൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഭാഗത്തെത്തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കണം അത്. മി. ചാഴികാടൻ വെളികണ്ടയിൽനിന്നു ഭാഗങ്ങളൊന്നും— തൊഴിലില്ലാതെ എങ്ങനെയായിരുന്നതിന്നു എന്നതു പ്രത്യേകം— ബ. ബണ്ണാർദച്ചൻ വൃത്തിപ്പെടുത്താൻ ചെയ്യുന്നില്ല. ദേശാന്തരവാസത്തിനായി പുറപ്പെട്ടവരുടെ കൂടെ അദ്ദേഹം പോയി സ്ഥിരമായി താമസിക്കണമെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം എങ്ങനെയുടെ മെത്രാനായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു ആ സ്ഥാനം ഒഴിയാതെ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നു മാത്രമെ ബ. ബണ്ണാർദച്ചന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നിട്ടും നോക്കണം, “ക്ഷിരമുജ്ജ്വലാഭിനിർവ്വചിതം ചോരതന്നെ കൊതുകിനു കൗതുകം” എന്നു വക്കിൽ അന്ത്യരിൽ ആരോപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കാര്യം അയാളിൽനിന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു!!!

17. വേറൊരുഭാഗം.

മി. ചാഴികാടൻ 34-5 വശങ്ങളിലായി പറയുന്നു: “ക്നാനായക്കാർ, സുറിയാനികൾക്കുടേയും ശ്രീഹരന്മാരുടെയും പഴയ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിലേയും പേരുകളില്ലാതെ മറ്റുപേരുകൾ ജ്ഞാനസ്നാനാവസരത്തിൽ അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് ഇടാറില്ല. കുറച്ചുകാലമായി ആ പതിവിനു ഹാനി ഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ വക്കി, വറുഗീസു, ഗിരവറുഗീസു ഈ പേരുകൾ എത്രയോ സാധാരണമാണ്. ക്നാനായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു വറുഗീസോ, ആഗസ്തിയോ, അന്തോണിയോ, ത്രേസ്യായോ, കത്രിനായോ, കാണുകയില്ല. അനേകന്മാരാണ്ടുകൂടായി— യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലം മുതൽ— കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിൽ സഭയിൽ സർവ്വസാധാരണമായ ഈ പേരുകൾ കടന്നു കൂടാത്തത് ഒരു വലിയ ചരിത്രസംഗതിതന്നെയാണ്.”

മി. ജോസഫ് ജ്ഞാനസ്നാനാനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഒരു

പാശ്ചാത്യർ. സഭയിൽ സർവ്വസാധാരണമായ പേരുകൾ ഈ സഭ
 ദായത്തിൽ കടന്നുകൂടാത്തതു് ഒരു വലിയ ചരിത്രസംഗതിയെന്നതിന്നേ
 കാൾ വളരെ വിചിത്രമായ ഒരു സംഗതിയായ ശേഷം പേർ ഗണിക്ക
 നുള്ളു. സഭയിൽ സർവ്വസാധാരണമായ പേരുകളെ സംബന്ധിച്ച മാത്ര
 മല്ല തെക്കേഭാഗസമുദായത്തിൽ ഈ വിചിത്രതകാണുന്നതു്. അക്രൈസ്ത
 ഹരുടെ മാനസാന്തരവിഷയത്തിൽ തെക്കേഭാഗസമുദായം അവലംബിച്ചി
 രിക്കുന്ന നിവ വളരെ അക്രൈസ്തവമായ ഒന്നല്ലയോ? ഇതിനെ സംബ
 ധിച്ച കൂടുതൽ താഴെ പറയേണ്ടതാകയാൽ ഇപ്പോൾ വിഷയത്തിലേക്കു
 തിരിയുന്നു. വി. ഗിവറ്റീസു് സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു വലിയ ചരിത്ര
 ഭാഗമാണ്. ഡോക്ടർ മെഡാലിക്കോട്ട് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 24-ാം വശത്തു
 ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: In the extract given above (A. J. Mac-
 bean's East Syrian Kalendar) three festivals bear the note,
 "a great festival;" (1) that of St. Thomas the Apostle; (2)
 that of St. George (April 24); (3) that of St. Cyriac. SS.
 George and Cyriac are both greatly venerated among
 Syrians, and their names very commonly borne by the
 Christians". "മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സംഗ്രഹത്തിൽ (എ.
 ജെ. മക്കബീൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ചെറുരസ്യസുറിയാനിക്കാരുടെ
 കലണ്ടർ) മൂന്നു തിരുന്നാളുകൾക്ക് "ഒരു വലിയതിരുനാൾ" എന്നൊരു
 സൂചനയുടെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവ (1) തോമ്മാസ്തീയായുടെ (2) വി. ഗീ
 വറ്റീസിന്റെ (എപ്രിൽ 24-ാംനാൾ) (3) വി. കുരിയാക്കോസിന്റെ, ഇവ
 യാണ്. വിശുദ്ധനായ ഗിവറ്റീസിനേയും കുരിയാക്കോസിനേയും സുറി
 യാനിക്കാർ വളരെ പൂജ്യമായി വണങ്ങി വരുന്നു. അവരുടെ പേരുകളും
 ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ സർവ്വസാധാരണമത്രെ." കിഴക്കെ സുറി
 യാനിക്കാരെന്നു വെച്ചാൽ കൽദായസുറിയാനിക്കാരാണെന്നർത്ഥം. തെക്കേ
 ഭാഗർ പറയുന്നതു് അവർ തന്നെ കൽദായസുറിയാനിക്കാരാകുന്നു എന്നാ
 ണല്ലോ. അതായതു് വിദേശത്തുനിന്നു വന്ന തന്നെ കൽദായസുറിയാനിക്കാ
 രുടെ സന്തതികളെന്ന്. വിദേശസുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ വി. ഗിവ
 റ്റീസിന്റെ നാമം സർവ്വസാധാരണമാണ്. തെക്കേഭാഗർ യഥാർത്ഥസു
 റിയാനിക്കാരാണെങ്കിൽ അവരുടെയിടയിൽ ഈ പേരു അടുത്തകാലാവരെ
 ഇല്ലാത്തതെന്തുകൊണ്ടു്? അവർ നദികളും അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ
 യുന്നതുപോലുള്ള സുറിയാനിക്കാരല്ല അവർ എന്നതിന് ഇതും ഒന്നാം
 തരം തെളിവാണ്. ദിയക്രസ്യാനോസിന്റെ നിഷ്കരവേദവിംസയുടെ
 അറുഭാഗമായ 303 ലാണല്ലോ ഈ വിശുദ്ധൻ വേദസാക്ഷികൾക്കു പ്രാവി
 ച്യത്. അതും ചെറുരസ്യദേശത്തുവെച്ചു്. അതിനാൽ 345-നകം ഈ
 വിശുദ്ധൻ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ സുജ്ഞാതനായി തീർന്നിരുന്നു എന്ന
 തിന്നു സംശയമില്ല. ഇനി 201-202 എന്ന പുറങ്ങളിൽ മി. ചാഴികാടൻ
 പറയുന്നതുകണ്ടാലും: "ക്രൂനൻകുരിശുസത്യംവരെയും മലങ്കരസഭാഭരണം
 മിക്കവാറും ക്നാനത്തോമ്മായും ഉറഹാ മാർ യെരസേപ്പും അറാഭ് ചരിതനെ
 തുടൻ ക്നാനായക്കാർ തന്നെ ഏറ്റെടുക്കു നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. ക്നാന

തോമ്മായുടെ കാലംമുതൽ മെത്രാന്മാരെ സിറിയയിൽനിന്നും കൊണ്ടു വരുന്ന ഭാരവും കർത്തൃത്വവും ക്നാനായക്കാർക്കായിരുന്നു. ബാബേലും സെലൂഷ്യയും പേർഷ്യൻഭരണത്തിൽ വന്നതിനുശേഷവും സുറിയാനിമെത്രാന്മാരെ മലങ്കരെ കൊണ്ടുവരുന്ന മുചരല ക്നാനായസുറിയാനിക്കാർ തന്നെ ഏറ്റു നടത്തിയിരുന്നു. മഹമ്മദീയരുടെ ശക്തി പ്രബലപ്പെട്ടപ്പോഴും സിറിയായുമായി കടന്നുകയറിയും കപ്പൽഗതാഗതത്തിനു സുറിയാനിക്കാർ വഴിയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ നാട്ടുകൃഷ്ണാനികളും സുറിയാനിക്കാരും അശ്രയിക്കയും സുറിയാനിക്കാർ മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരെ വരുത്തുന്നതു അവരുടെ കടമായി വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെയുമല്ല 1490-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരെ ക്നാനായക്കാരിൽനിന്നും ഹൗസേപ്പ, മത്തായി, ഗീവറുഗീസ് എന്നുപോയ മൂന്നു അന്ത്യോദികർ മെത്രാന്മാരെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി കിഴക്കിന്റെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കൽ പോയതും മാത്തോമ്മാ, മാർ യോഹന്നാൻ എന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നതും ഇതേ കാരണത്താൽതന്നെയാണു്.” എന്നു തരക്കേടുണ്ടോ? തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടും നടപ്പില്ലാത്ത അനേകം പേരുകളിലൊന്നു് ഗീവർഗ്ഗീസാണെന്നു വർക്കീൽതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ പതിവിനു ഭേദംചരാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കുറച്ചുകാലമേ അയ്യള്ളവെന്നും തുറന്നുപറയുന്നു. എങ്കിലും 1490-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽനിന്നു മെത്രാനെ കൊണ്ടുവരാൻ ബാബേലിനു പോയ മൂന്നുപേരും ക്നാനായക്കാരാണു്— “അതിലും ബഹുകൃതം,”— അതിലൊരാളിന്റെ പേരു ഗീവർഗീസ് ആണുതാനും!!!

18. ഇനിയും നമുക്കു യഹൂദചെപ്പേടിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരിശോധനയിലേക്കു പിൻതിരിയാം. “അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം പലതും പൂർവ്വാനിത്യ ഏഴായിട്ടുണ്ടു്. ഓരോരുത്തർ അവരവരുടെ മനോധർമ്മം അനുസരിച്ചു പൂർവ്വാനിത്യ ഓരോ പരിഭാഷ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഖണ്ഡിതവും അവിതർക്കിതവുമായ ഒരു പാഠം ലഭിക്കുന്നതുവരെ തിരുവിതാംകൂർ സ്കെയിൻറുമാനുവൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പാഠം സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം” എന്നുള്ള പ്രസ്താവനയോടുകൂടെയാണല്ലോ മി. ജോസഫ് മി. മെക്കൻസിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയും അതിന്റെ മലയാളവിവർത്തനവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ഈ പ്രത്യേക പരിഭാഷ സ്വീകരിക്കുന്നതു് ഉത്തമമായിരിക്കുമെന്നു വാദിക്കുകക്കുറവു വർക്കീലിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ യഹൂദചെപ്പേട്ട പൂർവ്വാനിത്യ ഏഴായിട്ടുള്ളതായി മി. ജോസഫ് പറയുന്ന പലരിഷ മിലരുടെയെങ്കിലും പരിഭാഷ തേടിപ്പിടിച്ചു വായനയ്ക്കുനോക്കാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി. രണ്ടാമതാ മി. ജോസഫ് മി. മെക്കൻസിയുടെ പാഠത്തോടു ഇത്രവലിയ പ്രതിപത്തി പ്രകാശിപ്പിച്ചതിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചു. അതായതു്, വർക്കീലിനു സ്വന്തമുണ്ടു് ശബ്ദം വെറുത്തു കാണിക്കാൻ പ്രസ്തുത പരിഭാഷ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുന്നതായികണ്ടു്. യഹൂദചെപ്പേട്ട യഹൂദന്മാരുടേതാണു് എന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു അവർക്കുള്ള പ്രധാനതെളിവു—അതും വെറും ബാഹ്യമായതെ

ജി.വ്- അ ചെപ്പേടിന്റെ കൈവശം ഒന്നു മാത്രമാണെന്ന് വകിൽ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ചെമ്പേടിയിലെ ആഭ്യന്തരതെളിവുകൾ നോക്കിയാൽ അത് ഉറപ്പാ മാർയ്യാസേപ്പിനു കൊടുത്തതാണെന്നു വിശദമാകുമെന്നു വകീലിന്റെ വാദം. ഈ ആഭ്യന്തരതെളിവുകളിൽ ഒന്നു ജോസഫ് റമ്പാനു പഞ്ചപണ്ണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം, പഞ്ചവർണ്ണനായ മാർ യെരസേപ്പ് എന്നു പേര്; പോറാന്നു മറ്റുമതസ്ഥരെ മാഴ്ത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി; മൂന്നാമത്തേതു് ജോസഫ് റമ്പാനു കൂടെ 72 പിട്ടുകാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത്, ഇവയും മാറുമാണ്. ഇവയിൽ ഓരോന്നിനേയും പറ്റി അല്പം പശ്ചാലോചിക്കാം.

പഞ്ചപണ്ണം- പഞ്ചപണ്ണം ഇതിനേപ്പറ്റി മി. ജോസഫ് 21-22 വശങ്ങളിൽ സാമാന്യം ഭിഷ്മമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഇങ്ങനെയാണ്: "മലയാളത്തുള്ള ജനങ്ങൾ അക്കാലത്തു മനുവിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച് ചാതുർവർണ്യം എന്നറിയപ്പെടുന്ന-ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, വൈശ്യർ, ശൂദ്രർ-എന്ന നാലുവർണ്ണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. വിഭേദത്താൽ നിന്നും ഇവിടെ കട്ടിയേറി ചാത്തവർ ഈ നാലുവർണ്ണങ്ങളിലും ഉൾപ്പെട്ടവരല്ലാതിരുന്നതിനാലും, നാലുവർണ്ണങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഹൈന്ദവ മറയന്നുസരിച്ചു നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാലും അഞ്ചാമതൊരു വർണ്ണമായിരിരിച്ചു പഞ്ചവർണ്ണം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സിറിയായിൽ നിന്നും ഇവിടെ കടികയറിപ്പാത്തിരുന്ന കന്നനായക്കാരെയും അന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിഭേദങ്ങളെയും നാട്ടുകാരായ ചാതുർവർണ്യ ജാതിക്കാർ പഞ്ചവർണ്ണം എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. പഞ്ചവർണ്ണനായ സുറിയാനിക്കാരെയും അവരുടെ മതവും വേദഭാഷയും, വേദമുറകളും ഭരണവും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന നാട്ടുകാരെയും ഒന്നടങ്കം പഞ്ചവർണ്ണം എന്നും സുറിയാനിക്കാർ എന്നും നാട്ടുകാർ വിളിച്ചിരുന്നു."

"ചതുർവർണ്ണം" ശബ്ദം മേൽകാണിച്ച നാലു പ്രധാന ജാതികളെ കുറിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. എന്നാൽ അതിനെ അനുകരിച്ച് മി. ജോസഫ് നൽകുന്ന അർത്ഥത്തിൽ "പഞ്ചവർണ്ണം" ശബ്ദം ഉപയോഗത്തിൽ ഇരുന്നതായി യാതൊരു രേഖയും കാണുന്നില്ല. "ചതുർവർണ്ണം" ശബ്ദത്തിനു ശബ്ദകോശങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ നാലുപ്രധാന ജാതികൾ എന്ന അർത്ഥത്തിനും പുറമേ നാലു പ്രധാനനിറങ്ങൾ എന്നും അർത്ഥം കാണുന്നുണ്ട്. "പഞ്ചവർണ്ണം" ശബ്ദത്തിനാകട്ടെ "അഞ്ചു നിറങ്ങൾ" എന്ന അർത്ഥം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ മലയാളത്തു കട്ടിയേറിപ്പാത്ത വിഭേദങ്ങളെ കുറിക്കാൻ പഞ്ചവർണ്ണം എന്ന പ്രയോഗം നടപ്പിലിരുന്നു എന്ന വാദം സാധൂകരിക്കത്തക്കതല്ല. മി. ജോസഫ് ഉദ്ധരിക്കുന്ന പരിഭാഷയിൽ "to wear different colours" "നാനാതരം നിറങ്ങൾ- വിവിധ വർണ്ണങ്ങൾ- ധരിക്കുന്നതിന്നു" എന്നു ജോസഫ് റമ്പാനു കൊടുത്ത വിശേഷാവകാശങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതിനെ "പഞ്ചവർണ്ണങ്ങൾ" ധരിക്കുന്നതിന്നു എന്നു മി. ജോസഫ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതു എന്തു ന്യായത്താലാണ്?

Different എന്ന പദത്തിന് "പഞ്ചം" എന്നർത്ഥം കല്പിക്കാൻ ഏതു ആധാരമാണുള്ളത്? സ്വന്തം ഉദ്ദേശത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണിക്കുന്നതിന്നു ചേണ്ടി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു കൃത്രിമമായിട്ടു ഇതിനെയും ഗണിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇനി ഈ "പഞ്ചപണ്ണം" ശബ്ദം പരിഭാഷയിൽ കടന്നുകൂടാൻ പട്ടാഭിഷാകാർക്കുവേണ്ടി അറിയിക്കേണ്ടതാണ്. മി. ജോസഫ് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതിരവേണ്ടി പരിഭാഷയിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേയായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് പത്തനാമത്തേനോന്റെ കേരളചരിത്രമാണല്ലോ. അതിൽ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മി. ജോസഫ് എങ്ങനെ അറിയുകയോ? മെല്ലേടിന്റെ മൂലത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദം "അഞ്ചുപണ്ണം" എന്നാണ്; "അഞ്ചുപർണ്ണം" - അഞ്ചുപണ്ണം എന്നു അക്ഷരപരിഭാഷയ്ക്കു് ഭേദം സ്ഥിരമല്ല എന്നും മി. മേനോൻ ടി ഗ്രന്ഥം അദ്ധ്യായം 497-ാം വശത്തു് പൂർവ്വമായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ "അഞ്ചുപണ്ണം"യെ "അഞ്ചുപർണ്ണം" എന്നു ഭേദസ്ഥിതിയിൽ വായിച്ചിട്ടു് "അഞ്ചി" എന്ന സംസ്കൃതീകരിച്ചു് "പഞ്ചം" എന്നു അർത്ഥത്തിന്റെ ഫലമായു് ഉത്ഭവിച്ചതായിരിക്കാം ഈ "പഞ്ചപണ്ണം." "മാർദ്ദവാമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനി" എന്നും പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥാനം വിശദമായി ചെല്ലേടിന്റെ പരിഭാഷയിൽ 339-ാം പാദത്തു് "പിരങ്കിരുത്തിയും മൈഞ്ചുപണ്ണവും" എന്നും 341-ാം വശത്തു് "അഞ്ചുപണ്ണവും മണിക്കിരാമവും" എന്നും ഭേദമായിട്ടായാണു കാണുന്നതു്. എങ്കിലും ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ "അഞ്ചുപണ്ണം" ശബ്ദത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ടി പുസ്തകം 117-ാം വശത്തു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "അഞ്ചുപണ്ണം എന്നതു് യൂദസമുദായത്തിന്നു നൽകപ്പെട്ട സംജ്ഞയാണ്..... അഞ്ചുപണ്ണം എന്നതിന്നു അഞ്ചാമത്തെ ജാതി (Caste) അഥവാ വർണ്ണം എന്നാണ് അർത്ഥം. യൂദന്മാർ കേരളത്തിൽ കുടിയേറി പാർത്ത കാലത്തു് ബ്രഹ്മക്ഷത്രാദി മാതൃവർണ്ണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരോ ഇവിടെ സ്ഥിരവാസികളായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തന്നിമിത്തം കുടിയേറിയവർ യൂദന്മാർക്കു് അഞ്ചാമത്തെ ജാതി എന്നപേർ സിദ്ധിച്ചതാണ്" ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ ശങ്കണ്ണിമേനോന്റെ വിഭവിതാശങ്കർ ചരിത്രം 47-48 വശങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ പ്രസ്താവം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. മി. ശങ്കണ്ണിമേനോനും "അഞ്ചുപണ്ണം" എന്നതിനെ "അഞ്ചുപർണ്ണം" എന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്നതായാ അഥവാ അങ്ങനെ ധരിച്ചുവരെ അനുഗമിച്ചതിന്റെയും ഫലമാണു ഇതു് എന്നു ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഏതായാലും ഇവർ "അഞ്ചുപണ്ണം" എന്നല്ലാതെ "പഞ്ചപണ്ണം" എന്നു പരിഷ്കരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പത്തനാമത്തേനോന്റെ കേരളചരിത്രം 500-ാം പാദത്തു് "Anjuwannam and Manigramam, Jewish and Christian principalities." "അഞ്ചുപണ്ണം, മണിഗ്രാമം ഇവ യഹൂദന്മാരുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും സാമന്ത മണ്ഡലങ്ങൾ" എന്നു അർത്ഥനിർദ്ദേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ "അഞ്ചുപണ്ണം" എന്നതു് ചതുർവർണ്ണരായ നാട്ടുകാർക്കു് നാനാപക്ഷാരെയും മറ്റുവിദേശികളേയും വിളിച്ചതായിട്ടല്ല, പ്രത്യേക യഹൂദന്മാരെയും വിളിച്ചതായിട്ടാണ് പത്തനാമത്തേനോൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കു

നത്ത്. വിഭാഗികൾ എന്ന സ്വഭാവം എന്ന് ഉള്ളതോ കൂടാതെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ നിർദ്ദേശിക്കാൻ “മണിഗ്രാമ” ശബ്ദം നിലവിലിരിക്കുന്നു എന്ന നാം അനുസ്മരിക്കണം.

19. പ്രസ്തുതചെപ്പടിന്റെ മിഥ പരിഭാഷകർ ഞാൻ പരിശോധിച്ചതായി മുക്തിയ്ക്ക് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. അവരിൽ പ്രകൃതം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു:

പത്തനാഭമേനോൻ 508-ാം വശം. “We have given to Joseph Rabban (the principality) Anjuwannam, along with 72 Janmi rights.” N. B. Here the name of Anjuwannam has been mistaken by the Jewish and other translators. The Jews translate it “five colours”, and the revenue of Anjuwannam is converted by them into a right to convert from the five castes. But it was freehold, Janmam”.

“നാം ജോസഫ് ന്ബാന 72 ജന്മിഭാഗസഹിതം അഞ്ചു പണ്ണം (എന്ന സാമന്ത മണ്ഡലം നൽകുന്നു.

N. B. ഇവിടെ യഹൂദ വിവർത്തനം ഇതര വിവർത്തനത്തോൾ അഞ്ചു പണ്ണം എന്നതു തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂദന്മാർ അതു “അഞ്ചു പണ്ണം” എന്നും അഞ്ചു പണ്ണത്തിലെ നികുതി എന്നതു് അഞ്ചുജാതികളിൽ നിന്നും മാറ്റം കൂട്ടുന്നതിനുള്ള അവകാശം എന്നും മാറിയിരിക്കുന്നു. അതു കർമ്മാഗ്രിഡ്, ജന്മം അത്രെ.” ഇവിടെപ്പറയുന്ന യഹൂദവിവർത്തകൻ എസ്റ്റിയേൽ റാബി എന്ന യഹൂദപ്രമാണിയാണ്. അദ്ദേഹം നാട്ടുകാരായ വിഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതു് സാധാരണ മലയാളത്തിലേക്കു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യിച്ചു.

B. അതു് ഇങ്ങനെയാണ്:

“I, Eravi Varman,.....grant this act of privilege to the Jew Isuppu Rabban that he may make use of five colours.....spread his religion among the five castes..... To Isuppu Rabban and to the 72 Jewish households.”

“ഇരവി വർമ്മനായ ഞാൻ ഇസുപ്പുറബ്ബാൻ എന്നയാളിനു ഈവിശേഷാവകാശവ്യവസ്ഥനൽകുന്നു. അതായതു അഞ്ചു പണ്ണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം അഞ്ചു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുംഇസുപ്പുറബ്ബാനും 72 യഹൂദകുടുംബങ്ങൾക്കും.”

C. Barent Deventer- ‘ബാരെൻറ് ഡെവൻറ്’ ഒരു മലയാളഭാഷാ പ്രവീണനെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ച വിവർത്തനം ഇങ്ങനെയാണ്:

“.....grant hereby.....Joseph Rabban to wear long dress of five colours. He shall rank above the five classes.....We give him charge over the 72 families with their temples.....”

“ഇതിനാൽ ജോസഫ് റബ്ബാൻ അഞ്ചു വണ്ണങ്ങളിലുള്ള ഭിംബം ഖരം ധരിക്കുന്നതിനു അനുമതി നൽകുന്നു..... അദ്ദേഹം അഞ്ചുജാതി കുടുംബം ഉപരിയായ സ്ഥാനത്തു സ്ഥിതിചെയ്യട്ടെ.....അദ്ദേഹത്തിനു (അവരുടെ) 72 കുടുംബങ്ങളിന്മേലും അവരുടെ ദേവാലയങ്ങളിന്മേലും നാം അധികാരം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.....”

D. കോഴിക്കോട്ടെ ഒരു മലയാള പണ്ഡിതന്റെ സഹായസമന്വൃതം Simon Van Tongeren കൈമൺ വാൻ ടൊങ്ങെറൻ ചെയ്ത പരിഭാഷ:

“I have granted for good reasons to my minister Joseph Rabban the following privileges: to wear five coloured cloths, long dress..... act as head of all the other Jews numbering 72 houses...”

“എന്റെ സമീപനായ ജോസഫ് റബ്ബാൻ സമൃദ്ധിയായ കാരണങ്ങളാൽ താഴെ നിർദ്ദിഷ്ടങ്ങളായ പദവികൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു വണ്ണത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും ഭിംബംഖരവും ധരിക്കുക; എണ്ണത്തിൽ 72 കുടുംബങ്ങളുള്ള മറ്റൊരും യഹൂദന്മാരുടെയും തലവനായി വർത്തിക്കുക...”

E. Doctor Burnell following Dr. Gundert translates thus: “.....given to Isuppu Irabban Ansuvarnam (as a principality) and 72 proprietary rights (appertaining to the dignity of a feudal Lord). To Isuppu Irabban, prince of Ansuvarnam.....”

“ഇസുപ്പു ഇരബ്ബാൻ അൻസുവണ്ണ (ഒരു സാമന്ത രാജ്യമായും) വും, (ഒരു സാമന്തന്റെ പദത്തോടു അനുബന്ധിതങ്ങളായി) 72 ജന്മാവകാശങ്ങളും നൽകിയിരിക്കുന്നു. അൻസുവണ്ണത്തിന്റെ സാമന്തനായ ഇസുപ്പു ഇരബ്ബാൻ” എന്നാണ് ഡോക്ടർ ഗുണ്ടർട്ടിനെ അനുഗമിച്ച് ഡോക്ടർ ബർണ്ണെൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

F. Dr. G. Oppert: “We have granted unto Joseph Rabban Anjuvarnam (the dignity of) Prince, with all the 72 rights of ownership.... He shall enjoy the revenue from.....and the income of Anjuvarnam. To Joseph Rabban, the Prince of Anjuvarnam, and his descendants...”

ഡോക്ടർ ജി. ഒപ്പർട്ട്: “നാം ജോസഫ് റബ്ബാൻ അഞ്ചുവണ്ണ (സാമന്തൻ എന്ന) സ്ഥാനവും 72 ഉടമസ്ഥാവകാശങ്ങൾ മുഴുവനോടേയും പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു..... അദ്ദേഹം അഞ്ചുവണ്ണത്തിൽനിന്നുള്ള നികുതികളും.....ആദായങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അഞ്ചുവണ്ണത്തിന്റെ (സാമന്ത) രാജാവായ ജോസഫ് റബ്ബാൻ സന്താനങ്ങൾക്കും”

G. Dr. Haltzsech's translation: “We have granted to Isuppu Rabban Anjuvarnam together with 72 proprie-

tory rights.....the revenue of Anjuvannam. To Isuppu Rabban of Anjuvannam, to the male and female children of his"

ഡോക്ടർ ഫാൾട്ടസെക്ക് ഇങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “നാം ഇസ്രയേലായാണു അഞ്ചുപണ്ണം 72 ജനാധികാരങ്ങളോടുകൂടിയും... അഞ്ചുപണ്ണത്തിലെ നിക്ഷിപ്തം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അഞ്ചുപണ്ണത്തിലെ ഇസ്രയേലായാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർത്ഥം മൂർഛം”

ഈ ഏഴു പരിഭാഷകളിൽ ഒന്നാമത്തെ ജോസഫ് റമ്പാന 'മാർ' എന്ന സഞ്ചൈ നൽകുന്നില്ല, അപയിൽ B. C. D. എന്ന മൂന്നു മി. ജോസഫ് സ്വീകരിക്കുന്ന പരിഭാഷയെ ഏർക്കറെ അനുക്രമിക്കുന്നു. ഏസക്കിയേൽ റബ്ബി ആണല്ലോ ആദ്യം അതു മലയാളഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടു യഹൂദൻ; അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഡോക്ടർ ഗുണദർശ പഠയ്ക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“The Hebrew translator seems neither to have understood much of the original Tamil nor to have cared about rendering it well”.

“യഹൂദന്മാർക്കുവേണ്ടി മൂലഭാഷയായ തമിഴിനേപ്പറ്റി വലിയ ഗ്രന്ഥം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായോ, അതു നന്നായി വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ദത്താവധാനന്ദൻ ആയിരുന്നതായോ കാണുന്നില്ല.”

മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു പരിഭാഷകളിലും “അഞ്ചുപണ്ണം” എന്നതിനെ “അഞ്ചുനിറം” എന്നു അർത്ഥത്തിലാണല്ലോ. തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതു “ണ്ണം”യെ രേഖാസമിതം വാചിത്വത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നുതീർച്ചയാണു്. അതുപോലെതന്നെ 72 ജന്മഭോഗങ്ങൾ എന്നതു് 72 ചിട്ടുകാർ എന്നും, അഞ്ചുപണ്ണത്തിലെ നികുതികൾ പഠിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം ഇതര മതസ്ഥരെ-അഞ്ചുജാതികളെ-മാത്രം കൂട്ടുന്നതിനുള്ള അധികാരം എന്നുമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“യഹൂദന്മാർ മലയാളത്തു ഇന്നുപോലും അനേകം സിനുഗോഗുക
ജ്ഞാ അവയുടെ മേലെല്ലാം പൊതുഭരണാധികാരിയോ ഇല്ല. പള്ളികളുടെ
മേൽ ഭരണവും മതപരിവർത്തനവും യഹൂദന്മാർ ആവശ്യമില്ലാത്തതും,
യഹൂദന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതുമാണ്” എന്ന് വേറൊരു
ആക്രമണ തെളിവുകളുടെ വക്കിൽ ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. യൂദന്മാർ ഇന്നു
യഹൂദന്മാർ മലയാളത്തു അനേകം സിനുഗോഗുകൾ ഇല്ലെന്നുള്ള ഈ പ്രസ്താവ
വഴങ്ങാതെ നാം സന്ദേശം നിഷേധിക്കുന്നു ഇന്നും യൂദന്മാർ കൊച്ചിയിൽ
തന്നെ ഒന്നിലധികം സിനുഗോഗുകൾ ഉണ്ട്. ഇനി, ഇന്നു ഒന്നിലധികം
ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽതന്നെയും മുൻ കാലങ്ങളിൽ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നാണ്
മി. ജോസഫിന്റെ നിഗമനം? യൂദന്മാർ കൊച്ചിയിൽ വന്നത് 1565-ൽ
മാത്രമാണ്. അതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ—എന്നുവെച്ചാൽ രീമെ കുറഞ്ഞ
വർഷം രണ്ടാമത്തെ ദാർപ്പണംവേലത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ് (A. D. 70)
ഏറെക്കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ മലയാളത്തു കൂട്ടമായി കുടിപാല്പ്
ഇടവിട്ടു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ചേന്നമംഗലം, പാലയൂർ അദ്വിയായ സ്ഥലങ്ങളും

മിന്നുന്ന അലക്കെ നിവാരണങ്ങളെ. അവിടങ്ങളിലൊക്കെയും അധർമ്മം സിന്ധുഗാത്രം ഏതൊരു നന്നായി സംശയമില്ല. “സിന്ധുഗാത്രം കൂടാതെ അതേ പ്രവാസകാലത്താണ്. ദേവാലയത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പൊതുജനങ്ങൾ കൂടി, പ്രാർത്ഥനാദികളും ഉപദേശങ്ങളും നടത്തുക ഈ കാഴ്ചക്കായിട്ടാണ് സിന്ധുഗാത്രകൾ ആരംഭിച്ചത്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ യഹൂദന്മാർ കുടിപാർത്തിരുന്ന സിന്ധുഗാത്രകൾ സിന്ധുഗാത്രകൾ നടപ്പിൽ വന്നു. അർദ്ധശതകാലത്തെ വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ അതേ വിധം ജാതികളിൽപ്പെട്ട അധികാരക്കാരെ ഒന്നിച്ച് സിന്ധുഗാത്രകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പലസ്തീനയിൽ ഒരേ പട്ടണത്തിനും പലതരം സിന്ധുഗാത്രങ്ങളായിരുന്നു എന്നു നടപടി xv 21-ൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം”- “Messmer, outlines of Bible Knodwlege”, P. 210. അതിനാൽ മലയാളത്തു പലസ്തലങ്ങളിൽ കുടിയിറങ്ങിയ യഹൂദന്മാർക്കു അതു സ്ഥലങ്ങളിലായി ഒന്നിലധികം ജപസ്ഥാനങ്ങൾ അഥവാ സിന്ധുഗാത്രകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു നിസ്തർക്കമാണ്.

കാൽസമിതി ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, യഹൂദമതപ്രേമി എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ രേഖയെ ഉദ്ധരിച്ച മാർ യെരൂസലേം-തലവൻ തെക്കേഭാഗത്ത്- കൊടുത്തുവെച്ചപ്പോൾ അക്കാൻ വക്കിൽ ഹാജരാക്കുന്ന ആഭ്യന്തരതലവൻ ഏല്പാത്തതെ, “യഹൂദന്മാർ ഒരുത്തരെയും മതപരിവർത്തനത്താൽ യഹൂദന്മാരാക്കുന്നില്ല; യഹൂദന്മാർ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുമെന്നു അറിയുന്നതെ വാദമില്ല” എന്നുള്ള വക്കിലിന്റെ നീണ്ടായകമായ വിധി യോടുകൂടി അസംബന്ധങ്ങളും അവാസ്തവങ്ങളുമൊക്കുന്നു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസപ്രായം.

ഞാൻ ഇത്രദിവിമലയും കൃപാകഷണിയും ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഉപസ്മരിച്ചത് ഇതിനു യഹൂദരെ പിൻപാക്കേണ്ട ആവശ്യമോ അവരുടെ പക്ഷപാതയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വക്കിൽ തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ പൊതുവെ കാണിക്കുന്നതിനായി ചരിത്രരേഖകളെ നേടിപ്പിടിച്ചും കണ്ടുപിടിച്ചും ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചതുരതയ്ക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തകൂടെ കാണിക്കാമല്ലോ എന്നുവെച്ചുമാത്രമാണ്.

20. ക്രൂനർകരിശുസത്യാവരണവും ബാബേലിൽനിന്നു മെത്രാന്മാരെ കൊണ്ടുവരുന്ന ഭാരം തെക്കേഭാഗത്ത് വന്നിട്ടുവെട്ടു!!! ഭാരം വഹിക്കാൻ അന്നും അവർ വിരതന്മാരായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കണം. “വടക്കേഭാഗത്തെ അടിയന്തിരങ്ങളിൽ ഒരു കലഹിനനെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ എന്നപോലെ കലാണത്തിനു വെട്ടുകുടി വിട്ടിട്ടുകൊണ്ടുനടക്കുക, അതിനി ചുരുക്ക മുതലായവയ്ക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു തെക്കേഭാഗത്തെ വിട്ടിട്ടുകൊള്ളുകയാണു പരിവ്” എന്നു “പരിഷ്കാരപ്രതി” 21-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പഴയ കാലങ്ങളിൽ തെക്കേഭാഗത്തെ യഥാർത്ഥനില എടുവിധത്തിലായിരുന്നെന്നു കാണിക്കുന്നു. വടക്കേഭാഗത്തെ ഭാസന്മാരായി നല്ല പരിശീലനം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന

കുന്നായക്കാരെ തീർച്ചയായും വടക്കുംഭാഗപ്രമാണികൾ ത്രൈകാ
 ശ്വത്തിനായും മറ്റും ബാബേലിക്കോ മറ്റുവല്ലത്തുമാ പോയപ്പോൾ അ
 വരുടെ വേലക്കാരും ഭാസമാരുമായി കൊണ്ടുപോയിരുന്നിരിക്കാം. അ
 താണ് ഇപ്പോൾ ഈ പൊണ്ണക്കായ്മായിപ്പറയുന്നത്. ഉറപ്പാ മാർ യെര
 സേപ്പിന്റെ കാലശേഷം മലങ്കരസഭാഭരണഭാരം തെക്കുംഭാഗർ കൈ
 യേറ്റുപോലും!!! അപ്പോൾ പാലോമറും അക്ടിയാക്കോമാർ പിന്നെ
 എന്തെടുക്കുകയായിരുന്നു?

മേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്യുതത്തിൽ ന
 മുടെ ശക്തിമത്തായ പ്രതിഷേധം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പദപ്രയോഗം
 കൂടെയുണ്ട്, “മഹമ്മദീയരുടെ ശക്തി പ്രബലപ്പെട്ടപ്പോഴും സിറിയായു
 മായി കടന്നുവന്നിരുന്ന കപ്പൽഗതാഗതത്തിന് സുറിയാനിക്കാർ വഴിയു
 ണ്ടായിരുന്നതിനാൽ നാട്ടുകിസ്രാനികളും സുറിയാനിക്കാരെ ആശ്ര
 യിക്കുകയും സുറിയാനിക്കാർ മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരെ വരുത്തുന്നത് അവ
 രുടെ കടമയായി വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു” എന്ന ഭാഗത്തിൽ കാണുന്ന ഈ
സുറിയാനിക്കാർ ആരാണ്? അത് തെക്കുംഭാഗരെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണ്
 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഇതു ഒട്ടും കുറഞ്ഞവുമല്ലാത്ത ഒരു
 അപഹരണശ്രമമാണ്. മി. ജോസഫ്തന്നെ മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒന്നില
 ധികം പ്രസ്താവനകൾക്കു വിരുദ്ധവുമാണ്. (1) 21-ാം വശത്തു ടിയാൻ
 ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “സുറിയാനിക്കാരെന്ന പദംകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നത്
 സിറിയായിൽനിന്നു വന്നവരെന്നോ, പള്ളികളങ്ങളിൽ സുറിയാനികൾക്കു
 ഉപയോഗിക്കുകയും, സുറിയാനികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ
 ന്നോ ആണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ, പ്രഞ്ചുകാർ, പോർട്ടുഗീസുകാർ എന്നും മറ്റും
 പാശ്ചാത്യരെ അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ സുറിയാനിക്കാരെന്നാൽ സിറി
 യൻസ് - സിറിയായിൽനിന്നു വന്നവർ - എന്നാണ് പ്രത്യക്ഷമായ അർത്ഥം.
 സിറിയായാളുത്തുനിന്നും കുന്നത്തോരോളമുള്ള വന്ന ജനങ്ങളെ
 ഈ നാട്ടുകാർ സുറിയാനിക്കാരെന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ക്രമേണ
 ഈ നാട്ടുകാരായ മാത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളും കുന്നായക്കാരെ ആചാ
 രമുറകളും പള്ളികളങ്ങളും അനുസരിച്ചു അവരോടുകൂടി താമസിച്ചിരുന്നതിനാലും അവരുടെ മെത്രാനാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും എഡേ
 സായിലെ മാർ യെരസേപ്പമെത്രാന്റെ കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 ഭരണത്തിൻകീഴിൽപ്പെട്ട എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളേയും സുറിയാനിക്കാരെന്നു
 വിളിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കാം.” (2) 22-ാം വശത്തു: “പഞ്ചവണ്ണരായ
 സുറിയാനിക്കാരേയും അവരുടെ മതവും വേദഭാഷയും വേദമുറകളും ഭര
 ണവും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന നാട്ടുകാരേയും ഒന്നടങ്കം പഞ്ചവണ്ണരെന്നും
 സുറിയാനിക്കാരെന്നും നാട്ടുകാർ വിളിച്ചിരുന്നു.” (3) 21-ാം വശത്തു:
 “വിളിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഏതാനും വരികൾ മാത്രം
 കഴിഞ്ഞു 22-ാം വശത്തു “എത്തിയതിനോടെ “വിളിച്ചിരുന്നു” എന്നു നി
 ക്ഷേപകമായ ഭാഷയിലായി. (4) 27-ാം വശത്തു: “കുന്നായ സുറിയാ

നിക്കാരിൽനിന്നും മലയാളത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ദായകമാ, സുറിയാ
നിക്കാരെന്നപേരു, സുറിയാനിഭാഷയിൽ വേദകൃമങ്ങൾ, ഇത്രയും ലഭി
ച്ചിരിക്കും പുറമെ അമൂല്യങ്ങളായ വേറെ സമ്പാദ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.”
29-ാം പക്ഷത്തു്: “ക്നാനായക്കർ കൊടുങ്ങല്ലൂർവന്ന് വാസമുറപ്പിക്ക
നതിനു മുമ്പ് സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ മലയാളത്തിലില്ലായിരുന്നു. ക്
നാൻതോമ്മായുടെ വരവിനു മുമ്പുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെത്തന്നെയും
മറ്റുള്ളവരും, മാർ തോമ്മാ നസ്രാണികൾ എന്നാണു വിളിക്കപ്പെട്ടിര
ന്നതു്. നസ്രായേൽക്കാരന്റെ അനുയായികൾ എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ന
സ്രാണികളെന്നു് പേരു് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു എല്ലാക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന
താണു്. ഈ പേരു മാത്രമേ മലയാളത്തെ മാതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു്
ക്നാൻതോമ്മായുടെ വരവിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. സുറിയാനിയിൽനിന്നും
കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നു് കുടിയേറിയ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രതാ
പവും ശക്തിയും അവർക്കു ചേരമാൻപെരുമാളിൽനിന്നും ലഭിച്ച രാജകീയ
പദവികളും, ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളും മേതുവാൽ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ
തണലിൽ ജീവിക്കുന്നതു അഭിമാനകരവും അഭ്യുദയമേതുകവുമാണെന്നു
അന്നു മലയാളത്തുണ്ടായിരുന്ന മാതോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ കരുതി, സുറിയാ
നിക്രിസ്ത്യാനികളെന്നപേരിൽ അവർ ലയിക്കയും ചെയ്തു.” ഈ നാലു പ്രസ്താ
വനകൾകൊണ്ടും കാണുന്നതു് ഉറപ്പാ മാർ യൌസേപ്പിന്റെയും ക്നായി
തൊമ്മന്റെയും കാലത്തുതന്നെ കേരളീയരായ മാതോമ്മാനസ്രാണികൾ
സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തണലിൽ കിടന്നു ജീവിച്ചു ജീവിച്ചു് ആ
പേരിൽ- സുറിയാനിക്കാരെന്ന പേരിൽ- ലയിച്ചുപോയി എന്നാണു്.
ഇങ്ങനെ രണ്ടു ലവണങ്ങളായ സുറിയാനിക്കാരും മാർതോമ്മാനസ്രാണി
കളും കൂടി ലയിച്ചുണ്ടായ ലായിതത്തെ പിന്നെ എന്നാണു്, ആരാണു്, എ
ങ്ങനെയാണു് പേർപെടുത്തിയതു്? ഇങ്ങനെ ഒരു ചോദ്യം തിരിച്ചുപറയുകയാ
കൊണ്ടു തെക്കുംഭാഗത്തെപ്പറ്റി മാത്രം സുറിയാനിക്കാരെന്നു പറയാൻ മി. ചാ
ഴികാടനെന്തധികാരം, എന്തുപകാരം ആണുള്ളതു്? മി. ചാഴികാടന്റെ
മുത്തച്ഛന്മാരുടെ ഔദ്യോഗികമായ സമ്മനസ്സുകൊണ്ടു് മാതോമ്മാനസ്രാ
ണികൾക്കു പണ്ടേതന്നെ സുറിയാനിക്കാർ എന്ന പേരു കിട്ടിയെന്നു
പറയുന്നു. അങ്ങനെ സൌജന്യമായിട്ടാണെങ്കിലും കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ സ്വ
മേധയാ തിരിച്ചെടുത്തു തങ്ങൾ മാത്രമാണു സുറിയാനിക്കാരെന്നു പറയു
ന്നതു ന്യായമാണോ?

വക്കിൽ അടിസ്ഥാനമറിതമായ അനേക പ്രസ്താവനകൾ ചെ
യ്തിട്ടുണ്ടു്. വക്കിലിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ പ്രസ്താവനകളിൽ മിക്കാലും
ഈ ജാതിയില്ലെത്താണു്. Quod gratis asseritur gratis
negatur അധാരംകൂടാതെ പറയുന്നതിനെ അധാരം കൂടാതെതന്നെ നി
ഷേധിച്ചാൽ മതിയെന്നാണുതത്വം. ആ സ്ഥിതിക്കു ഒറ്റ നിഷേധംകൊണ്ടു്
മി. ചാഴികാടന്റെ പുസ്തകം മുഴുവനും പ്രത്യുത്തരം നൽകാം. എന്നാൽ

അതുകൊണ്ട് മാന്യമായനക്കാർ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കാൻ പഴിയില്ല. അ
കാരണത്താലാണ് ഈ യജുർവേദം ഈ പാഠഭേദം പെടുന്നത്.

“മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാർ സുറിയാനിക്കാരെന്നുള്ള പേരും
കന്നായക്കാരിൽനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സുറിയാനിക്കാർ എന്ന
പദംകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതു സിറിയയിൽനിന്നു വന്നവരെനോ, പള്ളി
കൂടങ്ങളിൽ സുറിയാനികൾ ഉപയോഗിക്കുകയും സുറിയാനിരിത്തിലുൾപ്പെ
ട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെനോ ആകുന്നു,” (P. 21) എന്നുള്ള മി. ജോസഫി
ന്റെ പ്രസ്താവന അതേപടി സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മല
യാളത്തെ സുറിയാനിക്കാർ സുറിയാനിക്കാരെന്നപേര് തെക്കുംഭാഗരിൽനി
ന്നാണ് ലഭിച്ചതെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. സുറിയാനിക്കാർ എന്നപദം
കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നത് സിറിയയിൽനിന്നു വന്നവരാണെന്നു വ്യഥാപര
ത്താൽമാത്രം പോരാ. “സുറിയാനിക്കാരൻ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ
അർത്ഥം സുറിയാനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ എന്നുമാത്രമാണ്. (7-അ-
15-ഭാഗം) സുറിയാ (സിറിയ) ഭാഗക്കാരൻ അഥവാ അവിടെനിന്നു
വന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സുറിയാ-സിറിയ-ക്കാരൻ എന്നു മാത്രമാണു
പറഞ്ഞുവരുന്നത്. (മുൻ 4 അ: 4-ലക്കം നോക്കുക.) ഡമാസ്കസിലെ
സുറിയാനി ക്രൈസ്തവോലീത്താ ആയിരുന്ന ക്ലൈമൻറ് യെരൂസേലാ ഭാഷിദ്
എന്ന ഭേദം എഴുതിയ “Grammatica Syriaca seu Aramaica”
“സുറിയാനി അഥവാ അറബിയിൽ വ്യാകരണം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ
ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, സുറിയാനികളുടെ നാമം പ്രകൃതി, ലക്ഷണ
ങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ചെയ്തിരിക്കുന്ന സുഭിഷ്ടമായ ഉപന്യാസ
മദ്ധ്യേ (P. 10) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“..... Varii populi qui adhuc lingua Syrica, quam-
quam plus minus corrupta, communiter loquuntur, qui
scilicet alii in regionibus Assyriae atque Curdistani, alii in
media Mesopotamia, alii denique in Syria prope Dama-
sium, ex antiquissimis Syris adhuc supersunt, isti, inquam,
populi linguam qua utuntur quamquam variam, omnes
SYRIACAM vocant” “..... Omnes populi qui lingua
Syriaca loquuntur, a finibus Persidis usque ad Libanum,
SYROS se vocant”.

“സുറിയാനികൾ ഏകദേശം ഒന്നിതരായ രൂപത്തിലേക്കിലും
ഇപ്പോഴും സാധാരണ സംസാരിക്കുന്ന വിവിധജനങ്ങളും, എന്നുവെച്ചാൽ,
ഏറ്റവും പുരാതനമായ സുറിയാനിക്കാരിൽ ഇന്നു അവശേഷിക്കുന്നവ
രായി അസ്സീരിയായുടെയും കുർഡിസ്താന്റെയും പ്രദേശങ്ങളിലും, മദ്ധ്യമെ
സോപ്പത്തേമിയയിലും, സുറിയാനിയിൽ ദമാസ്കസിൽ സമീപത്തും താമസി
ക്കുന്ന വിവിധജനങ്ങൾ എല്ലാവരും; തങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയെ-
അതിന്നു ചിലപ്പോഴൊക്കെ വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും— സുറിയാനി എന്നു
നാമകരണം ചെയ്യുന്നു.” “പേർഷ്യാരാജ്യം മുതൽ ലിബാനൻവരെയുള്ള

ഭൂമിഭാഗങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നവരായി സുറിയാനിഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന എല്ലാവരും സുറിയാനിക്കാർ എന്നു സ്വയം സംബോധന ചെയ്യുന്നു." ഈ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് സുറിയാനിക്കാർ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വിവിധ ജനസമൂഹങ്ങൾ, സുറിയാനിൽ മാത്രമല്ല, ചെർക്ക്ക, അസ്സീരിമാ, കർഡിസ്താൻ, ലിമ്മാനൻ മുതലായ അനേകദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവരെന്നു എന്നാണല്ലോ. ലത്തീനിൽ Syrus 'സിറസ്' എന്നുള്ളതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് രൂപം Syrian 'സിറിയൻ' എന്നതാണ്. പ്രസ്തുതപദത്തെ ഞാൻ ഇവിടെ "സുറിയാനിക്കാരൻ" എന്നാണു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത്. സുറിയാനി ഭാഷ ഭാഷയായിരിക്കയാൽ സുറിയാനിക്കാരൻ എന്ന ശബ്ദത്താൽ നാം സാധാരണ അർത്ഥമാക്കുന്നതും അർത്ഥമാക്കേണ്ടതും സുറിയാനിഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ എന്നാണ്. എന്നാൽ മേൽ കാണിച്ച ലത്തീൻ, ഇംഗ്ലീഷ് രൂപങ്ങൾക്ക് "സുറിയാദേശക്കാരൻ" എന്ന വേറൊരുർത്ഥവുമുണ്ട്. അതായത്, "സുറിയാദേശക്കാരൻ," "സുറിയാനിഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ" എന്ന ഈ രണ്ടു ഭിന്നാർത്ഥങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നതിന്നു ലത്തീനിൽ Syrus എന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ Syrian എന്നും ഉള്ളരൂപം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഏതർത്ഥമാണ് പ്രസ്തുത ശബ്ദം കുറിക്കുന്നതെന്ന് സാഹചര്യംകൊണ്ടു വേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ രണ്ടിന്നും ചെപ്പേറെ രൂപങ്ങളുണ്ട്. "സുറിയാദേശക്കാരൻ" അഥവാ സുറിയാനിയിൽനിന്നു വന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ "സുറിയാക്കാരൻ" എന്നും ടി ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ എന്ന വിവക്ഷയിൽ "സുറിയാനിക്കാരൻ" എന്നും നാം പ്രയോഗിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തമത്രെ Syrus=Syrian എന്ന ശബ്ദത്തെ പ്രകൃതത്തിൽ ഞാൻ "സുറിയാനിക്കാരൻ" എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തത്. ഈ ശബ്ദത്തിന്നു ദേശാർത്ഥപ്രതീതിയുള്ളപ്പോൾ "സുറിയാക്കാരൻ" എന്നാണ് പരിഭാഷ എന്നു കാണിക്കാൻ ഞനു രണ്ടു് ഉദാഹരണം കാണിക്കാം. ക. നി. മു. സ. ബ. മാണിക്കത്തന്നുരുടെ പ'ശീത്താ വിവർത്തന സൃഷ്ടി 25-ാം അ. 24-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:- "പാദാൻ അരാമിൽനിന്നു സുറിയാക്കാരനായ ബ'സൂയേലിന്റെ പുത്രിയും സുറിയാക്കാരനായ ലാബാന്റെ സഹോദരിയുമായ റഫ്കായ തനിക്കു ഭാര്യയായി എടുത്തപ്പോൾ ഇസഹാക്കിന്നു നാലുതു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു." ഈ ലഘുതൃതിയുടെ 4-ാം അ: 3-ാംലക്കത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു കാണാവുന്നതുപോലെ കുയ്ൻചാദിയുടെ ചരിത്രത്തിലും ക്നായിത്തൊമ്മനെ സുറിയാക്കാരൻ എന്നാണു വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ക്നായിത്തൊമ്മനും കൂട്ടരും സുറിയാദേശത്തുനിന്നാണ് വന്നതെന്നു വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാലും അവർ അതുകൊണ്ടുമാത്രം സുറിയാനിക്കാർ ആകയില്ല, സുറിയാക്കാർ മാത്രമേ ആകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ക്നായിത്തൊമ്മനും കൂട്ടരും വന്നതു കാനായിൽനിന്നും സമീപഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നുമാണെന്ന് മി. ചാഴികാടർ കൊട്ടിപ്പോയിക്കുന്നു. അപ സുറിയാനി

പല്ല, പലസ്തീനായിലാണ്. മത്തായികത്തനരൈഴതിയിരിക്കുന്നത് അവർ
 ഓട്ടം, ബഗദാദ്, നിനിവ, എന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നാകുന്നു വന്ന
 രണ്ടാ മെസോപ്പത്തേമിയ അഥവാ പേർഷ്യ എന്ന രാജ്യത്തുമാണ്
 സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. കയ്പൻപാടി പറയുന്നതു എദശലം, ചാർസ്യ,
 കാൽദായ എന്ന നാടുകളിൽനിന്നായിരുന്നു അവർ വന്നതു എന്ന്. സുറിയാ
 യിൽനിന്നിവിടം വന്നതായി മി. മാഗ്നികാടനല്ലാതെ മറ്റാരും പറയുന്നില്ല.
 ഈ വന്നവരുടെ ഭാഷ സുറിയാനിയിലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു ശരിയാണ്.
 തന്നിമിത്തം അവരെ അന്നു സുറിയാനിക്കാരെന്നു വിളിക്കാമായിരുന്നു.
 എങ്കിലും അങ്ങനെ അവരെ വിളിച്ചിരുന്നതായി പൂർവ്വരേഖകളൊന്നുമില്ല.
 ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നാമം ക്രിസ്തു എന്ന ഗ്രീക്കു ശബ്ദത്തിൽനിന്നു ഗ്രീക്കുഭാഷ
 പ്രചാരത്തിലിരുന്ന അന്ത്യോക്യയിലാണല്ലോ ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്ക
 പ്പെട്ടത്, സുറിയാനിഭാഷ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ നസ്രായക്കാ
 രനായ ഈശോയുടെ അനുഗാമി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ - ആരംഭത്തിൽ
 അപജ്ഞാസ്യ ചകരാചിരനെങ്കിലും - നസ്രാണി എന്നാണ് ക്രിസ്ത്യാനി
 എന്നതിന്നു പകരം പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഈ വിധത്തിലാണ് മലയാള സുറി
 യാനിക്കാർ നസ്രാണിയെന്ന സംജ്ഞ ലഭിച്ചത്. വിദേശത്തുനിന്നു വന്ന
 ക്നായിതോമ്മായേയും കൂട്ടരേയും നസ്രാണി എന്നു തന്നെയാണ് ആദ്യം
 മുതലേക്കു വിളിച്ചിരുന്നതെന്നതിന്നു മി. മാഗ്നികാടൻ, 106, 107 പുറങ്ങളിലുദ്ധരിക്കുന്ന പച്ചക്കര തരകൻ വശമുള്ള ചെമ്പേടിന്റെ പ്രതി
 തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അതിൽ "ക്നായിതൊമ്മനെന്ന നസ്രാണി"
 "ക്നായിതൊമ്മനെന്ന നസ്രാണിക്കു" എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
 'സുറിയാനിക്കാരെന്നെന്ന്' ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല. സുറിയാനിക്കാരെന്നപേ
 റിൽ ഇന്നു നാം സാധാരണ വിളിക്കപ്പെടുന്നതു നിമിത്തം ആ പേരിൽ
 തന്നെയാണ് നാം-നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ- അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നൊരു
 തെറ്റായ ധാരണ നമുക്കുണ്ട്. പോർട്ടുഗീസുകാർ വന്നതുവരെ-എന്നു തന്നെ
 യല്ലാ വന്ന ആദ്യകാലങ്ങളിൽപോലും-നമ്മെ ഈ പേരിൽ വിളിച്ചിരുന്നില്ല.
 ഗൊവെയ, റോളിൻ ഇവരെക്കു ക്നായിതൊമ്മനേപ്പറ്റിയും, വി. ശൌ
 ൂർ, മാർ യാക്കോബുമെത്രാപ്പെറ്റിയും "അമ്മേനിയൻ" ശബ്ദമാണുപ
 യോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു "അരമായ" ശബ്ദത്തെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു എഴു
 തിപ്പിടിപ്പിച്ചതാണല്ലോ. സുറിയാനിക്കാർക്കു ആദ്യമെഴുണ്ടായിരുന്ന ഒരു
 പേരു "അരമായ" കാരെന്നായിരുന്നു. ആ പേർ അന്നു ഇവിടെ ഉപയോഗ
 ത്തിലിരുന്നു എന്നു അവരുടെ പ്രസ്തുത രേഖകളിൽനിന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം.
 മലയാളസുറിയാനിക്കാർ ദൈവാരാധനയിൽ സുറിയാനിഭാഷ ഉപയോഗി
 ച്ചിരുന്നതിനാൽ വില്ക്കാലങ്ങളിൽ, അതായത് പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ
 കാലശേഷം മാത്രമത്രെ കേരളീയ മാർതോമ്മാ നസ്രാണികൾ സുറിയാനി
 കാർ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയത്. നാം വൈദിക കമ്മി
 ണ്ടിൽ സുറിയാനിഭാഷ ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നതിനാൽ ആ അർത്ഥ

നാൽ സുറിയാനിക്കാരെ വിളിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നമുക്കു യാതൊരു വരി
പ്പാത്രം ചെങ്കുമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ നാമും ആ പേർ സ്വയം വാരി
ക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയൊന്നു സുറിയാനിക്കാരെ വേർ ഇവിടെ നട
പ്പായത്.

21. വിരരാജപട്ടണം സംബന്ധിച്ച ചെങ്കു ചർച്ചയുടെകൂടെ
യാണല്ലോ യൂദന്മാരുടെ ചെമ്പേടും തെക്കേഭാഗം കൊടുത്തതാണെ
ന്നുള്ള മി. ചാമികാടൻ്റെ ഭാഗ്യവാദമനുസരിച്ച മിഥ്യാവാദത്തെപ്പറ്റി
പ്പറഞ്ഞു ഇത്രയും ദീർഘിച്ചുപോയത്. അതിനാൽ രണ്ടാമത്തെ പട്ടണത്തെ
പ്പറ്റിക്കൂടെ സംശോഭപരമായി അല്പം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മി. ചാമികാടൻ 193-ാം വശത്തു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “കൊല്ല
വാർ സ്ഥാപിച്ച ക്രിസ്തുബ്ദം 825നോടടുത്തുകാലത്തു സബ്റീശോ-ബർ
എന്നു മുതലാളി- എന്നു പേരായ ഒരു പേർപ്പൂൻ വ്യാപാരി കൊല്ലത്തുവ
രികയും അവിടെ അദ്ദേഹം “അരിസ” പള്ളിയെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരുന്ന
പള്ളി പണിയിക്കുകയും ആ പള്ളിയുടെ നടത്തിപ്പിലേക്കായി കൊല്ലം നാടു
വാഴിയിൽനിന്നും ഏതാനും അനുകൂലങ്ങളും അടിമകളും അട്ടിപ്പോരായി
ചെമ്പേടിക്കാഴ്ചയിലാക്കിക്കളയും ചെയ്തു.” ഇത്രയുംമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
മി. ചാമികാടൻ ആ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പശ്ചാത്താപം ചെന്നു അപസാനി
പ്പിക്കുന്നു. ഈ കാലഗണനയെപ്പറ്റി വല്ല ഭിന്നഭിന്നപ്രായവും ഉണ്ടോ എന്നുള്ള
തിനെപ്പറ്റി ഒരു സൂചനപോലും നൽകുന്നില്ല. എന്നാൽ ബ. ബെർണാർഡ്
പ്പൻ 103-ാം വശത്തു എന്തുപറയുന്നുവെന്നു നമുക്കു കാണാം. “ചെമ്പേ
ടുകൾ കൊടുക്കപ്പെട്ട കാലത്തെക്കുറിച്ചു വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നാ
ഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവയിൽ കാല
നിണ്ണയം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വിരരാജപട്ടണത്തിലും സബ്റീശോ വഴി
സ്ഥാണരവിഗൃഹപട്ടണത്തിലും കൊടുത്തവയാണു പ്രസ്തുത താമ്രശാസന
ങ്ങളെന്നും സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഭിന്നഭിപ്രായക്കാരായ ചരിത്രകാര
ന്മാർ അവയുടെ ആണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു ഏതുവഴിക്കാണെന്നും ആ
പട്ടണത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതു ഏതു കാലത്താണെന്നും യുക്തിപൂർവ്വം പ
രിശോധിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാര
നെന്നു പ്രസിദ്ധനായ മി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ പേജ്കാർ മുതലായ വിദഗ്
ജന്മാരുടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു ചെമ്പേടുകളിൽ പറയപ്പെട്ട കാലം ജെറ
തിക്കുക്കുന്നകുറുസരിച്ചുള്ളതാണെന്നും ആ കാലം ഗണനശാസ്ത്രം അനു
സരിച്ച് ആദ്യത്തെ ചെമ്പേട് എഴുതപ്പെട്ടതു ക്രിസ്തുബ്ദം 3331-ൽ ആ
ണെന്നും അതു ക്രിസ്തുബ്ദം 230-നോടു ശരിപ്പെടുത്താമെന്നും രണ്ടാമ
ത്തെ ശാസനം എഴുതിയിട്ടുള്ളതു ക്രി. 250-ൽ ആണെന്നുമാത്രം. പേജ്കാർ
അവർകൾ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞ
നോടു് ആലോചിച്ചതിൽ ഒന്നാമത്തെ ചെമ്പേടിന്റെകാലം മേല്പറഞ്ഞ
പ്രകാരം ക്രി. 230-തന്നെയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും കോഴിക്കോടു ഒരു
മുൻസിപ്പായിരുന്ന രാജശ്രീ കുക്കേൽ കേളനമ്പരവർകൾ ചെയ്യുന്നോ
ക്കിയ കണക്കനുസരിച്ചു ആ നിശ്ചയം ശരിയായി കാണപ്പെടുകയും ചെ
യ്തിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേയിററുമാനുവലിന്റെ നിർമ്മാതാവായ

വി. നാഗമയ്യ ബി. എ. അവർകളും ഈ കണക്കും ആദ്യം ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു സ്റ്റേയിററുമാനപയിൽ ഈ അഭിപ്രായം സംഘടിപ്പിക്കുകയും ബർണ്ണ ആണ്ടുകൾ 999-ാം വർഷം-ആണെന്നെഴുതിയ മിസ്റ്റർ മെക്കൻസിയുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചുവെക്കുന്ന തീരുമാനിക്കുകയുമാത്രം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇവ അറിയിട്ടുള്ളതു് കാലഗണനാവിധികളെത്തന്നെ ആധാരമാക്കിയാണ്. പല റിപ്പോർട്ടുകൾ കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യൂറോപ്യനായ ഡോക്ടർ ബർണ്ണ മുതലായവർ മേൽപ്രകാരം കാലക്രിപ്തം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് വെറും ഉപദേശമായ മാത്രത്തിൽക്കൂടി മാത്രമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ചെമ്പേടി 824-ാം ആണെന്നു മുതൽക്കു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവയിൽ കണക്കുകൊണ്ടു ശരിയായി കാണപ്പെട്ട വർഷമോ പ്രസ്തുത ഉപദേശത്താൽ സ്ഥാപിതമായ വർഷമോ ഏതാണു ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്നു അർക്കം നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. താഴെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നൂതനമായ തെളിവുകൾ ശങ്കുണ്ണിമേനോനവർകളുടേയും മറ്റും അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതിനും ഇതരകക്ഷികളായ പത്മനാഭയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ചെല്ലിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമാണ്. ഇതിന്റെശേഷം 105-മുതൽ 110-വരെയുള്ള വർഷങ്ങളിലായി ആട്ടന്തരവും ബാഹ്യവുമായ എട്ടു ന്യായങ്ങളെടുത്തു കാണിച്ചു കൊണ്ടു ഡോക്ടർ ബർണ്ണലിന്റെയും മെക്കൻസിയുടേയും കാലഗണന ശരിയല്ലെന്നു യുക്തിപൂർവ്വം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്ര ദീർഘമായ ഉദ്യമം ചേർത്തു വായനക്കാരെ ടി ന്യായങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള കിലും വിസ്മയത്താൽ തലകുലം ഞാൻ അതു വിട്ടുകൊള്ളുന്നു.

22. മി. ചാഴിക്കാടൻ വാദഗതിയിലുള്ള ഒരു രസികത്വം അഥവാ ഒരു ചക്രത ഇവിടെ സവിശേഷം തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. വിരരാഘവപ്പട്ടയം ക്രിസ്താബ്ദം 230-ൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണെന്നു തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രകാരനായ മിസ്റ്റർ ശങ്കുണ്ണിമേനോനും, മി. നാഗമയ്യയും, ബ. ബർണ്ണാദിച്ചനും സമ്മതിക്കുന്നു. വിരരാഘവപ്പട്ടയത്തിന്റെ കാലം ഏതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നു മിസ്റ്റർ ജി. റി. മെക്കൻസിയും ഡോക്ടർ ബർണ്ണയും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ തെറ്റാണെന്നു ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നു 111-ാം പുറത്തു പറഞ്ഞശേഷം 112-ാം വർഷത്തു ഈയാണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ച മാറ്റം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: “മകരത്തുൾ വൃശം മിനഞ്ഞായറ ഇരുപത്തൊൻപതു മേന്മാർ മതിരോടിനിന്നാൾ” ഈ ഗ്രന്ഥനിലയും നാളും തീയതിയും കണക്കാക്കി ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഈ കാലം കലിദർഷം 3331-ാണെന്നു ഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കലിദർഷം 5041-ാണു്. 5041-ൽനിന്നു 3331 കുറച്ചാൽ 1710 കിട്ടുന്നു. ഇതേ 1710 സംവത്സരം മുൻപാണു ഈ പട്ടയമെഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. ക്രിസ്താബ്ദം ഇന്നു 1940-ാണു്. ഇതിൽനിന്നു 1710 കുറച്ചാൽ ക്രിസ്താബ്ദം 230-ൽ ആണു് വിരരാഘവപ്പട്ടയം എഴുതിയതെന്നു തീർച്ചയാണ്. മി.

ശങ്കണ്ണിമേനോൻ മുതലായവർ ഈ കാലഗണനാസൂത്രത്തെ വിനിയോഗിച്ചായിരിക്കുമല്ലോ രണ്ടാമത്തെ ചെമ്പേടിന്റെകാലം ക്രി. 250 ആണെന്നു തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ വിവരം മി. ചാഴികാടന്റെ അറിവിൽപെട്ടതായ ഭാവമേ ഇല്ല. മി. ചാഴികാടന്റെ വാദഗതിയിലെ വക്രതയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിവിടെയാണു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. മി. ചാഴികാടന്റെ ചരിത്രാനുപേഷണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം സത്യം കണ്ടുപിടിച്ചു സ്ഥാപിക്കണമെന്നാണോ എന്നു സംശയം ജനിക്കുന്നു. History is a conspiracy against the truth. ചരിത്രമെന്നതു സത്യത്തിനെതിരായുള്ള ഒരു ഉപജാപം അഥവാ കമന്ററും ആണു. എന്നുള്ള ആധുനികകാലത്തെ പരിതാപകരാവസ്ഥ മി. ചാഴികാടന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പലേടത്തും കാണാം. അയാളുടെ അഭിപ്രായം— സ്വാതന്ത്ര്യാനുഭവമായ അഭിമതം— ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കണം. ബ. ബർണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ വാദത്തെ പാടെ നിഷേധിക്കണം. ഇതാണു മി. ചാഴികാടന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന അഭർഹം. വിരരാഘവപ്പട്ടയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ പ്രതിഗ്രാഹകൻ ആയ ഇരവികോത്ത് ഒരു പെരുഞ്ചെട്ടിയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു ബ. ബർണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ വാദത്തെ തകർക്കമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അതിനായി ബദ്ധപ്പെടുകയും ബ. ബർണ്ണാർട്ടച്ചനെ തവിട്ടുപൊടിയാക്കിയതായി സ്വയം അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്ഥാണുരവി ഗുപ്ത— സബറീശോപ്പട്ടയത്തിന്റെ സ്ഥിതി അതല്ല. അതിനാൽ ബ. ബർണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ വാദത്തേയോ മി. ശങ്കണ്ണിമേനോന്റെയും മറ്റും കാലനിർണ്ണയത്തേയോ പറ്റി വായനക്കാർക്കു യാതൊരു സൂചനയും നൽകാതെ ഡോക്ടർ ബർണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ അഭിപ്രായം മാത്രമെടുത്തു അതു ശരിയെന്നു മട്ടിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6.

1. ക്നായിതോമ്മായുടെയും കൂട്ടരുടെയും കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ഒരു കാരണം ആയി മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നത് മെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യനസഭ ശിഥിലാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു എന്നും ഈ ദുരവസ്ഥയിൽനിന്ന് കേരളസഭയെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അവർ വന്നത് എന്നും ആണല്ലോ. പല വണ്ണനാഭേദങ്ങളോടു കൂടിയ ഈ വാദം ലക്ഷ്യങ്ങളാലും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും സാധൂകരിക്കപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, എല്ലാരേഖകൾക്കും തെളിവുകൾക്കും വിരുദ്ധമായി വീല്ക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനയെ തെളിയിക്കുന്ന ന്യായങ്ങളിൽ ചിലതിനെ ബ. ബർണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ “മാർ രോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്നും അദ്ധ്യായം 30 മുതൽ പശങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവിടെ സംക്ഷേപമായി കാണിക്കാം.

“(1) മൂന്നാറുനാണ്ടിൽ കേരളീയ സഭയിൽ മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും തരിസാപ്പള്ളിക്കും അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും വലുതായവകാശങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും ആ കാലത്തിലെ ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി സ്വർവീശോമെത്രാൻ കൊടുത്തു എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരോഗാമികളായി ഇവിടെ മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും മറ്റും ഉപരി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു തന്നെ ഇതിലേക്കു ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യമാണ്.

“(2) കൂടാതെ ഭാരതീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ഏതോ മുതലായ ദേശങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടായിരുന്നെന്നും തന്മൂലം അസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ കേരള ഭാഗത്തിലേക്കു് ഭാഗത്തായിരുന്നതിനാൽ അവർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശുദ്ധരായി എന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“(3) ക്നായിത്തൊമ്മൻ മലയാളത്തിൽവരുന്നതിനു 20 കൊല്ലം മുമ്പു് ഇൻഡ്യയുടെ സാമന്തപ്രദേശത്തിൽ (അഥവാ ആധുനികദേശവിഭാഗമനുസരിച്ച് വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ) പേഷ്വാമെത്രാപ്പോലീത്താ നിവസിച്ചിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹം നിഖ്യാസനാഥദാസിൽ സന്നിഹിതനാകുകയും ഭാരതസഭയുടെ പ്രാതിനിധ്യത്തിൽ അതിലെ നിയമങ്ങൾക്കു് ഒപ്പുവെക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും മേൽവിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

“(4) മാത്രമല്ല, ഭാരതീയസഭ അക്കാലത്തു് ആശാസ്യമായ ഒരു അവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു എന്നും വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ നിരവധി അത്ഭുതങ്ങളെ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെന്നും ആ സിദ്ധന്റെ തിരുനാളിനെ ഭാരതീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉത്സവമായി കൊണ്ടാടിയിരുന്നെന്നും നാലാം ശതവത്സരമദ്ധ്യത്തിൽ ഏദേസ്സായിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വി. അപ്രേം സമർപ്പിക്കുന്നു. ആകയാൽ ക്നായിത്തൊമ്മനും അന്യരുകൾക്കും നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിൽവന്നതു് അവിടെ വൈദികഗണം ഇല്ലാഞ്ഞതിനാലാണു് എന്നു പറയുന്ന ഭാഗം വിശ്വസനീയമല്ല.

2. “ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ ആഗമനകാലത്തു് കേരളത്തിൽ വൈദികർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഭാരതീയസഭ ശ്രേഷ്ഠസ്തരമായ ഒരു പദത്തിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കയാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെയും തദനുയായികളുടെയും വരവിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണമാണു് അവശ്യവിജ്ഞേയമായി ഇനി ഇവിടെ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിതകാലങ്ങളിൽ വിദേശീയരായ ചില സുറിയാനിക്കാർ ഇവിടെ വന്നതു പോലെതന്നെ കച്ചവടസൗകര്യത്തെ ചോദിച്ചും ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പേഷ്വാസാമ്രാജ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന അതിഘോരമായ മതവിധനം മേൽപറയും ആണു് ഈ കടിയേറവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ക്രിസ്താബ്ദം 310 മുതൽ 380 വരെ പേഷ്വാസാമ്രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന സാപ്പോർ ദ്വിതീയൻ മതവ്യത്യസ്തരായ ജനങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഘോരമായി പീഡിപ്പിച്ചു. ഈ ഭയങ്കര മതവിധനത്തിന്റെ കാലത്തു് മെത്രാന്മാരും വൈദികന്മാരും അനേകസംഖ്യം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും മിശിഹായുടെ സത്യവേദത്തെപ്രതി കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്ന് സഭാ ചരിത്രകാരന്മാർ ഏകകണ്ഠമായി സാക്ഷിക്കുന്നു. ക്നായിത്തൊമ്മന്റെയും സഹചരന്മാരുടെയും

ടെയും പ്രസ്ഥാനം ഈയിടെയായിരുന്നു. ക്നാശിതൊമ്മനാവട്ടെ, എല്ലാ വരയും സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, ഒരു വർത്തകപ്രധാനനും കൊടുങ്ങല്ലൂർ അന്ന് ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധിയുള്ള കച്ചവടസ്ഥലവുമായിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ വാണിജ്യവൃത്തിക്കുണ്ടായിരുന്ന അസൗകര്യം മേതുവായിട്ട് എജിപ്ത്, സിറിയ, അറേബ്യ, ആദിയായ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുകൂടി പല ആളുകൾ കച്ചവടത്തിനായി ഇവിടെ വരുകയും പോകുകയും സാധാരണയായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ നിജവാസവും ഇവിടെത്തന്നെ ഉറപ്പിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ വേദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യം പേർ പേർ സമാജ്യത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങൾ കേരളത്തിൽ കുടിയേറി പാർത്തതുപോലെ പലർ സിലോൺ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ എത്തി അവിടെയും സ്ഥിരവാസം ഉറപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അറാം ശതവത്സരാരംഭത്തിൽ ഇൻഡ്യ, സിലോൺ മുതലായ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ മുററിയുണ്ടായിരുന്ന കോസ്മാ സിലോണിൽ സ്ഥിരവാസികളായ പേർ ക്രിസ്തുനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായും, സൊക്കരാറ്റോസിയിൽ പേർ ക്രിസ്തുനികൾ വന്നു നിവസിച്ചിരുന്നതായും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ക്രിസ്തുനികൾ മുന്പേതന്നെ അവിടെ സ്ഥിരവാസം ഉറപ്പിച്ചവർ ആയിരുന്നു എന്നാണ് കോസ്മായുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നത്. ആകയാൽ ഇവർ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർ ക്രിസ്തുനികൾ നിന്നും മതപിഡനം മേതുവായിട്ട് പുറപ്പെട്ട് മേൽപറഞ്ഞ ദേശങ്ങളിൽവന്നു താമസിച്ചവരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റുവിധത്തിൽ കരുതുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. വൈദികരുടെ അഭാവം നിമിത്തം ശൂന്യവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന കേരളീയ സഭയെ പുലർത്തുമാറ്റുമാത്രം ആണ് വിദേശസുറിയാനിക്കാർ, ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിൽവന്നത് എന്നു പറയുന്ന ഭാഗംതന്നെ ഞങ്ങളുടെ മേൽ പറഞ്ഞ അനുമാനത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ പട്ടക്കാരുടെ കറുപ്പിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു പട്ടക്കാർ മാത്രം വേണമെന്നല്ലാതെ ഒരു വലിയ ജനസഞ്ചയം വന്നു കുടിയേറേണ്ട ആവശ്യകത ഇല്ല. ജനങ്ങളുടെ ഈ ആഗമനം കേരളീയസഭാപോഷണത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ദേശാഭിമാനമാണ് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. അത് പേർ ക്രിസ്തുനികൾ മതപിഡനത്തിൽനിന്നുള്ള വിമുക്തിയും കേരളത്തിലെ കച്ചവടസൗകര്യവും ആണെന്നാണ് മേൽ നാം അനുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്.

3. “കുടിപുറപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ അധികമായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ ഭാഗ്യവശമായ വിദേശങ്ങളിൽ വാസം ഉറപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിനാലും ആണ് അവരുടെ ഒരുമിച്ചു ചില വൈദികരും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ഇടയായത്. ഇത്ര വലുതായ ജനക്കൂട്ടത്തിന് വൈദികന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള ആവശ്യം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. യാത്രചെയ്യുന്നതിനു അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അസൗകര്യങ്ങളെ ആലോചിച്ചാൽ അവർ കേരളത്തിൽ വന്നുപേരുന്നതിനു ഒരു മാസക്കാലത്തിലധികം വേണ്ടിയിരുന്നു. അന്യദേശവാസത്തിനായി പുറപ്പെട്ട

ഇവർ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടമായിരുന്നതും അവരോടൊരുമിച്ചു വൈദികന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതും തന്നെയാണ് എങ്ങനെയുടെ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ മെത്രാനായ മാർ യൗസേപ്പിനേകൂടി അവരോടൊരുമിച്ച് കൊണ്ടു പോയവർ ആ ജനങ്ങളേ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഇതിനു മുമ്പായി ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ ദിക്കുകളിൽനിന്നും ഇവിടെ എത്തി രാമസിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ സംഖ്യയിൽ കുറവായിരുന്നതിനാൽ വൈദികന്മാരുടെ അനുയോജനം അവർക്കുവശപ്പെട്ടില്ല. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഗുരുക്കന്മാരായ കാരണങ്ങൾ നിമിത്തം കുടിപാപ്പ്കാരോടുകൂടി വൈദികന്മാരാണ് ഇടയായതാണ്. അക്കാലത്തും അതിൽവിന്നെയും ഇൻഡ്യാസഭാപേപ്പർമാരുടേതല്ലാത്തതായിക്കൂടി അധീനമായിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്രം നമ്മെ അറിയിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് പ്രസ്തുത ക്രിസ്ത്യാനികളും വൈദികന്മാരും മലങ്കരസഭാഭാണം കയ്യേൾക്കുന്നതിനായി വന്നവരായിരുന്നു എങ്കിൽ പേപ്പർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരികളായിരുന്നു ഇവിടേയ്ക്കു വരേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇവരുടെ വരവ് ആ വഴിക്കല്ലാത്തതിനാൽ കേവലം കുടിപാപ്പിനായിട്ടാണെന്നല്ലാതെ സഭാധ്യക്ഷസ്ഥിതികരണത്തിനായിട്ടല്ലെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി തീർച്ചയാക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

“വലിയധനവാനും വർത്തകരിൽ മുഖ്യനും ദേശാന്തരായിവാസിക്കുളായ ആ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ തൊട്ടുകറിയും ആയിരുന്ന ക്നായിത്തൊമ്മൻ സമകാലീനനായ ചേരമാൻ പെരുമാളിനു വളരെ ഭൂമിങ്ങളെ തിരുമുൻകാഴ്ച വെച്ചുകൊണ്ട് മേൽവിവരിച്ച രാജകീയ പദവികളെ ലഭിച്ച ശേഷം തന്റെ അനുചരന്മാർക്കായി മഹാദേവർ പട്ടണത്തിന്റെ വടക്കുപന്തിയിൽ 400-ം തെക്കുപന്തിയിൽ 72-ം വീടുകളെ പണിയിച്ചു. സുറിയാനിക്കാർക്കു വടക്കേഭാഗമെന്നും തെക്കേഭാഗമെന്നും പൊതുവിൽ പറഞ്ഞുവരാറുള്ള പേർ ഇവിടെനിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. തെക്കേഭാഗർ മുതൽ ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽമാത്രം ഇടകലൻ വസിക്കുന്നതും സംഖ്യയിൽ നന്നാകുറഞ്ഞതുമായ ഒരു ജനക്കൂട്ടമാണ്. ഇവരെ ഒഴിച്ച് കേരളത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന സകലനസ്രാണികൾക്കും വടക്കേഭാഗർ എന്നാണ് അഭിധാനം. ഇതിനുള്ളകാരണം എന്താണ് എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ തുലോം മുതലും കുടിയേറിയ പരദേശ സുറിയാനിക്കാരിൽ പ്രധാനികളായ എല്ലാവരും വടക്കുപന്തിയിൽ 400 വീടുകളിലെയും ശേഷിച്ചവർ തെക്കുപന്തിയിൽ 72 വീടുകളിലെയും പാർത്തു. കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി നിവസിച്ചിരുന്ന സ്വദേശക്രിസ്ത്യാനികൾ വടക്കുപന്തിയിൽ അധിവാസം ഉറപ്പിച്ച വിദേശസുറിയാനിക്കാരോടു ബന്ധം സ്ഥിരീകരിച്ച് പരസ്പരം സമ്മിശ്രമായി ഭവിക്കാൻ അവർക്കു വടക്കേഭാഗർ അഥവാ വടക്കു പന്തിയിൽ പാർത്തിരുന്നവരോടുകൂടിക്കലർന്നവർ എന്നു പേർ ഉത്ഭവിച്ചു. തെക്കേഭാഗരെ ഒഴിച്ചുള്ള സകലനാടു സുറിയാനികൾക്കും അദ്വാവി ഈപേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. മഹാദേവർ പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കുപന്തിയിൽ പാർത്തിരുന്നവരും കൂടിക്കലർന്നവർതന്നെ.

തെക്കുംഭാഗം എന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ ഇക്കാലത്തു് അറിയപ്പെടുന്നവർ അവിടെ മുതലായ ഒരു ഭാഗമാത്രമാണ്. നടുക്കിസ്ത്രാനികളോടു വിദേശികൾ കൂടി കലർന്നുപോയി എന്നുള്ളതിനെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതിന്നു ബലമേറിയ രേഖകൾ ഉണ്ട്. അവകളിൽ ചിലതിനെമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

4. “(1) പരദേശ സുറിയാനികൾ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ അവരോടു ഒരുമിച്ച് വൈദികന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നതായി മേൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. വിദേശികൾ കൂടിക്കലർന്നതെ നിൽപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അവരിൽ അന്നുമുതൽ പട്ടക്കാരും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു. മലങ്കര ഭാഗ സ്ഥാപകനായ വി. ഗോമ്മാറ്റിനായുടെ കാലം തുടങ്ങി ഇന്നുവരെ സ്വദേശ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പല കുടുംബങ്ങളിലും പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി മേൽ (മാർത്തോമ്മാ ക്രി. 1-7) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു് വായനക്കാർ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു മൂണ്ടിക്കാണിപ്പാൻ തക്കതായി വിദേശികളുടെ ഏക കുടുംബംപോലും ഉള്ളതായി അറിയപ്പെടാതിരിക്കുന്നതു് അവരിൽ കലർച്ച കൂടാതെ ശേഷിച്ചവർ ഇല്ലായ്മകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടാണ്?”

(2) “വിദേശക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വദേശികളോടു സമ്മിശ്രമാകാതെ വന്നിരുന്നതിനെപ്പറ്റി എങ്കിൽ കേരളത്തിലെ നസ്രാണികൾ ദീർഘമായ കഴിച്ച് പരദേശത്തുനിന്നു് മെത്രാന്മാരെ എല്ലാക്കാലത്തും ഇവിടെക്കൊണ്ടു വരേണ്ട ആവശ്യം നേരിടുകയില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ പരദേശത്തു കാര്യമായ സുറിയാനികൾ തന്നെ സ്വന്തം വൈദികന്മാരോടുകൂടെ കേരളത്തിൽ എല്ലാക്കാലത്തും നിവസിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവരോടൊന്നിച്ച് ആദ്യം വന്നിറങ്ങിയ മാർയ്ക്കോസേപ്പ് അനന്തരഗാമിയായി തന്റെ സ്വദേശികളിൽ ഒരുത്തനെ സ്ഥാനാഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിന്നും ഇന്ത്യയിൽ അവരിൽനിന്നുതന്നെ മെത്രാന്മാർ തുടക്കം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നും സംഗതിയായേനെ.” (ബ. ബെന്ദിക്ടീനിലിന്നുള്ള ഉദ്ധരണം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.)

“യഹൂദന്മാർ അവരുടെ വിവാഹം, അവരുടെ കുടിയേറ്റം മുതൽ ഇന്നുവരെയും സിറിയ, ബഗദാദ്, അലക്സാ മുതലായ പാശ്ചാത്യ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെയും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലേയും യഹൂദന്മാരുമായി തുടർന്നു നടത്തിവരുന്നതായി അറിയുന്നതിനിടയായി..... ക്നാനായ കാക്ക 345-നു ശേഷം സുറിയാനുമായി വൈദികബന്ധമല്ലാതെ വിവാഹബന്ധമില്ലായിരുന്നു” എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ 30-ാം വശത്തു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ പരദേശീയുടന്മാർ മിശ്രവിവാഹത്താൽ രക്ഷപ്പെട്ടു സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു എന്നാണല്ലോ മി. ജോസഫ് പറയുന്നതിന്റെ സാരം. അതിലേയ്ക്കു അവർ പരദേശവുമായുള്ള വിവാഹബന്ധം തുടർന്നിരുന്നു എന്നും മി. ജോസഫ് പറയുന്നു. ഇതു് വാദത്തിനായി മാത്രം ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. കലർച്ചകൂടാത്ത ശുദ്ധരക്തം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ അതിവ രാജ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന പരദേശീ യൂദന്മാർ അതിന്നുള്ള ഏകമാർഗ്ഗമായി അവലംബിച്ചുവരുന്നതു് പരദേശത്തുനിന്നുമുള്ള വിവാഹബന്ധം അനുസൃതം തുടർന്നുപോക എന്നതാണെങ്കിൽ, ശുദ്ധരക്തം സംരക്ഷണത്തിൽ തങ്ങളുടെ കുടിയേറ്റം മുതലേ തുല്യതലന്മാരായിരുന്ന

വിദേശസുറിയാനിക്കാർ (എന്ന് വിഭജനം ചെയ്യുന്ന ഈ തെക്കുംഭാഗർ) എന്തുചെയ്ത പരദേശ വിവാഹബന്ധത്തെ തുടർന്നിപ്പോൾ മലയാളത്തെ യഹൂദനായി മി. ജോസഫ്, 345-നംഗം, അതായത് തങ്ങളുടെ കടിയേറ്റം എന്ന സമ്മതിക്കുന്നതിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുന്നത് അവർ വിദേശവിവാഹത്തിൽ ഏല്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു എന്നല്ലയോ? ഇങ്ങനെ തെക്കുംഭാഗർ വിദേശവിവാഹം പരിത്യക്തമായി എന്നു അവർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതിൽനിന്നും നാം അനുമാനിക്കുന്നത് ആ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏല്പാത്തതായതിനാലും വിചാരം അത്തന്നെ അവർക്കില്ലായിരുന്നു എന്നാണ്. കേരളത്തിലേയ്ക്ക് മെത്രാന്മാരെ കൊണ്ടുവരിക എന്ന ഭാരം വഹിച്ചിരുന്നത് തെക്കുംഭാഗരായിരുന്നു എന്ന് മി. ജോസഫ് വ്യവഹാരികളായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കൂട്ടത്തിൽ അവിടെനിന്നു കറേ സ്ത്രീകളെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകുവാനായിരുന്നോ? ആ ഭാരംകൂടെ വഹിക്കുവാൻ അവർ ശക്തിയില്ലായിരുന്നോ? മെത്രാന്മാരെ അവരുടെ കൈവശം കൊടുത്തയച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും എത്ര സ്ത്രീകളേ വേണമെങ്കിലും കൊടുത്തയച്ചേനെ. മറ്റൊരു ദീയശക്തി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിൽപിന്നെക്കൂടെയും തെക്കുംഭാഗർ സിറിയായുമായി പോക്കുവരുന്നതിന്നു വിഷമം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സമാധാന കാലങ്ങളിലെ കാര്യം പറയാനുണ്ടോ? ക്നാനന്തോമ്മയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സുറിയാനിയിൽനിന്നും ഇന്നത്തെ തെക്കുംഭാഗരുടെ പൂർവ്വിതാക്കന്മാരായി പറയുന്ന എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാരുടെ മലയാളത്തേയ്ക്കു യാത്രയാക്കി കപ്പൽകയറ്റിയ അവസരത്തിൽ അവർ നൽകിയ ഉപദേശം പരമമായ പാട്ടിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“ഹിന്ദുവിൽപോയാലും മക്കളേറിക്കൊടുത്തു”

ബന്ധങ്ങൾ വേർപിടിക്കാതെക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതും

പാടുമറിയാതിരിക്കണം നിങ്ങളും” “ബന്ധങ്ങൾ വേർപിടിക്കാതെക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതും പാടുമറിയാതിരിക്കണം” മെന്നുമുള്ള ഉപദേശത്താൽ ഇന്ന്

സ്ത്രീകളുള്ളവരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏല്പുന്നതെന്നു ഉപദേശിച്ചാണ് സിറിയായിൽനിന്നും ക്നാനന്തോമ്മയേയും അനുയായികളെയും യാത്രയയച്ചതെന്നു ക്നാനായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്നു മി. ചാഴികാടൻ 15-ാം പാട്ടിൽ ഘോഷിക്കുന്നു. “ഹിന്ദുവിൽപോയാലും ബന്ധങ്ങൾ വിടാതെക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതും” എന്ന ഉപദേശശകലത്തിന്നു വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ എവിടെനിന്നു പോരുന്നുവോ ആ ദേശക്കാരുമായി ബന്ധം അനുസ്മരണം പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്നതായിരിക്കണം അത്. ഇന്ന് സ്ത്രീകളായി വിവാഹത്തിൽ ഏല്പുന്നതെന്നു പ്രത്യക്ഷമായി അതു മുട്ടിക്കുറിച്ചു. ‘നിങ്ങൾ ഇന്ന് സ്ത്രീയിൽ ചെന്നശേഷം നിങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ പരസ്പരം- അങ്ങനെയൊക്കെയായി- വിവാഹം കഴിച്ചുകൊള്ളണം; തങ്ങളുമായി മേലാൽ യാതൊരു ബന്ധവത്തിന്നും അനുവദിക്കയില്ല; അത്രവലുതായ ഒരു പരിത്ഥമാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ വിട്ടുനോക്കുവാൻ വന്നുകൂടുന്നത്’ എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ- മി. ചാഴികാടൻ

കല്പിക്കുന്ന അർത്ഥം ഉതിർന്നിന്നു ഭിന്നമല്ല - സിരിയായിൽനിന്നു അപരവാ
ണ്ണയച്ച ശേഷം അവർ അന്ത്യശാസനം നൽകിയതായി സങ്കല്പിക്കു
വാൻ ഇനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിന്റെ ഒക്കെ കഥ എന്തെന്ന് അലേക്സാ
ണ്ടറിൽ, ഒരു ചെറു കെട്ടുകഥ അഥവാ നോവൽ മാത്രം എന്നല്ലാതെ
മറ്റൊന്നുമല്ല. ഉറപ്പായിത്തന്നെ ഒരു മാർയ്ക്കസേപ്പ് മെത്രാൻ ഇങ്ങനെ
പോന്നിട്ടില്ലെന്ന് അഡ്വിസർ ഫോർട്ടസ്സ് അഭിമതമുറപ്പാക്കുകയിലെ
എട്ടേഴ്സാ സഭയുടെ ചരിത്രസംബന്ധമായ ചർച്ചയുടെ ഫലമായി പറയുന്നു.
ഇതിന്നു അനുരൂപമായ യാതൊരു ഐതിഹ്യവും എട്ടേഴ്സാ സഭയിൽ
ഇല്ലെന്നും ഇതിന്റെ ജന്മഭൂമി മലയാളം മാത്രം ആകുന്നു എന്നുകൂടി അ
ദ്ദേഹം പറയുന്നു എന്നും നാം അനുസ്മരിക്കണം.

(ബ. ബസ്റ്റാർട്ട്ചരിതത്തിന്നുള്ള ഉദ്ധരണം തുടരുന്നു.)

(3) “ഒമ്പതാം ശതവത്സരത്തിൽ സാബോർ, പ്രോത്ത് എന്ന
മെത്രാന്മാരുടെ ഒരുമിച്ച് വിദേശ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരുക്കും കൊല്ല
ത്തുവന്നിറങ്ങിയെന്നും അവർ നാട്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി സമ്മിശ്രപ്പെട്ടുപോ
യിയെന്നും ഉള്ള ഒരു പാരമ്പര്യം കേരളത്തിലെ നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ
ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പരമ്പരാവൃത്താന്തത്തെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ട്യാ പരി
ശോധിച്ചിട്ടുള്ള ചരിത്രകാരന്മാർ പലായനം ഒരുപോലെ ഇതിനെ സമ്മ
തിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. 345-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നിറങ്ങിയ
സുറിയാനിക്കാർ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു കലരാതെ വർത്തിച്ചിരുന്നു എ
ങ്കിൽ കൊല്ലത്തുവന്നിറങ്ങിയവർ ഇവരുടെ ബന്ധുക്കൾ ആയിത്തീരുന്നത
ല്ലാതെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളോടു സങ്കരിഭവിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു വിധേ
നയും ഇടയുള്ളതല്ലെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുള്ള അർത്ഥം സമ്മതിക്കും.

4) “ഈ സംഗതിയിൽ കോസ്താ നിഷേധിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു സാക്ഷി
യാണ്. ഇദ്ദേഹം 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇൻഡ്യാ, സിലോൺ മുതലായ ദേ
ശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ട സകല സംഗതികളും
സ്വന്തമുദരിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സിലോണിലെ കാൽ
ങ്ങപ്പേരി അദ്ദേഹം പറയുകയിൽ അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ട് എന്ന
പൊതുവാചകത്തിനുംപുറമേ “പേഷ്വർകാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമു
ഹമുണ്ട്” എന്ന് പ്രത്യേകിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലയാള
തേക്കുറിച്ച് “കരുളുകുലമുള്ളവർ മാലയിൽ (അതായത് മലയാളത്ത്)
ഒരു സഭയുണ്ട്” എന്നൊരുമാണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. സിലോ
ണിൽ പേഷ്വർകാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്ന
കോസ്താ അതുപോലെ പേഷ്വർ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരുക്കും മലയാള
ത്തിൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങളോടു യാതൊരു മിശ്രതയും കൂടാതെ അക്കാ
ഗ്രന്ഥത്തിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ യാതൊന്നും പറയാതിരുന്നതെന്നും നിസ്സം
ഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിക്ക് ശോചനീയമായി സകലസംഗതികളേയും സ്വന്തമു
രിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കല്യാണിയിൽ പേഷ്വരിൽനിന്നു അയക്കു

പ്പെടുന്ന ഒരു മെത്രാനും സൊക്കോറോയിൽ പോഷ്റ്റായിൽനിന്നു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വൈദികനും സിലോൺ ദ്വീപത്തിൽ പോഷ്റ്റായിൽനിന്നു കുടിയേറിപ്പാർന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും വൈദികരും ഉണ്ടെന്ന് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്ന കോസ്റ്റാ മലയാളത്തേക്കുറിച്ചു പാകയിൽ അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ 'ഒരുസഭയുണ്ട്' എന്നുമാത്രമാണ് പറയുന്നത്. അകയാൽ കോസ്റ്റായുടെ ഈ പ്രസ്താവന മേൽപറഞ്ഞ അനുമാനത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന രേഖാമൂലമായ ഒരു ലക്ഷ്യമാകുന്നു.

5. "മേൽ കാണിച്ച തെളിവുകൾ എല്ലാം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്, പരദേശക്രിസ്ത്യാനികൾ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളോടു സമേളിച്ചു ഏകജനശൂദ്രമായിപ്പോയ എന്നുള്ള സംഗതി അനിഷേധ്യമായ ഒരു ചരിത്രസംഭവമാകുന്നു എന്നാണ്. ഈ കലർച്ചമൂലം നാട്ടാമത്രാന്മാരുടെ പരമ്പര അവസാനിച്ചുപോകുവാനും തൽസ്ഥാനത്തു വിദേശമെത്രാന്മാർ മലങ്കരസഭയിന്മേൽ അധിപത്യം പ്രാപിച്ചാനും സംഗതിയായി. ഇത് ഭാരതീയസഭയ്ക്കു ഗുണത്തേക്കാൾ അധികം ദോഷഫലത്തെയാണ് ഉളവാക്കിയതെന്ന് തീർച്ചയായി പറയാം. വിദേശികളും സ്വദേശികളും ഒരുമിച്ച് ഏക ജനസഞ്ചയമായിത്തീർന്നതിനാൽ സ്വദേശിമെത്രാന്മാർ വേണ്ടോ എന്ന് ഇരുപക്ഷക്കാരും തീർച്ചയാക്കി എന്നും വിദേശിയായ മാർ യൗസേപ്പ് ഇതിലേയ്ക്കു ഒരു പന്ഥാവായി പരിണമിച്ചു എന്നും ആ കാലഘട്ടം മുതലാണ് നാട്ടുകാരായ അക്ടീവാക്കോന്മാർ നിയമിക്കപ്പെട്ടത് എന്നും അനുമാനിക്കുന്നതിൽ അമ്പലമുണ്ടോവാൻ ഇടയില്ല. തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും എല്ലാം ക്നായിത്തോമ്മന്റെ സന്തതികൾ ആണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടുഭാഗ്യാർ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അവരിൽ ഒന്നാമത്തേതിൽനിന്നാണ് വടക്കുംഭാഗർ ഉരുവിച്ചതെന്നും, അതല്ല രണ്ടാമത്തെ ഭാഗ്യിൽനിന്നാണ് അവരുടെ ഉല്പത്തി എന്നും മറ്റുമുള്ള ഊഹാശയനിമിത്തങ്ങളായ കല്പിതകഥകളെ വ്യവസ്ഥകൂടാതെയും അടിസ്ഥാനലേശംപോലുമില്ലാതെയും ചില എഴുത്തുകാർ ജല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ അസംഗത്യം വിദേശക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റി മേൽവിവരിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകളിൽനിന്നു ധാരാളം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്."

6. ക്നായിത്തോമ്മായുടെ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ കാരണമായി മി. മാഴികാടൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:— "ഇൻഡ്യയിലെ അന്നത്തെ പ്രധാന തുറമുഖമായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഒരു പണ്ടുകേൾവയും കോട്ടയും സ്ഥാപിച്ച് കച്ചവടം നടത്താമെന്നു തീരുമാനിച്ചത് കുടിയേറ്റത്തിനുള്ള വേദാരം കാരണമായിരിക്കാം." (P 79) ഇതു ഒരു അപ്രധാനകാരണമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അസംഗത്യവുമില്ല. ബ. ബണ്ണാർഭട്ടനും ഇതു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായി മുകളിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

7. മൂന്നാമത്തെ കാരണം ആയി മി. മാഴികാടൻ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: (p p 77-8) "അകയാൽ മലയാളത്തുപനാ ക്രിസ്തമാഗ്ഗങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ച് ഇൻഡ്യയിൽ മരിച്ച ഒരു പൂർവ്വിതാപി നേപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങൾ

വല്ലഭം ലഭിക്കുമെങ്കിൽ അയത്ത് എടുക്കുന്നതിനാകൂടി ക്നായിതോമ്മായും കൂട്ടരും മലയാളത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടതാണ്. "ആകയാൽ മരിച്ച തങ്ങളുടെ ഒരു പുറുപിതാവിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചും കൂടിയാണ് ക്നാനതോമ്മായും കൂട്ടരും മലയാളത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടത്." "പുരാതനപാട്ടുകൾ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രധാനമായി അഞ്ചു പാട്ടുകളേപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ അഞ്ചു പാട്ടുകളിൽ പ്രധാനമായ "മൂന്നുമലങ്കര" എന്ന പാട്ടിലാണ് "മാന്തോമ്മാൻ തന്റെ ശേഷക്കാര" എന്ന് മലങ്കരയിൽ കടിയേറിയ സുറിയാനിക്കാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മാന്തോമ്മാൻ തന്റെ ഭിക്ഷക്കാരനോ മതക്കാരനോ പറയാതെ ശേഷക്കാര എന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ രക്തബന്ധത്തിൽപെട്ടവരും അവകാശികളും എന്നർത്ഥം. സിറിയായിൽനിന്നും മലയാളത്തേയ്ക്കു ക്നാനതോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്നവർ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സന്താനപരമ്പരയിലും രക്തബന്ധത്തിലുംപെട്ട ശേഷക്കാരായിരുന്നു." (p. 79.)

"മേലോട്ടു പൊങ്ങുന്ന മഴുവിനു ഒരു കൊച്ചുവള്ളം" എന്നു വള്ളം പെട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പറച്ചിലുണ്ട്. മരം മുറിയണമെങ്കിൽ ശക്തിയായി ഓടിക്കൊണ്ടുവരണം. ശക്തിയായി ഓടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന്റെ അളവനുസരിച്ചു ഉയരത്തിൽ ഒരു തടികൂടി ഇണക്കിവെച്ചാൽ, അങ്ങിനെപ്പൊങ്ങുന്ന മഴുവിന്റെ വായിത്തല തിരിച്ച് ഒരു കൊച്ചുവള്ളംകൂടെ വെട്ടിയെടുക്കുൻ സൗകര്യമുണ്ടെന്നാണ് ഇതിന്റെ സാരം. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് ക്നാനതോമ്മായുടെയും കൂട്ടരുടെയും വരവ് തങ്ങളുടെ പുറുപിതാവായ മാർത്തോമ്മായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ എടുക്കുൻകൂടെയാണ് എന്നു പറയുന്നത്. മേലോട്ടുപൊങ്ങുന്ന മഴുവിനു ഒരു കൊച്ചുവള്ളംകൂടെ തീക്കുൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ, സമയനഷ്ടമില്ല, ആൾ പണിനഷ്ടമില്ല, വള്ളംഒന്നുകൂടെ തിന്നു എന്നുള്ള ആദായമുണ്ടുതാനും. വി. തോമ്മായുടെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങൾ എടുക്കുൻകൂടെയാണ് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഈദൃശമായ ഒരു ആദായം എന്ന മട്ടിൽ മാത്രമത്രെ. ക്നാനതോമ്മാന്റെ പുറുപിതാവിനു ഒരു നാറിൽ ചിലപാനം വത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പേതന്നെ ആ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ എദേസ്സയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന ചരിത്ര വസ്തുത മി. ചാഴികാടൻ ഗ്രാമിച്ചിട്ടേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ വാദത്തിന്റെ സാരമായ ഭാഗം കിടക്കുന്നത് ഈ ക്നാനതോമ്മാനും കൂട്ടരും "മാന്തോമ്മാന്റെ ശേഷക്കാര," അതായത് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ രക്തബന്ധത്തിലും സന്താനപരമ്പരയിലും പെട്ടവരാണ് എന്നുള്ളതാണ്. ഇതു എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാൻ മാർത്തോമ്മായിട്ടാണ് മി. ചാഴികാടൻ തോമ്മാശ്ലീഹായേയും മറ്റും കാനായിലും സമീപപ്രദേശത്തും ഉള്ളവരാക്കിയതും അവിടങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അവരുടെ സന്താനപരമ്പരകളും നിലനില്ക്കുന്നു എന്നും മറ്റും വരുത്തിക്കൂട്ടാൻ പണിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. ആ വാദത്തിന്റെ ചെമ്പ് ഞാൻ മുമ്പേ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ഈ വാദം വേദവസ്തുതകളിൽനിന്നുതന്നെ തെളിയിക്കാമെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ട് മി. ചാഴികാടൻ

വേദപുസ്തകരേഖകളേക്കൊണ്ടു ഒരു ഒന്നാംതരം അനൗതപ്യമാണെന്നിമ്മാണത്തിന്നു ശ്രമിക്കയാണു ചെയ്തത്. അതും പോരാഞ്ഞു ഇതാ “മാന്തോമ്മൻ തന്റെ ശേഷക്കാര്യം” എന്നതു തെളിയിക്കുന്നതിനായി സുറിയാനിസഭയുടെ മഹാമല്ലാനം വിത്തുലാസമായ അപ്രേമിനെ ഒരു സാക്ഷിയാക്കുവാൻ മുനിർത്തിക്കുന്നു. അതായത് വി. അപ്രേം എഴുതിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം എഴുതി എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സങ്കോശപ്രേശമെന്നിയെ അതിന്നു പറിച്ച ഒരു രേഖ സൃഷ്ടിച്ചു ധാരാളമാക്കുന്നു. ഈ വിത്തുലാസം രചിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി ഗാനങ്ങളിൽ വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻ അപ്പസ്തോലവേലയെ പാർശ്വീകരിച്ചു ഭാഗം 1866—ൽ Bickell ബിക്കൽ എന്ന ഭേദമാണു പ്രസാധനം ചെയ്തത്. ഉപയുക്ത പ്രസാധകൻ “Carmina Nisibina നിസിബിഗാനങ്ങൾ” എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവയിൽ 42-ാം നമ്പർ ഗാനത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാന്തരമാണു മി. ജോസഫ് തന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ 72-ാം വശത്തു ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടിന്റെ കൃതിയിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ “മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുശ്ലോകപുമാരം” എന്ന 10-ാം അദ്ധ്യായം 131-ാം പുറത്തു “മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായേപ്പാറി മാർ അപ്രേമിന്റെ വേറൊരു കവിത നോക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു 4 നമ്പരുകളായി മലയാളത്തിൽ മി. ജോസഫ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ ഒന്നാംനമ്പരാണ് ഞാൻ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നവീനരേഖാസൃഷ്ടിയായതി അയാൾ വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടാകട്ടെ III Quotation ‘മൂന്നാം ഉദ്ധാരണം’ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണു അതു. മി. ജോസഫ് ഇവിടെ മെഡലിക്കോട്ടിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാന്തരം കൊടുക്കുന്നില്ല. അയാൾ സ്വയം ഒരു മലയാളവിവർത്തനം സൃഷ്ടിക്കയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ആ വിവർത്തനത്തിലാണു നമ്മുടെ വക്കിൽ നവീനരേഖാനിമ്മാണം സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. മെഡലിക്കോട്ടിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തന ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്താം:

III Quotation

I

“Thomas, whence thy lineage,
That so illustrious thou shouldst become?
A merchant thy bones conveys;
A Pontiff assigns thee a feast;
A King a shrine erects”.

ഈ ഭാഗത്തെ ഞാൻ വിവർത്തനം ചെയ്തു മി. മാഴികാടന്റേതു മായി തട്ടിച്ചുനോക്കാൻ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി അവ രണ്ടും ഇതുകൊടുക്കട്ടെല്ലായി താഴെ കുറിക്കാം.

മുന്നാം ഉത്തരം—ഒന്നാം നമ്പർ.

(എന്നർ വിവർത്തനം.)

അല്ലയോ ഭാഗ്യമാനേ, അവി
കാലം ഇത്ര മഹായശസ്സനാകത്തക്ക
വണ്ണമുള്ള അറുപത്തെ കിലോമീ
റ്ററിലെത്തിയോ? ഒരു കച്ചവടക്കാര
ൻ അവിടെത്തെ അസ്ഥികൾ കൊ
ണ്ടുപോകുന്നു; ഒരു പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠ
ൻ അവിടെത്തന്നെ ഒരു തിരുനാൾ
ഏർപ്പെടുത്തുന്നു; ഒരു രാജാവ് ഒരു ഭേ
ദമായതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

മി. മാഗിക്കാടൻ വിവർത്തനം.

“അല്ലയോ ഭാഗ്യമാനേ, അവി
ടെത്തെ മഹത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന
തീന്നായി അവിടെത്തെ. ചിൻഗാമി
യായ ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ അവിട
ത്തെ അസ്ഥിയെ എഡ്വേസ്സായിൽ
കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഒരു സഭാപിതാവ്
അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തിനായി ഒരു
തിരുനാൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ഒരു രാ
ജാവ് ഒരു സ്വലിപീഠം സ്ഥാപിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു.

പരിഭാഷണം III Quo lation II III IV എന്ന ശ്ലോകങ്ങൾക്കു
മി. ജോസഫ് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവർത്തനം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

II

“പ്രസ്തുത പണിഗവൺ അയാൾ കൊണ്ടുപോന്ന അസ്ഥികളെ ബാ
ഹ്യമായ വിധത്തിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ അസ്ഥികൾ
അ പണികളേക്കാളും ഉള്ളിൽനിന്നും ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അയാൾ
പല പ്രാവശ്യം പൂജാപാതത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇത്ര വിപരീതമാണ്
ഒരു വസ്തു അയാൾക്കു ലഭിച്ചില്ല.

III

“അയാൾ പല പ്രാവശ്യം ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു പോകയും തിരിച്ചു
വരികയും ചെയ്തെങ്കിലും അയാൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സകല ദ്രവ്യങ്ങളും
അങ്ങേ അസ്ഥിയോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്തി വെറും നിസ്സാരവസ്തുക്കളായി
മാത്രമേ അയാൾ പരിഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

IV

“അവിടുന്ന് അശിഷിക്കുന്നതും ദൈവത്താൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത
പ്രകാശിതമായതുമായ ഒരു കാര്യം അങ്ങേക്കു ലഭിച്ചു. കണ്ടാലും ഇൻഡ്യയ്ക്കു
ജ്യോതിൽ അങ്ങേ അത്ഭുതങ്ങളും ഈ നാട്ടിൽ അങ്ങേയുടെ വിജയവും,
എല്ലായിടത്തും അങ്ങേതിന്നുള്ള കളഭം.”

മാർ അപ്രേമിന്റെ ഈ നാലുപദ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതിന്റെ ഭാ
ഷണത്താൽ മി. മാഗിക്കാടൻ വി. അപ്രേമിന്റെ (ഡോക്ടർമെഡലി
കോട്ടിന്റെ വിവർത്തനപ്രകാരമുള്ള) ആശയത്തെ എന്തുമാത്രം മറിച്ചുവെ
ക്കുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്താൽ സ്വന്തമല്ലേണം എന്തുമാത്രം പൊന്നിച്ചുവെക്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു!!! ഇതിന്നുപുറമേ അയാൾ കൃത്രിമമായി ഒരു ചരിത്രഭാഗം
നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!!! നമ്മുടെ വക്കീൽ തന്റെ കൃതിയുടെ 7-ാം
പാശ്വർണ്ണ “മാതേന്താമ്മാഗ്ലിഫായുടെ വംശത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ
ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും മാതേന്താമ്മാഗ്ലിഫായുടെ ശരീരവശിഷ്ടങ്ങൾ എഡ്വേ

സ്ത്രീയിൽ കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് മാർ അപ്രേംമല്ലാൻ വാടിയിട്ടുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്രേംമല്ലാൻ വാടിയിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയുന്ന ആ വാട്ടു ഒന്നാംനമ്പർ ആയി മി. ചാഴികാടന്റെയും എന്റെയും വെച്ചേറെ വിവർത്തനസാധിതം ഞാൻ മുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. 42-ാം നമ്പർ നിസിബി പിശാച് ഇങ്ങനെ അലറി” എന്നത് അമാർ 72-ാം വശത്ത് ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള സമിതിക്കു മെഡലിക്കോട്ടിൽ അതിന്റെ അടുത്തു മൂന്നാം ഉദ്ധരണത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ശ്ലോകങ്ങളുടെ ഏകിലും എന്തുകൊണ്ടാണ് മി. ജോസഫ് ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്? തെക്കേഭാഗത്തു പെൺവാട്ടുകളിൽ ഒന്നിൽ “മാറാന്റെ മുന്നറ്റി നാലുത്തിയത്തിൽ “മാത്തോമ്മാൻ തന്റെ ശേഷിക്കാർ” എന്നു ചണ്ടേതന്നെ നിമ്മിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന കള്ളക്കഥയേയും, “മാത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വംശത്തിൽ പെട്ട ഒരു കുട്ടുവടക്കാരൻ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു മാത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശരിയവശിഷ്ടന്മാർ എഡ്യെസ്സയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് മാർ അപ്രേംമല്ലാൻ വാടിയിട്ടുണ്ട്” എന്നുള്ള സ്വന്തം പ്രസ്താവനയേയും സാധൂകരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായി ടി യാൻ കണ്ടു. അതു സാധിക്കുന്നതിന്നു ഒരു ചെറിയ കൃത്രിമത്തിന്റെ പ്രയോഗം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നും ടി യാൻ ബോദ്ധ്യമായി. എന്നാൽ ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ പട്ടുരുപേണ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തു “കൃത്രിമമായി ഒന്നോ കൂടുതലോ വദങ്ങൾ കൂത്തിച്ചെടുത്താൻ മാറ്റം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. “ഒരു കുട്ടുവടക്കാരൻ” എന്ന് വി. അപ്രേം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിന്റെ മലയാള വിവർത്തനത്തിൽ “അവിടുത്തെ പിൻഗാമിയായ” എന്ന രണ്ടുവദങ്ങളെയാണല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ കൃത്രിമമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തത്. മി. ചാഴികാടന്റെ ഈ പരിഭാഷ ഗദ്യരൂപത്തിലാകയാൽ അങ്ങനെ ഇഷ്ടംപോലെ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ നിഷ്പ്രയത്നം സാധിച്ചു. ഈ ആശയം ഇംഗ്ലീഷ് മൂലത്തിൽ വരുത്തണമെങ്കിൽ A descendant of thine എന്നോ മറ്റോ കൂടെ merchant എന്നതിന്റെ മുൻപോ പിൻപോ വെക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ പട്ടുത്തിന്റെ അപ്രതിഫലമായ പ്രചാരത്തിന്നു ഭാഗം നേരിടുന്നു. കൃത്രിമരൂപം അനുവാചകരിൽ അനുകൂലം അങ്കരിക്കാൻ അവസരം നൽകുന്നു. അതിനാൽ ഇംഗ്ലീഷ് മൂലം ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടുകളയുകതന്നെ ഉത്തമമെന്ന് മി. ജോസഫ് തീരുമാനിച്ചത് യുക്തിപൂർവ്വം തന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെ വി. അപ്രേം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്യുമായി എടുത്തുകാണിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ഹൃദയം താഴെത്തു കുടികൊള്ളുന്ന ഒരു ആശയത്തെ പൊന്നിച്ചു ഒരു ചരിത്രപുസ്തകം എന്നുവണ്ണം മി. ചാഴികാടൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നു!!! വി. അപ്രേമിന്റെ പ്രസ്തുത ഗാനങ്ങളിൽനിന്നു “പിശാച് അലറി” യന്തായി മി. ചാഴികാടൻ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നാംനമ്പർ ശ്ലോകത്തെത്തുടർന്ന് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു, മൂന്നു ഈ നമ്പർ പട്ടുങ്ങളിലും പ്രസ്തുത കുട്ടുവടക്കാരൻ

നേപ്പാറി പറയുന്നുണ്ട്. ആ ശ്ലോകങ്ങൾ മൂന്നും ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

I

(Thus) howled the devil, into what land
shall I fly from the just?
I stirred up Death the Apostles to slay,
that by their death I might escape their blows.
But harder still am I now stricken:
The Apostle I slew in India
has overtaken me in Edessa; here and there
he is all himself.
There went I, and there was he, here and there,
to my grief I find him.

II

The merchant brought the bones; nay, rather,
they brought him. Lo, the mutual gain.
What profit were they to me, while theirs was
the mutual gain? Both brought me loss.
Who will show me the casket of Iskariot
Whence courage I derived?
But the casket of Thomas is slaying me,
for a hidden power there residing, tortures me.

III

With profit moses, the elect, in faith transported bones.
If then so great a prophet held that help
from bones could be obtained, rightly did
the merchant believe the same, and rightly
a merchant he styled himself.
The merchant has made a profit, has
become great and rules.

His treasury has greatly impoverished me,
for to Edessa it is open, and the great city by his aid
is enriched.

മേൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഗീതങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതുമാത്രമേ മി. ജോ സഫ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിന്റെ ഒരു 'ഏകദേശപരിഭാഷ' അദ്ദേഹം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത് ഇപ്രകാരമാണ് (P. 72): "ഈ നീതിമാനിൽ നിന്നും ഞാൻ എത്രനാട്ടിലേയ്ക്കും ഓടിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടു. അപ്പസ്തോലനിൽ നിന്നുമുള്ള അടികളെ (ഉപദേശങ്ങളെ) ഒഴിപ്പിച്ചുവിടുന്നതിനായി ഞാൻ അപ്പസ്തോലനെതിരായി മരണത്തെ ഇളക്കിവിട്ടു. എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ കഠിനതയായി ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നു. ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽ കൊലപ്പെടുത്തിയ അപ്പസ്തോലൻ എന്നെ പിൻതുടന്ന് എനിക്കു മുമ്പായി എന്തെല്ലാം

തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലും ഏഡസ്സായിലും (ഇവിടെയും അവിടെയും) അദ്ദേഹം പരിവൃണ്ണശക്തൻതന്നെ. ഞാൻ അവിടെ (ഇൻഡ്യയിൽ) പോയി; അദ്ദേഹം അവിടെവന്നു; ഇവിടെയും അവിടെയും എനിക്ക് ഭുജകാരണമായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സാത്താൻ ഏഡസ്സായിൽ അലറിയിരുന്നു.

മി. മാതികാടന്റെ ഈ ഉദ്ധരണത്തെയും പരിഭാഷയേയും പഠിയ്ക്കുകയും ഒരു ചെറിയ നിരൂപണം ചെയ്യാതെ കടന്നുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നുള്ള എന്റെ അറിവ് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഈ ഗ്ലോസുകളുടെ ആദ്യത്തെ നാലുവരികൾ തോന്നാത്തപോലെ, അപ്രസ്തോലന്മാരെ ആകമാനമത്രെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. the just എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അയാളുടെ പരിഭാഷ. ഏകദേശം this just man എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അയാളുടെ പരിഭാഷ. the good, the just എന്നൊക്കെ the Definite Article എന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട വാചകങ്ങൾ Abjectives of Quality എന്ന നാമത്തിൽ പെട്ട ഭേദകം ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവ് ഇംഗ്ലീഷിൽ സുലഭമത്രെ. അതാകട്ടെ Adjectives used as Nouns ഭേദകം നാമമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നും ഇവിടെ അനാഥം ബഹുവചനം തോന്നിപ്പിക്കുന്നു എന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിയിൽ the just എന്ന് മേൽക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിനു "നീതിമാന്മാർ" എന്നത്രെ അർത്ഥമാകേണ്ടത്. I stirred up Death the Apostles to slay എന്ന് Apostle ശബ്ദം ബഹുവചനമായിട്ടത്രെ മൂലത്തിൽ കാണുന്നത്. That by their death I might escape their blows എന്നതിലെ ആദ്യത്തെ T H E I R ഭേദകം സവിന്റെ ഉദ്യുതത്തിൽ The ആയിപ്പോയി. രണ്ടാമത്തേത് Their എന്നതെന്നാണ്. Apostles- അപ്രസ്തോലന്മാർ- എന്നതാണ് ശരിയെന്നും, തന്നിരിക്കുന്നത് The just എന്നതും ബഹുവചനം കുറിക്കുന്നു എന്നും അവ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടെന്നും.

ഇനി ഈ ഗ്ലോക്കത്തിന്റെ ഒരു പരിഭാഷ കഴിയുന്നത്ര മി. ജോസഫിന്റെ വാക്കുകളെത്തന്നെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇവിടെ കൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ:

“പിശാച്” ഇങ്ങനെ അറി: നിതിമാന്മാരിൽനിന്നും ഞാൻ ഏതു നാട്ടിലേയ്ക്കു ഓടി രക്ഷപെടേണ്ടു? അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ താഡനങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തനാകുന്നതിനുവേണ്ടി അവരെ കൊല്ലുന്നതിനായി ഞാൻ മരണത്തെ ഇളക്കിവിട്ടു. എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ മുമ്പിലത്തേതിലും കുറിയതരമായി വിഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽവെച്ചു വധിച്ച ആ അപ്പസ്തോലൻ എന്നോടൊപ്പം എഡ്യസ്സായിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയും അവിടെയും അദ്ദേഹം ഭേദപ്രേമത്തിന്റെ അദ്ദേഹംതന്നെ. ഞാൻ അവിടെയും അവിടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെയും അവിടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു; അദ്ദേഹം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 36

ടെയും ഇനിക്കു ദുഃഖകാരണമായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നു.”

രണ്ടാമതും നമ്പർ ഫ്ലോകങ്ങളെ ഏതാണ്ടു ഇങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്താം: “ഈ കച്ചവടക്കാരൻ അസ്ഥികൾ കൊണ്ടുവന്നു; അല്ല അവ അദ്ദേഹത്തെയാണത്രെ കൊണ്ടുവന്നത്. കണ്ടാലും ഇരുക്രൂർക്കുമുണ്ടായ ലാഭം. ഇങ്ങനെ അവർ അവ പാസ്സരം ലാഭമേതുകമായി. എന്നാൽ അപമൃലം ഇനിക്കു എന്തുലാഭമാണു കിട്ടിയത്? രണ്ടുകൊണ്ടും ഇനിക്കു നഷ്ടത്തിനെ ഇടയായുള്ളു. ഞാൻ എവിടെനിന്നു ധൈര്യം സമാജ്ജിച്ചുവോ അസ്സരിയോത്തായുടെ ശവപ്പെട്ടി ആർ ഇനിക്കു കാണിച്ചതും? എന്നാൽ തോമ്മായുടെ ശവപടകം എന്നെ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നെ ന്നാൽ അതിൽ നിവസിക്കുന്ന ഒരു നിശ്ശബ്ദശക്തി എന്നെ പിടിപ്പിക്കുന്നു.

“തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ മൃഗ അസ്ഥികളെ വിശ്വാസത്തിൽ ലാഭമേതും തന്റെകൂടെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഇത്ര മഹാനായ ഒരു പ്രവാചകൻ അസ്ഥികളിൽനിന്നു സാഹായ്യം പഭിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ആ കച്ചവടക്കാരൻ അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചത് ന്യായപൂർവ്വമത്രെ. അദ്ദേഹം ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ എന്ന സ്വയം സംബോധനം ചെയ്തും ന്യായപൂർവ്വാതന്നെ. ആ കച്ചവടക്കാരൻ ലാഭംകിട്ടി; അയാൾ വലിയവനും ഭാഗ്യവാനുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ഭാഗ്യഗാഥകളെ അഗാധമായ ഭാവിദ്രുഗന്തത്തിൽ എന്നെ നിപതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ ന്നാൽ അതു എഡ്ഡസ്സായിക്കുയി തുറന്നുകിടക്കുന്നു. ആ മഹാപട്ടണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ധനീകൃതയായും ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.”

ഈ രണ്ടുപട്ടശകലങ്ങൾകൂടെയും “പിശാച” അലറിയ”കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവയാണല്ലോ. ആ കച്ചവടക്കാരനെപ്പറ്റി ഇവയിൽ മൂന്നു പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഒരീടത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരോ, അദ്ദേഹം മാങ്ങോമ്മാന്റെ ശേഷക്കാരനോ പിൻഗാമിയോ അല്ലെന്നോ വിശദമുപോലും പറയുന്നില്ല!!! അങ്ങനെയെ അപ്പൻ എന്ന അവരുന്നാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന സാത്താൻപോലും അന്യരും പറയാൻ മടിച്ചെടുത്ത് നമ്മുടെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എന്താണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് മാന്യപായനക്കാർ തന്നെ വിധിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.

സിസിബിയൻ ഗാനങ്ങളിൽ മൂന്നാം ഉദ്ധരണം ഒന്നാം ഫ്ലോകത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് ഞാൻ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ വിവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയും അല്പം പറയേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ നാലാം വരിയിൽ A Pontiff assigns thee a feast എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഇതിന്റെ മൂലകൃതി സുറിയാനിയാണല്ലോ.

✠✠✠ ✠✠✠ ✠✠✠

“കഥന അവർ സൗമ്യമാ” എന്നാണ് വി. അപ്പോ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

“സൗമ്യമാ” ശബ്ദത്തിനു തിരുനാൾ എന്നർത്ഥമില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം സുറിയാനി മലയാള നിഘണ്ടുവിൽ കാണുന്നത്: “ആഘോഷം, ആഘോഷത്തോടുള്ള പരിയാത്ര” എന്നാണ്. തിരുനാൾ ഒരു ശാശ്വ

തമായ എപ്പോഴാണ്. അതിനു സുറിയാനിയിൽ ഏലാ, അദ്ഏലാ, ദക്രാനാ എന്നൊക്കെയാണ് പേരു പറയുന്നത്. എന്നാൽ 'സൗഹാ' എന്നത് തർക്കാലത്തേക്കായിത്തന്നെ കൊണ്ടാടുന്ന ഒരു ആഘോഷമാണ്. കാലംചെയ്യ ഏക്കർ റോമയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിലും മറ്റും നടന്നതാണ്. 'സൗഹാ' മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സംപൂജാവശിക്കുങ്ങൾ എഡസ്സായിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടത്തെ മെത്രാൻ ഈദ്രശമായ ഒരു 'സൗഹാ'-ആഘോഷം-ആണ് നടത്തിയത്. അതിനാൽ മി. ചാഴികാടൻ 133-ാം വശത്ത് "എഡസ്സായിലെ മെത്രാൻ 'ഓമ്മ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ദക്രാനാ' പെരുമാൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു" എന്ന രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. എഡസ്സായിലെ മെത്രാൻ അല്ല 'ദക്രാന' സ്ഥാപിച്ചത്. അത് ഭാരതീയ സുറിയാനിക്കർ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മരണം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദസാക്ഷികൾക്കുവേണ്ടിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രതിവത്സരം ജൂലൈ 3-ാംനാ ഘോഷിച്ചിരുന്ന തിരുന്നാളാണ്. എഡസ്സാമെത്രാൻ ആകട്ടെ പ്രസ്തുത വിശുദ്ധന്റെ അസ്ഥികൾ ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് എഡസ്സായിൽ എത്തിയപ്പോൾ അതുപ്രമാണിച്ച് തർക്കാലത്തേക്കു ഒരു ആഘോഷം കൊണ്ടാടി എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. വി. അപ്രേം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'സൗഹാ' ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാത്തതിനാൽ ആകുന്നു ഈ പിഴവു പിണഞ്ഞത്.

കൈപ്പുഴുപള്ളി ഇടവകക്കാരൻ ആയ മലയിൽ ബ. യാക്കോബ് അച്ചൻ 1928 ഡിസംബർ 24-ാംനാ-റവ. ഫാദർ പീറ്റർ വടശ്ശേരിക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: (Rev. Fr. Hosten on the Feast of St. Thomas, p. 35. "December 21, July 3.")

"Our traditions, belief and history with regard to these two dates is (?) that St. Thomas was martyred on Dec., 21, and the relics were removed to Edessa on July 3"

"ഡിസംബർ 21, ജൂലൈ 3 ഈ തീയതികളേപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യവും വിശ്വാസവും ചരിത്രവും വി. തോമ്മാ ഡിസംബർ 21-ൽ വേദസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നും ജൂലൈ 3-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം വശിക്കുങ്ങൾ എഡസ്സായിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു എന്നുമാണ്." ഈദ്രശകാഴ്ചങ്ങളിൽ തെക്കോഭാഗം തന്നിച്ച് ഒരു പാരമ്പര്യവും ചരിത്രവും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇരുക്രൂരങ്ങളെയും ഉത്ഭവവിവരണത്തിലും മറ്റുമെല്ലാ സാമുദായികചാരങ്ങളിലും മാത്രമേ തെക്കോഭാഗവും വടക്കോഭാഗവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഉദിയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലെ അതിന്റെ നിയമങ്ങളിലെ തെക്കോഭാഗത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു സൂചനയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വൈദികങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ അവർ ഇതരന്മാരിൽ പോലുമില്ല. വൈദികങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ അതും തീർച്ചയായും സുന്നഹദോസിന്റെ നിരൂപണത്തിന് വിഷയമായേണം. മലയാളസുറിയാനി കോസിന്റെ നിരൂപണത്തിന് വിഷയമായേണം. മലയാളസുറിയാനി കോസിന്റെ നിരൂപണത്തിന് വിഷയമായേണം. മലയാളസുറിയാനി കോസിന്റെ നിരൂപണത്തിന് വിഷയമായേണം. മലയാളസുറിയാനി കോസിന്റെ നിരൂപണത്തിന് വിഷയമായേണം.

നൂറാണ്ടുകാലത്തേക്കു അനുസ്മരമായി സിദ്ധിച്ചിരുന്ന അധിപത്യത്തിന്റെ ഫലമായി സുറിയാനിക്കാരെ അവർ പലതിലും ലത്തീൻ മനസ്സിൽ കാരാക്കി തീർത്തിട്ടുണ്ട് എന്നത് സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. അതിനാൽ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മരണത്തിന് ശിശുവർ 21 ആണ് എന്നുള്ള ലത്തീൻ മാർത്തോമ്മാജാതിയിലെ പ്രസ്താവന ശരിയാണെന്ന ഒരു ധാരണ മലയാളസുറിയാനിക്കാരിൽ ആകമാനം-തെക്കും-വടക്കും-ഭാഗവ്യത്യാസമെന്നിയെ-അവർ വരുത്തിയിരുന്നു. ലത്തീൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അസ്പഷ്ടിച്ച് മലയാളസുറിയാനിക്കാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിലും ഈ പിശകു കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ഒട്ടും ആശ്ചര്യത്തിനു വകയില്ല. പുരാതന പാരമ്പര്യവും മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുനാളിനു മലയാള സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ പൂർവ്വകാലം മുതൽക്കു പ്രചാരത്തിലിരുന്ന കാനോനു നമസ്കാരത്തിൽ പ്രസ്തുത പാരമ്പര്യത്തെ പ്രകാരമായി ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളും ചരിത്ര വിശദാഭിമാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടപ്പോൾ മാത്രമത്രെ ജൂലൈ 3-ാംനാ-യാണ് മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ചരമദിനമെന്ന വാസ്തവം വീണ്ടും അവരുടെ ഇടയിൽ ദൃഢമുഖമായി ഭവിച്ചത്. അതിനാൽ തെക്കുംഭാഗം വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭക്തനായിരുന്നാൽ സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടെന്നു പറയുന്ന പാരമ്പര്യം ചെറുകിടമ്പത്തു്തിന്റെ ഒരു അവശിഷ്ടമാത്രമാണ്. ഈ തെക്കുംഭാഗം ക്നായിത്താമന്റെകൂടെവന്ന പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്കാരുടെ കലർച്ചയില്ലാ സന്താനമാണെന്നാണ് വൻപുപറയുന്നതു എന്നുകൂടി നാം ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കണം. പൗരസ്ത്യ അഥവാ കൽദായ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭക്തനായിരുന്നാൽ ജൂലൈ 3-ാംനാ- ഘോഷിക്കുന്നതും ഘോഷിച്ചിരുന്നതും ശ്ലീഹായുടെ മരണജ്ഞാപകമായിട്ടു മാത്രമാണ്. അസ്ഥി മാറ്റത്തിന്റേതല്ല. ആകയാൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ വാദം ശരിയാണ് എന്നുവരികിൽ അവർ തന്നെയായി വല്ല പാരമ്പര്യവും ചരിത്രവും ഏതെങ്കിലുംകമായി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് ജൂലൈ 3-മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മരണത്തിനാൽ ആണ് എന്നുമാത്രം ആയിരുന്നിരിക്കാമെന്നു വരിയുള്ളു. അതിനാൽ തെക്കുംഭാഗം തന്നെയായി ഉള്ളതായി പറയുന്ന ഈ പാരമ്പര്യം ലത്തീൻ ഭരണത്തിന്റെ ഫലം മാത്രമാണ്. അവരുടെ തന്നെ പാരമ്പര്യമല്ല.

8. ഉറപ്പാവാത്തതിനു ചരിത്രത്തിൽ അടിസ്ഥാനമില്ല.

വിശദമുദാഹരണമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പട്ടുശകലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മി. ചാ. കാട്ടൻ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് "ഏഡെസ്സായിലെ മെത്രാൻ ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കു് ചെളിമാറ്റുണ്ടായതായി ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്ന സംഗതികൾ ശരിയെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിന്നു് നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏഡെസ്സായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മാർ അപ്രേമിന്റെ ലിഖിതങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്" എന്നു അയാൾ 72-ാം വശത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയെ തെളിയിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. എന്നാൽ മി. ചാ. ഗിക്കാന്റെ ഉദ്യുതത്തിലാകട്ടെ അതിനെതുടന്നു ഞാൻ ചേർത്തിട്ടുള്ളവയിൽ

9 വി. തോമ്മായുടെ തിരുശേഷിപ്പ്
മാനിയ ആൾ ആർ, എന്നു മാനി?

“മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശരീരാവശിഷ്ടം എഡ്യസ്സായിലേക്കു എന്നു മാറി ആരുമാറി, എന്നുള്ളസംഗതികളാണ് ഇനിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതു്” എന്നും പറഞ്ഞു മി. ചാഴികാടൻ ആ പ്രശ്നത്തേപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. (p p 130-1) അതിനു പ്രാരംഭമായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “എഡ്യസ്സായിൽ ശക്തിമാനായ ഒരു ക്രിസ്തീയ രാജാവുണ്ടായിരിക്കയും, എഡ്യസ്സ ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ ഒരു വിധത്തിൽ തലസ്ഥാനമായിരിക്കയും (?) എഡ്യസ്സായിലെ രാജാവും ജനങ്ങളും വി. തോമ്മായിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരായിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ വി. തോമ്മായുടെ ഭൌതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ കിട്ടുമെങ്കിൽ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെടുത്തു എഡ്യസ്സായിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു എഡ്യസ്സാ നിവാസികൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടാകുക സഹജമാണല്ലോ. എഡ്യസ്സായിൽനിന്നും വലിയ ആൾ ശേഖരത്തോടും ഒരു മെത്രാനോടും അനേകം വൈദികരോടുംകൂടിയും ഇൻഡ്യയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു കന്നൻതോമ്മായെ എഡ്യസ്സായിലെ രാജാവും, ഭൌതികാവശിഷ്ടങ്ങളും ഈ പുതല ഭരമേല്ക്കിത്തീർക്കയില്ല. കന്നൻ

തോമ്മാ പരമ്പ്രേണേകുടാരതന്നെ ഈ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനു സർവ്വമാ സന്നദ്ധനായിരിക്കുമല്ലോ.” വാദം സങ്കല്പത്തെ മാത്രം അസ്സഭാകീ മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ കൂറിയിൽ ചെയ്യിരിക്കുന്ന അനേകയുക്തിവാദങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് ഇതു്.

ഈ നിഗമനം സാധ്യമാക്കിക്കൊള്ള ഒരു പ്രമാണമായിട്ടാണ് മി. ചാഴികാടൻ “മാർ അപ്രേമിന്റെ പോരായ്മ കവിത നോക്കുക” എന്നും പറഞ്ഞ് മെഡലിക്കോട്ടിലെ നാല് ഇംഗ്ലീഷ് പദ്യശകലങ്ങളുടെ പരിഭാഷ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അതിൽ ആദ്യത്തേതിലാണല്ലോ അവിടത്തെ പിൻഗാമിയായ ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ എന്ന രേഖ നിർമ്മിച്ചുചേർത്തതും. മി. ചാഴികാടൻ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു പോരായ്മ യുക്തി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണേണ്ടതുതന്നെയാണ്. (p p 132-3) “മേൽ ഉദ്ധരിച്ച നാലു ശ്ലോകങ്ങളിൽനിന്നും, മാർ അറാം അദ്ധ്യായം 13-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള (Thus howled the devil- ‘പിശാച്’ ഇങ്ങനെ അലറി’ എന്ന) ഗാനശകലത്തിൽനിന്നും മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുശ്ലേഷിപ്പുകൾ എഡ്വേസ്സായിൽ എത്തിച്ചതു മാർ അപ്രേമിന്റെ കാലത്താണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാട്ടുകളിൽ രാജാഭാഗവും അടുത്തുനടന്ന ഒരു സംഭവത്തെ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. മാർ തോമ്മായുടെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങൾ എഡ്വേസ്സായിൽ എത്തിച്ചതുമൂലം സാത്താൻ പരിഭ്രമിക്കുന്നതായും അലറുന്നതായും മാർ അപ്രേംകാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തിരുശ്ലേഷിപ്പുകൾ എഡ്വേസ്സായിൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ ഒരു തിരുനാൾ ഏല്പട്ടത്തി. ഒരു രാജാവു ഒരു പള്ളിപണതു. ഇതു രണ്ടും മാർ അപ്രേമിന്റെ വാക്കിൽനിന്നും അദ്ദേഹം നേരിട്ടുകണ്ടതുപോലെതോന്നുന്നു. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അസ്ഥികൾകൊണ്ടുചെന്ന കച്ചവടക്കാരൻ ആ അസ്ഥികൾപോലെ വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ അയാൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എന്നും, ആ അസ്ഥികളുമായി ആ കച്ചവടക്കാരൻ ചെയ്ത യാത്ര വളരെ അപലകരമായിരുന്നു എങ്കിലും ആ അസ്ഥികൾ ആ കച്ചവടക്കാരനെ രക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നും മറ്റും കച്ചവടക്കാരനിൽനിന്നും മാർ അപ്രേം നേരിട്ടറിഞ്ഞതുപോലെ ഗീതം വായിച്ചാൽ തോന്നിപ്പോകും. നാലാമത്തെ പദ്യത്തിൽനിന്നും, ആ പദ്യം, അസ്ഥികൾ എഡ്വേസ്സായിൽ എത്തിക്കയും പെരുനാൾ ഏല്പട്ടത്തുകയും ചെയ്തതുപോലെ സിച്ച് ആ അവസരത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഈ പാട്ടുകളിൽനിന്നും മാർ തോമ്മായുടെ അസ്ഥിഭാഗം നടന്നതു മാർ അപ്രേമിന്റെ കാലത്താണെന്നും എഡ്വേസ്സാ രാജാവു മാർ തോമ്മായ്ക്കു ഒരു പള്ളിപണിയിക്കയും, എഡ്വേസ്സായിലെ മെത്രാൻ “ഓമ്മ്” എന്നത്മമുള്ള ഭൂമിമാനപ്പെടുന്നാൾ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു എന്നും മറ്റു മാർ അപ്രേമിനു നേരിട്ടിട്ടുള്ള സംഗതികളാണെന്നു് ഊഹിക്കുന്നതിൽ വലിയ അബദ്ധമില്ല.” ഇങ്ങനെ യൊക്കെ ഊഹിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമുണ്ടെന്നു വക്കിൽതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു- വലിയ അബദ്ധമില്ലെന്നു അയാൾ സമാശ്വസിക്കുന്നു!! നോക്കണം, വക്കിൽ മി. ജോസഫിനു ‘തെരു തെരെ’ എത്ര തോന്നലാണുണ്ടാകുന്നതു്!!

തോന്നൽതന്നെ സ്ത്രീ!! ഇനിക്കും ഒന്നുണ്ടു തോന്നൽ വരുന്നു. Milton's Paradise Lost "മിൽട്ടന്റെ പദദിസാനഷ്യം," Tennyson's Morte d'Arthur റൊണിസൻ എഴുതിയ "ആർത്തറിന്റെ മരണം"വും മറ്റും വായിച്ചാൽ മിൽട്ടനും റൊണിസനുമൊക്കെ അവർ ഉല്ലേഖനം ചെയ്യുന്ന കഥകൾ നടന്നുകാലത്തു്, നടന്നസമയത്തു്, അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നെന്നും അവർ അതൊക്കെ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞതാണ് എന്നും ആണ് എന്റെ ഒരു തോന്നൽ. മറ്റൊന്നു, മി. ജോസഫിന്റെ ഈ കഥനം കേട്ടിട്ടു്, മാർ അപ്രേമിന്റെ കാലത്താണ് ഇതൊക്കെ നടന്നതെന്ന് മാർ അപ്രേം നേരിട്ട മി. ജോസഫിനോടു പറഞ്ഞതുപോലെയും തോന്നുന്നു. അന്യോദശനാഭം പ്രസ്തുത ഭാഗങ്ങൾ പലപ്പോഴും വായിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടു അങ്ങനെ ഒരു തോന്നൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മി. ജോസഫിനു ഇങ്ങനെ പലതും പലപ്പോഴും തോന്നുന്നുണ്ടാവാം. സംഭവഗതി ഇങ്ങനെ ചിലകൊക്കെ തോന്നുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ—!!!

10. മി. ജോസഫ് മാർ അപ്രേമിന്റെ നിസിബിയൻ ഗാനങ്ങൾ എഴുത്തുതും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതും ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടിന്റെ കൃതിയിൽ നിന്നുണ്ടല്ലോ. അവയ്ക്കു മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മി. ജോസഫ് വായിച്ചില്ലെന്നു വരുമോ? തീർച്ചയായും വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. തന്റെ ആശയത്തിനൊപ്പിച്ചു് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കൊണ്ടു് പറയിക്കുവാനുള്ള വിദ്യ അറിയാമെന്നു നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരോ തന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നും ഭിന്നമായി കാണുന്നതിനെ വകവെക്കുവാൻപോകുന്നു!!! ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടു് "ഇൻഡ്യയും മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായും" എന്ന കൃതിയുടെ 20-ാം വശത്തു് വി. അപ്രേം സ്വന്ത ജന്മനഗരമായ നിസിബി പേർഷ്യക്കാർ അധീനമായശേഷം എഡേസ്സയിലേയ്ക്കു താമസമാറി എന്നു പറഞ്ഞശേഷം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

"As the relics of the Apostle Thomas had been treasured in that city from an early period, and as Ephrem had been there for fully ten yearstill his death, which occurred in the summer of 373, it certainly seemed strange that in the numerous published works of so prolific a writer,no direct evidence could be found regarding the Indian labours of the Apostle, so specially venerated in the very city in which Ephrem lived".

"തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ പുച്ഛമായ ഒരു കാലം മുതലേ അ പട്ടണത്തിൽ നിശാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും, 373-ൽ സംഭവിച്ച അപ്രേമിന്റെ മരണംവരെ പത്തു പുണ്യപത്മരാക്ഷാലം അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നിട്ടും, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന ആ പട്ടണത്തിൽ ഇത്ര വിശേഷവിധിയായി വണങ്ങപ്പെട്ടിരുന്ന ആ അപ്പോസ്തലൻ ഇൻഡ്യയിൽ ചെയ്ത വേലകളേപ്പറ്റി, ഇത്രയേറെ കൃതികളുടെ

കർത്താവിന്റെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, സ്വപക്ഷമായ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും കണ്ടുകിട്ടാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന് തീർച്ചയായും വളരെ വിചിത്രമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു.” മാർ അപ്രേം ഉറുഹാ (എദേസ്സാ)യിൽ താമസം തുടങ്ങുന്നതിനു വളരെ മുമ്പേതന്നെ വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ അവിടെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ് ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടിനേപ്പോലെയുള്ള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അറിവ്. മി. ചാഴികാടൻ എന്തെല്ലാം തോന്നിയാലും എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും എഴുതിയാലും, മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അസ്ഥിമാററം മാർ അപ്രേമിന്റെ കാലത്താണ് നടന്നത്, മാർ അപ്രേം അതൊക്കെ നേരിട്ടു കണ്ടു കേട്ടു അറിഞ്ഞു എന്നു വരുന്നതല്ല.

11 തിരുശ്ലേഷിപ്പു മാറിയ

കച്ചവടക്കാരന്റെ പേരു ഖാബിൻ.

വിശാഖ് ആക്രമനം ചെയ്തതായി വി. അപ്രേം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രണ്ടാംഗാനത്തേപ്പറ്റി ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഒരു ടിപ്പണിയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും എഡസ്സായിലേക്കു തോമ്മായുടെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയത് ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ ആയിരുന്നു എന്ന് ഈ ഗാനത്തിൽ മാത്രമല്ല, പിന്നാലെ വരുന്ന മറ്റുഭാഗങ്ങളിലും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കച്ചവടക്കാരന്റെ പേര് വി. അപ്രേം പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ നെസ്തോറിയന്മാരുടെ കൈവശമുള്ള “കൽദായ സഹദേന്മാരുടെ ചരിത്ര”ത്തിൽ അയാളുടെ പേരു കാണുന്നുണ്ട്. റവ. എ. ജെ. മക്ബീൻ അവർകളുടെ “പൗരസ്ത്യസുറിയാനിക്കാരുടെ കലണ്ടറി”ൽ: “ജൂലൈ 3: ഇൻഡ്യയിൽവെച്ചു കന്തത്താൽ കത്തോറു മരണമടഞ്ഞ വി. തോമ്മ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ഖാബിൻ എന്ന കച്ചവടക്കാരൻ ഉറുഹായിൽ കൊണ്ടുവന്നു സ്ഥാപിച്ചു. ഒരു വലിയ തിരുനാൾ” എന്നു കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ ചാഴികാടൻ ഈ ഭാഗം കണ്ടില്ലായിരിക്കുമോ? മി. ചാഴികാടന്റെയും കൂട്ടരുടെയും പ്രചിതാമഹന്മാർ മലങ്കര കടിയേറിയ പൗരസ്ത്യസുറിയാനിക്കാർ ആണെന്നു വാദിക്കുന്നു. ആ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്കാർക്കെട്ടെ വിശ്വസിക്കുന്നതും അവരുടെ കലണ്ടറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതും മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങൾ എഡസ്സായിലേയ്ക്കു മാറിയതു ഖാബിൻ എന്ന കച്ചവടക്കാരൻ ആകുന്നു, ക്നായിതോമ്മാ അല്ല എന്നാണല്ലോ.

12. ടി വി.ശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങൾ മാറിയ കാലം.

ഇനി ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് മാർതോമ്മാനസ്രാണികളുടെ ചരിത്രകാരനായ ബ. ബെണ്ണാർദ്യച്ചൻ പറയുന്നതുകൂടെ ഒന്നു നോക്കാം. (മാർതോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ: 7-ാം അദ്ധ്യായം 6-ാം ലക്കം) “മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങൾ മൈലാപ്പൂരിൽ പുജ്യമായി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം മെനോപ്പട്ടേമിയ

യില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും പട്ടണത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു..... വിശുദ്ധാവ
 ശിഷ്യങ്ങൾ മാറ്റപ്പെട്ടു എന്നതിനേപ്പറ്റി പരമ്പരാ വർത്തമാനവും ലക്ഷ്യ
 ങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും അത് എത്രകാലത്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് വ്യക്തമായി കാ
 ണിക്കുന്നതിനു തെളിവുകൾ ഇല്ല, എങ്കിലും നാലാം ശതവത്സരത്തിൽ ഏദേ
 സ്സായിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വി. അബ്രാം പ്രസ്തുത ശരീരഭാഗം അക്കാലത്ത്
 അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായും ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ അതിനെ അവിടെ
 കൊണ്ടുചെന്നതായും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനാൽ തിരുശ്ശരീരഭാഗം നടന്നത്
 അതിനുമുമ്പായിരിക്കണമെന്നതു നിർദ്ദിഷ്ടമാണ്. ഈ മാരം ഉണ്ടായകാ
 ലത്തു ഇൻഡ്യയിലെയും ഏദേസ്സയിലെയും സ്ഥിതിഭേദങ്ങളേയും സാഹ
 ചര്യങ്ങളേയും പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അതു മൂന്നാംശതാബ്ദാഭ്യന്തര
 മുമ്പായിരിക്കണം സംഭവിച്ചതെന്നു അനുമാനിക്കാൻ മതിയായ കാരണ
 ങ്ങളുണ്ട്. ഏദേസ്സയിലെ രാജാവായ അബ്ഗാർ പഞ്ചമൻ (ഉറക്കമാ =
 കരതപാൻ എന്നുകൂടി ഇദ്ദേഹത്തിനു പേർ പറയാറുണ്ട്) കഠിനമായ
 ഭോഗം പിടിച്ചെടുത്തിരുന്നതിൽ വി. തോമ്മാശ്ലീഹൻ തന്റെ 72 ശിഷ്യരിൽ
 ഒരാളായ തദ്ദേയേ അയച്ചു അദ്ദേഹത്തെ സുഖമാക്കി. തന്റെയും അയാൾ
 ക്രിസ്തുമതം അവഗണിച്ചു. ഉറക്കമാ ക്രി. അ. 50-ൽ ചരമപ്രാപ്തനായ
 ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ മനു പഞ്ചമൻ സിംഹാസനാരൂഢ
 നായി. ഇദ്ദേഹം ക്രി. അ. 57-ൽ മരിക്കുന്നിടത്തു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ
 മോദരൻ മനു പഞ്ചമൻ എന്ന അടിധാനത്തിൽ രാജ്യഭാരം ഭാരമിട്ടു.
 ഈ രാജാവു ക്രിസ്തുമതത്തെ പരിത്യജിക്കുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഹോരമായ
 വിധനത്തിനു അധീനരാക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം 179-ൽ അബ്ഗാർ
 നവമൻ രാജമകുടപ്രാപ്തനായതുവരെ ഏദേസ്സയിൽ പാണ രാജാക്കന്മാ
 രെല്ലാം ക്രിസ്തുമതേതരന്മാർ ആയിരുന്നു. അബ്ഗാർ നവമന്റെ വാഴ്ച
 ക്രി. അ. 214 വരെ ദീർഘിച്ചു. അതിനാൽ ഏദേസ്സയിൽ ക്രിസ്തുമത വി
 ഡ്യാം പ്രബലമായി നടന്നുവന്ന ഒന്നും രണ്ടും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വിശുദ്ധാ
 വശിഷ്ടത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു
 അവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സുകരമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന്
 അനുമാനിക്കുവാൻ പഴികാണുന്നില്ല. അതിനാൽ തിരുശ്ശരീരഭാഗം ഉണ്ടാ
 യതു മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ ആണെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ തീർച്ചയാക്കുന്നതു
 യുക്തമല്ലാത്തതാണ്..... മേൽപ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ശ്ലീഹായുടെ ചരമ
 ശേഷം രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനംവരെ ഇൻഡ്യയിൽ, മൈ
 ലാപ്പൂരിൽ വിശേഷിച്ചും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂട്ടം സംവർദ്ധനം പ്രാപിക്കുകയും
 പട്ടണവും പള്ളികളും അധികരിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ആഫ്രിക്ക
 ഭരതീയക്രിസ്ത്യാനികൾ അമൂല്യനിക്ഷേപമായി ഗണിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുത
 വിശിഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ ഒരുഭാഗം ഏദേസ്സയിലേക്കു കൊണ്ടുപോക
 പ്പെടുവാൻ ആ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ സമ്മതിച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചാൻ
 മാർഗ്ഗമില്ല

“വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങളെ ഏദേസ്സയിൽ കൊണ്ടുചെന്നതു ഒരു
 വർത്തമാനം ആണെന്നു വി. അബ്രാം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനെ നാം മേൽപ്ര

സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സാക്ഷിമൂലം മൂന്നാം ശതവത്സരത്തിൽ എദേസ്സാ മുതലായ ദിക്കുകളിൽനിന്നു വെങ്കടവൃത്തിയുടെ സൗകര്യം പ്രമാണിച്ച് സുറിയാനിക്കാർ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ആ കാലപരിവർത്തനത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കച്ചവടവിഷയത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു. നസ്രാണികൾക്കു താമസസ്ഥാനങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചതും ഈ ശതാബ്ദത്തിലാണ്..... ഈ ശതവത്സരത്തിൽ എദേസ്സാരാജ്യം മുഴുവനും ക്രിസ്തുമതത്തെ അവലംബിക്കുകയും പട്ടണവും പള്ളികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും സംവൽനത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു..... തിരുശ്ശീരമാറത്തിനു വേറെ പല സാഹചര്യങ്ങളും പ്രകൃതശതാബ്ദത്തിൽ സമാധാനങ്ങളായിട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ട്..... ആ കാലഘട്ടത്തിൽ മൈലാപ്പൂരിൽനിന്നു വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പശ്ചിമതീരത്തിൽവന്നു കൂടി പാർത്തിനിന്നു ശേഷിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സമുദായവലം കുറഞ്ഞുപോകുകൊണ്ടു് വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ സഹവചനമായി വരുത്തുന്നതിന്നു അവർക്കു ഇടയാകാതെ വന്നതു സാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതായി കരുതാം. മൂന്നാമത്തേതു കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു എദേസ്സാ ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള മൈത്രിയാണ്. പ്രസ്തുത വിദേശികളോടു കേരളീയർ നിത്യസംസർഗ്ഗവും കൂട്ടുകെട്ടും ഉള്ള പരായിരുന്നതിനാൽ തിരുശിഷ്ടങ്ങളെ സ്വന്ധീനമാക്കുന്നതിനും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഇവർ അനുക്രമപരമായി പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കാൻ സംഗതിയുണ്ടു്. വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ ദേശാന്തരനയനത്തിന്നു അനുക്രമിച്ച നാലാമത്തെ സന്ദർഭം 224 മുതൽ 237 വരെ രോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ സെവേരസ് പ്രേഷ്യാക്കാരമായി നടത്തിയ യുദ്ധത്തിൽ വിജയി ആയിത്തീർന്നതിനാൽ യൂലൂറീസ് നദി മുതലായ രോമാസാമ്രാജ്യവും ഭാരതഭൂമിയും തമ്മിൽ കച്ചവടം നടത്തുന്നതിനും ഗതാഗതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വഴി തുറന്നതാണു്. വി. തോമ്മാ രാദേയെ അയച്ചു് എദേസ്സായിലെ രാജാവായ അബ്ഗാർ ഉപേക്ഷാ പഞ്ചമനെ സുഖമാക്കിയതിനാൽ അതിന്റെ സാദാസ്മരണയ്ക്കായി ശ്രീഹായുടെ അവാശിയും എദേസ്സായിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നുഅവിടത്തെ ക്രിസ്തീയ ഭൂവാലന്മാർ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു എന്നും തൽഫലമായി 3-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ വിശുദ്ധാവശേഷം അവിടെ കൊണ്ടുപോയി എന്നും തീർച്ചയാക്കുന്നതാണു്. ആകയാൽ തിരുശ്ശീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം എദേസ്സായിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടതു മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ ആണെന്നുള്ള നിഗമനം വാസ്തവീകവും വിശ്വസനീയവുമാത്രം. ഏകിലും വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ ഒരംശമല്ലാതെ അതു മുഴുവനും എദേസ്സയിൽ കൊണ്ടുപോകയാൽ അങ്ങനെ മുഴുവൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു ഭാരതീയക്രിസ്ത്യാനികൾ സമ്മതിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. ഒരു ഭാഗം മൈലാപ്പൂരിൽ ഇരുന്നിരുന്നതിനാലാണു് കേരളത്തിൽനിന്നും മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാക്കാലത്തേക്കും അവിടേക്കു് വന്നിരുന്നതു്.

13. പുണ്യാവശിഷ്ട മാറത്തിന്റെ തീയതി കൃത്യമായി കാണിക്കുന്ന തെളിവുകൾ ബ. ബെണ്ണാർട്ടൺ കിട്ടിയില്ലായിരുന്നു എന്നു തോ

നന്ന. ഏകിലും ഒരു യഥാർത്ഥ ചരിത്രകാരനായ അദ്ദേഹം തിരുത്തലുകളും ഇരുനൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ഇടയിലായിട്ടുള്ളതും അവ കൊണ്ടുപോയി എഴുതിയതായിട്ടുള്ളതും എഴുതിയതായിട്ടുള്ളതും സമീപിതരീതികളെ സൂക്ഷ്മമായ ശാസ്ത്രീയ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയശേഷം അതു മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിന് മുൻപായിരിക്കണം എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നിഗമനം ശരിയാണ് എന്ന് "കാത്തലിക്സ് എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയാ" സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യാഭാഷം 5-ാം വാല്യത്തിൽ എഡ്യസ്സായെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനത്തിൽ:

"In 232 the relics of the Apostle St. Thomas were brought from India, on which occasion his Syriac Acts were written"

"232-ൽ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു വി. തോമ്മാപ്പട്ടാമയുടെ ഭക്തികാലശിഷ്ടങ്ങൾ (എഡ്യസ്സായിൽ) കൊണ്ടുവന്നു; ആ സന്ദർഭത്തിലാത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടികൾ എന്ന സുരിയനിഗ്രന്ഥം വിരചിതമായത്" എന്നു കാണുന്നു. കൂടാതെയും ടി ഗ്രന്ഥം ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ "Acts of St. Thomas," "വി. തോമ്മാപ്പട്ടാമയുടെ നടപടികൾ" എന്നുപുരാതനകൃതിയെപ്പറ്റിയുള്ള നിരൂപണത്തിൽ ഇങ്ങനെയും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

"No Apostolic apocryphon has reached us in a completeness equal to that of the Thomas Acts.....The translation of the remains of St. Thomas to Edessa in 232 may have furnished the inspiraton of the composition."

"തോമ്മാപ്പട്ടാമയുടെ നടപടികളേപ്പോലെ ഇത്ര പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള യാതൊരു കല്പനകൾക്കും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല..... 232-ൽ വി. തോമ്മാപ്പട്ടാമയുടെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങളെ എഡ്യസ്സായിലേക്കു മാറ്റിയതായിരിക്കണം ഇതിന്റെ രചനയ്ക്കു പ്രേരണ നൽകിയത്." നോക്കണം, ബ. ബെർണാർഡ്സ് കലാഗണന എത്രകണ്ടുശരിയായിരിക്കുന്നു! 232-ാം വത്സരം മൂന്നാം ശതാബ്ദമദ്ധ്യത്തിന് മുമ്പാണ് എന്നത് നിസ്തർക്കമാണല്ലോ. ബ. ബെർണാർഡ്സ് ചരിത്രനിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ "ദീരുതപംകൊണ്ട് എഴുതുകയും അഭിപ്രായം മറച്ചുവെക്കുകയും കൈശാപത്തിൽ എഴുതുകയും ആശയം മറച്ചുവെക്കുകയും ക്രിസ്തീയമായി എഴുതുകയും ചരിത്രഭാഗം നിമ്മിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല" എന്നുള്ളതിനുള്ള ഒരു ഒരു ഒന്നാംതരം തെളിവാണ്. അദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ വാസ്തവികവിവരങ്ങൾക്കിടയിൽ ശാന്തമായും ശാസ്ത്രീയമായും സത്യസന്ധതയോടെ കൂടിയും ചരിത്രരേഖകളെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മഹാനായ 13-ാം ലക്ഷാർദ്ധ മാപ്പാപ്പാ കല്പിച്ച അരുൾചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ സത്യത്തിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടാതിരുന്നത് അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മി. മാഴികാടനാരുടെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ചരിത്രരേഖകളിൽ എത്രമാത്രം കൃത്രിമമാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്!!! എന്നൊരു പ്രസ്താവനയെ ഇതുവരെ ഞാൻചെയ്ത നരൂപണത്തിൽ അനേക ഭാഷാജ്ഞാതർ എടുത്തുകാണിച്ചു തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇനിയും പലതു

കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. മി. ജോസഫിന്റെ കൃതിയിൽ ബ. ബസ്താർദ്ദപ്പന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ വിമർശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇത്ര കൈപ്പോഴും വെറുപ്പോടുകൂടി വേറെ യാതൊരു കൃതിയേയും വിമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ബ. ബസ്താർദ്ദപ്പന്റെ നാമശ്രവണമാത്രത്തിൽ നമ്മുടെ വകിലിനു 'വെരിട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു'; അഥവാ രക്താംബരം കണ്ട കാളക്കൂറ്റെന്നു തുല്യം എന്ന പഴമൊഴി അനപത്ത്മാകുന്നതുപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. "അന്ധകാരത്തിനു പ്രകാശവുമായ ഏതു കൂട്ടായ്മയുണ്ടാകുന്നു?" എന്നു അപ്പസ്തോലൻ (2കോറി-6-14) ചോദിക്കുന്നത് ഈ തരത്തിൽ എന്റെ സ്മരണയിൽ ഉദിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പിതാവായ മാർത്തോമ്മായുടെ അസ്ഥിമാറ്റം സംബന്ധിച്ച് പൊള്ളീനോസിന്റെ "ഇൻദിയാ ഒരിടത്തുളളീസ് ക്രിസ്ത്യാന" എന്ന ചരിത്രപുസ്തകം 133-4 വശങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു സംക്ഷിപ്തം അറിയേണ്ടതു തന്നെയാണ്:

"Et in Hagiologio ms. Florentini dicitur: Supplices Syri Alexandro Imperatori Romano impetrarunt hoc, ut mitteret ad regulos Indorum, ut redderent defunctum (Apostolum Thomam) civibus. Sicque factum est, ut translatum esset de India coprus Apostoli; et positum in civitate Edessa in loculo argenteo. Confer Tillemont in Alez. Tom. 3. pag. 189, qui hoc anno 233 gestum fuisse existimat, atque Alexandrum Imp. ea tempestate Syris valde favisse nonn egat."

"ഫ്ലോറൻസ് പട്ടണത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സുറിയാക്കാർ റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ അലെക്സാണ്ടറിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് പടരത (നായത്തോമ്മാ അപ്പസ്തോല)നെ പെരുംജനങ്ങൾക്കു തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനായി ഭൂതന്മാരെ ഇൻഡ്യയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ പക്കലേയ്ക്കു അയച്ചു. തൽഫലമായി ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു അപ്പസ്തോലന്റെ ശരീരം എഡേസ്സു പട്ടണത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു രജതപേടകത്തിൽ റിക്ഷേപിച്ചു. ടി.ല്ലെമോണ്ട് എഴുതിയിട്ടുള്ള അലെക്സാണ്ടറിന്റെ ചരിത്രം 3-ാം വാല്യം 189-ാം വശം നോക്കുക. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരൻ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഇതു 233-ൽ സംഭവിച്ചു എന്നാണ്. അലെക്സാണ്ടറിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ വിപ്ലവത്തിൽ സുറിയാക്കാരുോടു അദ്ദേഹം വളരെ അനുഭൂതപദാവത്തിൽ ചർച്ചിച്ചിരുന്നു എന്നതിനെ ടി.ല്ലെമോണ്ട് നിരോധിക്കുന്നില്ല." ഇവിടെപ്പറയുന്ന റോമൻ ചക്രവർത്തി അലെക്സാണ്ടർ സെപ്റ്റിമിയസ്. അദ്ദേഹം 222- മുതൽ 235 നായ അർത്തക്സേസ്സസ് അഭിനവമായ ചേർച്ചാസംഗ്രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട്, റോമാക്കാർ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന പുരാതന ചേർച്ചാരാജ്യത്തി

ന്റെ ഭാഗങ്ങളെ വിഭജിക്കാൻ യുദ്ധംമൂലം ശ്രമിച്ചു. ഇതുതന്നെയാണ് അലക്സാണ്ടറിന്റെ കാലത്തു പോഷ്യാക്കാരുമായി നടത്തിയതായി മുൻ ലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള യുദ്ധം. ഈ ചരിത്രരേഖയും മി. ചാഴികാടന്റെ 345 എന്ന് കാലനിണ്ണയത്തെ ഒട്ടാ അനുക്രമിക്കുന്നില്ല. പ്രത്യുത കാത്ത ലിക്കു എൻസൈക്ളോപ്പീഡിയായിലെ 232 നോട്ടു വളരെ സമീപിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഒരു വത്സരത്തിന്റെ വ്യത്യാസം ഒരു വ്യത്യാസമെന്നു ഗണിക്കാൻ വകയില്ലാത്തതിനാൽ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ബ. ബണ്ണൻ രാജാന്റെ അഭ്യൂഹത്തെ അതു സാരമായി അനുക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

14. റഫീനസിന്റെ സാക്ഷ്യം.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അസ്ഥിമാറത്തെ പരാമർശിച്ച് വി. അ. പ്രോമല്ലാൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള 'നിസിബിയൻ ഗാനങ്ങളിൽനിന്നും ടി. സംഭവം നടന്നത് മാർ അപ്രേമിയന്റെ കാലത്താണ്' എന്നും മറ്റും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ വലിയ അബദ്ധമില്ല എന്നുള്ള മി. ചാഴികാടന്റെ പ്രസ്താവന (P. 133) വലിയ അബദ്ധംതന്നെയാണെന്ന് ഞാൻ മേൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ മി. ജോസഫ് തന്റെ ഈ ഹാസ്തദമായ അനുമാനത്തെ ചരിത്രരേഖകളാൽ സാധൂകരിക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വക്കിൽ തുടൻപറയുന്നു: "ഈ അനുമാനത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനു ശരിയായ തെളിവുവേറെയും ഉണ്ട്. ക്രിസ്താബ്ദം 371-ൽ എഡേസ്സയിൽ താമസമുറപ്പിക്കുകയും 396-വരെ എഡേസ്സയിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ റഫീനസ് (Rufinus) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ "മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങൾ എഡേസ്സയിലേക്കു മാറിയത് ക്രിസ്താബ്ദം 349-ൽ ആണെന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വിവരം പത്മനാഭമേനോൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള കേരളചരിത്രം രണ്ടാം വാല്യം 465-ാം, 474-ാം പാളുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (The History of Kerala by Padmanabha Menon, vol II pages 465 and 474.)

മി. ചാഴികാടന്റെ ഈ സ്ഥിരീകരണവാദം ശരിയാണ് എന്ന് പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നിപ്പോകും. അതിൽ ഉപരിയായ ഒരുദ്ദേശം അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതായി കാണുന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം റഫീനസിന്റെയോ മി. പത്മനാഭമേനോന്റെയോ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഭാഗങ്ങൾ ശരിയായി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ പ്രസ്തുത മൂലകൃതികൾ തേടിപ്പിടിച്ച് ശരിയായ ഉദ്ധരണം ചെയ്യേണ്ടതാകാം ഞാൻതന്നെ വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. റഫീനസ് ഈവിക്കുയും സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങനെയാണ്.

Rufinus of Aquilea (345-410 A. D.) Pat. Letina vol. 21. Migne edition, Paris. "Edessa namque Mesopatemiae urbs fidelim populorum, Thomae Apostoli Reliquiis decorata".

"എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശരീരാവശിഷ്ടങ്ങളാൽ വിഭൂഷിതയായിരിക്കുന്ന മെസോപ്പട്ടേമിയായിലെ എഡേസ്സാ വിശ്വാസി

“Rufinus, who went to Edessa in A. D. 371 and lived there for 25 years, says that the Apostle's remains were removed from India to Edessa. The chronicle assigns A. D. 394 for this event.”

[illegible]

ബൾനസ് ശാമ്മാ ഉപമെൽ ബീററ് ആബ് ബ് യോം ക്രേൻ ഉഹസ്റിൻ ബേ അയിത്തിയ ഗ്ലസ്സുമേ ദ്മാർ തോമ്മാറ്റിഹാ പ്ലഹയി ക്കലാ റമ്പാ ദീലേബ് യെശമെ മാർ കോറ അപ്ലേയോച്ചാ “എഴുന്നറി അഞ്ചാമാണ്ടു’ ആഗസ്സുമാസം ഇരുപത്തിരണ്ടാംതിയതി മാർതോമ്മാറ്റിഹാ യുടെ വെറിയപ്പേടകം അദ്ദോമത്തിന്റെ വലിയ പള്ളിയിലേയ്ക്കു മാർ കോറ മെത്രാന്റെ നാളുകളിൽ അവർ കൊണ്ടുവന്നു.” ഇവിടെപ്പറയുന്ന ആണ്ടു’ യവനമാരുടെ കാലഗണന അനുസരിച്ചുള്ളതാണെന്നും അതു ക്രിസ്തുവർഷം 394-നു സമമാണെന്നും ഈ എഡേസ്സൻ ക്രോണിക്കിട്ടിന്റെ ലത്തിൻ പരിഭാഷ പൗളിനോസു’ “ഇൻദിയാ ഒരിയെന്താളിസു’ ക്രിസ്ത്യാനാ”യുടെ 138-ാം വശത്തു’ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു’ നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം. അതു ഇങ്ങനെയാണു്:

"Anno 705 Graecorum (qui est Christi 394) mense Augusto die 22 advexerunt arcam Mar Thomae Apostoli in templum magnum eidem dicatum diebus Mar Cyrilli Episcopi".

"യവനരുടെ 705-ാം വത്സരത്തിൽ (ആതു ക്രിസ്തുവർഷം 394 ആകുന്നു) ആഗസ്റ്റ് മാസം 22-ാം തീയതി മാർ കൂരില്ലോസുരമത്രാന്റെ നാളുകളിൽ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പേടകം അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വലിയ പള്ളിയിലേക്ക് അവിടം കൊണ്ടുവന്നു." അതായത്, മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പുഷ്പാലങ്കാരഭാഗങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന പേടകം എഡേസ്സയിൽ ടി വിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വലിയ പള്ളിയിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിതമായി, എന്നു മാത്രമേ പ്രസ്തുതക്രാന്തികൾ പറയുന്നുള്ളൂ. അതു എവിടെനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയുന്നില്ല. അതു പറയേണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ മാർ അപ്രേമിയന്റെ കാലത്തു് വി. തോമ്മയുടെ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ എഡേസ്സയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ആ വിശുദ്ധ മല്ലാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വി. അപ്രേമിയന്റെ മരണമാകട്ടെ 373-ൽ ആണ്. ആകയാൽ 373-നു മുൻപു മുതൽ അവ സംപൂർണ്ണമായി എഡേസ്സയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു. അവ സൂക്ഷിക്കാൻ ആദ്യം എഡേസ്സാരാജാവു പണിയിച്ചതായി വി. അപ്രേമിയൻ പറയുന്ന ആ Shrine പുണ്യസ്ഥാനം അഥവാ കപ്പേളകാലപ്പഴക്കത്താൽ ജിണ്ണീടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതായി മറെറാ വി. തോമ്മായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭവനമുണ്ടായിരുന്നതായി പണിയിച്ചതായാണു് അതിലേയ്ക്കു അവരെ 394-ൽ മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ പുതിയ "സ്റ്റെയിറിയോൺ" ഒന്നാം വാല്യം 655-6 പാട്ടുകളിൽ ഈ വിഷയം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

"The removal of the bones from Mylapore to Edessa appears to have been effected in the middle of the second century. In 394 A. D., the casket containing the bones were removed from its former place to the great church at Edessa erected in honour of the Saint."

"മൈലാപ്പൂരിൽനിന്നു എഡേസ്സയിലേക്കു അസ്ഥിമാറ്റം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടതു് രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിൽ ആണെന്നു കാണുന്നു. അസ്ഥികൾ സഞ്ചയനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പേടകം ഈ വിശുദ്ധന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം എഡേസ്സയിൽ പണിയിക്കപ്പെട്ട വലിയ പള്ളിയിലേയ്ക്കു അതിന്റെ പുച്ഛസ്ഥാനത്തുനിന്നും 394-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു."

ഇനി നമുക്കു കാണേണ്ടതു് അസ്ഥിമാറ്റം 349-ൽ നടന്നതായി വി. ചാമ്രികാടൻ പറയുന്നതു് എന്തിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാകുന്നു എന്നാണു്. അതു് വി. പരമനാഭമേനോന്റെ 474-ാം വാൾത്തെ പ്രസ്താവനത്തിനെ മാത്രം ആധാരമാക്കിയാണു്. അവിടെ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

.....“the record of the removal of the martyr's remains to Edessa so far back as 349 A. D., spoken of by Rufinus, assists us.....”

“സ്വതന്ത്രത പ്രാണത്യാഗം ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഏ. ഡി. 349-ാം വർഷത്തോളം പ്രാചീനമായ ഒരു കാലത്ത് എഡേസ്സയിലേയ്ക്ക് മാറ്റിയതായി റൂഫിനസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്..... നമുക്കു സഹായകമായി ഭവിക്കുന്നു.” റൂഫിനസ് അസ്ഥിമാറ്റത്തിന്റെ തീയതി കുറിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നാം മുകളിൽ കണ്ടുവെട്ടും. എഡേസ്സൻ ക്രോണിക്കിൾ ആകട്ടെ അതിന്റെ തീയതി 394 എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. മി. മേനോൻ തന്നെ പ്രസ്തുത ക്രോണിക്കിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായ അസ്ഥിമാറ്റത്തിന്റെ ആണ്ടു 394 എന്ന് 465-ാം വശത്തു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നത് മി. മേനോൻ 465-ാം വശത്തും അസ്ഥിമാറ്റത്തിന്റെ ആണ്ടു 349 ആകുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതായിട്ടാണ് 465-ാം വശത്തെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് 474-ാം വശത്തു് 349 എന്നു കാലനാളിയം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതു വെറും അച്ചടിപ്പിഴകളാണെന്നുമാത്രം വിചാരിക്കാനേ നിവ്വാറമുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ ഒരു തകരാറു പിണഞ്ഞതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടതായി കാണുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ശുദ്ധിപത്രം മുമ്പോ മറ്റോ അദ്ദേഹം ആ വിശകുതിച്ചതിനേ. എങ്കിലും അതു് വിശകു- 394 എന്നതു് 349ആയി തീരാനിടയാക്കിയ രണ്ടു് അച്ചുകളുടെ സ്ഥാനമാറ്റം- ആണെന്നു നമുക്കു തീർച്ചയായി അറിയാം. 465-ാം വശത്തു് 394 എന്നു ശരിയായി കിടക്കുന്നതിനെ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് 474-ാം വശത്തു് 349 എന്നുള്ള തെറ്റായ ആണ്ടിനെ മി. ചാഴികാടൻ ഇത്ര മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു വ്യമായല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയത്തെ പൊന്തിച്ചുകാണിക്കാൻ അതും ഒരു മാർഗ്ഗമായികണ്ടു്; അതിനെ ശരിയെന്ന മട്ടിൽ സ്വീകരിയ്ക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ മി. മേനോന്റെ കേരളചരിത്രം രണ്ടാം വാല്യം 474-ാം വശത്തു യാദൃശ്ചികമായി കടന്നു കൂടിയ ഈ വിശകു മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും എഡേസ്സയിലേയ്ക്ക് മാറ്റിയതു് മാർ അപ്രേമിന്റെ കാലത്തു് ക്നായിതോമ്മാ എന്ന വ്യാപാരിആണു് എന്നുള്ള മി. ചാഴികാടന്റെ വാദത്തിനു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ സ്ഥിരീകരണം നൽകുന്നതായി തോന്നാൻ വാഗ്വാദമായി ഭവിച്ചു എന്നു പറയതെ തരമില്ല.

15. ഒരു നവീനവാദം.

മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അസ്ഥിമാറ്റത്തെയും അതിന്റെ കാലത്തെയും മറ്റുപേരെ ഏറ്റവും നവീനവും വിചിത്രവും പ്രൗഢവുമായ അശയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ലേഖനം 1941 ജൂൺ 29-ലെ “മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പി”ൽ “കരിശു മുടി അഥവാ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശവകുടീരം” എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് ഈയിടെ വായിക്കുന്നതിനിടയായി. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ

യേയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച് ഏതാവൽപർത്തം കേരളീയ ക്രിസ്തീയ ജന താല്പര്യത്തിൽ ത്രയമൂലമായി കടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെ പാടെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുന്നതിനായി ഉദ്ദേശിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ ലേഖനത്തിന്റെ സാരാംശമെങ്കിലും കഴിയുന്നത്ര ലേഖകന്റെ വാക്കുകളിൽ തന്നെ ഇവിടെ ചേർന്നത് മാനുവായനക്കാർക്ക് വിനോദത്തെയും വിജ്ഞാനത്തെയും ഒരുമിച്ച് പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

“ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം വാരിച്ചുകൊണ്ട് ഏ. ഡി. 50-ൽ ഭാരതത്തിലേക്കു വരികയും 68-ൽ ചരമമടയുകയും ചെയ്ത തോമ്മാശ്ലീഹാ എന്ന അപ്പസ്തോലന്റെ അസ്ഥികൾ ഏ. ഡി. 222-ൽ ദേവികുളംതാലൂക്കിലെ മറയൂരിനു സമീപമുള്ള പുതിക്കൽ മലയിൽനിന്നു കുരിശു മുടിയിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനു (കുരിശു മുടിക്കു) മാഹാത്മ്യം ലഭിച്ചതെന്നും, ഈ സ്ഥലം തന്റെ ശവകുടീരം മദ്രാസിലെ മൈലാപ്പൂരിലെ സെന്റ് തോമസ് മൗണ്ടിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള ഇന്നത്തെ ലോകരുടെ ധാരണ തെറ്റാണെന്നും, മൈലാപ്പൂരിലെ ശവകുടീരം വാസ്തവത്തിൽ ഏ. ഡി. 633-ൽ കേരളത്തിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഇദം പ്രഥമമായി പാപ്പിച്ച സുപ്രസിദ്ധനായ ക്നായിത്തൊമ്മന്റെതാണെന്നും, പ്രസ്തുത രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളെയും ഒന്നുപോലെ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാർ തോമ്മാ എന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതാണ് ഈ തെറ്റിലാണെന്നു ഒരു കാരണമെന്നും സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്” എന്ന് ആരാഭത്തിലെതന്നെ ലേഖകൻ തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ കാലം.

“ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ വരവിനു കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസാഹിത്യം നൽകിയിട്ടുള്ള കാലം “ശോഡാല” എന്ന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഏ. ഡി. 345 ആണ്. ഇതു സംഭവിച്ചത് ഒടുവിലത്തെ ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കാലത്തായിരുന്നു എന്നുള്ള പ്രാചീന ക്രൈസ്തവവൈതിഹ്യം പോർട്ടുഗീസു ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഹൈന്ദവ വൈതിഹ്യം ഒടുവിലത്തെ ചേരമാൻ പെരുമാളിനു നൽകിയിട്ടുള്ള കാലവും “ഭൂവിഭാഗ” എന്ന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഏ. ഡി. 345 തന്നെയാണ്. ഒടുവിലത്തെ ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച മകത്തുപോയപ്പള്ളി ബാണപ്പെരുമാളാണെന്നു മലബാറിലെ ജോനകമാപ്പിളന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കു ഐതിഹ്യമുണ്ടല്ലോ. ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ സ്ഥാപനം ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ പൂർ്വ്വത്തിലായാൽ, പ്രസ്തുത 345 എന്ന കാലം ഈ ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ പൂർ്വ്വത്തിലെ ഒരു കാലമാണ് യഥാർത്ഥം ഈ ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിൽ അറബുമാനിക്കാം. ക്നായിത്തൊമ്മൻ ചെപ്പേട്ട കൊടുത്തിൽ കുറിക്കുന്നതെന്നു അറബുമാനിക്കാം. ക്നായിത്തൊമ്മൻ ചെപ്പേട്ട കൊടുത്തിൽ ഒടുവിലത്തെ ചേരമാൻ പെരുമാൾ കോഴിക്കോട്ടുള്ള ബ്രാഹ്മണരുടെ ഗണിതമനുസരിച്ചു 347 വരെയും, കൊച്ചിയിലെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഗണിതമനുസരിച്ചു 588 വരെയും നാടുവാണു എന്ന് ഒളക്രതോ എന്ന പോർട്ടുഗീസ് ഗ്രന്ഥകാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും രണ്ടുതരം കലിവർഷങ്ങൾ വണ്ടു

കേരളത്തിൽ നടപ്പിലാക്കുന്ന എന്നും, അപണ്ഡിതത്തിൽ ഇരുനൂറ്റിൽപരംവർഷങ്ങളുടെ പുത്രാസം ഉണ്ടെന്നും അനുമാനം. ഇതിലൊന്നു ബി. സി. 3101-ൽ തുടങ്ങുന്ന സാധാരണകവിവർണ്ണവും, മറ്റൊരു ബി. സി. 3390-ൽ തുടങ്ങുന്ന സാധാരണകവിവർണ്ണവും, ഇവണ്ണത്തിൽ ഒരു ചതുർയുഗമനപന്തരമായ 288വർഷങ്ങളുടെ പുത്രാസമുണ്ടെന്നും. പൊരാണികകാലങ്ങളിൽ അതിഭരിച്ചിരുന്ന അന്ധ്വർദ്യവംശജരായ ചേരന്മാർ തങ്ങളോടുകൂടി ഈ സാധാരണ കവിവർണ്ണവും കേരളത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു എന്നും മൈസൂരിലെ പ്രാചീന ഗംഗരാജാക്കന്മാരുടെ ചെപ്പേടുകളിലും ഈ രണ്ടുതരം കവിവർണ്ണങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഈലേഖകൻ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്നായിതൊമ്മൻ നൽകിയിട്ടുള്ള കാലമായ 345 പ്രസ്തുത സാധാരണ കവിവർണ്ണത്തെ അന്വർത്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്ന് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. തന്നിമിത്തം ക്നായിതൊമ്മന്റെ വരവ് 345+288, അതായതു ഐ. ഡി. 633-ൽ ആണെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

“സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കല്യാണവേളകളിൽ പാടാറുള്ള പ്രാചീനമായ തിരുവരകൻ പാട്ടിൽ ഈ ഐ. ഡി. 633-നെ പിൻതാങ്ങുന്ന പ്രസ്താവനകളുണ്ട്. ചേരമാൻപെരുമാളുടെ മന്ത്രിയായ ക്നായിതൊമ്മനെ, ആ രാജാവുമായി പിണങ്ങി സിലോണിലേയ്ക്കു പൊയ്ക്കുളഞ്ഞു കമാളരെ തിരിച്ചുവിട്ടിട്ടുകൊണ്ടുപെരമാൻ പെരുമാൻ നിയോഗിച്ചു എന്നും ആ ക്രിസ്ത്യാൻ മന്ത്രി സിലോണിലേയ്ക്കു പോകുന്ന വഴിക്കുവെച്ചു മക്കത്തു ജോനകരും മാന്ദിയിലെ ചണ്ഡാളരും തമ്മിൽ കടൽയുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു എന്നും ആ പാട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്നായിതൊമ്മൻവന്നു കൊണ്ടു കുഴിഞ്ഞയുടെ ഒടുവിലത്തെ ചേരമാൻപെരുമാളുടെ വാഴ്ച അവസാനിച്ചു എന്നു ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യം പറയുന്നതിനാൽ ഐ. ഡി. 635-ൽ നാടുവാഴാൻ തുടങ്ങിയ തുളുവൻപെരുമാളിന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്നിരിക്കണം ക്നായിതൊമ്മൻ. പ്രസ്തുത കടൽയുദ്ധം നടന്നതു മാന്ദിയിലെ, അതായതു മന്ദാപിനദിതറത്തുള്ള ഗോവയിലെ ചണ്ഡാളവംശരാജാവു, 632 മുതൽ 644 വരെ നാടുവാഴുന്ന കാലവും ഇദംപ്രഥമായി ഭാരതീയ രോടു യുദ്ധം ചെയ്ത മുസ്ലിം ചക്രവർത്തിയുമായ ഓമർ മഹാനും തമ്മിലാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്.

“ശോവാല” എന്നപേരിനു കാരണം.

“പണ്ടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രേഖകളിൽ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന മഹോദയപട്ടണവും ഈ 633-ലാണ് തുടങ്ങിയതു്. മഹോദയപട്ടണമായ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ക്നായിതൊമ്മൻ ഒരു പള്ളിപണിയിച്ചതിന്നു ആണ് ഇതു സ്തൂരിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ അണ്ടിനെ ക്രിസ്ത്യാൻ ഐതിഹ്യം കുറിക്കുന്ന “ശോവാല” എന്നു വാക്യത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മൂലം കുറിക്കുന്നപ്രകാരമായിരിക്കാം. “ശോവാല” എന്ന പദത്തിനു തമിഴിൽ “മഞ്ഞപ്പിത്തം” എന്നർത്ഥമുള്ളതിനാൽ “ശോവാലൻ” എന്നതിനു “മഞ്ഞനിറമുള്ളവൻ” എന്നർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നു. മഞ്ഞനിറമുള്ള പ്രാചീന സൂര്യൻ

യന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ തമിഴർ പശ്ചിമൈഷ്യാനിവാസികൾക്കു ശോചനീയമായ നന്മകൾ നൽകിയിരുന്നു എന്നും, ക്നായിത്തൊമ്മനോടു കൂടി പശ്ചിമൈഷ്യാനിയിൽനിന്നും ഇവിടെ വന്ന സുറിയാനികൾക്കും തന്നിരിക്കുന്നു. അവർ ഈ നാമം നൽകി എന്നും വിചാരിക്കാം. ഇത്തരം വാക്യങ്ങൾ അവ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കാലത്തു നടന്ന സംഭവങ്ങളെ ധ്വനിപ്പിക്കാറുണ്ടാകാം.

“ചതുക്കപ്പുതർ”

“ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ വരവു മക്കത്തുപോയ പള്ളിബാണപ്പെരുമാളിന്റെ കാലത്തായിരുന്നു എന്നു ചിലപ്പതികാരവും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പത്മനാഭനെപ്പോലെ കൊഴുക്കുവൻ എന്നപേരും കൂടിയുള്ള പള്ളിബാണന്റെ പരാക്രമങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പതികാരം

“വൻ മൊത്തവൻ വളനാട്ടാണ്ടു
പൊൻപട്ടനെടുപരെ പുകുന്നാനായിനും

.....

ചതുക്കപ്പുതരെ വഞ്ചിയുട്ടത്
മതു കൈൾപേൾവിവേട്ടാനായിനും”

എന്നു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. യവന നാടായ അറേബ്യയിൽ സാദാബാണ സ്വർഗ്ഗമടഞ്ഞവനും ചതുക്കപ്പുതരെ വഞ്ചിനഗരത്തിൽകൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ മദ്യനിപേദനയുക്തമായ കുപ്പാന (Mass) എന്ന ദേവാരാധനയിൽ പങ്കുകൊണ്ടവനും എന്നാണു ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ക്നായിത്തൊമ്മനു ചെപ്പേടുകൊടുത്ത ഒടുവിലത്തെ ചേരമാൻപെരുമാൾ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ അദ്ദേഹം വർണ്ണിച്ച പള്ളിക്കു കല്പിതകയും അതിൽവെച്ചു നടത്തിയ പ്രഥമദേവാരാധനയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു എന്ന ക്രൈസ്തവവിശ്വാസമാണു ഈവരികളിൽ ചിലപ്പതികാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

“ചതുക്കപ്പുതർ അഥവാ ചതുക്കുത്തിലെ (നാലു) പുതർ എങ്ങനെയാണു ക്രിസ്ത്യാനികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു എന്നു ഇനി പ്രസ്താവിക്കാം. “അറേബ്ബാ” എന്നപേർ “അർബ്ബ” എന്ന അറബിവാക്കിൽനിന്നു ജനിച്ചതാണു. അറബിഭാഷയിൽ “അർബ്ബ” എന്നു പദത്തിന്നു “നാലു” (ചതുക്കും) എന്നർത്ഥമുണ്ടു്. നാലു എന്ന സംഖ്യ ബുധൻ പ്രധാനമായതിനാൽ ബുധന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ അറേബ്യയ്ക്കു് ആ നാമം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ബൈബിളിൽ ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളാണു നൽകിയിട്ടുള്ള പുതു എന്നപേരു അറേബ്യയുടെ തെക്കുകടൽക്കരയിലുള്ള യെമൻ, ഹഡ്രാമാത്, മക്രാ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾക്കു പൊതുവേയുള്ള ഒരു പ്രാചീന നാമമാണു്. അതിനാൽ ചതുക്കപ്പുതർ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അറേബ്യയിലെ പുതിൽനിന്നു വന്നവർ എന്നാണു്. ഈപ്രദേശത്തുള്ള ഒരു ക്രൈസ്തവ മതപ്രവർത്തകൻ ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ അവിർഭാവകാലത്തു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ധാരാളമായി അധിവസിച്ചിരുന്നു. ക്നായിത്തൊമ്മനെ കേരളത്തിലേക്കയച്ചു പുണ്യദേശത്തെ കത്തോലിക്കാസിന്റെ തലസ്ഥാനം

എസ്. അണെന്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ എസ്. പ്രസ്തുത ഹസ്രമൗതിന്റെ ഒരു പുരുഷിയ രൂപമാണെന്നു തോന്നുന്നു. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലത്തിനുശേഷം കേരളീയർ ആദ്യമായി അടുത്ത സമ്പർക്കമുണ്ടായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൂതിൽനിന്നു വന്നവരാകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പൊതുവെ പൂതൻ അഥവാ ചതുക്കപ്പുതൻ എന്ന പേരു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. അറേബ്യയിലെ ഏദൻ കിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഹസ്രമൗത്തു രാജ്യത്തിലെ പ്രധാന തുറമുഖമായി ചെരിപ്പസ് എന്ന ഗ്രീക്കു ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കാനെ(Kane)യിൽ ജനിച്ചതിനാലാണ് ക്നായിത്തൊമ്മൻ, കാണേ തൊമ്മൻ അഥവാ ക്നായിത്തൊമ്മൻ എന്ന പേരു ലഭിച്ചത്. മെയിലാപ്പൂരിലെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പ്രാചീനകുരിങ്കൽകുരിശിൽ കൊത്തിയിട്ടുള്ള പഫ്ളവി ലേഖനത്തിനു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന "ചഹർബുക്ത" എന്ന പദം ചതുക്കപ്പുതൻ എന്നതിന്റെ ഒരു പഫ്ളവിരൂപമാണ്. ഡസ്ക്രൂർ സി. പി. ഡഞ്ചന എന്ന പണ്ഡിതൻ ആ പഫ്ളവിലേഖനത്തിൽ വായിച്ചിട്ടുള്ള "അഥ്രാ ഇച ഹർബുക്ത" എന്ന പദം ചതുക്കപ്പുതിന്റെ പുത്രൻ, ചതുക്കപ്പുതിൽ ജനിച്ച ക്നായിത്തൊമ്മനാണ്.

"മയിലാപ്പൂരിലെ കുരിശ്". ക്നായിത്തൊമ്മനെ മന്ത്രിയാക്കിവെച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന തുളുവൻപെരുമാൾ, അഥവാ പതിറ്റിപ്പത്തിലെ കളങ്കായ് കണ്ണിനാർ മുടിച്ചേരൽ, ഏ. ഡി. 634 മുതൽ 667വരെ നാടുവാഴ്ന്നു എന്ന് ഭൂമുത്തോളഗിഹോത്രിയുടെ കലിദിനത്തെ കുറിക്കുന്ന "യജ്ഞസ്ഥാനം സാരക്ഷ്യ" എന്ന വാക്യത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വാക്യം 379, അതായതു മുകളിൽ വിവരിച്ച കാലഗണിത രീതിപ്രകാരം $379 + 288 =$ ഏ. ഡി. 667 എന്ന കാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതാണു അടുത്ത പെരുമാളായ ഇന്ദ്രപ്പെരുമാൾ, അഥവാ ചെങ്കുട്ടവന്റെ സിംഹാസനാരോഹണകാലവും. ഭൂതരായപ്പെരുമാൾ എന്നുപേരും കൂടിയുണ്ടായിരുന്ന തുളുവൻ പെരുമാളിനെ കക്കാട്ടു നമ്പിടിമാരുടെ പുല്പിൻ വധിച്ചതിനെയാണ് പ്രസ്തുതവാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഭൂതരായർ എന്ന ബിരുദം തുളുവൻപെരുമാളിനു ലഭിച്ചത് അദ്ദേഹം ഒരു പൂതൻ, അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നതു നിമിത്തമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപരിവർത്തനം ഹേതുവായിട്ടാണു പ്രസ്തുത വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ വൈദികയജ്ഞസ്ഥാനം സാരക്ഷികേണ്ടതിനു അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചത്. ക്നായിത്തൊമ്മൻ നടത്തിയ ഈ മതപരിവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും മയിലാപ്പൂരിലെ കുരിങ്കൽകുരിശിന്റെ ഡോപനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രാചീന ഐതിഹ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശപകുടീരം സന്ദർശിച്ച മദ്ധ്യകാലങ്ങളിലെ ചില യൂറോപ്യൻ സഞ്ചാരികൾ അതിനു സമീപമുള്ള പ്രദേശത്തിനു പലംബം എന്ന് പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് പാമ്പ് എന്നതിന്റെ ഒരു വികൃതരൂപമാണ്. 6-ാംശതാബ്ദത്തിലെ കോസ്തോമോസ് ഇൻഡിക്കോപ്ളസ്റ്റസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉള്ളതായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മലേ മലയാറൂർ അഥവാ കുരിശു മലയാണ്. "മയിലാപ്പൂരിലെ പഫ്ളവിലേഖനത്തിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെ

വടിവിൽനിന്ന് അതു ഏകാംശതാബ്ദത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചതാണെന്ന് ഇന്നത്തെ പണ്ഡിതന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കുരിശിനെ 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ അവർ അതിലെ പഥ്മവിഭവനത്തെ ഒരു ബ്രാഹ്മണനേക്കൊണ്ടു വായിപ്പിച്ചു. ബ്രാഹ്മണൻ വായിച്ചതിനെ പോർട്ടുഗീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പകർത്തിയിരുന്നതു് ഇന്നത്തെ ചില തമിഴു പണ്ഡിതന്മാർ അക്ഷരപ്പരിമർദ്ദത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാട്ടുരൂപത്തിലുള്ള ഇതിന്റെ അർത്ഥം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. “ആയുശകാബ്ദം 56-ൽ (വിക്രമാബ്ദം 56, അഥവാ A. D. 2) ധനുമാസം 27-ാംനാളെ പാപികളായ മനുഷ്യരോടുള്ള അനുകമ്പനിമിത്തം യഹൂദരുടെ ദേവാലയത്തിലെ കളങ്കങ്ങൾ അകറ്റുന്നതിനായി കന്യകമറിയത്തിന്റെ പുത്രനായി ജനിച്ചു. മുപ്പതുവർഷം കഴിഞ്ഞശേഷം കുന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ ഏകരൂപത്തെപ്പറ്റി തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹം നങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന മുനിമാരുടെ വാസസ്ഥാനമായ മയിലാനഗരത്തിൽ ഒരു മുനി ഒരിക്കൽ വരികയുണ്ടായി. തച്ചക്കോലും തമ്പകതരുവുംകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരു ദേവാലയം പണിചെയ്തു. ഈ മാർത്തോമ്മാ പള്ളിയിൽ ചേരരാജാവു്, കലചേകരച്ചോഴൻ, കൊക്കൈയിലെ പാണ്ഡ്യൻ ഹന്സിനപുരത്തിലെ ഹരിശ്വരൻ, കന്യകളുടെ രാജ്ഞിയായ കന്തരിൽ എന്നിവരും മാത്രം കൂടിയ മറ്റുപലരും അരാധനനടത്തി. ഈ കുന്നിൽ വൃദ്ധനായ ഈ മുനി ഒരു ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ യേശുവിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കുരിശിനെ അരാധിക്കുന്നവൻ പിറവിപ്പാപമൊക്കുന്ന പെരുങ്കടൽ കടന്നു സ്വർഗ്ഗമടയുന്നതാണ്.

“ഒരു പഥ്മവിഭവനം തമിഴിലാണെന്നു പറഞ്ഞു വായിച്ച ഈ ബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്തതു് ചതിയാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ആ കുരിശിന്റെ ഉത്ഭവക്കേരിച്ചു കേട്ടിരുന്ന ഐതിഹ്യമാണ് ഈ പാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഈ പാട്ടു ഇന്നത്തെ പണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിക്കുന്നതു പോലെ തോമ്മാശ്ലീഹായെപ്പറ്റിയുള്ളതല്ലെന്നും ക്നായിത്തൊമ്മൻ, അഥവാ മാർത്തോമ്മാ ദ്വിതിയനേപ്പറ്റിയുള്ളതാണെന്നും ഈ ലേഖകൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിലെ പഥ്മവിഭവനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചരമം ബുദ്ധൻ ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ നാടായ അറേബ്യയിലെ പൂതാണ്. തോമ്മാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിലേക്ക് മെസോപ്പത്തേമിയയിലെ ബസ്രായിക്കു സമീപത്തുനിന്നാണു പുറപ്പെട്ടതു്.

“ക്നായിത്തൊമ്മൻ മൈലാപ്പൂരിൽ സ്ഥാപിച്ച ഈ ചെറിയ പള്ളിയുടെ സ്ഥാനത്തു് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഒരു വലിയ പള്ളി പണിയിക്കപ്പെട്ടുണ്ടായി. ഈ വലിയ പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ് 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ കണ്ടുപിടിച്ചതു്.

“കുരിശുമുടി അഥവാ എഡ്യസ്സാ, തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശവകുടീരം പ്രാചീനകാലങ്ങളിലും മദ്ധ്യകാലങ്ങളിലും സന്ദർശിച്ച യൂറോപ്യൻ സ

ബോറിൽ വേലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും മൈലാപ്പൂരിന്റെ ശവകുടീരത്തിന്റേതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടെയും അവിടെയും പാറത്തിടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്നു സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചാൽ കുരിശു മുട്ടിക്കു വളരെ യോജിക്കുന്നവയാണ്. ഒന്നു രണ്ടു ദിക്കുകളിൽ മാത്രം പ്രസ്താവിക്കാം. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശവകുടീരത്തിന്റേതായിരിക്കാം. അവിടെയുണ്ട് 'പോളിനോളിയോസ്' എന്നൊരു പേരുണ്ട്. ഒരു ചെറിയൊരു കല്ലു കെട്ടുന്നതാണ്. പോളിനോളിയോസ്, എന്നാൽ അവിടെത്തെ പെരുന്നാളിന്റെ മുമ്പ് അവിടെയെത്തിയ വാരി മനുഷ്യൻ ഇറക്കിക്കൊടുത്ത സാധിക്കുന്നതാണെന്നും പത്രോസോശതാബ്ദത്തിൽ മാപ്പാപ്പായാ കലീസ്റ്റസ് ഒന്നാമനോടു കേരളത്തിലെ ഒരു മെത്രാനായ ജോൺ പാത്തർക്കർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു മൈലാപ്പൂരിന്റെ യോജിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പെരിയാറിന്റെ കരയിലുള്ള കുരിശു മുട്ടിയിൽ വെച്ചു മേടാസത്തിൽ ആലോചിക്കുന്ന പെരുന്നാളിന്റെ ഇതു വളരെ യോജിക്കുന്നുണ്ട്. പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞു അവിടെ വലിയ മഴവെയ്യുമെന്ന് ആരും ശതാബ്ദത്തിൽ പ്രസ്തുത ശവകുടീരം സന്ദർശിച്ച തിയഡോർ എന്ന സബോറി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും കുരിശു മുട്ടിയ്ക്കുന്നു യോജിച്ചിട്ടുള്ളത്.

"കുരിശു മുട്ടിക്കു സമീപമുള്ള മലകൾക്കു ഇടിയറ മല എന്നു പേരുണ്ട്. ഇതുനിമിത്തമാണു തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശവകുടീരം എഡ്യെസ്സായിലാണെന്നു ചില ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇടിയറ എന്ന പേരു ലോപിച്ച് എട, എഡ്യെസ്സ എന്നായിത്തീർന്നു. ഈ എഡ്യെസ്സ ഉത്തര മെസോപ്പട്ടേമിയായിലെ എഡ്യെസ്സ നഗരമാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുവരുന്നു. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണനിമിത്തമാണു ആ സിദ്ധന്റെ അസ്ഥികൾ മെസോപ്പട്ടേമിയായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി എന്നുള്ള കഥ ജനിച്ചത്. കുരിശു മുട്ടി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ പരമ്പരാഗതം എന്നു പണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പേരു ഇതിനു കരാ വടക്കുള്ള കൊച്ചിയിലെ പരമ്പിക്കളം നദിയുടെയും പരമ്പിക്കളം ഗ്രാമത്തിന്റെയും പേരുകളിൽ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

"ചിന്നമല, അഥവാ പൂതിക്കൽമല. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മരണസ്ഥലമായി കേരളീയ ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യം പറയുന്ന ചിന്നമലയും, വിദേശ ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യം പ്രസ്താവിക്കുന്ന കലമീനയും തിരുവിതാംകൂറിൽ ദേവികുളം താലൂക്കിലെ മറവൂരിനു സമീപമുള്ള പൂതിക്കൽ മലയാണ്. പൂതി എന്ന വിശേഷണപദം അതു് പൂതരുടെ അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തിരുമന്ദിരം സ്ഥലമായിരുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കൽമല എന്നാണ് അതിന്റെ പഴയ പേരു്. പമ്പാർ നദിയുടെ ഒരു പോഷകനദിയായ ചിന്നാർ പൂതിക്കൽ മലയുടെ വടക്കായി ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇതിനു ചിന്നമല എന്ന പേരുകൂടി ലഭിച്ചത്. കൽമലയുടെ ഒരു വികൃതരൂപമാണു കലമീന. മറവൂരിലെ മഴവവംശത്തിൽ പെട്ട ഒരു സാമന്തനാണ് തോമ്മാശ്ലീഹായെ വധിച്ചത്. ഈ മഴവവംശത്തിന്റെ മുമ്പ് ഭായ് എന്നു് സിറിയയിലെ ക്രൈസ്തവന്മാർ പേരിട്ടിരിക്കുന്നത്.

"14-ാം ശതാബ്ദത്തിലെ ഒരു സ്പാനിഷ് ഭൂപടത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ

പെകോലംബോ എന്ന രാജ്യത്തിലുള്ള ദിയോഗിൽ എന്ന പട്ടണത്തിനു സമീപം സ്റ്റീവൻ എന്നൊരു ക്രിസ്ത്യാനി രാജാവു നാടുവാഴുന്നു എന്നും, ഈ രാജ്യത്തിലെ ബുതിഫിലിസ് എന്ന സ്ഥലത്തു തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശവകുടീരമുണ്ടെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഫാദർ ഫോസ്റ്റർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കോലംബം എന്ന രാജ്യം, കൊല്ലം, കൊല്ലി, ചോഴപട്ടണം, ചോഴക്കര എന്ന പലപേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതും പ്രാചീന കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നതുമായ ഇന്നത്തെ ഞാറയ്ക്കൽ രാജധാനിയായിരുന്ന വണ്ടങ്ങ കൊച്ചിരാജ്യമാണ്. ഈ ഞാറയ്ക്കലിന്റെ പേരുകളിലൊന്നായ കൊല്ലം, അഥവാ കോലംബം എന്നതിൽനിന്നാണ് അതിനു പ്രസ്തുതനാമം ലഭിച്ചത്, തോമ്മാശ്ലീഹായെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ പറയുന്ന കൊല്ലം ഈ ഞാറയ്ക്കലാണ്. ദിയോഗിൽ ദേവികുളത്തിനു സമീപമുള്ള ദേവിമലയും, ബുതിഫിലിസ് പുതിക്കൽ മലയുമാണ്. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അസ്ഥികളെ A. D. 222-ൽ ഏസേസ്സായ കരിശുമുടിയിലേക്കു മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ അവ പുതിക്കൽ മലയിൽ കിടന്നതിന്റെ സ്മാരകമായി അവിടെ പിന്നീടു പണിയിച്ച പള്ളിയെയാണ് ബുതിഫിലിസ് (ബുതിപ്പള്ളി) എന്ന പ്രസ്തുത പട്ടണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. തിരുവരങ്കൻപാട്ടിൽ ക്നാശിതൊമ്മനോടുകൂടെ സിലോണിലേക്കു പോയ തിരുവരങ്കൻ എന്ന പാണന്റെ (പൂച്ചചരിത്രത്തേപ്പറ്റി പാട്ടുന്നവന്റെ) വാസസ്ഥലമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അല്ലിമല ദേവികുളം താലൂക്കിലെ അല്ലിയാർക്കുന്നാണെന്നുള്ളതും, സുപ്രസിദ്ധനായ പോർട്ടുഗീസ് അച്ച് ബിഷപ്പ് മൈനസ്സിസിന്റെ കാലത്തു ദേവികുളം ഡിവിഷനിൽ പ്രാചീനക്രിസ്ത്യാനികൾ നിവസിച്ചിരുന്നു എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

.....“തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലത്തെ പശ്ചിമഭാരതത്തിലെ സമീപിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരങ്ങളുംകൂടി ചുരുക്കി വിവരിച്ചാൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരം മദ്രാസിലല്ല കേരളത്തിലാണെന്നുള്ള വരമാർഗ്ഗം പൂർണ്ണമായി വ്യക്തമാകയുള്ളൂ” എന്നും പറഞ്ഞു മി. പിള്ള ഒരു വിവരണം നൽകുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ പറയുന്നു. ടോളമിയുടെയും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും കാലത്തു തഡിഗപുരം എന്ന പേരുകൂടിയുണ്ടായിരുന്ന മൈസൂരിലെ കാഡൂരിൽ നാടുവാണിരുന്ന കേരളപുത്രരാജാവിനു മുമ്പിരിയ്ക്കിൽ അഥവാ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ മറ്റൊരു രാജധാനിയുണ്ടായിരുന്നു..... വഞ്ചി അഭീരരായ ചേരവംശത്തിന്റെ അഥവാ അസ്ഥിമൂർത്തരുടെ മേൽക്കോയ്മ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ A. D. 504-ൽ സ്ഥാപിച്ചതാകുകയാണു് ആ രാജധാനിക്കു വഞ്ചി എന്ന നാമംകൂടി ലഭിച്ചതും പിന്നീടു A. D. 750-നു സമീപിച്ചു കേരളപുത്ര വംശത്തിൽപെട്ട മാടപ്പുരുമാൾ അഥവാ ചേരമാൻ പെരുമാൾ നായനാർ ഇതിനു സമീപത്തു തിരുവഞ്ചിക്കുളം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

“തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ചെയ്തികൾ. മൂസോപ്പള്ളിയിലെ അസ്ഥിമൂർത്ത രാജാക്കന്മാരുടെ വംശജനായ ഒരു സാമന്തൻ അവരുടെ മേ

പ്ലോയൂയിൻകിഴിയിൽ ഗോവയ്ക്കു സമീപമുള്ള ചന്ദ്രപുരത്തിൽ തോമ്മാശ്ലീ ഹായുടെ വരവുകാലത്തുണ്ടാവാണിരുന്നു. ആ സിദ്ധൻ മെസോപ്പൊത്തേമ്യായിലെ ബസ്രായിക്കു സമീപമുള്ള മഹോഷയിൽനിന്നു ഹബ്ബാൻ എന്ന ഒരു യഹൂദവണിക്കിനോടുകൂടി ഭാരതത്തിലേക്കു കപ്പൽകേറി പ്രസ്തുത ചന്ദ്രപുരത്തിൽ വന്നിറങ്ങി. വിദേശി ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യങ്ങൾ തോമ്മാശ്ലീഹാ ആദ്യം ഇന്ത്യയിൽ കരയ്ക്കിറങ്ങിയ സ്ഥലമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സന്ദർഭം അഗ്രാപ്പോലീസും (അന്ധ്റനഗരവും) ഈ ചന്ദ്രപുരമാണ്..... പ്രാചീനകാലാമുതൽ പശ്ചിമേഷ്യയുമായി കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്ന പശ്ചിമേന്ത്യയിലെ പ്രധാനതുറമുഖങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഇതിനെ മദ്ധ്യകാലങ്ങളിലെ സഞ്ചാരികൾ സിന്ദാബൂർ എന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു. ചന്ദ്രപുരത്തിനു സമീപമുള്ള അഞ്ചുദീപിൽ കോട്ടകെട്ടാനായി 1505-ൽ ചോർട്ടഗിസുകാർ ഭൂമി കിളപ്പിച്ചപ്പോൾ അവിടെ കുരിശുയുദ്ധമുള്ള കല്ലുകൾ അവർ കണ്ടു പിടിച്ച സംഗതി ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ചന്ദ്രപുരത്തിലെ അന്ധ്റ ഭൂതൃസാമന്തന്റെ കുലത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ വിലക്കുലങ്ങളിൽ ചേരമാൻ പെരുമാക്കുമാരായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ നാടുവാണതിനാലുണ്ട് ചില കേരളീയ ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യങ്ങൾ തോമ്മാശ്ലീഹാ ആദ്യം വന്നിറങ്ങിയതു കൊടുങ്ങല്ലൂരാണെന്നു പറയുന്നത്. ചന്ദ്രപുര സാമന്തന്റെ കുലത്തിലെ ചില അംഗങ്ങളെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേയ്ക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്തശേഷം തോമ്മാശ്ലീഹാ അവിടെനിന്നു കപ്പൽകേറി കേരളപുത്ര അഥവാ കുരു കുല ചോഴവംശജനായ ഗണ്യോഹരസ് എന്ന സാമന്തന്റെ രാജധാനിയായ ഞാറയ്ക്കലിന്റെ തുറമുഖമായ മാലിപ്പുറത്തു അഥവാ മാലുങ്കരയിൽ വന്നിറങ്ങി. ഇവിടെ കൊട്ടാരം പണിയുന്നതിനായി ഒരു തക്ഷനെ പശ്ചിമേഷ്യയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഗണ്യോഹരസ് ഒരു യഹൂദകച്ചവടക്കാരനായ ഹബ്ബാനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതനുസരിച്ചാണ് ഹബ്ബാനും തച്ചശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ തോമ്മാശ്ലീഹായും ഇവിടെ വന്നിറങ്ങിയതു. ഈ മാലിപ്പുറത്തേയും മദ്രാസിലെ മൈലാപ്പൂരിനെയും ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യങ്ങൾ കൂട്ടിക്കുഴക്കുന്നുണ്ട്. ഓളമി ഈ മാലിപ്പുറത്തെ സുഡോസ്തോമാസ് (പ്രാജമുഖം) എന്നുപേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. തോമ്മാശ്ലീഹാ വന്നകാലത്തു് മദ്ധ്യകേരളത്തിലെ കായലുകൾക്കും കടലിന്നും ഇടയ്ക്കുള്ള കര ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, ഈകര അങ്ങമിങ്ങാ ചില ദ്വീപുകളുടെ രൂപത്തിൽ ഉരുവിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നതേയുള്ളെന്നും ഇവിടെ ഓക്കേണ്ടതാണ്. അന്നു ഞാറയ്ക്കലും അതിന്റെ തുറമുഖമായ മാലിപ്പുറവും നല്ലപോലെ ഉറയ്ക്കാത്ത ഒരു ദ്വീപിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഞാറയ്ക്കലിനു ചോഴക്കര, ചോഴപട്ടണം, കൊല്ലി, കൊല്ലം എന്നുപേരുകളും അന്നും അതിനു ശേഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തോമ്മാശ്ലീഹാ കുരിശു സ്ഥാപിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന പാലയൂർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, പറവൂർ, കോക്കമംഗലം, നിരണം, കൊല്ലം, ചായൽ എന്നീ ഏഴസ്ഥലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഈ ഞാറയ്ക്കലാണ്..... കോസ്താസ് ഇൻഡിക്കോപ്ലസ്റ്റസ് ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ മെത്രാന്റെ പാപ്പിടമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കല്യാണനഗരവും ഈ ഞാറയ്ക്കൽ കൊല്ലമാണ്.

കൊല്ലത്തിന്റെ ഒരു വികൃതരൂപമത്രെ കല്യാണ ഞാറയ്ക്കലെ സാമന്തനായ ഗോണ്ഡോഫറസ്സിനെ ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യങ്ങൾ ചോഴൽ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അദ്ദേഹം കുരുക്ഷേത്രം അഥവാ ബാണവംശത്തിൽ പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും ചോഴപട്ടണമായ ഞാറയ്ക്കൽ ഭരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ്.

“ഗോണ്ഡോഫറസ്സിന്റെ അനുജനായ ഗാദിനെ (ഗോദയെ) ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കിയതിനുശേഷം തോമ്മാശ്ലീഹാ ദേവികളത്തെ മറയൂരിലെ മഴവരാജാവായ മസ്ദായിയുടെ നാട്ടിലേക്കു പോയി..... മരുകം എന്നതു മൈലിന്റെ ഒരു പര്യായമാകയാൽ, മറയൂർ (മരയൂർ) ക്രിസ്ത്യൻ ഐതിഹ്യങ്ങളിലെ മൈലാപ്പൂരായി ഭവിച്ചു. ഇങ്ങനെ മാലിപ്പുറവും, മരയൂരായ മയിലാപ്പുരയും, മദ്രാസിലെ മയിലാപ്പുരയും, ക്രൈസ്തവൈതിഹ്യങ്ങളിൽ കൂടിക്കുഴപ്പമുണ്ടായതുകൊണ്ടും രണ്ടു മാർത്തോമ്മാമാരേയും അപകൃതിക്കുഴക്കുകയുണ്ടായി. മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ മറയൂരിനടുത്തുള്ള പുതിക്കൽ മലയിൽ പട്ടാണ് മസ്ദായ് തോമ്മാശ്ലീഹായെ A. D. 68-ൽ വധിച്ചത്. A. D. 222-ൽ ഇവിടെനിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസ്ഥികളെ കുരിശു മുടിയിലേക്കു മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.”

16. പഴയ ചരിത്രത്തെ തുരത്തിയിട്ടു തൽസ്ഥാനത്തു ഇങ്ങനെ ഒരു നവീനവാദം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ മി. പിള്ളയുടെ ഉപഹാസക്കിയെ പരമാവധി വരെ വലിച്ചുനീട്ടിയിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ പുറംകാലം മുതലേ ദ്രവ്യപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പഴയവാദത്തിനു മി. പിള്ളയുടെ ഈ പുതിയവാദം കൊണ്ടു ഒരു കോട്ടവും തട്ടാനിടയില്ല. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അസ്ഥിമാറ്റം ഉത്തര മെസോപ്പോട്ടേമിയയിലേക്കു തന്നെയാണ് നടന്നത് എന്നതിനു മി. പിള്ളയുടെ ഉപഹാസത്തേക്കാൾ അതിബലിഷ്ടങ്ങളായ തെളിവുകളുണ്ട്. വി. അപ്രേമിന്റെ സാക്ഷ്യമാണ് ഇതിൽ പ്രധാനമായത്. എന്തായാലും ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ വരവുകാലം, അയാളുടെ ജന്മദേശം, മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അസ്ഥിമാറ്റംകാലം ഇവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നത പിള്ളയുടെ ഈ ലേഖനത്താൽ ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അസ്ഥിമാറ്റം എങ്ങോട്ടായാലും അതിന്റെകാലം ബ. ഖ്രിസ്റ്റാർദച്ചന്റെ പരിഗണനയോടും കാത്തലിക്ക് എൻസൈക്ളോപ്പീഡിയയിലെ പ്രസ്താവത്തോടും വളരെ അടുത്തിട്ടുണ്ട്. മൈലാപ്പൂരിലെ പള്ളി ക്നായിത്തൊമ്മൻ പണിയിച്ചതാണ്, അവിടെ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹമാണ് എന്നുള്ള മി. പിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തിനു അധാരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തോമ്മാശ്ലീഹായേയും ക്നായിത്തോമ്മായേയും കേരളീയർ സിദ്ധന്മാരായി ഗണിച്ച് മാർത്തോമ്മാഎന്ന് രണ്ടുപേരും സംബോധന ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണല്ലോ. ക്നായിത്തൊമ്മനെ കേരളീയർ ഒരിക്കലും സിദ്ധനായി കരുതിയിട്ടില്ല. ‘മാർത്തോമ്മാ’ എന്ന പേരും കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവിൽ ക്നായിത്തോമ്മായിക്കു നൽകിയിട്ടില്ല. തെക്കുംഭാഗരുടെ പുരാതനങ്ങളെല്ലാം പറയുന്ന ചിലവാടുകളിൽ ക്നായിത്തൊമ്മനെ ‘മാത്തോമ്മാ’ എന്നു വിളിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. ആ വാട

കർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാഭാവികീശ്വരന്റെ ഒരു നൂതനപദ്ധതിയെ തെങ്ങൻപാലം കമ്മിറ്റിയോടൊന്നിച്ച് മാർഗ്ഗരേഖയെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനിമാർ അതോടൊന്നിച്ച് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അത് കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കമ്മ്യൂണിറ്റിയെപ്പറ്റിയും.

17. ഐ. ഐ. ജി. വി. വടക്കുംഭാഗത്ത് ബ. ബെഞ്ചാമിൻ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചിരുന്ന ഒരു അതിർത്തിയെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചിട്ടുള്ള "മാർഗ്ഗരേഖകളിലൂടെ" ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് സൂചിപ്പിക്കുകയും വേണ്ടതായും ഉദ്ധരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ധരണിയെയാണ്. അദ്ധ്യക്ഷത എത്ര ശാസ്ത്രീയവും നിഷ്പക്ഷതയും സംഗതികളുടെ വാസ്തവങ്ങളെയും ചർച്ചകളെയും ശാസ്ത്രീയമായി വാദിക്കുകയും ചെയ്താണ് ചരിത്രപരമായ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും നിഗമനങ്ങളെയും രൂപവൽക്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്; എത്രയും വലിയ സത്യസന്ധതയോടെയാണ് അദ്ധ്യക്ഷത ചരിത്രരേഖകളെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ധ്യക്ഷതയിന്റെ കൃതി ഇതിനുമുമ്പ് വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരോടൊപ്പം ഗ്രഹിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ പ്രസ്തുത ഉദ്ധരണം ഇങ്ങനെ സർവ്വതലവും മതിപ്പെട്ടും സമാധാനപ്പെട്ടും വരുന്ന-ഇപ്പോൾ യുദ്ധശീരമാത്രമായിരിക്കുന്ന- അസന്യാസ വൈദിക ശിരോമണിയെപ്പറ്റി മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകൾ അറിയുന്നതു രസവുമായിരിക്കും. മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ കൃതിയുടെ 17-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 6-ാം 7-ാം ഖണ്ഡികകൾ അദ്ധ്യക്ഷതയിന്റെ സൽകീർത്തിക്ക് ധാനിതത്വകവിധത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തെറ്റായ കുറവും അദ്ധ്യക്ഷത ചെയ്തതും സ്വപ്നേഹി വിചാരിക്കാത്തതുമായ കുറവും-അരോപിച്ചിരിക്കുന്നു. 17-ാം ഖണ്ഡികകളോടൊപ്പം: "ബ. ബെഞ്ചാമിൻ അച്ചൻ 1916-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള "മാർഗ്ഗരേഖകളിലൂടെ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്നാനായക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം അധഃപ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അധഃപ്രസ്താവനകൾ എടുത്തു ഖണ്ഡികകളെക്കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. ബ. ബെഞ്ചാമിൻ അച്ചന്റെ പുസ്തകം പരിമുഖത്ത് അദ്ധ്യായങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ ക്നാനായക്കാരോടൊപ്പം വലുതായ അദ്ധ്യായങ്ങളും എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു 7-ാം അദ്ധ്യായം തുടങ്ങിയുള്ള ഭാഗത്താണ്. ഇതുകേൾക്കുന്ന അയാൾക്കു മുമ്പായി പൂർണ്ണശ്രദ്ധയോടെയും ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനായി തിരുമനസ്സിൽനിന്നും ബ. ബെഞ്ചാമിൻ അച്ചൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഇരിക്കെ അവയിലെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഖണ്ഡികപ്പെടുത്തണമെന്നില്ല. ബ. ബെഞ്ചാമിൻ അച്ചന്റെ പുസ്തകം മൂന്നാം നാലാം പുറങ്ങളിലായി മെത്രാന്മാർ തിരുമനസ്സിലെ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു ഇപ്രകാരമാണ്: (ഇവിടെയും മി. ചാഴികാടൻ മൂലരേഖയായ പുസ്തകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ടി. പുസ്തകത്തിൽ മെത്രാന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായവും, അതാണ് എന്നുപറഞ്ഞ് മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്യുന്ന ഉദ്ധരണവും ഇതുകേൾക്കുന്നവരിൽ താഴെ കാണിക്കുന്നു.)

(മുഖരേഖ.)

“ചങ്ങനാശേരി അരമനയിൽ നിന്നു അയച്ചതന്ന ഒരു അനുഭവദനക്കത്തു.

ചങ്ങനാശേരി അരമന.

17. 7. 1913

എ. സ്റ്റേ. ബ. അച്ചാ,

അച്ഛൻ ന. പി. മെത്രാനച്ചന്റെ പേക്കയച്ച “മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം (ആദ്യത്തെ ആറു അദ്ധ്യായങ്ങൾ) മുഴുവനും സശ്രദ്ധം മെത്രാനച്ചൻ വായിച്ചുനോക്കി, വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നതായും അച്ചന്റെ ഈ അസാമാന്യ പരിശ്രമത്തേക്കുറിച്ച് അച്ഛനെ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുകയും അശീർവ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായും അച്ഛനെ അറിയിക്കണമെന്നു എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കല്പനപ്രകാരം

കെ. ജെ. അബ്രാഹം കത്തനാർ.

(ഒപ്പ്)

(മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്ധൃതം.)

“അച്ചൻ നമ്മുടെ പിതാവ് മെത്രാനച്ചന്റെ പേക്കു അയച്ച “മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആറു അദ്ധ്യായങ്ങൾ മുഴുവൻ സശ്രദ്ധം മെത്രാനച്ചൻ വായിച്ചുനോക്കി വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നതായും അച്ചന്റെ ഈ അസാമാന്യ പരിശ്രമത്തേക്കുറിച്ച് അച്ചനെ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുകയും അശീർവ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായും അച്ചനെ അറിയിക്കണമെന്നു എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കല്പനപ്രകാരം കെ. ജെ. അബ്രാഹം കത്തനാർ. ഒപ്പ്”

“ഈകത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് “മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന ബ. ബസ്റ്റാർദ്ദച്ചന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ആറു അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാലം ചെയ്തു കയ്യാളശ്ശേരിൽ മെത്രാനച്ചനെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചെന്നും അയതു സംബന്ധിച്ചു ബ. ബസ്റ്റാർദ്ദച്ചനെ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അഭിനന്ദിക്കുകയും അശീർവ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെന്നും ഏഴാം അദ്ധ്യായം തുടങ്ങിയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ മെത്രാനച്ചനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചില്ലെന്നും മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഏഴുമുതൽ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു അഭിനന്ദനവും അശീർവ്വാദവും നൽകുന്നില്ലെന്നുമാണു്.” (അടിവരകളാൽ.)

മി. ജോസഫ് കൃത്രിമ രേഖാനിർമ്മാണജോലി ഇവീടെയും നടത്തിയിരിക്കുന്നു. മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പനപ്രകാരം കയ്യൻപാക്കൽ അബ്രാഹം അച്ചൻ അയച്ചതത്തിൽ “മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പുസ്തക

ത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം എന്ന സ്പഷ്ടമായും അപൂർവ്വതയുടെ ഉള്ളടക്കം ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണാൻ എന്നും അവരണിക്കുകയും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. വക്കീലുകളെ ഒന്നാം ഭാഗം എന്നത് മനഃപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിച്ചും, ഇങ്ങനെ താൻ വ്യക്തികളാകിയ ലേഖനം മഹാജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചിട്ട് എന്തെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വെച്ചുകെട്ടി ബ. ബണ്ണാർ ദയനേ ബഹുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ബഹുമാനം വഹിക്കുന്നതിനായി കാണിക്കുന്നു!!! ഇവിടെ ടി. പുസ്തകത്തേപ്പറ്റി അല്പകൂടെ അറിയേണ്ടതുണ്ട്. ടി. പുസ്തകം രണ്ടുവായ്പയ്ക്കായിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്. അതിനാൽ ഒന്നാം വായ്പയാണ് നമ്മുടെ അദ്ധ്യായവിഷയം. അതിൽ പതിമൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളാണുള്ളത്. അതിന്റെ പ്രസാധകൻ വെ. ബ. കുളപ്പുരയ്ക്കൽ അന്തര്യം മലയാളനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് അന്ന് സ്വദേശമായ പാലാപ്പള്ളം ജോലിസ്ഥലമായ വരാപ്പുഴ പുത്തമ്പലത്തിലെ സമീപവും അതിനടുത്തു മുദ്രാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ടി. പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ — ഈ ഭാഗത്തിനാണ് മേൽകാണിച്ച അഭിനന്ദനങ്ങൾ കൊടുത്തത് — പാലാപ്പള്ളം പ്രദേശത്തിൽ ഒന്നാം ഭാഗം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ബാക്കി ഏഴുവായ്പയ്ക്കായിട്ടാണ് പുത്തൻ പള്ളിയിലെ പ്രസിദ്ധമാണ് മുദ്രണം ചെയ്ത് 1916-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ഈ ഇരുഭാഗങ്ങളുടെയും അടിപ്പിന്റെ അക്ഷരങ്ങൾ, കടലാസിന്റെ വശങ്ങൾ കടലാസിന്റെ തരം ഇവയെല്ലാം വ്യത്യസ്തമാണ് കാണുന്നത്. തന്നിരിക്കുന്ന ഭിന്നങ്ങളായി അക്ഷരങ്ങളിലാണ് ഇവയിൽ ഒരോ ഭാഗത്തിന്റെയും മുദ്രണം നടന്നതെന്ന് പുസ്തകം തുറന്നുനോക്കുന്നവർ ഉടനെ ഗ്രഹിക്കാം. അന്നും അദ്ധ്യായം 198-ാം വശത്തു അവസാനിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗത്തിന് ഒന്നാം ഭാഗം എന്ന പേരു പ്രത്യേകം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഏഴുമുതൽ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെ രണ്ടാം ഭാഗം എന്ന പേരും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യ പക്ഷം മുൻപശത്തെ തുടർന്ന് 199 എന്നു പ്രത്യേക 1 എന്നാണ് തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ഒന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണാനുമതി Imprimatur- നി. വ. ടി. ശ്രീ. കുമാരശ്ശേരി മെത്രാനാണ് 1913 ജൂലൈ 13-ാം നു കൊടുത്തത്. അതിന്നു പുറമേയാണ് ടി. മാസം 17-നു വെ. ബ. കുമാരപ്പാലച്ചൻമുഖം മേൽകാണിച്ച അനുജനക്കത്തു കൊടുത്തത്. കമ്മീഷണറുടെ പ്രിയോർജ്ജനങ്ങളുടെ അനുജനായി 1913 ജൂൺ 20-ാം നു വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബ. ബണ്ണാർദയന്റെ ഈ കൃതിയുടെ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായം എഴുതി ശരിപ്പെടുത്തിയപ്പോഴേക്കും മെത്രാനാണ് തിരുമനസ്സിൽനിന്നും റോമായിക്കു പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു ജന്മം പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ വീഞ്ഞടത്തോളം ഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ച് ആശിസ്സു വാങ്ങിക്കണമെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഒന്നാം ഭാഗമാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത്. ബാക്കി അദ്ധ്യായങ്ങൾ മുദ്രണം ചെയ്യാൻ തക്കനിലയിൽ ഒരുകൂടിയിൽ ആദ്യം ഒന്നുകഴിഞ്ഞു. മെത്രാനാണ് നാടു വിട്ടുപോയത്. അതിനാൽ ആ ഭാഗത്തിന് വേണ്ട അനുവാദം പ്രിയോർ ജനറലിന്റെ ഉത്തരവ്

1914-മേയ് 11-ലും മിസത്തിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ മൊൺസി
 ഓഗമാണ് പുത്തൻപള്ളിയിലെ മാർത്തോമ്മാ പ്രസ്സിൽ അടിച്ചത്. കാഴ്ച
 യുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, സത്യസന്ധനും പുണ്യശ്ലോകനു
 ഭവിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യത്തക്ക മനസ്സിൽ മി. ചാഴികാടൻ ഉണ്ടാ
 യതിൽ ചേടിക്കുന്നു. ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്റേതായ പുസ്തകത്തിൽ ക്നാനായക്കാ
 രേപ്പാറി പല അബദ്ധങ്ങളും എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് 7-ാം അദ്ധ്യായം
 തുടങ്ങിയുള്ള ഭാഗത്താണ് പോലും!! ഈ ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ “ഭാ
 യാശ്ശിയായുടെ മരണമുതൽ ക്നാനിതൊമ്മൻ വന്നതുവരെ നസ്രാണി
 സമുദായത്തിന്റെയും സഭയുടെയും സ്ഥിതിയും പ്രധാനസംഭവങ്ങളും” എ
 നിവേഷപ്പാറിയാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഞാൻ മുകളിൽ പലടത്തായി
 ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധാരണങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഈ ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ
 നിന്നാകുന്നു. ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയും ന്യായങ്ങളെയും
 അസ്പദമാക്കി യുക്തിപൂർവ്വം എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ള നിഗമനങ്ങളിൽ പലതും
 മി. ചാഴികാടന്റെ പ്രഭുതികളുടെ വാദത്തെ പാടെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്ത
 മാണ്. അവ ശരിയല്ലെന്നു സയുക്തികം കണ്ടെത്താൻ യാതൊരു കോപ്പും
 കൈവശമില്ലായ്യാൽ, അവയെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനു യാതൊരു മാർഗ്ഗവു
 മില്ലായ്യാൽ, മി. ചാഴികാടൻ “അവ ഓരോന്നും എടുത്തു ഖണ്ഡിക്കണ
 മെന്നു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഏഴാം അദ്ധ്യായം തുടങ്ങിയുള്ള
 ഈഭാഗത്തെ അയഥാർത്ഥങ്ങൾഗ്രഹിച്ച പുണ്യശ്ലോകനായ കുര്യാളശ്ശേരി
 മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള
 സർട്ടിഫിക്കറ്റു ഇരിക്കെ അവയിലെ അബദ്ധങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കപ്പെടണ
 മെന്നില്ല” എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞ് സൂത്രത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു. മാത്രമല്ല,
 അസത്യ സൂചനയാൽ യഥാർത്ഥ സംഭവഗതി മാന്യവായനക്കാരിൽനിന്നു
 മറയ്ക്കുകയും മൂലറികാർട്ടു ഭേദപ്പെടുത്തി ഉദ്ധരിച്ചും ഭൂപ്രാപ്തനും ചെയ്തും
 അവരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തന്റെ പേരിനെ അന്ധ
 ബുദ്ധിമാക്കുവാൻ ഉതകുമാറു മി. ചാഴികാടൻ ഇതാ നിഷ്കളങ്കനായ ബ. ബ
 ണ്ണാർദ്ദച്ചന്റേതായ പുതിഗന്ധം വമിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ബ. ബണ്ണാർദ്ദ
 ചന്റേതായ യശസ്വതികൾക്കു ഇതുകൊണ്ടു യാതൊരു കളങ്കവും പറ്റാറില്ല.

18. മി. ചാഴികാടൻ ഇതുകൊണ്ടും അടങ്ങുന്നില്ല. ബ. ബണ്ണാർദ്ദ
 ചന്റേതുള്ള രോഷ-വിദ്വേഷ-പ്രതികാര പ്രകടനങ്ങൾ ഇവിടംകൊണ്ടുവ
 സാനിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള അപവാദവ്യവസായം 7-ാം
 ഖണ്ഡികയിൽ ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു: “ഏഴാം അദ്ധ്യായം ഗൊവേന്ദു പാ
 ത്തിറങ്ങിയത് എങ്ങനെയെന്നു ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്റേതായ പുസ്തകം 4-ാം
 പാട്ടു സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ്: (ഈ ചെറിയ ഉദ്ധാരണ
 ത്തിൽപോലും യാതൊരു ശ്രദ്ധയും സൂക്ഷ്മതയും മി. ചാഴികാടൻ പ്രദ
 ിഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മൂലറികാർട്ടു മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്ധാരണവും താഴെ
 ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു കാണാം.

(മുലരേഖ)

നമ്പർ 399.

11 മേയ് 1914.

ക. നി. മു. സ. ബ. ബസ്റ്റാർട്ടർ, മാനാറം.

ബ. അച്ചാ,
അച്ചൻ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ “മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്നീ ചരിത്രത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം (ഏഴാം അദ്ധ്യായം) നമ്മുടെ നിയമപ്രകാരം നമ്മുടെ സഭക്കാരായ രണ്ടു പേർ പരിശോധിച്ചിരിക്കയാൽ ആയതു അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ അനുമതിക്കുന്നു.

എന്ന് ക. നി. മു. സ.
പ്രിയോർ ജനറാൾ.

പ്രിയോർ ജനറാൾ.

പ്രിയോർ ജനറാൾ.

മി. ചാഴിക്കാടന്റെ ഉദ്ധരണം.

“ബ. അച്ചാ, അച്ചൻ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ “മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ 2-ാം ഭാഗം (7-ാം അദ്ധ്യായം മുതൽ) നമ്മുടെ നിയമപ്രകാരം നമ്മുടെ സഭക്കാരായ രണ്ടു പേർ പരിശോധിച്ചിരിക്കയാൽ ആയതു അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു നാം അനുമതിക്കുന്നു. എന്നു പ്രിയോർ ജനറാൾ (ഒപ്പ്)”

പ്രിയോർ ജനറാളിന്റെ അനുമതി ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന “ഞാൻ അനുമതിക്കുന്നു” എന്നത് മി. ജോസഫിന്റെ രൂപികാഗ്രന്ഥത്തിൽക്കൂടെ കയറി ഇറങ്ങിയപ്പോൾ “നാം അനുമതിക്കുന്നു” എന്നായി. മെത്രാന്മാർ ആദിയായി ഉപരിസ്ഥാനികൾമാത്രം സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഈ പുഷ്പക ബഹുവചനം ഉപയോഗിച്ചാൻ പ്രിയോർ ജനറാളച്ചൻ അർഹതയില്ല, അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചുവെങ്കിലും എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ അനർഹമായ ഒരു പദപ്രയോഗം നടത്തിയതായി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടു് വകിൽ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുജനങ്ങളുടെ അവജ്ഞാപാത്രമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത അനുമതിലേഖനത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് വകിൽ പറയുന്നു: “ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽനിന്നും, ഏതായാലും കൌശലത്തിലാണ് അബദ്ധസംഭവമായ 7-ാം അദ്ധ്യായം പുറത്തുവന്നതെന്നു കാണാം. സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കുന്ന ആൾ പുസ്തകം കണ്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുപേരില്ല. സ്ഥാനം മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഏഴാം അദ്ധ്യായം പരിശോധിച്ചതാണെന്നില്ല. രണ്ടു മനുഷ്യരാണെന്നു മാത്രം സർട്ടിഫിക്കറ്റിലുണ്ടു്. മൂലത്തിങ്കലെ ഇത്രമാത്രം വക്രഗതിയിൽ വെളിച്ചത്തിറങ്ങിയ ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിലെയോ ബാക്കി അദ്ധ്യായങ്ങളിലൊരോ അബദ്ധങ്ങൾ വിവരിച്ചു് മാനുവായക്കാരെ മൊന്നൊക്കെത്തന്നെ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഏഴാം അദ്ധ്യായം തുടങ്ങിയുള്ള ബാക്കി അദ്ധ്യായങ്ങളെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ മോൺസിഞ്ഞോർ കുർബ്ബാനോസ് കണ്ടങ്കരി അവർകൾ “ചരിത്രകാരന്മാർക്കു രചിക്കാത്തവയും” “ഒരു ജാത്യാഭിമാനി താങ്കളെ അനുമാദിക്കുന്നതും” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്.”

പ്രിയോർജ്ജ്വലന്റെ

പേരും ഒരു അനുവാദപത്രമാണ്.

മി. ചാമിക്കാടൻ അതിനെ പുസ്തകസഭ്യതയോടെ "സർട്ടിഫിക്കേറ്റ്" ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൽത്തന്നെ കർത്തൃശ്ലോകമെത്രാനുപരികൾക്കു് ആക്കിയിരിക്കുന്നു. സർട്ടിഫിക്കേറ്റ് എന്ന അർത്ഥം പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'ചെയിംബേഴ്സിന്റെ ഇരുപതാം ശതക ശബ്ദകോശ'ത്തിൽ ഇങ്ങനെ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു: "a testimonial of character or definite statement of qualifications" "സ്വഭാവത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം അഥവാ യോഗ്യതകളോടനുബന്ധിച്ചുള്ള നിശ്ചിതമായ ആവേദനം." ഇതു മി. ചാമിക്കാടൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആണ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയതെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെ തുടർന്ന് പ്രസ്തുത ലേഖനത്തോടുകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്ന അഞ്ചു വിഷയകളായിത്തീർന്ന നിരൂപണം മൂലം മാന്യവായനക്കാരെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ഇതാ മി. ചാമിക്കാടൻ വിണ്ടും ശ്രമിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഞ്ചുപ്രസ്താവം 'സർട്ടിഫിക്കേറ്റ് കൊടുക്കുന്ന ആൾ പുസ്തകം കണ്ടിട്ടില്ല' എന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനാൽ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത് യാതൊരു പുസ്തകം അയച്ചിട്ടില്ലാത്ത അനുജ്ഞ നൽകുന്ന അധികാരി ആ പുസ്തകം കണ്ടേതീരു എന്നു 'ലായം വകുപ്പ്' ഉണ്ടെന്നാണ്. മെത്രാന്മാരും മറ്റു അധികാരികളുള്ള വൈദികശ്രേഷ്ഠന്മാരും Censores ഗുണഭോക്താവിവേചകന്മാർ അഥവാ പരിശോധകന്മാർ എന്ന ഒര്യോഗികതാമധാരികളായ വൈദികരേക്കൊണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ട് അപരിതന്നിന്നു തൃപ്തികരമായ അഭിപ്രായം- Nihil obstat = 'യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല' എന്നാണ് ഇതിന്റെ സാങ്കേതിക രൂപം- ലഭിച്ചതിനുമേൽ മാത്രമേ ചില ജാതിപുസ്തകങ്ങൾ മുദ്രണം ചെയ്യാൻ അനുജ്ഞ നൽകാവൂ എന്ന് നിയമമുണ്ട് (C. 1393) അല്ലാതെ മേലധികാരിതന്നെ പുസ്തകം കാണണമെന്നോ പരിശോധിക്കണമെന്നോ ഇല്ല. മാത്രമല്ല, മേലധികാരി പരിശോധകനായിരുന്നെങ്കിലും എന്നുകൂടെയും 1393-ാം കാണൻ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ അഞ്ചു പ്രസ്താവന അനുവദിച്ച അളിനുപേരില്ല, സ്ഥാനം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നതാണ്. ഈ അധികേഷപത്തിന്റെ കാരണം മി. ജോസഫിന്റെ അജ്ഞത ഒന്നുമാത്രമാണ്. അനുവദിച്ച അളിന്റെ പേരും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാംഭാഗത്തിനു 1913 ജൂൺ 26- കൊടുത്ത അനുവദിപത്രത്തിൽ സ്ഥാനപ്പേരിനും പുറമേ സ്വഭാവപേരും- വി. ത്രേസ്യാബസ്സേലിയോസ് പട്ട. എന്ന്- മലയാളത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാംഭാഗത്തിന്റെതിലാകട്ടെ സ്ഥാനപ്പേരു മലയാളത്തിലും പേരും- അതുതന്നെയാണ് ഒപ്പ്- സുറിയാനിലുമത്രെ. പേരും ഒപ്പുമൊക്കെ പുസ്തകം വിരചിതമായ കാലം യിലോ മറ്റുവല്ല പ്രത്യേകഭാഷയിലോ വേണമെന്നു യാതൊരു നിബന്ധനയുമില്ല. പ്രിയോർ ജ്ജ്വലന്റെയുടെ അനുവദിയോടെ അഭിപ്രായമുള്ള മറ്റു ചില പുസ്തകങ്ങളും ഞാൻ പരിശോധിച്ചു. അവയിൽ ഒന്നു 1912-ൽ ക. നി. മു. സ. ബി. കെറുവീനച്ചനാൽ സംഭ

തമായ 'വിസിത്ത'പുസ്തകമാണ്. അതിനു ബ. ബിഷപ്പിനോസച്ചൻറെ അനുമതിയും പേരും ഒപ്പും എല്ലാം സുറിയാനിയാണ്. Imprimatur കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രൂപതാധികാരിക്കു Vicarius Generalis -വികാരി ജനറൽ- എന്ന് സ്ഥാനപ്പേരുമാത്രമേ ഉള്ളൂ, പേരില്ല. വേറൊരു ക. നി. മ. സ. ബ. മർസ്സിനോസച്ചൻ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു 1927-ൽ അടിച്ച 'മാലാഖമാരുടെ വണക്കമാസം' ആണ്. അതിന്നു പ്രിയോർജനറാൽ, ആ. ത്രോസാ ബിഷപ്പിനോസ് പട്ടകാരൻ എന്ന മലയാളത്തിൽ പേരും സുറിയാനിയിൽ ഒപ്പും ഉണ്ട്. രൂപതാധികാരി കൊടുത്ത അനുമതിയിൽ ച. മി. അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ അപ്പ. മോൺസ്തേനാർ ജേക്കബ് കല്ലറയ്ക്കൽ എന്നപേരു മലയാളത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒപ്പു കാണുന്നില്ല. മൂന്നാമതാണ്, 1933-ൽ മാനാന്തരം അടിച്ച ച. ക. മറിയത്തിന്റെ 'പ്രാകലതാപാഥയാണ്'. അതിന്റെ അനുമതിപത്രത്തിലും ക. നി. മ. സ. പ്രിയോർജനറാൽ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും ആ. അലക്സാണ്ട്രോസ് യെരൂസേലൈം പട്ടകാരൻ എന്ന സുറിയാനിയിൽ ഒപ്പുമുണ്ട്. ചെത്രനച്ചന്റെ അനുമതിപത്രത്തിൽ പേരും സ്ഥാനപ്പേരും ഒപ്പും എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിൽ മാത്രം. മി. മാഴികാടന്റെ ഭാഷയിൽ പറയുന്നതായാൽ ഇതിൽ ഓരോന്നും വളരെ കൈശലത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കണം വ്യാഖ്യാനം. അനുവാദം കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അധികൃതന്മാർ യാതൊരു വ്യവസ്ഥയായും ബന്ധിതരല്ലെന്ന് മേൽകാണിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ധാരാളം വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇനി മൂന്നാമതായി വക്കീൽ പറയുന്ന ആക്ഷേപം: "ഏഴാമദ്ധ്യായം പരിശോധിച്ചതു ആരാണെന്നില്ല" എന്നാണ്. ഒന്നാംഭാഗം പരിശോധിച്ചതും ആരാണെന്നും കാണിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് രണ്ടാംഭാഗത്തിനു മാത്രം കാണിച്ചില്ല എന്ന ഒരു കേസ് വക്കീൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഏഴാം അദ്ധ്യായം പരിശോധിച്ചവരുടെ മാത്രം പേരു തിരിച്ചു പറയണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ എന്നവകാശം? ഒന്നുമുതൽ ആരും എടുത്തു പരിശോധിച്ചതല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യായങ്ങൾ പരിശോധിച്ചവരുടെ പേർ പറയാതിരുന്ന കാരണത്താൽതന്നെ ഏഴാം അദ്ധ്യായം പരിശോധിച്ചവരുടെ പേർ പറഞ്ഞില്ലെന്നു ഉള്ളു. പരിശോധകന്റെ പേരു സാധാരണ കൊടുക്കണമെന്നു കാനൻ നിയമം വിധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ പേരു വെളിയാക്കുന്നതിന്നും ശ്രേഷ്ഠൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അതു നിശ്ചയിക്കാനുള്ള വിധിയാളനും ആ ശ്രേഷ്ഠൻതന്നെയാണ്. ഇതിന്നും പുറമേ ലത്തീൻ കാനൻ ലോയിക്കിഴക്കൻ റീത്തുകാരെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം നിയമ പ്രാബല്യം ഇല്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഇവിടെ നാം അനുസ്മരിക്കണം. പരിശോധിച്ചതു രണ്ടു മനുഷ്യർ ആണ് എന്നുമാത്രം സർട്ടിഫിക്കേറ്റിലുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും അബദ്ധവും അവജ്ഞാജ്ഞാതകവുമാണ്. "നമ്മുടെ നിയമകുപ്രാരം നമ്മുടെ സഭക്കാരായ രണ്ടുപേർ പരിശോധിച്ചിരിക്കയാൽ" എന്നത്രേ അനുമതിപത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. "രണ്ടു മനുഷ്യർ" ആണെന്നു മാത്രം എവിടെ? മൃഗങ്ങളോ മാലാഖമാരോ വിശാക്ഷകളോ ഈ ജോലി

വഹിക്കുകയും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ രണ്ടു മനുഷ്യർ തന്നെയാണ് പരിശോധിച്ചത്. അനുമതിയിൽ രണ്ടു മനുഷ്യർ എന്നല്ല പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. “മുഖത്തിങ്കലെ ഇത്രമാത്രം വക്രഗതിയിൽ വെളിച്ചത്തിറങ്ങിയ ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിലെയോ ബാക്കി അദ്ധ്യായങ്ങളിലെയോ അബദ്ധങ്ങൾ വിവരിച്ച് വായനക്കാരെ മെനക്കെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല” എന്ന് വക്കിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ആമുലാഗ്രം അബദ്ധജടിലമാണെന്നും അതു വായിക്കുന്നതു വെറും മെനക്കേടാണെന്നുമുള്ള ധാരണ മി. ചാഴികാടന്റെ വായനക്കാരിൽ അങ്കരിക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. മി. ചാഴികാടൻ ഒന്നോ രണ്ടോ അബദ്ധമെങ്കിലും എടുത്ത് അത് അബദ്ധമാണെന്ന് കാര്യകാരണസഹിതം തെളിയിച്ച ശേഷം ഇങ്ങനെ ജല്ലിച്ചായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനു അല്ലെങ്കിലും വിചാരിച്ചുണ്ടായിരുന്നേനെ. മാന്യവായനക്കാരെ മെനക്കെടുത്താതിരിക്കാൻ ഒരു വലിയ അഭിനിവേശം മിസ്റ്റർ ചാഴികാടൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതു സർവ്വമാ അഭിനന്ദനീയമാണെന്നു. എന്നാൽ മി. ജോബ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്താവങ്ങൾ അയാളുടെ ഈ അഭിനിവേശത്തിനു അനുയോജിച്ചാണോ ഇരിക്കുന്നതെന്നു മാന്യവായനക്കാർതന്നെ വിധിക്കട്ടെ. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അയാൾ മാന്യവായനക്കാരുടെ വിലയേറിയ സമയത്തെ മെനക്കെടുത്തുക മാത്രമല്ല, അവരിൽ അബദ്ധധാരണ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും സത്യസന്ധത തെളിഞ്ഞുവെള്ളടുന്ന ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ ഗ്രന്ഥപാരായണത്താൽ മാന്യവായനക്കാർക്കു മെനക്കേടുവരുമെന്ന് നക്രബാഷ്ഠം ചെയ്തിട്ട് ആക്രോശിക്കുകയെ ചെയ്യുന്നു!!! ചങ്ങനാശേരി അഡ്മിനിസ്ട്രേയ്റ്റർ മോൺസിഞ്ഞോർ കണ്ടങ്കരി അവർകളുടെ കത്തിൽ ഇങ്ങനെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്: “ഇതിൽ പാശ്ചാത്യചരിത്രകാരന്മാർക്കു രുചിക്കാത്തവയും അവരെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നവയുമായി പലഭാഗങ്ങളും കണ്ടേക്കാമെങ്കിലും ഒരുത്തമകത്തോലിക്കൻ താങ്കളുടെ ഈ പരിശ്രമത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ഒരു ജാതാഭിമാനി താങ്കളെ അനുമാദിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ലെന്നു ധൈര്യമായി പറയാൻ കഴിയും.” ഇതിനെ അപ്പദിച്ച്, തലയും വാലും മുറിച്ച്, “ചരിത്രകാരന്മാർക്കു രുചിക്കാത്തവയും ഒരു ജാതാഭിമാനി താങ്കളെ അനുമാദിക്കുന്നതും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്” എന്നുള്ള മി. ചാഴികാടന്റെ പ്രസ്താവനയും സത്യത്തെ സമാദരിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല.

19. മി. കേ. ഇ. ജോബ് അവർകൾ.

ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ ശേഷം മി. കേ. ഇ. ജോബ് അവർകളേയും റവ. ഡോക്ടർ പ്ലൂസിഡ് അവർകളേയും പറ്റി മി. ചാഴികാടൻ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 8-ാം ഖണ്ഡിക മി. ജോബിനെ നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിനു ചെലവാക്കിയിരിക്കുന്നു. അത് ഇങ്ങനെയാണ്. “മി. കേ. ഇ. ജോബ് എം. എ. എൽ. റി അവർകൾ “കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തുമതം” എന്നപേരിൽ 1927-ൽ കേരള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രം

മുഴുവൻ ഭാഗിയായ ഭാഷയിൽ കാർയ്യസംപൂർണ്ണമായ വിധത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അവതാരികയിൽ “കേരളസഭാചരിത്രം നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയോടുകൂടി എഴുതിയിട്ടുള്ളവർ മുതൽക്കാണ്” എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതൊഴുതുമ്പോൾ മി. ജോബിന്റെ മനസ്സിൽ ബ. ബണ്ണാർഭട്ടന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള ഏഴു മുതൽ അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ പ്രസ്താവനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.” ഈ ഭാഗത്തിനു വല്ല അർത്ഥവ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രസ്തുതഅവതാരിക എഴുതിയത്. മി. ജോബ് തന്നെയാണെന്നും, അതിലെ ഉദ്യോഗഭാഗം ബ. ബണ്ണാർഭട്ടന്റെ ചരിത്ര നിഷ്പക്ഷതാരാധിത്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നും മാത്രമേ വായനക്കാർക്കു മനസ്സിലാകയുള്ളൂ. എന്നാൽ പ്രസ്തുത അവതാരിക എഴുതിയതു മി. ജോബല്ല, ബ. ബണ്ണാർഭട്ടനാണ് എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ തുറന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗത്തെ തുടർന്നു അയാൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. “മി. ജോബ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിനു അവതാരിക എഴുതിക്കുന്നതിനു ബ. ബണ്ണാർഭട്ടനെ ആശ്രയിച്ചതിന്റെ ഫലമായി 472 കുടുംബക്കാർ ക്നായി തൊമ്മനോടുകൂടി ചലയാളത്തുവന്നു എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മി. ജോബിന്റെ പുസ്തകം 17-ാം പുറത്തു “ക്നായിതൊമ്മനും 472 സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കുടുംബങ്ങളും കൂടാതെ അവരോടുകൂടി ഏതാനും വൈദികരും ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണ് പറയപ്പെടുന്നത്” എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആയതിനു ആധാരമായി “നല്ലോരോരോശിലും” എന്നും “ഇന്നു നീ ഞങ്ങളെ കൈവിട്ടോ മാറാൻ” എന്നും തുടങ്ങുന്ന പുരാതന പാട്ടുകളിൽനിന്നും ഏതാനും വരികളെ പരിന്ദേശം പുറത്തുതന്നെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതേപാട്ടുകളിൽതന്നെ “ഏഴിലു മെഴുപത്തിരണ്ടു കുടിയാന്മാരും” എന്നും “രാജമക്കളെണ്ണാൻപതും കുടിവകിന്തു” എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് മി. ജോബ് കാണാതിരിക്കയില്ല. ഒരു പക്ഷേ കണ്ടില്ലെന്നും വരാം. എന്നാൽ മി. ജോബ് ഒരു ചരിത്രകാരന്റെ പരിചയവും പാണ്ഡിത്യവും വച്ചുകൊണ്ട് തെക്കുംഭാഗത്തെയും വടക്കുംഭാഗത്തെയുമുള്ള വിഭാഗത്തെപ്പറ്റി “ഗോവയ, ഡിസൂസ, അസ്സേമാൻ മെക്കൻസി, ഫാഫ്, റേയി, ഓഗർ മുതലായ പല ചരിത്രകാരന്മാരും ഈ ജാതിവിഭാഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തേപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളും അട്ടുമുണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം അബദ്ധഭോധങ്ങളും വേറെ ചിലവ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഫലമാണെന്നും ഉള്ളതു തീർച്ചയാണ്” എന്ന് ധൈര്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ 22-ാം പുറത്തു അസനിഗ്ദ്ധമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.”

“കാഞ്ഞിരംകൈക്കും കരിങ്ങോട്ടുകൈക്കും
കാണരുതാത്തവരെ കാണുമ്പോൾ കൈക്കും” എന്ന് മല

യാളത്തിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. മി. കേ. ഇ. ജോബിന്റെ പുസ്തകനിരൂപണത്തിലും ബ. ബണ്ണാർഭട്ടന്റെ പേരിലാണ് മി. ചാഴികാടനുള്ള കൈപ്പുഴുവനും ചർദ്ദിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നത്!! മി. ജോബിനെ കഴിയുന്നത്ര നി

രവരായിരിക്കാൻ മി. ചാഴികാടൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമാണ് "ഭരതപക്ഷേ കണ്ടില്ലെന്നും വരും" എന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനിക്കുന്നത്. മി. ജോബ് ടി. പാട്ടുകൾ മുഴുവനും വായിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് എന്റെ ദ്രവ്യവിശ്വാസം. എന്നാൽ അവയിൽ അബദ്ധഭോധരമായിരിക്കട്ടെ "ഏഴിലുമെഴുപത്തിരണ്ടു കടിയൊഴുത്തു" എന്നും മറ്റുമുള്ള അപമാനപ്രസ്താവനകളെ അവർ അർത്ഥിക്കുന്ന അവജ്ഞയോടെ തൃപ്ത്യോടുകൂടിയിൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഏതായാലും മി. ചാഴികാടൻ മി. ജോബിനെ വലിയ ഭയമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻ സത്യാഗ്രഹസമരപിതനായ ഒരു സമ്പന്ന വൈദികനായാൽ പ്രതികാരഭയംകൂടാതെ എന്തും പറയാമെന്നുള്ള ഒരു ഭാവംകൂടെയുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടുകൂടിയിരിക്കണം മി. ജോബ് എഴുതിയതിൽ തനിക്ക് പിടിക്കാത്ത ഭാഗം ഉള്ളതിന്റെകൂടെ ഉത്തരവാദിത്വം മി. ചാഴികാടൻ ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ തലയിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുത്തു. നമ്മുടെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന് പരോപദായം വിദ്യയിലും അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യമുള്ളതായി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. മി. ജോബിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ "കേരളസഭാചരിത്രം നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയോടുകൂടി എഴുതിയിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമാണ്" എന്ന് എഴുതിയപ്പോൾ ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള ഏഴുമുതൽ അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ പ്രസ്താവങ്ങൾ മി. ജോബിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്ന് മി. ചാഴികാടൻ ഗണിച്ചുപറയുന്നു. മി. ജോബിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരിക (യിൽ ഇങ്ങനെ) എഴുതിയതാർ? തീർച്ചയായും മി. ജോബല്ല. എന്തെന്നാൽ മി. ജോബ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിനു അവതാരിക എഴുതിക്കുന്നതിനു ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചനെ ആശ്രയിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് 472 വീടുകാർ ക്ഷായിതരാമന്നോടുകൂടി മലയാളത്തേക്കു വന്നത് എന്നു മി. ജോബ് പറയാനിടയായത് എന്നാണല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ ജല്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അവതാരികാകർത്താവു ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചനാണെന്നും മി. ചാഴികാടൻ നല്ലവണ്ണം അറിയാം. മി. ജോബിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ ii വശത്തു ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻ അങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബ. ബണ്ണാർട്ടച്ചൻ അങ്ങനെ എഴുതിയന്നേരത്തു ജോബിന്റെ മനസ്സിൽ ബണ്ണാർട്ടച്ചന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഏഴുമുതൽ അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ പ്രസ്താവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുക എന്നതു് ഒരു വലിയ അത്ഭുത സംഭവംതന്നെയാണ്. അതിനെ കണ്ടു പിടിച്ചതു് അതിലും വലിയ അത്ഭുതം!! പരോപദായംതന്നെത്തിന്റെ പാരമ്യം!!! നമ്മുടെ വക്കീൽ വക്കാലത്തിലും മറ്റുംമാത്രമല്ല, പരോപദായംവിദ്യയിലും ബഹുവിദഗ്ദ്ധൻതന്നെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ വക്കീൽ The Syrian Church in Malabar: Its Cultural Contribution എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മി. ജോബ് 1938-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പ്രബന്ധം കാണുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലായിരിക്കുമോ? അതിന്റെ അമുഖത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

"Probably no other branch of the Oriental section of the Catholic Church has been so sadly misunderstood by the whole of Christendom as the Syrian Church of Malabar.....But it appears to me that most of the current errors could have been corrected, if only the sons of the Malabar Church took greater pains to popularise the truth about the past events of their community....."

It is however a matter of gratification to find that in this labour of love, the authors of this handbook do not stand alone. There have been in their own Church, such illustrious predecessors as Very Rev. Fr. Bernard O. C. D. of St. Thomas, and Rt. Rev. Mgr. J. C. Panjikaren."

"ഒരുപക്ഷേ ക്രിസ്തീയലോകം മൊത്തത്തിൽ മലബാറിലെ സുറിയാനിസഭയെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതുപോലെ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പൗരസ്ത്യവിഭാഗത്തിൽപെട്ട മറ്റൊന്നിനേയും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മലയാളസഭാസന്താനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന്റെ പൂർവ്വത്താന്തങ്ങളെ ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു അല്പംകൂടി കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന അബദ്ധങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും തിരുത്താമായിരുന്നു.

"ഈ ഉപവിപ്രവൃത്തിയിൽ ഈ പ്രബന്ധകർത്താക്കൾ ഏകാകികളായി നിലകൊള്ളുന്നില്ല എന്നതുതന്നെ വളരെ ആശ്വാസകരമായിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ അവരുടെ സഭയിൽതന്നെ വന്ദ്യദീപ്യശ്രീ ബണ്ണാർത്തോമസ് ഓ. സി. ഡി., റെറ്റ് വ. മോൺസിഞ്ഞോർ ജെ. സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ ഇവരേപോലെയുള്ള വിശ്രുതന്മാരായ പൂർവ്വഗാമർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്."

20. ബ. ബണ്ണാർത്തോമസ് മി. ജോബ് എന്ത്, എങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നു എന്ന് മേൽഉദ്ധരിച്ച ഭാഗം വാശമൊക്കുന്നുണ്ട്. ബ. ബണ്ണാർത്തോമസ് ചരിത്രകൃതിയുടെ രണ്ടാംപുസ്തകം 1921-ൽ മാനാനന്ത് അച്ചടിച്ചു. അതിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് മി. മാഴികാടൻ അവധാനപുച്ഛം വായിച്ചുനോക്കട്ടെ: "ഈ ചരിത്രം എഴുതുന്നതിനു ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഇതിനു മുമ്പ് ഒന്നുപറയുവാൻ ഉടയായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ തത്സംബന്ധമായി ഇവിടെ അല്പം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലങ്കരയിലെ സുറിയാനിക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് ഇതുവരെ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചരിത്രങ്ങളെ വായിക്കുന്ന സത്യസ്നേഹികളെല്ലാവരും, അതുകൾ അപൂർണ്ണങ്ങളാണെന്നും അവയിൽ പൂർവ്വപരവിരുദ്ധങ്ങളായ അനവധി സംഗതികൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള വസ്തുത സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സ്വാഭാവിപ്രായങ്ങളെ അസ്സഭമാക്കി എഴുതിയതിനാലാണ് ഈവിധം സംഭവിച്ചതെന്ന് ഗാഢാലോചന ചെയ്യുന്ന ഏവർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. ഈ ന്യൂനതനിമിത്തം അതിതകാ

ലങ്ങളിൽ ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്ന് അറിയുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെതിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ പരിഹരിക്കേണ്ടതിനായി തർക്കവിഷയങ്ങളെല്ലാം എടുത്ത് ഓരോന്നിന്റെയും ഇരുഭാഗങ്ങളെയും ആലോചിച്ചും ഇരുഭാഗങ്ങളിലെയും തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചും ഒരു ചരിത്രമെഴുതണമെന്ന് ദീർഘകാലമായി ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രത്യേക ദൈവാനുകൂല്യം നിമിത്തം ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ അഭിഷ്ടം ഇതാ നിവൃത്തിയായിരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രം ഈ വിധത്തിൽ എഴുതിരിക്കുകൊണ്ട് പ്രാചീന കാലങ്ങളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ഇതിന്റെ രചനയേപ്പറ്റി സംതൃപ്തിയുണ്ടാകുമെന്ന് ന്യായപൂർവ്വം വിശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിൽ സംഗതികൾ സ്വാഭാവികമായും അനുസരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു കാണണമെന്നു കാംക്ഷിക്കുന്നവർക്കു ഇതിൽ അത്ര അഭിരുചിയുണ്ടാകുമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതാണ്. എങ്കിലും സത്യത്തെ മാത്രം അന്വേഷിക്കുകയും തെളിവുകളെ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ ഇവർക്കു സമ്മതം ജനിക്കാതിരിക്കയില്ല." ഇത് അവധാനപൂർവ്വം വായിച്ചശേഷം മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ സമുദായ ചരിത്രസംബന്ധമായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിക്രിയ കളേപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം ഒന്നു ആത്മശോധനചെയ്തു നോക്കട്ടെ. കേരള സഭാചരിത്രം നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുകൂടി എഴുതിയിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചിലരിൽ അഗ്രണ്ണി ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ അപ്പോൾ മി. ചാഴികാടൻ സ്മദികവുടേ മനസ്സിലാകും. നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുകൂടെ എഴുതാത്തവരുടെ പേരാണ് 22-ാം പുറത്തു മി. ജോബ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് അപ്പോൾ വിശദമാകും. മി. ചാഴികാടന്റെയും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ ചരിത്രത്തിൽ സംഗതികൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാത്തതിനാലാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തോടു അവർക്കു ഇത്ര വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും വിരോധവും കൈപ്പും ഉള്ളത്. ആ വിരോധഭാവം നീങ്ങാനുള്ള പ്രതിവിധി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് - സത്യംമാത്രം അന്വേഷിക്കുകയും തെളിവുകളെ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് - സ്വീകരിച്ചാൽ ഈ വിദ്വേഷമനോഭാവമൊക്കെ നീങ്ങി അദ്ദേഹം ചരിത്രമെഴുതിയിരിക്കുന്നത് സത്യസന്ധതയോടുകൂടിയാണെന്നു അനയോസേന ഗ്രഹിക്കും.

472 ക്രി.ശ. 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കന്നായിത്തൊമ്മനോടുകൂടി മലയാളത്തേക്കു വന്നു എന്ന് മി. ജോബ് പറഞ്ഞതിനു ഉത്തരവാദി ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചന്ദ്രൻ - മി. ജോബിന്റെ കൃതിക്കു അവതാരിക എഴുതിയതിനാൽ - അത്രേ. അവതാരികയിലാകട്ടെ അദ്ദേഹം ആ സംഗതിയെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അന്യരേക്കൊണ്ട് ആദ്യം അവതാരിക എഴുതിക്കൂയും ആ അവതാരികയിലെ ആശയങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പിന്നീട് ഗ്രന്ഥരചന നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടിട്ടില്ല. മി. ജോബ് 1938-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത മുകളിൽ പറഞ്ഞ പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

"In the year 345, according to a well-attested tradition, there came to Malabar an Edessan merchant by name Thomas Cananeo,.....He brought with him 472 families of Mesopotamian Christians....."

"ധാരാളം സാക്ഷ്യങ്ങളാൽ പ്രമാണീകൃതമായിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഹൃദ്രകാരം ക്നാനെയൊരോരോ എന്നു പോരായ ഒരു ഏദേസ്സാക്കാരൻ വ്യാപാരി മലയാളത്തുവന്നു...അയാൾ തന്നോടുകൂടെ 472 കുടുംബക്കാരായ മെസോപ്പട്ടേമിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളേയും കൊണ്ടുവന്നു". മി. ജോബ് ഇവിടെയും ക്നാനയിതൊമ്മൻ 472 കുടുംബക്കാരെ കൊണ്ടുവന്നതായി പറയുന്നു. അതിന്റെയും കാരണം ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചനായിരിക്കുമോ? മി. ജോബ് ഈ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് മി. ചാഴികാട്ടൻ യാതൊരു പരിഭവവുമില്ല. ഒരു ചരിത്രകാരന്റെ പരിചയവും പാണ്ഡിത്യവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്ന് മി. ചാഴികാട്ടൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ ഇതൊന്നും ഇല്ലായിരിക്കും!! തെക്കും-വടക്കും-ഭാഗസമുദായങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ 7-ാം അദ്ധ്യായം 11, 12 ലക്കങ്ങളിൽ ഒരു ചരിത്രകാരന്റെ പരിചയവും പാണ്ഡിത്യവും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ മി. ജോബ് മൌനം അവലംബിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്ന ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ 472 കുടുംബക്കാരെ ക്നാനയിതൊമ്മൻ കൊണ്ടുവന്നു എന്നുള്ളത് ബ. ബണ്ണാർദ്ദച്ചൻ വകത്തുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നതല്ല. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലയാളത്തുനിന്നു ഒരു മത്തായിക്കത്തനാർ സുറിയാനിചെയ്തുകൾ എഴുതി അയച്ചുകൂട്ടത്തിൽ ഇതുമുണ്ട്. ക്നാനയിതൊമ്മന്റെ ഇരുഭാര്യ-അഥവാ വെപ്പാട്ടി-വാദത്തെ പരിശുദ്ധീകരിച്ചു തന്നി സുറിയാനിവാദമായ ഉറാറാവാരം നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ പഴയ യഥാർത്ഥ പരിശുദ്ധിന്റെ ഒരു ഭാഗം അതിലും അടങ്ങിയിരുന്നു. അതാണ് 472 വീടുകാരുടെ കാര്യം. തെക്കും ഭാഗരുടെ "വാടിമനം" എന്ന പാട്ടിലും ഈ നാനൂറിന്റെയും എഴുപത്തിരണ്ടിന്റെയും കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി മുൻ 4-ാം അദ്ധ്യായം 7-ാം ലക്കത്തിൽ ഞാൻ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കാലാന്തരത്തിൽ അതു പരിശുദ്ധീകരിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ് "ഏഴിലുമെഴുപത്തിരണ്ടു കുടി," നാനൂറു ജനം എന്ന വാദം.

21. റവ. ഡോക്ടർ പ്ലാസിഡ് അവർകൾ.

ഇങ്ങനെ മി. കേ. ഇ. ജോബ് അവർകളെ വിമർശിച്ചശേഷം മി. ചാഴികാട്ടൻ റവ. ഡോക്ടർ പ്ലാസിഡ് അവർകളെ നിരൂപണവിഷയമാക്കുന്നു. അവിടെയും ഈ മാർത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെ കമിച്ചുകൂട്ടാൻ മി. ജോസഫിനു സാധിക്കണമല്ല. The Syrian Church of Malabar "മലയാളസുറിയാനികൾ" എന്ന പൊതുപേരായി ബ. പ്ലാസിഡ് എന്നും മി. ജോബ് അവർകളോടുകൂടി 1938-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം Its Catholic Communion "അതിന്റെ

കത്തോലിക്കാ ഐക്യം എന്ന ഉപാധിയിൽ ഒന്നാംപേരുകാരനാൽ വിരചിതമാണ്. അതിന്റെ അവതരിക എഴുതിയിരിക്കുന്നത് റവ. ഫാദർ ഹോരാസ് എന്ന സുബ്രസിദ്ധ ചരിത്രപണ്ഡിതനായ ജെസ്യൂട്ട വൈദികനാണ്. അതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"Many documents referring to the Syro-Maabar Church still lie silent in libraries and archives. The present writer has tried to make some of them speak, not always to the satisfaction of everybody. Men have virtues and defects. History therefore must have bright and dark pages. If all were bright, history would not be history, but aeulogy."

This little work of Fr. Placid also has its bright and dark spots. Let the former enlighten its readers; let the latter reveal the pitfalls of the past, so that we may avoid them in future. Thus history will truly be, according to the definition of the great Roman Orator, MAGISTRA. VITAE 'the teacher of life'

"മലയാളസുറിയാനിസഭയെ അധികരിച്ചുള്ള അനവധി ദേവകൾ ഇനിയും പുസ്തകശാലകളിലും ഗ്രന്ഥരക്ഷാഗാരുക്കളിലും മുകളായി ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതെയുള്ള പ്രകൃതഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ അവയിൽ ചിലതിനെക്കൊണ്ടു സംസാരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതു എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാവരെയും സംതൃപ്തിപ്പെടുത്താവുന്നവിധത്തിലല്ല. മനുഷ്യർ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ഉണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ചരിത്രത്തിനും ഭാസ്യങ്ങളും അന്ധകാരമയങ്ങളുമായ വശങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ തരമില്ല. എല്ലാം ഭാസ്യമാണെങ്കിൽ ചരിത്രം ചരിത്രമേയല്ല, പ്രത്യുത വെറും പ്രശംസാപത്രം മാത്രമായിത്തീരുന്നേ."

"ഫാദർ പ്ലാസിഡിന്റെ ഈ ലഘുതൃതിക്കും ഭിഷ്കിമത്തും തിമിരാവൃതവുമായ സ്ഥാനങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ഇവയിൽ അദ്വൈതപരമായ പാശ്ചാത്യനികന്മാർ പ്രകാശം നൽകട്ടെ. രണ്ടാമത്തേതായ പൂർവ്വഗാമർ നിവർത്തിയ ശ്രദ്ധകൃപയെല്ലെ പൂർണ്ണമാക്കി കാണിക്കട്ടെ. ഭാവിയിൽ നമുക്കു അവയെ പരിവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ ചരിത്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ, മഹാനായ അ റോമൻവാഗ്ദിയുടെ നിർവ്വചനപ്രകാരം, "ജീവിതത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപിക"യായി ഭവിക്കും."

മി. ചാഴികാട്ടൻ 9-ാം പണ്ഡികയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ ടി. ഒ. സി. ഡി. പി. എച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി., ഡി. ടി. എൽ. അവർകൾ 1938-ൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള The Syrian Church of Malabar (മലബാറിലെ സുറിയാനിസഭ) എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകം 4-ാം പാഠത്തിൽ നായി തോമ്മായുടെ പരവിനെയും കന്നനായ നമുക്കായത്തേയും പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്."

"The infant Church of Malabar had to suffer many persecutions until she was re-inforced by a colony of Syrians from abroad, led by a Syrian Christian merchant Thomas Cana and a bishop mar Joseph who landed at Cranganore in 345. The privileges which Thomas Cana obtained from Cheraman Perumal the ruler of Kerala, for Christians, placed them among the highest nobility of the country. The central fact in this seems undisputed, although there may be difference of views regarding dates and persons. About this time, it is believed, two divisions arose among the Malabar Christians, namely of nordists and the other of suddists. The distinction between nordists and suddists is neither religious nor regional but only racial and social"

ഈ ഉദ്ധരണവും മൂലത്തോടു ഒത്തിരിച്ചാൻ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ മി. ചാഴികാടൻ പതിച്ചിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, മൂലത്തിലെ ഒരു കാതലായ ആശയത്തിനു വലുതായ അന്തരം വരത്തക്കവിധം ഒരു ചെറിയ വാക്കു വട്ടുകഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മൂലഗ്രന്ഥകാരന്റെ വാക്കുകളെ ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്താം. മി. ചാഴികാടൻ പരുത്തിയിരിക്കുന്ന ചില്ലറ വ്യത്യാസങ്ങളെ അടിവരയിട്ടും സാരഭൂതമായ വിട്ടുതലിനെ വലിയ അക്ഷരംകൊണ്ടും മാന്യവായനക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുത്താം.

"The infant Church of Malabar had to suffer many persecutions until she was re-inforced by a colony of Syrians from abroad, led by a certain Syrian merchant Thomas Cana and a bishop Mar Joseph, who landed at Cranganore in 345. The privileges which Thomas Cana obtained from Cheraman perumal, ruler of Kerala, for THE Christians placed them among the highest nobility of the country. The central fact in this seems undisputed, although there may be differences of views regarding dates and persons. About this time, it is believed, two divisions arose among the Malabar Christians, nemely of Nordists (Vadakkumbhagam) and the other of Suddists (Thekkumbhagam). The distinction between Nordists and Suddists is neither, religious or regional but only racial and social".

മി. ചാഴികാടന്റെ വിവർത്തനം: "ഇതിന്റെ മലയാളവിവർത്തനം ഏകദേശം ഇപ്രകാരമാണ്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 345-ൽ ഒരു സിറിയൻ വ്യാപാരി ആയ കാനത്താമ്മായുടെയും ഒരു മാർ ജോസഫിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ വിദേശത്തുനിന്നും ഏതാനും സുറിയാനിക്കാർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ

വന്നിറങ്ങി മലങ്കരസഭയെ സംരക്ഷിച്ചു പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതുപരെയും ബാല്യദശയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഈ സഭയ്ക്കു അനവധി വേദത്തെരക്കങ്ങൾ സമീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. കേരളാധിപതിയായിരുന്ന ചേരമാൻപെരുമാളിൽ നിന്നും കാനത്തോമ്മായ്ക്കു ലഭിച്ച പദവികൾ ഹേതുവാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാമൂഹ്യമായി ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന പ്രാവിച്ചു. മേൽവിവരിച്ച സംഗതിയിൽ ആളിലോ തീയതിയിലോ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും ഈ പ്രസ്താവനയിലെ പ്രധാനസംഗതി അവിതർക്കിതമായിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണ്. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ മലങ്കരക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ തെക്കുംഭാഗരെന്നും വടക്കുംഭാഗരെന്നും രണ്ടു വ്യത്യസ്തഘടകങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചു. അവർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മതസംബന്ധമോ, സ്ഥലസംബന്ധമോ ആയുള്ളതല്ല. ജാതീയവും സാമൂഹ്യവും മാത്രമായുള്ളതാണ്. ഇതു് ഏകദേശവിവർത്തനം ആണെന്ന് മി. ചാഴികാടൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിവർത്തനം ഏകദേശമായാലും പദാനുപദമായാലും മൂലത്തിന്റെ ആശയം തന്നെയായിരിക്കണം വിവർത്തനത്തിലും എന്നതു അപരിത്യാജ്യമാണ്. A bishop Mar Joseph എന്നാണ് മൂലത്തിൽ കാണുന്നത്. “ഒരു മാർ ജോസഫിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ” എന്നാണല്ലോ മി. ചാഴികാടന്റെ പരിഭാഷ. മാർ എന്ന ബഹുമാനവാചി മെത്രാന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും പററി ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് മി. ജോസഫ് മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു ഈ മാർ ജോസഫ് ഒരു മെത്രാനാണ് എന്നു അസന്നിഗ്ദ്ധമായി സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. മൂലത്തിൽ bishop എന്നുള്ളതിനെ വിവർത്തനത്തിൽ വിട്ടു കളയാൻ യാതൊരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതു് അത്ര സാരമുള്ളതല്ല. until she was re-inforced എന്നതിനാണല്ലോ മി. ചാഴികാടൻ “സംരക്ഷിച്ചു പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതുപരെയും” എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. Re-inforce എന്നുവെച്ചാൽ “ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുക, പ്രബലീകരിക്കുക” എന്നാണു അർത്ഥം (Apte) “സംരക്ഷിക്കുക” എന്നു ആശയം അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ മി. ജോസഫിന്റെ മനസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ ഒരുഭേദത്തെ വെറുത്തുവെക്കാൻ ഈ ആശയംകൂടെ ഇവിടെ പ്രക്ഷേപിച്ചതാണ്. “ചേരമാൻപെരുമാളിൽ നിന്നും കാനത്തോമ്മായ്ക്കു ലഭിച്ച പദവികൾ ഹേതുവാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാമൂഹ്യമായി ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന പ്രാവിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും “The privileges which Thomas Cana obtained from Cheraman Perumal for the Christians placed them among the highest nobility of the country” എന്നതിന്റെ ആശയം ശരിക്കു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നില്ല; മാത്രമല്ല ആ വാക്യം ഉന്നയിക്കുന്ന ആശയത്തിൽനിന്നും വളരെ ഭിന്നമായ അർത്ഥത്തെയാണ് കറിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ആശയവ്യത്യാസം വരുത്താൻ മി. ചാഴികാടൻ ഒരു ചെറിയ വിദ്യ മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചുള്ളൂ “The” Christians എന്ന് ബ. വ്ളാസിഡ്കൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളതേ The എന്ന-Definite Article എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്ന— ‘മുതലുള്ളതു്’ എടുത്തു ചുട്ടുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ

“the” എന്ന ഈ ചെറുശബ്ദത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം സാന്നിദ്ധ്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ വരുന്നതന്നെ അശയപ്രയോഗം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാകരണം നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ Theയെ വിട്ടുകളഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി “ക്രിസ്ത്യാനികൾ സമുദ്രമായി ഏറ്റം ഒന്നുനൂറ്റാണ്ടായി പ്രാപിച്ചു” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ മി. ചാഴികാടൻ സാധിച്ചു. “ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്നു പൊതുവായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ കേരളീയരായ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളെയും വന്നവരായ വിദേശക്രിസ്ത്യാനികളെയും ആ സംജ്ഞാപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സൗകര്യംകിട്ടി. ഇങ്ങനെ “ക്നാനത്തോമ്മായിക്കും അന്നുമായികൾക്കും ചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും ലഭിച്ചിരുന്ന പദവികൾ ഹേതുവാൽ ഇവിടത്തെ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തോമ്മായോടുകൂടെ വന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളോടൊപ്പം ഉയർന്നസാമൂഹ്യസ്ഥിതിയും നിലയും ലഭിച്ചിരുന്നു” എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ 136-ാം വശത്തു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ സാധൂകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണിക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ കേരളീയരായ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ “വീരരാഘവപ്പട്ടയവും സ്വാൺരവിഗുഹ- സബരീശോപട്ടയവും മുഖേന മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽക്കു ഉൽകൃഷ്ടകലങ്ങൾ അയ്യി ഗണിക്കപ്പെട്ടും ഉയർന്ന സാമൂഹ്യനിലയും സ്ഥിതിയും പ്രാപിച്ചിരുന്നിരുന്നു. The privileges which Thomas Cana obtained for the Christians എന്ന് ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം “കാനത്തോമ്മാ (തന്റെ അനുചരന്മാരായിവന്ന) ‘ആ’ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി വാങ്ങിച്ച പദവികൾ” എന്നു മാത്രമാണ്. ഇവിടെ the എന്ന Definite Article ക്രിസ്ത്യാനികളെ- Christians എന്നപദത്തെ- പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. അതായതു് a colony of Syrians- സുറിയാനികളുടെ സംഘം- എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആ ക്രിസ്ത്യാനികളെ മാത്രമത്രെ അതു വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ക്നാനായോമ്മായിക്കു സിദ്ധിച്ച ചെപ്പേടും പദവികളും മൂലം അയാളെയും കൂടെവന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയും placed among the highest nobility of the country- കേരളത്തിലെ ഉൽകൃഷ്ടകലങ്ങളോടും- തന്മൂലം മേൽക്കൂലങ്ങളായ ബ്രാഹ്മണാദികൾക്കു സമുദാസമന്മാരായിരുന്ന നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളോടും- ഒപ്പമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും അവരുമായി പേഴ്സയിൽ ഏല്പടുന്നതിനും തക്ക നില പ്രാപിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. ഇങ്ങനെ മി. ചാഴികാടന്റെ ഉദ്യുതത്തിലെ ഒരു ചെറുതെറ്റുമൂലം അശയത്തിൽ എത്ര വലുതായ ഭേദമാണ് അയാൾ വരുത്തിക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അയാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ ഉദ്ദേശത്തെ പൊന്തിച്ചുകാണിക്കുവാൻ ഈ ചെറിയ theയെ വിട്ടുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞു.

ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ മി. ചാഴികാടൻ ഒരു ഒന്നാംതരം സർട്ടിഫിക്കേറ്റും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതു ഇങ്ങനെയാണു്: “മലങ്കരസഭാ സംബന്ധമായി അനേകം രേഖകളുള്ളതിൽ ഏതാനും ചായിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥകാരൻ” എന്നു മാത്രം തന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികകത്തായ ബ. ഹേ

വാസ് അച്ചൻ കണ്ണു. ജേ. അവർകളിൽനിന്നും അഭിപ്രായം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ." മി. ചാഴികാടൻ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരണവിഹിതമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് "The present writer has tried to make some of them (the many documents referring to the Syro-Malabar Church still lying silent in libraries and archives) speak" "പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരൻ അവയിൽ - മലയാള സുറിയാനിസഭയെ അധികരിച്ചുള്ള അനവധി രേഖകൾ പുസ്തകശാലകളിലും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിലും മുകളടയ്ക്കി ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയിൽ - ചിലതിനെക്കൊണ്ടു സംസാരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്" എന്നതിന്റെ വിവർത്തനമായിരിക്കുമല്ലോ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇവിടെ ബ. ഫേരാസച്ചൻ ബ. പ്ലാസിഡച്ചനെ പ്രശംസിച്ചു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആ പ്രസ്താവനയെ അതിനുനേരെ വിപരീതമായ അർത്ഥം ധരിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ മിസ്റ്റർ ചാഴികാടൻ ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ ഒരു ചരിത്രകാരൻ എന്നും മറ്റുമുള്ള വിവിധനിലകളിൽ കേരളജനതാമലേ-ജാതിമത ഭേദമെന്നിയേ-സമാർജ്ജിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കീർത്തിയാവളുത്തെ അല്പമെങ്കിലും തമോമയമോ മലിമസമോ ആക്ഷവാർസാധിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള 'കണ്ണുകടി' കൊണ്ടു പ്രയോഗിച്ച ഒരു വിദ്യയല്ലയോ ഇത് എന്നു സംശയിക്കാൻ വകയുണ്ട്. ബ. ഫേരാസച്ചൻ അവർകൾ ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന - മി. ചാഴികാടന്റെ ഭാഷയിൽ പറയുന്നതായാൽ - സർട്ടിഫിക്കേറ്റ് അട്ടേഹത്തിന്റെ യശസ്വത്വീകയുടെ വൃദ്ധിക്കുമാത്രമേ ഫേതുഭൂതമാകുന്നുള്ളൂ എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ബ. ഫേരാസച്ചൻ തുടൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ മുകളിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതിനാൽ ഞാൻ കൂടുതലൊന്നും പറയുന്നില്ല.

22. "കുന്ദാൻതോമ്മായിക്കും അന്നയായികൾക്കും ചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും ലഭിച്ചിരുന്ന പദവികൾ ഫേതുവാൽ ഇവിടത്തെ നാട്ടുകൃത്രിയന്മാർക്കും തോമ്മായുടെകൂടെവന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളോടൊപ്പം ഉയർന്ന സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയും നിലയും ലഭിച്ചിരുന്നു" എന്ന പ്രസ്താവനയ്ക്കു താങ്ങായി ഡോക്ടർ പ്ലാസിഡനെ നിറുത്താൻ മി. ചാഴികാടൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റേതല്ലെന്നു മി. കേ. ഇ. ജോബ് അവർകളെയും അറിവുള്ള ഒരു ഭരണാധിപി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. മേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന മി. ചാഴികാടന്റെ വാക്യത്തോടുകൂടി അയാൾ പറയുന്നു: "ഈ സംഗതികളേപ്പറ്റി "കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തുമതം" എന്ന ഗ്രന്ഥം 21-ാം പുറത്ത് മി. കേ. ഇ. ജോബ് എം. എ. എൽ. ടി. ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "കുന്ദായിത്തോമ്മന്റെയും അന്നയായികളുടെയും കേരളപ്രവേശത്തെയും അവർ ചെയ്തപ്പോൾ പദവികളും കിട്ടിയതിനേയുംപറ്റി കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇന്നും ബഹുമാനപൂർവ്വമായിട്ടല്ലാതെ പറയാറില്ല..... പാശ്ചാത്യതീരത്തു വസിച്ചിരുന്ന മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു രാജകീയ സംരക്ഷണം കൂടുതലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാലും, ചോഴമണ്ഡലത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അവിടത്തെ നാട്ടു

വാഴികൾ കഠിനമായി ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നതിനാലും അനേകമാളുകൾ പശ്ചിമതീരത്തേക്കു പ്രയാണം ചെയ്തിരുന്നതായി നാട്ടുകൃത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഐതിഹ്യമുണ്ടായിരുന്നതായി ഗോപായ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ നാട്ടുകൃത്യാനികളാകട്ടെ നാട്ടുവാഴികളുടെ സവിശേഷമായ ബഹുമാനത്തിനും ആദരവിനും പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നതായും അവർ രാജസമാനസ്ഥനെന്നും സംരക്ഷണം കിട്ടിയിരുന്നതായും കാണുന്നു. ആയതു മൂലം വിദേശ വ്യാപാരികളായ കൃത്യാനികൾ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ വരുന്ന അവസരത്തിൽ കേരളീയ കൃത്യാനികൾ അവരെ ആദരവോടുകൂടി സ്വീകരിക്കു പതിവായിരുന്നു. മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ വാദത്തിനു ഒരു അനുകൂല സാക്ഷിയായി ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്ന മി. ജോബിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനകൾ വാസ്തവത്തിൽ പ്രതികൂലമാണ്. മി. ജോബ് പറയുന്നത്. ഈ നാട്ടുകൃത്യാനികൾ- ക്നായിതോമ്മായുടെ വരവിനുമുമ്പുള്ള നാട്ടുകൃത്യാനികളേപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്- നാട്ടുവാഴികളുടെ സവിശേഷമായ ബഹുമാനത്തിനും ആദരവിനും പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നെന്നും അവർ രാജസംരക്ഷണം ധാരാളം സിദ്ധിച്ചിരുന്നെന്നും അണല്ലെ. ക്നായിതോമ്മന്റെ വരവിനുമുമ്പുള്ള കൃത്യാനികളെ കേരളരാജാക്കന്മാർ ആദരണീയരും ബഹുമാന്യരും ആയി ഗണിച്ച് അവർ സംരക്ഷണം നൽകിയിരുന്നു എന്നുള്ള ആശയം തന്നെയാണ് അവർ ചെയ്തപ്പോൾ പദവികളും നൽകി എന്ന പ്രസ്താവനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ മുന്പേതന്നെ ഒന്നു തൃനിലയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന നാട്ടുകൃത്യാനികളോടു വിന്നീടുവന്ന വിദേശകൃത്യാനികൾ ചെയ്തപ്പോൾ ലബ്ധിമൂലം സമന്മാരായി ഭവിച്ചതിനാൽ, നാട്ടുകൃത്യാനികൾ അവരോടു ആദരപൂർവ്വം പെരുമാറി. മാത്രമല്ല, ഇവർ രണ്ടുകൂടും പരസ്പരവേഴ്ചകളാൽ ഒന്നായി രീന്തുകൊണ്ടു് മലയാളത്തെ കൃത്യാനികളുടെ ശക്തിയും പ്രാബല്യവും പുഷ്പാപരി പദ്ധിതമായി എന്നതിനു സംശയമില്ല.

23. പരേതനായ

നി. വ. ദി. ശ്രീ. നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ.

ബ. ബണ്ണാർദച്ചൻ, ബ. പ്ലാസിഡച്ചൻ, മി. കേ. ഇ. ജോബ് ഇവ രേക്കുറിച്ചു മി. ചാഴികാടൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരൂപണത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ സാമാന്യം ഭിഷ്മമായി ഞാൻ വിമർശനം ചെയ്തത്. മി. ചാഴികാടൻ 217-ാം വരെയു് “ഈവക പരമാർത്ഥങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞും ഇരുന്ന ബ. ബണ്ണാർദ അച്ചൻ 1916-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള “മാതേന്താമാക്രി സ്തൃാനികൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്നാനായക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം അവാസ്തവപ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്” എന്നു പറഞ്ഞാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നെററായ കുറാരോപണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇവിടെപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന “ഈവക പരമാർത്ഥങ്ങൾ” എന്തെല്ലാമാണു് എന്ന ഒരു ചർച്ച ഇനി അവശ്യമായിരിക്കുന്നു. 214 അദ്ധ്യായം മുതൽ 217 വരെയുള്ള പുറപ്പെടുവിപ്പാണു് ഈ പരമാർത്ഥങ്ങൾ കിടക്കുന്നതു്. അവ ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു:

“1896-ൽ Quae Rei Sacrae എന്ന തുടങ്ങുന്ന തിരുവെഴുത്തു മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരെ തൃശൂർ, എർണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി എന്ന മൂന്നു വികാരിയാത്തുകളായി തിരിച്ചു മൂന്നു നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ നിയമിച്ചു. “മലങ്കര കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ” എന്നായിരുന്നു മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരെ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. ബിഷപ്പു ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞിന്റെ ഭരണാന്ത്യത്തോടുകൂടി ഈ പേരിനെ ഒന്നു മാറ്റുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചു. കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ എന്നതിനുപകരം “മലങ്കര” സുറിയാനിക്കാർ എന്നു ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നു അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരു അലോചന നടന്നു. ഈ അലോചന ഉണ്ടായതായി മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാർക്കു അറിവു കിട്ടി. അതിൽ മലയാളത്തെ ജനങ്ങൾ ക്ഷുഭിതരായി. മലയാള സുറിയാനിക്കാർ “പത്രമോനി”യായി ലഭിച്ചിരുന്ന “കൽദായ” എന്ന അവകാശത്തെ എടുത്തുകളയുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു മലങ്കരയിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിന്നു ജനങ്ങളെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നതായി ഒരു പുസ്തകം നിയമിതിക്കൽ മാണിയപ്പൻ മുൻപനായിനിന്നു 1896 ആഗസ്റ്റ് മാസം 30-നു അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ പുസ്തകം വടക്കുംഭാഗത്തെ തന്നതായി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ പേർ “നസ്രാണി സമുദായ ഗുണകാംക്ഷികളായ- ഉത്തരദേശവൈദിക ലൗകികയോഗം” എന്നായിരുന്നു. ഉത്തരദേശ എന്നുള്ളതു വടക്കുംഭാഗം എന്നുള്ളതിന്നു അർത്ഥത്തെ പ്രയോഗമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഒരുഭാഗം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തു ശീമയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയിരുന്ന കാർളോസ് ലവിഞ്ഞുമെത്രാനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണദൃഷ്ടിയിലേയും പറ്റി ധാരാളം വിവരിച്ചശേഷം ഇപ്രകാരം തുടരുന്നു. “കോട്ടയം വികാരിയത്തിന്റെ അതൃപ്തികകത്തുതന്നെയും പലയിടങ്ങളിലായി കൽദായരക്കത്തിന്റെ പൂണ്ണവീഴ്ചയോടും പൂർവ്വശ്രേഷ്ഠതയോടുകൂടി കെടാദീപസമാനം ഏറ്റവും പൂർവ്വമായുള്ള കൽദായജനം നിവസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവർ അന്യവിചാരമന്താൽ തങ്ങളുടെ ജാതിമഹത്വവും രക്തവീഴ്ചയും കുറയുന്നതിന്നോ മിശ്രപ്പെടുന്നതിന്നോ കേവലം അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നും അറിയുന്നു. ശ്രേഷ്ഠത്വമുള്ള ഈ ജനം ധാരണയില്ലാത്തകാലം മുതൽക്കു തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെയും പള്ളിയുടെയും ഏകമഹത്വവും മാന്യതയോടുകൂടി വഴിയായി തങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാ ഊമുറിയാതെ തങ്ങളാൽ കാക്കപ്പെട്ടവരെന്നതും തന്നിമിത്തം മഹാമാരായ പല ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളാലും കീർത്തിപെട്ട ശാസ്ത്രികളാലും ഉന്നതവിധത്തിൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടും കീർത്തിപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്ന “കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ” എന്ന നാമവും റീത്തും ഒന്നുകെ കൈവിട്ടു പരദേശത്തു നിന്നും വന്ന ഉത്തമ ജാതി എന്നുള്ളതിനെ അശേഷം ഖണ്ഡിച്ചുനീക്കുന്ന “മലയാളസുറിയാനിക്കാർ” എന്നായി ഇപ്പോൾ നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നൂതനവും ധാസ്യകരവുമായ പേരിനെ ധരിക്കുന്നതിന്നും തന്നിമിത്തം ശ്രേഷ്ഠത്വമുള്ള തങ്ങളുടെ ജാതി നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും അവരില്ലാത്ത കൽദായരക്കവീഴ്ച നമ്മതിക്കയോ അനുവദിക്കയോ ചെയ്തയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. മലയാളത്തെ നസ്രാണികൾ കൽദായ സുറിയാനികൾക്കു വംശത്തിലും റീത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവരെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കെ അതിനെ

അശേഷം മരിച്ചുപോയ സുറിയാനിക്കാരെ അക്കിത്തിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നതു എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായ അവർ ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുകയല്ല. തങ്ങൾ മലയാള സുറിയാനിക്കാരെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെ ജന്മദേശമായ ബാബേലിനോടും തങ്ങളുടെ സ്വപ്നജന്മമായ കൽദായക്കാരോടും പിന്നെ എന്തൊരു സംബന്ധമാണുണ്ടാകുന്നതു. തങ്ങൾ ഗോത്രപിതാവായ അബ്രാഹത്തിന്റെ ജന്മദേശികളായ കൽദായക്കാരെ സന്തതികളെന്നും പോകരുത്കിതാവായ ഈശോമിശിഹായാലും തന്റെ പരിശുദ്ധ ജനനിയായ കന്യാസ്ത്രീ മറിയത്തിനാലും തന്റെ പന്ത്രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരായും ജന്മഭാഷയായി സംസാരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന കൽദായ സുറിയാനിയെ തങ്ങളുടെ റിത്തുഭാഷ എന്ന മഹത്വത്തെ ജസ്പീത്തരുടെ അത്യാഗ്രഹത്തിനും അതിനനുക്രമികളായി ചേർന്നില്ലെന്ന വൈദികരുടെ ദ്രോഹാഗ്രഹത്തിനും പുജിച്ചുകൊണ്ടു മലയാള സുറിയാനിക്കാരെ നൂതനവും അസംബന്ധവുമായ ഹാസ്യനാമത്തിനു തങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതു ഈ ജനങ്ങൾക്കെങ്കിലും സങ്കടത്തെ ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കുമോ?

“ഈ ഉദ്ധരണിയിലുള്ള പുസ്തകം അതിന്റെ ചേരിൽനിന്നു തന്നെ നസ്രാണി സമുദായ ഗുണകാംക്ഷികളായ ഉത്തരദേശവൈദിക ലൗകികയോഗം ഒന്നാകെ യോജിച്ചു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. ഉത്തരദേശ വൈദിക ലൗകികയോഗം എന്നാൽ അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വടക്കുംഭാഗരായ എല്ലാ വൈദികരും അർദ്ധായക്കാരുംകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു എന്നാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ആശയങ്ങൾക്കു ഇന്നുവരെ ഒരു പ്രതിഷേധസ്വരം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. ഈ പുസ്തകം കാർളോസു ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെയും ജസ്പീത്തരുടെയും ഭരണത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു തെക്കുംഭാഗരോടുള്ള ഒരു ആഹ്വാനംകൂടിയിരിക്കുന്നു. അവരെ സ്വപക്ഷത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു പരമാർത്ഥം സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യവുമായിരുന്നതിനാലും വിദേശീയ ശത്രുവിനെ എതിർക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ അയൽവാസികളോടു ഐക്യമതം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച് മേൽ ഉദ്ധരിച്ചഭാഗങ്ങൾ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തതാണ്. മേൽചേർത്തിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗഭാഗത്തിൽ നിന്നും താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ സുവിദഗ്ദ്ധമാകുന്നുണ്ട്.

“(1) തെക്കുംഭാഗർ കൽദായ രക്തത്തിന്റെ പുണ്യവീര്യത്തോടും പുച്ഛശ്രേഷ്ഠതയോടുംകൂടി ഒരു നിത്യദീപമായി മലയാളത്തു പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമാണ്.

(2) അവർ അവരുടെ സമുദായത്തിനുപുറത്തു വിവാഹത്തിൽ ഏല്പാതെ അവരുടെ സുറിയാനികൾക്കു കല്പിച്ചില്ലാതെ അതിന്റെ പുണ്യകൽദായ വീര്യത്തോടുകൂടി സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു.

(3) അവർ അവരുടെ ജാതിമഹത്വവും പ്രതാപവും അഭംഗമായും സ്ഥായിയായും സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു.

(4) യേശുക്രിസ്തുവിൽനിന്നും പന്ത്രണ്ടു ശതാബ്ദത്തിൽനിന്നും നേരിട്ടു സ്വീകരിച്ച ക്രിസ്തീയമതം അവർ അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെയും തുടർച്ച

യായും ഇടമുറിയാതെയും സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു.

(5) അവരുടെ ജാതിയുടെ മഹത്വം മഹാത്മാവായ പല ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളാലും കീർത്തിപ്പെട്ട ശാസ്ത്രികളാലും സൂതികളെപ്പട്ടും കീർത്തിക്കപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നതാകുന്നു.

(6) അവരുടെ പൂർവ്വന്മാർ അബ്രാഹത്തിന്റെ സന്തതികളായ ഇസ്രായേൽ വാശജരും, അവരുടെ ഭാഷ യേശുവിശിദ്ധായും പരിശുദ്ധ കന്യാസ്രീ മറിയവും ശ്രീഹന്മാരും സംസാരിച്ചിരുന്നതുമാണ്. ആ ഭാഷ തന്നെ അവർ മലയാളത്തുകൊണ്ടുവന്നു വേദഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു."

"ഇവക പരമത്മങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞുമിരുന്ന ബ. ബണ്ണാർഭട്ടൻ..... ക്നാനായക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം അവാസ്തവപ്രസ്താവങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്."

24. ആദ്യന്തര തെളിവുകൾ ടി. രേഖയുടെ കർത്താവു മാണിയച്ചനാണ് എന്നവാദത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നില്ല.

മേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന- മി. ചാഴികാടന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നുള്ള സാമാന്യം ദീപ്തമായ ഉദ്ധ്യതയെയും അതിനെന്നും മി. ചാഴികാടൻ എടുത്തിരിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങളേയും പറ്റി ഞാൻ അവധാനപൂർവ്വവും അവ ഗാഢവുമായി പശ്ചാലോചിച്ചതിൽ അതിന്റെ-ഉദ്ധ്യതം എടുത്തിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ- അകൃത്രിമതയേപ്പറ്റി ഇനിക്കു ബലമായ സംശയം തോന്നുന്നു. സംശയത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ കാരണം, വടക്കുംഭാഗ സമുദായത്തിന്റെ ജീവനാഡിയായി വർത്തിച്ചിരുന്ന വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീമാനായ നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ-മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണി സമുദായത്തിന്റെ ആ വിരസന്താനം- ആ സമുദായത്തിന്റെ ശ്രേയോഭിപ്രദപിടുകൾക്കായി ഉററുശ്രമിച്ച്, അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ നിസ്തലകീർത്തിയാവട്ടെ കളങ്കപക്ഷിലമാക്കാൻ മുതിർ ശത്രുവർത്തിനെതരായി ധീരധീരം പോരാടി വിരസ്താപമടഞ്ഞ ആ വടക്കുംഭാഗ സമുദായസന്യാധിപൻ-താൻ ഏതു ആദർശലബ്ധിക്കായി തന്റെ സാമുദായികവും ചരിത്രപരവുമായ സേവനത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ഗവേഷണ പര്യേഷണങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവോ ആ ആദർശത്തിൽനിന്നു തുലോം വ്യതിചലിച്ചും തന്റെ ബലവൈരികൾക്കു ഇത്ര നികൃഷ്ടമായി അടിപ്പെട്ടും ഇങ്ങനെ ഒരു തീരാക്കുളങ്കം സ്വസമുദായത്തിനു വരുത്തിവെച്ചു എന്ന് സ്വപ്നേപി വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മേൽകാണിച്ച ഉദ്ധ്യതം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഗ്രന്ഥം മാണിയച്ചൻ മുമ്പനായോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവോടും സമ്മതത്തോടും കൂടിയോ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം വടക്കുംഭാഗ സമുദായത്തെ ശത്രുഹസ്തങ്ങളിൽ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു എന്നും, ചരിത്രപരമായി, പ്രത്യേകിച്ച് കേരളനസ്രാണികളുടെ ചരിത്ര സംബന്ധമായി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതായി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന പാണ്ഡിത്യം വെറും പുജ്യമായിരുന്നെന്നും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈദശമായ ഒരു

മഹാപരാധം ചെയ്യത്തക്ക ദൈരാന്യമോ പാണ്ഡിത്യരാഹിത്യമോ അദ്ദേഹത്തിൽ കടിക്കാണ്ടിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുപക്ഷക്കാർ പോലും സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായില്ല. റവ. ഫാദർ പീറ്റർ വടശ്ശേരി 1929-ൽ Rev. Fr. Hosten on the Feast of St. Thomas എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകം അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുനാളിനേപ്പറ്റി തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള ഐതിഹ്യം എന്താണ് എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം ടി. സമുദായത്തിലെ കത്തോലിക്കാ മതവിഭാഗക്കാരായ കോട്ടയം രൂപതയിലെ വൈദികരോടു ചോദിച്ചതിന് 'തെക്കുംഭാഗസമുദായം മുഴുവന്റെയും പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ അവരിൽ പ്രമാണികളുമായി ആലോചിച്ച ശേഷം മലയിൽ ബ. യാക്കോബ് അച്ചൻ 24-11-28 എന്ന തീയതി വച്ച് ഒൻപതുതൂലും മറുപടി കൊടുത്തു. അതിൽ ഒരുഭാഗത്തു (P. 37.) നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചനേപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"Rev. Fr. Nidiry, a man of great talents and learning and appreciated by all alike, spent a good deal of his time and energy in the study of early Syrians, historical events and records, he had thus collected a large amount of materials by way of original records and new historical facts".

"ബ. നിധിയിരിക്കലച്ചൻ അഗാധബുദ്ധിമാനും പണ്ഡിതനും എല്ലാവരാരും ഒരുപോലെ മതിക്കപ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ സമയത്തിന്റെയും മേധാശക്തിയുടെയും ഒരു വലിയ ഭാഗം പുരാതന സുറിയാനിക്കാരേയും ചരിത്രസംഭവങ്ങളേയും ലേഖകളേയും പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം മൗലലേഖകളായും ചരിത്രപരങ്ങളായ അഭിനവതന്ത്രങ്ങളായും ധാരാളം വകകളെ സമാജ്ജിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു." മതിപ്രഭാവപ്രകാശത്തിൽ അദ്വിതീയനും അഗാധപണ്ഡിതനും സർവ്വജനസംപൂജ്യനുമായ വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ മാണിയച്ചൻ രചിച്ചതായി ടി. ചാമിക്കാടൻ എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ മേൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉദ്യുതമുണ്ടകിൽ ആ കൃതി ഒരു വെറും കൃത്രിമരേഖയാണെന്നു പറയാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. എന്റെ ഈ സംശയത്തിന്റെ ഒരു കാരണം അതിലെ ആശയങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഭാഷാ രീതിയുമാണ്. അതിലെ ആശയങ്ങൾ ചരിത്രപസ്തുതകൾക്കു വിരുദ്ധമാണ്. മാണിയച്ചൻ ചരിത്രപണ്ഡിതനും പർയ്യേഷകനുമായിരുന്നത് തെക്കുംഭാഗർ പോലും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. "കോട്ടയം വികാരിയാത്തിന്റെ അതൃത്തിക്കകത്തുതന്നെയും, പലയിടങ്ങളിലായി കൽദായരക്കത്തിന്റെ പൂർണ്ണവീര്യത്തോടും പൂർവ്വശ്രേഷ്ഠതയോടുംകൂടിക്കെടാദീപസമാനം ഏറ്റവും പൂർവ്വമായ കൽദായ ജനം വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവർ അന്യവിവാഹത്താൽ തങ്ങളുടെ ജാതിമഹത്വവും രക്കുവീര്യവും കുറിയുന്നതിനോ മിശ്രപ്പെടുന്നതിനോ കേവലം അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നും അറിയുന്നു." എന്ന പ്രസ്താവം ചരിത്രത്തിനു തീക്കു വിരുദ്ധം

മാണ്. ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ കൂടെ വന്നവരായ പോർച്ചുഗീസുകാരനുമായ
 ത്തിൽ പെട്ട 400 കലീന കുടുംബക്കാർ ഇവിടത്തെ ഉൽകൃഷ്ടകലജാത
 രായ നസ്രാണികളോടും, വന്നവരിൽ കലഹിനരായ ബാക്കി 72 കുടുംബ
 കാർ ഇവിടത്തെ കലഹിന- വയ്പ്പെടുത്ത-രോടും കൂടി വിവാഹ
 ബന്ധത്തിൽ ഏല്പിട്ടു മിശ്രമായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗം എന്ന പ
 ണ്യപ്പെടുന്നവർ പോലും ടി. 72 കുടുംബം മുഴുവന്റെയും സന്തതികളല്ല;
 പ്രത്യുത അവയിൽ ഏതാനും- ഏഴ്-കുടുംബക്കാരുടെ മാത്രം അനന്തരഗാ
 മികളാണ്. ഈ ലഘുക്രിയയുടെ ഒടുവിൽ ഞാൻ നൽകാൻ പോകുന്ന
 തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും ആ വസ്തുതകൾ കൂടുതൽ വ്യ
 ക്തമാകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ക്നായിത്തൊമ്മനും കൂട്ടരും കൽദായ
 ജനതയെന്ന ആയിരുന്നു എന്നു സമൂഹിച്ചാലും അവരിൽ പെട്ട കലീന
 കലഹിനന്മാരൊക്കെയും നാട്ടിലെ കലീനകലഹിനന്മാരുമായി വേഴ്ത്തിയിൽ
 പെട്ടു സങ്കരിച്ചുപോയി. തെക്കും- വടക്കും- ഭാഗസമുദായങ്ങളുടെ
 ഉല്പത്തിക്കു മേന്മയായി ക്നായിത്തൊമ്മനായുടെ 'വെപ്പാട്ടിവാദം' രേഖ
 പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഗോവെയായതെന്നും ടി തൊമ്മനായുടെ ധർമ്മദാസ
 നാനങ്ങളായ തെക്കുംഭാഗം നാട്ടുകൃഷ്ണാനികളുമായി വിവാഹം ചെയ്തു
 മിശ്രപ്പെട്ടുപോയി എന്നു തെളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ "കൽ
 ദായരക്കുത്തിന്റെ പൂർണ്ണവീഴ്ത്തോടും പൂർണ്ണശ്രേഷ്ഠതയോടും കൂടിയ പൂർ
 കൽദായജനം" ഇന്നു മലയാളത്തിൽ ഇല്ല. അപ്രകാരംതന്നെ "അന്യ
 വിവാഹത്താൽ ജാതിമോചനവും രക്ഷവീഴ്ചയും കുറയുന്നതിനോ മിശ്ര
 പെടുന്നതിനോ" ഇടയാകാത്ത ഒരു ക്രൈസ്തവജനസഞ്ചയവും ഇന്നു മല
 കരെ ഇല്ല. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ ഇരുഭാഗത്തിലും പെട്ട ആളു
 കൾ നായർ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതായി മോൺസ്സൊറോ
 എന്ന ഈശോസഭാ വൈദികൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹം
 പറയുന്നത് ഈ മിശ്രവിവാഹം നിമിത്തം അന്നത്തെ കർക്കശമായ സമുദാ
 യാചാരപ്രകാരം ആരും അവർക്കു ഭ്രഷ്ടോ അശുദ്ധിയോ കല്പിക്കുന്നില്ലെന്നും,
 തന്നിമിത്തം ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ ഇരുഭാജ്യമാരും നായർ സ്ത്രീകൾ എ
 കിലും ആയിരുന്നിരിക്കണം എന്നു മത്ര. (റവ. ഡോക്ടർ പ്ലാസിഡ്
 1934-ലെ കേരളകത്തോലിക്കാഡയറിയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും)
 ഇതിനും പുറമേ തെക്കുംഭാഗം പോർട്ടുഗീസുകാരുമായി ഏല്പിട്ട ബാ
 സ്തവം നിമിത്തം അവരുടെ രക്തം വളരെ ഭക്ഷിക്കയും മിശ്രപ്പെടുകയും
 ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവരാണ് ഇപ്പോൾ രക്തശുദ്ധിയേയും കലപ്പില്ലായ്മയേയും
 പറ്റി ചൊണ്ണുകയും പറയുന്നത്!!! നേരേമരിച്ച് മിശ്രതയുടേയും സങ്ക
 രതത്തിന്റെയും ലക്ഷണങ്ങൾ ഇത്രയധികം തികഞ്ഞതായ മറ്റൊരു
 ജാതി ഈ മലയാളകരയിലാകട്ടെ ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരിടത്തെയെങ്കിലും
 കട്ടെ കാണുകയില്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ആകയാൽ മി. ചാ
 മികാടൻ നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് "ക്നായരായ
 കാർ മലയാളത്തെ ദ്രാവിഡവർഗ്ഗക്കാരിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടവരാണെന്നു
 പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാം" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശരിയല്ല. ഇതു മൂന്നാം
 അദ്ധ്യായം 10-ാം ലക്കത്തിൽ പ്രമാണസമിതി ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

എന്നാൽ അവരിൽ ഇതരവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നുള്ള വ്യത്യസ്തതയെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ദൃശ്യമാകുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ല. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ആകട്ടെ അവർ ഒരു സങ്കീർണ്ണജാതിയാണെന്ന് ഉച്ചൈസ്കരം വിളിച്ചറിയിക്കത്തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

ഈ ദൂരവ്യത്യാസങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്ന് അവരുടെ നിറമാകുന്നു എന്നത്രെയാദം. തെക്കുംഭാഗർ അവരുടെ പക്കത്തുലിചാദത്തിന്റെ തെളിവായി ഇതു ഏടുത്തുകാണിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഉപരി നാലാം അദ്ധ്യായം അഞ്ചാം ലക്കത്തിൽ കയ്യൻപാറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇന്നും ചില തെക്കുംഭാഗരിൽ കാണുന്ന നിറം അവരുടെ ഉല്പത്തിയിൽ വിഭേദികളുമായുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ പൊറും തൊലിയുടെ നിറംകൊണ്ട് അവർ മാത്രം പ്രത്യേകമായ ഒരു വിഭേദബന്ധത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ അന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ അവരിൽ തൊലി വെളുത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ മലയാളത്തേ മൗരോജാണസ്രാണികളിലും മാറ്റു വിവിധ ജാതി ഹിന്ദുക്കളിലും, പ്രത്യേകിച്ചു സവണ്ണരിലും, ഈ നിറഭേദം ധാരാളം ദൃശ്യമാകുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല, കറുവന്മാരും ഇരുനിറക്കാരുമൊക്കെ കേരളത്തിലെ ഇതര ജാതികളിലേപ്പോലെതന്നെ തെക്കുംഭാഗരിലും ബഹുലമാണ്. അതിനാലാണ് ഈ ലക്ഷണംമാത്രം തെക്കുംഭാഗരുടെ വിഭേദോല്പത്തിബന്ധത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇതരന്മാരിൽ കേവലം വിരളവും ഇവരിൽ ബഹുലവുമായിരിക്കുന്ന ഏതാനും മാറ്റുലക്ഷണങ്ങൾ കൂടെയുണ്ട്. 'പൂച്ചക്കണ്ണു', ചെമ്പൻ മീശ' ആദിയായവയെയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 'നിറവും ചെമ്പൻമീശ'യും തങ്ങൾക്കാണുള്ളതെന്നും അതു പരദേശോല്പത്തിയുടെ ചിഹ്നമാണ് എന്നും തെക്കുംഭാഗർ പറയുന്നതായി കയ്യൻപാറ്റി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പറയുന്ന നിറം കണ്ണിന്റെ നിറഭേദമാണെങ്കിൽ, അഥവാ പൂച്ചക്കണ്ണാണെങ്കിൽ, അതിനേപ്പറ്റി ഒരു തർക്കമില്ലതന്നെ. ഇവ പല തലമുറകളായി, പൈതുവിതാമഹമായി ഇവരിൽ പലരിലും ദൃശ്യമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയാകട്ടെ പൈതൃകഗുണ സംക്രമണനിയമ പരിധിയിൽ പെടുന്നവയാണ് എന്നും നാം അനുസ്മരിക്കണം. The Family Doctor "കടുംബക്കുടുംബവൃന്ദം" എന്ന അംഗ്ലേയഭാഷജഗ്രന്ഥത്തിൽ Heredity "പൈതൃകഗുണസംക്രമണം" എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"Although the laws of inheritance are not clear as regards many diseases, it is certain that the method is not haphazard. Mendel, an Austrian monk, showed that some of the characteristics which are passed on to progeny are what he called dominant, and appear in hybrids, while others are recessive and, although not evident in hybrids become so in their progeny among which quite definite

proportions can be predicted to possess the dominant or recessive character. This he demonstrated in peas, and it has been found true for other plants and animals, and in HUMAN BEINGS with regard to such characters as the COLOUR of the EYES and HAIR." (Capitals mine.)

ഈ ഉദ്ധരണത്തിന്റെ സാരം ഇതാണ്: പല രോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും പഠകയാണെങ്കിൽ, അവ സന്താനത്തിലേക്കു സംക്രമണം ചെയ്യുന്നതിന്റെ നിയമങ്ങൾ വ്യക്തമായിട്ടില്ല. എന്നുവരികിലും അവയുടെ പ്രവർത്തനപദ്ധതി വെറും യുക്തിവിമുഖമാണ്. സന്താനത്തിലേക്കു സംക്രമണം ചെയ്യുന്ന ഗുണങ്ങളിൽ ചിലതു പ്രബലങ്ങൾ ആകുന്നു. അവ സങ്കീർണ്ണജാതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. മറ്റുചിലതാകട്ടെ പ്രചമനങ്ങൾ അല്ല. അവ സങ്കരജാതികളിൽ പ്രസ്താപമല്ലെങ്കിലും അവയുടെ സന്താനങ്ങളിൽ സൂചകമാകുന്നു. ഇവയിൽ ഒരു നിശ്ചിതമായ അനുപാതത്തിനു പ്രബലങ്ങളോ പ്രചമനങ്ങളോ ആയ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മുൻകൂട്ടി പറയാൻ സാധിക്കും. ഇത് ഒരു ആന്റിഡൻ സമ്പ്രദായവുമായ മെൻഡൽ തെളിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പലരകളെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തത്വംതന്നെ ഇതര സസ്യങ്ങളിലും മൃഗജാലങ്ങളിലും, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം കണ്ണിന്റെയും രോമത്തിന്റെയും നിറം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങളിലും യഥാർത്ഥീകരിക്കുന്നതായും കണ്ടിരിക്കുന്നു." തെക്കുംഭാഗരിൽ പലക്കും പച്ചക്കണ്ണും ചെമ്പൻമീശയും ഉള്ളതിന്റെയും മറ്റുപലക്കും ഇല്ലാത്തതിന്റെയും യഥാർത്ഥകാരണം ഇതാണ്.

ഭിന്നങ്ങളായ പലരകങ്ങളിലാണ് മെൻഡൽ പരീക്ഷണം നടത്തിയതെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ശുദ്ധനീളൻപയറും ശുദ്ധമുണ്ടൻപയറും തമ്മിലാണ് അദ്ദേഹം സങ്കരം ചെയ്തത്. അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ ഒന്നാം തലമുറസങ്കരം Tall hybrids or Tall Short നീളസങ്കരൻ അഥവാ നീളമുണ്ടൻ എന്നു തരമാകുന്നു. അതു കാഴ്ചയിൽ നീളൻ ആണെങ്കിലും മുണ്ടന്റെ ഗുണങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇനിയത്തെ സങ്കരം ഒരേ ജാതിയിൽ പെട്ടവ തമ്മിൽ, എന്നുവെച്ചാൽ നീളസങ്കരനും നീളസങ്കരനും ശുദ്ധനീളനും ശുദ്ധനീളനും എന്നു മുറയ്ക്കായിരിക്കണം. നീളസങ്കരന്റെ ഫലമായിരണ്ടാംതലമുറയിൽ ലഭിക്കുന്നത്: (1) ശുദ്ധനീളൻ, (2) (3) നീളസങ്കരൻ, (4) ശുദ്ധമുണ്ടൻ എന്ന രീതിയിലാണ്. ഇവയിൽ ഒന്നും നാലും ഇനങ്ങൾ അതേ തരങ്ങളെതന്നെ, അതായത്, ശുദ്ധനീളൻ, ശുദ്ധമുണ്ടൻ ഇവയെ അനുസൃതമായി ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ രണ്ടും മൂന്നും തരങ്ങളാകട്ടെ കാൽഭാഗം ശുദ്ധനീളൻ, കാൽഭാഗം ശുദ്ധമുണ്ടൻ, പകുതിഭാഗം നീളസങ്കരൻ എന്നു കണക്കിനു തുടർച്ചയായി ഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കുടുംബവൈകല്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അനുപാതം ഉണ്ടെന്നാണ്. മനുഷ്യരിലും

കുട്ടെ ഈവിധത്തിൽ തിരിഞ്ഞെടുത്തുള്ള ഇണചേർപ്പ് നടപ്പിലാക്കും. തന്നിമിത്തം മേനിയുടെ നിറം മിശ്രമായാണു സംക്രമണം നടക്കുന്നത്. തൽഫലമായി ഒരേ കുടുംബത്തിൽ, ഒരേ മാതാപിതാക്കളാരുടെ സന്താനങ്ങളായി പല നിറക്കാർ ഭൂജാതരാകുന്നു. എങ്കിലും കണ്ണിന്റെയും രോമത്തിന്റെയും നിറം സങ്കീർണ്ണജാതിയേപ്പറ്റി മെൻഡൽ കണ്ടുപിടിച്ച സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നിയമാനുസരണമത്രെ സംക്രമണം ചെയ്യുന്നത്.

മെൻഡൽ തന്റെ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി കണ്ടു പിടിച്ച ഈ തത്വത്തെ Halliday Sutherland ഹാളിഡേ സതേർലന്ഡ് എന്ന പണ്ഡിതൻ Laws of life “ജീവന്റെ നിയമങ്ങൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു വാശാവചിപ്പട്ടികയായി ഇങ്ങനെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. (p. 119):

Pure Tall x Pure Short

First generation

Tall Hybrids (that is Tall Short)

Second generation

Pure Tall	Tall Hybrid	Tall Hybrid	Pure short
i. e., Tall Tall	i. e., Tall Short	i. e., Tall Short	i. e., Short Short
Will go on produ-		Will go on produ-
cing] Pure Talls			Pure Short [cing
Will produce 2nd generation $\frac{1}{4}$ Pure			
Talls, $\frac{1}{4}$ Pure Shorts, $\frac{1}{2}$ Tall Hybrids			
ad infinitum.			

ഈ പ്രകൃതിനിയമമനുസരിച്ച് തെക്കുംഭാഗർ കലപ്പില്ലാത്തവരായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരേ (ശുദ്ധ)നിറം തന്നെ എല്ലാവരിലും കണ്ടേനെ. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരേ കുടുംബത്തിൽ, ഒരേ മാതാപിതാക്കളാരുടെ ഇടയിൽപ്പോലും, വണ്ണവൈചിത്ര്യം സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നുണ്ട്. വിദേശത്തു നിന്നു വന്നവരായി വരുന്ന കിന്നായിത്തോമ്മായും കൂട്ടരും വണ്ണത്തിൽ ഐക്യരൂപമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ കലപ്പില്ലാതെ നിലനിന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ നിറത്തെ ഇൻഡ്യയിലെ അസഹ്യമായ ചൂട് എത്രതന്നെ അപമാരിച്ചാലും അവർ എല്ലാവരും നിറത്തിൽ ഐക്യവിധ്യമുള്ളവരായിരുന്നേണ്ടതല്ലേ.

നേനേ. ഇതിന്റെ ഏറ്റവും പ്രസ്തുതമായ ഭാഗം, ഞാൻ ഉപരി (III-10) കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ കൊച്ചിയിലെ പരദേശി അഥവാ വെളുത്ത യുവാവാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ ചുട്ടുകൊണ്ടു അവരുടെ നിറം കറേ മങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അവരെല്ലാവരും ഒരേനിറമുള്ളവരാണ്. അവരുടെ ഇടയിൽ കുറുവന്മാരും വെളുവന്മാരും എന്നും മറ്റുമുള്ള വർണ്ണവ്യത്യാസം ഒട്ടുമില്ല. ഇത് അവർ അന്യജാതികളുമായി മിശ്രവിവാഹത്തിൽ ഏർപ്പെടാത്തതിന്റെ ഫലമാണ്. ഇന്ന് തെക്കേഭാഗർ അന്യജാതികളുമായുള്ള വിവാഹം വെളിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രം നൽകുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങൾക്കും ചുറ്റുമേ ഇന്ന് അവരിൽ കാണപ്പെടുന്ന നിറഭേദം മുൻപുണ്ടായ കലർച്ചയുടെ ഒന്നാംതരം ലക്ഷ്യമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ മിശ്രവിവാഹത്താൽ തങ്ങളുടെ രക്തവീഴ്ത്തേയും ശുദ്ധിയേയും മലിനപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നു വൻപു പറയുന്ന തെക്കേഭാഗസമോദരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുറുവന്മാരും വെളുവന്മാരും ഇരുന്നിറക്കാരും ചെമ്പൻമീശക്കാരും പുച്ചക്കണ്ണന്മാരും ഉച്ചപ്പന്താടിക്കാരും ധാരാളമുള്ളതിന്റെ കാരണം എന്തെന്ന് അവയായപ്പുറം ആലോചിച്ചുനോക്കട്ടെ. അവരോടൊപ്പം തോമ്മാശ്ലീഹാ അവരിൽ പകുതിപോലും സങ്കരരവലക്ഷണം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായി, ഇൻഡ്യയിൽ പേരെ ഏതുജാതിക്കാരെങ്കിലും? എന്നിട്ടും നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ നുണലിൽനിന്നുകൊണ്ട് രക്തശുദ്ധി, രക്തവീഴും, കലർപ്പില്ലായ്മ എന്നൊക്കെ വികത്വനം ചെയ്തു ജാതിശ്രേഷ്ഠത സമ്പാദിക്കാൻ പണിയുന്നു!!! “ഇസ്രായേലിന്റെയും ദാവിദിന്റെയും ക്രിസ്തനാഥന്റെയും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും സിരകളിൽക്കൂടി പ്രവഹിച്ചിരുന്ന അതേ രക്തം അഭാഗമായും കലർപ്പില്ലാത്തതും ഓരോ ക്ഷണനായ പ്രകടനങ്ങളുടെയും ധമനികളിൽക്കൂടി പ്രവഹിക്കുന്നു” എന്നാണല്ലോ മി. ചാഴികാടന്റെ ഇന്നത്തെ പാദം. അതിനെ സാധൂകിക്കാൻപേണ്ടിയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ മിക്കവരും അവിടത്തെ രക്തസംബന്ധികളായിരുന്നു; തോമ്മാശ്ലീഹാ കത്താവിന്റെ സമോദരൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന യൂദാശ്ലീഹാ തന്നെ ആയിരുന്നു; തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ജന്മസ്ഥലം കാനാഗ്രാമമായിരുന്നു. അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ മറ്റുപലരും കാനായിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും വസിച്ചിരുന്നു; ക്നായിതോമ്മായുംകൂടും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശേഷക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നൊക്കെ മി. ജോസഫ് വിരണ്ഡാവാരും ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഇന്നത്തെ തെക്കേഭാഗരുടെ പ്രവിശ്യാമന്മാർ കാനായിലെയും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലെയും നിവാസികൾ ആയിരുന്നു എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ അവകാശപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ നിധിയിരിക്കൽ മണിയച്ചന്റേതായി മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്ന പുസ്തകത്തിലെ മേൽകാണിച്ച ഉദ്ധരണത്തിലാകട്ടെ തെക്കേഭാഗരുടെ ജന്മദേശം ബാബേലും അവർ കർദ്ദായക്കാരായിട്ടാണല്ലോ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതായത് അവർ ഗോത്രവിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ജന്മദേശികളായ കർദ്ദായക്കാരുടെ സന്തതികളാകുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒരു ജനദേശബന്ധമല്ലാതെ അവർക്കു അബ്രാഹാമവുമായി മറ്റു യാതൊരു ബന്ധവുമുള്ളതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. മി. ചാഴികാടന്റെ കാണാവാദത്തിനുമുമ്പ് തെക്കുംഭാഗർ നടിച്ചിരുന്നത് അവരുടെ പ്രപിതാ മഹാത്മാർ ക്നാൻദേശത്തുനിന്നു പോന്നവരാണ് എന്നായിരുന്നല്ലോ. അതിനാൽ ടി ഉദ്ധരണിയിലെ അവരുടെ ജനദേശത്തേപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവം തെക്കുംഭാഗരുടെ വാദസരണിയിൽനിന്നു വളരെ ഭിന്നവും അതിനു വിപരീതവുമാണ്. തന്നിമിത്തം തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ഈ ആശയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു തെക്കുംഭാഗർ പ്രതിഷേധസ്വഭാവം പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ അവർ പ്രതിഷേധം പുറപ്പെടുവിക്കാഞ്ഞതിൽനിന്നു ചില നിഗമനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നു മാണിയച്ചൻ ഇങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകം-തീരെ കുറഞ്ഞപക്ഷം മേൽകാണിച്ച തരത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനകൾ അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം-അദ്ദേഹം മുൻപനായോ പിൻപനായോ നിന്നു അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടേ ഇല്ല എന്നാണ്. വേറെന്നു്, മാണിയച്ചൻ ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു എന്നു വരുന്നപക്ഷം, അഥവാ വാദത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങനെ സമ്മതിക്കുന്നതായാൽ അതിനു മേൽകാണിച്ച പ്രസ്താവനകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു അന്നു തെക്കുംഭാഗരുടെ വാദം അതിൽനിന്നു ഭിന്നമല്ലായിരുന്നു എന്നു വരുന്നു. അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ അവരുടെ ചരിത്രനിർമ്മാണം, അവരുടെ ജനദേശത്തേപ്പറ്റിയുള്ള അറിവു, ഇന്നു പഴയതിൽനിന്നു ഭിന്നവും അതിനു വിപരീതവുമായ ഒരു നിലയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു. വേറെ വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, തെക്കുംഭാഗർ ചരിത്രം മാറിയെഴുതുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കണം.

ഇതിനും പുറമേ, മാണിയച്ചന്റെതായി പറയുന്ന ഉദ്യുതത്തിൽ “തങ്ങൾ ഗോത്രവിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ജനദേശികളായ കൽദായക്കാരുടെ സന്തതികളാണ്” എന്നു സ്പഷ്ടമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ടി. ഉദ്യുതത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹം നിഗമനങ്ങൾ എടുത്തു മി. ചാഴികാടൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഒടുവിലത്തേതിൽ “അവരുടെ (തെക്കുംഭാഗരുടെ) പൂർവ്വന്മാർ അബ്രാഹാമത്തിന്റെ സന്തതികളായ ഇസ്രായേൽ വംശജരും...ആണ്” എന്നു വാദിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം എന്തു് എന്ന് എത്രക്കുലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതും തന്റെ ഒരു ആശയം ചൊരിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനു മി. ചാഴികാടൻ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ‘മിരട്ടുവിളി’ മാത്രമാണ്. അബ്രാഹാം കൽദായദേശക്കാരൻ ആയിരുന്നു. കൈവകുപ്പനപ്രകാരം അദ്ദേഹം സ്വന്തനാടും വീടും വീട്ടു് ക്നാൻദേശത്തുചെന്നു ഒരു പരദേശിയായി താമസിച്ചിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകപുത്രനായ ഇസഹാക്കു ജാതനായി. ഇസഹാക്കിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ രണ്ടാമനായിരുന്നു യാക്കോബ്. ഈ യാക്കോബിനു സംഗതിവശാൽ സംസിലമായ ഇതരനാമമത്രെ ഇസ്രായേൽ എന്നതു്. ഈ ഇസ്രായേലിന്റെ അഥവാ യാക്കോബിന്റെ പന്ത്രണ്ടുമക്കളും ക്നാൻ ദേശത്തുതന്നെ പാർത്തിരുന്നു. ഇവരും ഇവരുടെ സന്താനപരമ്പരകളുമാണു് ഇസ്രായേൽജനം

എന്ന പേരിൽ വിശ്വവിശുദ്ധരായിത്തീർന്നു. ക്നാൻ ദേശവാസികളായിരുന്ന ഇവരെ ഒരു തരത്തിലും കൽദായദേശവാസികൾ അർക്കവാൻ വാറിയാ. ഇസ്രായേൽമക്കളെ കൽദായക്കാർ എന്നു അർത്ഥം ഒരിക്കലും വിളിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ “അബ്രാഹാമിന്റെ ജന്മദേശികളായ കൽദായക്കാരെ” “അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതികളായ ഇസ്രായേൽ വംശജർ” അർക്കവാൻ മി. ചാഴികാടൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത് അയാളുടെ ഒരു ഉദ്ദേശം പൊന്തിച്ചു കാണിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണ്.

25. a) മാണിയച്ചന്റേതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കൃതിയിലേ ആശയങ്ങളിൽ ചിലതു് പരസ്പരവിരുദ്ധവും മറ്റു ചിലതു് മാണിയച്ചൻ കൽത്താവാൺ എന്നു സംശയലേശമില്ലാത്ത ഇതര കൃതികളിലെ ആശയങ്ങൾക്കു വിപരീതവുമാണ്. “കോട്ടയം വികാരിയാത്തിന്റെ അതുത്തിക്കകത്തുതന്നെയും പലയിടങ്ങളിലായി കൽദായ രക്ഷത്തിന്റെ പൂണ്ണവീഴ്ത്തോടും പൂപ്പുശ്ശേക്കുതയോടുംകൂടി കെടാദീപസമാനം ഏറ്റവും പൂപ്പുമായുള്ള കൽദായജനം നിവസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവർ അന്യവിചാരത്താൽ തങ്ങളുടെ ജാതിമഹത്വവും രക്ഷവീഴ്ചയും കാര്യനന്തിനോ മിശ്രപ്പെടുന്നതിനോ കേവലം അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നും അറിയുന്നു.” (P. 215.) എന്ന പ്രസ്തുത ഉദ്യുതത്തിലെ ഭാഗത്തെ പൂർവ്വാപരിചയ മി. ചാഴികാടൻ എടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു നിഗമനം “തെക്കുംഭാഗർ കൽദായ രക്ഷത്തിന്റെ പൂണ്ണവീഴ്ത്തോടും പൂപ്പുശ്ശേക്കുതയോടുംകൂടി ഒരു നിത്യദീപമായി മലയാളത്തു പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമാണ്” എന്നാണല്ലോ. അതിന്റെ അർത്ഥം തെക്കുംഭാഗർമാരും “കൽദായ സുറിയാനി വംശം”ത്തിൽ പെട്ടവർ ആകുന്നു എന്നും ആണ്. എന്നാൽ ടി ഉദ്യുതത്തിൽതന്നെ “മലയാളത്തെ നസ്രാണികൾ കൽദായ സുറിയാനി വംശത്തിലും റീത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവരെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കെ” എന്നുകൂടി കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. അതായത്, മലയാളത്തെ സമസ്യനസ്രാണികളും അതായത് തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും കൽദായ സുറിയാനി വംശത്തിൽ പെട്ടവരാകുന്നു എന്ന്. ഇങ്ങനെ ഒരു ഭാഗത്തു തെക്കുംഭാഗർമാരും കൽദായസുറിയാനി വംശജർ എന്നു ഖണ്ഡിതമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞശേഷം മറ്റൊരിടത്തു മുൻപറഞ്ഞ ആശയത്തിൽനിന്നു ഭിന്നവും അതിന്നു വിരുദ്ധവുമായ പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പൂർവാപരവിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം മാണിയച്ചൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ നിമിത്തമായില്ല.

b) ഈ ഉദ്യുതത്തിൽ കാണുന്ന “കൽദായ സുറിയാനി വംശം കൽദായ സുറിയാനികൾ” എന്ന പ്രയോഗവും വളരെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. ഈദൃശമായ ഒരു പ്രസ്താവന മി. ചാഴികാടൻ 36-ാം പാദത്തിലായിട്ടുണ്ട്. അതു ഇങ്ങനെയാണ്. “ഇന്നു മലങ്കരയിലെ സാക്ഷാൽ സുറിയാനികൾക്കും കൽദായസുറിയാനികൾക്കേറുകൂടിയവരും ക്നാനായ സുറിയാനികൾക്കു അറിയപ്പെടുന്ന ചെറിയ-സമുദായമായ തെക്കുംഭാഗർമാരും “കൽദായ സുറിയാനി വംശം,” “കൽദായസുറിയാനികൾ” എന്നൊക്കെ പലത്താൽ അർത്ഥം എന്താണോ? “കൽദായസുറിയാനി” എന്നു പറയു

നത്ത് ഒരു ഭാഷയാണ്. "The Syrian Church of Malabar- "മലയാളസുറിയാനി സഭ" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ 4-ാം വശത്ത് ഡോക്ടർ പ്ലാസിഡ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "The Syriac Language now is East Syriac or West Syriac which differs from each other only in script and vowel sound East Syriac is known as Syro - Chaldaic, Chaldaic and Nestorian." സുറിയാനിഭാഷ ഇന്ന് പൗരസ്ത്യസുറിയാനി, പാശ്ചാത്യസുറിയാനി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി പിരിയുന്നു. അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ലിപിഭേദത്തിലും സ്വരോച്ചാരണത്തിലുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് പൗരസ്ത്യസുറിയാനിയെക്കുറിച്ച് കൽദായസുറിയാനി, കൽദായ, നെസ്തോറിയൻ എന്നിപ്പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു." ആകയാൽ "കൽദായസുറിയാനി" എന്ന പദത്താൽ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ഭാഷയെന്നാണർത്ഥം. ആ ഭാഷയോടു രക്തവും വംശവും ഒക്കെ ചേർത്തു പറഞ്ഞാൽ എന്തായിത്തീരുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയോഗം അസംബന്ധവും അജ്ഞാനദ്വേഷാതകവും അനർത്ഥകാരിയും ആണ് എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ കാണുന്നില്ല. അഗാധ ബുദ്ധിമാനും ചരിത്രപണ്ഡിതനും സർവ്വജ്ഞ സമ്മതനുമെന്ന് തെക്കുംഭാഗത്തുനിന്നു സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ ഈ വിഷയത്തിൽ അസംബന്ധങ്ങളും അജ്ഞതാപ്രകടനങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം പ്രകാശനം അഥവാ പ്രസാധനം ചെയ്തു എന്നുപറഞ്ഞാൽ അതാണു വിശ്വസിക്കുക?

c) അതിലെ ഭാഷാരിതിതന്നെ മാണിയച്ചനിൽ കളിയാടിയിരുന്ന സർവ്വപ്രതിപാലാസത്തിനു ഒട്ടും അനുയോജിച്ചതല്ല. "അവർ അന്യവിധാഹത്താൽ തങ്ങളുടെ ജാതിമഹത്വവും രക്തപീഠവും കുറയുന്നതിനെ മിശ്രപ്പെടുന്നതിനെ കേവലം അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നും അറിയുന്നു" എന്നും മറ്റുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇംഗ്ലീഷോ അഥവാ ലത്തീനോ മറ്റൊരതെങ്കിലും വിദേശീയമോ ആയ ഒരു ഭാഷയിൽനിന്നു ആരോ ചെയ്ത ഒരു തള്ളമൊരുമായി തോന്നുന്നു. വിദേശത്തിരുന്ന് അന്ത്യരുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ വായിച്ചു ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾ അല്ലാതെ സംഗതികൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലകാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചു നേരിട്ടു കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരാൾ ഇങ്ങനെ "അറിയുന്നു" എന്ന് എഴുതുകയില്ല. വിവിധ ഭാഷകളിൽ എന്നവണ്ണം മാത്രഭാഷയായ മലയാളത്തിലും അസാധാരണ വ്യത്യാസത്തിനു സമ്പാദിച്ചിരുന്ന മാണിയച്ചന്റെ രൂപികയിൽനിന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവോടുകൂടിയോ ഇങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകം പുറപ്പെടു എന്ന് വിചാരിക്കാൻ മാത്രം കാണുന്നില്ല.

d) ടി. പുസ്തകം 1896 ആഗസ്റ്റ് 30-നു മാണിയച്ചൻ അയച്ചിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു എന്നാണല്ലോ. മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ആ അണ്ടു മാർച്ച് 19-നു- ഈ മാണിയച്ചനും ചേറെ ആ വടക്കുംഭാഗ വൈദികരുംകൂടി 13-ാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പായിക്കു ഒരു അപേക്ഷ അയച്ചു. ഇത് മാർ ജൂയിസ് മെത്രാന്റെ രേഖാസംഹിതയിൽ 196-201 വശങ്ങളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ലിപിത്തമത്രാനുചിതം റോമിലേക്കു പോ

ഏകദേശം 1895 സെപ്റ്റംബറിൽ അയ്യപ്പൻമാർ. അതിനാൽ അദ്ദേഹം
 പുറപ്പെട്ടിട്ട് അറബി മാസത്തിലത്രെ മാണിയപ്പൻ മുമ്പനായിനിന്നു ടി. അ
 പേക്ഷ മാപ്പാപ്പായിക്കയച്ചത്. പിന്നെയും അമ്മാറുമാസംകൂടെ കഴിഞ്ഞിട്ട്
 മാത്രം അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായിട്ടാണ് ടി.
 മാഗികാകൻ പറയുന്നത്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രസ്താവനയും ടി. അപേ
 ക്ഷയിലെ പ്രസ്താവനയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായി കാണപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത അ
 പേക്ഷ ഇങ്ങനെ അറാഭിക്കുന്നു:

"With the most profound veneration and with the
 deepest sentiments of devotion and attachment, we the
 undersigned, descendants of the Syrians converted in
Malabar by St. Thomas, the Chaldaic Syrians who settled
in Malabar in 345 from Conon and have from that time
 been professing the Holy Catholic Faith and adhering to
 the ordinances of the Eastern Rite and finally those who
 from that period till A. D. 1599 had been governed by the
 Patriarch of Babylon and now subject to the jurisdiction
 of the Vicariate of Cottayam, beg leave to approach Your
 Holiness to lay at Your Holiness' venerable feet the follo-
 wing grievances for Your Holiness' paternal and gracious
 consideration and for such redress as may be found neces-
 sary for the promotion of our spiritual and temporal welfare"

വി. തോമ്മാ മലയാളത്തു വച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ സുറിയാ
 നിക്കാരുടെയും ക്രി. വ. 345-ൽ കാനോനിൽനിന്നും വന്നു "മലയാളത്തു
 അധിവാസം ഉറപ്പിച്ചു കൽദായ സുറിയാനിക്കാരുടെയും ആ കാലം
 മുതൽ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം അനുസരിച്ചും പൗരസ്ത്യറിത്തിന്റെ വി
 ഡികളെ അവലംബിച്ചും വന്നിരുന്നവരുടെയും ഇങ്ങനെ ആ കാലഘട്ടം തു
 ടങ്ങി 1599 വരെ ബാബേൽ പാത്രിയക്കീസിനാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടു വന്നിര
 ന്നവരുടെയും സന്താനങ്ങളും ഇപ്പോൾ കോട്ടയം വികാരിയാത്തിന്റെ അ
 ഡികാരത്തിൻകീഴിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരുമായി താഴെ പേരെഴുതി കൈ
 കൊള്ളിപ്പിടിക്കുന്നവരായ ഞങ്ങൾ അതീവ ഭക്തിബഹുമാനപുരസ്സരം അവിട
 ഞ്ഞ പരിശുദ്ധതയെ അഭിഗമിച്ചു, താഴെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഞ
 ങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ പൈതൃകമായ കരുണാസമനപിതം തുക്കൻപാത്തു
 ഞങ്ങളുടെ അത്മികവും അധിഭൗതികവുമായ ക്ഷേമത്തിന്നു അവശ്യമെ
 ന്നതോന്നുന്ന പ്രതിവിധി ചെയ്തു തരുന്നതിനായി അവയെ അവിടത്തെ
 പാദാർവിന്ദങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിന്നു അനുജ്ഞ അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു."

ഈ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന ഏഴു വൈദികർ. 1 ഫാദർ
 ഏമ്മാനുവേൽ റിഡിയിരി 2 ഫാദർ ജേക്കബ് തെള്ളി 3 ഫാദർ ജോസഫ്

പിടിയേക്കൽ, 4 ഫാദർ എമ്മാനുവേൽ മാരാമറം, 5 ഫാദർ ജേക്കബ് മേൽവട്ടം, 6 ഫാദർ എമ്മാനുവേൽ പാറങ്കുളങ്ങര, 7 ഫാദർ ജോൺ ചൂര നോലിക്കൽ എന്നിവരാണ്. ഇവർ ഏഴുപേരും വടക്കുംഭാഗത്താണ്. അവർ സ്വയം സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത് മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തു മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയവരുടെയും 345-ൽ മലയാളത്തു കുടിയേറിപ്പാത്ത കൽദായസുറിയാനിക്കാരുടെയും സന്താനങ്ങൾ എന്നാണല്ലോ. അവർക്കുപോലും ഈ ഇരുകൂട്ടരുടേയും സന്താനങ്ങൾ ആകണമെങ്കിൽ അവർ-നാട്ടുകൃത്യാനികളും വിദേശകൃത്യാനികളും-തമ്മിൽ വിചാധത്തിൽ ഏല്പടാതെ മറുമാറ്റമില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ പുറുപിതാക്കന്മാർ എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ആ കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ, കൽദായ രക്തത്തിന്റെ പുഷ്പവീഞ്ഞ്ത്തോടും പച്ചശ്രേഷ്ഠരായോടുംകൂടി കെടാദീപസമാനം നിവസിക്കുന്ന ഏറ്റവും പുഷ്പമായുള്ള കൽദായജനം, അന്യവിചാധത്താൽ തങ്ങളുടെ ജാതിമഹത്വവും രക്തവീഞ്ഞ്വും കുറയുന്നതിനോ മിശ്രപ്പെടുന്നതിനോ കേവലം അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നറിയുന്നു എന്ന് മാണിയച്ചൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു മേൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന അപേക്ഷയിലെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു കടകവിരുദ്ധമാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഒരേവിഷയത്തേ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇതു വിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രസ്താവനകൾ മാണിയച്ചൻ ചെയ്തു എന്ന് വിചാരിപ്പാൻ യാതൊരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ എന്റെ വിനീതാഭിപ്രായത്തിൽ, മാണിയച്ചന്റെതായി പറയുന്ന ഈ പുസ്തകം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ അതു മുഴുവൻ വ്യാജനിമ്മിതമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെ ഒരു രേഖ മാണിയച്ചൻ ചർച്ച എന്നു വന്നാൽ തന്നെയും തെക്കുംഭാഗരുടെ ചരിത്രവാദത്തിനു അനുകൂലമായി അതിൽ ഉള്ളതായി കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മുഴുവനും ക്രിത്രിമമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തതായിരിക്കണം.

e) മേൽപറഞ്ഞ ഫർജിയുടെ 8-ാം ഖണ്ഡികയിൽ മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാരുടെ മുമ്പിലത്തെ പേരായ “മലയാള കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ” എന്നതിനെ “മലയാളസുറിയാനിക്കാർ” എന്നു ഭേദപ്പെടുത്തിയതിനേപ്പറ്റിയും മാണിയച്ചനും മറ്റും സങ്കടം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പുതിയ അഭിധാനം മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാർക്കു പൊതുവെ തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. റോമിൽനിന്നും വന്നിരുന്ന ഒരുദ്യോഗിക രേഖകളിൽ ഈ നവീനനാമധേയം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിനാലും, സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രാതികൂല്യത്താണിവാഴ്ചയായി തോന്നിയതിനാലുമായിരിക്കാം മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാരും ഈ അഭിധാനം ചിലപ്പോൾ സ്വയം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും “കൽദായ” സംജ്ഞ ഏതെങ്കിലുംത്തരത്തിൽ അവർ വേദം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അതു പുനസ്ഥാപിച്ചുകിട്ടാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ലത്തീൻ ഭരണാധികാരികളായിരുന്ന ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞും മറ്റും ഒട്ടും അനുകൂലികളായിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തമായിരിക്കണം കൽദായശബ്ദമാറ്റത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞിലും ഫർജിക്കാർ പ്രക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഇത്, മി. ഐ. സി. ചാക്കോ പറയുന്നതു

പോലെ “എവം വിധങ്ങളായ ഹർജികളിൽ കടന്നുകൂട്ടുന്ന അതിശയോക്തികളിൽ ഒന്നാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

f) ബാബേൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേധാവിത്വം മലയാളത്തു പുനസ്ഥാപിച്ചു കിട്ടുന്നതിനായി 1899-മാർച്ച് 19-ന് “മലയാളത്തെ വികാരിയാത്തുകളായ തൃശൂർ, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി എന്നിവകളിലെ വികാരിമാരും ഇടവകപ്പട്ടക്കാരായ മലയാള കൽദായ സുറിയാനി ക്ലാർ” 13-ാം ലെയോൻ പാപ്പായിക്കു ഒരു ഹർജിയും സത്തോളി കർദ്ദിനാളിനു ഒരു മെമ്മോറിയലും അയച്ചതിന്റെ പകുപ്പ് ഗിയാമിലിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കർദ്ദിനാളിനു സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറിയലിന്റെ 2, 3 ഖണ്ഡികകളിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

II. That the memorialists forwarded several petitions to the Holy Father.....requesting His Holiness to put their churches under the control of the above Patriarch, and to appoint their national Bishops over them.....

III. That the request of the memorialists to the Holy Father became the means of incurring the dislike and the displeasure of their spiritual superiors on them. Whereupon they (sp. superiors) used their influence to thwart their object in being reunited to the Chaldean Patriarchate and make their (sp. superiors) authority permanent on these people. In addition the above superiors recommended to the Sacred Congregation of Propaganda to have the name “Syro-Chaldean” removed; agreeably to this, the Sacred Congregation has styled them “Syro-Malabarists” in the “Missions Catholique”.

ഇതിന്റെസാരം: II “മെമ്മോറിയൽകാർ പരിശുദ്ധ പിതാവിനു പലഹർജികൾ അയച്ച് തങ്ങളുടെ പള്ളികളെ മേൽപറഞ്ഞ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണത്തിൽ ആക്കണമെന്നും തങ്ങളുടെ മേധാവികളായി ക്ലീസിന്റെ ഭരണത്തിൽ ആക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. III “മെമ്പ്രജാരിയരായ മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. II “മെമ്മോറിയൽകാരുടെ പ്രസ്തുത അഭ്യർത്ഥനകൾക്കും തങ്ങളുടെ ആത്മീയാധികാരികളുടെ അപ്രീതിക്കും അതുപിടിക്കും അവർ പാത്രിയർക്കീസായി എന്നും; തന്നിമിത്തം അവർ (ആത്മീയാധികാരികൾ) തങ്ങളുടെ സ്വധീനശക്തി ഉപയോഗിച്ച് അപേക്ഷകന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്ന ബാബേൽ പാത്രിയർക്കീസ് അപേക്ഷകന്മാരുടെ പുനരൊക്യത്തെ തടഞ്ഞു എന്നും; അത്രിയർക്കീസ് സിംഹാസനത്തോടുള്ള പുനരൊക്യത്തെ തടയ്ക്കു അധികാരത്തെ വക (ആത്മീയാധികാരികൾക്കു) ഈ ജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള അധികാരത്തെ സ്ഥിരമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നും; മാത്രമല്ല, “കൽദായസുറിയാനിക്കാർ” എന്നുള്ള തങ്ങളുടെ അഭിധാനത്തെ മാറ്റിക്കളയുന്നതിനു തങ്ങളുടെ ഈ അത്മീയാധികാരികൾ പ്രൊപ്പഗാന്റ തിരുസ്സംഘത്തോടു ശുപാർശ ചെയ്തെന്നും, തദനുസരണം തിരുസ്സംഘം തങ്ങളെ “സീറോ മലയാളികൾ”

എന്നു “മിസ്രോടാനസ് കത്തോപിക്സ്”യിൽ സംബോധനം ചെയ്തു എന്നും ആണ്.

ഈ മെമ്മോറിയലിൽ നാമമാറത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ലവിഞ്ഞു മെത്രാന്റെമേൽ മാത്രമല്ല ആരോപിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മാണിയപ്പാലം കൂട്ടുവൈദികരും കോട്ടയം വികാരിയാത്തുകാർ ആയിരുന്നു. അവരുടെ ഹർജിയുടെ വിഷയം തങ്ങളുടെ ദേധാപിയായ ലവിഞ്ഞു മെത്രാനപ്പന്റെ ഭാണപ്പുഷ്പം സ്വന്തമായി മാത്രമായിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ തങ്ങളുടെ റിത്തിന്റെ നാമമാറത്തിന്റെ (തുകർച്ചയുടെ) കാരണക്കാരീട് ഒരു വൻ എന്നറിയലിൽ ലവിഞ്ഞുമെത്രാന്റെ മേൽ ഹർജിക്കാർ കുറും മുചയ്ക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഡോക്ടർ മെഡലിക്കോട്ടോ മറ്റു വല്ലവരുമോ ഇതിൽ ലവിഞ്ഞു മെത്രാന്റെ സ്ഥാപർത്തികളായിരുന്നെങ്കിൽ ആ വസ്തുത അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ പ്രക്ഷേപിക്കേണ്ട ആവശ്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

g) ഇനി ടി. പുസ്തകം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുള്ള ഹേതുവായി മി. ചാഴിക്കാടൻ പറയുന്നഭാഗംകൂടെ ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. “മലങ്കര കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ” എന്നായിരുന്നു മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരെ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. ബിഷപ്പു ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞിന്റെ ഭരണാനുത്തോടുകൂടിയുപേരിനെ ഒന്നു മാറ്റുവാനായി ശ്രമിച്ചു. “കൽദായ” സുറിയാനിക്കാർ എന്നതിനുപകരം “മലങ്കര” സുറിയാനിക്കാർ എന്നു ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്ന അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലും ഒരു ആലോചന നടന്നു. ഈ ആലോചന ഉണ്ടായതായി മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാർക്കു അറിവുകിട്ടി. അതിൽ മലയാളത്തെ ജനങ്ങൾ ക്ഷുഭിതരായി. മലയാള സുറിയാനിക്കാർക്കു “പത്രമോനി” ആയി ലഭിച്ചിരുന്ന “കൽദായ” എന്ന അവകാശത്തെ ഏടുത്തു കളയുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് മലങ്കരയിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതായി ഒരു പുസ്തകം നിധിയിരിക്കൽ മാണിയപ്പൻ മുമ്പനായി നിന്നു 1896 ആഗസ്റ്റ് 30-നു അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി..... ഈ പുസ്തകം കാർളോസു ലവിഞ്ഞു മെത്രാനപ്പന്റെയും ജേസ്യൂട്ടരുടെയും ഭരണത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു തെക്കേദാശരോടുള്ള ഒരു ആധാനം കൂടിയായിരുന്നു. അവരെ സ്വപക്ഷത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു പരമാർത്ഥം നമ്മതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതു അത്രാവശ്യമായിരുന്നതിനാലും വിദേശീയ ശത്രുവിനെ എതിർക്കേണ്ടി വന്നപ്പോൾ അയൽവാസികളോടു ഐക്യമത്രം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച് മേൽമുദരിച്ച ഭാഗങ്ങൾ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തതാണ്.”

h) പ്രസ്തുത ഭാഗത്തെപ്പറ്റി വിമർശനം ചെയ്യുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ “കൽദായ” ശബ്ദത്തിന്റെ ഉല്പത്തി, ഉപയോഗം ഇവയെക്കുറിച്ചു ആദ്യമേതന്നെ ഒരു ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് യുക്തമായിരിക്കും.

The National Encyclopedia, vol. 11- “Chaldaeae, in ancient geography, the southerly part of Babylonia, or in a wider sense corresponding to Babylonia itself”.

നേഷണൽ എൻസൈക്ളോപ്പീഡിയയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്: “കൽദായ, പുരാതന ഭൂമിശാസ്ത്രപ്രകാരം ബാബിലോണിയായുടെ ഭക്ഷിണഭാഗം, അഥവാ അല്പംകൂടെ വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ ബാബിലോണിയ മുഴുവനും” ആണ്. ഈ ഭാഗങ്ങളെ അധിവസിച്ചിരുന്ന സുറിയാനിക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ “പൗരസ്ത്യസുറിയാനിക്കാർ” അഥവാ “പൗരസ്ത്യർ” എന്നോ, “നെസ്റ്റോറിയർ” എന്നോ ആയിരുന്നു പുരാതനകാലങ്ങളിൽ വിളിച്ചിരുന്നത്. അത് “പാശ്ചാത്യ” സുറിയാനിക്കാരിൽനിന്നും അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. “കൽദായ” ശബ്ദമാകട്ടെ ആദ്യം കൽദായദേശവാസികളെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ കൽദായവാസികളിൽ ആഭിജാതും, ജൈതീഷവിദ്യ ഇവയാൽ പ്രകീർത്തിതനായവർക്കായി ഈ സംജ്ഞ സങ്കുചിതമാക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീടാകട്ടെ ഐന്ദ്രജാലികന്മാർ, ജൈതീഷികന്മാർ എന്നിവരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചത്രെ ഈ ശബ്ദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. നേഷണിൽ എൻസൈക്ളോപ്പീഡിയയിൽ:

“The name Chaldaeans was especially applied latterly to a portion of the Babylonian Magi, who were devoted to the persuit of astronomy and magical sciences”

“കൽദായസംജ്ഞ, പിക്ലാപങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായി ജോതിശ്ശാസ്ത്രം, ഇന്ദ്രജാലവിദ്യ ഇവകളിൽ പ്രവീണന്മാരായിരുന്ന ബാബിലോണിലെ ജോതിഷ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഒരു വിഭാഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു” എന്നാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. പഴയനിയമ-ദാനിയേൽ ദീപ്തശിഷ്യരുടെ പുസ്തക—ത്തിൽ ഈ പ്രയോഗത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സുലഭമാണ്. ഉദാഹരണമായി, ദാനിയേൽ 2-ാം അദ്ധ്യായം 2, 4, 5 മുതലായ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക ടി. 2-ാം വാക്യം ഇങ്ങനെയാണ്.

“Then the king commanded to call together the diviners and the wise men and the magicians and the Chaldaeans: to declare the king's dreams.”—

“തന്റെ സ്പീനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ജ്യോത്സന്മാരെയും ബുദ്ധിശാലികളെയും മാന്ത്രികന്മാരെയും കൽദായക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ രാജാവു കല്പന നൽകി” ഇംഗ്ലീഷ് വേദപുസ്തകം റീംസ്—ഡ്യൂവേ വിവർത്തനത്തിൽ, Chaldaeans -കൽദായക്കാർ— എന്നതിനു The astrologers that pretended to divine by stars—എന്നും, മാഗലപ്പഴെ സെമിനാരിയിൽനിന്നും (S. H. League) സെയ്ക്രഡ് ഫാർട്ടുലിഗിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള വേദപുസ്തക-പഴയനിയമ-വിവർത്തനത്തിൽ “ഗ്രഹനിലകളെ ഗ്രഹിച്ച് ഭാവിപലങ്ങളെ പ്രവചിക്കുന്നവരെന്നു നടിച്ചിരുന്നവർ” എന്നും വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

i) ഇപ്പോൾ കൽദായസുറിയാനിക്കാർ എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തീയവിഭാഗത്തിനു പണ്ട് ആ സംജ്ഞ ഇല്ലായിരുന്നു. “കൽദായസുറിയാനി” ഭാഷയെ “നെസ്റ്റോറിയൻ” എന്ന പേരിൽകൂടെയും വിളി

ച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെയായാണ് “കൽദായസുറിയാനി”ക്കു ക്കാ “നെസ്തോറിയൻ” സംജ്ഞകളെയും വന്നുകൂടിയത്. ഈ “നെസ്തോറിയൻ” ശബ്ദത്താൽ ആകട്ടെ ഔദ്യോഗികപ്പെട്ടിരുന്നത് “പൗരസ്ത്യ”സുറിയാനിക്കാരൻ എന്നു കാണുകയുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ സൈപ്രസിലെ ഒന്നാം തീർത്ഥാടനത്തോടു “നെസ്തോറിയൻ” പാഷണ്ഡത ഉപേക്ഷിച്ച് 1445-ൽ കത്തോലിക്കാവാശ്വാസം അംഗീകരിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ താല്പര്യം കാരം നാലാം എഡുജേനിയോസ് മാപ്പാപ്പാ അവരെ മേലാൽ “കൽദായക്കാരൻ” എന്നു വിളിക്കണമെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഇത് അവരെ നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡരിൽനിന്നും ഇതര സുറിയാനിവകുപ്പുകളിൽനിന്നും തിരിച്ചറിയുന്നതിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നത്രെ. മലയാളത്താകട്ടെ “മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ” എന്ന പേരുതന്നെ പിന്നെയും ഉപയോഗത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അവർ “കൽദായക്കാരൻ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ടീപ്പുകാലം ആയിട്ടില്ലെന്നു ഗിയാമിൽ (p 566) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. — *Nonnisi recenter additus est titulus Chaldaeorum*

j) മലയാളത്തെ നസ്രാണികൾ “സുറിയാനിക്കാർ” എന്നു തങ്ങളേപ്പറ്റി സാധാരണ പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. പരമേശ്വരൻ അഭിഷാലയ യൂറോപ്പുമ്മാർ ഇവിടെ ആധിപത്യം ഉറപ്പിക്കുകയും മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുമായി ഇടപെട്ടു പരിചയം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തതിനോടെ അവരാണ് ഈ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളെ, അവരുടെ വൈദികഭാഷയും രീതിയും നിമിത്തം, “സുറിയാനിക്കാർ” എന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. “പൗരസ്ത്യസുറിയാനി”ക്കാരെ “കൽദായക്കാരൻ” എന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഉടനെ മലയാളനസ്രാണികൾക്കു ആ നാമം സിദ്ധിച്ചില്ല എന്നു ഗിയാമിൽ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. എന്നാൽ അപ്പോഴും അവർ “സുറിയാനിക്കാർ” എന്ന സംജ്ഞയാൽ സംബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതായി അദ്ദേഹം പറയുന്നത് പിശകാണ്. വിദേശത്തെ “സുറിയാനി”ശബ്ദം ഇവിടെയും നടപ്പിലാക്കുന്നു എന്ന സങ്കല്പത്തിന്മേലാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഈ നിഗമനങ്ങളെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്. 1578-ൽ അങ്കമാലിലെ പൗരസ്ത്യ മഠത്തായ അബ്രാഹാം, യൗസേപ്പ്, ഗീവറഗീസ് എന്നിവർ 13-ാം ഗ്രിഗോറിയോസ് മാപ്പാപ്പായിക്കു ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. അതിന്റെ തലക്കെട്ട്: “അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ അപ്പസ്തോലനായ വി. തോമ്മായുടെ ഇൻഡ്യയിലെ സമസ്തക്രിസ്ത്യാനികളും: സ്വസ്തി” എന്നത്രെ. ഇവിടെ അങ്കമാലിലെ നസ്രാണിപ്രമാണികൾ “വി. തോമ്മായുടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്നാണ് സ്വയം സംബോധനം ചെയ്യുന്നത്. “ക്രിസ്ത്യാനി” എന്നതു “നസ്രാണി” സംജ്ഞയുടെ പര്യായമാണല്ലോ. ലോകത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽ “ക്രിസ്ത്യാനി”ശബ്ദംമാത്രമാണു പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നത്. തന്നിമിത്തം വിദേശികളുമായുള്ള കത്തിടപാടുകളിലും മറ്റും “മാർത്തോമ്മാനസ്രാണി” എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു “മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” എന്നാണ് അവർ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നതെന്നു ഇതിനാൽ വിശദമാകുന്നു. ഇവിടെ അവർ “കൽദായ”ശബ്ദമോ “സുറിയാനി” സംജ്ഞയോ തങ്ങളെ

ജേപ്പറി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ ശബ്ദങ്ങൾ അവയുടെ ഇടയിൽ അവരേ സംബന്ധിച്ച് പ്രചാരത്തിൽ വന്നിരുന്നില്ല എന്നു ചുരുക്കം. പ്രസ്തുത അപകൃഷ്ട എഴുതിയിട്ട് 200 വത്സരങ്ങളുടെ ശേഷമാണ് പാരയമാക്കൽ ഗോണ്ഡോരുച്ചൻ “വത്തമാനപ്പുസ്തകം” എഴുതിയത്. അതിലും “മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ” എന്ന സംജ്ഞയാണ് മലയാളസുറിയാനിക്കാരെപ്പറ്റി നിരന്തരം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. “ക്രിസ്ത്യാനി” ശബ്ദത്തിനു വർദ്ധിച്ചായി അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും “നസ്രാണി” സംജ്ഞതന്നെയാണ്. “കൽദായസുറിയാനി” ശബ്ദത്തെ അദ്ദേഹം മുരുകും ചിലടങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അതു “ലത്തീൻ” (റീത്തൂ) ശബ്ദത്തിൽനിന്നു വ്യാവർത്തിച്ചറിയാൻ വേണ്ടിയുമത്രെ. അതിനാൽ ടി. ഗോണ്ഡോരുച്ചന്റെ കാലത്തു “കൽദായ”, “സുറിയാനി” ഈ ശബ്ദങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലാകാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു എന്നു നമുക്കു അനുമാനിക്കാം. ഈ കാലഘട്ടത്തിനു ശേഷം മലയാളീനസ്രാണികളേപ്പറ്റി അവർ തന്നെയും മറ്റുള്ളവരും ചെയ്തിട്ടുള്ള എഴുത്തുകളിൽ “കൽദായ സുറിയാനി” എന്ന സമസ്തപദമോ അഥവാ “സുറിയാനി” ശബ്ദം തനിച്ചോ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതായി കാണുന്നു.

26. k) പഴേപറമ്പിൽ ട്രൂയിസ് മെത്രാനച്ചന്റെ രേഖാസംഹിതയിൽനിന്നും 1875 മുതൽ 1911വരെയുള്ള അനേകദിക്കാർട്ടുകളിൽ പ്രധാനമായ 25 എണ്ണം ഞാൻ പരിശോധിച്ചു. അതിൽ 7 രേഖകളിൽ “കൽദായ സുറിയാനി” ശബ്ദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ 2 ഇൻഡ്യയിലെ യൂറോപ്യൻ മെത്രാന്മാരുടെ മറുപടിക്കത്തുകളാണ്. ബാക്കി 5-ാം മലയാളനസ്രാണികൾ തങ്ങളേപ്പറ്റിതന്നെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശേഷിക്കുന്ന 18 രേഖകളിൽ 10 എണ്ണത്തിൽ “കൽദായ” ശബ്ദം ഉപേക്ഷിച്ച് “മലയാളസുറിയാനി” സംജ്ഞയാണ് ടി. സുറിയാനിക്കാർ തന്നെ തങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ബാക്കി 8 രേഖകൾ മാപ്പാപ്പാ മുതലായ പരമാധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവയാൽ 9 എണ്ണം 1876 മുതൽ 1887വരെയുള്ള 11 വത്സരക്കാലത്തിനിടയിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയത്രെ.

(1) ഈ രേഖകളിൽനിന്നും വിശദമാകുന്നത് മാനിയച്ചൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായി പറയുന്ന പുസ്തകം വെളിക്കുവരുന്നതിനു 20-ൽ ചിലപാനം കൊല്ലം മുന്പുമുതൽക്കുതന്നെ “മലങ്കര” അഥവാ “മലയാള” അല്ലെങ്കിൽ “മലബാർ” സുറിയാനിക്കാർ എന്നപേരു ഇതരന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിനും പുറമേ, ടി സുറിയാനിക്കാർ തന്നെയും തങ്ങളേപ്പറ്റി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നാണല്ലോ. അതിനാൽ ഡോക്ടർ ലവീഞ്ഞിന്റെ ഭരണാന്ത്യത്തോടുകൂടി ഈ (കൽദായ) പേരിനെ മാറ്റാൻ ഒരു ശ്രമം നടന്നു എന്നു മി. ജോസഫ് പറയുന്നതു ചരിത്രവിരുദ്ധമാണ്. തന്നിരിക്കുന്നത് “ഈ അലോചന (അധികാരികളുടെ ഇടയിൽ) ഉണ്ടായതായി മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്കാർ അറിവുകിട്ടി; അതിനു മലയാളത്തെ ജനങ്ങൾ ക്ഷുദ്രിതരായി; മലയാളസുറിയാനിക്കാർ “പത്രമോനി”യായി ലഭിച്ചിരുന്ന “കൽദായ” എന്ന അവകാശത്തെ എടുത്തുകളയാൻ പോക

ന്നു എന്ന് മലങ്കരയിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിന്നു ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായി ഒരു പുസ്തകം നിധിയിരിക്കുക മാണിയച്ചൻ മുമ്പനായി..... അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി" എന്ന ഭാഗവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയായി ഭവിക്കുന്നു. റോമിൽനിന്നും മറ്റു അധികൃതന്മാനങ്ങളിൽനിന്നും 1896-നു വളരെ മുമ്പേതന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹികരേഖകളിൽ ഒന്നിൽപോലും "കൽദായ"ശബ്ദം കാണുന്നില്ല. അന്ത്യമിരിക്ക അതു പണ്ടേതന്നെ അചർ നിക്ഷിപ്തത്തിന്നു എന്നു തീർച്ചയാണ്. മലയാളികൾ അതു അറിയുകയും അചർതന്നെ ആ പ്രയോഗം അതായത് "മലയാളസുറിയാനിക്കാർ" എന്നപേരു പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കായ്ത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, 1896-ൽ "കൽദായ"ശബ്ദം മാറ്റിക്കളയുവാൻ മേലധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആലോചന നടന്നു എന്നും മലയാളികൾ അതറിഞ്ഞു ക്ഷുഭിതരായി എന്നും അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കാൻ മാണിയച്ചൻ പുസ്തകമുണ്ടാക്കി എന്നു മൊക്കെപ്പറഞ്ഞാൽ ചരിത്രജ്ഞാനമില്ലാത്തവരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ പറ്റുമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

iii) "കൽദായ" ശബ്ദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം, പ്രയോഗം പ്രചാരം ഇവയെക്കുറിച്ച് ഉപരി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞല്ലോ. അതിൽനിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് പ്രസ്തുത ശബ്ദം നമുക്ക് "പത്രമോനി"ആയി കിട്ടിയതാണ് എന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നത്രെ. "പത്രമോനി" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം "പിതൃസ്വത്തു" എന്നാണല്ലോ. കേരളനസ്രാണികൾക്ക് അവരുടെ പിതാവായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം പിതൃസ്വത്തു് അഥവാ പത്രമോനി ആണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഈ "കൽദായ"ശബ്ദം പൗരസ്ത്യസുറിയാനിക്കാരോപ്പറ്റി ഉപയോഗിച്ചാൻ തുടങ്ങിയതു 4-ാം എഡ്ജേനിയോസ് മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനമുപോ, 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടുകൂടിയാണല്ലോ. കേരളനസ്രാണികളെയാകട്ടെ ഈ നവീനനാമധേയത്താൽ സംബോധന ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതു അതിലും വളരെ പിന്നീടുമാണ്.

ii) മഹാത്മാവായ പല ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളാലും കീർത്തിപ്പെട്ട ശാസ്ത്രികളാലും ഉന്നതവിധത്തിൽ സ്മരിക്കപ്പെട്ടും കീർത്തിപ്പെടുമിരിക്കുന്ന "കൽദായസുറിയാനിക്കാർ" എന്ന നാമവും റീത്തും ഒന്നാകെ വിട്ടു പരദേശത്തുനിന്നു വന്ന ഉത്തമജാതി എന്നുള്ളതിനെ അശേഷം ഖണ്ഡിച്ചുനീക്കുന്നു "മലയാളസുറിയാനിക്കാർ" എന്നായി ഇപ്പോൾ നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നൂതനവും ഹാസ്യകരവുമായ പേരിനെ ധരിക്കുന്നതിന്നും തന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠതമുള്ള തങ്ങളുടെ ജാതി നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും അവരിലുള്ള കൽദായ രക്തവീഴും സമ്മതിക്കുകയോ അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്തല്ല എന്നു തീർച്ചയാണ്" എന്ന് ടി. പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്ന ഭാഗവും ചരിത്രവിരുദ്ധമാണ് എന്നുള്ളതിന്നു ഇനി വിശേഷാൽ തെളിവു അവശ്യമില്ലതന്നെ. മലയാളസുറിയാനിക്കാർ എന്ന പേരു ഈ പുസ്തകം അടിച്ചതായി പറയുന്ന കാലത്തു് പ്രചാരപ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നുതാണ്. അതിനാൽ അതു ഒട്ടും നൂതനമല്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ "മലയാളസുറിയാനി

കാർ" മലയാളത്തുതാമസക്കാരും സുറിയാനിയിത്തുകാരും ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതിൽ ധാസ്യകരമായി യാതൊന്നുമില്ല. ആനാമം വഹിക്കുന്ന ജനസഞ്ചയം ഒരു വിധത്തിലും നിന്ദിതർ ആയിത്തീരുന്നമില്ല.

o) "ഈ പുസ്തകം കാർജോസുപവിഞ്ഞുമെത്രാന്മാർക്കും ജെസ്യീത്തരുടെയും ഭരണത്തെ എത്രക്കുന്നതിനു തെക്കുംഭാഗത്തുള്ള ഒരു ആചാരം കൂടിയായിരുന്നു. അവരെ സ്വപക്ഷത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതിനു പരമാർത്ഥം സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായിരുന്നതിനാലും വിദേശീയശത്രുവിനെ എത്രക്കോടിവന്നപ്പോൾ അയൽവാസികളോടു ചെങ്കമതും സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗങ്ങൾ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണ്" എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നതിലും കഥയും കഴമ്പുമൊന്നുമില്ല.

മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളെ പത്തിൻകാർ എന്നു ഭരിക്കാൻ തുടങ്ങിയോ അന്നു മുതൽ തെക്കുംഭാഗർ ഈ നവീനഭരണാധികാരികളെ ആശ്രയിച്ചും സേവിച്ചും സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനായി മാത്രമേ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മാർ മെനോസീസിനേയും കൂട്ടരേയും പോലെയുള്ള ബലിഷ്ഠന്മാരായ ശത്രുക്കൾ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾക്കു അതിനു മുമ്പാകെ പിന്മാകട്ടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഡോക്ടർ പവിഞ്ഞും ജെസ്യീത്തരും ശത്രുക്കൾ ആയിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ വളരെ അതിശയോക്തി പരമാണ്. ബാബേൽ പാത്രീയർക്കീസിനു മലങ്കരസഭമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ന്യായമായ അധികാരം വകാശങ്ങളെ കവൺടുക്കുന്നതിനു മെനോസീസും കൂട്ടരും ചെയ്ത ശ്രമത്തിൽ ഈ തെക്കുംഭാഗർ അവലംബിച്ചതായും ഏതായിരുന്നു എന്ന് ചരിത്ര പണ്ഡിതനായ മാണിയച്ചൻ നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. അന്നു വിദേശീയ ശത്രുവകുത്തു ചേർന്ന മലങ്കരസഭയെ ആ ശത്രുക്കൾക്ക് അധീനമാക്കാൻ കഴിയുന്നത്ര സഹായിച്ച ഈ തെക്കുംഭാഗർ ഉന്നു എന്തുചെയ്തുമെന്നും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും മാണിയച്ചൻ വേണ്ടപോലെ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരെ സ്വപക്ഷത്തു ചേർക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കത്തക്ക യാതൊരു ആപശ്യവും വടക്കുംഭാഗസമുദായത്തിനോ മാണിയച്ചനോ ഉണ്ടായിരുന്നമില്ല. നമ്മുടെ വിചിന്തനത്തിനു വിഷയമായ ഈ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തിൽ മാക്കീൽ മത്തായി അച്ചൻ കയറിപ്പറ്റിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുൻപു വരാപ്പുഴെ അധികാരത്തെ എന്നു പോലെതന്നെ, വിഭജനാനന്തരം പവിഞ്ഞുമെത്രാനേയും സേവിച്ചും പ്രീണിപ്പിച്ചും നിന്നിരുന്നു. ഈ വസ്തുതകളൊക്കെ സമ്യക്കായി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന മാണിയച്ചൻ ഈ പുസ്തകമൂലം ഇവരെ കൂട്ടപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചരിത്രജ്ഞാനമുള്ളവരാരും സമ്മതിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെ തെക്കുംഭാഗരെ ആശ്രയിച്ചും പ്രീണിപ്പിച്ചും യാതൊരു കാര്യവും നേടേണ്ട ആപശ്യം അന്നും വടക്കുംഭാഗസമുദായത്തിനു ഇല്ലായിരുന്നു.

p) മാണിയച്ചൻ്റെതന്നെ എന്നു പറയുന്ന ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു മി. ചാഴികാടൻ എടുത്തിട്ടുള്ള 6 നിഗമനങ്ങൾ ഞാൻ ഉപരി ചേർത്തിട്ടുള്ളല്ലോ. അവയുടെ അന്തസ്സം വിഹിനതയും എന്റെ ഈ സുദീർഘപ്രതിപാ

നൊന്തിൽനിന്നും വിശദമാക്കിക്കൊടുത്ത വിശദപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ 6-ാം നിഗമനത്തിൽ സൂറിയാനിഭാഷയുടെ മാധാരമ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കണം. അതു ഉദ്യുതത്തിന് ഉള്ളതാണ്. എന്നാൽ പ്രസ്തുതനിഗമനാപസാനത്തിൽ “ആ ഭാഷയെന്ന അവർ (തെക്കേഭാഗർ) മലയാളത്തു കൊണ്ടുവന്നു വേദഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്ന പ്രസ്താവയ്ക്കു അധാരമായി ടി. ഉദ്യുതത്തിൽ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. അതു വെറും നിരർത്ഥകമായ ഒരു വകത്വനം മാത്രമാണ്. ഇതിനേപ്പറ്റി ഇനിയത്തെ ഒരു അദ്ധ്യായത്തിൽ (VII-12) സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കാനുള്ളതാകയാൽ ഇപ്പോൾ ആ വാദത്തിന്റെ കഥയില്ലായ്മയേ സംബന്ധിച്ചു ഇത്രയും പറയുന്നള്ളു.

ഞാൻ ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു അവിതർക്കിതമായി സിദ്ധിക്കുന്നത് മാനിയച്ചന്റേതായി മി. ചാഴികാടൻ എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തെ ആശയങ്ങളിൽതന്നെ പരസ്പരബൈപരീത്യം ഉണ്ടെന്നും; അതു ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മാനിയച്ചന്റേതായിനിന്നു രോമിലേക്കയച്ച ഹർജിയിലെ ആശയങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നവും അവയ്ക്കു വിരുദ്ധവും ആണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ ദൃശ്യമായ ഒരു പുസ്തകം മാനിയച്ചൻ രചിച്ചു എന്നു പറയുന്നതു വാശാസനീയമല്ല. അഥവാ “കൽഭായ” ശബ്ദമാറ്റത്തെ പ്രതിഷേധിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയൊരു പ്രബന്ധം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി എന്നു വാദത്തിനായി സമ്മതിച്ചാൽതന്നെയും അതു് ഇത്ര പൂർവ്വപരവിരുദ്ധമായ ഒരു വികൃതരേഖയായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാൻ വഹിയാ. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ തന്നെയും, ഞാൻ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ടി. ഉദ്യുതത്തിൽ മി. ചാഴികാടന്റെയോ മറ്റൊരുവരുടെയോ കൈവിളയാട്ടം നല്ലവണ്ണം നടന്നിട്ടുണ്ട്.

q) “ഈ ഉദ്ധരണിയിലുള്ള പുസ്തകം അതിന്റെ പേരിൽനിന്നു തന്നെ നസ്രാണി സമുദായ ഗുണകാംക്ഷികളായ ഉത്തരദേശ വൈദിക പൗരകികയോഗം ഒന്നാകെ യോജിച്ചു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കണമല്ലോ. ഉത്തരദേശ വൈദിക പൗരകികയോഗം എന്നാൽ അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വടക്കേഭാഗരായ എല്ലാ വൈദികരും അൾമായക്കാരുക്രൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു എന്നാണ്” എന്നു മി. ചാഴികാടൻ ഉദീരണം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു യോഗം വടക്കേഭാഗരുടെ ഇടയിൽ ഒരിക്കലും കൂടിയിട്ടില്ല, ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല, അങ്ങനെയിരിക്കെ താദൃശമായ ഒരുയോഗം ഒന്നാകെ യോജിച്ചു പുസ്തകം പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്നു അർത്ഥമില്ല. ഗ്രന്ഥത്തിന്നു ഒരു കർത്താവല്ല പല കർത്താക്കന്മാർ ഉള്ളതായി മി. ചാഴികാടൻ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉത്തരദേശ വൈദിക പൗരകികയോഗം എന്ന ‘ഇല്ലായോഗത്താൽ’ അതിന്റെ കർത്താക്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തെന്നും മി. ചാഴികാടൻ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. വടക്കേഭാഗരായ എല്ലാവൈദികരും അൾമേനികളും കൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നത് എന്നത്രേ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥം എന്ന് മി. ചാഴികാടൻ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പരേംഗിത

ജനാധിപത്യത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതായിരിക്കാം. 1896-ൽ അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ ടി. പുസ്തകം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ 1896-ൽ അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ “കോളം വികാരിയാത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട വള്ളികളുടെയും വടക്കേഭാഗത്തെയും ഉപയോഗത്തിനായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട വഞ്ചാഗ്രഹം 1895-ാം ആണ്ടിൽ “വടക്കേഭാഗം ജനസംഖ്യ 150,000; സ്വദേശപട്ടക്കാർ 306; ഇടവകപ്പള്ളികൾ 108” എന്നു കാണുന്നു. തൃശ്ശൂർ വികാരിയാത്തിലെ കണക്കു ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവർ ഈ പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഈ പ്രക്ഷോഭം മുന്നോട്ടുപോകാൻ പൊലീസും ഒരുമിച്ചുചേർന്നു. അപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ “എന്നു കാണുന്നു. തൃശ്ശൂർ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളുടെ ഉദ്ദേശം ഇത്ര വിശദമായി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ മി. ചാമിക്യാൻ തന്നെയോ അല്ലെങ്കിൽ തെക്കേ ഭാഗപരിശോധനാക്കമ്മീഷൻ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ ഇതിന്റെ ഇടയ്ക്കു ഒരു പുസ്തകമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ - കർത്താവു എന്നു ബലമായി ശക്തിപ്പെടുന്നു. വടക്കേ ഭാഗത്തു “ഉത്തരഭാഗം” എന്നും ഉൾപ്പെടെയും അവർ തന്നെയോ ഇതരന്മാരോ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കണ്ടുകേൾവിപോലുമില്ല.

27. ഇങ്ങനെ ആ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്നുള്ള അത്ഭുതം തെളിയിക്കുകയും ആ പുസ്തകം മാണിയച്ചൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതല്ല എന്നു ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇനി ഇതിനെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്ന ബാഹ്യതെളിവുകളുമുണ്ട്. അപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായിട്ടുള്ള മുമ്പായി മാണിയച്ചൻ സഹചർത്തായ വൈദികരും കൂടി അയച്ച അപേക്ഷയിലെ ഒരു അംശത്തെപ്പറ്റി ഒരു ചെറിയ നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിനായി അപ്പോൾ ഒരു പ്രതിപലിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പ്രസ്തുത അപേക്ഷയിൽ അവസാനമായി പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്. “To give us a Bishop of our own nationality from the Patriarchate of Babylon” - “ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കേറ്റിൽനിന്നും ഞങ്ങളുടെ സ്വജാതീയനായ ഒരു മെത്രാനെ ഞങ്ങൾക്കു നൽകണമോ” എന്നാണ്. ഇതിലെ ആശയം നമുക്ക് ഇന്ന് അത്ഭുതപ്പെടാത്തതായി തോന്നിയേക്കാം. മലയാളികളായ നാമും ബാബേലിലെ കൽദായക്കാരും സജാതീയർ, ഏകവംശജർ ആണോ? മാണിയച്ചൻ ആതു അങ്ങനെയൊന്നെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നോ? തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അങ്ങനെയൊന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുമ്പായിനിന്നു അയച്ച അപേക്ഷയിൽ അവർ സ്വയം നാമകരണം ചെയ്യുന്നത്: the descendants of the Chaldaic Syrians who settled in Malabar in 345 - “345-ൽ മലയാളത്തു കുടിയേറിയ കൽദായസുറിയാനികാരുടെ സന്താനങ്ങൾ” എന്നു കൂടെയാണല്ലോ. കൽദായ ജനത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ് അവർ എങ്കിൽ അവരും കൽദായക്കാരും ഏകവംശജന്മാർ ആണ് എന്നതിൽ എന്താ സംശയം?

ഈ വിശ്വാസം അഥവാ അഭിപ്രായം മാണിയച്ചനും കൂടെയും

പുത്തനായി കണ്ടുപിടിച്ച ഒന്നല്ല. 345-ാമാണ്ടു മെസോപ്പൊത്തമിയാ, അസ്സീരിയാ, ബാബിലോണിയാ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നുവന്ന 400 കൽഭായ കുടുംബക്കാർ നാട്ടുകിന്യാനികളുമായി മുറയ്ക്കു ധാമ്യമായ വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ ഏല്പെട്ടു; തങ്ങൾ അസ്സീരിയൻ അഥവാ കൽഭായ എന്ന ഒരേ റീത്തിലും വംശത്തിലും പെട്ടവരാണ് എന്നധാരണയിലത്രെ ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നു ശമൂയേൽഗിയാമിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു 3-ാം അദ്ധ്യായം 20-ാം ലക്കത്തിൽ ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കണം. അതിനും പുറമേ കൽഭായക്കാരുടെ സംരക്ഷകനായിരുന്ന കാർഡിനൽ കാരഡാ വഴി, ബാബേൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി മലയാളത്തു താമസിച്ചിരുന്ന മാർ ഏലിയാ മെത്രാപ്പോലീത്താ 1580-ൽ പരിശുദ്ധ സി. ഫാസനത്തുകൽ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിന്റെ സാരം ബ. ബണ്ണാർഭട്ടൻ "Brief sketch of the History of the St. Thomas Christians" മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രസംക്ഷേപം എന്ന കൃതിയിൽ (Document VIII) പറയുന്നു: "Since the Christians of Malabar are Chaldeaus, they are not willing to accept the Portuguese or Latin Bishops. They want Bishops of their own language and nation"-മലയാളത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൽഭായക്കാർ ആകയാൽ പോർത്തുഗീസുകാർ അഥവാ ലത്തീൻമെത്രാന്മാരെ സ്വീകരിപ്പാൻ അവർ മനസ്സില്ല. അവർ സ്വന്തഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരും സ്വജാതിയിൽ പെട്ടവരുമായ മെത്രാന്മാരെയത്രെ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്."

കൽഭായ പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കു മലങ്കരസഭയിന്മേൽ മുന്യണ്ടായിരുന്നതും സംഗതിവശാൽ ഏകാലത്തു നിന്നുപോയതുമായ അധികാരം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനായി അവിടത്തെ പാത്രിയർക്കീസും മെത്രാന്മാരുംകൂടി 1920 ഏപ്രിൽ 6-നു-റോമ്മാസിംഫാസനത്തുകൽ ബോധിപ്പിച്ച അപേക്ഷയിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "ബാബേൽ മെത്രാന്മാരെ ലഭിക്കുന്നതിനായി മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിരന്തരമായി പരിശ്രമിച്ചത് അവർ കൽഭായപിത്തുകാർ ആണ് എന്ന ഏക കാരണത്താൽ മാത്രമല്ല, പിന്നെയും കൽഭായദേശത്തുനിന്നുള്ള ഉത്ഭവം കൊണ്ടുകൂടെയാണ്. മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ബാബേലിൽനിന്നു കുടിയേറി പാർത്തവരാണ് എന്നാണ് വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നത്....."

"ജെസുവിറ്റു സഭാംഗങ്ങളിൽ ഒരുവനായ ജെറോളമോ എന്ന ചരിത്രകാരൻ 1610-ൽ അങ്കമാലിൽവെച്ച് എഴുതിയ എഴുത്തിൽ മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളേപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പലയിടങ്ങളിലായി മലബാറിൽ അധിവസിക്കുന്ന അസംഖ്യം തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കാലംമുതൽക്കുതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. അവർ ഈ ദേശവാസികൾ അല്ല. പിന്നേം പരദേശങ്ങളിൽനിന്നും കൂട്ടമായികുടിയേറി പാർത്തവരാണ്. അവർ പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കാലംവരെ ബാബേൽ അധികാരത്തിനു കീഴ് പെട്ടിരിക്കയും 1599 വരെ ബാബേൽ മെത്രാന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“ഭരണമായിരുന്നിട്ടും മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളും ബാബേൽ നിവാ
സികളും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരമ്പരയായ മൈത്രിയും ക്ഷേ
ത്രവും മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബാബേലിൽനിന്നു കുടിയേറി പാർത്തവ
രാണു് എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്താലല്ലാതെ മറ്റുപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടാ.
ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലുള്ള വട
ക്കുംഭാഗരെന്നും തെക്കുംഭാഗരെന്നുമുള്ള ജാതിവ്യത്യാസം ഈ പരമ്പര വി
ശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയായിരുന്നാൽ അതു വാസ്ത
വവിരുദ്ധമായിരിക്കുകയില്ല.”

കൽദായ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അഭ്യർത്ഥനയിൽ പ്രകടി
തങ്ങളായിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളും അവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ചരിത്രരേഖകളും
വ്യക്തമാക്കുന്നത് മലയാള സുറിയാനികളുടെ ഉത്ഭവം കൽദായദേശത്തു
നിന്നാണു്, അവർ ബാബേലിൽനിന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണു് എന്നൊ
ക്കെയാണല്ലോ. മലയാള നസ്രാണികളെ ആസക്തലം ഉൾപ്പെടുത്തിയാണു്
അവർ പറയുന്നതു്. അവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുഭാഗം മാത്രമാണു് ബാ
ബേലിൽനിന്നു കുടിയേറിയതു എന്നു ഒരു സൂചനപോലുമില്ല. അതിനാൽ
തെക്കുംഭാഗരുടെ ആധുനികവാദത്തെ ടി. രേഖ ഒട്ടുംതന്നെ അനുകൂലിക്കു
ന്നില്ല. മാത്രമല്ല, വടക്കുംഭാഗരും തെക്കുംഭാഗരുമെന്നു് മലബാർ ക്രിസ്ത്യാ
നികളുടെ ഇടയിലുള്ള വ്യത്യാസം ജാതിവ്യത്യാസം അറണെന്നും അരിനെ
ബാബേലിൽനിന്നുണ്ടായ കുടിയേറാതെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയേ ശരി
യായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ള എന്നുംകൂടി അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു
ല്ലോ. ഇതു വടക്കുംഭാഗരുടെ പരമ്പരാഗതമായ ചരിത്രവാദത്തെ ബല
മായി പിൻതാങ്ങുന്നുണ്ടു്. മലയാളക്രിസ്ത്യാനികൾ ബാബേലിൽനിന്നു കുടി
യേറിപ്പാർത്തവർ മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ ജാതീയമായ ഒരു വ്യത്യാസം അവ
രിൽ ഉണ്ടാകാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ മലബാറിലെ സുറി
യാനികളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ബാബേലിൽനിന്നു കുടിയേറിയവരുടെയും മലയാള
ത്തെ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും സമാഗമഫലമായി ഉത്ഭവിച്ച ഒരു ജനസ
മയമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്. ഇരുഭാഗക്കാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ജാ
തീയമോ സാമൂഹികമോ അല്ല, വെറും സ്ഥാലികമാണു എന്നത്രെ മി. ചാ
ഴികാടന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്നതു്. “തെക്കുംഭാഗരെന്നും വടക്കുംഭാഗരെന്നും
ഉള്ള വ്യത്യാസം ആ പേരിൽനിന്നുതന്നെ യാതൊരു സ്ഥലത്തിന്റെയോ
തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായതാണു് എന്നു തീർച്ചയാണു്”
എന്നു മി. ചാഴികാടൻ ഖണ്ഡിച്ചു പറയുന്നു. (P. 142) “പുരാതനചാട്ടു”
കളിലെ കല്യാണവിവരണത്തിന്റെ ആദ്യ ഖണ്ഡികയിൽ, “ക്രിസ്തുബുദ്ധം
345-ൽ പൌരസ്ത്യസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണത്തിൽ
കുടിയേറി പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കുംഭാഗത്തു അങ്ങാടി സ്ഥാപിച്ചു വസിച്ചു
തോടെ അതേവരെ വടക്കുവശത്തു താമസിച്ചിരുന്ന മാത്തോമ്മാ നസ്രാ
ണികൾക്കു വടക്കുംഭാഗരെന്നും തെക്കുംഭാഗത്തു താമസിച്ചിരുന്നവർക്കു തെ
ക്കുംഭാഗരെന്നുമുള്ള പേർ നടപ്പായി” എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആക
യാൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ അഭിമതപ്രകാരം ഈ ഇരുഭാഗക്കാരും തമ്മിലുള്ള

പുത്രാസം വെറും സ്ഥാപനബന്ധമായ ഒന്നാണത്രേ. വടക്കേഭാഗത്തു കൂട്ടിച്ചേർത്ത പട്ടണവും പ്രധാനമായി അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത് സ്ഥാപന ബന്ധമല്ല, വടക്കും തെക്കും പാതികളിൽ (അങ്ങാടികൾ അല്ല) താമസമാക്കിയവരുടെ കവിനതാ കലാധീനതയെക്കുറിച്ചാണ് എന്നു വാദിക്കുന്നു. ഡബ്ല്യു. ഡോക്ടർ പ്ലാസിഡിന്റെ സാക്ഷ്യം മി. ചാഴിക്കാടൻ 202-ാം പാഠത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ പറയുന്നത് 'The distinction between Nordists and Suddists is neither religious nor regional, but only social and racial- അവർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മതബന്ധമോ സ്ഥാപനബന്ധമോ അയ്യത്തല്ല. ജാതീയവും സാമുദായവും മാത്രമായുള്ളതാണ്' എന്നാകുന്നു. ഈ വ്യത്യാസം ജാതീയമാണെന്നു കൽദായമെത്രാന്മാരുടെ മേലുദ്ധരിച്ച ഭേദത്തിലും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ഈ ജാതീയ വ്യത്യാസത്തെ ശരിയായിപ്പോയിപ്പോയിക്കുന്നതിന്നു ബാബേലിൽനിന്നുള്ള കുടിയേറ്റവും ഇങ്ങനെ കുടിയേറ്റം വന്നവരിലും അവരുമായി വിവാഹ ബന്ധവാദികളാൽ ഒന്നായിച്ചേർന്നവരുമായ നാട്ടുകുടുംബങ്ങളിലും നിലനിന്നിരുന്ന കലാധീന വ്യത്യാസങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന്നു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വടക്കേഭാഗത്തെ സിദ്ധാന്തമാകട്ടെ അതുമാത്രമാണ്.

28. ബാഹ്യതെളിവുകൾ.

മാണിയച്ചൻ മുമ്പനായിനിന്നും പല കർത്താക്കൾക്കുടിയും പ്രസ്തുത കൃതി പുറത്തിറക്കി എന്നു പറയുന്ന സ്ഥിതിക്കു മാണിയച്ചനോടു ഏറ്റവും അടുത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമുദായികവും സാഹിത്യപരവുമായ സംരംഭങ്ങളിൽ സഹകരിച്ചിട്ടുള്ള വൈദികരും അല്പമേനികളും എങ്കിലും ഈ പുസ്തകത്തേപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതിനാൽ ഊഹാപോഹങ്ങൾക്കൊണ്ടും യുക്തിവാദങ്ങൾക്കൊണ്ടും മാത്രം ഞാൻ തൃപ്തനാകാതെ, മേൽപ്രസ്താവിച്ചതരത്തിൽപെട്ടവരായി ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ആരെങ്കിലും അറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അവരെ അഭിഗമിച്ചു. വീടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചേപ്പള്ളി എന്ന നാമത്തിൽ വിഖ്യാതനായിരിക്കുന്ന വൃദ്ധവൈദികനും മാണിയച്ചനുമായുണ്ടായിരുന്ന മൈത്രിബന്ധം ശക്തിമത്തായിരുന്നു. മാണിയച്ചന്റെ സാമുദായികചരിത്രങ്ങളിൽ ബ. കൊച്ചേപ്പള്ളി അതമാത്ഥമായി പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നു അദ്ദേഹത്തോപ്പോലെ കേരളീയസുറിയാനികാരുടെ ചരിത്രം അറിയാവുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമായെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഈ 84-ാം വയസ്സിൽപ്പോലും അദ്ദേഹം 'കൊച്ചേപ്പള്ളി' എന്ന പേരിനെ അനപത്ഥമാക്കുമാറും യൗവനയുക്തന്മാരോപ്പോലും അധഃകരിക്കുമാറും അത്ര വിരോധം താല്പര്യത്തോടുകൂടി ചരിത്രപരമായ ഗവേഷണങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിലും സർവ്വപരി ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലും നിരന്തരം വ്യാപൃതനായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ ചെന്നു കണ്ടത് മി. ചാഴിക്കാടൻ പറയുന്ന പുസ്തകത്തെയും അതിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളേയും പറ്റി ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച മറുപടി: വെ.

ബ. നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചനോ വടക്കുംഭാഗരിൽ മററരെങ്കിലുമോ ഇങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകം പുറപ്പെടുവിച്ചതായി യാതൊരറിവുമില്ലെന്നും, മി. ചാഴികാടിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു മാത്രമാണ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തേപ്പറ്റി ആദ്യം കേൾക്കുന്നതെന്നും; മാത്രമല്ല, ഈ ഗ്രന്ഥം വെളിക്കിറക്കുന്നതിനു കാരണമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി, എന്നുവെച്ചാൽ, “കൽദായസുറിയാനിക്കാർ” എന്നതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഡോക്ടർ ലവീഞ്ഞിന്റെ ഭരണകാലത്തു് മേലധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആലോചന നടന്നതായോ, അതിന്റെ മലയാളത്തെ ജനങ്ങൾ പ്രകുശ്യപ്പെടായതായോ തനിക്കു യാതൊരറിവും കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നും അയിരുന്നു. ലവീഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ ഭരണാരംഭം മുതൽ ഉണ്ടായ വിവിധങ്ങളായ സാമൂഹികസംരംഭങ്ങളിൽ മാണിയച്ചന്റെ സഹകാരിയായി സജീവവും ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവമായ പ്രവൃത്തിപദ്ധതികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതിനും പാമേ ലവീഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ സ്റ്റേഫാദരവിശ്വാസങ്ങൾക്കും മറ്റും പലരേയും അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ പാത്രീഭവിച്ചിരുന്ന ഇന്നത്തെ ഈ വൃദ്ധവൈദികൻ, മേൽപ്രസ്താവിച്ചതരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും അന്ധനടന്നെങ്കിൽ, അതു തീർച്ചയായും അറിയാതിരിക്കയില്ലായിരുന്നു. വീടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചേച്ചച്ചൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു അതിന്റെ രചനയ്ക്കു പ്രേരകങ്ങളായി ഭവിച്ചതായി പറയുന്ന കാരണങ്ങളെയോ പറ്റി ഏതാവൽപയ്യനും യാതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അകൃത്രിമതയേപ്പറ്റി സമശയിക്കു മാത്രമല്ല, അതു ഒരു കൃത്രിമരേഖയെന്നു തീർച്ചയാക്കുകതന്നെയാണു്.

29. ഇനി, ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അൽമായ പ്രമുഖരിൽ ശ്രീമാൻ വി. സി. ജോജ്ജ് ബി. ഏ. എൽ. റ്റി. അവർകളേപ്പോലെ ചെറുപ്പം മുതലേ മാണിയച്ചനുമായി അടുത്തുപെരുമാറുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിശേഷമായ വിശ്വാസത്തെ സമാജ്ജിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകത്തുകളിൽ പ്രധാന സഹകാരിയും കൈപ്പടക്കാരനുമായി വർത്തിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ ഇന്നു നിധിയിരിക്കൽ കുടുംബത്തുപോലും കാണുകയില്ല. ബ. കൊച്ചേച്ചച്ചനാകട്ടെ ഈ കാര്യത്തേപ്പറ്റി മി. വി. സി. ജോർജ്ജിനോടു എഴുതിയോദിച്ചു. വയോവൃദ്ധനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മശക്തിക്കു ശൈഥില്യം സംഭവിച്ചു എന്നുള്ള ശങ്ക അന്യരിൽ ഉൽഭൂതമായേക്കാമെന്നുള്ള വിചാരത്താലായിരിക്കാം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയതും തന്മൂലം എന്റെ ഭാരം ലഘൂകൃതമായതും. മി. ജോജ്ജിന്റെ മറുപടിയായ മി. ചാഴികാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതായ ഒരു ഗ്രന്ഥം എപ. ബ. മാണിയച്ചൻ രചിച്ചതായി താൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കൃതികളുടെയും പല ഭാഗങ്ങൾ കയ്യെഴുത്തിലും അച്ചടിയിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കാര്യം ഏർപ്പെടുന്നതായ യാതൊന്നും കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല; ആ സ്ഥിതിക്കു മി. ചാഴികാടിന്റെ അറിവു തനിക്കു വിശ്വസ്യമേതെന്നായിരിക്കുന്നു എന്നും

യിരുന്നു. ഈ രണ്ട് ആളുകളുടെയും മറുപടി എന്റെ സംശയത്തെ ഭൂരികരിച്ച് എന്റെ ഉറപ്പാക്കൽ ദൃഢീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

30. സത്യം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു ഇനി മി. ചാഴിക്കാട്ടനെ സമീപിക്കുക എന്ന മാർഗ്ഗം മാത്രമേ ശേഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എന്റെ ഒരു ബഹുമാന്യമിത്രം വഴി ലേഖനപാഠം അതു ഞാൻ സാധിച്ചു. ലേഖനസാരം: പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നു നോക്കാൻ തരമോ? അതിനു സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ അത് എവിടെയാണ് അച്ചടിച്ചത്? എവിടെകിട്ടും? എന്നൊക്കെ ആയിരുന്നു. മി. ജോസഫിന്റെ മറുപടിയിൽ: പ്രസ്തുത ലഘുലേഖ ബ. വട്ടക്കുളത്തിലച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽനിന്നും കണ്ടതാണ്. ഉപയോഗശേഷം തിരിച്ചുകൊടുത്തു; പുസ്തകം എവിടെ അച്ചടിച്ചതാണെന്നു ഓർമ്മയില്ല; ഈ വിവരങ്ങൾ വട്ടക്കുളത്തിലച്ചൻ ശേഖരിച്ചു എഴുതിയിട്ടിരുന്ന ഒരു പകർപ്പ് ഇപ്പോൾ മലയിൽ ചാക്കോച്ചൻവശം ഉണ്ട്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വട്ടക്കുളത്തിലച്ചന്റെ മറ്റു ഏതാനും പുസ്തകങ്ങളുമുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്നു തിരക്കിയാലറിയാം എന്നു കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതിങ്കൽ ഞാൻ ഭഗ്നശാലാകാരനെ പീടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചേപ്പച്ചൻ വഴി എഴുത്താൽ കൈപ്പഴെ മലയിൽ ബ. ചാക്കോച്ചനെ സമീപിച്ചു. അതിനു കിട്ടിയ മറുപടി കൂടുതൽ ഇശ്വാഭാഗം എന്നിൽ ഉള്ളവയായിരുന്നു. അതിന്റെ താല്പര്യം ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു: കത്തിൽ പറയുന്ന രേഖ താൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതും അതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പകർത്തിയെടുത്തിട്ടുള്ളതുമാണ്; ബ. വട്ടക്കുളത്തിലച്ചന്റെ ശേഖരത്തിലാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്; അവ ഇപ്പോൾ കൈവശമില്ല; കോട്ടയത്തു കത്തോലിക്കാപ്രസ്സിൽ മി. പി. യു. ലൂക്കോസിന്റെ പക്കൽ അന്വേഷിച്ചാൽ അറിയാം. ഇതുകൊണ്ടും ഞാൻ മടുത്തില്ല. മിസ്റ്റർ ചാഴിക്കാട്ടനു എഴുതിയ ആജ്ഞാക്കുണ്ടാക്കുന്ന മി. ലൂക്കോസുമായി കത്തിടപാട് ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ മറുപടി ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു: മി. ജോസഫ് ചാഴിക്കാട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള “നസ്രാണിസമുദായ ഗുണകാക്ഷികളായ— ഉത്തരഭാഗവൈദികന്മാരികൾക്കായോഗം” എന്ന ലഘുപത്രിക (വലിയ പുസ്തകമൊന്നുമല്ല) 1917-ൽ മരിച്ച ബ. വട്ടക്കുളത്തിൽ മത്തായിഅച്ചൻ അവർകളുടെ റിക്കാർട്ടുകൾ അക്കാലത്തു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയതാണ്. പ്രസ്സിന്റെ പേർ വെച്ചിട്ടില്ല. അക്ഷരങ്ങളുടെ വടിവു നോക്കിയാൽ മനോരമപ്രസ്സിലേ അക്ഷരങ്ങളോടു സാമ്യമുള്ളതായിട്ടാണ് ഓർമ്മ. ആയതു മുഴുവൻ വായിച്ചശേഷം അന്ന് ഇടയ്ക്കുപള്ളി വികാരി ആയിരുന്ന മലയിൽ ബ. ചാക്കോച്ചൻ കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു ഇപ്പോൾ 25 കൊല്ലക്കാലമായിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും ചരിത്രകാരന്മാർ പലവിധത്തിൽ ഉപയോഗമുള്ളതായിരുന്ന ആ അമൂല്യരേഖ അദ്ദേഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തി എന്നു കാണുന്നതിൽ വേദമുണ്ട്. ആകെ ഒരു പ്രതിയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുസംബന്ധമായി മറ്റു രേഖകളൊന്നും കൈവശമില്ല. അതിന്റെ ഒരു പ്രതിയെങ്കിലും മാനാനം റിക്കാർട്ടുശേഖരിപ്പിൽ കാണുമെന്നാണ് തന്റെ വിശ്വാസം. ബ. മലയില

മുൻ ഏതുവിധമെങ്കിലും പ്രസ്തുത ലഘുപത്രിക നോക്കി എടുക്കാനാവുന്നതാകട്ടെ ഇടയിൽ കൂടി വായിച്ചാൽ പലതും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ലെ ഇരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികൾ 25 വർത്തമാനം കഴിഞ്ഞു. മി. ലൂക്കോസിന്റെ ഭാര്യയിൽ ദുഃഖമായി വരിഞ്ഞു എന്നും കി പ്രദർശിപ്പിച്ചുവെന്ന് അതു എങ്ങനെയെങ്കിലും നോക്കിയെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാം എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു ന്നും മി. ലൂക്കോസ് വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ. അതിനാൽ ഈ മറ്റു കത്തുകളിൽ രണ്ടാഴ്ചയിലധികം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും മി. ലൂക്കോസിനു എഴുതി. ബ. മലയിലുള്ളതൊക്കെ പുസ്തകം നോക്കിയെടുപ്പിച്ചോ എന്നു ചോദിച്ചതിൽ, ഇല്ലാ അടുത്തുതന്നെ താൻ കൈപ്പറ്റിയുപോകുന്നുണ്ട്, അപ്പോൾ ടി. ചരിത്രരേഖയുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹമായി കണ്ടശേഷം വിവരം അറിയിക്കും എന്നായിരുന്നു മറുപടി. ഇതെഴുതിയത് കഴിഞ്ഞ- 1942-ഫെബ്രുവരി 2-ാംനാൾ ആയിരുന്നു. മാർച്ചിന്റെ അവസാന ആഴ്ചവരെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നിട്ടും മി. ലൂക്കോസ് വാശാനും ചെയ്തതനുസരിച്ചുള്ള വിവരം ലഭിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഇങ്ങനെ വ്യക്തികളുമായുള്ള കത്തിടപാടുകളും അന്വേഷണങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായി. മാർച്ച് 24-ാംനാൾ മി. ചാലിക്കാടന്റെ ഉദ്യോഗം എടുത്തുകാണിച്ചുകൊണ്ട് "ഈ പുസ്തകം എവിടെ കിട്ടും?" എന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ 'ദീപിക'യിൽ ഒരു കുറിപ്പ് ചേർത്തു ചെറുപ്പനശ്രദ്ധയെ ഈ കാര്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതിനു 'ദീപിക'യിലൂടെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഏപ്രിൽ 18-ാംനാൾ അവർ അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ 'ദീപിക' വാക്കുകൾ വരിയെങ്കിലും വല്ലതും തുമ്പു കിട്ടിയേക്കാമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ നാളതുവരെ യാതൊരു തുമ്പും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതു വടക്കേഭാഗമായ ഏല്ലാ വൈദികരും അർത്ഥമായതുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതായി മി. ചാലിക്കാടൻ അർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു മിക്കവാറും എല്ലാപ്രധാന വടക്കേഭാഗകടുംബങ്ങളിലെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രതികൾക്കുണ്ടാകണം. ഇതിനുംപുറമേ, ടി. പുസ്തകം കാർളോസുലയിത്തുമെത്രാനായന്റെയും ജെസുവിതരുടെയും ഭരണത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു തെക്കേഭാഗത്തുള്ള ഒരു അദ്ധ്യക്ഷനുകൂടിയായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ വെച്ച്. അതിനാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രതികൾ മിക്കവാറും എല്ലാപ്രധാന തെക്കേഭാഗകടുംബങ്ങൾക്കും അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. തെക്കേഭാഗത്തുള്ള പരമാർത്ഥം സമ്മതിച്ചുവരുന്നതൊക്കെ വീദേശശത്രുവിനെ എതിർക്കുന്നതിനായി അവരേകൂടെ വശത്താക്കുന്നതിനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പുസ്തകം ഉദ്ദിഷ്ടഫലം പുറപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ ആ പുസ്തകം അവർ വായി

മു് കാര്യം ഗ്രാമീണങ്ങളായിരുന്നു. അവർ അത്ര പ്രത്യേക
 ആദ്യം ഒന്നും അറിയാതെ വന്നിട്ടില്ലാത്ത ആ പുസ്തകം അവർ വില
 കൊടുത്ത് വാങ്ങി വായിക്കും എന്നും പ്രത്യാശിക്കാൻ മാഗ്നിച്ചിരുന്നു.
 അതിനാലാണ് ഫി. പുസ്തകം തെക്കേഭാഗത്തിൽ പ്രധാനികളായ പലർക്കു
 കിലും അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നിരിക്കണം എന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നത്. ഈ
 കാരണത്താൽ അതിന്റെ പ്രതികൾ ഉരുഭാഗക്കാരിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന
 വിവരങ്ങൾ പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിത്തീർത്തതാണ്. അതു ഒരു അമൂല്യ
 ഭേദമായിരിക്കണെ സ്ഥിതിക്കു അതിനെ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള നശിക്കുന്ന
 വിവര അവർക്കു കിട്ടി എന്നും വിചാരിക്കാൻ പറ്റിയോ. എന്നുവരികിലും എ
 ന്ന്റെ വിവിധമായ അഭ്യർത്ഥനയെ സഭയും സ്വീകരിച്ച് 'ഭിവിക'യി
 പർ ചെയ്തു അറവാനത്തിനു ഇതുവരെ ആരും മറുപടി കൊടുക്കാത്തതു
 ഒരു വലിയ അശ്ചര്യത്തെന്നു. പുസ്തകം എവിടെകിട്ടും എന്ന ചോദ്യത്തിനു
 പുസ്തകം കൈവരുന്നതുവേണ്ടി അഥവാ ഇന്നെടുത്തുകിട്ടും എന്നറിയു
 വേണ്ടി മാത്രമേ മറുപടിപറയാൻ അവകാശമുള്ളൂ. അതിനാൽ മാ
 ണിയപ്പോൾ അറിയാവുന്നവർ ഇല്ലെന്നതന്നെ ശിർഷ്യയേക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
 ഇതു എന്റെ ഊഹാപാശ്ച സാരമായി ബലപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 7.

A. തെക്കേഭാഗവും വേദപ്രചാരണവും.

1. ഈ വിഷയത്തെ പരാമർശിച്ച മി. ചാഴിക്കാടൻ 34-ാം വ
 ശത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "മറ്റൊരാളിനുള്ള വകുപ്പുകാരെയും അപേ
 ക്ഷിച്ച മലയാളത്തെ ക്നാനായക്കാർ ഒരു വലിയ പുത്രാസമുദായ്. ഇവർ
 അന്യമതസ്ഥരെ ക്രിസ്തുമാഗ്നത്തിൽ ചേർക്കുകയും അവർക്കായി പണം ചെലവു
 ചെയ്യുകയും പള്ളികൾ പണിയിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും
 പുതുതായി ജ്ഞാനസ്നാനംചെയ്തു ചേർന്നവരെ അവരുടെ സമുദായത്തിൽ
 ഉൾപ്പെടുത്തുകയില്ല. ക്നാനായ സമുദായത്തിനു മാതേന്മാ സമുദായവു
 മായി രക്ഷസംബന്ധമുണ്ടെന്നു പറയുന്ന ചരിത്രകാരന്മാരായ ബ.
 ബണ്ണാർദച്ചൻ, ബ. പീടിയേക്കർ ജോസഫച്ചൻ മുതലായവർ, സുറിയാ
 നിക്കാർ ഇസ്രായേൽക്കാരും അല്ലാത്ത വിശുദ്ധന്മാരുടെയോ പുണ്യവതി
 കളുടേയോ പേരുകൾ ക്നാനായക്കാർ അവരുടെ സമുദായത്തിൽ അടു
 ത്തകാലംവരെയും കലത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള രഹസ്യം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു
 തോന്നുന്നില്ല."

ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുള്ള ക്രിസ്തീയവകുപ്പുകാരെ പരി
 ശോധിച്ചാലും അറുനിലാരിലും കാണാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വലിയപുത്രാ

നും മലയാളത്തെ തെക്കേഭാഗം എന്നു എല്ലാവരും തലകുലക്കി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതെന്നാണെന്നുവെച്ചാൽ, അവർ അതു മതസ്ഥരെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുകയോ അവർക്കായി പണം ചെലവുചെയ്യുകയോ പള്ളികൾ പണിയിച്ചു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഇവയൊക്കെ അവർ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു മി. ചാഴികാടൻ നിർദ്ദിശം തട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ അനല്പമായ ആശയ്ക്കുമാണു ശേഷംപേർക്കുള്ളത്. പുതുതായി ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്യുന്നവരെ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിലുൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വൈമനസ്സും, എന്നുവെച്ചാൽ അവരുടെ സമുദായത്തിന്റെ രക്തശുദ്ധിയെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനുള്ള അക്രൈസ്തവ-ക്രിസ്തുമത വിരുദ്ധ-മായ ആകാംക്ഷ ഒന്നുമാത്രമാണ് ഇതിന്റെ കാരണം!!! പരമാർത്ഥം ഇതാണെങ്കിലും മി. ചാഴികാടൻ ധൈര്യസന്തോഷം പറയുന്നു: അവർ അക്രൈസ്തവരെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുകയോ അവർക്കായി പണം ചെലവുചെയ്യുകയോ പള്ളി പണിയിച്ചു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു. ക്രൈസ്തവ ധർമ്മത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഈ കർത്തവ്യത്തെ തങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് തങ്ങളുടെ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്നു് പരിഹാസിക്കുന്ന വലിയ അപജയവും അപചയവുമാണെന്നു മനസ്സാക്കിയിൽ ഉത്തമബോധ്യമുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ ബഹുജനസമക്ഷം ഏറ്റുവാക്കുകയെന്നതു് അസാദ്ധ്യം തന്നെയെന്നു മി. ചാഴികാടപ്രഭുതികളുടെ ഈ പ്രവൃത്തി വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. വിമതസ്ഥരെ സംബന്ധിച്ചു് അവർ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള വേദപ്രചാരണജോലി അവർ നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു വിവരണം—അതു് എവിടെയല്ലാമാണ്, അവർക്കായി പണിയിച്ചിട്ടുള്ള പള്ളികൾ ഏതെല്ലാം, അവരുടെ ഓരോ ഇടവകയിലുള്ള പുതുക്രിസ്തവരുടെ സംഖ്യയെത്ര എന്നൊക്കെയുള്ള വിവരങ്ങൾ—അവരുടെ രൂപതവകയായി പ്രസിദ്ധസ്തരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന കല്പന്താരി (-കലണ്ടർ-) അഥവാ ഡയറക്ടറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്താതെ ഇരിക്കയില്ലല്ലോ. രൂപതയിലെ നാനാതര പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും പൊതുജനങ്ങൾക്കു് പേണ്ട അറിവു സംക്ഷിപ്തമായിട്ടെങ്കിലും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രധാനമാർഗ്ഗമാണു രൂപതവക കലണ്ടർ അഥവാ ഡയറക്ടറി. ഉദാഹരണമായി കോട്ടയം വികാരിയാതുവകയായി ലവീഞ്ഞുമെത്രാൻ 1895-ൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്ത കല്പന്താരിയിൽ മറ്റു പല ഇനങ്ങളുടെകൂടെ "പ്രായംചെന്ന അജ്ഞാതി മാമ്മോദീസാ 200" എന്നു കാണുന്നു. ഇതു വടക്കേഭാഗം സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരണത്തിലുൾപ്പെട്ടതാണ്. തെക്കേഭാഗം സംബന്ധിച്ചുണ്ടെന്നെയൊന്നും കാണുന്നുമില്ല. ഇനി ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതവക 1942-ലെ കല്പന്താരി പരിശോധിക്കാം. അതിന്റെ ഏഴാംവശത്താണു പൊതുവിവരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ ആദ്യമേ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ നോക്കണം.

കത്തോലിക്കുവിടകൾ
കത്തോലിക്കർ
പുതുക്രൈസ്തവവിടകൾ

47819
321841
6351

പുതുക്രൈസ്തവജനം	52302
പള്ളികൾ	
ഇടവകപ്പള്ളികൾ	152
കരിശുപള്ളികൾ	25
കപ്പേളകൾ	120
മിഷ്യൻപള്ളികൾ	21

ഈ പൊതുവിവരണത്തിനും പുറമെ “ഇടവകപ്പള്ളികൾ” എന്ന ഇനത്തിൻകീഴ് ഓരോ ഇടവകയിലേയും കത്തോലിക്കാവിടകൾ, കത്തോലിക്കജനം, ഇവയുടെ സംഖ്യ, ഇവയ്ക്കും പുറമെ പുതുക്രൈസ്തവ വിടകൾ, പുതുക്രൈസ്തവ ജനം, ഇവയുടെ (സംഖ്യ) പ്രത്യേകമായും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിൽ മിഷ്യൻ പള്ളികൾ 21 ഉള്ളതിൽ മിക്കവാറും എല്ലായിടത്തുതന്നെ അക്രൈസ്തവരുടെ മാനസാന്തരവേലയാണുപ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. 152 ഇടവകപ്പള്ളികളിൽവെച്ചു അക്രൈസ്തവരുടെ മാനസാന്തരജോലിയിൽ ഏല്പടാത്തതും പുതുക്രൈസ്തവജനമില്ലാത്തതുമായ പള്ളികൾ കൈവിരലേൽ എണ്ണാൻ കാണുകയില്ല. സമീപത്തു മിഷ്യൻ പള്ളികൾ ഉള്ളതിനാലാണ് ഈ തരത്തിൽ കുറെ പള്ളികൾ കാണാനിടവരുന്നതും. എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ എന്നീ സുറിയാനി രൂപതകൾവക കല്പനാരികളിലും അക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ നടത്തുന്ന മാനസാന്തര ജോലിയേപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയം രൂപതവക 1942-ലെ ഡയറക്ടറി ഞാൻ പരിശോധിച്ചു. പുതുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എന്നു വെച്ചാൽ അന്യമതസ്ഥരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെടുത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കിയവരുടെ സംഖ്യയോ, അവർക്കായി പണിയിച്ചിട്ടുള്ള ഒറ്റപ്പള്ളിയുടെപോലും പേരോ അതിൽ കാണാൻ കിട്ടിയില്ല. അവരുടെ വേദപ്രചാര പ്ലരിശ്രമം മുഴുവനും യാക്കോബായ, നവീകരണം മുതലായ ഇതര ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകളിലുള്ള തെക്കുംഭാഗരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി മാത്രമാണ്. അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന ഏതാനും പള്ളികളെ ‘മിഷ്യൻപള്ളികൾ’ എന്നപേരിൽ കലണ്ടറിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. തെക്കുംഭാഗർ പൊതുവേ അക്രൈസ്തവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കടലാസിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. വിമതസ്ഥർ മാനസാന്തരം ചെയ്യുന്നവരെ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ ചേർക്കയില്ലെന്നുള്ളത് അവരുടെഇടയിൽ രൂഢമൂലമായിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ന്യൂനതയാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി അവർ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!! Sunt qui de iis glori-entur quorum maxime eos pudere deberet ചിലയാളുകൾ അതീവ ലജ്ജാവഹങ്ങളായവയെപ്പോലും പ്രശംസാപരമായി ഗണിക്കുന്നു എന്നുള്ള ലത്തീൻ പഴമൊഴി ഇവിടെ അനപത്നമായിക്കുന്നു!!! രക്തശുദ്ധി, രക്തവീഴ്ച, കലർപ്പില്ലായ്മ ഇവ്വാളി കേവലം നിസ്സാരങ്ങളായ ഭൗതികമേന്മകളെ ഇശ്വരിച്ചുകൊണ്ടു അവർ സ്വഗ്നീയനന്മകളെ അജ്ഞിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ തിരസ്കരിക്കുകയല്ലയോ ചെയ്യുന്നത്? എന്റെ ഈ പ്ര

സ്വാവം കടന്നതായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അതു വെറും ചരമം മാത്രമാണ്. "Go ye into the whole world and preach the gospel to every creature" "ലോകമെങ്ങും പോയി സകല സൃഷ്ടിയിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ (വി. മർക്കോസ് 16-15) നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളേയും ഉപദേശിച്ചു പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തി, ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതെല്ലാം ആചരിക്കുവാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ" (വി. മത്തായി 28, 19, 20,) എന്നുള്ള നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ആജ്ഞാപനങ്ങളെ തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ ശക്തിക്കും പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുരൂപമായ വിധത്തിൽ അതനുസരിക്കുന്നുണ്ടോ? യാക്കോബായരാദിയായി സ്വന്തവാശത്തിൽ ചെട്ടവരെമാത്രം മാനസാന്തരപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഈ കല്പന നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടതായി ഗണിച്ചു സംതൃപ്തി അടയ്ക്കുമോ? അറിവും പഠനവും കുറവായും ജാതിശ്രേഷ്ഠചിന്ത അധികമായും ഇരുന്ന പഴയകാലങ്ങളിൽ കാഞ്ഞാമ്മാ നസ്രാണികൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ മാനസാന്തരകാര്യത്തിൽ അശ്രദ്ധരായിരുന്നെന്നു ഇന്നു ലോകം പഠിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വടക്കുംഭാഗരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ദൂരവസ്ഥ ഒരുവിധം പരിഹൃതമായിരിക്കുന്നു. തെക്കും ഭാഗരാകട്ടെ ഇന്നും നിരന്തരങ്ങളായ ജഡരക്തശ്രേഷ്ഠതകളെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുനില്ക്കുന്നു. "അവസാനമില്ലാത്തവയായി, ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ ആത്മീയവൽനമല്ല, കൂടുതലായി തർക്കങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നവയായിരിക്കുന്ന കെട്ടുകഥകളും വംശങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നും കല്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉപദേശിച്ചിരുന്നല്ലോ" എന്നു 1. തിമോ: 1-4-ലും; "കിഴവികളുടെ അത്മശൂന്യങ്ങളായ കെട്ടുകഥകളിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു നീതിയിൽ നിന്നെത്തന്നെ പരിശീലിപ്പിക്കുക" എന്നു ടി. 4-7-ലും; "പഠിപ്പില്ലാത്തവയായ മൂഢതർക്കങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു മാറുക. അവ ശബ്ദങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ" എന്നു IIതിമോ II-23 ലും; "എന്നാൽ ബുദ്ധിശൂന്യമായ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നും വംശങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നും... നീ ഒഴിഞ്ഞുമാറുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. അവ വ്യർത്ഥങ്ങളുമാകുന്നു" എന്നു തെത്തോസ് III-9-ലും വി. പൗലോസ് നൽകുന്ന ഉപദേശത്തെ "ശുദ്ധരക്തവാദികളും ക്നാൻ വംശജന്മാരും"മായ തെക്കുംഭാഗ സമോദരൻ അല്പംകൂടി അവധാനപൂർവ്വം പശ്ചാലോചിച്ചാൽ കൊള്ളാം. റോമാ, കാണ്ടി, മംഗലപുഴ, മംഗലാപുരം ആദിയായ വൈദികകോളേജുകളിൽ പഠിച്ചു വേണ്ട ചാണഡിത്വവും ഉന്നതബിരുദങ്ങളും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള വൈദികർ ഇന്നു അവരുടെ ഇടയിൽ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. ഇവർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ അറിവിനും പഠനത്തിനും അനുസാരമായി അജ്ഞാനികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടവകകളിൽ പരിശ്രമിക്കുന്ന വൈദികർ വല്ലവരുമുണ്ടോ? തത്വത്തിൽതന്നെ ഇതു അവർക്കു പരിവർണ്ണമല്ലയോ? ഇതിനെപ്പറ്റി മനസ്സാക്ഷിക്കുടിയുള്ള ഏതാനും ബ. കെ. പത്രങ്ങൾ വരുന്ന വിധ അർത്ഥനികളും ഇവരുടെ ഇടയിൽ

ജ്ഞാതാവി എനിക്കറിയാം. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞവരാകട്ടെ വടക്കും ഭാഗരുടെ ഇട
യിൽ താമസക്കാരും അവരുടെ പള്ളികളിൽ സാധാരണ കൂടുതൽ സൗ
കര്യം പ്രമാണിച്ചുപോയി അവിടുത്തെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടും വേദപ്രചാര
പരമായ മറ്റു സംരഭങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും വേണ്ടപ്രകാരം പഠിച്ചിട്ടുള്ള
വരാണ്. അജ്ഞാനികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുവാനുള്ള
അഭിവാഞ്ഛയുണ്ടെങ്കിലും അതിനുള്ള സൗകര്യം ഇവരുടെ വൈദികർ
പഠിക്കുന്നില്ല. യാക്കോബായക്കാരാദിയായ സ്വയംശരജരെ മനസ്സുതിരിച്ചാൽ
മതിയെന്നുള്ള വെപ്പുനിമിത്തം ഉപരി ശ്രമത്തിനുള്ള ഭാരം കാണാതെ
അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്രെ. ഇപ്പോൾ ചില തെക്കേഭാഗ വൈദികർ ല
ത്തിൻ മിസ്സങ്ങളിൽ ചേർന്ന് ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മുൻപറഞ്ഞതരത്തിൽ
പെട്ട അൽമേനിമാർ അധഃകൃതരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി മനഃസാക്ഷി
പ്രചോദനംനിമിത്തം സ്വഃമധയാ വല്ലതും ചെയ്തുപോയാൽ പിന്നെ
അതുനിമിത്തം അവർക്കു വരുന്ന ക്ലേശങ്ങളും മറ്റും വിവരിപ്പാൻ വി
ഷമം. ഞാൻ കുറെ മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എന്റെ ഒരു മാന്യമിത്രത്തി
ന്റെ വസതിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ ധർമ്മം യാചിച്ച ഒരു പുതു
ക്രിസ്തുവ കിഴവൻവന്നു. ആ വയോധികനുമായി ഞാൻ സംഭാഷണത്തിലേ
പ്പെട്ടു. അയാളുടെ ഇടവക ഏതാണ്, എവിടെയാണ് മാതൃംകൂടിയത്
എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. 85-ാം വയസ്സിൽ നടക്കുന്നവനും 5 വയസ്സിൽ
ജ്ഞാനസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചവനുമായ ആ പട്ടകിഴവൻ സ്വദേശം കൈപ്പു
ഴയുണ്ണ്, എന്നാൽ ഇടവക മാനാനമാണ് എന്നു പറഞ്ഞു. ഇത്ര സൗക
ര്യമായി അവരുടെ താമസസ്ഥലത്തിനടുത്തു പള്ളിയുള്ള സ്ഥിതിക്കു എന്തി
നാണു ദൂരസ്ഥലത്തുപോയികൂടി ഇടവക ചേർന്നതെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു.
അതിനു ആ കിഴവൻ എന്റെ അജ്ഞതയിൽ ആശ്ചര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു
എന്നു തോന്നുമാറു മനസ്സിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “കൈപ്പുഴപ്പള്ളി
തെക്കേഭാഗത്തുതല്ലേ? അവരുണ്ടോ അന്യജാതികളെ മാതൃം കൂട്ടുകയോ,
അന്യജാതികൾ അവരുടെകൂടെ കൂട്ടുകയോ ചെയ്യുകയുള്ളു”? ഞായറാഴ്ചയും
കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും എവിടെയാണ് കുർബാന കാണുന്നതെന്ന് ഞാൻ
തുടർന്നു ചോദിച്ചു. യോഹന്നാനെന്ന് പേരായ ആ വയോവൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു:
“ഭൂമിപോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർ കൈപ്പുഴപോകും. പഴയ കാലങ്ങ
ളിൽ പള്ളിയിൽ കയറുകയില്ലായിരുന്നു. വെയിലോ മഴയോ ഒക്കെകൊണ്ടു
പള്ളിമുറ്റത്തിരുന്നു കുർബാന കാണാനേ സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.” ഈ
വൃദ്ധൻ വളരെനാൾ മൂപ്പനായും ആശാനായും ജോലിനോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും
എഴുത്തും വായനയും അറിയാമെന്നും വേദകാര്യങ്ങളും പ്രാർത്ഥന നമസ്കാ
രാദികളും നല്ലവണ്ണം അറിയാമെന്നും എനിക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.
എന്നാൽ ഈ കിഴവൻ അക്കാലത്തു ഒരു ദിവസം മാക്കിൽ ബ. ലൂക്കാച്ച
നോടു ചോദിച്ചു. “അച്ചാ, തിരുമുറിവിന്റെ നമസ്കാരം രണ്ടാം രഹസ്യം
ഏതെന്നാണു പറയുന്നത്? “തിരുസ്സഭയിലുൾപ്പെട്ട സമസ്ത ജനങ്ങളും നി
ന്റെ വേദപ്രമാണത്തിന്റെ വഴിയിൽ വ്യത്യാസംകൂടാതെ നടന്നു സ്ഥിര
മായിരിപ്പാൻ ഉപചെയ്യേണ്ടത് എന്തല്ലേ? തിരുസ്സഭയിലുൾപ്പെട്ടവരെ

കൊച്ചുസംസാരം നടക്കണമെന്നു! “പിന്നെ പിന്നെയെന്നാണു ഈ വൃത്താസം കാണിക്കുന്നത്? ഞങ്ങളും തിരുസ്സഭയിലുൾപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കുള്ളതുകൊണ്ടാണു നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ കയറാൻ പാടില്ലാത്തതു്?” ഈ ചോദ്യത്തിനു ബ. ലൂക്കാച്ചൻ ഏതു മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നു കിളവൻ പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷിലും വിന്നീട്ട പള്ളിയിൽ പ്രവേശനം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ഇപ്പോഴും നിരോധനമെന്നു മില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. ഇത്രയും ഞാൻ ഹിചിതനായിപ്പോന്നു. എന്നുമാത്രംല്ല, അവരുടെ അടിയാന്മാരായവരെ വടക്കും ഭാഗർ മാത്രം കൂട്ടിയാൽ അവരെ യാതൊരു തരത്തിലും സഹായിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും പോലും ചെയ്യിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള പക്ഷാത്കീയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

“എന്നാൽ എന്റെ സഹോദരരെ, ശരീരത്തിനും രക്തത്തിനും സ്വസ്ഥരാജ്യത്തെ അവകാശപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കയില്ല” എന്നു വി. പൗലോസ് കോറിന്ത്യാക്കാർക്കുള്ള ഒന്നാംപേപ്പറും 15-ാം അദ്ധ്യായം 50-ാം വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇവർ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള മട്ടേയില്ല. കടശിയിലത്തെ വിധിയിൽ നല്ലവരേയും ദുഷ്ടന്മാരേയും ദിവ്യന്യായാധിപന്റെ ഇടത്തും വലത്തും വശത്തായി തിരിക്കുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡം രക്തശുദ്ധി പാലിച്ചോ ഇല്ലയോ - ദാവിദിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും തോമ്മാശ്ശിന്യായുടെയും സിരകളിൽക്കൂടി പ്രവഹിച്ചിരുന്ന അതേ രക്തംതന്നെ അഭംഗമായും കലർപ്പില്ലാതെയും പാലിച്ചോ ഇല്ലയോ - എന്നുള്ളതാണ് എന്നു ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. അധഃകൃതർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അന്യമതസ്ഥരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി സ്വന്തം പള്ളികളിൽ അധർമ്മ പ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രക്തത്തിനു കലർപ്പുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടാൻ എന്താവശ്യമാണുള്ളതു്? അവരോടു വിചാഹവന്ധത്തിലേർപ്പെടാതിരുന്നാൽ മാത്രം മതിയല്ലോ. മി. ചാഴികാടൻ കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്നത് ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ തരത്തിലാണ് അവരുടെ നടപടിയെന്നാണ്. എന്നാൽ പ്രസംഗത്തിൽ മാത്രമല്ലാതെ പ്രവൃത്തിയിൽ തെക്കുംഭാഗസമുദായം മൊത്തത്തിൽ ഈ നിലയെ പാലിക്കുന്നുവെന്നു അയാൾക്കു തെളിയിക്കാമോ?

തെക്കുംഭാഗർ അക്രൈസ്തവരുടെ മാനസാന്തരത്തിന്നു പണം ചെലവുചെയ്യുന്നു, പള്ളിപണിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നു എന്നൊക്കെ മി. ചാഴികാടൻ വ്യക്തവികത്വം ചെയ്യുന്നു!! അവർ ഇതിലേക്കു നാളതുവരെ എത്ര പണം പിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്, എത്ര പള്ളിപണിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എവിടെയെല്ലാമാണു ഈ വേദപ്രചാരണജോലി നടക്കുന്നതു എന്നൊക്കെ ഒന്നു തെളിയിക്കട്ടെ!!!

പൂർവ്വം മുതൽ ആധുനികകാലംവരെ ഹിന്ദുക്കൾ ജാതിക്കോട്ടയുടെ കെട്ടിൽ കുടുങ്ങി ജീവിച്ചിരുന്നു. ഒരുവൻ ജനിക്കുന്ന ജാതി ഏതോ അതിൽ നിന്നു മാറാൻ നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. രക്തശുദ്ധി കാക്കുന്നതിൽ അവർ അതീതപ്രരന്മാർ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരമെന്നതും അതീതപ്രരന്മാർ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരമെന്നതും അവരുടെ സമുദായമാകുന്ന മഹാവിണ്ഡത്തേയും അവരിൽനിന്നു തന്നെ

പുളിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജാതിക്കോട് ഇതാ തകൻകിടക്കുന്നു. അധഃ കൃതരേയും അപർണ്ണരേയും ഉൽകൃഷ്ടരും സവർണ്ണരും എന്ന നിലയിലേക്കു കയറ്റിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും നമ്മുടെ ഈ തെക്കോട്ടാഗത സഹോദരങ്ങൾ ഹിതുകളേക്കാൾ നിഷ്കൃഷ്ടപൂർവ്വം ആ പഴയ തത്വത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകിടക്കുന്നു!!! സുവിശേഷമാകുന്ന ആ കാരോത്തരത്തിന് അവരുടെ സമുദായപിണ്ഡത്തെ ഇനിയും പുളിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് ഒരു മഹാശ്വപ്തം. ഇന്നത്തെപ്പോക്കു കണ്ടു വിധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരുനാളും പുളിപ്പിക്കുകയില്ല.

“2. തെക്കോട്ടാഗതം രക്തശുദ്ധിവാദം”

എവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു എന്നുകൂടെ ഒന്നന്വേഷിക്കുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കും. ഇവർ യുദ്ധയുദ്ധ ഗോത്രത്തിലും ഭാവിദിന്റെ വംശത്തിലുമെങ്കിലും ഉൾപ്പെട്ടവരാണ് എന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്. “അശക്തിയവനെക്കണ്ടു അപ്പനെന്ന് വിളിക്കുന്നു” എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെയാണ് ഈ വംശം. അതിൽ കൂടുതലൊന്നുമില്ലെന്നു നാം മുമ്പേ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. എന്നാലും വാദത്തിനായി അതൊന്നു സമ്മതിക്കാമെന്നുവെക്കാം. അങ്ങിനെ യെക്കിൽ ഈ രക്തശുദ്ധിയെപ്പറ്റിയുള്ള നിർബന്ധം ഇവർക്കു യുദ്ധമാരിൽ നിന്നു ലഭിച്ചതായിരിക്കണം. എന്നാൽ യുദ്ധമാർക്കു അങ്ങനെ ഒരു നിർബന്ധമേയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ വിജാതികളെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. വിജാതികളെ യുദ്ധമതത്തിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സൃഷ്ടി 24-ാ മദ്ധ്യം 2-4-ൽ അബ്രാഹാം തന്റെ വിട്ടധികാരിയായ ചേലക്കാരനെ വിളിച്ചു: “എന്റെ മകൻ എന്റെ ചുറ്റും ചാർന്നു ക്നാനായക്കാരെ പുത്രമാരിൽനിന്നു ഭാർയ്യയെ നീ എടുക്കയില്ലെന്നു ആകാശത്തിന്റെ ദൈവവും ഭൂമിയുടെ ദൈവവുമായ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ സത്യം ചെയ്യിക്കും. എന്നാൽ എന്റെ നാട്ടിലേക്കും എന്റെ ഗോത്രക്കാരെ പക്കലേക്കും നീ ചെന്നു എന്റെ മകനായ ഇസഹാക്കിനു ഭാർയ്യയെ എടുക്കുക” എന്നു ആജ്ഞാപിക്കുന്നതായും, ടി 28-1-ൽ, “ക്നാനിലെ പുത്രിമാരിൽനിന്നു നീ ഭാർയ്യയെ എടുക്കരുത്” എന്ന് ഇസഹാക്ക് യാക്കോബിനോടു നിഷ്കൃഷ്ടിച്ചതായും കാണുന്നുണ്ടു. എന്നിരുന്നാലും സൃഷ്ടി 38- 1-3-ൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “അക്കാലത്തു സംഭവിച്ചതായത്: യൂദാ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ വിട്ടിറങ്ങി അർമോലേയക്കാരനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെയടുക്കൽചെന്നു. അവന്റെ പേരുകൾ ഹീറാ (എന്നായിരുന്നു.) അപ്പോൾ ക്നാനുകാരനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ പുത്രിയെ യൂദാ അവിടെക്കണ്ടു. അവളുടെ പേരു ശോ (എന്നായിരുന്നു). അവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. അവളുടെ അടുക്കൽചെന്നു. അവർ ഗർഭധരിച്ചു. അവനു ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു” അബ്രാഹാവും ഇസഹാക്കും ക്നാനു സ്ത്രീകളെ തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ പരിഗ്രഹിക്കരുതെന്നു മുടക്കിയെങ്കിലും യാക്കോബിന്റെ പുത്രനായ യൂദാ ഇതാ ക്നാനുകാരിയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുന്നത് പുരുഷാതികളെ യുദ്ധമാർ വിവാഹം

ചെയ്തിരുന്നെന്നും അതു തീരെ നിഷ്ഠാമല്ലായിരുന്നു എന്നുമാണ്. പുറം
 പാട്ട് 34-16-ൽ, 'അവരുടെ (നാട്ടിലെ നിവാസികളുടെ) പുത്രികളിൽ
 നാൽക്കു നിന്നെൻ പുത്രന്മാർ (ഭാര്യമാരെ) സ്വീകരിക്കയും, അവരുടെ പുത്ര
 ദേവന്മാരുടെ പിന്നാലെ തെറ്റിനടന്നു തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ പിന്നാ
 ലെ നിന്നെൻ പുത്രന്മാരെ വശീകരിക്കയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഓട്ടി നി
 ങ്ങൾ അവരുമായി വിവാഹസംബന്ധം ചെയ്യരുത്' എന്നും, അവർത്തനം 7-3-4-ൽ "നി
 കളെ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ ഏടുകയരുത്. (ഇതു) നിങ്ങളുടെ പുത്ര
 ന്മാരെ അവർ എന്നിൽ നിന്നകറ്റുകയും, അവർ അനുദേവന്മാരെ ദേവ
 വിഷയും അപ്പോൾ കത്താവിന്റെ കോപം നിങ്ങളുടെമേൽ ജപലിച്ചു
 നിങ്ങളെ വേഗത്തിൽ അവൻ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഓട്ടി നി
 യത്രെ" എന്നും ഒരു വിവക്ഷയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത് വിഗ്രഹാരാധന
 നയെ ഭയന്നു മാത്രമാണെന്നു ടി വേദവാക്യങ്ങൾതന്നെ വിശദമാക്കുന്നു.
 സ്രീ യഹൂദമതം സ്വീകരിക്കുന്നവരും വിഗ്രഹാരാധനയെപ്പറ്റി ശങ്കി
 ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ വിവാഹം മുക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.
 യുദ്ധത്തിൽ അടിമയാക്കിയ (വിജാതി) സ്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ആ
 വർത്തനം 21-ൽ അനുവദിക്കുന്നു. ഗുണവാന്മാരായ ആളുകളുടെ പ്രവൃ
 ത്തികൊണ്ടും ഇതു വിശദമാകുന്നുണ്ട്. സൽമോൻ കന്നാൻകാരിയായ റഹോ
 ബിനേയും (മത്തായി 1-5); ഓരോസ് മോവാബുകാരിയായ റ്റോസിനെ
 (റൂത്തിനേ)യും (റ്ത്താസ് 4-13); ശെമ്ശോൻ പ്ലോസ്ത്തായക്കാരിയേയും
 ഗ്ലേമ്മോൻ പെറോൻന്റെ പുത്രിയേയും (3 രാജാ: 3-1), മോവാബു,
 അമ്മോൻ, ആദാം മുതലായ മറ്റു വിജാതി സ്രീകളേയും; 'എസ്രേൽ അ
 ബ്രമതസ്ഥനായ അഹ്ശീദോസി (അസുവേത്രസി) നെയും വിവാഹം ചെ
 യ്തായി പഴയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. തെക്കേഭാഗർ
 തങ്ങളുടെ പുറപ്പിതാമഹന്മാരെ വികത്വനം ചെയ്യുന്ന ആ യഹൂദ
 ന്മാർ തന്നെയും വിജാതികളുമായി ന്യായരഹിതമായ വിവാഹസംബന്ധത്തി
 ലേപ്പെട്ടു തങ്ങളുടെ ജാതിയെ മിശ്രപ്പെടുത്തിയതായും രക്ഷയുദ്ധിക്കു ഹാനി
 വരുത്തിയതായും വി. വേദപുസ്തകത്തിൽതന്നെ അവർ സമ്മതിച്ച്
 ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. എസ്ര (എസ്ദ്രായുടെ ഒന്നാം പുസ്തകം) 9-ാം അ
 ദ്ധ്യായം 1-2-ൽ നാം ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "അതിനാലേക്കും പ്രമാണി
 കൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ സമീപംവന്നു. ഇസ്രായേൽ
 ജനവും പുരോഹിതന്മാരും ലോപായക്കാരും സ്ഥലനിവാസികളിൽനിന്നും,
 കന്നാനായക്കാരുടെയും, ഹേസായക്കാരുടെയും, അമ്മോനായക്കാരുടെയും,
 പർസായക്കാരുടെയും, യോബാസായക്കാരുടെയും, മെസ്രേൻകാരുടെയും, മൂ
 വാബുകാരുടെയും അമ്മോനായക്കാരുടെയും മ്ജേച്ഛമതകളിൽനിന്നും വി
 ങ്ങളായിട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവരുടെ പുത്രിമാരെ ഇവർ

തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർക്കും ഭാര്യമാരായി സ്വീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഇവർ വിശുദ്ധ സന്ദതിയെ സ്ഥപിപ്പിക്കുകയായി സമ്മിശ്രപ്പെടുത്തി. പ്രമാണികളുടെയും ഭരണാധിപന്മാരുടേയും കൈ തന്നെ ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നാമതായിരുന്നു." പുതിയ നിയമകാലത്തും ഈ പതിവ് ധാരാളം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി അപ്പ: നടപടി 16-1-ൽ: "അനന്തരം അവൻ (പൌലോസ്) ദെർബേപട്ടണത്തിലും ലൂസ്യായിലുമെത്തി. അവിടെ വിശ്വാസിനിയായ ഒരു യൂദസ്ത്രീയുടെ മകനായി തീമാത്തോറോസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ അപ്പൻ പുറജാതിക്കാരനായിരുന്നു" എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. അതിനാൽ യൂദന്മാരുടെയും ദ്രാവിദിന്റെയും ഒക്കെ സന്താനങ്ങളാണു തങ്ങളെന്നു വികത്വമുണ്ടെന്നു ചെയ്യുന്ന തെക്കുംഭാഗത്തു "ശുദ്ധാക്ഷരാദം" യഹൂദപാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ചതല്ല. ഇത് യഹൂദപാരമ്പര്യത്തിനു നേരെ വിരുദ്ധവുമാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു വംശാവലിയിൽ അവർ യൂദന്മാരുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നുള്ള ഏതൊ നിഗമനത്തെ ഇതൊന്നുകൂടെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

3. യഹൂദന്മാർ മതപരിവർത്തനത്താൽ

വിമതസ്ഥരെ യഹൂദന്മാരാക്കുന്നുണ്ട്.

രവിവർമ്മ ചക്രവർത്തി, മാർ ജോസഫ്സ് എന്നും യഹൂദന്മാർക്കുമായി നൽകിയ ചെപ്പേട്ട ഉറവാ മാർ യൌസേപ്പിനും തെക്കുംഭാഗത്തും കിട്ടിയതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ മി. പാഴികാടൻ കുറേയധികം പണിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിലേക്ക് ആട്ടന്തരത്തെളിവായി ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു രേഖ ഇതാണ്. "മാർ ജോസഫ്സ് എന്നെ മലയാളത്തെ ജനങ്ങളെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ചെമ്പേട്ടമൂലം അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. മതപരിവർത്തനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുല്ലാതെ യഹൂദർക്കു. യഹൂദർ യാതൊരുത്തരേയും മതപരിവർത്തനത്താൽ യഹൂദരാക്കുന്നില്ല. യഹൂദർ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുമെന്നു അവർക്കുതന്നെ വാദമില്ല." (P. 26.) നമ്മുടെ വക്കീലിനു യഹൂദന്മാരുടെ വക്കാലത്തുകൂടെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സ്വന്തം കക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായാണു വക്കീലിന്റെ വാദം. യഹൂദന്മാർ മതപരിവർത്തനത്താൽ അസ്മതസ്ഥരെ യഹൂദന്മാരാക്കുന്നു എന്നു യഹൂദന്മാരുടെ വേദപുസ്തകമായ പഴയനിയമം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ യഹൂദന്മാർ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു എന്നു അവർ ബലമായി വാദിക്കുകയും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം അബ്രാഹത്തെ വിളിച്ചപ്പോൾ അയാളോടു ചെയ്ത ഉടമ്പടിയെപ്പറ്റി സൃഷ്ടി 17—മദ്ധ്യായം 10-13-ൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. "എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിലും, നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ സന്തതിയുടെ ഇടയിലും നിങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടതായ എന്റെ ഉടമ്പടി

എല്ലാ പുരുഷന്മാരെയും നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദനം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ അഗ്രവർത്തിന്റെ മാംസം നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദിക്കണം. ഇത് എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ ഉടമ്പടിയുടെ അടയാളമായിരിക്കട്ടെ. വിട്ടിരുപിന്നതും നിന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നല്ലാത്ത അന്യരിലായിരിക്കിലുംനിന്നു പണത്തിനു വാങ്ങിക്കുപ്പെട്ടതുമായി നിങ്ങളിൽ എടുപ്പിച്ച് ചേർക്കണം ചെയ്യപ്പെടണം. നിന്റെ വിട്ടിൽ പിന്നവനും നിന്റെ പണംകൊണ്ടു വാങ്ങിക്കുപ്പെട്ടവനും പരിച്ഛേദനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ വേണം.” ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കുന്നത്. അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതികൾ മാത്രമല്ല, വിജാതീയരായ അടിമകളും മറ്റും പരിച്ഛേദനത്തിനു വിധേയരാക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ്. പരിച്ഛേദനമാകട്ടെ പ്രായേണ ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ എന്നു വെച്ചാൽ യഹൂദന്മാരുടെ പ്രത്യേകമായ ചിഹ്നവുമാകുന്നു.

പുറപ്പാട്ട് 12, 37, 38,-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “ഇങ്ങനെ ഇസ്രായേൽമക്കൾ, കുട്ടികളൊഴികെ കാലാൾ പടയാളികളായ ആറുലക്ഷം പുരുഷന്മാർ റാസീയിൽനിന്നു സാക്രൂസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഒരു വലിയ സമ്മിശ്രജനക്കൂട്ടവും..... അവരോടൊന്നിച്ചുപോയി.” സമ്മിശ്രജനക്കൂട്ടമെന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് യഹൂദന്മാരും സ്വീകരിച്ചോ അല്ലാതെയോ ഇസ്രായേൽക്കാരോടു ചേർന്നിന്നു നിരവധി മെസ്രേൻകാരായിരുന്നുണ്ടെന്നു ടി വാക്യത്തിന്റെ വ്യഖ്യാനത്തിൽ ക. നി. മൃ. സ. ബ. മാനിക്കത്തന്നാർ പറയുന്നു. ഈ തരക്കാരായ ആളുകൾ ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്നു താഴെ ചേർന്ന വാക്യം തെളിവുതരുന്നു. പുറപ്പാട്ട് XII 43: “കത്താവുവീണ്ടും മൃഗയോടും അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്യതായത്: വെസദായുടെ നിയമം ഇതാകുന്നു: അന്യന്മാരിൽ ആരും അതിൽ യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കരുത്. എന്നാൽ ഒരുത്തന്റെ വിലക്കുവാങ്ങിയ ഏതു അടിമയും, നീ അവനെ പരിച്ഛേദനം ചെയ്യശേഷം അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പരദേശിയും ക്രൂപിക്കാരനും അതിൽ യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കരുത്. ഒരു പരദേശി നിങ്ങളോടുകൂടെ പാത്ത് കത്താവിന്റെ വെസദായ ആചരിക്കണമെങ്കിൽ അവൻ ആണങ്ങളെയെല്ലാം പരിച്ഛേദനം ചെയ്യശേഷം മാത്രം അത് ആചരിക്കുവാൻ അടുക്കട്ടെ. അവൻ നാട്ടിലെ സ്വദേശിയെപ്പോലെ ആയിരിക്കും. സ്വദേശികൾക്കും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വാർന്ന പരദേശികൾക്കും ഒരേ നിയമം ആയിരിക്കട്ടെ.” വെസദായ ആചരിക്കണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന വിജാതീകൾ പരിച്ഛേദനം സ്വീകരിച്ച യഹൂദന്മാരായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമേ അതിന്നു വദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ എന്നു ഈ വാക്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. അവർത്തനം 23, 1, 8, ൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “വൃഥിചാരി കത്താവിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുത്. വൃഥിചാരപുത്രനും കത്താവിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ. അമ്മോൻ മുറവരെയും അവൻ കത്താവിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ. അമ്മോൻ കാരനോ മോവാബുകാരനോ കത്താവിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുത്.”

പത്താം താമ്രംപോലും, ഒരിക്കലും, അവർ കത്താവിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്കരുത്... ആലോചനയെ നീ തള്ളിക്കളയരുത്. അവൻ നിന്റെ സഹോദരൻ ആണല്ലോ. മെസ്രേൻകാരനേയും നീ തള്ളിക്കളയരുത്. അവന്റെ ദേശത്തു നീ പരദേശിയായിരുന്നല്ലോ. മൂന്നാം താമ്രത്തിൽ അവർ ജനിക്കുന്ന മക്കൾ കത്താവിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“കന്യാശ്ശത്തേട് മറിയ,” “കത്താവിന്റെ കൂട്ടം” എന്ന് സൂറിയ നിയിൽ കാണുന്നതിന്നു “കത്താവിന്റെ പള്ളി” എന്നാണു ലത്തീനിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.— *Ecclesia Dominti* ഇതിന്നു തിരിനി നൽകുന്ന പ്രാബ്ബാനം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

“Per ecclesiam hic non intelligitur religio Judaica, aut locus tabernaculi vel templi, quia ad haec patebat statim aditus cuivis alienigenae; dummodo circumcisisus esset, et proselytus: sed jus civium seu populi Israelitici. Sicut enim apud Romanos maximi fiebat jus civium, quo speciali gratia subinde exteri donabantur, atque ita capaces fiebant munerum et dignitatum publicarum perinde atque Romani nati fuissent: ita voluit Deus etiam apud Judaeos esse peculiaria jura et privilegia civium Judaeorum, quibus alienigenae subinde donari quidem possent, sed certis tantum casibus; ac tum perinde accensebantur illi Judaeis, ac si ex illis aut patriarchis oriundi fuissent, atque adeo instar reliquorum civium adibant hereditatem et possessionem agrorum in terra sancta, et capaces erant omnium munerum publicorum ac dignitatum. Et quidem Idumei propter consanguinitatem, utpote ex eodem communi cum ipsis parente Isaaco prognati; item Aegyptii, propter peculiaria beneficia olim Israelitis collata, permittuntur tertiae generatione a suscepta religione Judaica, hoc modo adscribi populo Dei. De scroto publico nati alienigenae (de quibus solis hic agitur) quia apud suos hoc nomine viles et contemptibiles esse solent, non nisi post longum tempus, abolita jam macula et infamia, nempe post decimam demum generationem, adscribi permittuntur. Moabitae et Ammonitae propter frequentia maleficia, et eandem verisimiliter ob causam Amalecitae quoque et Chanaanai, numquam adscribi potuerunt uti neque eunuchi, quacumque demum causa virilitatem exuissent. Et hoc ad alienigenas solas spectabat. Judaeis, licet omnis ipsis castratio seu hominum seu animantium vetita essent, teste Josepho

si quo tamen casu vel a natura, vel a latrone aut tyranno
castrari contigisset, id fraudi non erat.

Intellige vero praedicta cum hac exceptione, nisi tam praeclara essent alicujus alienigenae merita, ut populo Deo ad censendum judicari possit. Sic contigit Rahab meretrici (Josue V 10), et Achior Ammonitae (Judith XIV), et aliis qui subinde jura civium adepti sunt".

"ദൈവത്തിന്റെ പള്ളി എന്നുവെച്ചാൽ യഹൂദ മതമെന്നോ
തല്ക്കാല ക്രിസ്തുമതമെന്നോ ദൈവായത്തിന്റെയോ ഫലമെന്നോ
അല്ല മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏതുപരദേശിയും പരി-
ച്ഛേദനം സ്വീകരിച്ചു മതാന്തരഗ്രാഹി ആയാലുടനെ അയാൾക്കു ഇവ-
യിലേക്കു പ്രവേശം അനുഗൃഹമായി കിട്ടുന്നില്ല, പ്രത്യുത, പൗരാവ-
കാശം അഥവാ ഉപ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നാണ്
ഗ്രഹിക്കേണ്ടത്. പൗരാവകാശത്തെ രോമന്മാർ വളരെ കാർഷ്ട്യമായി
മതിച്ചിരുന്നു. ചില്ക്കാലത്തിൽ ഈ വിശേഷവും വൈദേശികന്മാർക്കും
പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. തന്നിരിക്കത്ത അപർ രോമയിൽ ജാതന്മാ-
രെന്ന കണക്കു ഉദ്യോഗങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും വഹിക്കുന്നതിന് പ-
ര്യാപ്തമായായി ഭവിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിലും വിശേഷവർണ്ണങ്ങളും അവകാശങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ചില
പ്രത്യേകാവസ്ഥകളിൽ അവ പാരദേശികന്മാർക്കും പിന്നീട് നൽകാ-
മെന്നും ദൈവം തിരുമനസ്സായി. അപ്പോൾ ഈ വിമതസ്ഥർ യൂദന്മാരിൽ
നിന്നുതന്നെയോ ഗോത്രചിന്തകന്മാരിൽനിന്നോ സംജാതന്മാരായിര-
ന്നാലെന്നപോലെ യഹൂദന്മാരായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏതൻമൂലം
മറ്റുപൗരാന്മാരെപ്പോലെ വിശുദ്ധ നാട്ടിൽ അവകാശത്തിൽ അംശഭാ-
ഷകളും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരും ആകുപാനം സമസ്ത ഉദ്യോഗങ്ങളും സ്ഥാ-
നമാനങ്ങളും പ്രാപിക്കുന്നതിന്നും അർഹന്മാരായും ഭവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ
ആദാംകാർ യൂദന്മാരോടൊപ്പം ഒരു പ്രവിശ്യമായെന്നുള്ള ഇസ്രായേൽ
നിന്നുള്ള സ്വന്താനങ്ങളാകയാലും; മൊസ്രെൻകാർ പുറങ്കാലത്തു് ഇസ്രാ-
യേൽ ജനങ്ങൾക്കു പാൽകിയിരുന്ന പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ നിമിത്തവും
യഹൂദമതം അനുസരിച്ചിട്ടു മൂന്നാം തലമുക്കു ശേഷം യഹൂദജനതയോടു
ഉടങ്ങുന്ന ചേരുന്നതിന്നുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മോവാബുകാരും
അമോൻകാരും അവരുടെ കുഴപ്പയോഗാധിക്യം നിമിത്തം— അമലൈ-
ക്കിത്തന്മാരും കന്നാനായക്കാരും മിക്കവാറും അതേകാരണത്താൽത-
ന്നെയും— ദൈവജനത്തോടു ചേർക്കപ്പെടുന്നതിന്നു ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞിര-
ുന്നില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഷണ്ഡന്മാരും, എന്തുകാരണം മൂലം ഷണ്ഡന്മാ-
രായിത്തീർന്നു. ഇവർക്കുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതും വിമതസ്ഥരെ
സംഭവിച്ചാലും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതും വിമതസ്ഥരെ
സംബന്ധിച്ചുമാത്രമായിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ യഹൂദന്മാർക്ക് മനുഷ്യരുടേയും
മൃഗങ്ങളുടെയും പൂജണചേദം ഉദ്യോഗപ്രദം വഹിക്കുന്നു— യാദൃശ്യമായി, ജാത്യം
കിലും— ജോസഫ് ഇതിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു— യാദൃശ്യമായി, ജാത്യം

അഥവാ തസ്തുരന്മാരായോ ചാലന്നെരുത്തൻ നിർവ്വക്തനാകപ്പെട്ടാൽ അതു ഒരു പ്രശ്നമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

“മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവർ ഈ ഒരു അപവാദം അനുവദിച്ചിരുന്നു എന്നു കൂടി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് ഈ ദശന്മാരിലാരെങ്കിലും ദൈവജനത്തോടു യോജിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകത്തക്ക വിധത്തിൽ അത്ര വലിയ യോഗ്യത അവരിൽ പരിലസിക്കുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുമ്പോൾ അവരേയും സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു. കലയായ രാമായണം, ആമ്മോൻ കാരനായ ആകിയോർ, വില്ക്കോലങ്ങളിൽ പൗരാവകാശം സമ്പാദിച്ച മറ്റു പലരും ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രെ.”

4. ഈ ഒടുവിൽ സൂചിപ്പിച്ച രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ എടുത്ത് അല്പം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു കൂടുതൽ ഉപകാരപ്രദമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

രാമായണം. മോശയുടെ നിരൂപണനന്തരം ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ നന്മയെന്നായി ഭവിച്ച ഈശോബർനോൻ — യോഷ്വാ — ദേശപരിശോധനാർത്ഥം രണ്ടു ചാരന്മാരെ ജേറിക്കോയിലേക്കയച്ചു. ഈ വർത്തമാനം അവിടുത്തെ രാജാവിന്റെ ചെവിയിലെത്തി. പ്രസ്തുത ചാരന്മാർ രാമായണം എന്ന പേശ്യയുടെ ഭവനത്തിലുണ്ട് എന്നു കേട്ട് രാജസേവകന്മാർ അവിടെ വന്നു നേപഷിച്ചു. എങ്കിലും രാമായണം അവരെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാതെ പരിരക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ പേശ്യയായ രാമായണിനേയും അവളുടെ പിതൃഭവനത്തേയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സമസ്തവും ഈശോബർനോൻ രക്ഷിച്ചു. അവർ ഇന്നും ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ഇടയിൽ പാതുപടയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജീവിക്കേണ്ട ഒറ്റനോക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹമയച്ച ചാരന്മാരെ ഒളിപ്പിച്ചതു അവളായിരുന്നു.” എന്ന് യോഷ്വാ 6-ാം മദ്ധ്യായത്തിൽ (25) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥം രാമായണിനും അവളുടെ സ്വന്തപ്പെട്ടവർക്കും ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളുടെ പൗരാവകാശം പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നാണ്.

5. ആക്കിയോർ (അഹിയോദ്.)

അസ്സീറിയക്കാരുടെ രാജാവായ നബുക്കദ്നോസർ അയാളുടെ സേനാനായകനായ (എൽഫർണയെ) ഫൊളോമെർണസിനെ അയച്ച് അവിടെനിന്നു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തായി കിടന്നിരുന്ന അനേകരാജ്യങ്ങളെ കൊള്ളിവെച്ചും കൊള്ളചെയ്തും കീഴ്പ്പെടുത്തി. ഇസ്രായേൽ ജനം അവനു വിധേയരാകുന്നതിനു വിസമ്മതിച്ചു. ഏലിയാക്കീം എന്ന പ്രധാനാചാര്യന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അവർ തങ്ങളുടെ വാപങ്ങളെ കുറിച്ച് അനുതവിച്ച് തപസ്സും പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികളും ചെയ്തതിനു പുറമെ, ശത്രു തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു പ്രവേശിക്കാതിരിക്കാനായി പുറത്തോട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും മലയിടുക്കുകളും കാവൽസൈന്യങ്ങളെ ഏല്പിച്ചതിലും മറ്റും സുരക്ഷിതമാകാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇസ്രായേലിന്റെ ഈ ധിക്കാരത്താൽ രോഷാകലനായി ഭവിച്ച ഫൊളോമെർണസ് മോവാബ്, ആമ്മോൻ എന്നീ

ജനങ്ങളുടെ നേതാക്കളാകാൻ വിളിച്ചുവരുത്തി ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളെ
 പറ്റി ഒരു വിവരണം അവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ആജോഷകാരുടെ നായ
 കനായ ആക്കിയോർ ഇസ്രായേൽജനങ്ങളുടെ ഒരു യഥാർത്ഥചരിത്രം സം
 ക്ഷേപമായി നൽകി. അയാൾ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം ഫൊളോമെർ
 ണസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവം ആകാശ
 ത്തിലെ ദൈവമാണെന്നും, ഈ ദൈവത്തെ അവർ വിശ്വസ്യത
 യോടെ സേവിച്ചിരുന്നപ്പോഴൊക്കെയും അവരുടെ ദൈവം അവരെ സ്വർ
 ത്തിനകളിൽനിന്നും ഭദ്രമായി സംരക്ഷിച്ചിരുന്നെന്നും, എന്നാൽ ഈ ദൈ
 വത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിവൃത്തിപ്പെട്ടപ്പോഴൊ
 ക്കെയും അവരുടെ ദൈവവും അവരെ കൈവിട്ടുപോയെന്നും, അവർ ശത്രു
 കളിൽ പരാജിതരാകപ്പെടുകയും നാനാതരത്തിൽ വീശിച്ചിടപ്പെട്ടു
 കയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അസ്സീറിയൻ സേനാനിയെ
 അറിയിച്ചശേഷം, ഈ നന്ദർഭത്തിൽ ഇസ്രായേൽ ജനം അവരുടെ ദൈ
 വത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കുറ്റക്കാരായിട്ടാണോ നില്ക്കുന്നതെന്നു കണ്ടുപിടിക്ക
 ണമെന്നും, അങ്ങിനെയെങ്കിൽ അവരോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടണമെന്നും
 തീർച്ചയായും അവരുടെ ദൈവം അവരെ തങ്ങളുടെ കരങ്ങളിൽ വിട്ടു
 കൊടുക്കുമെന്നും; പ്രത്യുത അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു പ്ര
 വർത്തിച്ച് അഭ്യേധത്തിന്റെ പ്രസാദത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ
 ദൈവം അവരെ സംരക്ഷിക്കും, ഒരിക്കലും അവരെ പരാജിതരാക്കാൻ
 സാധിക്കുമില്ല എന്നും അയാൾ പ്രസ്താവിച്ചു. ഉദ്ധതമനസ്സനായ ഫൊ
 ലോമെർണസിനു ആക്കിയോറിന്റെ ഈ പ്രസ്താവം ഒട്ടും തുച്ഛിച്ചില്ല.
 നബുക്കദനോസർ ഒഴികെ മറ്റൊരാൾ ദൈവവുമില്ല; ഇസ്രായേൽക്കാർ
 തീർച്ചയായും പരാജിതരാകും; അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിയോറും പഡി
 ക്കപ്പെടണം; എന്നു വിധി കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ആക്കിയോറിനെ ഇസ്രായേൽ
 ജനങ്ങളുടെ കരങ്ങളിൽ ബെത്തുലിയായിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ഏല്പിച്ചു
 കൊടുക്കുന്നതിനു ആജ്ഞാപിച്ചു. ഉടനെ കിങ്കരന്മാർ ആക്കിയോറിനെ
 വിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. മാഗ്ഗമല്ലേ ഇസ്രായേൽക്കാരായ കവണായുധ
 ങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടി. അവരെ ഭയന്ന് കിങ്കരന്മാർ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. തദനന്തരം
 ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ കാവൽസേനയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അന്നയോസേനപെടത്ത
 കവണ്ണം ഒരു വൃക്കത്തേൾ അവർ ആക്കിയോറിനെ ബന്ധിച്ചുനിറുത്തി ഇസ്രാ
 യേൽഭടന്മാർ ആക്കിയോറിനെകണ്ടുമുട്ടി കായ്കെല്ലാംഗ്രഹിച്ചു. ഇസ്രായേൽ
 കാർ അയാൾക്ക് അഭയസ്ഥാനം നൽകുകയും ചെയ്തു. എസ്ദ്രാലോൺ സമ
 ഭൂമിക്കു ഏതിരവെന്നു പാളയമടിച്ചിരുന്ന ഫൊളോമെർണസുംസൈന്യവും
 ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ വകയും ഒരു ഗിരി ശൃംഗത്തിൽ പണിതിരുന്നതുമായ
 ബെത്തുലിയോ എന്ന പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു. അപ്പോൾ ബെത്തുലിയായിൽ ഉണ്ടാ
 യിരുന്ന ഒരു യഹൂദ പനിതാരത്നം- മനാസ്സെസ് എന്നയാളിന്റെ ഭാ
 യ്ക്കും വിധവയുമായിരുന്ന ഒരു ഭക്തയായ മാരിളാമണി- ദൈവനാമം
 പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഫൊളോമെർണസിന്റെ പാളയത്തിലെത്തി ദേഹസ്ത്ര
 മായി അയാളുടെ ശിരഃചേദനം ചെയ്തു. അസ്സീറിയൻ സൈന്യം ഈ വി
 വരമറിഞ്ഞും ബെത്തുലിയായിലെ കോട്ടയുടെ മുകളിൽ ഫൊളോമെർണസി

ന്റെ ശിരസ്സു തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുണ്ടു് ഭയഗ്രസ്തരും സത്രസ്തരുമായി വലയന്നു ചെയ്തു. “ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവം പ്രവർത്തിച്ച ഈ അത്ഭുതം കണ്ടിട്ടു് അക്കിയോർ പുറത്തുപോകുവാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു് ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു; പരിശോധനം സ്വീകരിച്ചു; അവന്റെ സ്വന്തപ്പെട്ടവരെ ലാവോടുകൂടെ ഇസ്രായേൽ ജനത്തോടുചേർന്നു; ഇന്നും അ നിലയിൽ നില്ക്കുന്നു” എന്നാണു് ജൂദിയ്ക്കു് 14-6-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

ഇങ്ങനെ യൂദന്മാർ ആരംഭിച്ചതാൽ പരിശോധനാമൂലം അന്യ മതസ്ഥരെ സ്വീകരിക്കുമെന്നല്ല, തങ്ങളുടെ പൗരോഹിത്യംകൂടി നഷ്ടി അവരെ പലപ്പോഴും പൂർണ്ണയൂദന്മാരാക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പരിശോധന സ്വീകരണമൂലം യഹൂദന്മാരിൽ തീർന്നവരുടെ സംഖ്യ ഒട്ടും ചെറുതല്ലയിരുന്നു. നാളാഗമം ഒന്നാംപുസ്തകം 22, 2 ൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “Et praecipit (David) ut congregarentur omnes proselytici de terra Israel, et constituit ex eis latomos ad caedendos lapides et polliendos, ut aedificaretur Domus Dei- ഇസ്രായേൽ രാജ്യത്തുള്ള മതാഗമരെ എല്ലാം പിളിച്ചുകുത്തുന്നതിന്നു അവൻ (ദാവീദ്) കല്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ആലയം പണിയുന്നതിലേക്കു കല്പവട്ടുന്നതിന്നും ചെത്തി മിനുസപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും വേണ്ട കല്പണിക്കാരെ അവരിൽനിന്നു നിശ്ചയിച്ചു.” ഈ ഭാഗംകൊണ്ടു അവരുടെ സംഖ്യ വിശദമാകുന്നില്ല. അതു നാളാഗമം രണ്ടാംപുസ്തകം 2, 17-ൽ നിന്നു കാണാം “Numeravit igitur Salomon omnes viros proselytos, qui erant in terra Israel, post dinumerationem, quam dinumeravit David pater ejus” et inventi sunt centum quinquaginta millia, et tria millia sexcenti- ഇസ്രായേൽ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ മതാഗമരെയും ഫ്ലോമോൻ തന്റെ പിതാവായ ദാവീദ് എണ്ണിയതുപോലെ എണ്ണി. അവരുടെ എണ്ണം ഒരു ലക്ഷത്തി അൻപത്തുമുപ്പായിരത്തി ഒരു നൂറു ആയിരുന്നു.” ഇത്രയേറെ പുരുഷന്മാർതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ സ്രീകുളം കുട്ടികളുമുൾപ്പെടെയുള്ള സംഖ്യ ഇതിൽ ഒരു നാലിരട്ടിയെങ്കിലും കൂടാം.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കാലത്തും വിമതസ്ഥരെ യഹൂദമാഗ്നത്തിൽ ചേർന്ന ഈ പതിവു ലോപം കൂടാതെ നിലനിന്നിരുന്നു....വി. മത്തായി 23, 15-ൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. “കപടഭക്തരായ നിയമജ്ഞരെ, പ്രീശരെ, റീങ്ങർക്കു റൊ കറുപ്പും! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ റീങ്ങർ ഒരുത്തനെ മതാവലംബിച്ചാക്കുന്നതിന്നു കടപ്പും കരയും ചൂറ്റിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ (അവനെന്ന) ഒരുയശേഷം റീങ്ങർ അവനെ റീങ്ങേക്കുവാൻ ഇരട്ടിയായി നരകജന്മസ്വാഭാവിസം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനഫലമായി ന. ക. ശിഷ്യന്മാർ വിവിധ ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ട വിവിധരാജ്യക്കാരും റീച്ചവരും മെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറത്തുപോകുവാൻ യൂദവേദത്തിൽ ചേർന്ന പതിവു് എല്ലാദേശത്തും എല്ലാക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും ഉണ്ടു്

നും. മി. ചാഴികാടൻ യുദ്ധമാണെന്ന് രേഖ സമ്പാദിക്കാൻ കൊച്ചി വരെ പോയല്ലോ. അവിടെയുള്ള വെളത്ത-പരദേശി-യുദ്ധമാണെന്ന് അത് "കുറുത്തയുദ്ധമാർ" എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സാമാന്യ വലുതായ നൂറ്റാണ്ടും അവിടെയുള്ളതായി അദ്ദേഹമറിഞ്ഞിട്ടില്ലേന്നോ? "യുദ്ധങ്ങളുമില്ല" എന്നുള്ള മി. ചാഴികാടന്റെ വാദം ഡോക്ടർ സൈമന്റെ ഉള്ളിൽ പെട്ടെന്നുപോയപ്പോൾ, നമ്മുടെ വക്കീലിന്റെ അജ്ഞാതപാരമ്യം കണ്ട അയാൾ ആശ്ചര്യഭരിതനായി, സഹതാപസൂചകമായ ഒരു മന്ദസ്തിരത്തോടെ പറഞ്ഞു: "കൊച്ചിയിലെ കുറുത്ത യുദ്ധനൂറ്റാണ്ടും വക്കീലിന്റെ ഈ വാദത്തിന് എന്നും സജീവമായ ഒരു പ്രതിഷേധമായി നില്ക്കുന്നു."

6. വടക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു മാമ്മോദീസായിൽ ഇടുമ്പോൾ ഉള്ളപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗരുടെ കുട്ടികൾക്കു ഇടുമ്പോൾ എന്നതു നേരുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ സുറിയാനിക്കാരും ഇസ്രായേലുകാരായ വിശുദ്ധന്മാരുടേയും വിശുദ്ധകുടുംബം പേരുമാത്രമേ അവർ ഇട്ടിരുന്നുള്ളൂ എന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. പുന്നൻ, കോര, നയിന്തി, ഉണിച്ചി, കഞ്ഞാണ്ട എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരുകൾ മുൻപ്-പ്രത്യേകം പത്തിൻ ഭരണത്തിന് മുൻപു — മാമ്മോദീസായിൽ ഇടുകയും വിളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പുന്നൻ, നയിന്തി, ഉണിച്ചി എന്നൊക്കെയുള്ളത് സുറിയാനിക്കാരും ഇസ്രായേലുകാരും എന്നു പുണ്യപാരമ്പര്യങ്ങളെയും പുണ്യവതികളുടേയും പേരാണ് എന്നറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം. അനേകകൊല്ലം തെക്കുംഭാഗരുടേയും വടക്കുംഭാഗരുടേയും സംയുക്ത ഇടപെടലിൽ വികാരിജോലിനോക്കി തെക്കുംഭാഗരുടെ കയ്യിലുള്ളപ്പോൾ ധാരാളം ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ബ. കൊച്ചേപ്പള്ളം മറ്റും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഏതോ അരമനരഹസ്യമായിട്ടാണ് മി. ചാഴികാടൻ തെക്കുംഭാഗരുടെ പേരുകളുടെ പരിമിതിയെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നത്. അത് അങ്ങാടിപ്പരമ്പരയാണ്. ക്നായിതൊമ്മന്റെയും ഭായ്യയുടേയും സംരക്ഷണയിൽ ഇരുന്ന രജകുന്ദി മാട്ടും കൂടിയവളായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രസവാനന്തരം കുട്ടിയ്ക്കു മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നതിനും പേരിടുന്നതിനുമുള്ള സന്ദർഭം വന്നപ്പോൾ ക്നായിതൊമ്മന്റെ ഭായ്യ, നിജസമ്പന്നങ്ങളുടെ പേരു ഒരിക്കലും അവളുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് ഇടുക്കും എന്നു നിബന്ധിക്കുകയും അവർക്കു ചെയ്യുന്നതല്ല എന്ന് ഒരു ശപഥം അവളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്നും തെക്കുംഭാഗർക്കു വടക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ ധരിക്കുന്ന പല പേരുകളും ഇല്ലാത്തതെന്നും വടക്കുംഭാഗസ്ത്രീകൾക്കുപോലും അറിയാവുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമാണെന്ന് മി. ചാഴികാടൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കും.

7. ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ സർവ്വപ്രധാനമായ തത്വം

വേദപ്രചാരണംമൂലം വിജാതികളെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു ആനയിക്കുക എന്നുള്ളതാണല്ലോ. ഇത് തങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള

വസ്തുത അന്യരളെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആക്ഷേപകരമായിരിക്കുമെന്നു അറിയാവുന്നതിനാലാണു മി. ചാഗിക്കാടൻ തങ്ങളും അന്യമതസ്ഥരെ ക്രിസ്തുമർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നുണ്ടു്, അവർക്കു വേണ്ടി പണം ചെലവു ചെയ്യുന്നുണ്ടു്, പള്ളികൾ വെണ്ണുന്നുണ്ടു്, എന്നൊക്കെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും വിദേശങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതു് വെറും അധാസ്തവമാണെന്നു നാം ഉപരിചെയ്ത പരിശോധനാഫലമായി കണ്ടുകഴിഞ്ഞല്ലോ. അന്യമതസ്ഥരെ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുകയില്ലെന്നുള്ളതു് അത്ര ശ്രേഷ്ഠവും പ്രശംസാർഹവുമായ ഒരു നടപടിയായി അവർ കരുതുന്നു!! എന്നാൽ പരമാർത്ഥം പറയുന്നതായാൽ ഇതു് ഒട്ടും പ്രശംസാർഹമല്ല. ഇവർ ആറിൽനിന്നുതടവിട്ടു എന്നു പറയുന്നവോ ആ യൂദജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ നടപടി തീരെ അജ്ഞാതമായിരുന്നു. യൂ ഹാർ വിജാതികളെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു, പൗരസമത്വം അനുവദിച്ചു തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ വിവാഹബന്ധനമൂലം തങ്ങളുടെ രക്തം അശുദ്ധമായതായി യൂദജർ ഗണിച്ചിരുന്നുമില്ല. ഉത്തമമായതിന്റെ ലക്ഷണം ഇതുതന്നെയാണു്. നിമമായതു് അതിനോടു ചേർന്നാൽ അതിന്റെ നീചത്വം നീക്കി അതിനേയും ഉത്തമമാക്കും. കേരളീയ മാതോജാനസ്രാണികളായ വടക്കുംഭാഗരുടെ സ്വീറി ഇപ്രകാരം തന്നെയാണു്. അവരുടെ പൂർവ്വിതാമഹന്മാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഉൽകൃഷ്ടകലജ്ഞന്മാരായ ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു. അവർ ഹിന്ദുമതമുപേക്ഷിച്ചു് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അതു് പൂർണ്ണമായി അവലംബിച്ചു. അന്യമതസ്ഥരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തരുതെന്നും സ്വജാതിയിൽ ചേർക്കരുതെന്നുമുള്ള ഹിന്ദുമതതത്വത്തെ അവർ പരിത്യജിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളേ സഖണ്ണാപണ്ണഭേദമന്യേ അവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “ഇതു് ഹീനതപമെന്നു അവർ വിചാരിക്കുന്നില്ല. മറ്റുള്ള സത്യക്രിസ്ത്യാനികളാൽ തന്നെയും വിചാരിക്കുമില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ നാമന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു എല്ലാവരേയും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചേർക്കുന്നതിനുത്സാഹിക്കയും, അങ്ങനെ ചേരുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നാൽ ഉപദേശങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും പരിജ്ഞാനവും കാലക്രമംകൊണ്ടും സജ്ജനസമവാസംകൊണ്ടും സൽകർമ്മങ്ങളിൽ പരിചയവും സമ്പാദിച്ചു എന്നു നിശ്ചയപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രം അവരെ സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ അംഗീകരിക്കയും തമ്മിൽ സംബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സുറിയാനി സമുദായം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നിർമ്മലനദിയാണു്. അല്പമായ മലങ്ങൾ അതിൽചേർന്നാൽ അതിന്റെ നിർമ്മലതക്കു ഹാനിവരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. നേരെമറിച്ചു എന്നാണോ അതിൽ ചേരുന്നതു അതിനേക്കാടി ശുദ്ധീകരിക്കുകയെ ഉള്ളു. എന്നാൽ പരിപ്രതാപംകൊണ്ടും മറ്റും ക്നാനായ സമുദായത്തിനു പററുന്നഭോഷംകളത്തിൽ മലചേർന്നുപോലെ എന്നേവതു...” ഈ ഉദ്യുതം “ക്നാനായോരുഭവം”- (1-ാം പുസ്തകം “രജകവിലാസം” മാനേജർ ര. ശ്രീ. സ്വഭാൻ അവർകൾക്കു്- രാഹുലാപ്സെ ഏഴുതിയതു്. ഇ. ജെയിക്കുബു് പ്രസിദ്ധകൻ-1890”) എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ നിന്നെടുത്തതാണു്. തെക്കുംഭാഗർ ആരേയും തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നു നടി

ക്കുന്നതു വെണ്ടു, കുറുക്കൻ മുതിരിങ്ങാപ്പുറം കണ്ടു വരിച്ചു പശിരീക്കാൻ ചാടിമടുത്തപ്പോൾ “ഛി, അതുവളിക്കും ഇനിക്കുവേണ്ടോ” എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെ തന്നെയാണു്. മറ്റാരും അവരിൽ ചേർന്നു ലയിക്കാൻ മനസ്സാകുന്നില്ല; അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾ മറ്റാരെയും ചേർക്കുകയില്ലെന്നു അവർ വൻപു പറയുന്നുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളു. ‘രാഹുലപംസി’ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ‘സുറിയാനിക്കാരെ’ എന്നുണ്ടും അതുകൊണ്ടുതന്നെ നോക്കണം. അതു വടക്കുംഭാഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ആ പദം പ്രമാണത്തിൽവന്നതു മുതലുള്ള പ്രയോഗവും അതുതന്നെയായിരുന്നു. പണ്ടു തെക്കുംഭാഗത്തെ മൂന്നു സമുദായത്തെ ആരും വകവെച്ചിരുന്നില്ല. ബഹുഭൂരിഭാഗമായ വടക്കുംഭാഗത്തെ ഗിരുന്നാലയായ സുറിയാനി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു സുറിയാനിക്കാർ എന്നുണ്ടും കേരളനസ്രാണികളെപ്പറ്റി വിദേശികളുപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇപ്രകാരം അതിലുൾപ്പെട്ടതായി വന്നുപോയി എന്നേയുള്ളു. എങ്കിലും ഇന്നിതാ സാക്ഷാൽ സുറിയാനിക്കാർ തങ്ങളാണെന്നു മി. മാഴികാടൻ പറയാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു!!! ക്നാനായ സമുദായത്തിന്നു മാതൃഭാഷാ നസ്രാണികളുമായി രാജവംശമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്രകാരന്മാരായ ബ. ബണ്ണാർഭട്ടനും ബ. വീടിയേക്കുപട്ടനും പറയുന്നതായി മി. മാഴികാടൻ ചാടിക്കുന്നുണ്ടു്. ക്നാനായ സമുദായവും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചതാണെന്നു അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അതുമായി കൂടിക്കലർന്നു എന്ന് അവർ തെളിച്ചു പറയുന്നില്ല എന്നേയുള്ളു. അഭിജാത്യത്തിൽ അഭിപ്രീയന്മാരായിരുന്ന പൂർവ്വന്മാർത്തോടാ നസ്രാണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തെക്കുംഭാഗർ അവരുടെ ഉത്ഭവദേശത്തിൽതന്നെ അപമൃച്ഛയായിരുന്നു. ഇന്നതെക്കുംഭാഗർ സ്വയമുയർന്നുവന്നതിനായി “രാജനന്ദനന്മാർ”, “അരചപുത്രന്മാർ” എന്നൊക്കെ തങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ജനനാൽ തന്നെ അവർ ഏതുജാതി “നന്ദനന്മാരും” പുത്രന്മാരും അല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ശരിക്കു ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ വടക്കുംഭാഗർ അവരുമായി ഒരിക്കലും വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടില്ല. “എന്നു മിശ്രവിവാഹം ഇല്ലാത്ത ഈ സമുദായം മിശ്രവിവാഹം എന്നു തുടങ്ങിയെന്നോ അയതെത്തുകാരണത്താൽ എന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നോ അ ചരിത്രകാരന്മാർ- (മിശ്രവിവാഹമുണ്ടായിരുന്നെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർ)- പറയുന്നില്ല” എന്നും മി. മാഴികാടൻ ആക്രോശിക്കുന്നു. മോൺസ്സൊറോ എന്ന ജസ്പീറു വൈദികൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവർ നായർ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു എന്നാണല്ലോ. അതിനാൽ ഈ സമുദായം എന്നു തടവിട്ടു, അന്നുമുതൽ ടി. നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഇവർ മിശ്രവിവാഹം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നതു തീർച്ചയാണു്. പൂർവ്വകേരളീയ നസ്രാണികൾ ബ്രഹ്മമണാലൂൽ കൂട്ടുകൾക്കു സമാനമായിരുന്നെന്നും നായന്മാരെ തൊട്ടാരുപോലും കളിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവരുടെയിടയിൽ നടപ്പിലിരുന്നെന്നുമുള്ള വസ്തുത ഞാൻ മുന്നൊരുപക്കത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഈദശങ്ങളായ പലപണ്യമുൾക്കൊള്ളുന്ന ആചാരങ്ങളും ഉദിയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസ് അക്രൈസ്തവമെന്ന വിധികളിച്ചു കുറിനമുക്കിൽ പെടുത്തി. സുന്നഹദോസിന്റെ

രാവി വാസുവരെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അന്നു തെക്കുംഭാഗം തന്നെയും ഇരുഭാഗക്കൾക്കുംകൂടി നശിക്കുമായുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളിലെ ബ. വികാരിമാർ ഒരു കല്പന അയച്ച് മേലാൽ ഈ ദുരന്തം തടന്നു ഏകീകരണവൽക്കരണത്തിനായി നൽകുന്നു ദീക്ഷണിപ്പെടുത്തി. ഒരു സംയുക്ത ഇടവകയായിരുന്ന അതിരമ്പുഴപ്പള്ളിയിലെ പഴയ റിക്കാർട്ട് ശേഖരത്തിൽ ഈ കല്പന കാണുന്നുണ്ട്. ആ കല്പന കഴിയുന്നത്ര അതേ അക്ഷരങ്ങളിൽതന്നെ ഇവിടെ പകർത്തിക്കൊള്ളുന്നു:

“നാം കമ്മലിത്താ ദരിദ്രന്മാർ മാർ മിസിസ്റ്റർശവിയെരാലെ സ്നാനോത്സവത്തിന്റെ മനോഹരത്തായും ശ്രീമാനായ ശുദ്ധമാന സിമാനാസത്തിൽനിന്നുള്ള കല്പനയായും സാധനീയാണ് എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായും മലയാളത്തിന്റെ വികാരി അപ്പസ്തോലികായുമായിട്ടു വാഴുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഭക്തനാഥൻ ഈശ്വരശീലായിൽ ഉപവിതപ്പെട്ട നമ്മുടെ കോട്ടത്തുപള്ളിയുടെയും കടുത്തുരുത്തി വല്ലുപള്ളിയുടെയും കയിപ്പുഴപ്പള്ളിയുടെയും ഉദിയംപെരുവള്ളിയുടെയും ചെമ്പാൽപ്പള്ളിയുടെയും, പുനത്തു പള്ളിയുടെയും പയിങ്ങത്തു പള്ളിയുടെയും, പൊന്തത്തു പള്ളിയുടെയും അതിരമ്പുഴപ്പള്ളിയുടെയും ബ. വികാരിമാർക്കും ദേശത്തു പട്ടക്കാർക്കും എങ്ങങ്ങ എല്ലാർക്കും വാസ്തവവും വാഴും.

നിങ്ങളുടെ ഏകവകകളിലുൾപ്പെട്ട ജനങ്ങളിൽ ചിലർ പെൺകുട്ടികളെ ക്രിസ്തുമതം കൈമാറുന്നതിൽ മെലച്ചതിയ ക്രിസ്തുമതംകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമങ്ങൾ ശുദ്ധമാനപള്ളി കല്പിച്ചു വാസുവപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്ന ക്രമപൊന്തത്തിൽ ഇല്ലത്തും സത്യപാദ വിശ്വാസത്തിനു അടങ്ങത്തും ക്രിസ്തു അടുത്തതും കാതലില്ലാത്തതും ആയാ ചിലക്രിയകൾ കൂടെയും ക്രിസ്തുമതം വാസുവപ്പെട്ടിലിനു അതു കൂടിയേ മതിയാവൂ എന്നുള്ള ബഹു ക്രിസ്തുമതം വാസുവപ്പെട്ടിലിനു നടന്നു പൊരുന്നപ്രകാരം സൂക്ഷമാ താല്പര്യഭാവത്തോടുകൂടെ നടത്തിയും നടന്നു പൊരുന്നപ്രകാരം സൂക്ഷമാ യിട്ടു നമ്മുടെ ചെവിയിൽ കെൾവിചെയ്യുകയും വിചാരണചെയ്യാൻ ആ കെൾവിചാര തക്കവണ്ണം നടന്നു പൊരുന്നതു പരമാർത്ഥതന്നെ എന്നും നാം ബോധിപ്പാൻ ഏകവകകളിലും നമ്മുടെ ഏകീകരണപ്പെട്ട മനക്കൾക്കും മെത്രാപ്പോലീത്താ നമ്മുടെ തന്നിരിക്കുന്ന മുജ്ജിരത്വത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളോടു നാം പ്രമാണിച്ച അറിയിക്കുന്നതെന്നാൽ നമ്മുടെ ഈ കല്പനകളാൽ അന്നുമുതൽ മേലാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിമാരു ഏകീകരണ പട്ടക്കാർക്കും എങ്കിലും പെൺകുട്ടികളെ ക്രിസ്തുമതംകൊടുക്കുമ്പോൾ അതിനോടുകൂടെ ക്രിസ്തുമതം വാസുവപ്പെടുത്തി അന്നിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുമതംകൊടുക്കുന്നതിനു ശുദ്ധമാനപള്ളി ക്രമങ്ങൾ അല്ലാത്ത ഇല്ലാത്ത യാ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഏകീകരണപ്പെട്ട പള്ളിയെത്തുപെട്ട ഏകീകരണ പൊരു ക്രമങ്ങളും ക്രിസ്തുമതം ചെയ്തതും വാസ്തവവും മുഖ്യാതപ ജീവിതത്തുപെട്ട ഏകീകരണ പൊരു ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരി ഏകീകരണപ്പെട്ട നമ്മുടെ ഈ കല്പനയോടു മറ്റു ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരി ഏകീകരണ പട്ടക്കാർക്കും എങ്കിലും പെൺകുട്ടികളെ ക്രിസ്തുമതം ക്രിസ്തുമതം കഴിക്കുന്നതെല്ലാ ക്രിസ്തുമതത്തിലില്ലാത്ത യാതൊരു ക്രമങ്ങളും ക്രിസ്തുമതം കഴിക്കുന്നതെല്ലാ ക്രിസ്തുമതത്തിലില്ലാത്ത

യൊ കഴിപ്പിക്കയൊ ചെയ്യാനവെത്തിൽ അവരുടെ അർശിപ്രവൃത്തികൾ നാം മുടക്കുകയും ചെയ്യും. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിശ്വാസികൾ ഈ നമ്മുടെ കർമ്മയുടെ മുഴുവനായ ഒരു പെട്ടെന്ന് ഏകദേശമായ പെട്ടെന്ന് ഉത്തരവ് എന്ന വിശ്വാസികൾ അതിൽ സാക്ഷിച്ച് അവിടെയും പെട്ടെന്ന് ഏകദേശ വിവരത്തിന് ഇതിലും അവരുടെ കയ്യിൽ വെട്ടും വെട്ടും കെട്ടുള്ള ഒരു ദിവസം വിശ്വാസികൾ പള്ളിയിൽ പാറപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിന്റെ നിസ്തർക്കതയും അത് പെട്ടെന്ന് പള്ളിയുടെ മെമ്പർട്ടിൽ കൂട്ടിയെടുത്ത സമഗ്രമായതും ഉല്ലാസം അർശിപ്പം പെട്ടിന്നു അവിടും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് വെട്ടി എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിന് അത് വെട്ടിയെടുക്കുകയും വേണം. ഈ നമ്മുടെ വരാപ്പുഴയിന്നും മറ്റുമുള്ളതും കാര്യം കണിയാൻ ധനം

9. “പുരാതനാചാര്യർ” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപതിപ്പിന്റെ ആദ്യത്തിൽ “തെക്കുംഭാഗസ്ഥർ യാണി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കർമ്മാണവിവരണം” ചേർത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒരു കുറിപ്പുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത് ഇങ്ങനെയാണ്: “സുവിശ്വാസിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ തങ്ങളുടെ കർമ്മാണകർമ്മങ്ങളിലും മറ്റും മിക്കവാറും ഉത്തരവ് ഉണ്ടായി കാണുന്നത്, റിന്ററുടെ ക്രിസ്ത്യൻ വിശ്വാസത്തിനോട് അകറ്റിപ്പോകുന്നതിനോട് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പക്ഷം റിന്ററുടെ ഉത്തരവിന്റെ മിക്ക റിന്ററുടെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും മിക്കവാറും ഉത്തരവ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ റോമൻ പാപ്പയുടെ അർത്ഥവാദികളായ റോമൻ പാപ്പയുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന വിവരങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും കേൾക്കപ്പെടുന്നതും ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരിശുദ്ധീകരിച്ച സ്വീകരിച്ചിരുന്നതായി അറിയാപ്പെടുന്നു.” ഇവിടെ ‘സുവിശ്വാസിക്രിസ്ത്യാനികൾ’ എന്ന പദത്തിലൂടെ “മാർ തോമ്മാസ്രാണികളാ” എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കറഞ്ഞപക്ഷം അവരെക്കൂടി കൂടെക്കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രഥമ ശ്രവണത്തിൽ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ “മലങ്കരയുടെ സാക്ഷാൽ സുവിശ്വാസിക്രിസ്ത്യാനികൾ” തെക്കുംഭാഗതാണെന്നു മി. ചാഴിമാർ ചെയ്തിരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണിത്. ഇവിടെ വിവക്ഷിതം തെക്കുംഭാഗം എന്നായിരിക്കുന്നതുമുള്ള വിജ്ഞാപനം ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ദേശീയവും ജാതിയുമായ ആചാര മർദ്ദങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തിനും സന്മാർദ്ദത്തിനും വിപരീതമായിട്ടുള്ളവയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കേൾക്കപ്പെടുന്നതെന്നാണു തിരുസ്തോത്രയുടെ നയം. കേരളീയ മാരോമ്മാസ്രാണികൾ പ്രധാനമായി റിന്ററുകൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരുടെ സന്താനങ്ങളാകയാൽ അവരുടെ ഇടയിൽ ഈ ദശങ്ങളായ ആചാരങ്ങൾ ആദ്യം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, തുടർച്ചയും പലതും ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റിന്ററുടെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സ്വീകരിച്ചതാണെന്നു പാശ്ചാത്യർ നിവൃത്തിയില്ലതന്നെ. പ്രത്യേകം, തെക്കുംഭാഗം, കിന്നനായക്കാർ- കാനായിപ്പിന്നവനവർ- യൂദായുടെയും, ദാവീദിന്റെയും ക്രിസ്തനാഥന്റെയും മാരോമ്മാസ്തോത്രയുടെയും സ്വീകരണത്തിൽ കൂടിയൊഴുകിയിരുന്ന അതേരകത്തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചതും അതേരമായി തങ്ങളുടെ ധർമ്മങ്ങളിൽ കൂടി സ

നാനും പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൃക്കിൻ മാരം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു സമുദായം- ആകയാൽ അവരുടെ ഇടയിൽ ഹിന്ദു മതാചാര്യർ ആദ്യം സ്ത്രീയവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുക എന്ന മഹത്തമമായ- വേദപ്ര രത്തിൽ അവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണുപോലും!!! ഇവരുടെ ഈ വേദപ്ര ഭാഗത്തുള്ളതിനേക്കാൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുള്ളത്!!! ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്ത "നല്ലവിളക്കു ചമയൻ" ശ്രമിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ "രാജാധിപം സി" 10-ാം വശത്തു "കപ്പൽ മടക്കി അയച്ചപ്പോൾ ലജ്ജകൂടെ കൊടുത്തു ചുരുട്ടേണ്ടതാ?" എന്നു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതുതന്നെ ചോദിക്കാൻ തോന്നുന്നു. ഇതുപോലെ "റോമയിലെ ആദിമനിവാസികളായ പുറജാതികളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ആചാരനടപടികളേയും മറ്റും ഭേദപ്പെടുത്താതെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരിഷ്കരിച്ചു സ്വീകരിച്ചിരുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നു" എന്നു അവരുടെ വാദത്തെ വിമർശിച്ച് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ എന്താണ് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ വിഷമം. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പക്ഷമുണ്ടെങ്കിലുള്ള പഠച്ചിൽ കണ്ടിട്ട്, റോമയിലെ ആദിമ നിവാസികളായ പുറജാതികളും അവരുടെ ആചാരങ്ങളെ പരിഷ്കരിച്ചു സ്വീകരിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഉദാഹരണം അസ്ഥാനത്താകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അങ്ങനെ തന്നെവേണം. അതായത് കന്നടനായകർ തങ്ങൾക്കു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതിരുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ ആചാരങ്ങളെ കാലക്രമേണ സ്വീകരിച്ചതുപോലെ റോമയിലെ ആദിമനിവാസികളുടെ ഇടയിൽ എവിടെനിന്നോ വന്നുചേർന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ (റോമാക്കാരുടെ) ആചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്താതെ പരിഷ്കരിച്ചു സ്വീകരിച്ചത്രെ. ഇതു ശരിയല്ല. അങ്ങനെയുള്ള നികളായ റോമാക്കാർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ നിർദ്ദോഷങ്ങളായ പല പുഷ്പാചാരങ്ങളേയും ഭേദപ്പെടുത്താതെ പരിഷ്കരിച്ചു സ്വീകരിച്ചെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ശരിയാണ്.

B. 10. തെക്കേഭാഗത്തു ആചാരാദികളിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ.

തെക്കേഭാഗ സമുദായത്തെ ലോകത്തിലുള്ള മറ്റൊല്ലാ സമുദായങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ആചാരങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതു അവർ യാതൊരു സമുദായവുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടുകയില്ല എന്നതാണ് എന്നു പറഞ്ഞശേഷം മി. ചാഴികാടൻ ആ പ്രസ്താവത്തിന്നു താങ്ങായി ഒരു ചരിത്ര ന്യായംകൊണ്ടുവരുന്നു: ഇവർ "ഇസ്രായേൽ വംശജരായി ഒരു ചരിത്ര ന്യായംകൊണ്ടുവരുന്നു: ദാവീദിന്റെ ഗോത്രത്തിൽ ദാവീദിന്റെ ഗോത്രത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. ദാവീദിന്റെ ഗോത്രക്കാർ യൂദായുടെ ഗോത്രക്കാരും അവർ രാജവംശജന്മാരായിരുന്നതിനാൽ മറ്റൊരു ഗോത്രക്കാരായി വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നില്ല." (P. 15.) ഈ ഗോത്ര പിതാവായ യൂദാ തന്നെ കന്നടനായകരിയായ ശോ

എന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുതായി സൃഷ്ടി 38-ൽ കാണുന്നതായും ഉപരി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. യൂദായുടെ ഗോത്രക്കാരനായ ദാവീദാകട്ടെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചത് ബെന്യാമിൻ ഗോത്രക്കാരനായ ശാലോം രാജാവിന്റെ പുത്രിയായ മീക്കേളിനെ ആണെന്നുള്ളവിചാരം രാജാക്കളുടെ ഒന്നാംപുസ്തകം 18-ാംദ്ധ്യായത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയനിയമകാലത്തും ഇങ്ങനെ ഗോത്രം മാറിയുള്ള വിവാഹം ദാവീദിന്റെയും യൂദായുടെയും വംശക്കാർ ചെയ്തിരുന്നതായി തെളിവുണ്ട്. വി. യോഹന്നാൻ മാർത്തോമയുടെ മാതാവായ ഏലീശാചെയ്തപ്പാറി വി. ലൂക്ക സുവിശേഷകൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവർ "അഹരോന്റെ പുത്രിമാരിലൊരാൾ," എന്നതായത് ലേവിയുടെ ഗോത്രത്തിൽ പെട്ടവർ, ആയിരുന്നു എന്നാണല്ലോ. ഈ ഏലീശായും പ. കുന്ദകമറിയവും തമ്മിൽ എന്തോ രക്തസംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതായും ടി സുവിശേഷകൻ പറയുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി Fillion Vol. I, P. 550 ഫിലിയർ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. That relationship came simply from a marriage between a member of the family of David to which the Mother of Christ belonged and a descendant of Aaron - "ആ സംബന്ധം ഉൽഭൂതമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാപുത്രപ്പെട്ടിരുന്ന ദാവീദിന്റെ ഗോത്രത്തിലെ ഒരംഗവും അഹരോന്റെ സന്താനങ്ങളിലൊരാളും തമ്മിൽ ചെയ്ത വിവാഹത്തിൽ നിന്നു മാത്രമാണല്ലോ." ഫിന്നിമത്തത്തിൽമാത്രം കാണുന്നതും ക്രിസ്തുമതസ്ഥങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധവുമായി തെക്കോഭാഗരുടെ ഇടയിലുള്ള ഈ ദുരൂഹരത്തെ സാധൂകരിക്കാൻ മി. ചാഴികാടൻ യൂദഗോത്രക്കാരേയും ദാവീദു വംശജന്മാരേയും കൂട്ടുചിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു!!! അവരരിന്നു വമിച്ചെടുക്കയില്ല.

11. തെക്കോഭാഗരുടെ രാജാമത്തെ വ്യത്യാസം.

"അവർ സിറിയയിൽനിന്നുകൊണ്ടുപന്നതും ഇവിടത്തെ മേന്മയോ മോക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ദാനം ചെയ്യുന്നതായ അവരുടെ ദായക്രമമാണ്"; സ്വത്തിന്റെ മുഴുവൻ അവകാശവും കുടുംബത്തലവനായ പിതാവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയും ജനനംകൊണ്ടു മക്കളിലാക്കും പിതാവിന്റെ സ്വത്തിനുവകാശമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രോമൻ ദായക്രമം സുറിയാനികൾക്കു അവരുടെ സ്വദേശമായ സിറിയയിൽ ആഭിമുഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതാണ് ഈ ദായക്രമം ഇൻഡ്യയിലും മലയാളത്തും വിദേശ്യംതന്നെയാണ്. നായന്മാർക്കു മരുമക്കത്തായവും, ബ്രാഹ്മണരാദിയായ മറ്റു ഹിന്ദുക്കൾക്കു മിഥക്ഷത്രാവലിയും ഇൻഡ്യയിൽ പെരുമാണികകാലംമുതൽ ഇന്നുവരെ നിലനില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളാണ്. നിയമത്തിൽ രോമൻ ദായക്രമമെന്നറിയപ്പെടുന്നതും സിറിയയിൽ പ്രാബല്യത്തിലിരുന്നതുമായ ഇന്നത്തെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അവകാശക്രമം ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു പകർത്തിയതാണെന്നു ആരും വാദിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ക്നാൻതോമ്മാ വരുന്നതിനുമുമ്പ് മലയാളത്തിൽ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായാൽ മാഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നും നായന്മാരിൽ

നിന്നും മറ്റുവിദ്യകളിൽനിന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നു. മാ
 ത്തൊമ്മാശ്ലീഹാ ഈ നസ്സാനപ്പെട്ടത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്വന്തം
 കാശം നിർണ്ണയിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ പാർമിറ്റിക്കാരുടെ ന
 യത്തെ വിചാരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അടുത്ത മൂന്നുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ
 നായന്മാരിൽനിന്നും തിരുവിതാംകൂറിലും മലബാറിലും ക്രിസ്തുമതവും മറ്
 മതമതവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ സ്വന്തവകാശം ഇന്നും മരുമക്കത്തായ
 വഴിയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. സിറിയായിൽനിന്നും ക്നാനായക്കാർ മല
 യാളത്തു കൊണ്ടുവന്ന ദായക്രമമാണ് അവരും, അവരെത്തന്നെകരിച്ചു മാറ്റ
 വന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാർ മലയാളത്തെ മുഴ
 വൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും ദായക്രമം ഏകീകരിക്കാൻ എങ്ങനെ സാധിച്ചു
 എന്നു ജിജ്ഞാസുകൾ സംശയിച്ചേക്കാം. സ്വന്തവകാശം ഭേദപ്പെട്ട
 തുക ഒരു കാലത്തും ഒരു രാജ്യത്തും ഏകപ്രമാണോ യാദൃശ്ചികമായോ നട
 ക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയല്ലെന്നു നിയമശാസ്ത്രവും ലോകചരിത്രവും പഠിപ്പി
 കുന്നു. മക്കൾക്കോ അവകാശികർക്കോ വിതാവു രേഖാമൂലം കൊടുത്തി
 ട്ടോ അഥവാ വിതാവു മരണശാസനംകൂടാതെ മരിച്ചിട്ടോ അല്ലാതെ സ്വ
 ത്വവകാശം ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ് ക്നാനായ സമുദായത്തിലെ അവകാശ
 ക്രമം. ഈ അവകാശം ഒരു കാലത്തും മലയാളത്തും ഇന്ത്യയിലും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം നാലാംനൂറ്റാണ്ടിൽ മലയാളത്തെ ദായക്രമം ഇപ്ര
 കാരമായിരുന്നില്ലെന്നും, അരിനുശേഷം മലയാളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളൊ
 ശിച്ചുള്ള മറ്റു സമുദായക്കാർ ഇപ്രകാരമുള്ള അവകാശക്രമം ഉണ്ടായിട്ടി
 ല്ലെന്നും ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഇന്ത്യയിൽ നടപ്പിലാക്കി
 രുന്ന പ്രസ്തുത ദായക്രമം ക്നാനായക്കാരുടെ സ്വന്തവും അവർ സിറിയാ
 യിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നതാണെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. കോൺസ്റ്റൻറ
 യിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രനായ കോൺസ്റ്റൻറീനസ് സിറിയായുൾപ്പടെ
 പേർപ്പ്രാവരെയുള്ള റോമൻ സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് ക്നാനാ
 ത്തൊമ്മായും അനുയായികളും മലയാളത്തിൽ കുടികയറിയത്. റോമൻനി
 യമവും റോമൻഭരണവും ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലംമുതൽ സിറിയായിൽ നട
 പ്പായിരുന്നു. സുറിയാനികൾക്കു ഋട്ടയിൽ മുഖിനാലെ നടപ്പിലിരുന്നതും
 ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭംമുതൽ നാനൂറു കൊല്ലത്തോളം സിറിയായിലു
 ണ്ടായിരുന്ന റോമൻ ഭരണത്താൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ റോമൻദായ
 ക്രമമാണ് ക്നാൻ തോമ്മായും കൂടും അവരോടുകൂടി മലയാളത്തേക്കു
 കൊണ്ടുവന്നത്. ഈ ദായക്രമമാണ് ഇന്നു മലയാളത്തെ സകല സുറിയാ
 നിക്രിസ്ത്യാനികളും അനുസരിച്ചുപോരുന്നതും. ഇന്നു സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനി
 കൾക്കുള്ള റോമൻ ദായക്രമം ക്നാൻ തോമ്മായിൽനിന്നും മലയാളത്തു
 കിട്ടിയതായിരിക്കാനല്ലാതെ ഇടയില്ല." (pp. 16- 17.)

ദായക്രമം ഓരോ രാജ്യത്തേയും നിയമാധിനമായ ഒരുവിഷയമാ
 ണല്ലോ. വക്കീലന്മാരെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവരോട് നിയമപാണ്ഡിത്യം സ
 വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളവരുമാണ്. ആകയാൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യനിയമം സംബ
 ന്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുമാണ്. ആകയാൽ വക്കീലത്തുപറഞ്ഞു പഴക്കവും രച
 സിച്ചു പ്ലീഡർഷിപ്പുവരികു പാസ്സായി

കൂടും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മി. ചാഴികാടൻ ഈ സുദീർഘമായ പ്രസ്താവനകളെ
 വിചരിക്കുന്നതിന്നു ഇനിക്കു-നിയമപാണ്ഡിത്യലേഖനം പോലും സമ്പാദിച്ചിട്ടു
 ല്ലാത്ത പെറ്റ സാധാരണക്കാരനായ ഇനിക്കു് എന്തവകാശം? നിയമം നി
 യമചരിത്രം ഇവസംബന്ധിച്ചും മറ്റും മി. ചാഴികാടൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നവയ
 മാർമ്മമാണോ എന്നു ഞാൻ പരിശോധിക്കുകയോ മറ്റുവക്കീലന്മാരിൽനിന്നു
 ഇതേപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അയാൾ മറ്റുതരി
 കളിൽനിന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉദ്ധരണങ്ങൾ ക്രിത്രിമരഹിതമായി ചെയ്തിട്ടില്ലാ
 ത്തതത്വമില്ല നിയമസ്പർശിയായ ചരിത്രത്തിന്റെയും ലായുടേയും പേരിൽ
 പെറ്റതെ ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകളെ വിശ്വസിക്കാൻ രീരെ നിവൃത്തിയില്ല.
 മി. ചാഴികാടൻ വക്രഗതിയിലുള്ള യുക്തിവാദംകൊണ്ടു അയാൾ സ്വാ
 പിക്ഷാൻദേശിക്കുന്നതും സ്ഥാപിച്ചു എന്നു നടിക്കുന്നതുമായ നിഗമനം അയാ
 ളുടെ പൂർവ്വപക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നാണു ഏന്റെ അഭിമതം.
 കേരള സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന ദായക്രമം
 ഇൻഡ്യയിലും മലയാളത്തും ചിലേശ്വരമാണെന്നുള്ള വക്കീലിന്റെ പ്രസ്താവം
 വാദത്തിനുപേണ്ടി സമ്മതിച്ചേക്കാം. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇതു മറ്റൊവിടെനി
 നെങ്കിലും ഇറക്കുമതി ചെയ്തതാണെന്നു വരുന്നു. ഇതിന്റെപേരു റോമൻ
 ദായക്രമമെന്നു വക്കീൽ പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പു 64-ാം വത്സരത്തി
 ലാണു് സിറിയായും പലസ്തീനായും റോമൻ സാമ്രാട്ടിനു് അധീനമായതു് അ
 തിനാൽ ആ കാലഘട്ടം മുതൽതന്നെ റോമൻനിയമവും ഭരണവും ഏതൊ
 ജ്യങ്ങളിൽ നടപ്പിൽ വന്നിരുന്നു എന്നുവരാം. ഈ ദായക്രമം ക്നായി
 തൊമ്മനും കൂട്ടരും സിറിയായിൽനിന്നു ഇവിടെകൊണ്ടുവന്നു് മാർത്തോമ്മാ
 നസ്രാണികൾക്കു ദാനം ചെയ്തതുവെന്നു വാദം ശരിയല്ല. ക്നായിതൊമ്മനും
 അനുയായികളും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽവന്നതുവെന്നു പറയുന്നതു ശരിയെന്നു
 തല്പക്ഷപത്തേക്കു സമ്മതിച്ചാലും അവർ സിറിയായിൽനിന്നു വന്നതുവെന്നു
 പറയുന്നതു് ചരിത്രപരമായും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും ശരിയല്ലെന്നു് ഞാൻ
 മുമ്പെ സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ റോമൻ ദായക്രമം ഇവിടെ അർക്കം
 സിറിയായിൽനിന്നും ദാനം കിട്ടിയിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ
 മലയാളത്തെ ദായക്രമം ഇപ്രകാരമായിരുന്നില്ലെന്നു ചരിത്രം സാക്ഷി
 ക്കുന്നു എന്നു മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നു. ന. കത്തോവിന്റെ ശ്രീമാന്മാരി
 ലൊരാൾ യൂദാ ആയിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കാൻ ഗിബ്ബന്റെ ചരിത്രം
 വാല്യവും വശവും എടുത്തുകാണിച്ച വക്കീൽ എന്താണു് അങ്ങനെ ഒന്നും
 ഇവിടെ കാണിക്കാത്തതു്. ഇന്നു ചരിത്രകാരൻ ഇന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു
 എന്നു കാണിച്ചു ഉദ്യമം പേർത്താൽ തന്നെയും വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തി
 യില്ലാത്ത വക്കീൽ ഇങ്ങനെ പൊതുവായിമാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഒട്ടും
 വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല എന്നു ഞാൻ തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു
 മുമ്പു 64-ൽ റോമാക്കാർ പലസ്തീനാ കീഴടക്കി അവരുടെ നിയമഭരണാ
 ദികൾ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ പലസ്തീനായിൽനിന്നാണു് മാർത്തോമ്മാശ്രീമാൻ
 കേരളക്കായിൽവന്നു വേദം പ്രസംഗിച്ചു ക്രിസ്തീയസഭസ്ഥാപിച്ചതു്. "മാർ
 തോമ്മാശ്രീമാൻ ജ്ഞാനസ്താനപ്പെടുത്തിയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്വത്തവകാശം
 നിർണ്ണയിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാ നിർമ്മിച്ചിട്ടാണു പോയതെന്നു വി

ചാരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല." (P. 16) എന്നു വക്കീൽ പറയുന്നതു ഒട്ടും ശരിയല്ല. ഹിന്ദുക്കൾ, അതും ബ്രാഹ്മണാഭ്യർത്ഥിച്ചു ജാതിഹിന്തുക്കൾ, അന്നു മതം മാറുക എന്ന അതിശയോക്തവുമായി വിഷമതരവുമായ കൃത്യത്തിനു സന്നദ്ധരായെങ്കിൽ അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടുവരെ യുഗപ്രവേശിച്ച്, "ലോകം മുഴുവൻ നേടിയൊക്കും ആത്മാവു നശിച്ചാലെന്നുവെങ്കിലും" എന്നുള്ള ദിവ്യരക്ഷകന്റെ വചനത്തെ അനുസരിച്ച് ലോകത്തിൽ അവർ കാൽക്കൽ മായി മതിച്ചിരുന്ന സമസ്തവും സംതൃപ്തിപ്പെട്ട് ശക്തിമത്തായ ദൈവ വർഗ്ഗസാദരപ്രേരണയ്ക്കു വശംവദരായി ധൈര്യസമേതം മുന്നോട്ടുവന്ന ഇവർക്കേ വലം രണ്ടാം തരത്തിൽ വെട്ടത്തും വൈതരുകാധികാരത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവത തത്വങ്ങൾക്കു കൂടുതലനുയോജ്യമായി കാണപ്പെട്ടതുമായ ആ അവകാശക്രമം തോമ്മാശ്ലീഹാ പ്രദാനം ചെയ്തുവെന്നും അവർ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു എന്നും ഉള്ളതിൽ എന്താണുശരി കേട്ട്? ക്നായിതോമ്മാ ഈ ദായക്രമം മാഞ്ഞോമ്മാ നസ്രാണികൾക്കു ദാനം ചെയ്തതു എന്നു പറയുന്ന മി. ചാഴികാടൻ, അദ്ദേഹം അതു പുത്തനായി നിർമ്മിച്ച ദാനം ചെയ്തതു എന്നു പറയുന്നില്ലല്ലോ. അതേ സ്പ്രായത്താൽ തന്നെ തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്കും അതു നിർമ്മിക്കേണ്ട അവശ്യമില്ലായിരുന്നു. പലസ്തീനയിൽ ആദിമകാലാമൃതലേക്കു ആയാലും കൊള്ളാം, റോമൻ അധികാരത്തിനു വിധേയമായശേഷം മാത്രമായാലും കൊള്ളാം, ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു നിലവിലിരുന്ന ആ ദായക്രമം തോമ്മാശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുമതത്തോടു കൂടെത്തന്നെ കേരളത്തിലെ അഭിനവ നസ്രാണികൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണാഭ്യർത്ഥിച്ചു വർഗ്ഗക്കാരെ ദായക്രമം മരുമകത്തായമല്ല മകത്തായയമാണല്ലോ. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തോമ്മാശ്ലീഹാ നൽകിയതും മകത്തായം രണ്ടാമതായി ചില പുത്രാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവ അത്ര സാരമുള്ളവയല്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ബ്രാഹ്മണർ മുതലായ ഉൽകൃഷ്ട വർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നു ക്രിസ്തു വേദം സ്വീകരിച്ച ആദിമനസ്രാണികൾക്കു പുതിയ ദായക്രമം- അതിൽ പുതിയതായി അധികമെന്നുമില്ലല്ലോ - സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വലിയ വിഷമമൊന്നു മില്ലായിരുന്നു. പ്രത്യുത മൂന്നുനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളിലേക്കു വലിയ വിഷമമൊന്നു മില്ലായിരുന്നു. നസ്രാണികൾ ജീവിച്ചു തഴങ്ങിക്കാലത്തേക്കു പഴയ ഹിന്ദുനിയമപ്രകാരം നസ്രാണികൾ ജീവിച്ചു തഴങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ, ക്നായിതോമ്മാ കൊണ്ടുവന്ന ദാനം ചെയ്ത ആ ദായക്രമം അവർ സ്വീകരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു, സ്വീകരിക്കേണ്ട അവശ്യവുമില്ലായിരുന്നു. നസ്രാണികളുടെ സാമൂഹ്യമായനില അന്നു അത്ര ഉൽകൃഷ്ടമായിരുന്നു. മൂന്നുനാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പു തിരുവിതാംകൂറിലും മലബാറിലും ക്രിസ്തുമതവും മഹമ്മദീയതയും സ്വീകരിച്ച നായന്മാരുടെ ഉദാഹരണം എന്റെ ഈ വാദത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും മി. ചാഴികാടന്റെതിനെ ഏകാലത്തും ഒരു രാജ്യത്തും ഏകീകൃതമായോ യാദൃശികമായോ നടക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയല്ലെന്നുള്ളതും പരമാത്മമാണ്. മതം മാറാത്തതിൽ അന്തർഭൂവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള മൗലികവും സാരഭൂതവുമായ ഒരു പ്രേരകശക്തിക്കുമാത്രമേ ദായക്രമഭേദത്തിനു വഴിതെളിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മലയാളത്തുവന്നു കടിയേറിപ്പാത്ത 72 വിട്ടുകാക്കു മലയാളത്തെ മുഴുവൻ

ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും ദായക്രമം ഏകീകരിക്കുവാൻ എങ്ങിനെ സാധിച്ചെന്നു ജിജ്ഞാസുകൾ സംശയിച്ചേക്കാമെന്നു പി. ചാഴികാടൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എങ്കിലും ജിജ്ഞാസുകളുടെ ന്യായമായ ആ സംശയത്തിന് നിവാരണവരുത്തത്തക്കതായി അയാൾ യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, തുടർ പറയുന്നഭാഗം സംശയത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്താൻമാത്രം പര്യാപ്തമാണ്. ആകയാൽ മലയാളനസ്രാണികളുടെ ദായക്രമം ക്നായിതോമ്മാ കൊണ്ടുവന്ന ഭാഗം ചെയ്തതാണെന്നുള്ള പി. ചാഴികാടന്റെ പ്രസ്താവന വെറും നിരർത്ഥകമായ വികത്വനവും വിതണ്ഡപാദവുമാത്രം.

12. കൽദായസുറിയാനിഭാഷ

തെക്കുംഭാഗരുടെ സ്വന്തമാണോ?

“ദായക്രമം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ക്നാനായ ക്കാരുടെ വേദഭാഷയും വേദമുറകളും കൽദായസുറിയാനിയാണ് എന്നുള്ളതു അവരുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. സുറിയാനിക്കാരെന്നപേരും സുറിയാനിഭാഷയും മലയാളത്തു അവർ കൊണ്ടുവന്നതാണ്. സുറിയാനി വേദഭാഷയായി ആത്, എന്നു മുതൽ മലബാറിൽ നടപ്പയാക്കി എന്നുള്ളതു ഒരു വിവാദവിഷയമായിട്ടാണ് ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാതന്നെ സുറിയാനിഭാഷയിൽ വേദക്രമങ്ങൾ ഇവിടെ നടപ്പാക്കി എന്നു പറയുന്നവരുമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 18,19,20, ഈ പുറങ്ങളിൽ അരിലേക്കുള്ള തെളിവെന്നമട്ടിൽ പി. ചാഴികാടൻ പലതും പറയുന്നുണ്ട്. അതു മുഴുവനും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചാൽ തന്മൂലം ഞാൻ വായനക്കാരെ വ്യഥാ മിനക്കെടുത്തുകയായിരിക്കും എന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നതിനാൽ മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തു ദൈവാരാധനക്രമം സ്ഥാപിച്ചത് സുറിയാനിഭാഷയിലായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനെ തെളിയിക്കാൻ പ്രധാനമയ്യെ ചരിത്രകാരനായ ബ. ബണ്ണർഭട്ടൻ “മാർതോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” 6-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ന്യായങ്ങളെ ഇവിടെ കഴിയുന്നത്ര ചുരുക്കമായി കാണിക്കാം:

“വി. ശ്ലീഹാ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ദൈവാരാധനക്രമം സ്ഥാപിച്ചതു കൽദായസുറിയാനിയിലായിരുന്നു എന്നതിന്നു തെളിവു നൽകുന്ന അനേകം സ്തോത്രകലക്ഷ്യങ്ങളും അവയെ പിന്തുടങ്ങുന്ന പാരമ്പര്യച്ചെരിവുകളും കേരളത്തിൽ സുലഭമാണ്. കേരളീയ സുറിയാനിക്കാർ സ്വന്തസഭാസ്ഥാപകനെ “മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ” എന്നാണല്ലോ വിളിക്കുന്നത്. “മാർ ശ്ലീഹാ” ഈ രണ്ടുപദങ്ങളും സുറിയാനി ഭാഷാ ശബ്ദങ്ങളാകുന്നു. വി. പ്രേഷകന്റെ പരമമതിരുന്നാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുപറയുന്ന “ദൂത” എന്നു നാമവും സുറിയാനിതന്നെ. കൂടാതെയും കൂടാശ, മാമ്മോദീസ, കബ്ബാന,

രൂശ്യാ, സ്ലീവാ, റുഹാദക്കുടശാ, ഈശോമിശിഹാ ഇവയെല്ലാം സുറിയാനി ശബ്ദങ്ങളാകുന്നു. ഈ സുറിയാനിവാക്കുകളെല്ലാം തോമ്മാശ്ലീഹാ ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിൽ എല്പിച്ചുത്തീർത്ത ആരാധനക്രമം സുറിയാനി ഭാഷയിൽ തന്നെ കാണുന്നതല്ലതിനെ തെളിയിക്കുന്ന സ്ഥൂതക ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. പ്രത്യേക ക്നായിത്തൊമ്മനാണ് സുറിയാനി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതെങ്കിൽ അതുവരെ വേദഭാഷയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ദേശഭാഷയിലെ ഏതാനും പദങ്ങളെ ക്ലിപ്തം-ഇന്നത്തെ ലത്തീൻ ക്രമത്തിൽകാണുന്ന ഗ്രീക്കുപോലെ- ഇന്നും ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം നിരന്തരം വായിക്കുന്ന എന്ന് അത് സുറിയാനിയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നുള്ളതും ഈ തെളിവ് ഒന്നുകൂടി ദൃഢീകരിക്കുന്നു.

13. “സുറിയാനിഭാഷയും ആരാധനക്രമവും തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായവയാണെന്നു സുറിയാനിക്കാർ അനുസ്മരണമായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ വിശ്വാസം സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നതായി 1578-ൽ കേരളത്തിൽ നിന്നു 13-ാം ഗ്രിഗോറിയോസ് പാപ്പായിക്കയച്ചതായി മുൻകാണിച്ച ഫർജിയിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. അതിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും മഹാ പിതാവെ, ഇൻഡ്യാനിവാസികളും പാപികളും അയോഗ്യരായ ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യനും ഞങ്ങളുടെ നാമനുമായ വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലംമുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികളും മാതോദീസായുടെ സന്തതികളും ക്രിസ്താശ്ചര്യവും നമ്മുടെ കർത്താവും തെദമാമ്മോദീസായുടെ സന്തതികളും ക്രിസ്താശ്ചര്യവും പങ്കുകൊള്ളുന്നവരും ആണെന്നും വ്യായ അതിന്റെ തിരുശ്ശരീരത്തെയും പങ്കുകൊള്ളുന്നവരും ആണെന്നും ഞങ്ങളുടെ ജപങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നാമനായ വി. തോമ്മായാൽ ഞങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ട സുറിയാനി അല്ലെങ്കിൽ കൽദായഭാഷയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നും ഞങ്ങളുടെ ചുറ്റുംകാരും ഈ ഭാഷയിൽ അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നവെന്നും ഞങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും കിഴക്കെ ദിക്കിലെ അസ്സീറിയക്കാരിൽനിന്നാണ് ഇവിടേയ്ക്കു എപ്പോഴും അയക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതെന്നും ഗുരുപ്പെട്ടവും ആരാധനയും ഞങ്ങൾക്കു അവരാൽ നൽകപ്പെടുന്നു എന്നും ഉള്ള വസ്തുത ദൈവമായ കർത്താവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹത്തോടു ഞങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

കേരളീയസുറിയാനിക്കാരായ അൽമേനികൾപോലും അവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ സുറിയാനിയിലാണ് അഭ്യസിച്ചിരുന്നത് എന്നും, ലാൻസിസ് റോസ് എന്ന ജസ്യൂട്ടിന്റെ വെളിവാക്കുന്നു “അകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്നു” “നമ്മനിറഞ്ഞ മറിയമെ” ഇത്യാദിജപങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കിയതെന്നും “The Jesuits in Malabar” “മലയാളത്തെ ഈശോസഭക്കാർ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ റവ. ഫാദർ ഫെറോളി പറയുന്നു. പോർത്തുഗീസുകാർ ഇവിടെ അധിപത്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ബാബേലിൽനിന്നും ധാരാളം ഗുരുക്കന്മാർ ഇവിടെ തുടർച്ചയായി വന്നു വെളികരേയും അൽമേനികളെയും സുറിയാനിഭാഷയിൽ സുരിക്ഷിതരാക്കിവന്നിരുന്നു. ബാബേലിൽനിന്നുള്ള

മെത്രാന്മാരുടെയും വൈദികരുടെയും വരവ് പോർത്തുഗീസുകാർ തടയാ
നും സുറിയാനിയെ ബഹിഷ്കരിച്ച് ലത്തീൻ തത്ത്വസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കാ
നും തുടങ്ങിയതിനോടെയാണ് സുറിയാനിഭാഷയുടെ പ്രചാരം ഇവിടെ
കുറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്.

14. ഹെരോഡോട്ടോസ് സഭകളുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി
എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഗ്രീക്കുന്മാരുടെ സഞ്ചാരസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം
ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഭാഷ ഗ്രീക്കും സുറിയാനിയുമാണെന്നു പൊതുവെ സമ്മ
തിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിൽ മുഴുവനിലും ഏഷ്യയുടെ പശ്ചിമഭാഗങ്ങളിലും
ഗ്രീക്കു മാത്രവും ബാക്കിയുള്ള ഏഷ്യൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ സുറിയാനിയുമാണു
അവർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ വി. പ്രേഷകന്മാർ അതതു സ്ഥ
ലത്തെ ഭാഷകളിലാണു ആരാധനക്രമങ്ങൾ ഏല്പിട്ടുണ്ടിയിരെന്നു വാദി
ക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും ഇല്ലാതില്ല. എങ്കിലും ഇവരെല്ലാം പുരാതന വ
സ്തുശാസ്ത്ര (Archeology) പ്രതിപാദനത്തിൽ ഗ്രീക്കു, സുറിയാനി എന്നീ
ഭാഷകളിൽ മാത്രമേ ഗ്രീക്കുന്മാർ ആരാധനക്രമങ്ങളേല്പിട്ടുണ്ടിയിരിക്കാൻ ഇട
യുള്ളൂ എന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. കാരണം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ സ്വ ഭാഷ
ലത്തീൻ ആയിരുന്നിട്ടും വി. പത്രോസ് അവിടെ ആരാധനക്രമങ്ങൾ സ്ഥാ
പിച്ചതു ഗ്രീക്കുഭാഷയിലായിരുന്നു. "In the first ages of the Church
the principal language of Christian worship was Greek even
at Rome itself; Latin was first used during the third century,
and began not at Rome but in North Africa"- (The Mass-its
various forms-by Donald Attwater, p. 2) "കബാന- അതി
ന്റെ വിവിധരീതികൾ-" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ ഡൊണാൾ
ഡ് ആറ്റ്വാട്ടർ പറയുന്നു: "സഭയുടെ ആദിമശതകങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയാ
രാധയുടെ പ്രധാന ഭാഷ, റോമിൽതന്നെയും, ഗ്രീക്കായിരുന്നു. ലത്തീൻ
അദ്വൈതപര്യോക്താവായിട്ട് മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്; അതു തുടങ്ങിയതോ റോമി
ലല്ല, ഉത്തരാഫ്രിക്കയിലത്രെ." റോമിലെ ഗ്രീക്കുരാധനക്രമം കോൺസ്റ്റ
ന്റായിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണദശാവസാനംവരെ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്തു.
മാർബിയൻ, യൂലിയാസ്, ഏറ്റിക്ലിയാനസ് മുതലായി മൂന്നാശതകത്തിലെ
മാപ്പാപ്പാമാരുടെ ശവകുടീരങ്ങളിന്മേൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്കുശബ്ദ
ങ്ങൾ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തവുമാണ്. ലത്തീനിൽ ഇപ്പോഴും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടി
രുന്ന 'ബെർദീസം', കിരിയെലയിസോൻ', 'അഗിയോസ്', 'അ
ത്തനാത്തോസ്' ഇത്യാദി ഗ്രീക്കുവാക്കുകൾ, ഒരിക്കൽ റോമയിലെ പള്ളി
ഭാഷ ഗ്രീക്കുതന്നെയായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ മൂലഭാഷയായിരുന്നതു്. ചരി
ത്രപണ്ഡിത ഇങ്ങനെയിരിക്കെ മി. ചാഴികാട്ടൻ 20-ാം വശത്ത് "ചരിത്ര
ത്തിൽനിന്നു നമുക്കു അറിയാവുന്നപ്രകാരം വി. പത്രോസ് ഏല്പിട്ടുണ്ടിയ
ആരാധനക്രമം അതതുനാട്ടിലെ ഭാഷകളിലായിരുന്നു. അതായതു ഓർത്ത
ഡോക്സ കൽദായസുറിയാനിഭാഷയിലും, അന്ത്യോഖ്യായിൽ അന്നവിടെ പ്രാബ
ല്യത്തിലിരുന്ന ഗ്രീക്കുഭാഷയിലും, റോമയിൽ അന്നവിടെ ഉപയോഗത്തി
ലിരുന്ന ലത്തീൻ ഭാഷയിലുമാണ്," എന്നു ലേശംപോലും ക്രൂസലേന്നിയെ

തദ്വിവിധിരിക്കുന്നത് അയാളുടെ പണ്ഡിതമന്ത്രിയെപ്പറ്റി വേറെ ഒരു
 ഉപാഖ്യാനം എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഏതായാലും ഈ അദ്ധ്യായപ്ര
 സ്താവനമൂലം അയാളുടെ വാദം- വി. ശോഭാശ്ലീഹാ അന്നിവിടെ നട
 പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മലയാളഭാഷയിലാണ് അരാധനക്രമം സ്ഥാപിച്ചതെന്ന
 വാദം- ഈ വിഷയങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സാധാരണ
 പണ്ഡിതന്മാരിൽ തെറ്റായ ധാരണ സംജാതമാകുന്നതിന് പര്യാപ്തമായി
 ട്ടുണ്ട്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവിടുത്തെ ഭാഷാമണ്ഡലം, മലയാളഭാ
 ഷ അന്നു ഭൂജാതം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുതയും ഭാഷാചരിത്ര
 ുത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ മാത്രമേ ഗ്രഹി
 പ്പാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂള്ളൂ. ഗ്രീക്കു, ലത്തീൻ, സുറിയാനി എന്നിവ അന്നു
 പരിഷ്കൃത ഭാഷകളായിരുന്നതിനാൽ ശ്ലീഹന്മാരുടെ ജീവിതകാലത്തു
 റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പ്രസ്തുത ആദ്യത്തെ രണ്ടുഭാഷകളും, ഏകദേശം ആ
 മഹാസാമ്രാജ്യത്തോടു തുല്യശക്തി പ്രാപിച്ചിരുന്ന പാർത്ത്യൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ
 സുറിയാനിയും ഗ്രീക്കു പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏതൻമൂലം പാർത്ത്യൻസാമ്രാ
 ജ്യത്തോടു സമീപിച്ചു കിടന്നിരുന്ന ഭൂഭാഗങ്ങളിലും സുറിയാനി പ്രയോഗ
 ത്തിലിരുന്നു. ഈ മൂന്നുഭാഷകളും കേവലം വൈദികവും ശാസ്ത്രീയവുമാ
 യിരുന്ന സംസ്കൃതവുമൊഴിച്ചാൽ ശേഷമുള്ള നാട്ടുഭാഷകളൊന്നും പരി
 ഷ്കൃതാവസ്ഥയിലെത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു അവയിൽ കൂദാശകൾ
 മുതലായ ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു എന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നത് ഒട്ടും സം
 ഭാവ്യമായിരിക്കുകയില്ല: ഇംഗ്ലണ്ട്, അയർലണ്ട് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ
 ദിവ്യപുജ തുടങ്ങിയുള്ള അരാധനക്രമങ്ങൾ നാട്ടുഭാഷകളിൽ ഒരുക്കാല
 ത്തും നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതായി യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാത്തതെന്നു. ദിവ്യപുജ,
 കൂദാശകൾ എന്നിവയുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏറ്റവും
 വാക്കുകളും സാരസമ്പന്നങ്ങളായാലും ദേശഭാഷകളിൽ അവയ്ക്കു തുല്യ
 ത്വമുള്ളവരുന്ന വാക്കുകൾ ദുർലഭമാണെന്നു വരാവുന്നതിനാലും ആദ്യോ
 ത്തികകാഴ്ചകളിൽ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന ശബ്ദങ്ങളും മന്ത്രങ്ങളും ശ്ലീഹന്മാർ
 പ്രസ്തുത ഗ്രീക്കു, സുറിയാനിഭാഷകളിൽ പഠിച്ചു മനഃപാഠമാക്കുകയും മറ്റു
 ജനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവെന്നല്ലാതെ ദേശഭാഷകളിൽ അല്പ
 കാലം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതായി വിശ്വസിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു വേണ്ട രേഖക
 ലൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ഇപ്പോൾ കത്തോലിക്കാസഭയിലുള്ള പ്രാചീനരാ
 ധനക്രമങ്ങളിൽ ലത്തീൻ മൂന്നാംശതാബ്ദത്തിൽ അഫ്രിക്കയിലാണ് സമാ
 രബ്ബായതെന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞല്ലോ. അമ്ബനിയൻ, അബിസിനിയൻ,
 കോപ്റ്റിക് എന്നീ അരാധനക്രമങ്ങൾ നാലും അഞ്ചും ശതാബ്ദങ്ങളിൽ
 ക്രമമേറേപ്പട്ടത്തിൽ പരയുന്നവരുടെ വാദം എത്രമാത്രം ദുർബലമാ
 ണെന്നു കാണിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഈ അരാധനക്രമങ്ങൾതന്നെയാകുന്നു.

[illegible]

പാരമ്പര്യങ്ങളേയും നടപടികളേയും പ്രമാണങ്ങളേയും അന്വേഷിക്കി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെ ആവിർഭാവം തുടങ്ങി സുറിയാനി ദിവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ പള്ളിഭാഷയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണെന്നും വിശിഷ്ടം അതു സുറിയാനിസഭയിലുൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും മാതൃഭാഷയായിരുന്നു; എന്നാൽ മതംകൊണ്ടും ആധ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾ ആ ഭാഷയിൽ മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രം സാജാത്യം കാണപ്പെട്ട മറ്റു ജാതി ജനങ്ങളേയും സുറിയാനിക്കാരെന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നും, അങ്ങനെ വിളിച്ചുപന്നതു അവരുടെ നാട്ടുഭാഷ സുറിയാനിയായിരുന്നതിനാലല്ല, നാട്ടുഭാഷ ലത്തീനല്ലാതിരിക്കും ലത്തീൻഭാഷയെ പള്ളിഭാഷയായി മാത്രം ഉപയോഗിക്കയും ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളെ ലത്തീൻകാർ എന്നു സംജ്ഞ ചെയ്യുന്നതുപോലെ മാത്രം ആയിരുന്നതേയുള്ളൂ എന്നും അദ്ദേഹം സാക്ഷിക്കുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ എന്നപക്ഷാൽ സുറിയാനികൾക്കെന്നല്ല (ഈ അർത്ഥത്തിൽ സുറിയാനികൾ അഥവാ സിറിയക്കാർ എന്നാണു പറഞ്ഞു വരുന്നത്) നാം സാധാരണ ഗ്രഹിക്കുന്നത്, പ്രത്യേക സുറിയാനിഭാഷ (പ്രത്യേകം പള്ളികളിൽ) ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എന്നാണെന്നു ഞാൻ ഉപരി (5-18-ൽ) സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു ശരിയാണെന്നു ഈ സാക്ഷ്യം തെളിയിക്കുന്നു. സുറിയാനിശബ്ദം കേരളീയനസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ച് ഉപയോഗിച്ചാൻ തുടങ്ങിയതു് പേർട്ടുഗീസാധിപത്യകാലംപോലും കഴിഞ്ഞശേഷമാണ്. അതു റീത്തിനെക്കുറിക്കാൻ മാത്രം, ജാതിയേയോ ദേശത്തേയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ല ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു എന്നും ഇവിടെ ഒന്നുകൂടെ ഉന്നയിപ്പാഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അപദീശാകയ്യാത്തു എന്ന ബാബേൽപാത്രിയർക്കീസ് 1896 ഫെബ്രുവരി 5-ാംനമ്പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു ലഘുലേഖയിൽ: "Restat egitur ut ille (Ritus Malabaricus) origine et substantia idem sit cum Chaldaico. Antiquius enim Malabaricum proprium Ritum non exstitisse nec potuisse existere evidens est." മലങ്കരസുറിയാനിസഭയിലെ: ആരാധനക്രമം പ്രകാരം കാലമുതൽക്കുതന്നെ കൽദായ സുറിയാനിയിലല്ലാതെ മറ്റൊരു ഭാഷയിലായിരുന്നില്ലെന്നും അങ്ങനെ വരാൻകഴിഞ്ഞെന്നും സാക്ഷിക്കുന്നു.

16. ക്രിസ്താബ്ജാരംഭത്തിൽ സുറിയാനിഭാഷ പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്ന പാർത്ത്യൻ സമ്രാജ്യത്തിൽ വടക്കു ഇൻഡ്യാകൂടെയുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തിൽ ഇൻഡ്യയുടെ ദക്ഷിണോത്തരഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഗതാഗതവും വ്യാപാരസംസ്കാരവും നടന്നുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. തൻമൂലം ദക്ഷിണേൻഡ്യയിലും സുറിയാനിഭാഷാപരിജ്ഞാനമുള്ളവർ ഉണ്ടാകുന്നതിനു സംഗതിയായി. കൂടാതെയും ഇൻഡ്യാനിവാസികൾക്കു് സുറിയാനിക്കാരായ വേഷ്ഠ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുമായി ആദ്യശതാബ്ദങ്ങളിൽ ധാരാളം കൂടുകെട്ടും പോക്കുവരവും കച്ചവടവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനും പരമ തോമ്മാശ്ലീഹായിൽ നിന്നു ജ്ഞാനസ്സാനം സ്വീകരിച്ച യൂദന്മാരും തെ

ഒക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ നിവസിച്ചിരുന്നു. അന്നു യഹൂദജനത്തിന്റെ മാതൃഭാഷ ആരമായ എന്നുകൂടെ പേരുള്ള കൽദായസുറിയാനിയായിരുന്നതിനാൽ അവർ ആ ഭാഷയിൽ നല്ല വ്യുല്പത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയിൽ നിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുമതാരംഭത്തിൽ സുറിയാനിഭാഷക്കും തദ്ദേശിയരായ ജനങ്ങൾക്കും ഭക്ഷിക്കേണ്ടതുമായി സംസ്കൃതവ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ. ആകയാൽ തെക്കെഇൻഡ്യയിൽ തോമ്മാശ്ലീഹാ കൽദായ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ദൈവാരാധനകളും സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയുമ്പോൾ ഏതൽഭാഷയിൽ തീരെ അജ്ഞന്മാരും അപരിചിതരായ ഒരു ജനതയെ (അദ്ദേഹം) പുത്തനായി ആ ഭാഷ പഠിപ്പിച്ചു എന്നല്ല അത്ഭുതമാക്കേണ്ടത്. ഇവിടെയുള്ളവർക്ക് അവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് സുറിയാനിഭാഷ അറിയാമായിരുന്നതിനാലാണ് വി. തോമ്മാ ആ ഭാഷയിൽ വേദകളും എഴുപ്തത്തിയത്. സുറിയാനി അവരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ട അവശ്യമൊട്ടും നേരിട്ടില്ല. അതിനാൽ “അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ മാത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭാഷയായ സുറിയാനികൂടെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നത് യുക്തിക്കു ചേരുന്നതല്ല” എന്നു മി. ചാഴിക്കാടൻ (p. 18) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് യുക്തിക്കൊട്ടും ചേരാതെ വന്നിരിക്കുന്നത്. “മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തിൽ സുറിയാനിഭാഷയിൽ പള്ളികൾക്കു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതിൽ അതേവിധം പക്ഷപാതരഹിതമായി പേപ്പൂ, വടക്കെഇൻഡ്യ, മൈസൂർ, മദ്രാസ്, ചൈന, ഈ നാടുകളിൽ സുറിയാനിഭാഷയിൽ പള്ളികൾക്കു സ്ഥാപിക്കുമായിരുന്നു. മലാക്കയിലോ, മൈസൂരിലോ, ചൈനയിലോ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ പള്ളികൾക്കു നടത്തിയിരുന്നതായും നടത്തുന്നതായും നമുക്കറിവില്ല” എന്നും മി. ചാഴിക്കാടൻ പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ചരിത്രജ്ഞന്മാർക്കിന്റെ അഭാവം നിമിത്തമാണെന്നു കരുതാനു നിവൃത്തിയുള്ളു. പേപ്പൂയിലും, പാർത്ത്യൻ രാജ്യസീമയിൽപ്പെട്ടുകിടന്നിരുന്ന വടക്കെഇൻഡ്യയിലും വി. തോമ്മാ അരാധനകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സുറിയാനിയിലാണെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ചൈന, മദ്രാസ് മുതലായ ഇതര രാജ്യങ്ങളിൽ തെക്കെഇൻഡ്യയിലേപ്പോലെ സുറിയാനി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ഭാഷയെ ഉപയോഗിച്ചു എന്നതു തീർച്ചയാണ്. ആ സഭകളൊക്കെ പണ്ടേ നാമമാശേഷമായിപ്പോയി. അതിനാൽ അവിടങ്ങളിൽ സുറിയാനിഭാഷയിൽ പള്ളികൾക്കു നടത്തിയിരുന്നതായും ഇന്നു നടത്തുന്നതായും നമുക്കറിവില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ അങ്ങനെ പണ്ടു നടത്തിയിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നത് യുക്തിക്കു ചേരുന്നതല്ല. ഏറ്റവും പരിമിതമായ നമുക്കു അറിവിൽപ്പെടാത്ത യാതൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നവരെ ഉള്ളമ്പാറെ അമ്പലം ഗുണമെന്നുണ്ടാക്കുന്നില്ലായിരിക്കും. Psychological suggestibility എന്നു ഡോക്ടർ സൈമൺ പേരുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന തരം സുഖക്കേടാണത്. അതിനു ചികിത്സയൊന്നുമില്ലാത്തത്. “മലയാളത്തുമാത്രം പക്ഷപാതത്തോടുകൂടി സുറിയാനി ഭാഷയിൽ മാത്തോമ്മാശ്ലീഹാ പള്ളികൾ എഴുപ്തത്തിയെന്നു പറയുന്നത് ദുരഭിമാനം മൂലമായിരിക്കാം” എന്നുള്ള മി. ചാഴിക്കാടന്റെ ഉദീരണംതന്നെ ക്കുന്നതായതാണ് സുറിയാനിഭാഷയും അരാധനകളും മലയാളത്തു

കൊണ്ടുവന്നതെന്നു വരുത്തി മേന്മനേടുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്ന അതിജീവ
പ്സാവാരമായ ഭരണിമാനത്തള്ളലിന്റെ ഫലമാണ്.

17. ഉത്രയും എഴുതിക്കഴിഞ്ഞശേഷം മൈനായിലും വേദോക്ത
യായി കൽദായസുറിയാനി പുസ്തകാലത്തുപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നതെളിയി
ക്കുന്ന ചരിത്രരേഖകൾ കണ്ടുകിട്ടി. കൽദായ നെസ്തോറിയന്മാരുടെയിട
യിൽ വി. കമ്മുണ്ടർക്കായി സുറിയാനിഭാഷാപ്രയോഗിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി
Renaudotius നെറവുഡോട്ട് എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ "Liturgiarum
Orientalium Collectio" "പൗരസ്ത്യരാധനക്രമസമാഹാരം" എന്ന
കൃതിയുടെ രണ്ടാംവാല്യം 851-2 വശങ്ങളിൽ പറയുന്നു:

"In extrema Tartaria et Taequestania multas quoque
Ecclesias habuerunt(Chaldaei - Nestoriant) atque illic Episcopales
et Metropolitanas sedes novas erexerunt, ubi non aliter quoque
quam Syriaca sacra officia celebrabantur, quod de Sinensi
illorum Ecclesia judicari non sine ratione potest. Nam lapis
effosus anno 1625 Sinicis Syriacisque litteris insullptus is ipse
est quo primae ad Sinas Evangelii praedicandi causa missionis
memoria consignata fuit. Subscriptio cum sacerdotum aliorum-
que Ecclesiasticorum nominibus Syriacis litteris exarata est,
nec aliam ob causam, quam quod sacra et ecclesiastica esset
lingua Syriaca, in qua illos rem divinam fecisse non dubitandum
videtur, quandoquidem ita fecerunt Nestoriani in India. Ecclesia
enim Malabarica sacros libros alios non habuere, quam
Syriacos ..." (S. Giamil, pp. 570 - 1)

ടാർട്ടറിയുടെയും ടാങ്കിസ്താന്റെയും ഏറ്റവും വിദൂര ഭാഗങ്ങളിൽ
കൽദായ നെസ്തോറിയന്മാർ വളരെ പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ
പുതിയ മെത്രാന്മാരെയും അതിമെത്രാന്മാരെയും അവർ സ്ഥാപിച്ചിരി
രുന്നു. അവിടെ വിശുദ്ധ കമ്മുണ്ടർ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത് സുറിയാനിയിൽ
അല്ലാതെ മറ്റൊരു ഭാഷയിലും അല്ലായിരുന്നു. അവരുടെവക മൈനാ
യിലെ പള്ളികളുടെയിടയിലും ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നു എന്നു വിധിക്കാൻ
തക്ക ന്യായങ്ങളുണ്ട്. എന്നെന്നാൽ 1625-ൽ ഭൂമി കഴിച്ചപ്പോൾ കണ്ടുകി
ട്ടിയ ഒരു ശിലാസ്തംഭത്തിന്മേൽ, അവിടെ ആദ്യമായി സുവിശേഷ പ്രസംഗം
നടത്തിയ വിദൂര മീനഭാഷയിലും സുറിയാനി ഭാഷയിലും രേഖപ്പെടുത്തി
യിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അടിയിൽ വൈദികരുടെയും മറ്റു വൈദികന്മാ
നുകളുടെയും പേരെഴുതിയിരിക്കുന്നത് സുറിയാനിയിൽ ആകുന്നു. അതി
ന്റെകാരണം, അവരുടെ വിശുദ്ധമായ വൈദികഭാഷ സുറിയാനി ആയി
രുന്നു എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ആ ഭാഷയിലാണ് അവർ മതകമ്മു
ണ്ടർ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത് എന്നു സംശയരഹിതമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇൻ
ഡ്യയിലെ നെസ്തോറിയന്മാരും ഇപ്രകാരമത്രെ ചെയ്തിരുന്നത്. എന്തെ
ന്നാൽ മലയാളസഭയ്ക്കു സുറിയാനിഭാഷയിൽ അല്ലാതെ വേറെ വിശുദ്ധ പദ

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചതനെ "Christianity in China, Tartary and Tibet" "കൈനായിലെയും കാർട്ടറിയിലെയും ടിബറ്റിനെയും ക്രിസ്തുമതം" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം വാല്യം രണ്ടാം അദ്ധ്യായം 44-6 വശങ്ങളിൽ അതിന്റെ പ്രണേതാവായ M. L' Abbe Huc എം. ലാബേ ഹൂക്ക് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

"In 1625, some Chinese workmen, engaged in digging a foundation for a house, outside the walls of the city of Si-gnan-Fou, the capital of the province of Chen-Si, found, buried in the earth, a large monumental stone, resembling those which the Chinese are in the habit of raising to preserve to posterity the remembrance of remarkable events and illustrious men. It was a dark coloured marble tablet, ten feet high and five broad, and bearing on one side an inscription in ancient Chinese and also some other characters quite unknown in China. The discovery excited much attention among the mandarins and the population of the country. The stone was publicly exhibited, and visited by crowds of curious persons; and amongst others, some Jesuit missionaries, who were at that time scattered about China, in various missions, went to examine it. The first who saw it was Father Alvares Semedo; then came Martin Martini, author of the Chinese Atlas, and Michael Boym, a Pole who, with the assistance of a Chinese man of letters, undertook the interpretation of the inscription.

At the news of this curious discovery, the government of Peking sent to demand a copy of the inscription, and the Emperor gave orders that the original should be placed in a celebrated pagoda, about a quarter of a league from Si-gnan-Fou, where, doubtless, it may still be found.

Several exact tracings from the stone were sent to Europe by the Jesuits who saw it. The library of their house at Rome had one of the first, and it attracted numerous visitors; subsequently, another authentic copy, of the dimensions of the tablet, was sent to Paris, and deposited at the library in the Rue Richelieu, where it may still be seen in the Gallery of MSS.

This monument, discovered by chance amidst rubbish, in the environs of an ancient capital of the Chinese Empire, excited a great sensation; for, on examining the stone, and endeavouring to interpret the inscription, it was with surprise, discovered that the Christian religion had numerous apostles in China, at the beginning of the seventh century, and that it had for a long time flourished there. The strange characters proved to be those called Estrangellos, which were in use among the ancient inhabitants of Syria, and will be found in most Syriac manuscripts of earlier date than the eighth century.

People had been accustomed hitherto to regard China as having been, up to a recent period, kept entirely apart from all contact with the nations of the West; when, in 1583, Father

Ricci announced in that country the glad tidings of the Gospel, it was imagined that the name of Jesus was then pronounced for the first time in that sequestered land. No little astonishment, therefore, was created, when a voice from antiquity, issuing from the bowels of the earth, proclaimed that Christianity had been preached from the beginning among the remotest nations; that even for the Chinese, the Dayspring from on high had shone forth; and that if they were still in darkness, it was not because Providence never afforded them an opportunity of seeing the light".

“ചെൽ—സി എന്ന പ്രവിശ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന സി-
ത്താൻ-ഹൂം ദുരന്തത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങൾക്കു പുറത്ത് കരെ ചൈനാക്കാരായ
വേദപ്രഘോഷകർ 1625-ാമാണ്ടു് ഒരു വിട്ടിനു അടിസ്ഥാനം മാന്തിക്കൊണ്ടി-
രിക്കെ മണ്ണിനടിയിൽ ഒരു വലിയ സ്തൂപകശില കണ്ടുപിടിച്ചു. സ്തൂപനാർഥ-
ങ്ങളായ നാദവങ്ങളുടെയും വിഖ്യാതമായ പുരുഷ കേസരികളുടെയും
ഓർമ്മയെ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിലനിറുത്തുന്നതിനായി
ചൈനാക്കാരെ സ്ഥാപിക്കു പതിവായിരുന്ന സ്തൂപക ചിഹ്നങ്ങളോടു അതു
സാദൃശ്യം വഹിച്ചിരുന്നു. പത്തടിനീളവും അഞ്ചടി വീതിയുമുള്ള ഒരു
കുണ്ഡലാർബ്ബിൽ ഫലകമായിരുന്നു അതു്. അതിന്റെ ഒരു വശത്തു് പൂരാതന
ചിഹ്നഭാഷയിലും അന്നു ചൈനയിൽ വീണ്ടു അജ്ഞാതമായിരുന്ന വേറെ
ഏതാ അക്ഷരങ്ങളിലും തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ലിഖിതവും ഉണ്ടായി-
രുന്നു. ഈ കണ്ടുപിടുത്തം അവിടത്തെ ഭരണങ്ങളുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരു-
ടെയും ഇടയിൽ ഒരു വലിയ അഭിപ്രീതിയുടേ ഉളവാക്കി. അവർ ഈ ശിലാ
സ്തൂപത്തെ ഒരു പരമ്പരപ്രദർശനവസ്തു ആക്കി. ജിജ്ഞാസകളായ അനവധി
അളകൾ അതിനെ സന്ദർശിച്ചു. അന്നു ചൈനാ ഒട്ടക പല റിപ്പബ്ലിക്സും
ഗങ്ങളിലുമായി റിക്സ്കൂറായി വന്നിട്ടിരുന്ന ഏതാനും ഈശോ സഭാംഗ-
ങ്ങളും ഈ സന്ദർശക ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവരിൽ ആദ്യമായി
അതു ദർശിച്ചതു് ഫാദർ അൾഫാറൈസ് സെമേദോ ആയിരുന്നു. പിന്നീടു,
ചൈനീസ് അറാബ്സ് ഗ്രന്ഥകാരനായ മാർട്ടിൻ മർട്ടിനിയും, പോളണ്ടു
ദേശീയനായ ബോയിം എന്നവരും അതു ദർശിച്ചു. ഈ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞ
മാർ വിദ്യാവിചക്ഷണനായ ഒരു ചൈനാക്കാരന്റെ സഹായസൗമന്യം
അതിന്റെ അർത്ഥപ്രകാശനത്തോടി നിർവ്വാരിച്ചു.

അപൂർവ്വമായ ഈ ഉപലബ്ധിയേപ്പറ്റി അറിവുകിട്ടിയ ഉടനെ വെ-
ക്കിനിലെ ഗവണ്മെണ്ടു് ഈ ലേഖയുടെ ഒരു പ്രതി അവഗ്രഹിച്ചു. ചക്ര-
വർത്തിയാകട്ടെ സി-ത്താൻ-ഹൂവിൽനിന്നു ഏകദേശം കാൽമീറ്റ ദൂരെ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ദേവാലയത്തിൽ മൂലലേഖവച്ചു സൂക്ഷി-
ക്കുന്നതിന്നു ആജ്ഞനൽകി. അതു് ഇന്നും അവിടെ കാണാമെന്നുള്ളതിൽ
സംശയമില്ല.

അശിലാശകലം ദർശിച്ച ജെസ്യൂറ്റ വൈദികർ അതിലെ ബാ-
ഹ്യരേഖകളെ സൂക്ഷ്മമായി പകർത്തിയെടുത്തു് പല പ്രതികൾ യൂറോ-
പ്പിലേക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. റോമയിൽ അവരുടെ വകയായി ഉള്ള സഭന

ത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ഈ ആദ്യപ്രതികളിൽ ഒന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു ഒട്ടധികം സന്ദർശനമാരെ സമാകർഷിച്ചു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രമാണയുക്തമായ ഒരു പ്രതി ആ കല്ലിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ ഏടുത്ത് പാരിസിപ്പേയ്ക്കു അയച്ചു. അത് റൂവേറിയപ്പിയിലെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. ഫസ്റ്റ് ലേഖകന്റെ കോപ്പിഗാർത്തിൽ അത് ഇന്നും അവിടെ കാണാവുന്നതാണ്.

ചൈനാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു പുരാതന തലസ്ഥാനത്തിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ കുപ്പുകുപ്പിയിൽനിന്ന് യാദൃശ്യമായി കണ്ടുകിട്ടിയ ഈ സ്തൂരകവിഹിതം ഏല്പാവരിലും അപാരമായ ആശ്ചര്യം ജനിപ്പിച്ചു. ഏതു കൊണ്ടെന്നാൽ ആ ശിലയെ പരിശോധിച്ച് അതിലെ ലേഖ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനു നടത്തിയ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി, ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ചൈനയിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനു അനേകം അപ്പസ്തോലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതും അത് ദീർഘകാലത്തേക്കു അവിടെ പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരുന്നതായും ഗ്രഹിച്ചതിൽ ഏല്പാവരും വിസ്മയഭരിതരായി ഭവിച്ചു. വിചിത്രങ്ങളായ ആ അക്ഷരങ്ങൾ ആകട്ടെ സിറിയയിലെ പുരാതന നിവാസികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നതും എട്ടാം ശതവത്സരത്തിന് മുൻപായി വിരചിതമായ മിക്ക സുറിയാനി കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണുന്നതുമായ 'എസ്രൽഗെലാ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നും വ്യക്തമായി.

ഊദാനിന്തനകാലംപരെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമായി യാതൊരു സമ്പർക്കവും കൂടാതെയാണ് ചൈനാ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത് എന്ന ഒരു ധാരണ ഇതുവരെ ജനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങളിൽ സുവിശേഷമെന്ന സന്തോഷവാർത്ത ഫാദർ റിച്ചി 1583-ൽ അറിയിച്ചപ്പോൾ ആണ് പൂർവ്വകാലമായിരുന്ന ആ ദേശത്തു ഈശോയുടെ നാമം ഇദംപ്രഥമമായി ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടത് എന്നത്രെ അവർ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നത്.

ആകയാൽ ക്രിസ്തുമതം ഏറ്റവും വിദൂരസ്ഥങ്ങളായിരുന്ന ജനതകളുടെ ഇടയിൽപ്പോലും ആരംഭമുതൽക്കു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും; ചൈനാക്കാക്കുക്കളുടെയും ഉന്നതത്തിൽ നിന്നുള്ള അരുണോദയം പ്രകാശകുതിരുകളെ വിശിയിരുന്നു എന്നും; അവർ ഇന്നും അന്ധകാര നിമഗ്നരായി കിടക്കുന്നു എന്നിൽ അത് പ്രകാശത്തെ ദർശിക്കുവാനുള്ള അവസരം അവർക്കു ദൈവപരിപാലന നൽകാഞ്ഞിട്ടല്ല എന്നും ഭൂഗർഭത്തിൽ നിന്നും ബാഹിർഗ്ഗമിച്ച ഒരു പുർവ്വകാലശബ്ദം ഉൽക്കോഷം ചെയ്യുപ്പോൾ ഉൽഭൂതമായ ആശ്ചര്യം ചില്ലാത്തല്ലായിരുന്നു."

"മലങ്കരയിലെ ചൈമലാപ്പുരിലോ, ചൈനയിലെ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ പള്ളിക്രമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതായും 'നടത്തുന്നതായും നമുക്കറിവില്ല." (P. 18.) എന്ന് മി. ജോസഫ് ഖണ്ഡിതമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവന ചൈനയെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തൊളമെങ്കിലും അത്ര ശരിയല്ലെന്നു കാണിക്കാൻ ഞാൻ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച രേഖകൾ ധാരാളം മതിയാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ചൈനയിൽ അതിപ്രാചീനമായ ഒരു കാലത്ത് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ-അതെ; നമ്മുടെ കർത്താവ് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ-പള്ളിക്രമ

ങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. സി-ഞ്ഞാൻ-ഫൂവിലെ ശിലാസ്തംഭത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുമത പ്രസംഗകൻ 635-ൽ അവിടെയെന്നു എന്നും 781-ൽ ടി സുംഭം സ്ഥാപിതമായി എന്നുമാണ്. ആബേ ഹൂക്ക് ഒന്നാം വാല്യം മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"The inscription of Si-ngan-Fou has, then, furnished us with authentic information on the propagation of the Christian Faith in Upper Asia from the year 636 till 781. We found, however, in the tradition of the Syrian Church, traces of evangelical preaching in China previous to that period".-

"സി-ഞ്ഞാൻ-ഫൂവിലെ ശിലാലേഖനമാകട്ടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ഉത്തരൈഷ്യയിൽ 636 മുതൽ 781 വരെ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു ഒരു പ്രമാണരേഖയെ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സുറിയാനി സഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും ആ കാലഘട്ടത്തിന്നു മുൻപുതന്നെ ചൈനയിൽ സുവിശേഷ പ്രസംഗം നടന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്." പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാർ പൊതുവിൽ സമർത്ഥിക്കുന്നത് ചൈനയിലും ഉത്തരൈഷ്യൻ പ്രദേശങ്ങളിലും ക്രിസ്തുമർദ്ദം ആദ്യം പ്രസംഗിച്ചത് നെസ്തോറിയൻ മിഷ്യനറിമാർ ആകുന്നു എന്നത്രെ. കേരളീയ നസ്രാണിമാരായ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യമാകട്ടെ നമ്മുടെ പിതാവായ മാർതോമ്മാ ചൈനയിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു എന്നാണ്. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം പള്ളിക്രമങ്ങൾ സുറിയാനി ഭാഷയിൽതന്നെ അവിടെ എഴുപ്തത്തി എന്നുമാത്രം. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം നെസ്തോറിയൻ മെത്രാന്മാർ ചൈനയിലും മറ്റും സുറിയാനിയിൽ മതകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയതായി സംഭവിക്കപ്പെടാമെങ്കിൽ, വി. തോമ്മാ അവിടെ പരസ്യരായനകൂടം സുറിയാനിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിലും സംഭവിക്കുന്നതിലും യാതൊരു അസംഗത്യവും ഇല്ലാത്തവർ കാണുന്നില്ല. ചൈനയിലെ ക്രിസ്തീയസഭയുടെ മുറിനാൽ നിശ്ശേഷം നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ അവിടത്തെ പുഷ്പാരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും വല്ലതും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം പ്രസ്തുതശിലാരേഖയാണ്. എങ്കിലും മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ ചൈനയിലും പേരുംപ്രസംഗിച്ചു എന്നുള്ളത് പുരാതന ചൈനീസ് ക്രിസ്ത്യാനികളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയെ തെളിയിക്കുന്നതിന്നു മറ്റുരേഖകളും ഇല്ലാതില്ല.

യഥാലാഭം തൃതിയൻ എന്ന നാമത്തിൽ 1281 മുതൽ 1317 വരെ നെസ്തോറിയൻസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന വിഖ്യാതനായ ചാത്രിയർക്കിസ് ഒരു ചൈനക്കാരൻ ആയിരുന്നു. ചേർഷ്വാ, മെസോപ്പട്ടേമിയ, ടർക്കി സ്ഥാൻ, ചൈനാ തുടങ്ങിയ അതിവിസ്തൃതങ്ങളായ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഇരുപത്തഞ്ചു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും ഇരുനൂറ്റിൽപരം മെത്രാന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നത്രെ. അന്ന് ഉത്തരൈഷ്യൻ പ്രദേശങ്ങളെ ഭരിച്ചിരുന്നത് ആർഗൻഖാൻ എന്ന മോംഗോളിയൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യചക്രവർത്തിയുടെയും മാപ്പാപ്പായുടെയും

മറ്റും പക്ഷേപക്ഷ് ഒരു ഭൂതനെ അയയ്ക്കണമെന്നുള്ള അഭിവാഞ്ച അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ഈ ഭൂതൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരിക്കുന്നത് സർവ്വകാരണയും സമുചിതമായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി. ഉത്തമനായ ഒരു ദൈവത്വവാദകനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല അദ്ദേഹം യബാലാഹായിൽ അർപ്പിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസാകട്ടെ ചൈനയിലെ പെക്കിൻ നഗരത്തിൽനിന്നു തന്നെ അനുഗമിച്ച് തന്റെ കൂടെ താമസിച്ചിരുന്ന സൗമ്മാ എന്നുപേരുള്ള ഒരു റമ്പാനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ആർഗൻവാന്റെ ദൈവത്വവും വാദിച്ചുകൊണ്ട് സൗമ്മാറമ്പാൻ റോമിൽ ഏത്തി. ഫൊറോനോരിയോസ് ചതുർത്ഥൻ മാപ്പാപ്പാ ആയിടെ കാലംചെയ്തിരുന്നതിനാൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം അന്ന് ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. താൻ ജോംഗോളിയൻ വക്രപത്തിയുടെയും പൗരസ്ത്യകാസോലിക്കായുടെയും ദൈവത്വവുമായി ആഗതനായിരിക്കുന്ന വിവരം അദ്ദേഹം റോമൻ കർദ്ദിനാളന്മാരെ അറിയിച്ചു. കർദ്ദിനാളന്മാരാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ ആകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു സൗമ്മാറമ്പാൻ പ്രതിപചിച്ചു. “മാർ തോമ്മ, മാർ ആദായി, മാർ മാറി, അവരുടെ റിത്താൺ ഞങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നത്.” (A. Fortescue: The Lesser Eastern Churches, Pp. 97 ff.) ചൈനകൂടെയും ഉൾപ്പെട്ട ഒന്നായി കിടന്നിരുന്ന മഹാഭൂവിഭാഗത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ ആരെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ സൗമ്മാറമ്പാൻ മൂന്നുസ്ഥാപകന്മാരെയൊന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ഇവർ മൂവരും ഒരുമിച്ച് ആ മഹാഭൂവിഭാഗങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു എന്നല്ല അർത്ഥമാക്കേണ്ടത്. അന്ന് ബാബേൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണസീമയിൽ പെട്ടിരുന്ന വിവിധപ്രദേശങ്ങളിലെ സഭകൾക്കു മൂന്നുഭിന്നസ്ഥാപകന്മാരാണുള്ളത് എന്നാണ് സൗമ്മാ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഇവരിൽ ആദ്യപേരുകാരനായ മാർ തോമ്മാ നമ്മുടെ പിതാവായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ അല്ലാതെ മറ്റൊരാളല്ല. രണ്ടാമത്തെ ആളായ ആദായി മിശിഹായുടെ 72 ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളും, മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ മെത്രാൻപദത്തിലേയ്ക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം അബ് ഗാർ രാജാവിനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്ത് സുവിശേഷം ബീജാവാപം ചെയ്യുന്നതിനുമായി ഏദേസ്സയിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ദേഹമായിരുന്നു. മൂന്നാമപേരുകാരനായ മാറി എന്നദേഹം ആദായിയുടെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്നു. നിസിബി മുതലായ പൂർവ്വപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു സുവിശേഷപ്രചരണാർത്ഥം ആദായി ഇദ്ദേഹത്തെ അയച്ചു. ആകയാൽ അന്നത്തെ ബാബേൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ ഇരുന്നിരുന്ന സഭയുടെ പശ്ചിമഭാഗങ്ങളിൽ ആദ്യം സുവിശേഷബീജാവാപം ചെയ്തത് ആദായി, മാറി എന്ന രണ്ടുശ്ലീഹന്മാർ ആയിരുന്നു. ഈ വസ്തുത ആ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള നെസ്തോറിയൻ സഭ ഇന്നും സമ്മതിച്ച് ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുദ്രയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ “പൗരസ്ത്യപാത്രിയർക്കീസായ എളിയ ശൈമൊൻ” എന്നും, അതിന്റെ ചുറ്റും “മാർ ആദായിശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ഠനായിരിക്കുന്ന മാർ ശൈമൊൻ” എന്നും (op. cit. p. 131.) കാണുന്നു. നെസ്തോറിയന്മാരുടെ കർബാന

യിലെ പരേതന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ “പെരുമ്പുരേശത്തിന്റെ മാനസാ
നന്ദം നിർവ്വഹിച്ച ശ്രീമാന്മാരായ മാർ അഭായി, മാർ മാറി” (op. cit.
p. 154) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പെരുമ്പുരേ
ശം ആകട്ടെ ‘സമീപപെരുമ്പുരേശം’ എന്നു ഇന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഭൂ
വിഭാഗമാണ്. എദേസ്സാ, നിസിബി, ബാബേൽ മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ അ
തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാർ തോമ്മാശ്രീമാനായെ ആ പ്രദേശങ്ങളുടെ
ശ്രീമാൻ ആയി അവർ നേരിട്ടു ഗണിക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ മാർ തോമ്മാ
ശ്രീമാൻ ഇന്നത്തെ വിട്ടുപോയ്ക്കുപോയ ഒരു ചെറിയ ആദിയായ രാജ്യക്കു
ളുടെ ശ്രീമാൻ ആയിരുന്നു എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. യബാലാഹായും സൗമ്മാറ
വാനും ചെറിയൊരു ആയിരുന്നല്ലോ. അ സ്ഥിതിക്കു ആ മഹാരാജ്യത്തു
ക്രിസ്തു മതപ്രചാരണജോലി നിർവ്വഹിച്ചതു ആരായിരുന്നു എന്നുള്ള പാരമ്പ
ര്യസാക്ഷ്യം അവർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതു തോമ്മാശ്രീമാൻ ആയിരുന്നതിനാ
ലാണ് ബാബേൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണസീമയിൽപ്പെട്ട സഭയുടെ
സ്ഥാപകന്മാരിൽ ഒന്നാമതായി മാർ തോമ്മായുടെ നാമം സൗമ്മാറവാനു
പറഞ്ഞത്. കേരളീയനസ്രാണികളുടെ പാരമ്പരാഗതമായ വൃത്താന്തവും
മാർ തോമ്മാശ്രീമാൻ ചീനത്തും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു എന്നാണല്ലോ.
അതിന്നു ഈ സൗമ്മാറവാനെന്ന് സാക്ഷ്യം ബലപത്തായ ഒരു അനുക്രമ
രേഖയാണ്. അന്നു ബാബേലിലെ എന്നതുപോലെതന്നെ ചെറിയൊ
രേയും റിത്തു പെരുമ്പുരേശത്തിന്നി റിത്തായിരുന്നു എന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.
അതു് മേൽ കാണിച്ച ശ്രീമാന്മാർ സ്ഥാപിച്ചതാണു എന്ന് അവർ വിശ്വ
സിച്ചിരുന്നതായും സൗമ്മായുടെ വാക്കുകൾ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നു വെച്ചാൽ,
ചെറിയായിൽ മാർ തോമ്മാശ്രീമാൻ സുറിയാനിയിൽ ആകുന്നു ദൈവാരാധന
ക്രമം സ്ഥാപിച്ചതെന്ന് പതിച്ചു, പതിന്നാലു ഈ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ
ചെറിയായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി പ്രസ്തുത രേഖ
തെളിയിക്കുന്നു.

18. ഇനി നമ്മുടെ പരിശോധനാ വിഷയമായ സംഗതി തോ
മ്മാശ്രീമാൻ ഇവിടെ നാട്ടുഭാഷയിൽ ഒരു ആരാധനക്രമം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ
എന്നും, ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തിരോധാനം ചെയ്യുന്നതിന്നു വല്ലകാരണവും
ഉണ്ടോ എന്നും ഉള്ളതാണ്. വി. പ്രേഷകൻ ഇവിടെ നാട്ടുഭാഷയിൽ ഒരു
ആരാധനക്രമം എഴുപ്തത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് തമിഴിൽ ആയിരിക്കാതെ
മലമുളള. ഡി. മാഴിക്കാടൻ (P. 19.) പറയുന്നതുപോലെ മലയാളത്തിൽ
അല്ല. കാരണം അക്കാലത്തു് കേരളത്തിലെ നാട്ടുഭാഷ തമിഴായിരുന്നു. എ
ന്നാൽ ഒരു കാലത്തു് തമിഴു നമ്മുടെ പരമ്പരാഗതമായ ഭാഷയായിരുന്നു
എന്നുണ്ടായിരുന്ന പാരമ്പര്യമോ ലക്ഷ്യങ്ങളോ ഒന്നും നമുക്കില്ല. സാ
ക്ഷാൽ രക്ഷാകരമായ കരിശിനെ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പദം തമിഴിൽ
ഉള്ളതാണെന്നുണ്ട് ‘ശ്രീമാ’ എന്ന സുറിയാനി ശബ്ദത്തിന്റെ തത്ഭവ
മായി ‘ചിലവൈ’ സംജ്ഞയാണ് അദ്ദേഹം ആ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗി
ച്ചുപോരുന്നത്. ഈ ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടു് ഒരു കാലത്തും തമിഴു നമ്മുടെ ആരാ
ധനാഭാഷ ആയിരുന്നില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഏകിലും തോമ്മാശ്രീമാനായുടെ
ആരാധനക്രമം തമിഴു ഭാഷയിലാണ് സ്ഥാപിച്ചതായതെന്ന് പാദത്തിന്നു

വേണ്ടി സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു നമുക്കു പരിശോധന തുടരാം. അങ്ങനെ സമ്മതിക്കുന്നവർക്കും അതിനിന്നു ലഭിക്കുന്ന അനുകൂലം ഈ നാട്ടിൽ സുറിവി. ശ്രീധര അരാധനാ സമ്പ്രദായം തമിഴിൽ ഏല്പിക്കുന്നതാണ്. മേൽപ്രകാരം സുറിയാനി ഭാഷാഭിജ്ഞാർ ഇവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തമിഴിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതും മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു സുറിയിൽ അതൃപ്തം വിന്യസിച്ചു. ഇതിന്റെ മറുപടി നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അടിപ്രായത്തിൽ കാനായിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും നിന്ന്—
 ഏതാനും സുറിയാനികൾ അഭയം തേടി ഉവിടെ എത്തി കടിപാക്കയും അവർ അന്നു നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന തമിഴുകരും മാറ്റി പകരം സുറിയാനി അരാധനകളും പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്.

ഈ പ്രസ്താവം സാധുവല്ല. നാട്ടുകാർ സ്വ ഭാഷയിൽ സ്ഥാപിതമായി മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഉപയോഗിച്ച് തങ്ങൾക്കു നിത്യപരിചയമായ അരാധനകളും വെടിഞ്ഞു അവർക്കു നൂതനവും അഗ്രാമ്യവുമായ സുറിയാനിയിൽ അരാധനകളും നിമ്മിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിന്നു താഴെക്കുറിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ പ്രതിബന്ധങ്ങളാകുന്നു:

1) സ്വഭാഷയിൽ മാമ്മോദീസഃ മുതലായ കൂദാശകളും പുജാർത്ഥങ്ങളും ഉള്ളവർക്കും അവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു പുതിയ ഭാഷയിൽ അതൊക്കെ നടത്തുക എന്നുള്ളതു് ഈ നാട്ടുകാർക്കെന്നല്ല അർക്കം സാധ്യമല്ലാത്തതാണ്.

2) തമിഴാശാധനകളും തോമ്മാശ്രീഹനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും പരിപൂർണ്ണമായ ഒന്നും ആയിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ നിക്ഷിപ്തയുമാക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു കാരണവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. നേരേമറിച്ച് അതേപ്പറ്റി ആദരവും ബഹുമാനവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും ആ അരാധനകളും മാറ്റിക്കളയാതിരിപ്പാൻ യാതൊരു പരിശ്രമിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ പിതാവായ മാർത്തോമ്മാശ്രീഹനാ തങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്തതിനെ തിരസ്സരിച്ചുവെച്ച് ഒരു വരത്തനായ ക്നായിതോമ്മായോടൊന്നു കൊണ്ടുവന്നതിനെ സമാശ്ലേഷിക്കത്തക്ക പകുതിരിവുകേടും നന്ദിയില്ലായ്മയും മാർത്തോമ്മാനുഗ്രാണികൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കാൻ വരിയൊ.

3) വളരെക്കാലമായി ഉപയോഗിച്ചുപോന്ന സ്വഭാഷയിലെ ക്രമം പരിത്രജിച്ചുകൊണ്ട് പകരം അപരിചിതമായ അന്യഭാഷയിൽ ഒരു ആശാധനകളും സ്വീകരിക്കയെന്നതു് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാകുന്നു. പ്രബലന്മാരായ പോർട്ടുഗീസുകാർ നമ്മുടെ പ്രവിശ്യാമഹന്മാരുടെ സുറിയാനികളും മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു് പത്തീൻ അരാധനകളും പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിന്നു ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും സാധിച്ചില്ല എന്നു് മൊത്തത്തിൽ പറയാം. പണ്ഡിതനായ ഡ. ഡോക്ടർ പ്ലാസിയ്ക്ക് "നമ്മുടെ ദീത്ത" "കൽദായദീത്ത" എന്ന നായ ഡ. ഡോക്ടർ പ്ലാസിയ്ക്ക് വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ വിശിഷ്ട ലേഖനപരമ്പരകളിലും ചില പ്രാർത്ഥനകളേയും ക്രിയകളേയും പഴയകൽദായ തർജ്ജമയിലെ ചില പ്രാർത്ഥനകളേയും ക്രിയകളേയും സ്വന്തംമാറ്റി വെക്കുന്നതിന്നും കൂദാശകളെക്കുറിച്ചുള്ള പത്തീൻ ക്രമത്തിന്റെ

ഒരു വികൃതരൂപമായി സുറിയാനിയിൽ ചെച്ചുകെട്ടുന്നതിനും, കല്പനാരികൃമം മുഴുവനും ലത്തീൻ അക്ഷരത്തിനും തന്നിമിത്തം കുർബാനയും കാനോൻജപവും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തം നശിപ്പിക്കുന്നതിനും, കാനോനനമസ്കാരത്തിലെയും മറ്റും പല പൗരസ്ത്യ വിശുദ്ധന്മാരുടെ നാമങ്ങളെ ബഹിഷ്കരിച്ച് തൽസ്ഥാനത്ത് പാശ്ചാത്യ വിശുദ്ധന്മാരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും അപകട സാധിച്ചു. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ റിത്ത് ഇപ്പോൾ ഒരു ഒന്നാശരം കോവർ കഴുത അഥവാ hybrid 'സങ്കീർണ്ണജാതി' എന്നുമട്ടിൽ ആയിത്തീരുകയും, അതിനെ അങ്ങനെ ആക്കിത്തീർത്തവർക്കു ഇന്നും അതിനെ അങ്ങനെയെന്നു കണ്ണുമടച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു ഒന്നുപോലെ കാനോനിക്കു മേതുവായി നിവ്വരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വികൃതരൂപത്തെ ദുരൂഹപരിശുദ്ധിച്ചിട്ടു അതിനെ അതിസംപൂജ്യമായ പുരാതന രൂപത്തിലേക്കു പൂർവ്വമാറിമയിലേക്കു പുനരാനയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കു തുറന്നുകിടന്നിട്ടും ഇന്നത്തെ ആളുകൾക്കു മനം മടുപ്പായി കാണപ്പെടുന്നു. പാമ്പായാലും പഴകിയതാണെങ്കിൽ അതാണ് നന്ന് എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊലിയെ അവർ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, റോമയിൽ അച്ചടിച്ച അപരകളെ തക്സ്സായിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള പ്രാകരണസംബന്ധമായ വൈകല്യങ്ങളെപ്പോലും തിരുത്താൻ സമ്മതിക്കുവാൻ അവ നാട്ടിലടിക്കുന്ന തക്സ്സാകളിൽപ്പോലും അടപടി കിടക്കേണ്ടമെന്നു ശാസ്ത്രം പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓറേണ്ട, സങ്കീർണ്ണജാതിയാണ്, ശരിതന്നെ. എന്നുവരുമെങ്കിലും മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു പഴക്കവും പരിചയവും ഉണ്ട് എന്ന കാരണത്താൽ ഇന്നുള്ളവർ ഇങ്ങനെ നിർബന്ധബുദ്ധികളായി കാണപ്പെടാൻ എങ്കിൽ, നാലുനൂറ്റാണ്ടോളം ഇവിടെ പ്രബലത്തിലിരുന്ന തമിർ കൃമത്തെ ഇവിടെ അഭയാർത്ഥികളായി വന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഏതാനും സുറിയാനിക്കാർ ബഹിഷ്കരിച്ച് തൽസ്ഥാനത്ത് സുറിയാനികൃമം നടപ്പിലാക്കി എന്നു ആരോടപരാധാനംകൊള്ളാം?

4) സുറിയാനി അരാധനക്രമം 4-ാംശതകത്തിൽ ഇവിടെ സ്ഥാപിതമാണെന്നതിനെപ്പറ്റി ഈ നാട്ടിൽ യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ലെന്നിരുന്നാലും അതിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകന്മാരായ പേർപ്പാസാമ്രാജ്യത്തിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിലേക്കിലും ഇതേസംബന്ധിച്ചു വല്ല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അപരകളെ ഇടയിലും താദൃശമായ തെളിവെന്നുമില്ലെന്നതന്നെയല്ല, മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ ബലമായി വാദിക്കുന്നതു തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ച ദൈവാരാധനക്രമം കർദ്ദായസുറിയാനി ഭാഷയിലായിരുന്നു എന്നുമാണ്. ആകയാൽ തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്ത് സ്ഥാപിച്ച അരാധനക്രമം നാട്ടുഭാഷയിൽ- അതും മലയാളത്തിൽ- ആണെന്നുള്ളവാദം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്.

സുറിയാനിക്കാർ എന്നപേരും ക്നാനായക്കാർകൊണ്ടുപന്നു ഭാനം ചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നുള്ളവാദം ഇത്രയും പഠഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ- കളംകുഴിക്കുമ്പോൾ താനേ കുറിയും പഠിയുന്നതുപോലെ- ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ തത്സംബന്ധമായി, ഇനിയൊന്നും പറയുന്നില്ല.

C 19. തെക്കേഭാഗത്തിന്റെ വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾ.

തെക്കേഭാഗത്തിന്റെ കല്യാണത്തിനുള്ള അന്തഃചരണം, മൈലാഞ്ചി ഇടത്, നടവിളി, കരവ, അടച്ചുതൂർ, എന്നിങ്ങനെ ചില വിശേഷാലമായ ഒരു തെക്കേഭാഗത്തിന്റെ സ്വഭാവപരമായ, അതിലേറെ അഭിമാനത്തിൽ മി. ചാഴിക്കാടൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവയൊക്കെയും വടക്കേഭാഗത്തിന്റെ കല്യാണത്തിലും മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു. ചിലവ ഇന്നുമുണ്ടുതാനും. കാലചക്രത്തിന്റെ തിരിച്ചിലനുസരിച്ചു പഴയപഴയ പരിഷ്കരിച്ച പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ (എന്നപേരിലറിയപ്പെടുന്നവയെ) സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത അഥവാ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം വടക്കേഭാഗത്തിലാണ് കൂടുതൽ കാണുന്നത്. തെക്കേഭാഗം തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരെന്നെ എന്നെങ്കിലും പുറമെ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കാലത്തിനനുസരിച്ചു ചരിത്രം മാറുന്നതിനുള്ള ഉല്പത്തിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ അഭിമാനത്തോടെയും അഭിമാനത്തോടെയും പഴയ ആചാരങ്ങളോടും ശൈലിയോടും സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പഴയ ചിന്തകളെ തള്ളിക്കളയുന്നവരെന്ന പരിഷ്കാരപ്രവാഹത്തെ കഴിയുന്നത്ര തടയാനും, അതിനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഒരു പരിമിതി കല്പിക്കുവാനും “പുരാതനപാട്ടുകളുടെ” രണ്ടാംപതിപ്പിൽ അതിന്റെ പ്രസാധകൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സുള്ള ഏകദേശം ബാല്യകാലത്തു വടക്കേഭാഗത്തിന്റെ വിവാഹങ്ങൾക്കു അന്തഃചരണം, നടവിളി, മധുരംകൊടുക്കൽ, അടച്ചുതൂർ ഇവയൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കല്യാണം ഒരു ദിവസമെന്നതിലധികം വന്നെത്തിയതിനോടെ പലതും കറങ്ങേണ്ടതും, കായേണ്ടതും, അതിനായി. എങ്കിലും അന്തഃചരണം മധുരംകൊടുക്കൽ ഇന്നും മിക്കവാറും സർവ്വത്ര അവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മൈലാഞ്ചിയിൽ, കരവ ഇവ നിറുത്തൽചെയ്തിട്ടു കാലങ്ങൾ പഴയതായി. “ഈ മൈലാഞ്ചിയിൽ പശ്ചിമ ഏഷ്യയിലെ ഒരു

പതിവാണ് ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യൻസാഹിത്യത്തിൽ’ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.” എന്നു മി. ചാഴിക്കാടൻ (p. 31) പറയുന്നു. എവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ചിട്ടില്ല. ടി പുസ്തകം ഒന്നാംഭാഗം 19-ാംവരുന്നത്: “വരൻ അന്തഃചരണത്തു പോലെ വധുവിന് ‘മൈലാഞ്ചി ഇടത്’ എന്നൊരു സമ്പ്രദായവും പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും തെക്കേഭാഗത്തിന്റെ ഇടയിൽ അതു നടപ്പുണ്ട്.... ഈ സമ്പ്രദായം തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ പള്ളികളിൽനിന്നുമുള്ളതാണല്ലോ.” ഇവിടെ പശ്ചിമ ഏഷ്യയുമാണ് ഡോക്ടർ തോമസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. “കല്യാണത്തിനുമുമ്പ് മൈലാഞ്ചിയിലെ കാഴ്ചമെന്നും കാണുന്നില്ല. “മൈലാഞ്ചി ഇടത്” മലയാളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലും രാജകുടുംബങ്ങളിലും നടപ്പുണ്ടെങ്കിലും അപരിവർത്തനം നന്നായകാർ മലയാളത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം അനുകരിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല.” എന്നു മി. ചാഴിക്കാടൻ 31-ാംവരുന്നത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനു ഒരു താങ്ങുനൽകുന്നു ഡോക്ടർ പി. ജെ.

തോമ്മസിനെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. തെക്കുഭാഗത്തു് ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന പല ആചാരങ്ങളും ചെറു ഹിന്തു ആചാരങ്ങളാണു്. ഇന്നും ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ അവ നടപ്പിലിരിക്കുന്നതാണു്. ഈ ദശാചാരങ്ങൾ ഹിന്തു ആചാരങ്ങളല്ലായെന്നുവരുത്താൻവേണ്ടി അവയെ അവർ കാനായിൽനിന്നും സിറിയായിൽനിന്നും, ബഗദാദിൽനിന്നുമൊക്കെ കൊണ്ടുവന്നതാണെന്നു പറയുന്നു. ഇതു സംശയലേശമെന്നു് മാന്യവായ നക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇതു ചരിത്രപണ്ഡിതനായ ഡോക്ടർ തോമ്മസ് പറയാത്ത ഒരു ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു. എന്നും പറഞ്ഞു് ഡോക്ടർ തോമ്മസിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലാത്തതു കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്നു!!!

20. അന്തഃചാത്തു്. -

“പതിനേഴുപരിഷ്കാരമേലുള്ള മാളോർ” - മൈലാഞ്ചി ഇടത്പോലെയെന്ന കല്യാണംകുട്ടിക്കു പുരുഷൻ “അന്തഃചാത്തുക” ഇന്നും ക്നാനായക്കാരുടെ ഇടയിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യനടപടിയാണു്..... ഈ പതിവു ക്നാനായക്കാർ കാനായിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണു്.... അന്തഃചാത്തും മൈലാഞ്ചി ഇടലും കല്യാണത്തിന്റെ ഒരോ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളായി മലയാളത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ക്നാനായക്കാർ മാത്രം ആചരിച്ചുപോരുന്നു. ഈ രണ്ടു ചടങ്ങുകളും അവരുടെ കല്യാണങ്ങളിൽ രണ്ടു പ്രധാനസംഗതികളാകുന്നു.” “കല്യാണത്തിന്നു തലേദിവസം നടക്കുന്ന അന്തഃചാത്തുകമർത്തിൽ ചെറുക്കന്റെ അന്തഃചാത്തു് ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി കത്തിച്ച കോൽവിളക്കു കൈയിൽപിടിച്ചുകൊണ്ടു കച്ചാകൻ, കല്യാണപ്പന്തലിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുകൊണ്ടു്: പതിനേഴുപരിഷ്കാരമേലുള്ള മാളോറോടു് ചോദിക്കുന്നു. അന്തഃചാത്താൻ കയറി ഇരിക്കട്ടെ” എന്നു ചോദിക്കുന്ന പതിവു ക്നാനായക്കാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളു. ക്നാനായോമ്മായേയും അനുയായികളേയും ചേർമ്മാൻപെരുമാൾ ചക്രവർത്തി മലയാളത്തുണ്ടായിരുന്ന പതിനേഴുപരിഷ്കാരങ്ങളുടെ (സമുദായങ്ങളുടെ) മേൽ ഭരണകർത്താക്കളായി ചെല്ലേട്ടമൂലം കല്പിച്ചുനിയമിച്ചതിന്റെ ഓർമ്മയായിട്ടാണു ഇന്നും “പതിനേഴു പരിഷ്കാരമേലുള്ള മാളോർ” എന്നു ക്നാനായക്കാർ അഭിസംബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്” എന്നു മി. മാഴികാടൻ 31-2-35 ഈ പുറങ്ങളിൽ പറയുന്നു.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച “പുരാതന പാട്ടുകൾ” ആദ്യപതിപ്പിൽ കാണുന്ന വിവരണങ്ങളുടെ അറിയേണ്ടതാണു്: “കുറുപ്പിക്കപ്പെട്ടവരെല്ലാം പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽവന്നു രാത്രി സമൃദ്ധകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പന്തലിൽകൂടുന്നു. ഈ സമയം പുരുഷന്റെ സഹോദരി കോടിവസ്ത്രം വിരിച്ച ഒരു പ്രത്യേകവീരം (പാവട) കൊണ്ടുവന്നു പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു വെക്കയും, അപ്പോൾ പുരുഷനെ ആദരങ്ങളാലും മറ്റും ധരിപ്പിച്ചു തന്റെ അഭിമുഖം ആ വീരത്തേൽ പിടിച്ചിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉടനെ പന്ത

ലിന്റെ മുൻഭാഗത്തു വിളക്കിത്തലയൻ ക്ഷാകൻവന്ന് വളരെ അമാര
 തോടുകൂടി നിന്നുകൊണ്ട് പരിനേമ്പരിയുമാളോരോട്ട് ചോദി
 കുന്നു; അന്താ ചാത്തൻ കയറി ഇരിക്കട്ടെ" എന്നു മുമ്പാകെയും ചോ
 ദിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നവരിൽ മൂലനായ ഒരാൾ ശേ
 ഷമുള്ളവരുടെ സമ്മതം വാങ്ങി ക്ഷാകൻ അകത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ അ
 ഞ്ഞാലിക്കുന്നു."

പ്രസ്തുത പുസ്തകം രണ്ടാം പതിപ്പിലാകട്ടെ പരിന്യേഴ് പരി
 യുമാളോരോട്ട് ചോദിക്കുന്നു എന്നു കടന്നുകൂടി പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തെക്കുംഭാഗരുടെ ചരിത്ര പരിണാമത്തിന്റെ ഗതിയും വേഗ
 തയും ഇവിടെ സ്പഷ്ടമായിക്കുന്നു. 1910-ൽ അടിച്ച "മലയാളത്തെ
 സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാഠന പാട്ടുകൾ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ
 "തെക്കുംഭാഗം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കല്യാണവിവരണം" കൊടു
 ത്തിരിക്കുന്നതിൽ പരിനേമ്പരിയുമാളോരോട്ട് ചോദിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു.
 എന്നാൽ 25 വത്സരക്കാലശേഷം അതിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പ് വെളിക്കിറ
 ത്തിയപ്പോൾ പരിന്യേഴ് പരിയുമാളോരോട്ട് ചോദിക്കുന്നു എന്നു രൂപാന്തരം
 മൂണ്ടായി പുഷ്പിപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെ ശേഷം അഞ്ചു കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ടു അ
 തിന്നുണ്ടായ വളർച്ച അത്ഭുതാവഹമാണ്. മി. മാഴികാടൻ 1940-ൽ അ
 ടിപ്പിച്ച തെക്കുംഭാഗ സമുദായ ചരിത്രം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പരി
 ന്യേഴ് പരിയുമാളോരോട്ട് ... എന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഏതു
 വേഗത്തിലാണ് അവരുടെ ചരിത്രം കരിക്കലും ആശയവികാസവും സം
 ഭവിക്കുന്നതെന്നു ഈ ഒറ്റദൃഷ്ടാന്തം ധാരാളം തെളിവുനൽകുന്നു. 1910-ലെ
 "പരിനേമ്പരിയു" എന്നതും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വേറൊന്നിന്റെ പരിണാ
 മമാണ് എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. അതു എന്നായിരുന്നു എന്നു നമുക്കറി
 യാൻ തൽക്കാലം രേഖ ഒന്നും കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. ഏകിലും തെക്കുംഭാഗ
 കര ഉദ്ദേശിച്ചു "പരിനമ്പര്യുമാളു" എന്നൊരു പ്രയോഗം ഉണ്ടായിര
 ുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അകയാൽ "പരിനേമ്പരിയുരുടെ" പൂർവ്വരൂപം
 "പരിനമ്പര്യു" യായിരുന്നു എന്നുനമുക്കുറപ്പാകാം. അതിനാൽ ഈ "പരി
 നമ്പര്യു"

- 1910-ൽ "പരിനേമ്പരിയു" മാളോരോട്ട്
- 1935-ൽ "പരിന്യേഴ് പരിയു" മാളോരോട്ട്
- 1940-ൽ "പരിന്യേഴ് പരിയുമാളോരോട്ട്" മാളോരോട്ട് ആയി

ത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!!!
 21. "കേരളത്തിലെ കിസ്തീയസാഹിത്യം" ഒന്നാംഭാഗം "നസ്രാ
 ണിമാപ്പിളമാരുടെ കല്യാണപ്പാട്ടുകൾ" എന്നുണ്ടാമല്ലോയെന്നതിൽ ഡോക്ടർ
 പി. ജെ. തോമ്മസ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

“നസ്രാണികളുടെ കല്യാണങ്ങൾ പണ്ടു ഞായറാഴ്ചയാണു നടന്നിരുന്നത്. ശനിയാഴ്ചതന്നെ സംബന്ധികളും കുടുംബക്കാരും എത്തി കൂടും.....ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഉറണിനു മുമ്പായി പന്തലിൽ എല്ലാവരും എത്തി യഥാസ്ഥാനം ഇരിക്കും. അപ്പോൾ അദ്വൈത ചടങ്ങ് ഗുരുഭക്ഷണമാണ്. അതുകഴിഞ്ഞു അന്തഃചാത്തു എന്ന പ്രധാന ക്രിയ നടക്കും. (വടക്കൻ ദിക്കുകളിൽ ചന്തം മാർത്തുണ്ടെന്നും പറയും.) അന്തഃ ചാത്തുനന്ത കരയിലെ ക്ഷൗരകനാണ്. അമ്പട്ടൻ, വിളക്കിത്തലയൻ, പ്രാണോപമാരി എന്നെല്ലാം പേരുകളും ക്ഷൗരകനുണ്ട്. “പതിനമ്പരിയുമാളോർ,” “പതിനമ്പരിയച്ചന്മാർ” എന്നെല്ലാം പേരും വിളക്കിത്തലയനും അമ്പട്ടനും നസ്രാണി മാപ്പിളമാരെ സംബോധനചെയ്യാൻ (പതിനേഴു പരിഷ്കൃത ഉടയവൻ എന്നർത്ഥം?) “പതിനമ്പരിയ മാളോരോടു ചോദിക്കുന്നു. അന്തഃ ചാത്താൻ കയറ്റിയിരുന്നതെട്ടെ” എന്നു മൂന്നുപ്രാവശ്യം ക്ഷൗരകൻ സദസ്യരോടു ചോദിക്കുന്നു.” മി. മാഴികാടനും കൂട്ടരും സ്വഭാതികൾക്കു മാത്രമുള്ള ഒരു ചടങ്ങെന്നറിയുന്നതിൽ കാണിച്ചു രിക്കുന്ന അന്തഃചാത്തു ഇന്നും വടക്കുംഭാഗത്തെ വിവാഹത്തിൽ ആചരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. മൈസൂരത്തി ഇടീൽപോലെ അതു നാമാവശേഷമായിട്ടില്ല. നസ്രാണികളുടെ വിവാഹത്തിൽ പുരുഷനു അന്തഃ ചാത്തു, സ്ത്രീക്കു മൈലാഞ്ചി ഇടൽ, കരവയിടുക എന്നിങ്ങനെ അനേക വിശേഷാചാരങ്ങൾ പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം കേവലം ഹൈന്ദവാചാരങ്ങളുമാണ്. എങ്കിലും “അന്തഃചാത്തുനപതിവു ക്നാനായക്കാർ കാനായിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. (P. 31.) “കല്യാണത്തിൽ കരവ യിടുന്ന പതിവു മുൻകാലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു. ചേരമാൻ പെരുമാളിൽനിന്നു ക്നായി തൊമ്മനുപെട്ടിച്ച പദവികളിലൊന്നു കരവയാണ്. കരവ ഹിന്ദുക്കൾ അവരുടെ കുമാരികളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആയതു ഒരു ഹിന്ദു നടപടിയാണെന്നും അതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പേരുന്നതല്ലെന്നും പോർട്ടുഗീസുകാർ ധരിച്ചു ഉദയവേരൂർ സുനാമദോസുമുതൽ കരവ നിറുത്തിക്കളകയാണു ചെയ്തത്. എന്നാൽ പോർത്തുഗീസ് ഭരണത്തെ എത്രത്തു പുത്തൻകൂർ ക്നാനായക്കാരുടെ ഇടയിൽ കരവ ഇന്നും നടപ്പിലിരിക്കുന്നതുമാണ്. കരവ ക്നാനായക്കാർ ചലയാളത്തുനിന്നും ലഭിച്ചതല്ല. അവർ ഒരു സിറിയായിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതും, കല്യാണത്തിന് കരവ യിടുന്ന പതിവു ഇന്നും സിറിയായിലും ബഗദാദിലും ഉള്ളതുമാണ്,” (P. 33-4) എന്നു മി. മാഴികാടൻ പറയുന്നു. തെക്കുംഭാഗം കാനാ, സിറിയ ബഗദാദ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതായിക്കാണിക്കാൻ പെട്ടെന്നുപാട്ടു അഥവാ എടുക്കുന്നവിട്ടുയാണിതു്. മാതോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ പൂർവ്വഹൈന്ദവാചാരങ്ങളിൽ പെട്ടവയാണു കരവ, മൈലാഞ്ചി ഇടീൽ മുതലായവ. തെക്കുംഭാഗത്തുണ്ടായതും വളർന്നതും മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ ഇടയിലാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരുടെ ആചാരാനു

22. അനന്തം ചാത്തിലാലായ്ക്കു
 പ്രയോഗത്തെ പറ്റി

22. അന്തരം ചാത്തിലുപയോഗിക്കുന്ന “പതിനേഴുപരിഷ്കരണ” പദപ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി “രാജ്യാഭിപ്രായം” 10-ാം വശത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിവരണം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പത്തരിൽ എന്നാണോ അത്ത്? അതിനുമുമ്പ് ഈ കഥ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തത് മോ-
ദിക്കുകയാണ്. ക്ഷരകന്മാരിലൊരുവൻ പകലേ കള്ളുകൊടുത്തു സ്വാധീന
പ്പെടുത്തി ഇടവം 27-ാം നടന്ന ഒരു കല്യാണത്തിനു പരിവേഷം പരിഷ്കരിച്ചു
അപ്പനാർ എന്ന ഒരു പഠിച്ചതും മേലാലും ഇങ്ങനെ പറയാനായി ഹരി-
നജാരികൾക്കു ക്ഷേത്രം ചെയ്താൽ ക്ഷരക സമുദായത്തിൽ നിന്നു തള്ള
പ്പെട്ട ഒരുവനെ സേവിച്ചു വരുന്നതും ശരിതന്നെ. ഈ വിളിക്കുമാറായി
പ്ലാത്ത ക്നാനാർകാരോട് പരിവേഷം പരിഷ്കരിച്ചു പാണ്ടിക്കാ-
രനായ ക്ഷരകൻ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചതിനെപ്പറ്റി പാണ്ടന്റേയും
മറ്റും കലശൽ അറിഞ്ഞിട്ടും ഇതു പ്രസ്താവിച്ചുകൊടുത്തു ചെയ്തപ്പോൾ
തെങ്ങിനെ? കപ്പൽക്കടക്കി അയച്ചപ്പോൾ ലത്തുകൂടെ കൊടുത്തു കള്ള
ഉണ്ടോ? ഇപ്പോൾ എല്ലാംകൊണ്ടും ക്നാനായക്കാരുടെ സങ്കേതപുരിയായ
കൈപ്പമ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ നടപറ്റുണ്ടോയെന്നു വ. ദി. ശ്രീ.
വികാരിജനറാളപ്പനോട് ഒരു ചോദിച്ചുകൊള്ളൂ. പരിവേഷം പരിഷ്കരിച്ച
നാരെന്നു വിളിക്കുന്നതു മലയാളത്തുള്ള നസ്രാണികളെയാണെന്നു കർണ്ണ-
വാദി എഴുതിയിരിക്കുന്നതു വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? ഇടയ്ക്കു ഒരു ചോദിച്ചുകൊ-
ള്ളുക. സുറിയാനികൾക്കു കല്യാണപ്പന്തലിന്റെ വാളുകൾ ഉള്ളതായി
മുരടനക്കി കാത്തുനില്ക്കുന്ന പാണൻ (ചെപ്പേടിലെ തിരുവരകൻ) ക്നാ-
നായക്കാരുടെ ഉരുളവാങ്ങുന്നുണ്ടോ? അവന്റെ പട്ടികൂടെ വാങ്ങുകയില്ല.
ചെപ്പേടിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാർ ഇന്നാരെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു കള്ളുകൊടു-
ത്തു പാണ്ടിക്കാരനെക്കൊണ്ടു പറയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മുമ്പിലെ നടന്നുവരുന്ന
ഈ അമാരം എത്രമേൽ പ്രബലമായ സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു." (ഇവിടെസു-
ചിട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന വികാരിജനറാൽ മാക്കിൽ വെ. ബ. മത്തായി അപ്പ-
നാണ്.

ഈ രേഖയിൽനിന്നു വിശദമാകുന്ന ഒരു ചരിത്രവസ്തുത, “ചരിത്ര
 നെമ്പരിഷ്” എന്ന പദം ക്ഷുരകന്റെ ചോദ്യവാചകത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേ
 ർത്തു 1890 (കൊല്ലവർഷം 1065) മുതൽ മാത്രമാകുന്നു എന്നാണ്. അദ്ദേ
 ഷ്ചു കോട്ടയത്തു വൃന്ദാൻകുറു കുന്നായക്കാരുടെ ഇടയിലാണ് തുടങ്ങി
 യത്ത്. കാലക്രമേണ മാത്രമേ മറ്റു തെക്കോട്ടാഗകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രയോഗ

ത്തിൽ വന്നൊള്ളു. തന്നിമിത്തമാണ് അന്നു തെക്കുംഭാഗരായ കരേന്ദ്രാലി
ക്കരുടെ വികാരിജനറായ മാക്കിൽ വെ. ബ. മത്തായി അച്ചൻ എട
വകയായ കൈപ്പുഴയും മറ്റും ഈ നടപ്പു അന്നില്ലായിരുന്നു എന്നു “രാ
ഹുലംസി” സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കൈപ്പുഴ ഭാഗത്തും ക്ഷരകന്റെ ഈ
ചോദ്യം നടപ്പിലായശേഷം അതിന്റെ സമീപസ്ഥമായ ഒരു കരയിൽ
ഒരു തെക്കുംഭാഗന്റെ വിട്ടിൽ നടന്ന കല്യാണത്തിൽ നവീനമായ ഈ
ചോദ്യവാചകം ഉപയോഗിക്കാൻ ക്ഷരകൻ വിസമ്മതിച്ചു. അതിനാൽ
അന്നു മുൻപ്രകാരമുള്ള അന്തഃചാത്തു കമ്മം നടന്നില്ല. പിറേദിവസം പ്രഭാ
താകുന്നതിനു മുമ്പായി കൈപ്പുഴക്കാരനായ ഒരു ക്ഷരകനെക്കൊണ്ടുവ
ന്നുണ്ടു ചെറുകന്റെ മുമ്പം വെട്ടിച്ചുതു്. ഈ വസ്തുത ഇങ്ങനെ മുമ്പം
വെട്ടി നടത്തിക്കൊടുത്ത കൈപ്പുഴക്കാരൻ ക്ഷരകനിന്നു നേരിട്ടറിഞ്ഞ
താണ്. ഇക്കാലത്തു തെക്കുംഭാഗർ അധികമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്ഷരകന്മാരെ
റിബ്ബഡിച്ചും ചൊല്ലിക്കൊടുത്തും ഈ ചോദ്യം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു മൂന്നു
പ്രാവശ്യം ചോദ്യവാചകം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ അതിനോടൊപ്പിച്ചു
അവർ ചോദിക്കുവാണു പതിവെന്നും ടി ക്ഷരകൻ പറഞ്ഞറിഞ്ഞു. എ
ന്നാൽ ഇപ്പോൾ പലപ്പോഴും അന്തഃചാത്തു ക്രിയയെ നടക്കുന്നില്ല. കൈ
പ്പുഴ ഇടവകയിൽപെട്ട രണ്ടു ആണ് കല്യാണം ഈയിടെ നടന്നതിനു
അന്തഃചാത്തു കമ്മം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു ടി ക്ഷരകൻ പറഞ്ഞറി
യുന്നു.

ക്ഷരകന്റെ ചോദ്യത്തിൽ കേട്ടയംകാരായ യാക്കോബായ ക്നാനാ
യക്കാർ നവീനമായി ഏല്പട്ടത്തിയ ഈ പുത്രാസത്തെപ്പറ്റി. പീടിയേ
ക്കൽ ബ. കൊച്ചുപ്പുഴൻ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കയ്യെഴുത്തു ചരിത്രത്തി
ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പഴയകുറുകാരും പുത്തൻകുറുകാരായ വടക്കും
ഭാഗരുടെ ഇടയിൽ ക്ഷരകന്റെ ചോദ്യം “മാളോരെല്ലാവരോടുംകൂടെ
ചോദിക്കുന്നു—അന്തഃ ചാത്താനിരിക്കട്ടെ” എന്നു മാത്രമായിരുന്നു എന്നു്
“പരിഷ്കാരപ്പാതി” പത്താമദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നു. “പതിനേമ്പതിഷ”
യെന്നോ, “പതിനേഴ പതിഷയ്ക്കുമേലുള്ള” എന്നോ ഉള്ള പദങ്ങൾ വട
ക്കുംഭാഗരുടെ കല്യാണം പ്രമാണിച്ചു ക്ഷരകൻ പറയുക പതിവില്ലായിരു
ന്നു. ഇല്ല—എന്നു ബ. പീടിയേക്കൽ കൊച്ചുപ്പുഴനിൽ നിന്നു ഈ എഴു
ത്തുകാരൻ നേരിട്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഡോക്ടർ പി. ജെ.
രോമ്മാസ് എന്തുകൊണ്ടാണു ആ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു
തെന്നൊരു സംഗ്രഹം എന്നിൽ ബലാമലി കുടികൊള്ളുന്നു. “കേരളകൈ
സുവസാഹിത്യ”ത്തിലെ “നസ്രാണിമാപ്പിളമാരുടെ കല്യാണപ്പാട്ടുകൾ”
എന്ന അദ്ധ്യായം മി. പി. യു. ലൂക്കോസ് പ്രസാധനം ചെയ്ത “മലയാള
രെന്ന സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുരാതനപാട്ടുകൾ” എന്ന പുസ്തകത്തെ
പ്രധാനമായി ഉപജീവിച്ചാണു എഴുതിയതെന്നത്രേ എന്റെ ഊഹം. അധി
ടെക്കണ്ട ഭാഗം വടക്കുംഭാഗരെക്കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തി “നസ്രാണിമാപ്പിള
മാർ” എന്നു പറഞ്ഞതാണെന്നു രോന്നുന്നു.

23. കല്യാണങ്ങളിൽ തെക്കുംഭാഗക്കു മാത്രമുള്ള വടങ്ങുകൾ.

ചാർക്കെട്ട്, അപ്പൻ വരവ്, വാഴവിട്ടത്തം, മണവാളനേയും മണവാട്ടിയേയും അമ്മച്ചന്മാർ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു പന്തലിൽ നിറുത്തുക എന്നിത്യാദിയായിരുന്നു. കല്യാണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു സാമൂഹികമായ പല നടപടികളിലും വണ്ടു ഭിന്നമായ ഒരു അചാരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയൊക്കെ ക്നാനയിത്താമന്ൻ ഇരുട്ടുക്കു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തതായിട്ടാണ് ഐതീഹ്യം. (Vide അ: 3 - ല: 29). ഇടുപ്പു കൊട്ടരുടെ പുസ്തകം 92-ാം വശത്തു ഇവയിൽ ഏതാനും ഇങ്ങനെ ചേർത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു: “ചെറിയോർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട വടക്കുംഭാഗക്കു പിതൃവഴിയും ചെറിയോർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തെക്കുംഭാഗക്കു മാതൃവഴിയും; വടക്കുംഭാഗരുടെ ചെറൻകെട്ടു നിന്നുകൊണ്ടും തെക്കുംഭാഗരുടെ ചെറൻകെട്ടു മുട്ടിക്കൽ നിന്നും: വടക്കുംഭാഗക്കു കരിയ്ക്കും തെക്കുംഭാഗക്കു ചലയും; വടക്കുംഭാഗക്കു വിരിപ്പാവിട്ടു മണവാട്ടിയുടെ തലമുഴയുടെ മുട്ടുകയും തെക്കുംഭാഗർ മുട്ടാക്കിട്ടു ഉരും മാത്രം മുട്ടുംയും; വടക്കുംഭാഗർ ചമയത്തിനുശേഷം മധുരം കൊടുക്കയും തെക്കുംഭാഗർ ചമയത്തിനു മുമ്പ് മധുരം കൊടുക്കയും; വടക്കുംഭാഗക്കു അയനിത്തപ്പും തെക്കുംഭാഗക്കു കാരിക മഞ്ഞളിച്ചതും; വടക്കുംഭാഗർ പിതാമടയിലും തെക്കുംഭാഗർ മാതാമടയിലും കുഞ്ഞിനെ ഉരുത്തി പററുകൊടു കഴിച്ചു വരുന്നതുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ വചിപ്പചെയ്ത മാധി ചില വ്യത്യാസങ്ങളെ ക്നാനയിത്താമന്ൻ നിശ്ചയിച്ചാനുള്ളതിന്റെ കാരണം നോക്കിയൽ, കൊച്ചിയിൽ വടക്കൻപറമ്പൂർ, ചേന്നമംഗലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പരദേശക്കാരായ ചെളുത്ത യുദ്ധന്മാരും നാട്ടുകാരായ കുറുത്ത യുദ്ധന്മാരും ഇങ്ങനെ ഒരു മതത്തിൽ ഭരണ രണ്ടു വകക്കാരും അവരിൽ അറസ്ഥാഭേദങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും കാണുകയാൽ (വല്ലാലം വിരൂപിരപ്പു കൂടാതിരിപ്പാൻപേണ്ണി) ഇപ്രകാരം സുറിയാനിക്കാരിലും നിശ്ചയിച്ചതായിരിക്കണമെന്നേ തോന്നുവാനുള്ളൂ”. (ഉപരി iv.-7.)

24. “മധുരവെക്ക-എച്ചിപ്പാട്ടു ചിട്ടക്ക.”

വടക്കുംഭാഗരുടെ കല്യാണങ്ങളിൽ മണവാളനും മണവാട്ടിക്കും നുള്ളിത്തിന്നാൻ കൊണ്ടുവന്നുവെക്കുന്ന പലഹാരത്തിനു “മധുരം” എന്നാണ് പേരു. അതു നാളികൊടുത്തശേഷം അതിൽ ശേക്കിച്ചതിനു “എച്ചിപ്പാട്ടു” എന്നു മാത്രമേ പറയൂ. തെക്കുംഭാഗക്കുകൾ “ഇമ്മപ്പാട്ടു” വെക്കുകയും എടുക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ഈ ഇമ്മപ്പാട്ടു വടക്കുംഭാഗരുടെ “എച്ചിപ്പാട്ടു” പരിഷ്കരിച്ചതാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച ‘രാഹുലപംസി’ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിമർശനം കണ്ടാലും (p.39). “സുറിയാനിക്കാരും ക്നാനായക്കാരും ഉള്ള പള്ളികളിൽ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും കല്യാണം ഒരു ദിവസം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ കല്യാണം നടത്തിക്കൊടുത്തശേഷം ക്നാനായക്കാരുടെ കല്യാണം നടത്തി

വരുന്നതുകൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠരെ ഒട്ടൊട്ട് ഗ്രഹിക്കരുതോ? മാത്രമല്ല, സുറിയാനിക്കാരെ കല്യാണത്തിനു മണവാളന്റേയും മണവാളിയുടേയും മുമ്പിൽ “മധുരം വെക്കയും” നള്ളിക്കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം “എച്ചിപ്പാടെടുകയും” കന്നനായക്കാരെ ഇടയിൽ “എച്ചിപ്പാടു വെക്കയും”, “എച്ചിപ്പാടു എടുകയും” ചെയ്യുവാനതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതെന്ത്? “എച്ചിപ്പാടു” എന്ന പദം അറബിയോ സുറിയാനിയോ അല്ലായ്ക്കയാൽ ഇതു പദേശവാചകമല്ലെന്നു സിദ്ധമാണല്ലോ. പിന്നെ ഇതെങ്ങിനെ ഉണ്ടായി എന്നുവെച്ചാൽ ഞാൻ സുറിയാനിക്കാരെ പരിചരിക്കുമാരായിരുന്ന കാലത്തു നല്ലമാനമണവാളനു നള്ളിക്കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞ എച്ചിൽ ഭൂതനായ മണവാളന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു നള്ളിക്കൊടുത്തുവാനതിന്റെ പാരമ്പര്യമാണ്. വടക്കും-തെക്കും-ഭാഗങ്ങളെ സംയുക്ത ഇടവകകളായിരുന്ന പള്ളികളിൽ ഒരോ ദിവസം ഇരുഭാഗക്കാരുടേയും കല്യാണം കെട്ടിക്കാൻ ചെറുക്കന്മാരും പെണ്ണുങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വടക്കുംഭാഗം കല്യാണം കെട്ടിക്കുന്ന ചടങ്ങുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു തെക്കുംഭാഗത്തു കെട്ടിക്കാവുന്നതായ പരിവൃ് നടപ്പിലിരുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നതു ഇന്നു ഇരുക്രമം ആശ്ചര്യപരമാണ്. ഒന്നാണ്ടു തലമുറയ്ക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആചാരങ്ങൾ എന്തെല്ലായിരുന്നെന്ന് ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരഭ്രമികളായ തലമുറ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ഇവരിൽ ഏതാനുമെങ്കിലും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ഇന്നുള്ള സുലഭമായ മാർഗ്ഗം കുന്നകുഴിയിൽ ഒരാൾക്കുമേൽ അപ്പോസ്തലിക്കുറിയുടെ “പരിഷ്കാരപ്പാതി” വായിക്കുകയാണ്. ഞാൻ ഇന്നത്തെ തലമുറയുടേയും പഴയ തലമുറകളുടേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരാളാണെന്നു പറയാം. കല്യാണം കെട്ടിക്കുന്നതിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായി രാഹുലധാസി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ വ്യത്യാസം ഇനിക്കു അജ്ഞാതമായിരുന്നു. സംയുക്ത ഇടവകകളിലുള്ളവർ മാത്രമേ ഈ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കേണ്ട ആവശ്യവും സന്ദർഭം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിരമ്പുഴ ഒരു സംയുക്ത ഇടവകയായിരുന്നു. അവിടെ ഇരുഭാഗക്കാരെടയും കല്യാണങ്ങൾ ധാരാളം കെട്ടിച്ചു പഴക്കവും തഴക്കവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ ഒരു വൃദ്ധവൈദികനാണ് പിടിയേക്കൽ ബ. കൊച്ചേപ്പള്ളൻ. ഈ പരിവൃണ്ടായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു കേട്ടതിൽവിന്നെയെ ഏന്റെ ആശ്ചര്യം വിട്ടുമാറിയുള്ളു.

25. “പാവോട്.”

പുരാതന പാട്ടിൽ കല്യാണവിവരണത്തിൽ അന്തം ചാർത്തു, മൈലാഞ്ചി ഇടൽ ഈ ചടങ്ങുകളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ, “പുരുഷന്റെ സഹോദരി കോടിവസ്ത്രം വിരിച്ച ഒരു പ്രത്യേകപീഠം, (പാവോട്) കൊണ്ടു വന്നു പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യത്തുവെക്കുകയും അപ്പോൾ പുരുഷനെ ആദരണങ്ങളുംമറ്റും ധരിപ്പിച്ചു തന്റെ അളിയൻ ആ പീഠത്തിന്മേൽ പിടിച്ചിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നും, കുളിപ്പാട്ടു മറ്റും കഴിച്ചു നേരത്തെ ശുദ്ധമായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ ആദരണങ്ങൾ മുതലായവ ധരിപ്പിച്ചു പൊതുജനമദ്ധ്യേ “പാവോട്” എന്നു പറയുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പീഠത്തിന്മേൽ ഇരുത്തുകയും...

ചെയ്യുന്നു" എന്നും (P. 5) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഈ ദൃശ്യപരമായ കൃഷിയിൽ മൂലവും വടക്കുംഭാഗരുടേതിന്റെ അനുകരണം മാത്രമാണല്ലോ. എന്നാൽ അനുകരണത്തിൽ ചിലപ്പോൾ കഥയറിയാതെ ചില പിശകുകളും പറ്റാറുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെ ഒരു പിശകാണ് "പാവാട" എന്നു പറയുന്നത് ഒരു പ്രത്യേകപീഠം ആണെന്ന അർത്ഥമില്ലെന്നു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പാവാട എന്നുവെച്ചാൽ "ഒരുവകവസ്ത്രം-രാജാക്കന്മാരും മറ്റും വരുമ്പോൾ ബഹുമാനസൂചകമായി നിലത്തു വരിക്കുന്ന വസ്ത്രം" എന്നാണർത്ഥം. (എ. ആർ. പി. ഭാഷാനിഘണ്ടു) വടക്കുംഭാഗർ ചെറുക്കനെ അഥവാ പെണ്ണിനെ ഇരുത്താൻ വെക്കുന്ന പീഠത്തിന്മേൽ വിവരിക്കുന്ന കോടി വസ്ത്രത്തിനാണ് പാവാട എന്നു പറയുന്നത്. തെക്കുംഭാഗരാകട്ടെ വസ്ത്രംവിരിക്കുന്ന പീഠമാണ് പാവാടയെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുവശായി. നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ഒരു തെറ്റായാലും മാറ്റാൻ കുറെ പാടാണ്. പുരാതനപാട്ടുകൾ ആദ്യപതിപ്പിലെ "പരിനേന്ദ്രവരിഷ" രണ്ടാം പതിപ്പിൽ "പരിനേഴ പരിഷ"യായി മാറിയല്ലോ. മൂന്നാമത്തെ പതിപ്പിൽ അത്യാവശ്യമായ ഈ മാറ്റം ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

26. ബഹുമാനം.

എന്ന സുറിയാനിഗീതം തെക്കുംഭാഗരുടെ വിവാഹത്തിൽ പള്ളിപ്പള്ളകളുടെ കടശി പാടുന്നു എന്നൊരു വിശേഷമുണ്ട്. ഇതു കർത്താവിന്റെ ദാനമാണെന്നാൽ സംബന്ധമായുള്ള ഒരു സൂതിപ്പാണ്. ഇതു മുൻ കാലങ്ങളിൽ കൊമ്പലങ്ങളും മറ്റും ദാനമാണെന്നാൽ ദിവസം ഉച്ചക്കു ബാനയ്ക്കു മുമ്പ് കുരിശിനു മുന്നിൽ കഴിച്ചുവന്നിരുന്ന പ്രദക്ഷണവേളയിൽ പാടിയിരുന്നു. വിവാഹവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഈ ഗീതം തെക്കുംഭാഗർ ഇങ്ങനെ വിവാഹാവസരത്തിൽ പാടുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ വിവാഹത്തിനു എന്തു വൈശിഷ്ട്യമാണു കൈവരുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വടക്കുംഭാഗരുടേതിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു കൂട്ടതൽ ചടങ്ങു എന്നൊരു മേന്മപറയാൻ മാത്രം ഉപകരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 8.

തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രസംക്ഷേപം.

1. തെക്കുംഭാഗസമുദായ ചരിത്രമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. എന്റെ ഈ ഉദ്യമം ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വൈഷമ്യസംപൂർണ്ണവും അവകടനിബിഡവുമാണെന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നു. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഉത്ഭവചരിത്രം പണ്ടു മുതലേ വിവാദവിഷയമാണ്. പ്രകൃതം സംബന്ധിച്ചു അല്ലത്തന്നായ എന്റെ അറിവിലും എത്തിലും വെട്ടുടത്തോളം പുരാതനരേഖകളെ മൂന്നും നാലും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഞാൻ

എടുത്തുകാണിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മിക്കവാറും അന്ധകാരാവൃതമായിത്തന്നെ ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നു ഗണിക്കപ്പെടേണ്ട ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി പര്യാപ്തം നടത്തുന്നതിനു പ്രസ്തുത രേഖകൾ നൽകുന്ന മന്ദപ്രഭ മാത്രമേ നമുക്കു സുലഭമായിട്ടുള്ളൂ.

മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ ചരിത്രം അറിയപ്പെടുന്ന കാലംമുതൽ വടക്കുംഭാഗത്തും തെക്കുംഭാഗത്തും രണ്ടു ഭിന്നനവമുദായങ്ങളായി വിഭജിച്ചു നില്ക്കുകയുണ്ടെന്നു. എന്നാൽ വടക്കുംഭാഗത്തെ ഉത്ഭവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ന്യായമായി അറിയുവാൻ സംശയിക്കാൻ വകയില്ല. അത്രയ്ക്കു അതു സുസ്ഥൂഢമാകുന്നു. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ - പ്രത്യേകിച്ചു മലയാളത്തിൽ - ചുരുക്കം ഒരു ക്രിസ്തീയസഭയെ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ള വസ്തുത ഇന്നു എല്ലാവരുംതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അക്കാലത്തു് മലയാളത്തു് ധാരാളമായി കടിച്ചാൽനിന്നു യഹൂദന്മാരിൽനിന്നും, ഫിനിക്കളിൽ ബ്രാഹ്മണാദ്യുക്തജാതികളിൽനിന്നും വളരെയധികം ചേർന്നു അഭിമുഖമായ ഒരു സംജാതമായതു്. തദനന്തരം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിദേശീയരായ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ മലയാളത്തു കടിയേറി താമസിക്കയും നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളായി സ്വീകരിച്ചുവെച്ചു് ഏക ജനതയായി തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതിനുംപുറമേ മേല്പറഞ്ഞവരുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസമാകുന്ന കാരോത്തരം കാലാന്തരത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടരും അപക്വരും സമ്പന്നരും അവസ്ഥയുടേടങ്ങിയ ഹിന്ദുസമുദായ മഹാവിണ്ഡാത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അതിനെ പുളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവരിൽനിന്നും മാനസാന്തരം പ്രാപിച്ചവരും ഈ സമുദായത്തിൽ വളരെയധികം ലയിച്ചിട്ടുണ്ടു്, ഇന്നും ലയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നുക്കൂട്ടരും ഒന്നായി ചേർന്നവരുടെ സന്താനമാണു് ഇന്നത്തെ വടക്കുംഭാഗസമുദായം. മലയാളസുറിയാനികൾിൽ തെക്കുംഭാഗരല്ലാത്തുള്ള എല്ലാവരും വടക്കുംഭാഗരാകുന്നു എന്ന് മി. മാഴികാടൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശരിതന്നെയാണു്.

2. ഈ ഇരുസമുദായങ്ങളുടെയും ഉല്പത്തിയേപ്പറ്റി പോർട്ടുഗീസുകാലത്തും അതിനുശേഷവും കമ്പോറി, ഗോവയാ, റോളിൻ, ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി മുതലായ വിദേശീയഗ്രന്ഥകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് ക്നായിതോമ്മായുടെ ഇരുഭാഷാ - അഥവാ വെപ്പാട്ടി - വാദമാണല്ലോ. അതായതു്; ഇരുഭാഗക്കാരും തങ്ങൾ ക്നായിതോമ്മായുടെ ധർമ്മാരസന്താനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്ന് സ്വയം പ്രശംസിച്ചും അപരന്മാർ വേദശ്യാസന്താനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്ന് അവരെ താഴ്ത്തിയും പറഞ്ഞിരുന്നതായിട്ടാണു് അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. നാട്ടിൽവന്നു് അനേകന്മാർ ഇരുഭാഗക്കാരായും ഇടയിൽ വന്നിട്ടിരുന്ന കമ്പോറിയും സെബസ്ത്യാനിയും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് അവരുടെ അനുഭവജ്ഞാനത്തെ അസ്പദിച്ചതെന്നുമാണു് എന്നുവേണം വിചാരിപ്പാൻ. ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും മേല്പറഞ്ഞ ഉത്ഭവവൃത്താന്തത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വിവരണം അന്നു നിലവിൽ അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലും തെക്കുംഭാഗത്തെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി ഇന്നും വടക്കുംഭാഗത്തെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിൽ ചരിക്കുന്ന ഐതിഹ്യത്തിന്നു അതുമായി ഒട്ടൊക്കെ സാമ്യം കാണുന്നതിനാലും

നസ്രാണികൾ, കരിയേരി പാർത്തവരായി പറയപ്പെടുന്ന ക്നാനിയരോമ്മാ പ്രഭൃതികളുടെയും കൂടെ സന്താനങ്ങൾ ആയിരുന്നല്ലോ. നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചർ മുതൽപേർ തങ്ങളെ ഈ അഭിധാനത്തിൽ - ക്നാനിയരോമ്മാ മുതൽപേരുകളും സന്താനങ്ങൾ എന്ന സംജ്ഞയാൽ - സ്വയം അഭിസംബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി 6 അ. 25. d യിൽ നാം കണ്ടുചിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തെ അതി പുരാതനമായ സുറിയാനിസഭയിൽ പരസ്പര വിവാഹം വെണ്മിച്ചും ഭിന്നങ്ങളായ സാമുദായികാചാരങ്ങളോടും കൂടെ വിശുദ്ധതയോടെയും ചെറുപ്പത്തോടെ പട്ടയിലേതുപോലെത്തന്നെ ജാതി വ്യത്യാസം ആചരിച്ചു വരുന്ന രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ നിവകൊള്ളുന്നത് കന്യാവി മുതലായ വിഭാഗങ്ങൾ തീർച്ചയായും ആശ്ചര്യ വിഷയമായിരുന്നു. അതി വിചിത്രമായ ഈ വർഗ്ഗവ്യത്യാസത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ കണ്ടുചിടിക്കാൻ അവർ ചെയ്ത പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി വിട്ടിയതായിരിക്കണം ക്നാനിയരോമ്മയുടെ ദ്വിതീയ-അഥവാ ചേശ്വര-വാദം. ഈ വാദം അത്ര ശരിയായിരിക്കാൻ വരിയില്ലെന്ന് കന്യാവിതും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. "The best and the greater part of these Christians descend from those whom St. Thomas baptised". ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ശ്രേഷ്ഠവും ബഹുമാനത്തരവുമായ ഭാഗം മാർ തോമ്മാവിന്റെ അനുജന്മാരായ സഭികളായവരുടെ സന്താനമാകുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം (കന്യാവി) തുറന്നുസമ്മതിക്കുന്നതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം വെളിച്ചപ്പെടുത്താത്ത അപ്പൂപ്പി സഭികളായിത്തീർന്നു എന്നാകുന്നു. അതിനാൽ തെക്കേ ഭാഗത്തു വാദം വെറും മിഥ്യാഭാസവും വികരണവുമാണെന്നും അദ്ദേഹം അതിന്നു തോന്നിയിരിക്കാം.

3. ചർച്ചയിൽ ചെറുപ്പം എന്നുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ മാതൃരാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിലും അധഃപതിച്ചതും അധഃകൃതമായ അനേകം ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ. അവയെല്ലാം ഈ അധഃഗതിയിൽ നിന്ന് ഉയരുന്നതിന്നു മുന്നെ ശ്രമിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടമായതായ ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ അവരെ ഈ ആചര്യത്തിൽനിന്നു മുഖറിച്ച് ആചാരത്തികവും ആധിഭൗതികവുമായ സമുന്നതിയിലേക്കു അവരെ അനയിക്കുന്നതിന്നു പണ്ടുമുതലേ ചെയ്തിരുന്ന പരിശ്രമഫലമാണ് ഇന്നു നാം സർവ്വത്ര ദർശിക്കുന്ന ഈ ഉണർപ്പ് എന്നത് നിസ്തർക്കമായ സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് ഗവൺമെന്റും സർവ്വതും ഇവരുടെ നിലയെ ഉയർത്തുന്നതിന്നു ശ്രമം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേവലം അധഃകൃതരാണ് ഇന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് കുരുതന്ന ഇഹളാർ തങ്ങളുടെ ആചര്യത്തെ തുറന്നു സമ്മതിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലമുതൽ അവർ ഏതുപേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവോ അവരുടെ പരിഷ്കരിച്ചും ഭേദപ്പെടുത്തിയും ഔദ്യോഗികം പുതിയപേരുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും തദനന്തരം അവരുടെ പുരാതന ക്രൂരിനതയേയും ശ്രേഷ്ഠവസ്ഥയേയും നടിക്കുകയും പ്രവേശനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഇന്നത്തെ തെക്കേഭാഗ സമുദായത്തിന്റെ നിലയും ഇതിൽനിന്നു ഭിന്നമല്ലെന്നു കാണുന്നു. തെക്കേഭാഗത്തു ഉത്ഭവസംബന്ധമായ അധരാചാരങ്ങളെ ഗോപനം ചെയ്യുന്നതിന്നു അവർ ആദ്യം കണ്ടുചിടിച്ച മാർ അവർ ക്നാനിയരോ

ജായുടെ ധർമ്മദാർ സന്താനങ്ങൾ അയിരുന്ന എന്നാണല്ലോ. തിന്നാൽ
വടക്കേന്ത്യയിൽ ഇത് ഒരിക്കലും സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നില്ല. തെക്കേന്ത്യ
യുടെ ഉത്ഭവത്തിൽ രജകുലവുമായുള്ള ബന്ധം അവർ ചൂണ്ടിക്കാണി
ച്ചിരുന്നു. ഇത് അവരിൽ വടക്കേന്ത്യയോടു വിദ്വേഷം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു
കാരണമായി എന്നു വിശേഷാൽ പറയണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ വടക്കേന്ത്യ
യോടു വൈരനിർമ്മാതനും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി തെക്കേന്ത്യൻ നിർമ്മി
താണ് വടക്കേന്ത്യൻ ക്നായിതോജായുടെ വെപ്പാട്ടിമകൾ ആകുന്നു എന്ന
വാദം. എങ്കിലും പ്രസ്തുത വാദം അതിന്റെ പ്രണേതാകൾ ഉദ്ദേശിച്ചതു
പോലെ ഫലപ്രദമായില്ല, എന്നുമാത്രമല്ല അതു അവർ വളരെ ഉപദേ
വകരമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ കാലാനുരത്തിൽ അനുഭവവേ
ദ്യമായി; വടക്കേന്ത്യൻ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾക്കു വെച്ചു നാട്ടുകു
സ്ത്രണികളുടെ സന്താന പരമ്പരയാണെന്നു കരുതാമലകപോലെ എല്ലാ
വർഷം വിശദമായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ ഉത്ഭവത്തെ കളങ്കപങ്കിലമാ
ക്കിക്കാണിക്കാൻ തെക്കേന്ത്യൻ തേടിപ്പിടിച്ചു പ്രയോഗിച്ച ഈ വിദ്യ അവ
രുടെ (വടക്കേന്ത്യയുടെ) ആഭിജാത്യത്തിനു യാതൊരു ഹാനിയും ചെയ്യു
വാൻ പ്രാപ്തമായില്ല; പ്രത്യുത, ഈ വാദം നിമിത്തം തെക്കേന്ത്യൻ തങ്ങളു
ടെ ഒരു പ്രപിതാമഹൻ എന്നു പ്രഘോഷണം ചെയ്യുന്ന ക്നായിതോ
ജായെ ഒരു പരമ്പര വൃത്തിയാക്കി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു എന്ന തീരാക്ക
ളങ്കം തങ്ങളുടെമേൽത്തന്നെ അവർ വരുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ദുരവ
സ്ഥയെ കുഴിച്ചുനന്നു നിവാരണം ചെയ്തു പരിഹരിക്കുന്നതിനായി തെക്കേ
ന്ത്യൻ പിന്നീട് കണ്ടുപിടിച്ച സിദ്ധാന്തമാണ് അവരുടെ ക്നാനായോത്ഭ
വ-അഥവാ ഉറഹാ-വാദം. ഈ നവീനവാദപ്രകാരം അവർ ക്നായിതോ
ജായുടെ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച മലങ്കര കടിയേറ്റിപ്പാത്ത
എഴുപ്പും എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാരായ മിഷ്യനറികളുടെ മക്കളാണത്രെ.
ഈ വാദത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം പരിശോധിച്ചാൽ അത് തെക്കേന്ത്യയുടെ
നിർമ്മാണ വൈദഗ്ദ്ധ്യഫലമാണെന്ന് അനുയാസന ബോദ്ധ്യമാകും. ഈ
വാദത്തിന്റെ സാരം മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തു സ്ഥാപിച്ച സഭയാക
ുന്നതോടടുത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തുടങ്ങുപോല ചെയ്യുന്നതിനു അതേ വിധത്തി
ലുള്ള ജോലിക്കാരും കർത്താക്കാരും ഇല്ലാതെ വന്നതിനാൽ ക്രിസ്തേയ
സഭയെ ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങിയെന്നും, മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ഇരുന്നു ഇതു കണ്ടപ്പോൾ തനിക്കുപറ്റിയ അബദ്ധ്യത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്ത
പിച്ചുകൊണ്ട് ഉറഹാ മാർ യൗസേപ്പിനും മറ്റും പ്രത്യക്ഷനായി തന്റെ
വിരപ്പാലെയും രക്ഷത്താലെയും നട്ടുവളർത്തിയ മലയാളസഭയെ സമുപനാ
ശത്തിൽനിന്നും സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനു സമുചിതമായ നടപടികൾ ഉടനേ
സംഗ്രഹിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു എന്നും തത്ഫലമായി ഉറഹാ മാർ യൗ
സേപ്പും ഏതാനും വൈദികരും രാജമകൾ ഏണ്ണാൻപതു കുടുംബവു
മായി പുറപ്പെട്ടുവന്ന് മലങ്കര കടിയേറ്റി വേദ പ്രചാരവേല നിർവ്വഹിച്ചു
മലങ്കരസഭയെ സരക്ഷിച്ചു എന്നുമാണല്ലോ. ഇതു വടക്കേന്ത്യയുടെ ചെ
രിയെത്തിനു ബലവിരുദ്ധമാണ്. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച മലയാള
സഭയെ ഭരിച്ചു സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടപ്പോൾ മെത്രാന്മാർ, റബ്ബാന്മാർ,

വൈദികർ ആദിയാഴ്ചയെ യഥാവിധി അദ്ദേഹം കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എന്ന്, ഓധർ പിൻഗാമികളെ യഥാവാസരം നിയമിച്ചിരുന്നതിനാൽ മലയാള സർക്കാർക്കു മേൽക്കൂലിയെ മേയിക്കുന്നതിന്നു അജപാചനത്തിന്റെ അഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുമാണല്ലോ വടക്കുംഭാഗർ വാദിച്ചുവരുന്നത്. ക്ഷത്രിനാൽ ഈ ഉറഹ്നവാദത്തിന്റെ നിർമ്മാതാക്കൾ വടക്കുംഭാഗരല്ല. അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ഉറഹ്നയല്ല, മലയർച്ചത്തന്നെയാണെന്നു ഫെമർട്ടെ സ്കൂൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ഈ വാദത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കൾ തെക്കുംഭാഗർ തന്നെയാണു് എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.

4. വർത്തകപ്രഭുവായ തോമ്മായും കൂട്ടരും പുരാതനകാലത്തു് കന്നൂർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂവിഭാഗത്തിൽനിന്നു വന്നതിനാൽ തദനു യായികളായ തങ്ങൾക്കു ക്നാനായക്കാർ എന്നുപേരുണ്ടായി എന്ന തെക്കുംഭാഗരുടെ പഴയ വാദത്തെ മി. ചാഴികാടൻ പരിശുദ്ധീകരിക്കാൻ തൽസ്ഥാനത്തു് കന്നുവാദത്തെ സൂക്ഷിച്ചു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നവീനവാദസ്ഥാപനയന്തത്തിൽ പരിശുദ്ധരേഖകളെ കൃത്രിമപെയ്തു് ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന്നുപോലും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. തൽഫലമായി: ക്നായിത്തോമ്മായും കൂട്ടരും കന്നുഗ്രാമത്തെയും പരിപ്രഭുക്കളെയും അധിവസിച്ചിരുന്നു; മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ജന്മഭൂമി കന്നു ആയിരുന്നു; അദ്ദേഹം (തോമ്മാശ്ലീഹാ) ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരൻ ആയിരുന്നു; ക്നായി തോമ്മനും കൂട്ടരും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു; തോമ്മാശ്ലീഹായും മിശിഹായുമാക്കു ദാവീദിന്റെ ഗോത്രത്തിൽ പെട്ടവരാകയാൽ ക്നായിതോമ്മാപ്രഭുക്കളുടെ സിരകളിൽക്കൂടി പ്രവഹിച്ചിരുന്ന രക്തം യൂദാഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ദാവീദിന്റെയും ശ്ലേമ്മോന്റെയും മിശിഹായുടെയും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും രക്തസാധിയികളിൽക്കൂടി ഒഴുകിയിരുന്ന അതേരക്തംതന്നെയാണു് എന്നു സ്ഥാപിച്ചതായി അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ടു് ക്നാനായക്കാരുടെ രക്തശുദ്ധിയെയും രക്തവിഷ്ണുത്തെയും പററി മി. ചാഴികാടൻ വാദിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങനെ അതിയായി സ്വയം പ്രശംസിക്കുന്നതു് തങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുവാൻ മറ്റൊരുമില്ലാത്തവരാണ് എന്ന ആപ്തവാക്യം എത്ര അർത്ഥവത്താണ് എന്ന് നാം ഇവിടെ കാണുന്നു. കൃത്രിമരേഖകളേയും മറ്റും ആസ്പദമാക്കി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ശുദ്ധരക്തവാദം വെറും ജലരേഖകൾക്കു സമമാണെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. മി. ചാഴികാടൻ കന്നുവാദവുമായി മുന്നോട്ടു വരുന്നെങ്കിലും ക്നാനായസംജ്ഞയെ അദ്ദേഹവും മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിന്നു പതിനാറു ശതാബ്ദത്തിൽ കൂടുതൽ പഴക്കമുണ്ടെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്ര പഴയതെന്ന് പറയുന്ന ഈ പേരു തെക്കുംഭാഗർ ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു സാക്ഷാൽ ഒരു ശതാബ്ദംപോലും തികഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് ബഹുവിചിത്രം. 1910-ൽ ആദ്യം അച്ചടിച്ച അപരകളെ പുരാതനപാട്ടുകൾ എന്ന കൃതിയിലോ മക്കിയെത്രാനപ്പന്റെ നാളാഗമം(ം മി. ചാഴികാടന്റെ കൃതിയുടെ 256-7 വശങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗ)ത്തിലോ ഒരിടത്തു ക്നാനായശബ്ദം കാണുന്നില്ല. അവിടെയെല്ലാം തെക്കുംഭാഗശബ്ദംമാത്രമാണു് പല പ്രാവശ്യംകാണുന്നത്. യാക്കോബായ്ക്കാരായ തെക്കുംഭാഗരാണ് ഇടപഴി

[illegible]

5. തെക്കേഭാഗം കുന്നായതോടൊപ്പം പരസ്യമായി പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ വടക്കേഭാഗം അതിനെ ശക്തിയുക്തം പ്രതിഷേധിക്കാനും തുടങ്ങി. ഈ വസ്തുതയെ പരാമർശിച്ച് ടി. മാധികാകൻ 261-ാം വശത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗം ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “കേരളം പഴയ സൈമിനാരികേഷനിൽ തീരുമാനപ്രകാരം മൈക്കോടിയിലായിരുന്നു വിജയം പ്രാപിച്ച മലങ്കര (യാക്കോബായ) മഠവകുപ്പുടെ പരമ്പര നായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദിവന്നാസ്യാസ്മെന്റേഷോറിത്താ തിരുമ്മനിയെ അനുമാദിക്കുന്നതിനാൽ 1890 മകരം 8-ാം നൂ - വെളിയ നാട്ടുകുപർച്ചപ്രാദത്തു പള്ളിയിൽ പദ്യകൃതി യോഗത്തിൽ യാക്കോബായ കുന്നായ സമുദായത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന കുന്നായ കമ്മറ്റിയിൽനിന്നു ഒരു മംഗളപത്രവും ഒരു സ്വച്ഛന്ദിണയും നിരമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ, പ്രസ്തുത മംഗളപത്രത്തിലും അതിനുള്ള മറുപടിയിലും കുന്നായക്കാർ ക്രിസ്താബ്ദം 345-ൽ മലങ്കര കടിയേറിയവരുടെ സന്തതി പരമ്പരകളാണെന്നു എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ചില വടക്കേഭാഗം അതൊരു വരുചിഷയമാക്കി ആയിടെയൊരാളിച്ച മലങ്കര മനോരമപത്രത്തിൽ കുന്നായ കമ്മറ്റിയോടായി ചില മോശങ്ങളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കമ്മറ്റി സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഇടവകയിൽ പിയിപ്പോസ് അവർകൾ തക്കം അധികരിക്കാതിരിക്കത്തക്കവിധം ശാന്തമായ ഒരു മറുപടി നൽകി. അനന്തരം ഈ വാദപ്രതിവാദം മനോരമയുടെ ഏതാനും ലക്കങ്ങളിൽ കൂടി ദീർഘിച്ചു. തത്സമയം വടക്കൻ സങ്കീർത്തിയിരുന്ന മൈത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയത്തു തിരിച്ചെത്തി തക്കം കഠിനമായി വിരോധിച്ചു കല്പനകൊടുത്തു എങ്കിലും കുന്നായ സമുദായത്തെയും ചില വ്യക്തികളെയും ആക്ഷേപിച്ച് മനോരമ ഒരു ഉപപത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും, മൈത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിരോധനത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മേലിൽ ഇതു സംബന്ധമായി മനോരമയിൽ യാതൊന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ ഉപപത്രത്തിനു തക്കതായ ഒരു കഠിന ചേക്കും ചെയ്തു. ഉടനെ ഉപപത്രത്തിനു തക്കതായ ഒരു മറുപടി തയ്യാറാക്കി മനോരമയ്ക്കു അയച്ചു. കൂലി കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും അച്ചടിക്കയില്ലെന്നു മനോരമ ശഠ്യം വിടിച്ചു. ഉടനെ കോട്ടയം സി. ഫാം. എസ്സ് പ്രസ്സിൽ എല്പിച്ച് അക്ഷരം ചേർത്തു തീൻപ്പോൾ എതിർക്കുകകളുടെ സ്വാധീനബലത്താൽ അവിടെയും അച്ചടിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. മാറ്റു പലപ്രസ്സുകളും എതിർ കക്ഷി സ്വാധീനത്തിലാക്കി. ഒടുവിൽ ആവേശകരമായ കടപ്പാടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലത്തീൻകാരന്റെ പ്രസ്സിൽ ലഘുപത്രിക രചനയിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിനു മറുപടിയാ

44

എന്നും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഒരു ലഘുലേഖ വടക്കുംഭാഗം കൊച്ചിയിൽ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇക്കാലത്തു ക്നാനായ സമുദായത്തിൽനിന്നു പണം പിരിച്ച് “ക്നാനായപ്രദീപിക” എന്നപേരിൽ ഒരു അച്ചുകൂടം കോട്ടയത്തു വലിയവള്ളിമാളികയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിൽനിന്നും മി. ഇ. എം. പീലിപ്പോസിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ “മലയാളവിനോദിനി” എന്നപേരിൽ ഒരു പത്രം 1066 കന്നി 15-ാംനാളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സമുദായത്തിനു സ്വന്തമായുണ്ടായ ഈ പ്രസ്സിന്റെ നിന്നും മുൻപുലേഖയെ ഖണ്ഡിച്ച് ഒരു മറുപടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ഇതിനോടെ തക്കം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.”

6. ഇങ്ങനെ അവസാനിച്ചതായി മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ഗ്രന്ഥമൂലം ഇപ്പോൾ കത്തിച്ചൊഴിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. വാദവിഷയം പഴയതു ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ അതിന്റെ പ്രയുക്തരും പഴയതുകൊണ്ടുതന്നെ ആകുന്ന മാർഗ്ഗമുള്ളു. അതിനാൽ ഇവിടെ പുത്തനായി യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. ഞാൻ മൂന്നും നാലും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുള്ള വിഭേദങ്ങളും സ്വഭേദങ്ങളും ആയ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ രേഖകളിൽ തെക്കുംഭാഗ സമുദായത്തിന്റെ ആരംഭം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമായി നമുക്കു വിഭേദചരിത്രകാരന്മാരുടെ വെളിച്ചവാദം എടുക്കാം. ഇവർ പറയുന്നത് വടക്കും ഭാഗം ക്നാനായരുടെ ദിരിശ്വ ഭായ്യയോ ചെപ്പാട്ടിയോ ആയിരുന്ന ഒരു നായർ സ്ത്രീയുടെ സന്താനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നാണല്ലോ. ഇതു ശരിയല്ലെന്നു സമ്മതിക്കത്തക്കതായി ഇന്നു ആരും തന്നെ ഇല്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ആ വാദത്തിൽ വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തെക്കുംഭാഗരെത്തന്നെ ബാധിക്കുന്നതായിരിക്കണം. വടക്കുംഭാഗരുടെ ഐതിഹ്യപ്രകാരമാകട്ടെ അതു തെക്കുംഭാഗരെമാത്രമത്രെ സംബന്ധിക്കുന്നത്. അതായതു തെക്കുംഭാഗസമുദായം ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം അവലംബിച്ച ഒരു വെളത്തേടത്തു നായർ സ്ത്രീയുടെ സന്താനപരമ്പരയാണെന്നു്. ഗോപയോ കമ്പോറി മുതലായവർ നായർസ്ത്രീ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വെളത്തേടസ്ത്രീയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അഭിമതങ്ങളിൽ വെളത്തേടവാർ നായർജാതിയിൽപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നുള്ളതായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന അഡംസ്ഥിതി അന്നവരെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേയിംഗു മാനുവൽ-പുതിയത് - ഒന്നാംചാപ്തം 866-ാം വശത്തു വെളത്തേടത്തേപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ‘വെളത്തേടത്തു നായർ’ എന്നാണ്. ആ ഭാഗം ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

The Veluthadathunayars are washermen by occupation. They are believed to have been once within the Nayar community. In course of time they became a distinct caste of inferior social status on account of their occupation. They wash clothes for the caste Hindus. They resemble the Nayars in their manners and social customs. The Nayar Regulation applies to them”-

“വെളത്തേടത്തു നായന്മാർ തൊഴിലിൽ അലക്കുകാരാകുന്നു.

അവർ ഒരു കാലത്തു നായർ സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ അവരുടെ ഉപജീവികാനിമിത്തം അവർ താണിയിലായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ഉപജീവികാനിമിത്തം അവർ താണിയിലായിത്തീർന്നു. അവരുടെ സാമുദായികചാരമയ്യാടി കൾ നായന്മാരുടേതുപോലെ തന്നെയാണ്. നായർ റെഗുലേഷൻ അവരെയും ബാധിക്കുന്നു. ക്നായി തോമ്മായുടെ കാലത്തു വെളത്തേടത്തു നായന്മാരുടെ സാമുദായികനില നായന്മാരുടേതിൽനിന്നു ഒട്ടും താണതല്ലായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. പോർട്ടുഗീസു ഗവണ്മെന്റർ പറയുന്ന നായർ സമുദായത്തിൽനിന്നു അതിരുന്ന എന്നതിന്നു മതിയായതെളിവു എങ്ങനെയെന്നു പറഞ്ഞാൽ പള്ളിയിലുള്ള ക്രൈസ്തവർ ഇരിക്കുന്നതുമാത്രമല്ല ഞാൻ മുൻപുപറഞ്ഞ രേഖയുമാണ്. ക്നായിതോമ്മായിക്കു ദിവാന്റെയും പാലയുടെയും മുമ്പായി ചെല്ലുന്നതിന്നുവെളിച്ചമുള്ള ഒരു മൈനത്തു അതിരുന്ന എന്നും അവരുടെ തൊഴിൽ അലക്കായിരുന്നു എന്നും തന്നിമിത്തം അവർ ഹിന്ദുജാതിയിൽ പെട്ടവർ ആയിരുന്നുവെന്നും, ക്നായിതോമ്മാ ഇവളെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർത്തു എന്നും ഇവളുടെ സന്താനങ്ങൾ അത്രെ തെക്കുംഭാഗത്തെ പ്രസിദ്ധമാന്മാർ എന്നും ആണല്ലോ. പ്രസ്തുത രേഖയിൽ കാണുന്നത്. “മൈനത്തു” എന്നുവെച്ചാൽ “അലക്കുകാരൻ ചിലദിക്കുകളിൽ പറയുന്നപോലെ” എന്ന് ഏ.ആർ. വി. ഭാഷാവിശ്ലേഷകൻ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് മൈനത്തു വെളത്തേടത്തും ഒന്നുതന്നെയാണു സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത രേഖനിമിത്തം കാലത്തു വെളത്തേടത്താരുടെ സാമുദായികനില അധഃപതിച്ചിരുന്നു എന്നും അതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. മി. പള്ളം ഇ. ഐ. ചാണ്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ രേഖയും വിരടിയാന്മാരുടെ പാട്ടിലെഭാഗവും തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മാർഗ്ഗാശ്രയിച്ചവളും ക്നായിതോമ്മായുടെ ദാസിയുമായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയിൽനിന്നു കണ്ടുവന്നു പ്രകടമാകുന്നു. അവരുടെ ജാതി ഏതെന്നു തിരിച്ചുപറയുന്നില്ല. എങ്കിലും അവർ ഒരു സർവ്വീസപാല—മാരാ—നെയെന്ന് വിവാഹം ചെയ്തതെന്നു വസ്തുത എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

7. തെക്കുംഭാഗരായ യാക്കോബായക്കാർ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസിനു സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടിരുന്ന ക്നാനായോരുതപവാദത്തെപ്പറ്റി തുടർച്ചയായുള്ള വാദപ്രതിവാദമദ്ധ്യേ വടക്കുംഭാഗർ കൊച്ചിയിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതായ ഒരു ലഘുലേഖയുടെ കാര്യം മി. ചാഴിക്കാടൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. “ക്നാനായോരുതപം” എന്നൊരു സ്തവം എന്നപേരിൽ “രാഹുലപാസി” എഴുതി ഒരു മി. ഇ. ജെയിംസ് കൊച്ചിയിലെ പെന്തേസ്റ്റൽ പ്രസ്സിൽ 1890-ൽ അച്ചടിപ്പിച്ച് “രജകുമാരസം” മാനേജർ ര. ശ്രീപാദൻ അവർകൾക്കു പ്രത്യേകം നൽകുന്നതായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ലഘുലേഖയെ അതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അരംഭത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ക്നാനായകമ്മതിയാർ നി. വ. ദി. ശ്രീ മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിൽ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെയും പൊതുസംഗതിക

ളിൽ തങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നം മുതലായ ചില വിഷയങ്ങളെയും പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളുടെ വാസ്തവത്തെ സംശയിച്ച് “ചിത്രഭാഗം,” “സുറിയാനിസമുദായം” എന്നവരുടെ ചോദ്യങ്ങളും “ഒരുത്തൻ,” “പേരൊരുത്തൻ” എന്നവരുടെ തർക്കങ്ങളും, “സുറിയാനിക്കാരൻ,” “വിചിത്രഭാഗം” എന്നവരുടെ ഉത്തരങ്ങളും മനോഹരപ്രതികരണത്തിനും മിക്ക ആളുകളും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈയിടെ ക്നാനായ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു അംഗമായ “സ്വപ്നം” എന്ന ഒരാൾ മേലെഴുതിയ സംഗതികളെ അവസാനമായി തീരുമാനിച്ചു ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളെപറ്റിയുള്ള അപവാദങ്ങൾ കടർത്തുപോയി എന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നസ്ഥിതിക്കു സമുദായങ്ങൾതമ്മിൽ കടലാസു മുഖാന്തിരമെങ്കിലും കലഹത്തിനിടയായേക്കുമെന്നു ശങ്കിച്ചിട്ടും “സമോദനന്മാർ ഐക്യമത്രത്തോടെയിരിക്കുന്നത് ഏതു നന്മയും ഏതു സന്തോഷവും ആകുന്നു” എന്നു സ്വപ്നം പകർത്തിയിട്ടുള്ള വേദവാക്യത്തിനു ഭംഗമുണ്ടായേക്കുമോ എന്നു ഭയന്നിട്ടും ഈ സമാധാനപത്രം എഴുതുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

“ചിത്രഭാഗവിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു കാരണവും അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും എന്തായിരിക്കാം. സ്വപ്നം പറയുന്നതുപോലെ ക്നാനായ സമുദായത്തിന്മേൽ പതിതപം ആരോപിക്കുന്നതിനോ?

“ക്നാനായ സമുദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തേക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം പത്തനല്ല. അടുത്തകാലങ്ങളിൽ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഈ തർക്കം കുറേക്കാലമായിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ എല്ലാവരും ഒരേ സമുദായത്തിൽനിന്നുള്ളവരാകയാൽ മറ്റൊരു സമുദായത്തിലെ ആക്ഷേപയോഗ്യങ്ങളായ സംഗതികൾ യഥാർത്ഥങ്ങളായിരുന്നാലും വെളിപ്പെടുത്തി പറയുന്നതു വിഹിതമല്ലെന്നു കണ്ടു (വിരുതു പ്രകരണങ്ങൾക്കുള്ള പരസ്യം നോക്കുക) വായനക്കാർ അവരവർക്കുതന്നെ തർക്കവിഷയം തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഇരുകക്ഷിയുടെയും വാദമുഖങ്ങളെ വ്യക്തമായി വ്യവഹരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിക്കു ക്നാനായസമുദായം തങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം ഇന്നവിധമെന്നു മംഗളപത്രത്തിൽ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയതു ഇരു സമുദായങ്ങളിലും അതേവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന സമാധാന വിചാരത്തെ ലംഘിക്കുകയായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. മംഗളപത്രം അച്ചടിപ്പിച്ചു സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ അനേക അംഗങ്ങൾക്കു ഓരോ പ്രതി അയച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ ഈ സമാധാനലംഘനം പൂർത്തിയാക്കി. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ചിത്രഭാഗവിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു അറിവുള്ളവർ അറക്കേണ്ടതും ഉത്തരം പറയണമെന്നല്ലാതെ ക്നാനായ സമുദായംതന്നെ ഉത്തരം പറയണമെന്നു അപേക്ഷയില്ലാത്തതും ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം പറഞ്ഞു തങ്ങളെത്തന്നെ സമാധാനപ്പെടുത്തിക്കൊൾവാൻ സുറിയാനിക്കാരിൽ അനേകപേർ ഉണ്ടായും ഇരിക്കെ ക്നാനായക്കാർതന്നെ ഉത്തരം പറയാൻ ഭാവിച്ചു പുറപ്പെട്ടതും അതിൽ വൈരാഗ്യസൂചകങ്ങളായ വാചകങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതും നന്നായില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. വെളിത്തേടത്തേക്കാൾ മീനജ്ഞാ

തികൾ ക്രിസ്ത്യാനിമാർക്കു അനുസരിച്ചു സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു കുന്നാനായ സമുദായക്കാർ രജകന്യീയുടെ സന്തതിയെന്നു പറയുന്നതു ഇവരുടെമേൽ പരിതപം ആരോപിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ലല്ലോ. അങ്ങിനെതന്നെ തീരെ ഹിന്ദുജാതിക്കാരായ പറയിയുടെയോ പുലയിയുടെയോ സന്തതിയെന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നു.കുന്നാനായ സമുദായം ഒരു രജകന്യീയുടെ സന്തതിയെന്നു സ്വപ്നം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നപക്ഷവും ഇതിനാൽ അവർക്കു ഒരു പരിതപം വന്നുകൂടുമെന്നു ശങ്കിപ്പാനില്ല. ഇവർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ രജകൻ അതു ഹിന്ദുജാതിക്കാരനല്ല.

8. ഇങ്ങനെ യാക്കോബായക്കാരായ തെക്കുംഭാഗർ അരന്തറാണ്ടിനു മുൻപ് ഒരു പരസ്യരേഖയ്ക്കു കുന്നാനായോടവചാരം പുറപ്പെടുവിക്കയും വടക്കുംഭാഗരായ യാക്കോബായക്കാർ അതിനെ ശക്തിയുക്തം പ്രതിഷേധിച്ചു മറുപടിപറയുകയും അങ്ങനെ അതു ഒരു ചെറിയ വാദപ്രതിവാദകോലാഹലമായി പരിണമിക്കുകയും ഒടുവിൽ ശാന്തമാകുകയും ചെയ്തു. ഈ ശാന്തത പിന്നീട് ഒരു അർദ്ധശതാബ്ദക്കാലത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്നു. ഇങ്ങനെ ശാന്തമായിരിക്കുന്ന സമുദായാന്തരീക്ഷത്തെ ഇതാ ഇപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗം കത്തോലിക്കനായ മി. ചാഴികാടൻ ഏഴുതി ഒരു കത്തോലിക്കാ രൂപതയ്ക്കു പ്രസ്തിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “സുറിയാനിക്കാരുടെ കേരളപ്രവേശനം അഥവാ തെക്കുംഭാഗസമുദായചരിത്രം” എന്ന ക്ഷുദ്രകൃതിമൂലം പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സമാധാനപ്രിയനായ വടക്കുംഭാഗം കത്തോലിക്കർ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഇളകി വശാകയില്ലെന്നു ഈ കഴിഞ്ഞ മൂന്നുവർഷക്കാലത്തെ അനുഭവം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. മി. ചാഴികാടൻ സ്വസമുദായ ചരിത്രമെഴുതിയതിന് ഇവിടെ ആർക്കും യാതൊരു പരിഭവവുമില്ല. എന്നാൽ അതിൽ തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥത്തിൽ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത വാദസംഗ്രഹം കെട്ടിപ്പൊക്കുകയും അതിനു താങ്ങായി കൃത്രിമരേഖകൾ നിർമ്മിക്കുകയും, വടക്കുംഭാഗസമുദായത്തെ ഇടിച്ചുപാഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്വന്തശ്രേഷ്ഠതയേയും മഹത്തുദ്ധിയേയുംപറ്റി വികത്വനം ചെയ്യയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ഒട്ടും ക്ഷണവുമില്ലതന്നെ. എന്നുംവെച്ച് സമുദായത്തിൽ ക്ഷോഭം ഉണ്ടാകയോ ഉണ്ടാകയോ ചെയ്യേണ്ട യാതൊരു ആവശ്യവുമില്ല. എന്നാൽ മി. ചാഴികാടന്റെ വാദങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും അവയിലെ ഗുണഭാഗങ്ങളെയും കൃത്രിമങ്ങളെയും ബഹുജനസമക്ഷം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും യുക്തമല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ മൗനം അവലംബിച്ചാൽ ടിയാന്റെ വാദങ്ങളെ എല്ലാവരുംതന്നെ സ്വീകരിച്ചതായി പിന്നീട് കൊട്ടിഘോഷിക്കാൻ അവസരം നൽകുകയായിരിക്കും ടി മൗനത്തിന്റെ ഫലം.

ഇങ്ങനെ ഒരു അവസ്ഥ നൽകരുതു എന്ന ഉദ്ദേശം മാത്രമാണ് കിഞ്ചിത്തെന്നായ എന്നെ ഈ കൃതിനിർമ്മാണത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എന്റെ അല്പശക്തിക്കും പ്രാപ്തിക്കും അനുരൂപമായ വിധത്തിൽ ഞാൻ അതു മുൻ അല്പായങ്ങളിൽ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഈ അല്പായങ്ങളിൽ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉല്പത്തിയേപ്പറ്റി ഞാൻ എടുത്തു

കാണിച്ചു. രേഖകളെ ഒന്നുകൂടി പ്രത്യുപലോകനം ചെയ്തും വടക്കുംഭാഗ
 ത്താട് ഇടയിൽ പൂർവ്വകാലം മുതലേ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടുള്ള ഐതി
 ഛ്യമത്രെ കൂടുതൽ സത്യസങ്കാശമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരി
 കുന്നു. ഇനി ആ ഐതിഹ്യമെന്തെന്ന് മുതൽക്കുമായി പറയാം. അതിൻപ്ര
 കാരം തെക്കുംഭാഗത്തെ ഉത്ഭവത്തിനു ക്നായിരോമ്മായുമായി പറയ
 തക്ക സ്ഥാനമായ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. നായർസ്രീയെന്ന ഗോവെയായും
 മറ്റും പറ്റിയെടുത്ത ഒരു വെളുത്തേടത്തുനായർസ്രീ അഥവാ രജകസ്രീയാ
 യിരുന്നു. അവർ ക്നായിരോമ്മായുടെ ഒരു ഭാഗിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ പേരുകൾ പെപ്പാട്ടിയോ അല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സുചരി
 തനും ചാരിത്രകവചനമായ ഒരു വാണിഗ്വരൻ ആയിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതപ്ര
 ചാരണമെന്ന ആദ്ധ്യാത്മികവാണിജ്യവൃത്തിയിലും ദത്തശ്രദ്ധനായിരുന്ന
 അദ്ദേഹം ടി ഭാഗിയെ മാറ്റംകൂടി താഴ്ന്നതായ ഒരു സംഗീതപാല-മാ
 രാ-നെക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുകയും കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കുചാരിനരായ
 72 കുടുംബക്കാർ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന തെക്കേപന്തിയുടെ കിഴക്കേ അറ്റത്തു
 ഒരു വീടുകൂടെ പണിയിച്ച് അവരെ അവിടെ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
 ഈ സ്രീയ്ക്ക് ഏഴു പെൺമക്കൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരെ ക്നാ
 യിരോമ്മായുടെ ഉദാരമായ സഹായംകൊണ്ടും മറ്റും പ്രലോഭകമായ
 സ്രീധനം കൊടുത്തു തെക്കേ പന്തിയിലെ ഏഴുവീടുകളിലെ യുവാക്കളാരെ
 കൊണ്ടു കെട്ടിച്ച് അവർ കാലയോപനത്തിനുള്ള മാറ്റം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു.
 എന്നാൽ ടി രജകസ്രീ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുന്നത് നമുൻപ് ഭക്തയായി
 ഭവിച്ചിരുന്നത്രേ. കേവലം വ്യാഗ്രഹനമൂലം ഇവളുടെ പെൺകുട്ടികളെ
 വാണിഗ്വരനും ചെയ്ത തെക്കേ പന്തിയിലെ യുവാക്കളാരെയും അവരുടെ
 കുടുംബങ്ങളെയും അതേ പന്തിയിൽപെട്ട ബാക്കി 65 വീടുകാരും ഒരു ധി
 യം പള്ളിയായി ആരംഭിച്ചതൽ കരുതുകയും അവരുമായി വിവാഹബന്ധ
 ത്തിൽ ഏർപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഏഴുകുടുംബങ്ങളെത്ര ഇന്നത്തെ
 തെക്കുംഭാഗത്തെ പ്രവിശ്യമഹാൻ, തെക്കേപന്തിയിലെ മറ്റുകുടുംബ
 ങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിൽ- കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണനാശാവസരത്തിൽ ഇരു
 ഭാഗക്കാരും പട്ടണം വിട്ടുപോയതിനോടേ- വടക്കേപന്തിക്കാരായിരുന്ന കു
 ലീനന്മാരുടെയും മറ്റുമോമ്മാനന്ദ്രാണികളുടെയും സന്താനങ്ങളുമായി ക്ര
 മേണ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു ഒന്നായിത്തീർന്നുപോയി.

ഇന്നത്തെ തെക്കുംഭാഗം ക്നായിരോമ്മായും കൂട്ടരുമായുള്ള സാ
 ക്ഷാത്തായ ബന്ധം മുകളിൽ കാണിച്ചതുമാത്രമാണ്. അവർ ഇന്നു വലിയ
 കാഴ്ചയായി കരുതി ഏതോ വിദേശഭാഷാഭാഷാപന്തിൽ പറയുന്ന ഏഴു ഇല്ല
 പേരുകളും അവർ കല്പിച്ചുകൊടുത്തത് തോമ്മാമുതലായിയാണ്. ഏഴു
 നെയെന്നാൽ ഇവരുടെ ഉത്ഭവവിവരം ഭാവിതലമുറയ്ക്കും പൂർവ്വകാല
 ത്തിനു ഉതകുമാറു ടി ഏഴുവീടുകാർ ക്രമത്താൽ "അവി, തുറ, കല്ല്, കടവ്,
 പൂച്ച, വട്ടി, പിഞ്ചടയ്ക്ക" എന്ന ഏഴുപേരുകൾ ക്നായിരോമ്മാതനെ
 കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ ഉത്ഭവവിവരം ശരിയായി അറിഞ്ഞിരുന്ന
 അവർ അന്ന് ആ പേരുകൾ യാതൊരു വിധത്തിലും അവമാനകരമായി
 തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഈ ഇല്ലപ്പേരുകൾക്കും പുറമേ ക്നായിരോമ്മാ

9. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇല്ലപ്പേരുകൾ സംബന്ധിച്ച് അല്പംകൂടെ പറയാനുണ്ട്. അവ തെക്കുംഭാഗരുടെ ഉത്ഭവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു എങ്ങനെ ഉതകുന്നു എന്നു ഊഹിച്ചെടുക്കാൻ മാനുവായനക്കാരിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും സാധിക്കയില്ലായിരിക്കാം. അതിനാൽ രാമുലാപംസി (pp 3-4) കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവരണം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: “കുന്ദാമ സമുദായം ഒരു രജകന്യയുടെ സന്തതിക്കെന്നു സ്വർണം, സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്ന വകുപ്പും ഇതിനാൽ അവർ ഒരു പതിതപാവനുകൂടമെന്നു ശങ്കിപ്പാനില്ല. ഇവർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ രജകൻ അത്ര ഹിനജാരികാരനുമല്ല. എന്തെന്നാൽ അവൻ അലക്കി കഞ്ഞിവിഴിയുന്ന വസ്ത്രം ദേവൻ, ബ്രാഹ്മണൻ മുതലായവർ വിശേഷാൽ ശുദ്ധി കൂടാതെതന്നെ ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ തൊഴിൽ നീചമെന്നു വെളുത്തേടൻതന്നെ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കുന്നേയില്ല വെളുത്തേടത്തിയും എവിടെയും മണ്ടിനടന്നു മടലോ ഇത്തിക്കണ്ണിയോ മുഴുചാരമെടുത്തു മണ്ടിയിരിക്കട്ടെ മായ്ക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം അശേഷം ഇല്ലാതെ ബഹുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിക്കയും അവരോടും മുഷിപ്പുവാങ്ങിപ്പാനും അലക്കി തിരികെ ഏർപ്പിക്കുവാനും സൗകര്യമുള്ള “കടവ്” തെരിഞ്ഞെടുത്ത് “കല്ല്”ന്റെ മുമ്പിൽതന്നെ നിന്നു

അലക്കിക്കൊള്ളുകയും “അധിഷ്ഠിത” വെക്കുകയും നല്ല “പുഞ്ച”നെല്ലു കത്തിക്കത്തിവെച്ചു “വട്ടി”കെട്ടി കഞ്ഞിയും നീലവും വിഴിയുകയും “വിഞ്ചടയ്ക്ക”യോ ചേക്കുരുവോകൊണ്ടു അടയാളമിടുകയും അനേകമാളുകൾ സഞ്ചരിക്കുന്ന അറുപമണക്കു അലക്കി വിരിച്ചുണക്കി മടക്കി എന്നതിരിച്ചു കെട്ടി ഏർപ്പിടുകയും ചെയ്യുന്നു.”

10. ഇങ്ങനെ തെക്കുംഭാഗത്തു ഉത്ഭവത്തെ സമഗ്രമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിരുന്ന ഈ പട്ടമലയാളപ്പേരുകളെ ഇപ്പോൾ കറേക്കോമായിട്ടു അധർ മാറി വേറെ ഏതോ ഒരുഭാഷയിൽ അക്കിയിട്ടുണ്ട്. “പുരാതനപാട്ടു”പുസ്തകത്തിൽ തെക്കുംഭാഗസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കല്യാണവിവരണത്തിന്റെ ഒടുവിൽ 20-ാം വശത്തു ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “തെക്കുംഭാഗർ ഏഴില്ലക്കാരാണ്. ഒരില്ലത്തിൽപെട്ടവർ തമ്മിൽ ചാർച്ചക്കാരും എന്നറിയപ്പെട്ടവർ കല്യാണം കഴിക്കുക പതിവില്ല. മറ്റില്ലങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമേ നടത്തുക പതിവുള്ളൂ..... ഇല്ലപ്പേർ: ബജി, ബൽക്കുറുത്തു, ചാലായി, കജലിക്ക്, കോലാ, മജമുത്തു, തെജമുത്തു എന്നിവയാണ്.” മി. ചാഴിക്കാടന്റെ പുസ്തകം 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും ഈ പേരുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇല്ലപ്പേരുകളേപ്പറ്റി രാഹുലംസി 17-18-32-33 വശങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ കൂടി കാണേണ്ടതാണ്: “ഇല്ലപ്പേരുകൾ— കയ്യൻപാറ്റി ഇല്ലപ്പേരുകളായി കറേവാക്കുകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാലാകാം തെക്കുംഭാഗരുടെ പെൺപാട്ടുകൾ എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാട്ടിന്റെ വിശ്വസ്യതയേപ്പറ്റി മുന്പേ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. * വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത അധാരം തെളിയിലേക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു എങ്ങനെ? തെക്കുംഭാഗരുടെ പെൺപാട്ടു ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ളതിലേക്കും ഈ പേരുകൾ കാണാനില്ല. കയ്യൻപാറ്റിക്ക് ഈ അറിവുകിട്ടിയ പരമാർത്ഥപറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ഇടവഴിക്കൽ വിലിപ്പോസുകത്തന്നാരോടാണു് എന്നു പാറ്റിതന്നെ പറഞ്ഞു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുന്നായക്കുരിൽ ഈ പേരുകൾ കേട്ടിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമാണു്. ആകയാൽ ഇതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയാണെന്നു ഊഹിക്കാം. എന്തെന്നാൽ ഇതു് അറബിപ്പേരുകൾ അല്ലെന്നു സ്വഭാവം പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. കുടിയേറ്റം ഉണ്ടായതായി

* ടി പുസ്തകം 8-9വശങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. അതുകൂടെ മാനുവായനക്കാർ അറിയുന്നതു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നതിനാൽ ഈ ഭാഗംകൂടി ഇവിടെ പ്രക്ഷേപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. “കുന്നായ സമുദായം ചൊല്ലിവരുന്ന പാട്ടുകൾ തങ്ങളുടെ പരദേശ ഉത്ഭവത്തെ തെളിയിക്കുന്നതെന്നാണു് സ്വഭാവം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. പാട്ടിന്റെ വിശ്വസ്യത നിരാക്കുപമാണെന്നാണു് ഭാവാപേക്ഷ പാദമാത്രം ഏകത്തുടനാക്കും “ചെങ്കടൽ കരിങ്കടൽ തരയുടെ കപ്പലോടുന്നു.” തങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുപോന്നതെന്നു പറയുന്ന ദിക്കിൽനിന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ എത്തുന്നതിന്നു ഈ കടലുകളിൽകൂടി കപ്പലോടിയെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പാട്ടു ഒട്ടും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. എന്നതെന്നയല്ല പാട്ടിന്റെ ഭാഷാരിതിനോക്കിയപ്പോൾ ഇതു അടുത്ത കാലങ്ങളിലെ ഒരു കൃതിയാണെന്നുകൂടികാണാം.” (“പുരാതനപാട്ടുകൾ” ആദ്യപതിപ്പിൽ “നാലുപള്ളിയുടെ പാട്ടു” p. 84-ഏഴാം പാദത്തിലാണു് മേല്പറഞ്ഞ ഭാഗം കാണുന്നതു്.)

പറയുന്ന 345-ാം ഭാഗം സുറിയാഭാഷത്തുണ്ടായിരുന്ന അളകൾ ഈ ഭാഷയുടെ ശബ്ദംപോലും കേട്ടിരുന്നില്ലെന്നു “ചരിത്രത്തിൽകൂടെ വഴികടന്നിട്ടുള്ള” വടക്കും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണ്. മഹമ്മദുനിഷിയുടെ പിൻഗാമികളായ കാലിഫന്മാരുടെ കാലത്ത് മാത്രമേ അറബിഭാഷ സുറിയായിൽ പ്രചേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. (പോപ്പ്യുലർ എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ എന്ന ശാസ്ത്രപ്രയോഗം നോക്കുക.) ഇതിന്നു നാനൂററിൽപരം വത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അവിടെ നിന്നു പോന്നതെന്നു പറയുന്നവരുടെ ഇല്ലങ്ങൾക്കു അന്നു ഈ അറബിപ്പേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു അപ്പാപ്പനോടോ കൊച്ചിന്റെ തള്ളയോടോ കേവലം അനുകരണകൃതികളായശേഷം ക്നാനായക്കാരുടേതോ തനിച്ച് പഠനത്തെ ഈ മടത്തരവുകൊണ്ടു ചെളിക്കു ചാടിയതു കഷ്ടതന്നെ. കടിയേറിയ പരദേശികളുടെ ഇല്ലപ്പേരുകൾ ഇതായിരുന്നാൽതന്നെ എന്ത്? ക്നാനായ സമുദായം പരദേശികളുടെ സന്താനം എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഈ പേരുകൾക്കൊണ്ടു അവർക്കു എന്തുപയോഗം? കുഞ്ചൻപാട്ടി അവർക്കു ലഭിച്ചതായി ചില പേരുകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു പുഞ്ച- വട്ടി- ചൊട്ട- നെല്ലി- വെച്ചു- വെള്ളക്കൂടം- ഇങ്ങനെ ആണ്. ഇതു സമുദായക്കരുടെ ഇല്ലപ്പേരുകൾ എന്നു നമ്മൾക്കുണ്ടോ? ക്നാനായസമുദായക്കാർക്കു ഏഴു ഇല്ലപ്പേരുകളാവാൻ കാരണം 345-ൽ ഇവിടെ കടിയേറിയ പൂർവ്വിതാക്കന്മാർ പരദേശത്തു ഒരു രാജാവിന്റെ വശത്തിലുള്ള ഏഴുഗോത്രങ്ങളുടെ സന്തതികൾ ആകയാൽ ആ ഗോത്രപ്പേരുകൾ തങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചതാകുന്നതെന്നാണു പറയുന്നത്. ഇവർ ഒരു രാജാവിന്റെ ഗോത്രങ്ങളിലുള്ളവരായിരുന്നാൽ ഒരു ഗോത്രപ്പേരല്ലാതെ ഏഴു വരാം ഇടയില്ല.....” “ഇല്ലപ്പേരുകൾ- സ്വർണ്ണവിന്റെ കൃതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏഴുവാക്കുകൾ അറബിയോ സുറിയാനിയോ എന്നു സംശയസ്ഥിതിയിൽ ഒരു ടിക്കിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അവയുടെ അർത്ഥവും ശരിയായ ശബ്ദവുംകൂടി സ്വർണ്ണവിനുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നുള്ളതിന്നു പേറെ ചെളിവു അവശ്യമില്ല. എല്ലാ ഭവനക്കാരും അവരവരുടെ ഇല്ലപ്പേരും അന്തരിന്റെ ശരിയായ ശബ്ദവും അർത്ഥവും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അതിനാൽ ഇല്ലപ്പേരുകൾ ഇതുതന്നെ നടപ്പാക്കണമെങ്കിൽ അറബിയോ സുറിയാനിയോ ഏതെങ്കിലും ഭാഷ അറിയാവുന്ന മുൻഷിയെ എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും അയച്ച് ഇല്ലപ്പേരുകളും അവയുടെ താല്പര്യവും മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട ഭാരം സ്വർണ്ണ വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരദേശത്തുനിന്നു വന്നവർ ഏഴു ഇല്ലക്കാരാണ് എന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. അവർ മക്കൾവഴിക്കാരും സ്വത്തും സ്വന്തമാനങ്ങളും മക്കൾക്കുമാത്രം അവകാശപ്പെടുന്നവരും ആയിരിക്കണം. ഗോത്രപ്പേരുകൾക്കെന്തെന്നോ അവർക്കുമാത്രമെന്നോ വരികയില്ല. ക്നാനായ സമുദായക്കാർക്കു നേരേമറിച്ചു ഇല്ലപ്പേരുകൾ സ്ത്രീകൾക്കാണ്. എന്തെന്നാൽ ഇട്ടുപുറംതെർ തന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ 94-ാം പുറത്തു പറയുന്നത്: “തെക്കുംഭാഗം അമ്മവഴി പ്രമാണമായി കലംനോക്കി മാത്രം വിവാഹം ചെയ്യുന്നു.” ഇതുകൊണ്ടാണ് ഒരു വിട്ടിൽ പല ഇല്ലക്കാർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. അപ്പാപ്പൻ ഒരില്ലവും അപ്പൻ മറുപുറവും മകൻ വേറൊരില്ലവുമായി ഒരു

വീട്ടിൽതന്നെയുള്ളതു ഇവർ മൂവരുടെയും തള്ളമർ വെച്ചേറെ ഇല്ലക്കാരാകുകൊണ്ടാണ്. ഇങ്ങനെ പെൺചമിയായിരിക്കുന്നതു മരുമക്കൾവഴിക്കായ ഹിന്ദുക്കളുടെ നടപറ്റലേ?

അവിയും കല്യാണവും
കടവോടും പുഞ്ചവട്ടി
പിഞ്ചകമടയ്ക്കാ തെക്കേ
കൊഞ്ചത്തോക്കില്ലങ്ങളേമാ.

ഇങ്ങനെ ഏഴില്ലങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ 'അവിയും' 'തായും' 'തമ്മിലും' 'വട്ട'യും 'പുഞ്ച'യും 'തമ്മിലും' 'കല്യാ' 'കടവു' 'തമ്മിലും' പ്രത്യേകിച്ചു 'പിഞ്ചമടയ്ക്കാ' ശേഷം ഏറ്റവും ഇല്ലക്കാരോടും അനുല്ലൊ ബന്ധുത കൂടിവരുന്നത്. വെളുത്തേടങ്ങളുടെ ഇല്ലപ്പേരുകളെയും തിരികിപ്പിച്ചു ക്കുന്നായ സമുദായത്തിന്റെ ഇല്ലപ്പേരുകളും അവയുടെ തുകയുംകൂടെ ഒത്തുനോക്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഇല്ലപ്പേരുകളെ സ്വർണം പറകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇല്ലപ്പേരുകളെക്കൊണ്ടുള്ള അവഗ്രഹം പ്രത്യേകിച്ചു സ്ത്രീകൾക്കായാൽ സ്വർണവിന്ദ നിശ്ചയിച്ചിട്ടാണു വന്നേക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അമ്മമ്മയോടോമറോ മോദിച്ചാൽ മുമ്പിനാലെ നടപ്പുള്ള പേരുകൾ പറഞ്ഞു തരാം. അത്രയുമല്ല, കുടിയേറിയ പരദേശികൾ ഒരു രാജാവിന്റെ ഗോത്രവഴിക്കാരെങ്കിൽ ഏഴു ഇല്ലപ്പേരുകൾ വരുവാൻ ഇടയില്ലെന്നു മുമ്പേ പറഞ്ഞുപോയല്ലോ. ഒരുവേള ഭാഗംകൊണ്ടോ മറോ ഏഴു ഭവനക്കാരായി തിരിഞ്ഞവർ ഏഴില്ലപ്പേരുകൾ ഉണ്ടായി എന്നിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ 72 ഭവനക്കാർ 72 ഇല്ലപ്പേരുകൾ കൂടിയേ മതിയാവൂ. ആ മറ്റൊരു ക്കനായി തൊമ്മൻ ഉൾപ്പടെ 73 ഇല്ലപ്പേരുകൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരദേശത്തുവെച്ചു ഒരില്ലം ഏഴില്ലം അയിരിക്കുന്നമറ്റൊരു 1500 സംവത്സരത്തിനിടയിൽ ക്കുന്നായ സമുദായക്കാർ എത്ര ഇല്ലപ്പേരുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്."

"ഒരില്ലത്തിൽ പെട്ടവർ തമ്മിൽ ചാർച്ചക്കാർ എന്ന നിലയിൽ കല്യാണം കഴിക്കുക പരിവില്ല. മറ്റില്ലങ്ങളിൽ നിന്നുമാത്രമേ നടത്തുക പരിവുള്ളൂ" എന്ന് "കല്യാണവിവരണം"യിൽ "ഇല്ലപ്പണം" സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരുനോട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ടി. വിവരണത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ "തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ കലത്തിൽനിന്നല്ലാതെ അന്യവംശത്തിൽനിന്നു കല്യാണം നടത്തുവാൻ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നില്ല.....തങ്ങൾ യഹൂദ വംശക്കാരാണെന്നു വാശിപിടിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ..... അഞ്ച് മേൽപ്രകാരം ചെയ്യുവാനുണ്ടു. ഉത്തമിത്തം തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ അവസ്ഥാനുസരണം ബന്ധുത കൂട്ടുവാൻ പ്രയാസമായി വരുമ്പോൾ (സംഖ്യ 36-6-ൽ കണ്ടെത്തുക) ചിലർ ശ്രേഷ്ഠനുമതിയോടുകൂടി സംബന്ധം പിടിച്ചും ദ്രവ്യസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ വംശത്തിലുള്ള സാധുക്കളിൽ നിന്നും വിവാഹം നടത്തിവരുന്നു." എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾ യഹൂദ വംശക്കാരാണ് എന്ന് തെക്കുംഭാഗർ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ പരമ്പരാഗതമായ നടപടികൾ, ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഞാൻ കാണി വിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

യഹൂദവംശത്തിന്റെ നടപടികളിൽനിന്നു തുലോംഭിനം. കലത്തിൽ വെട്ടവർത്തമിൽ ചാർച്ചക്കാരും എന്നനിലയിൽ കല്യാണം കഴിക്കാൻ തെക്കുംഭാഗത്തെ സമുദായനിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഇതു യഹൂദ നടപടിയുമായി യോജിക്കുന്നില്ല. സംഖ്യ 36-6 നെ തങ്ങളുടെ നടപടിക്കു ആധാരമായി കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു അവരെ ഒട്ടും അനുസ്രവിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുതവാക്യം ഇങ്ങനെയാണ്: "സ്വേച്ഛാഭിന്റെ പുത്രിമാരേപ്പറ്റി കർത്താവു കല്പിച്ചുകാഴ്ച ഇതാണ്: അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു: അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനു അവർ ഭാര്യമാരായിരിക്കട്ടെ. എങ്കിലും അവർ അവരുടെ പിതാവിന്റെ വംശത്തിലേ ഗോത്രത്തിനു ഭാര്യമാരായിരിക്കണം." തെക്കുംഭാഗരുടെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവരുടെ ഇല്ലത്തിൽവെട്ടവർത്തമിനും ഭാര്യമാരായിരിക്കണം എന്നാണ് ഇതിന്റെ സാരം. അപ്പോൾ തമ്മിലെ കല്യാണം കഴിക്കാവുന്നതല്ല എന്നാണ്. തെക്കുംഭാഗരുടെ നടപടി ഇതിനു തീരെ വിപരീതമല്ലേ? യഹൂദന്മാരുടെ സാരവത്തായിരുന്ന നടപടിയിൽനിന്നു തുലോംഭിനമായ നടപടിയോടുകൂടിയ ഇവർ യഹൂദ വംശക്കാരാണ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ അടിസ്ഥാനമൊന്നുമില്ല.

11. മേൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏഴു പുത്തൻ ഇല്ലപ്പേരുകൾ അറബിഭാഷാ പദങ്ങളാണ് എന്നത്രെ ആദ്യം പറഞ്ഞിരുന്നത്. രാഹുലദാസി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അതു ചരിത്ര വിരുദ്ധമാണെന്നു പിന്നീട് മനസ്സിലായപ്പോൾ മുതൽ "സുറിയാനി" വാക്കുകളാണ് എന്നാണ് വാ. മി. പാ. യു. ലൂക്കോസുമായി ഒരു മുന്നാമൻവഴി ഞാൻ നടത്തിയ എഴുത്തുകുത്തിൽ ഈ ഇല്ലപ്പേരുകൾ ഏതു ഭാഷയിലെ പദങ്ങളാണ് എന്നു ചോദിച്ചിരുന്നു. അതിനുള്ള മറുപടിയിൽ ടി. യാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ഇല്ലപ്പേർ അഥവാ ഗോത്രനാമം, ആ പേരിന്റെ അവകാശികളായവർ സുറിയാനിക്കാരായതുകൊണ്ടും സുറിയാനി ഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും അതേ ഭാഷയിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.....നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സ്ഥിതി പറകയാണെങ്കിൽ, ജോൺ നിധിരി, തോമസ് മാക്കീൽ എന്നിവർ നിധിരി, മാക്കീൽ എന്നീ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരാണ്. നിധിരി, മാക്കീൽ എന്നീ പേരുകൾ ഏതു ഭാഷയാണ് എന്നു ചോദിച്ചാൽ മലയാളമാണെന്നല്ലാതെ പറകയില്ലല്ലോ.....അവർ (തെക്കുംഭാഗർ) ഇന്നത്തേപ്പോലെ അന്നും സുറിയാനിക്കാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ സംസാരിച്ചിരുന്ന സുറിയാനി ഭാഷയിൽ അവരുടെ കുടുംബപ്പേരും ഗോത്രനാമവും ഉണ്ടായി എന്നേ സ്രായമായി അനുമാനിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അറബി വാക്കുകളാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കഴുപ്പായതിനാലാണ്ല്ലോ സുറിയാനിയായെന്നു വാദിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു. അതിനും കഴുപ്പും കുറവല്ല. ഇനിക്കു ഈ ഭാഷകൾ രണ്ടും അറിയാൻവരിയാ. സുറിയാനിക്കുബാനയ്ക്കു കൂടാൻ ഞാൻ ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിച്ചായിരുന്നു. ബ. വൈദികർ സുറിയാനി വായിക്കുന്നതും സുറിയാനിപ്പാട്ടുകളും ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്, കേൾക്കുന്നമുണ്ട്. 'ജ' കാരം ചേർന്നുള്ള ഒറ്റവാക്കും ഇതുവരെ കൽദായ സുറിയാനിയിൽ കേട്ടിട്ടില്ല സുറിയാനി പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരോടു ചോ

ദിച്ചതിൽ 'ഖ, വക്ത്രത്തിൽ പെട്ട ഒറ്റവണ്ണം പോലും സുറിയാനിയിൽ ഇല്ല എന്നും അറിയുന്നു. തെക്കുകാശിതം ഏഴു ഇല്ലങ്ങളുടെ പരിഷ്കരിച്ച പേരു ഇവിടെ ഒന്നുകൂടെ എടുത്തു പറയാം. ബജി, ബൽക്കുത്തു, മോദാലി, കജലിക്ക്, കോജാ, മജമുത്തു, തെജമുത്തു ഇവയാണ്. ഈ ഏഴിൽ രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും നീക്കിയുള്ള അഞ്ചുപേരുകളിലും ജ കാരം കാണുന്നു. അതിനാൽ ഈ ശബ്ദങ്ങൾ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ പെട്ടവയല്ലെന്നു തീരുമാനിക്കാൻ ആ ഭാഷയിൽ ഒട്ടും അഭിജ്ഞാനല്ലാത്ത ഇനിക്കു പോലും പാടിയിരുന്നു. ടി. ലൂക്കോസ്യൂ ഈ കഴപ്പമൊന്നും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ പ്രസ്തുത ഇല്ലപ്പേരുകൾ സുറിയാനി വാക്കുകളല്ല. "ജ" കാരം അറബിയിലുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ അന്വേഷിക്കാതിരുന്നില്ല. അതിന്നു അറബി വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽനിന്നു കിട്ടിയ മറുപടി "ഉണ്ടു്" എന്നാണ്. പൗരസ്ത്യഭാഷകളിൽ വ്യക്തമായ എന്റെ ഒരു ബഹുമാന്യമിത്രം, Grammatica Aramaica seu Syriaca എന്ന പേരിൽ Clemens Joseph David ഏതെങ്കിലും ജോസഫ് ഓഫീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും റാമമ്മാനി മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൂടി രചിച്ച മൂസലിൽ 1896-ൽ അടിച്ച സുറിയാനി വ്യാകരണത്തിന്റെ 181-ാം പുറത്തു "A-ഗാമൽ എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണം വ്യത്യസ്തങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭാഗം എന്റെ റഷ്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അതു് ഇങ്ങനെയാണ്: A G. Hujus litterae sonus durus est g Europaeum in 'gallina' (ഗള്ളിനാ). Sonus durus hujus litterae qui erat linguis Semiticis communis in lingua Arabica mutatus est, extra Aegyptum, in sonum dulciorem, eum scilicet quem habet gi Italarum in giro gesso. ഇതിന്റെ സാരം സുറിയാനിയിലെ 'ഗാമലി'ന്റെ കൂറോച്ചാരണം "ഗള്ളിനാ" എന്ന യൂറോപ്യൻ പദത്തിലേ 'ഗ' പോലെയാണ്. സെമീറ്റിക് ഭാഷകൾക്കു പൊതുവായിരുന്ന ഈ കൂറശബ്ദം അറബിയിൽ, എജിപ്തു പ്ലീനീക്കി മാറ്റ ഭാഗങ്ങളിൽ, "ജിറോ", "ജെസ്സോ" എന്ന ഇറാഖിലിൻ പദങ്ങളിലെ 'ജ' ശബ്ദം പോലെ മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. അതിനാൽ ടി. ഇല്ലപ്പേരുകൾക്ക് രൂപത്തിൽ അറബി വേഷമുണ്ടു്; അവ അറബി ശബ്ദങ്ങളുടെ ഒരു അനുകരണം മാത്രമാണ്. സാക്ഷാൽ അറബി ശബ്ദങ്ങളുമല്ലെന്നാണ് അറബി വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽനിന്നു അറിയുന്നത്. കാൽഡി പദങ്ങളോടു് ഇവയ്ക്കു ചില സാമ്യമില്ലാതില്ലെന്നും.

തെക്കുകാശിതം പരിത്രാണപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭാഗം എന്റെ റഷ്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അതു് ഇങ്ങനെയാണ്: A G. Hujus litterae

sonus durus est g Europaeum in 'gallina' (ഗള്ളിനാ). Sonus durus hujus litterae qui erat linguis Semiticis communis in lingua Arabica mutatus est, extra Aegyptum, in sonum dulciorem, eum scilicet quem habet gi Italarum in giro gesso. ഇതിന്റെ സാരം സുറിയാനിയിലെ 'ഗാമലി'ന്റെ കൂറോച്ചാരണം "ഗള്ളിനാ" എന്ന യൂറോപ്യൻ പദത്തിലേ 'ഗ' പോലെയാണ്. സെമീറ്റിക് ഭാഷകൾക്കു പൊതുവായിരുന്ന ഈ കൂറശബ്ദം അറബിയിൽ, എജിപ്തു പ്ലീനീക്കി മാറ്റ ഭാഗങ്ങളിൽ, "ജിറോ", "ജെസ്സോ" എന്ന ഇറാഖിലിൻ പദങ്ങളിലെ 'ജ' ശബ്ദം പോലെ മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. അതിനാൽ ടി. ഇല്ലപ്പേരുകൾക്ക് രൂപത്തിൽ അറബി വേഷമുണ്ടു്; അവ അറബി ശബ്ദങ്ങളുടെ ഒരു അനുകരണം മാത്രമാണ്. സാക്ഷാൽ അറബി ശബ്ദങ്ങളുമല്ലെന്നാണ് അറബി വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽനിന്നു അറിയുന്നത്. കാൽഡി പദങ്ങളോടു് ഇവയ്ക്കു ചില സാമ്യമില്ലാതില്ലെന്നും.

തെക്കുകാശിതം പരിത്രാണപ്പറ്റി മുരുകമായി പ്രതിപാദിക്കാൻ ആഭിമുഖ്യം ഞാൻ അവരുടെ ഇല്ലപ്പേരുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചർച്ച കുറേ ദീർഘമായി ചെയ്തെങ്കിലും അതു ഒരു വ്യതിയാനമായി മന്യവായനക്കാർ വിചാരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

12. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ഏഴുവിട്ടുകാരെ സന്താന പമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണ് ഇന്ന് "അരചച്ചത്രാ", "രാജനന്ദനന്മാർ" എന്നൊക്കെ വികത്വന രൂപേണ സ്വയം പ്രശംസിച്ചു് കുന്നായക്കാരെ രണ്ടു

പുറം പൂർത്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന തെക്കുംഭാഗം. തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തോടുപുറം പറയുന്ന വടക്കുംഭാഗ ചരിത്രകാരന്മാരായ ബ. ബെഞ്ചമിൻ, ബ. പ്ലാസിഡസ്, മി. കേ. ഇ. ജോൺ എന്നിവർ ഈ വസ്തുതകളൊന്നും തുറന്നു പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ മി. ചാഴികാടൻ വടക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്മേൽ അതിനില്ലാത്ത ഹിന്ദുത്വവും അധഃകൃതത്വവും കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിലേക്കിലും സംഗതികൾ തുറന്നുപറയാതിരിക്കുന്നത് ആ മഹനീയ സമുദായത്തോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു അപരാധവും ധർമ്മഭൂതവുമാണ് ഞാൻ ഗണിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് വലിയ ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ മുകളായി മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ ഭാഗ ചരിത്രവിവരങ്ങൾ പൊളിച്ചെടുത്തി ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നത്. തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തേയോ അതിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗങ്ങളേയോ അവരോളിക്കേയോ ആക്ഷേപിക്കേയോ അവർക്കു മനോപേദന വരുത്തുകയോ ചെയ്യണമെന്ന യാതൊരു ദുരുദ്ദേശവും ഇനിക്കില്ല. ഇത്രയും തുറന്നു വാസ്തവം പറയാൻ മി. ചാഴികാടൻ തന്റെ പുസ്തകംമൂലം നിബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം പറയുന്നതാണ്.

13. ഇനി നമുക്കു ചരിത്രം തുടരാം. കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരകാലമായ 9-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ടി. ഏഴുകുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും ജാതരായ തെക്കുംഭാഗർ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. പട്ടണനാശത്തോടെ കുടിപുറപ്പെട്ടു പോയവരിൽ കുലീനരും കുലഹീനരുമായി വടക്കോട്ടുപോയവർ തങ്ങളോടുകൂടി ഈ ഏഴുകുടുംബങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ കുലീന കുലഹീനന്മാരിൽ തെക്കോട്ടുപോയവരും ഈ ഏഴുകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നുതട്ടിച്ചവർ തങ്ങളോടുകൂടി പോകുവാനും അനുവദിച്ചില്ല. ഇതിനാലാണ് കൊല്ലത്തും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലും അവർ ചെന്നെത്താൻ സംഗതിയാകാഞ്ഞത്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ ഈ നാശാവസരത്തിൽ കുലീന കുലഹീനന്മാരായ എല്ലാവരും അവിടെനിന്നു കുടിപുറപ്പെട്ടു പോയില്ല. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഏഴുകുടുംബസന്താനങ്ങളായി തെക്കുംഭാഗർ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന എല്ലാവരും കൂട്ടത്തോടെ സ്ഥലംവിട്ടു ഉദിയംപേരൂർ, കടുത്തുരുത്തി, കോട്ടയം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽപോയി വാസമുറപ്പിക്കയും; ആ ഭാഗങ്ങളിൽ പണ്ടേതന്നെ കുടിപാർത്തിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളാകട്ടെ, അധഃകൃതരെങ്കിലും മിശിഹായിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ ഇവരെ സഭയം സ്വീകരിച്ച് അവരുടെ പള്ളികളിൽ ചേർന്നുവന്നു ആത്മീകാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാനായ ക്നായിത്തോമ്മായുടെ അനുചരന്മാരായി വന്നവരിൽ "പെരിയവർ" എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കുലീനന്മാരും നാട്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ "ഇല്ലക്കാർ" എന്ന ഉൽകൃഷ്ട നാമത്താൽ സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നവരായി കൊടുങ്ങല്ലൂരും ഇതരസ്ഥലങ്ങളിലും വസിച്ചിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ അരങ്ങാമുതലേ വിവാഹം ചെയ്തു സമ്മിശ്രമായി. അതുപോലെതന്നെ വന്നതിൽ "അടിമ" പെട്ടവരും നിന്നതിൽ "പയ്യപ്പെട്ടവ" (രജകന്യയുടെ സന്താനങ്ങളെ വിവാഹം ചെയ്തതിനാൽ ഭ്രഷ്ടരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഏഴുകുടുംബക്കാർ നീക്കിയുള്ള 65 വീട്

കാലം തമ്മിൽ മാത്രമേ ആദ്യം ബന്ധുത മേന്മ കൂടിക്കലർന്നുള്ളൂ. ഏകിലും കാലാന്തരത്തിൽ ഈ കലീന കലഹിന വൃത്യാസം ഗണിക്കാതെ പരസ്പരം വിവാഹം ചെയ്തു അവരെല്ലാം ഒന്നായി രീന്താൻ ഇന്നത്തെ വടക്കുംഭാഗ സമുദായത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും. മേജ്.പാഞ്ഞു മുഴുവീട്ടുകാർ പൊതുപെരുപ്പി പലിച്ച് ആദ്യം കൊടുങ്ങല്ലൂരും പിന്നീട് ഉദിയംപേരൂർ, കടുത്തുരുത്തി ആദിയായ സ്ഥലങ്ങളിലും അധിവസിച്ചിരുന്നവർ വടക്കുംഭാഗ സമുദായത്തിൽനിന്നും വിവാഹം കഴിക്കുക നിഷിദ്ധമായിരുന്നതിനാൽ അവർ തങ്ങളിൽമാത്രം പരസ്പരം വിവാഹം ചെയ്ത് ഒരു ഭിന്ന സമുദായമായി പരിണമിച്ചു. എന്നാൽ വർണ്ണ വിദ്വേഷക്കാരാണ് അവരുടെ ഇന്നത്തെ ശ്രമം. തങ്ങൾ ക്കൂടെയായി ഞാമൻ പ്രഭൃതികളുടെ തനിസന്തതികളാണ്; യുദ്ധംശജരാണ്-യുദ്ധയുദ്ധം ദാവീദിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും സിരകളിൽകൂടി പ്രവഹിച്ചിരുന്ന അതേ ശുദ്ധരക്തം- ഈ രക്തത്തിന് ഏതുമാത്രം കലർപ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ഉപരി വിശദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ-അതേ കൽദായ സുറിയാനിരക്തം!!!- അത് ഓരോ ക്കൂടെയായ വൃക്കികളുടെയും ധമനികളിൽകൂടെ ഇന്നു പാഴായത്; തന്നിരിക്കും മറ്റാരോടും വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയില്ല എന്ന് അവർ ഇന്നു വമ്പുപറയുന്നു!! മറ്റാരും അവർക്കു പെണ്ണുകൊടുക്കാത്തതിനാലാണ് ഈ പതനത്തിൽ അവർ ഏതീച്ചേന്നതെന്ന വസ്തുത അവർ ഗോപനം ചെയ്യുന്നു.!!!

14. ആദികാലങ്ങളിൽ ഇവരിൽനിന്നു പട്ടത്തിനു ആളുകളെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. മലങ്കാസഭ വിശുദ്ധന്മാരായി ഗണിച്ച് “കന്തിശങ്ങൾ” എന്ന നാമത്തിൽ സംവുജ്ജരായി വണങ്ങിവന്നിരുന്ന മാർ സാബോർ, മാർ പ്രോത്ത് എന്ന മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്തു- 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ- അത് ഈ സ്ഥിതിക്കു അല്പം ഭേദഗതിയുണ്ടായത്. വടക്കുംഭാഗരാൽ അധഃകൃതരും പരിത്യക്തരും ആയി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവരുടെമേൽ മാർ സാബോർ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു അനുകമ്പതോന്നി കടുത്തുരുത്തിൽനിന്നു രണ്ടു തെക്കുംഭാഗം കുട്ടികളെ എടുത്തു പഠിപ്പിച്ചു പട്ടം കൊടുത്തു. ഇതുകൽ വടക്കുംഭാഗരുടെ ശക്തിമത്തായ പ്രതിഷേധസ്വരം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. ഏകിലും പുണ്യവാനായി അവർ ഗണിച്ചിരുന്ന സാബോർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അഭീഷ്ടത്തിനു അവർ ഒടുവിൽ വിധേയരായി. ഇങ്ങനെയാണ് തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ ആദ്യം പട്ടക്കാരുണ്ടായത്. എന്നാൽ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അവരിൽനിന്നു ധാരാളം വൈദികർ ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. അനന്തരം 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ മാർ അബ്രാഹാം മെത്രാൻ കോട്ടയത്തുനിന്ന് ഇവരുടെ രണ്ടു മൂന്നു യുവാക്കുമാർക്കു പട്ടംകൊടുത്തതായി കാണുന്നുണ്ട്. അതികലും വടക്കുംഭാഗർ കോളിച്ച് പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ തെക്കുംഭാഗം പട്ടക്കാരോടു യോജിച്ചു ഇടപകലേർന്നില്ലാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർ വേറെ പള്ളിവെച്ചു പിരിഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്ന് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. അതിമഹത്വത്തിന്മേൽ അതിരല്ലാത്തതായിരുന്ന അവർ കലഹിനന്മാരോടു യോജിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നു ശഠിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പഴയപള്ളി ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി കോ

യത്തു് “ചെറിയപള്ളി” എന്ന നാമത്തിൽ ഇന്നറിയപ്പെടുന്ന പള്ളി ചെ-
 ചു മാറി നടന്നുവരുന്നു. ഈദൃശമായ വേറൊരു കാരണത്താൽ കടുത്തുരു-
 ത്തിയിലും വേറൊരു പള്ളിവെച്ചു വടക്കുംഭാഗർ മാറിപ്പോകയും രാന്നി-
 മിത്തം പഴയതായിരുന്ന “വലിയപള്ളി” തെക്കുംഭാഗക്കു തനിച്ചുകിട്ടി-
 കയും ചെയ്തു. ഈ മാറ്റത്തിന്റെ കാരണം ബ. ബണ്ണാർദത്തൻ രേഖപ്പെ-
 ട്ത്തിയിരിക്കുന്നതു ഉവിടെ ചേർന്നതു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നു: “കൊടു-
 ഞ്ചേർപ്പട്ടണം ഭവതാനന്ദനാണ്ടിൽ..... അധഃപതിച്ചതോടുകൂടി അവി-
 ടത്തേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നാനാദേശങ്ങളിലേക്കും ചിതറിയപ്പോൾ അതിലെ
 കുടിപാപ്പുകാരായിരുന്ന തെക്കുംഭാഗർ കടുത്തുരുത്തി, ചുക്ക, ഉദിയംപേ-
 രൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തി സ്ഥിരവാസം ഉറപ്പിച്ചു. അതു മുതൽ
 കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയിൽ വടക്കുംഭാഗർ മുന്നണിയിലും തെക്കുംഭാ-
 ഗർ പിന്നണിയിലുമായി മുട്ടുകുത്തുക നടപ്പായി. അക്കാലത്തു് ദക്ഷിണഭാ-
 രതസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന മാർ യോഹന്നാൻ ആ രീതിയെ ഭേദപ്പെടുത്തി,
 പള്ളിയിൽ സകല ജനങ്ങളും സമസ്ഥിതിയിൽ മുട്ടുകുത്തേണ്ടതാണു് എന്ന്
 ആജ്ഞാപിച്ചു. പുരുഷന്മാർ അരിനെ അനുസരിച്ചുവെങ്കിലും സ്ത്രീകൾവി-
 രോധിക്കയാണുണ്ടായതു്. മാലാനു എലിയാമ്മ എന്നൊരു പ്രഭുസ്രിയായി-
 രുന്നു അവരുടെ നായിക. ആ ആജ്ഞാനുസാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ മനസ്സിലാ-
 ത്തവർ വേറൊരുപള്ളിവെച്ചു മാറിക്കൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു മാർ യോഹ-
 ന്നാന്റെ രണ്ടാമത്തെ കല്പന. അന്നിനാൽ പ്രഭുവി സ്വന്ത ചെലവിന്മേൽ
 ചെറിയപള്ളി പണിയിക്കയും അതിലേക്കു മാറുകയും ചെയ്തു. കടുത്തുരു-
 ത്തിയിൽ തുലോം അടുത്തടുത്തു രണ്ടു പള്ളികൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാര-
 ണം ഇതാണു്. ചെറിയപള്ളിക്കുൾ വലിയപള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചു പല
 അവകാശങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിലേക്കുള്ള രേഖകൾ കുറെ അടുത്ത
 കാലംവരെ കടവിൽ കുത്തുനാരന്മാരുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു.....
 നി. വ. ദി. ശ്രീ. കാർളോസു ലവീഞ്ഞു മെത്രാനവർകൾ....കോട്ടയം മിസ്സ-
 ത്തിലെ പള്ളികളുടെ സ്ഥാപന വത്സരങ്ങൾ....1890—ലെ പത്യാംഗ-
 ത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ വലിയപള്ളിനാലാം ശതാബ്ദത്തിലും ചെറി-
 യപള്ളി പത്താംശതവത്സരത്തിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണു പറഞ്ഞിരി-
 ക്കുന്നതു” (p. p. 308-9) കടുത്തുരുത്തിലും കോട്ടയത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന
 വടക്കുംഭാഗരുടെ തനതു വകയായിരുന്നതും തെക്കുംഭാഗരുടെ ആഗമനാ-
 നന്തരം അവർകളുടെയും ചേർന്നു നടന്നു് അത്മികാവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചു
 കൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചതിനാൽ കാലാന്തരത്തിൽ ഇരുകൂട്ടരുടെയും അ-
 യിതിനിന്നുതന്നെ പ്രസ്തുത പഴയ പള്ളികളിൽനിന്നും വടക്കുംഭാഗർ മാറി തന-
 തുപള്ളികൾ വച്ചപ്പോൾ പഴയപള്ളിക്കു് “വലിയപള്ളി” എന്നും പു-
 തന്തർപള്ളിക്കു് “ചെറിയപള്ളി” എന്നും നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ചു പേരുവറഞ്ഞു
 തുടങ്ങി. വെറും ആകസ്മികം എന്നനിലയിൽ ഉണ്ടായ ഈ സംഭവങ്ങളെ
 അസ്സദിച്ചു് മി. ചാഴിക്കാടൻ 167-ാം വശത്തു കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്ന ആകാ-
 ശകോട്ട കണ്ടാലും.

15. “തെക്കുംഭാഗരുടെ വകയായ പ്രധാനപ്പെട്ട അഞ്ചുപള്ളിക-
 ലിൽ രണ്ടുകൂട്ടക്കും പള്ളികളുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ

പള്ളിക്കു ആദ്യകാലംമുതലേ “വലിയപള്ളി” എന്നാണ് പേർവിളിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നത്. എന്നാൽ ഇതു പള്ളിയുടെ കെട്ടിടത്തിന്റെ വലിപ്പംകൊണ്ടു വലിയപള്ളി എന്ന പേർ ഉണ്ടായതായി വിചാരിപ്പാൻ സാധ്യമില്ല. ഇതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു ചരിത്രപ്രിയന്മാർ ചിന്താവിഷയമാണ് ‘വലിയ’ എന്ന സ്ഥാനത്തിനു തിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. രാജ്യംഭരിക്കുന്ന രാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളമുറയായി പേരെരാളും ഉള്ളപ്പോൾ ഭരണാധികാരിയെ ‘വലിയ’ രാജാവെന്നു വിളിക്കുന്നു. കോയിത്തമ്പുരാകന്മാർ ഒന്നിലധികം ഉള്ളപ്പോൾ അതിൽ പ്രധാനിയെ “വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ” എന്നുവിളിക്കുന്നു. സേനാനായകൻ ഡിലെന്നായിക്കു അന്നത്തെ രാജാവു കല്പിച്ചു കൊടുത്ത ഏറ്റവും വലിയസ്ഥാനം “വലിയ കപ്പിത്താൻ” എന്നാണ്. വി. ശൗരിയാർ പുണ്യവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തപശ്ശക്കു മൂലം ഒരു കുരിശടയാളംകൊണ്ടു വട്ടകുപ്പടയെ തോല്പിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചതിന്റെ സന്തോഷസ്മരകമായും കൃതജ്ഞതയായും അന്നത്തെ മഹാരാജാവു അദ്ദേഹത്തിനു “വലിയപാതിരി” എന്നസ്ഥാനം നൽകി. ഇതൊക്കെയും ചരിത്രവാസ്യവങ്ങളാണ്. ഇന്നത്തേപ്പൊലെ പ്രാീണൻ, നിപുണൻ, കശലൻ, കശല മുതലായ സ്ഥാനപ്പേരുകൾ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല.....സ്ഥാനപ്പേരുകൾ അക്കാലത്തു ഇന്നത്തേപ്പൊലെ സുലഭവുമല്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ പ്രമുഖജനങ്ങളുടെ പള്ളികൾ മറ്റുള്ളവരുടേതിൽനിന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി അക്കാലത്തു “വലിയപള്ളി” എന്ന പേർ വിളിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം.”

ഭ്രാന്തന്മാരും വളരെ യുക്തിപൂർവ്വം ചിലപ്പോൾ സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു ഭ്രാന്താസ്ത്രീയിലെ നിവാസികളുടെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചാൻ വന്ന ഡോക്ടറോടു ഒരു ഭ്രാന്തൻ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ആരാണെന്നു താങ്കൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ ജാലിയസ് സിസറാണ്.” “താങ്കൾ ഇന്നലെ പറഞ്ഞതു,” ഡോക്ടർ പ്രതിവചിച്ചു, “താങ്കൾ മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ആകുന്നു എന്നല്ലയോ?” “ശരി, അതു പേരെങ്കിലും തള്ളവഴിയത്രേ” എന്നു ഭ്രാന്തൻ മറുപടി നൽകി. ഓവന്റെ ഈ പ്രത്യുത്തരം വളരെ യുക്തിപൂർവ്വമായ ഒന്നാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. നമ്മുടെ വക്കീലും വളരെ യുക്തിപൂർവ്വതന്നെ സംസാരിക്കുന്നു. “വലിയ,” “ചെറിയ” ഈ രണ്ടു പദങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളിൽ ഒരു പരിഭ്രമമില്ലെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കുക. പക്ഷെ വക്കീലിനും ഏതോ ഒരു തകരാറുപിണഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഡോക്ടർ എ. ഐ. സൈമൺ അതു കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിന്റെ പേരു Psychological suggestibility എന്നത്രേ. അത്തരം മനോരോഗബാധിതരല്ലാതെ മറ്റാരും “വലിയ,” “ചെറിയ” എന്ന പദങ്ങളേകൊണ്ടു ഇത്ര വലിയ അകാരക്കോട്ട കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയില്ല. “വലിയ”പ്പൻ “വലിയജ്യേഷ്ഠൻ,” “ചെറിയ”പ്പൻ എന്നൊക്കെ നാം സാധാരണ പറയാറുണ്ടല്ലോ. നാം തിരുവിതാംകൂറുകാരമാണ്. ആകയാൽ ടി സമസ്തപദങ്ങളിലെ “വലിയ” ഒരു സ്ഥാനവും അവിനു വലിയ പ്രാധാന്യതയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൊച്ചിയിലോ മലബാറിലോ ഈ ചരക്കിനു ഇത്ര വലിയ വിലയില്ല

പോൽ. കൊറവലങ്ങാട്, പാലാ, അതിരമ്പുഴ, ചങ്ങനാശേരി ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ “വലിയപള്ളി”യും “ചെറിയപള്ളി”യുമുണ്ട്. വലിയവരുടെ അഥവാ പ്രമുഖജനങ്ങളുടെ പള്ളികൾ മറ്റുള്ളവരുടെ- ചെറിയവരുടെ- പള്ളികളിൽനിന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതിനായിരിക്കുമോ അവിടങ്ങളിലും “വലിയപള്ളി” എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്? മേൽക്കാണിച്ച കഥയിലെ ഭ്രാന്തൻറെ യുക്തിപൂർവ്വമായ മറുപടിക്കു പ്രത്യുത്തരമെന്നും പറയേണ്ട അവശ്യമില്ലാത്തതുപോലെതന്നെ മി. മാഴികാടൻറെ ഈ യുക്തിയേയും പരിഗണിച്ചാൽ മതി.

16. “അതിരമ്പുഴപ്പള്ളിയിലും തെക്കേഭാഗം ഒന്നുപകുതി അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. അതിരമ്പുഴയിലെ ചെറിയപള്ളി, കരിയാറ്റിൽമെത്രാനെ (?) പണം കൊടുത്തു റോജായ്ക്കയച്ചു നീണ്ടൂർ പൂവത്തിൽ ഇട്ടിരുത്തുവിളക്കുകൾറെ കടംബത്തിൽനിന്നും പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്” എന്നു മി. ജോസഫ് 164-ാം വശത്തു പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ തെക്കേഭാഗം സ്വന്തം പണംകൊണ്ടു പണിയിച്ചതാണ് അതിരമ്പുഴചെറിയപള്ളി എങ്കിൽ അതും അവരുടെ തനതു വക ആയിരുന്നിരിക്കണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, മി. ജോസഫിന്റെ വാക്കുകളിൽ, അതു “പ്രമുഖജന”ങ്ങളുടെ വകയായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു മി. ജോസഫിന്റെ ന്യായപ്രകാരം അതിനു “വലിയ പള്ളി” എന്നല്ലായിരുന്നോ പേരുവരേണ്ടത്? പിന്നെ ഏങ്ങനെയാണ് അതു “ചെറിയപള്ളി”യായിപ്പോയത്?

തെക്കേഭാഗംകൂടി ഒന്നുപകുതി അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്ന പേരായപള്ളി പുനത്ര ആയിരുന്നല്ലോ. അവിടയും “വലിയ”തും “ചെറിയ”തുമായ രണ്ടുപള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വലിയപള്ളി ഇപ്പോൾ തെക്കേഭാഗരുടെ കൈവശമാണ്. അങ്ങനെ വരാനുള്ളതിന്റെ കാരണം 1895 കും 28-നു കാർളോസുലവീഞ്ഞുമെത്രാനച്ചൻതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അയച്ച വിഭജനക്കല്പന മി. മാഴികാടൻ 161 മുതൽ പുറങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ (1), (6), (8) ഖണ്ഡികകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്: “(1) വടക്കേ ഭാഗക്കാർ വലിയപള്ളിയും സങ്കീർത്തിയും ചായിപ്പും ഒരു ഭാഗത്തും, ചെറിയപള്ളി, ഇപ്പോൾ നില്ക്കുന്ന വലിയമുറിയും ഒരു ഭാഗത്തിലുമായി വിഭാഗിച്ചുവയ്ക്കുകയും തെക്കേഭാഗക്കാർ വലിയപള്ളിയും സങ്കീർത്തിയും ചായിപ്പും എടുത്തുകൊണ്ട് ചെറിയപള്ളിയും വലിയമുറിയും വടക്കേ ഭാഗക്കാർ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ആയതിനെ വടക്കേ ഭാഗക്കാർ നമ്മുതിച്ചു കൈക്കൊൾകയും ചെയ്താൽ അവരുടെ സമ്മതത്തിനു അനുസരണമായി ആയതിനെ ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നു.”

“(6) എന്നാൽ സ്ഥാപനവസ്തുക്കളെ തെക്കേഭാഗക്കാർ ഭാഗിച്ചുവയ്ക്കുകയും വടക്കേ ഭാഗക്കാർ അല്പം എടുക്കുകയും വേണം.”

“(8) വടക്കേ ഭാഗക്കാർ ജംഗമവസ്തുക്കളൊക്കെയും അതാതു ഭാഗത്തുനിന്നു വയ്ക്കപ്പെട്ടതൊഴികെ മറ്റെല്ലാം രണ്ടായി ഭാഗിച്ചുവയ്ക്കുകയും തെക്കേഭാഗക്കാർ അല്പം എടുക്കുകയുംവേണം.”

തെക്കേഭാഗവും വടക്കേഭാഗവും ഒരുമിച്ചു” ആഗങ്ങളായിരുന്ന സംയുക്ത ഇളവകകൾ ഓരോ കാലത്തു ഓരോ കാരണവശാൽ വരുവിരി

ഞാനും വേദം മാറിയും പോയിട്ടുണ്ട്. വലുതും ചെറുതുമായ പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇടങ്ങളിൽ ഓരോന്നും ഓരോകൂട്ടർ എടുക്കുകയോ അവർ കിട്ടുകയോ, അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗക്കാർ പള്ളി എടുത്ത് പ്രതിഫലം കൊടുത്ത് മറ്റുഭാഗക്കാരെ വേറെവിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലം പറ്റാതെ അവർ തന്നെ പള്ളി ചെയ്തുകൊടുത്തു. തെക്കേഭാഗം തന്നെയും സംയുക്തമായും വളരെ കുറച്ചുപള്ളികൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തന്നതായി ഉണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് മി. ചാഴികാടൻ 160-വശത്ത് അഞ്ചരപ്പള്ളിക്കാർ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അദ്വൈതത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ കടുത്തുരുത്തിയും കോട്ടയവും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഈ ഇരു സ്ഥലങ്ങളിലെയും പുരാതന നിവാസികളായിരുന്ന വടക്കേഭാഗർ തങ്ങളുടെ പഴയ പള്ളിവിട്ടു പുതിയ പള്ളിചെയ്തു മാറ്റിയതിന്റെ കാരണം ഞാൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. സംയുക്ത ഇടവകകളിൽ ഒന്നായ പുനത്രയുടെ വിഭജന രീതിയാണല്ലോ മേൽകാണിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പനയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പുനത്രയിലും “വലിയപള്ളി”യും “ചെറിയപള്ളി”യും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരണ്ടും ഇരു കൂട്ടരുടെയും പൊതുവകയുമായിരുന്നു. മി. ചാഴികാടന്റെ ന്യായം ശരിയാണെങ്കിൽ “വലിയപള്ളി” പ്രമുഖജനമെന്ന വികത്വം ചെയ്യുന്ന തെക്കേഭാഗരുടെ തനതുവകയായിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പക്ഷിടിലിൽ ഇരു കൂട്ടരും അഭിനയിച്ച ഭാഗംതന്നെയും പ്രമുഖജനം എതുഭാഗമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. പള്ളികൾ, സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ, ജംഗമവസ്തുക്കൾ എന്നു മൂന്നായിട്ടാണ് അവർ വിഭജിക്കാനുള്ള വകകളെ തിരിച്ചത്. ഉതിൽ പള്ളികളാണല്ലോ സർവ്വപ്രധാനമായ ഇനം. അവ വിഭജിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരാധികാരങ്ങൾ വടക്കേഭാഗരിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായതെന്നു മേൽ കല്പന ഒന്നാം ഖണ്ഡികയിൽനിന്നു കാണാം. ഇതിനുപുറമേ, വിഭജിക്കേണ്ട ഇനങ്ങൾ ആകെ മൂന്നുള്ളതിൽ രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെയും വിഭജനകർത്തൃത്വം വടക്കേഭാഗമാണ് വഹിച്ചത്. അതിനാൽ പ്രമുഖജനം വടക്കേഭാഗമാണെന്നു തെക്കേഭാഗം പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും സമ്മതിച്ചതായി വരുന്നു. വടക്കേഭാഗം വലിയ പള്ളികളെ മെന്ന് അഗ്രഹവും കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അതു സംഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സമുപാധമാകുകയായിട്ടാണ് അവർ ചെറിയ പള്ളിയും വലിയ മുറിയും ഒരു ഭാഗത്തിൽ ചേർത്തത്. അന്നു വടക്കേഭാഗരിൽ വൈദികർ കുറവും തെക്കേഭാഗരിൽ കൂടുതലുമായിരുന്നു. അതിനാൽ കൂടുതൽ വൈദികരുള്ള തെക്കേഭാഗർ തങ്ങളുടെ വൈദികർ താമസത്തിനുവേണ്ട മുറികളും കൂടുതൽ പൗരകുടുംബമുള്ള വലിയ മുറി ഉൾപ്പെടുന്ന ഭാഗം സ്വീകരിച്ചേക്കാമെന്നാണ് വിഭജകന്മാരായ വടക്കേഭാഗർ കണക്കാക്കിയത്. എന്നാൽ അവരുടെ ഈ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്തായിത്തീർന്നു. തെക്കേഭാഗർ വലിയ മുറിക്കു പകരം വലിയ പള്ളിയുള്ള ഭാഗം തിരിഞ്ഞെടുത്തു. ഈ നഷ്ടത്തിന്റെ ഏതാണ്ടോരു പരിഹാരം സ്ഥാവരവസ്തുക്കളുടെ സ്വീകരണമാകാണ്ടു വരുത്തിയതായി വടക്കേഭാഗർ അനുമാനിച്ചു. സ്ഥാവരവസ്തുക്കളുടെ വിഭജകന്മാർ തെക്കേഭാഗർ ആയിരുന്നല്ലോ.

വടക്കുംഭാഗം കിട്ടിയ വലിയ മുറിയുടെ പരിസരത്തിലുള്ള വന്യകൾ പ്രധാനമായി ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഭാഗമായും, കൂടുതൽ നൽകുള്ള വന്യകൾ വേറൊരു ഭാഗമായും, അവർ തിരിച്ചു. വലിയ മുറിയെ സ്വാതന്ത്ര്യമായും സൗകര്യമായും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അതിനോടു തൊട്ടുള്ള വന്യകൾ വടക്കുംഭാഗം തിരിഞ്ഞെടുക്കുമെന്നായിരുന്നു തെക്കുംഭാഗരുടെ പ്രതീക്ഷ. അവരുടെ ഈ പ്രതീക്ഷയും അസ്ഥാനത്തായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ വടക്കുംഭാഗം പള്ളിയിരിക്കുന്ന വെള്ളാപ്പിള്ളിപ്പുരയിടം മുതലായവ ഉൾപ്പെടുന്ന ഭാഗമാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെടുത്തത്.

ഇങ്ങനെ ഓരോ കാലത്തും ഓരോ കാരണവശാൽ തെക്കുംഭാഗം കിട്ടിയ പള്ളികളിൽ ഏതാനും "വലിയപള്ളി"കൾ. ചെന്നമേന്ന് തിന്നേ ആസ്സദമാക്കി, അവർ വലിയവർ അഥവാ പ്രമുഖജനമാണ് എന്ന നിഗമനം എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ചെറും ബാലിശവും യഥാർത്ഥ രീതവസ്തുതകൾക്കു വിരുദ്ധവുമാണെന്നു കാണിക്കാൻ ഇത്രയും പാഞ്ഞു എന്നേ ഉള്ളൂ.

17. "അതിരമ്പുഴപള്ളിയിലെ അറയുടെ മൂന്നു താക്കോലുകളിൽ ഒന്നും, കൈസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നും, ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുവരെ തെക്കുംഭാഗം അവകാശമായി ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. അതിരമ്പുഴപള്ളി കടുത്തുള്ള തെക്കുംഭാഗകുടുംബമായ മന്നാങ്കുളം എന്ന കുടുംബത്തിലെ ഒരാളായിരുന്നു അതിരമ്പുഴപള്ളിയിലെ ഒടുവിലത്തെ തെക്കുംഭാഗ കൈക്കാർ. അയാൾ ഏതോ കാരണവശാൽ പള്ളിയോഗത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു തർക്കത്തിൽ നീതിവിരുദ്ധമായി അന്നത്തെ യോഗക്കാർ ഏതോ പ്രവർത്തിക്കയാൽ കൈസ്ഥാനവും താക്കോലും ആപശ്ചമിപ്പെന്നു പറഞ്ഞു നിവർത്തനം അനുഷ്ഠിച്ച്, താക്കോൽ യോഗസമക്ഷം എറിഞ്ഞിട്ടു ഇറങ്ങിപ്പോകയും, അതിനുശേഷം തെക്കുംഭാഗം ആ അവകാശം ആപശ്ചമിപ്പെടാതിരിക്കുമാണു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്" എന്നു മി. ജോസഫ് 164-ാം വശത്ത് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മി. ജോസഫിന്റെ ഈ വിവരണത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അതിരമ്പുഴപള്ളി യോഗത്തിന്റെ നീതിവിരുദ്ധമായ നടപടികളെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് തെക്കുംഭാഗം തങ്ങളുടെ അവകാശം വലിച്ചെറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു എന്നാണല്ലോ. ഇത് അത്ര വിശ്വസനീയമായി ആർക്കും തോന്നുമെന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഞാൻ അതിരമ്പുഴയിലെ ഇതിനേപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ ബ. വീടിയേക്കൽ കൊച്ചേപ്പള്ളിയിൽനിന്നുകിട്ടിയ വിവരം ഇങ്ങനെയാണ്. ഏതോ ഒരു ന്യായ രഹിതമായ കാരണത്താൽ മന്നാങ്കുളത്തു ചുമ്മാരു എന്നയാൾ അതിരമ്പുഴപള്ളിയുടെ ബ. വികാരി അച്ചന്റെയും മറ്റും പേരിൽ വൈക്കം കോട്ടയിൽ ഒരു അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ചെയ്തു് മേലാലിലെ അനുവാദ സമിതിമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവിടത്തെ മുടക്കിനെ അവഗണിച്ചുമായിരുന്നു. അതിനാൽ അന്നത്തെ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ അയാളെ മഹറോൻ ചൊല്ലി. എന്നാൽ ഏതോ ഒരു പൊതുജീവിയിലൂടെ വന്ധനം വന്നതിനാൽ അതിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അയാൾക്കു നഷ്ടപ്പെടാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ദയാപൂർവ്വം അയാളുടെ മഹറോൻ പോക്കി. എങ്കിലും

അയാൾ വരുത്തിയ 'ഉതപ്പിനു' പരിഹാരമായി അയാളുടെ മരണവരെ അയാൾക്കു അതിരമ്പുമയം, അയാൾ മറുപല്ലെടുത്തും എടവക മാറിപ്പോയ നന്തായാൽ അവിടെയും കൈസ്ഥാനം, കപ്പിത്തം അഭിയിായി പള്ളിസ്ഥാപനമായ പാതൊരു ജോലിയും കൊടുക്കരുതെന്നു കല്പിച്ചു. മന്നാകുളത്തിന്റെ കൈസ്ഥാനം പോയതിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണം ഇതാണ്. അതു അയാളല്ല വലിച്ചെറിഞ്ഞത്. മേലധികാരി ഒരു ശിക്ഷയായി അതു അയാളിടനിന്നു എടുത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞതാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രസ്തുത മുടക്കുകല്പനയുടെ പകർപ്പ് അതിരമ്പുര പള്ളിപ്പക പുരാതന റിക്കാർട്ട് ശേഖരത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അത് അതേപടി ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

“നാം മലയാളത്തിന്റെ വിശാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയ മാർ പ്രംസിയസ് ശുദ്ധാര ദൈസാന്ത ആണു പാധനിയായ് എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുത്ത

നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റു അതിരമ്പിഴെ പള്ളിയുടെ വിശാരി കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ ബെഹുമാനപ്പെട്ട യാക്കോക്കുത്തനാഥം ബെഹുമാനപ്പെട്ട ഒരു ശത്രു പട്ടക്കാരും എണങ്ങരെല്ലാവരുംകൂടി കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ എടവകക്കാരനായ മന്നാകുളത്തിൽ ചുമ്മാരെന്ന അവൻ ശുദ്ധമാനപള്ളിയുടെ മുടക്കു മറുത്ത പള്ളിക്കടുത്തും കൂടാശയ്ക്കടുത്തുമായ ചിലകാഴ്ചത്തുമേൽ പട്ടക്കാരുടെമേൽ സകാരുമുതലായ സുലങ്ങളിൽ കാവ്യരുടെ മുമ്പാകെ അന്യായം ബേധിച്ചിട്ടു സങ്ങളിസ്തു ശുദ്ധമാനപള്ളി കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുവോടല മെലൈഴതിയ ചുമ്മാരിനെ മഹറോൻ ചൊല്ലുവാൻ ഞായ്ക്കായിരിക്കുന്നു എന്ന ഈ ഞായത്തിനു തക്കപണ്ണം കല്പിച്ചു പരഹസ്യപ്പെടുത്തുന്നതുകിൽ മനഗുണത്തിന്നുടെ മാരാധാകുന്ന ശുദ്ധമാനപള്ളി ഇപ്പോൾ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൊഷപൊരുതി കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു വശമില്ലെന്നായിട്ടുവന്നു പോകുന്നതാകകൊണ്ടും ആയത വരാതെ ഇരിപ്പാൻ ഇപ്പോൾ മനഗുണമായിട്ടു മെലൈഴതിയ ചുമ്മാരിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചുകൊണ്ടും പൊരുത്തിരിക്കുന്നു എങ്കിലും ചുരുങ്ങിയതിൽ ഒരു പ്രാചിതപമെങ്കിലും അവന്നു നാം കല്പിച്ചില്ലാ എങ്കിൽ ഇവനെപ്പോലെള്ളൊ മറു പൊല്ലാപ്പുകൾക്കു ആകത്ത കണ്ടുപടിതപത്തിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുതക്കകൊണ്ടും ആയത വരാതെ ഇരിപ്പാൻ കല്പിക്കുന്നു. മേലെഴുതിയ മന്നാകുളത്തിൽ ചുമ്മാരെന്ന അവൻ അവന്റെ മരണവരെ പള്ളിയിൽ കയിസ്താനം മുതലായിട്ട പള്ളിഅടിച്ചു തുത്തവെടിപ്പുവരുത്തുന്നാ കപ്പിത്തം വരെയുള്ള പാതൊരു അധികാരങ്ങളും വേലകളും കൊടുത്തുകൂടാ എന്നും വിശാരിമുതലായവരെല്ലാവരും ഈ സാധനങ്ങൾതന്നെ നാം പ്രമാണിച്ചു മുടക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഈ മുടക്കു നിങ്ങളുടെ അതിരമ്പിഴെ യിടവകയിലും വാഴ്ചസങ്ങളിയിലും ഈ ചുമ്മാരെന്ന അവൻ മറുവാച്ചു എടവകയിൽ പോയിക്കൂട്ടുന്നവെങ്കിൽ അവിടെയും ചുമ്മാരിന്റെ മരണവരെ നില്ക്കപ്പെട്ടതായിട്ട നാം കല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ സാധനം പള്ളിയിൽ പരഹസ്യപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷം പള്ളിയുടെമേൽ പൂട്ടിത്തൂട്ടെവച്ചു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം. ഉടയരമ്പുരാന്റെ മനഗുണവും നമ്മുടെവാഴ്ചവും

ചെയ്തതും നിങ്ങളുടെമേൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ—എന്നാൽ മനമുറയായ കാലം കുന്നിമാസം ന്-നു-” (1842 കുന്നിമാസം 9-ാംനു-)

അതിരമ്പുഴ ഇടവകയിൽപെട്ട തെക്കുംഭാഗരിൽ കുറെ വിദ്യാർത്ഥികൾ കൈപ്പഴംപള്ളിയിലുള്ള പേരെ മാറിയിരുന്നെങ്കിലും, കോട്ടയം, ഏറമംഗലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ തെക്കുംഭാഗർ അതിരമ്പുഴ ഇടവകയിൽതന്നെ നിന്നിരുന്നു. മുടക്കിൽനിന്നു രക്ഷപെടാൻ ടി. ചുമ്മാരു കൈപ്പഴം ഇടവകയേക്കാൾ പാടുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് മറ്റു വെല്ലുടത്തും ഇടവകയേക്കാലും ആമരണം അയാൾക്കു പള്ളിജോലികളിൽ ഒന്നിലും പ്രവേശിക്കാൻ അർഹതയില്ല എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ടി. മുടക്കുകൊണ്ട് മന്നാങ്കളം ചുമ്മാരു മാത്രമേ കൈസ്സാന്നാടി പള്ളിജോലികളിൽനിന്നു പ്രത്യാഭിഷ്ഠനായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ ഭൃത്യക്കുടുംബം പൊല്ലാപ്പുകളും നിമിത്തം അവരിൽ ആരുംതന്നെ മേലിൽ അതിരമ്പുഴ ഇടവകയ്ക്കായി നില്ക്കുണ്ടോ എന്ന അഭിപ്രായം വടക്കുംഭാഗരിൽ പ്രബലമായി. അപ്പോൾ അച്ഛൻ ആകമാനം തങ്ങൾക്കു പട്ടം, കൈസ്സാന്നാടി മുതലായ യാതൊരുവകയ്ക്കായികാരങ്ങളും വേണ്ട എന്നും തങ്ങൾ ഇടവകയേക്കാൾ നില്ക്കുന്നതിന്നു അനുവദിച്ചാൽ മാത്രം മതിയെന്നും സമ്മതിച്ചു എഴുതിവെച്ചു. തന്നിമിത്തമാണ് തെക്കുംഭാഗരുടെ പ്രസ്തുതാവകാശങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടത്. ഇതു ബ. കൊച്ചുപുഴ പാർത്തറിഞ്ഞതാണ്.

18. ഇനി നമുക്കു ചരിത്രം തുടരാം. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പോർത്തുഗീസുകാർ അഥവാ പരക്കിൾ കൊച്ചിയിൽ വന്നുകയറി അധിപാസവും ആധിപത്യവും ഉറപ്പിച്ചു. അവരെ നസ്രാണികൾ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു. അവരും നസ്രാണികളുമായി ഒരേവിശ്വാസത്തിൽ സഹോദരന്മാർ എന്ന നിലയിൽ രമ്യതയിലും സ്നേഹത്തിലും വർത്തിച്ചുവന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ കുലീനരും ശ്രേഷ്ഠവംശജരായ സുറിയാനികൾക്കുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടണമെന്നും—നസ്രാണി സ്ത്രീകളെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യണമെന്നും—പരക്കിൾക്കു അഭിനിവേശമുണ്ടായി. അന്നുനസ്രാണികളുടെ പട്ടണമായിരുന്ന മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി പരക്കിൾ അവരുടെ അഭിപ്രായം അസദസ്സിൽ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ ജാതിപുരുഷാസം, റിത്തുഭേദം ഇത്യാദികാരണങ്ങളാൽ പരക്കിൾ സഹോദരങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമേയെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ തങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയില്ലെന്നു നസ്രാണികൾ അവരെ മനസ്സിലാക്കി. ഇതിങ്കൽ കുപിതരായി പരക്കിൾ യോഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്കായി ഒളളമുഴുപ്പിന്റെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടു പരാജയമടഞ്ഞു എന്ന ജയാഭാഗ ഫലമായി മട്ടാഞ്ചേരി തെരുവിൽനിന്നും നസ്രാണി യുവതികളെ ബലാൽകാരേണമെന്നു ചെയ്തു കൊച്ചിക്കോട്ടയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു ഒരു അലോചന നടന്നു. ഇതറിഞ്ഞു നസ്രാണികളിൽ പലരും മട്ടാഞ്ചേരിയിൽനിന്നു കുടിപൊഴുട്ടു പോയിട്ടുണ്ടത്രെ.

ഇങ്ങനെ ഇൻഡ്യയിൽ നേതാക്കന്മാരായിവന്ന പരക്കിൾ തങ്ങളുടെ അഭിഷ്ഠാനസരണം നസ്രാണിബാധ്യവം ലഭിക്കാഞ്ഞതിനാൽ

ഉളവായ വലിയ ഇശ്വരഭാഗ നിവാരണത്തിനുള്ള ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആലോചിക്കുകയും, നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ അവരായ് അധഃകൃതസമാനം പരിവർത്തിതരും തന്നിമിത്തം അവരോടു വിദ്വേഷബുദ്ധ്യ പെരുമാറിയിരുന്നവരുമായി തെക്കുംഭാഗർ എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ഗണം ഉദിച്ചുവെന്നു, കടുത്തുരുത്തി, കോട്ടയം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നും അവർക്ക് വല്ലസഹായവും വാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ അവരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്താമെന്നും അവർക്ക് അറിവുപെട്ടിട്ടു. ഉടനേ അനേകം പരുകീഴ്വാക്കന്മാർ നസ്രാണികൾ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ധാരാളം വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും അനവധിപണവുമെങ്കിലും പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തി സമൃദ്ധകാരണവും അവരെ വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. തെക്കുംഭാഗരായ് കട്ടെ വടക്കുംഭാഗർക്കു എതിരായി ഇത്ര പ്രബലനായ ഒരു കൂട്ടരെ മിത്രങ്ങളായി കിട്ടാൻ സൗകര്യം നൽകിയ ഈ സന്ദർഭത്തെ നല്ലവണ്ണം ഉപയോഗിച്ചു. പരുകീഴ്വാക്കളുടെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കു അവർ വശംവദരാകയും ഏതാനും യുവതിമാരെ കൊച്ചികോട്ടയിൽ കൊണ്ടുപോയി പാർപ്പിക്കുന്നതിനുപോലും അവർ അനുവദിക്കയും ഇങ്ങനെ അവരുമായി ധാരാളം കൂട്ടിക്കലർച്ച യുദ്ധംകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവരുടെ സഹവസം വിവാഹബന്ധം കൂടാതെ ആയിരുന്നതിനാൽ അന്നത്തെ മെത്രാനായിരുന്ന മാർയൗസേപ്പ് (മാർ അബ്രാഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ) ഇവരുടെ ഈ വൃഥിയാർജ്ജിതം നിറുത്തിയില്ലെങ്കിൽ മഹറോൻ എന്ന മഹാശിക്ഷയ്ക്കു അവരെ വിധേയരാക്കുമെന്ന ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഏതാനും യുവതികൾ പരുകീഴ്വാക്കളേ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളിക്കോട്ടയിൽ താമസിക്കയും മറ്റുമിലർ സ്വദേശങ്ങളിലേക്കും പിന്തിരിയുകയും ചെയ്തു.

ഈ പരുകീ- തെക്കുംഭാഗബന്ധം ആരംഭിച്ചുകാലത്തു്, തങ്ങൾക്കു മാർ സാബോർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലം വരെ ഗുരുപുതമില്ലായിരുന്നു എന്നും, അന്നു ഉണ്ടായിട്ടും തങ്ങളുടെ ഒരു പ്രധാന കേന്ദ്രമായ കടുത്തുരുത്തിൽ മാത്രവും അതും വളരെ വിരളമായിട്ടും ആയിരുന്നു എന്നും, തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവർക്കു ധാരാളമായി പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനു വടക്കുംഭാഗരായ പക്ഷേമറ്റൊരു അർക്കിയാക്കോനും പ്രധാനികളും സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്നും, അതിനാൽ മേലാൽ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നും ധാരാളം പേർ പട്ടംകൊടുത്തു് ഈ അവശതയ്ക്കു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ കൽദായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്ഷം ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്നും തെക്കുംഭാഗർ പരുകീഴ്വാക്കളുടെ അടുക്കൽ സങ്കടം പറഞ്ഞു. ഇതിനുംപുറമേ, തങ്ങൾ ഒരു വെളുത്തേടത്തു നായർസ്മിതയുടെ സന്താനങ്ങളാകുന്നു എന്നു വടക്കുംഭാഗർ ആക്ഷേപം പറയുന്നു എന്നും അതിനും ഒരു നിവാരണമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഈ അപേക്ഷകളെ സാധിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നു പരുകീഴ്വാക്കൾ വാഗ്ദാനവും ചെയ്തു. ഇതനുസരിച്ചു പോത്തുഗീസുകാർ ചെയ്ത ശുപാർശപ്രകാരമത്രെ മാർ അബ്രാഹം മെത്രാൻ കോട്ടയത്തു ഏതാനും തെക്കുംഭാഗർക്കു പട്ടം കൊടുത്തതും വടക്കുംഭാഗർ പ്രതിഷേധിച്ചു ചെറിയപള്ളിപെട്ടു മാറിപ്പോയതും.

19. തെക്കുംഭാഗരിൽ വൈദികരുടെ കുറവിനെ പരിഹരിപ്പാൻ ശ്രമം നടന്നതിനോടൊപ്പംതന്നെ അവർ വെളുത്തേടത്തെയുടെ മകൾ എന്നുള്ള കീർത്തിദോഷത്തെ നിമജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനും മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇന്നത്തെ ഉറപ്പാവാദം അന്നു ഉദയം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ വേറൊരു വഴിക്കാണ് പണ്ടേതന്നെ അവരുടെ ആലോചന പോയിരുന്നത്. തങ്ങൾ ക്നായിതോമ്മാന്റെ ധർമ്മ ഭാര സന്താനങ്ങൾ ആണെന്നും വടക്കുംഭാഗർ ടി യാന്റെ വെപ്പാട്ടിമകൾ ആണെന്നും സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടിയശേഷം വിജയം കരഗതമായതായി അവർ അഭിമാനിച്ചു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഉദാരമായ സഹായങ്ങളും അവർക്കു ഈ വിചയത്തിൽ സിദ്ധിച്ചു. അതിലേക്കു വേണ്ടരേഖകൾ അവർ ഇങ്ങനെ നേരത്തെ നിർമ്മിച്ചിട്ടു. തെക്കുംഭാഗർ ക്നായിതോമ്മായുടെ ധർമ്മ പത്നി സന്താനങ്ങളും വടക്കുംഭാഗർ അയാളുടെ വേശ്ശാ സന്താനങ്ങളുമാണെന്നു ഗോവാ, പോർത്തുഗാൾ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു എഴുതിയയച്ചു ആ ആശയങ്ങൾക്കു അവിടങ്ങളിൽ പ്രചാരംവരുത്തി. ഒരു ഗൌരവമേറിയ ചരിത്രകൃതിയിൽ ഇവയ്ക്കു ആദ്യം പ്രവേശനം നൽകിയതു ഗോവെയായ ആണ്. തെക്കുംഭാഗർ സാക്ഷാൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും തന്നിമിത്തം വടക്കുംഭാഗർ അവരിൽ ആരോപിച്ചിരുന്നതുമായ വൈജാത്യത്തെ അവരിൽ നിന്നുമാറ്റി അതു വടക്കുംഭാഗരുടേതാക്കി ചുമത്തിക്കൊണ്ടു ഗോവെയായ 1606-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ജോണ്ണാദാ എന്ന ചരിത്ര പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ജോണ്ണാദാ മൂലം ഈ കള്ളചരിത്രകഥ യൂറോപ്പിലെല്ലാം പരന്നു. ഈ വാദത്തിന്റെ കഥയില്ലായ്ക്കു ക്രമേണ തെക്കുംഭാഗവും മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ കാലക്രമേണ അതുപേക്ഷിച്ചും വച്ചാണു ഉറപ്പാ വാദത്തെ അവർ വകഞ്ഞുണ്ടാക്കി ഇന്നു അതിനെ മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. തന്നിമിത്തമത്രെ തെക്കും-വടക്കും ഭാഗങ്ങളുടെ ഉത്ഭവ ചരിത്രത്തിൽ മി. ചാഴികാടനും മറ്റും ഇന്നു ക്നായിതോമ്മായുടെ ദുഷ്ട ഭാര്യ അഥവാ വെപ്പാട്ടിവദത്തിനു ഒരു സ്ഥാനവും അനുവദിക്കാഞ്ഞത്. ഗോവയായും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു റോളിനും മറ്റും ഈ അസത്യ പ്രസ്താവനയെ അല്ലാപ്പുവണ്ണം ഭേദത്തോടുകൂടി അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു മി. ചാഴികാടനും മറ്റും കണ്ടഭാവമേറ്റു. ഗോവയായുടെയും റോളിന്റെയും മറ്റും വിവരണങ്ങൾ ഞാൻ ഉപരി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

20. ബാബൈലിലെ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാർ അവുദിശോയിക്കും അദ്ദേഹത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്ന മാർ യൌസേപ്പ്, മാർ അബ്രാഹാം എന്ന കുൽദായ മെത്രാന്മാർക്കും ഈ മലയാളഭാഗത്തെ പള്ളികളിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സമസ്താധികാരങ്ങളെയും ഖണ്ഡിച്ച്, ഗോവയിലെ ലത്തീൻമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേലധികാരത്തിനു ഈ സുറിയാനിക്കാരെ കീഴ്പ്പെടുത്താനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്തെന്നു അലക്സിസ് മെനേസ്സീസ്, എന്ന ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്താ ആലോചിച്ചപ്പോൾ, തങ്ങൾക്കു സ്നേഹത്താലും രക്ഷത്താലും സംബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടം സുറിയാനിക്കാർ ഉദിയംപേരൂർ, കടുത്തുരുത്തി, കോട്ടയം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ

ളിൽ ഉണ്ടെന്നും അവർ തങ്ങൾക്കു സ്വാധീനം നിലുക്കെന്നും കൊച്ചിയിലുള്ള പാദ്രികൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഉറപ്പുനൽകി. മെനേസിസു അന്നായം സേന അവരെ വശത്താക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ മെനേസിസിന്റെ ഈ അധികാരാവഹരണ നാടകത്തിന്റെ ആദ്യരംഗം കടുത്തുരുത്തിയിലും, ഒടുവിലത്തേതു ഉദിയംപേരൂരും ആടിനയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു.

മി. ചാഴികാടൻ 197-ാം വശത്തു: “സൂനഹദോസു നടത്തേണ്ട സ്ഥലത്തേപ്പറ്റി അക്ക്കിയാക്കോനും ഡോക്ടർ മെനേസിസും തമ്മിൽ വലിയ വടംവലി ഉണ്ടായി. അക്ക്കിയാക്കോനു കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്ന ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽവെച്ചു സൂനഹദോസു നടത്തണമെന്ന് അക്ക്കിയാക്കോനും, പോർത്തുഗീസുകാർക്കു ശക്തികൂടുതലുള്ള കൊച്ചിയിൽവെച്ചുവേണം സൂനഹദോസു നടത്തുവാൻ എന്നു മെനേസിസും വാദിച്ചു. മലങ്കരയിലെ സാക്ഷാൽ സുറിയാനിക്കാരായ ക്നാനായക്കാരുടെ അന്നത്തെ തലസ്ഥാനവും രാജകീയ നഗരവുമായിരുന്ന ഉദിയംപേരൂർവെച്ചു സൂനഹദോസു നടത്തേണ്ടതാണെന്ന് ക്നാനായക്കാർ വാദിച്ചു. ക്നാനായക്കാരുടെ ഈ വാദത്തെ എതിർക്കുന്നതിനു ഡോക്ടർ മെനേസിസോ അക്ക്കിയാക്കോനോ മുതുന്നില്ല. അന്നു ക്നാനായക്കാരുടെ ശക്തിയും പ്രാബല്യവും നാട്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളും പാദ്രികളും ഒന്നുചേർന്നു വകവെച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ മലങ്കരസഭയുടെ സാമൂഹിക സൂനഹദോസു ഒരു കാലത്തു രാജകീയ ദേവാലയമായിരുന്ന ഉദിയംപേരൂർ പള്ളിയിൽവെച്ചുതന്നെ നടത്തുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു” എന്നു നിവ്വിശങ്കം തട്ടിവിട്ടിരിക്കുന്നു.

“The Syrian Church in Malabar- മലയാളത്തെ സുറിയാനിസഭ” എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ റവ. ഫാദർ ജെ. സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ എം. എ. ഏതദിഷയകമായി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “Angamale was to have had the honour of giving this name to the Synod, but for interested motives Diamper, commonly kuown as Udiamperur, within an easy distance of Cochin and its Portuguese garrison, was finally chosen” — (p. 54) സൂനഹദോസിന്റെ നാമവാഹിയാക്കുക എന്ന ബഹുമതി അങ്കമാലിക്കായിരുന്നു സിദ്ധിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ, സാധാരണ ഉദിയംപേരൂർ എന്നു അറിയപ്പെടുന്ന ദിയാംപേർ ഒടുവിൽ തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്നും കൊച്ചിയിലേയ്ക്കും അവിടെ കിടന്നിരുന്ന പോർത്തുഗീസു സൈന്യത്തിന്റെ സങ്കേത സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ദൂരം അല്പമാത്രമായിരുന്നു.” അക്ക്കിയാക്കോൻ സൂനഹദോസുകൂടാനുള്ള സ്ഥലമായി അങ്കമാലിയാണ്, ആലങ്ങാട്ടല്ല നിർദ്ദേശിച്ചതു്. അതിൽ മെനേസിസും അക്ക്കിയാക്കോനുമായി യാതൊരു വടംവലിയും തത്സംബന്ധമായി നടന്നുമില്ല. ആലങ്ങാട്ടുപള്ളി അക്ക്കിയാക്കോനു കൂടുതൽ സ്വാധീനമുള്ളതായിരുന്നു എന്നു മി. ജോസഫ് പറയുന്നതും ശരിയല്ല. “ക്രൂനൻകുരിശിനുമുമ്പ്” എന്ന പുസ്തകം 258-ാം പുറത്തു് റവ. ഡോക്ടർ പ്ലാസിഡ് പറയുന്നു: “മെനേസിസിന്റെ പത്തു വ്യവസ്ഥകൾ കണ്ടപ്പോൾ അക്ക്കിയാക്കോൻ കൂറേ വിഷമതകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എല്ലാം സമ്മതിക്കാമെങ്കിലും തല്ക്കാലം ആലങ്ങാട്ടുരാജാവി

നെ കണ്ടിട്ടു ഒരു പ്രത്യേകകാര്യമുണ്ടെന്നു മെനേസിസിനെ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. അക്ക്കിയാക്കോന്നു ഉടൻ തന്റെ പക്കൽ അയച്ചുകൊള്ളണമെന്നും അപ്പാത്തപക്ഷം പോർട്ടുഗീസുരാജാവിന്റെ പ്രീതി നഷ്ടപ്പെടുത്തുമെന്നും മെനേസിസ് ആലങ്ങാട്ടു രാജാവിനു അറിവുകൊടുത്തു. “മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” രണ്ടാംപുസ്തകം 18-ാം വശത്തു് ഇങ്ങനെ യും കാണുന്നു: “മെനേസിസ് കൊച്ചിയിൽ ഏത്തിയശേഷം രാജാവിനെ കണ്ടു നസ്രാണികളെ തനിക്കു സ്വാധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും രാജാവു അനുകൂലമായ മറുപടികൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലങ്ങാട്ടുരാജാവിനു എഴുതി അയക്കണമെന്നുകൂടി മെനേസിസ് കൊച്ചിരാജാവിനോടു പറയുകയുണ്ടായി. അക്ക്കിയാക്കോൻ അവിടെ (ആലങ്ങാട്ട്) താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആഗ്രഹംപോലെ ചെയ്യാമെന്നു അദ്ദേഹം റഹ്മതിച്ചു.” ഇങ്ങനെ മെനേസിസുപക്ഷത്തേയ്ക്കു മറിഞ്ഞിരുന്ന ആലങ്ങാട്ടു രാജാവിന്റെ അതിർത്തിയിൽ സുനഹദോസു നടത്തണമെന്ന് അക്ക്കിയാക്കോൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ ഇടയില്ല. ആലങ്ങാട്ടു അക്ക്കിയാക്കോനു കൂടുതൽ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നെന്നും അവിടെ യോഗം കൂട്ടാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നും മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നത് ചരിത്രം അറിയാഞ്ഞിട്ടാണു എന്നു വിചാരിക്കാനും മാറ്റം കാണുന്നില്ല. “കൊച്ചി, ഇടുപ്പള്ളി, ആലങ്ങാട്ട്”, ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരെ കണ്ടു് അവരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി, സുറിയാനിക്കാർ ഡോക്ടർ മെനേസിസിനെ അംഗീകരിക്കണമെന്നും അക്ക്കിയാക്കോന്നു അംഗീകരികരുതെന്നും രാജശാസനങ്ങൾ അയച്ചിയിരുന്നു” എന്ന് മി. ജോസഫ് 196-ാം വശത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അങ്കമാലിയാകട്ടെ സുറിയാനിക്കാരുടെ അതിമെത്രാസനസ്ഥാനമായിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു സുനഹദോസു കൂട്ടുന്നതിൽ അതിനു ഏറ്റവും പറ്റിയതും അർഹവുമായ സ്ഥലം അവരുടെ അതിമെത്രാസനസ്ഥാനംതന്നെ, സംശയമില്ല. മെനേസിസ് കൊച്ചിയിൽ വെച്ചു സുനഹദോസുകൂട്ടുവാൻ വാദിച്ചു എന്നു മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നതും അബദ്ധമാണ്. അന്നു കൊച്ചി പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ അവിടെ പറയത്തക്ക സ്ഥാനമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സുറിയാനിക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൂട്ടുന്ന സുനഹദോസു സുറിയാനിജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽവെച്ചുതന്നെ നടത്തപ്പെടണമെന്നു ഗ്രാഹിക്കാൻ നമ്മു സാമാന്യബുദ്ധി മെനേസിസിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ സുറിയാനിജനതയും പള്ളിയും തന്റെ പാർപ്പവർത്തിയായ കൊച്ചിരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തും തങ്ങളുടെ അസ്ഥാനവും പട്ടാളം കിടന്നിരുന്നതുമായ കൊച്ചിപട്ടണത്തിൽനിന്നു വിദൂരമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തും എല്ലാവരിലും ഉപരിയായി തങ്ങളുടെ ആശ്രിതന്മാരും മിത്രങ്ങളുമായ തെക്കുംഭാഗർ ധാരാളം ഉള്ള ഒരു സ്ഥലവുമായിരിക്കണമെന്ന് മെനേസിസിനു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാം തികഞ്ഞതായി മെനേസിസിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടതു് ഉദിയംപേരൂർ മാത്രമാണ്. സുനഹദോസു കൂട്ടുന്നതിനായി അങ്കമാലിക്കുള്ള അവകാശം മെനേസിസിന്റെ

ദുഷ്ടിമൂന്നാകെ ചിലർകൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ: “നെസ്റ്റോറിയൻ ബാധയുടെ പ്രചാരകനായ മാർ അബ്രാഹാം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവിടെ വേണ്ടെന്നു മെനേസീസ് തീരുമാനിച്ചു (ക്രൈസ്തവചരിത്രം-p.265)” ഈ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ ഉദ്ദേശങ്ങളെ മുൻനിർത്തി മെനേസീസ് തന്നെയാണ് സ്ഥലം തിരിഞ്ഞെടുത്തത്. നാട്ടുകുടുംബങ്ങളും പരക്കുകളും വക വെച്ചുകൊടുക്കത്തക്കതായ യാതൊരു പ്രാബല്യവും ശക്തിയും അന്നുതെക്കുംഭാഗങ്ങളായിരുന്നില്ല. പരക്കുകളെ ആശ്രയിച്ചും സേവിച്ചും അവരുടെ അടിമത്തങ്ങളെ നിവർത്തിച്ചുകൊടുത്തും വന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ന്യായരഹിതമായ ചില സഹായങ്ങൾക്കുടേയും അവർ സമ്പാദിച്ചിരുന്നു എന്ന ഒരു പ്രാബല്യമേ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സുന്നരഹനഭാസ്യ ക്രൂരതകളെത്തന്നെ ഉദ്ദിഷ്ടപേരായിരിക്കണമെന്നു അവർ പരസ്യമായി യാതൊരു വാദവും ചെയ്തില്ല, ചെയ്യത്തക്ക നില അവർക്കില്ലായിരുന്നുതാനും. ഉദ്ദിഷ്ടപേരൻ ആയാൽ കൊള്ളാമെന്നും അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കും പരക്കുകൾക്കും ചില ഗുണങ്ങളെല്ലാമുള്ളവരുമെന്നുള്ള വിവരങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ അവർ പരക്കുകളിൽ ചിലരെ ചെയ്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും കൊണ്ടു ധരിപ്പിച്ചിരിക്കാം-

21. തെക്കുംഭാഗർക്കു പോർട്ടുഗീസുബാധവവും സംസ്കൃതവുമാകൊണ്ടു രണ്ടു വിശേഷതകളായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു വൃദ്ധകണ്ഠം, ചെമ്പൻ മീശ, ഇൻഡ്യയിലെ ഉണ്ണുമേഖലയിൽ താമസിച്ചിട്ടും തീർത്തുനഷ്ടപ്പെട്ടില്ല എന്നു മി. ചാഴികാടൻ പ്രശംസിക്കുന്നതായ അവരിൽ ചിലർക്കുള്ള നിറം മുതലായ പരദേശജന്മ ചിഹ്നങ്ങളത്രെ. ഇതുകൊണ്ടാണു ചില സാധിപ്പന്മാർ അവർ കുറെക്കൂടെ നിറംകുറഞ്ഞവരുമെന്നു സർട്ടിഫിക്കേറ്റുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. മറ്റൊരു പ്രത്യേകത കാലാന്തരത്തിൽമാത്രം പ്രത്യക്ഷമായ ഒന്നാണു്. തെക്കുംഭാഗരുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ വർണ്ണിച്ചു യൂറോപ്പിലും മറ്റും രേഖകൾ നിർമ്മിച്ചുവിട്ടത് ആദ്യം പോർത്തുഗീസുകാർ മുലമായിരുന്നല്ലോ. അന്നു തെക്കുംഭാഗർക്കു അതു തനിച്ചുണ്ടാത്തവൻ പ്രാപ്തിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പരക്കിഗുരുക്കന്മാരിൽനിന്നും അഭ്യസിച്ച അവിദ്യയിൽ അവർ ക്രമേണ വിപുലമാകുകയും തീരുകയും സൗകര്യം കിട്ടിയപ്പോഴൊക്കെ അതിനെ പ്രായോഗികമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതായതു, യൂറോപ്പ് അമേരിക്ക മുതലായ അതിവിദൂരസ്ഥലമായ ക്രിസ്ത്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന പലേ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പത്രമാസികകളിലും തങ്ങളുടെ ആഭിജാത്യത്തെയും മറ്റുംപറ്റി അവർ ഏഴതി ഫലിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഉദാഹരണമായി “കാത്തലിക്ക” എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയായിൽ, തെക്കുംഭാഗർ 345-ൽ വിഭജിക്കുന്നതിന്നും കുടിയേറിപ്പാർത്തവരുടെ സന്തതികളാണെന്നു ഫാദർ വട്ടക്കുളം ഏഴതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ഇല്ലസ്റ്റ് റെയിറോഡ് കാത്തലിക്കമിഷ്യൻസ്” എന്നപേരിൽ ലണ്ടനിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന മാസികത്തിന്റെ 1893 മാർച്ച് മാസത്തിലെ 8-ാം വാല്യം 83-ാം പക്കം 161-ാം പാർട്ട് താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം ഏഴതിയിരിക്കുന്നു എന്നു മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നു: “തെക്കുംഭാഗരുടെ ജനസംഖ്യ ഇന്നു ഇരുപതിനായിരത്തോളംവരും. അവർ ഏകാന്തരമായ കാലത്തുതന്നെ

സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ട യുദ്ധയുടെ ഗോത്രക്കാരായ യുദ്ധവംശജരും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ മാർ ക്നാനൻ തോജായോടുകൂടി ഇൻഡ്യയിലേക്കു വന്നവരുമാണ്. ഇക്കാലംവരെ അവരുടെ സ്വന്തജാതിയിൽ നിന്നല്ലാതെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ വർണ്ണവളരെ മന്ദമായിട്ടാണ്. മെത്രാന്മാർക്കുതന്നെ അധികാരത്തോടുകൂടിയ ഒരു വികാരിജനറാളെ അവർ ശുദ്ധ: മാപ്പാപ്പാ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടു അവർ ഒരു വക വേദസ്വയംഭാരണം നൽകിയിരിക്കുന്നു." (p. 232.) "നമ്മേപ്പറ്റി മാറ്റുള്ളവർ" എന്ന അദ്ധ്യായത്തിലാണ് ഈ ഉദ്യുതം ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ലേഖകൻ ആരെന്ന് കാണിച്ചിട്ടില്ല. പരക്കിള്ളിൽനിന്നും ഇവർ പഠിച്ച സ്വയം പ്രമോഷണത്തിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണംമാത്രമാണ് ഇത്. ടി. മാസികയുടെ അധിപന്മാരിൽ ആരും ഇരുക്രൂരരുടെ ചരിത്രം പഠിച്ചേച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ളതല്ല പ്രസ്തുത ലേഖനമെന്നു സുവിചിതമാണ്ല്ലോ. അനേകായിരം മൈൽ ദൂരെ കിടക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പത്രപ്രവർത്തകന്മാരും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഈ ദൃശ്യലേഖനങ്ങളിൽ കൗതുകം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു മാത്രമല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല. തെക്കുംഭാഗർതന്നെ ഇങ്ങനെ തക്കംനോക്കി സ്വയം പ്രശംസാപരമായമായി പ്രമോഷണം ചെയ്യും. എഴുതിയിട്ടുശേഷം, ഇന്നു വിദേശ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അഥവാ പത്രത്തിൽ തങ്ങളേപ്പറ്റി ഇന്നവിധം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അഭിമാനം കൊള്ളുന്നതുകാണുന്ന വടക്കുംഭാഗർ സാക്ഷാൽ പുശ്യാരസദ്യോതകമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയേ ഉണ്ടാകാറുള്ളു.

മേൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു രേഖകളിലും "തെക്കുംഭാഗ" ശബ്ദം മാത്രമാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അന്ന് "ക്നാനായ" ശബ്ദം തെക്കുംഭാഗരുടെ പര്യായമായി ലോകരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്നും കൂടി നാം ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതുകൊള്ളാം.

22. എന്നാൽ തെക്കുംഭാഗർ കലർച്ചയില്ലാത്ത പരദേശസന്താനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്ന പ്രസ്താവന പോർത്തുഗീസുകാരുമായുള്ള മൈത്രിബന്ധകാലത്തോ അതിന്റെശേഷം ഉടനേയോ വിദേശഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ— ഉദാഹരണമായി, ഗോവെയ, റോളിൽ— ഇവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ— രേഖപ്പെടുത്തിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നൊരു പശ്ചാത്താപം ഇന്നു അവർ തീർച്ചയായും കാണാതിരിക്കയില്ല. ഏതായാലും ആ പോരായ്മയെ കുഴിയുന്നത്ര പരിഹരിക്കാനായിരിക്കും ഇന്നു സൗകര്യം കിട്ടുന്ന വിദേശഗ്രന്ഥ-പത്ര-മാസികളിലൊക്കെ ഈ ചരിത്രവിരുദ്ധമായ കഥയ്ക്കു പ്രചാരണം നടത്തുന്നത്. ഇപ്പോൾ വിദേശങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, നാട്ടിലെ പ്രമാണപ്പെട്ട ചില രേഖകളിലും ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞാൽ 1901-ലെ സെൻസ് റിപ്പോർട്ടിലും ഇവരുടെ തനിസ്സറിയാനി-കലർച്ചയില്ലാ-രക്കുവാദം സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനരാഹിത്യം ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ 1911 മുതൽ ഉള്ള സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടുകളിൽ അതിനു പ്രവേശം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മാർത്തോമ്മാസ്രാണികളായ നാട്ടുകിന്യാനികൾ, എന്നുവെച്ചാൽ വടക്കുംഭാഗർ, ഈ തെക്കുംഭാഗ

അദ്ദേഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതു അഭിമാനകാര്യം അദ്വൈതമേതുകൂടാതെ
 ന്നു കരുതിയിരുന്നു എന്നും; വടക്കുംഭാഗം ഈതെക്കുംഭാഗം മതപരമായും,
 സാമൂഹികമായുമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സമത്വം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു
 എന്നും; കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ നഗരത്തിനുശേഷവും സഭാഭരണം ഏറിയകൂറും
 പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കാലംപോലെ സിറിയയിൽനിന്നും ബഗദാദിൽനിന്നും
 ക്നാനായക്കാർവരി ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മെത്രാന്മാരിൽ ആയിരുന്നെന്നും;
 മെത്രാന്മാരെ വരുത്തിയിരുന്നവർ എന്ന ക്നാനായക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക
 മേന്മയുണ്ടായിരുന്നു എന്നും; തെക്കുംഭാഗംകൂടാതെ ഈ മേന്മയും പ്രാബ
 ല്യവും മേതുവാലാണ് മലയാളത്തു നടന്ന ആദ്യസാമൂഹിക സുന്നഹ
 ദാസ് തെക്കുംഭാഗരുടെവകയായ ഉദിയംപേരൂർ പള്ളിയിൽവെച്ചു നട
 ത്തുവാൻ ഇടയായതെന്നും; അതുപോലെതന്നെ പാമ്പിൽ ചാണ്ടികളെ
 നാരെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചാൻ സെബസ്ത്യാനിയെമത്രാൻ തീരുമാനിച്ച
 പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടവകയായിരുന്ന കൊറവയങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽ
 വെച്ചു വാഴിക്കാതെ തെക്കുംഭാഗരുടെ തലപ്പള്ളിയായ കടുത്തുരുത്തിപ്പള്ളി
 യിൽവെച്ച്, ഇന്നു കാൻഡിയിലോ റോമിലോവെച്ചു മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കു
 ന്നതുപോലെ, വാഴിക്കയാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നും; തെക്കുംഭാഗം മറ്റു ക്രിസ്ത്യാ
 നികളിൽനിന്നും ഒരു ഒന്നതും എന്നും വകവെച്ചിരുന്നതിനാൽ അവരെ
 ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗമായിരുന്ന അവരും മറ്റുള്ളവരും കരുതിയിരുന്നു
 എന്നും (pp 29- 150- 1) മി. ചാഴികാടൻ പുലമ്പിയിരിക്കുന്നത് ഡോ
 ക്റ്റർ സൈമൺ രോഗനിദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന psychological
 suggestibility എന്ന ഉന്മാദം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാകയാൽ അവയ്ക്കു സമ
 ധാനം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലതന്നെ.

23. ഇവർ പട്ടസുറിയാനിക്കാരായി ഇവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നെ
 ങ്കിൽ പിന്നെ പുതിനാണ് മെത്രാന്മാരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ സിറിയ
 യിൽക്കും ബഗദാദിനുമൊക്കെ പോകേണ്ടിവന്നത്? ഇത്ര മേന്മയുള്ള ഈ
 കൂട്ടർ- തനിസ്സുറിയാനിക്കാർ- മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളേക്കാൾ ഉപരിയായ
 ഒന്നതും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ഇവിടെ കിടന്നപ്പോൾ പിന്നെ എന്തുകൊ
 ണ്ടാണ് മലങ്കരസഭാ ഭരണാധികാരികളായ അക്ക്കിയാക്കോൺമാർ- വേ
 രിനു ഒരാൾ പോലുമെങ്കിലും- ഇവരിൽ നിന്നുണ്ടാകാത്തതു? ഇടുപ്പു
 റൈറ്റർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടാലും (p. 95): “(ക്നായി)രൊമ്മൻ
 സഭാകാര്യങ്ങളും പള്ളികളിൽ ചട്ടവട്ടങ്ങളുമൊക്കെ ക്രമപ്പെടുത്തിയശേ
 ഷം മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ മുൻപു പട്ടംകൊടുത്തിരുന്ന ആ തറവാട്ടിൽനിന്നു
 അന്ധരും അന്ധിപ്പുകൂടാ എന്നു താനും മാർ യൌസേപ്പു എപ്പിസ്കോപ്പോ
 യും മറ്റു എല്ലാവരുംകൂടി നിശ്ചയിച്ച് പകലോരത്തു തറവാട്ടിൽതന്നെ
 മലയാളസഭയെയും അതിലെ ഭരണങ്ങളെയും ഭരിക്കുന്നതിനു മുഖ്യപ്പെട്ട
 അക്ക്കിയാക്കോന്റെയും മറ്റു തറവാട്ടുകളിൽ പട്ടക്കാരുടെയും സ്ഥാനങ്ങൾ
 കൊടുത്തു. മാർ യൌസേപ്പു എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കാലശേഷം മലയാള
 ത്തുള്ള സുറിയാനിക്കാർ ഒക്കെയും പകലോരത്തു അക്ക്കിയാക്കോൻ വേദ
 തലവനായി നഭാകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുവന്നു.” ഇത്ര വലിയ മേന്മയും
 ഒന്നേതും നടിക്കുന്ന ഈ തനിസ്സുറിയാനിക്കാർക്കു മാർ യൌസേപ്പു മെ

ത്രാന്റെ കാലത്തേയും മെത്രാൻപട്ടം കിട്ടിയില്ല! അക്ടിവാക്കോന്റെ സ്ഥാനമെങ്കിലും ലഭിച്ചു? അതുമില്ല!! അതു പോകട്ടെ, വെറും വൈദികപട്ടാപോലും കൊടുക്കാൻ ഇവരുടെ മുത്തവുപ്പനെന്ന പറയുന്ന ക്നാമ്പാണു യുഗങ്ങളുടെശേഷം ഇന്നു തങ്ങളുടെ അഭിജാത്യം- ഔന്നത്യം- മേന്മകളേക്കുറിച്ച് വികത്വനം ചെയ്യുന്നത്!!! അതിനാൽ തെക്കുംഭാഗം വരും വകവെച്ചുതന്നെ കൊടുത്തിരുന്നു. അതിനാൽ സാമുദായികകാൽപ്പങ്ങളിൽ അവരെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായി അവരും മറ്റുള്ളവരും കരുതിയിരുന്നതാണു്. ഇനി പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാർ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി എന്ന കൊമ്മീസറി അപ്പസ്തോലിക്കാ നാട്ടുവിട്ടുന്നതിനു ഡച്ചുകാരൽ നിബന്ധിതനായ അവസരത്തിൽ നാട്ടുകാരിൽനിന്നു ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കാൻ തിരിഞ്ഞെടുത്തതു ഈ ഔന്നത്യം നടിസ്തന്ന യുദ്ധയുടെ ശോചനയിലെ ദാവീദിന്റെ വശേഷമായിട്ട് നിന്നാണോ? അതു് ഇല്ല.

24. തെക്കുംഭാഗം മേന്മയെ കാണിക്കാൻ ഉതകുന്ന ഒരു ഭാഗം മി. ചാഴിക്കാടന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 204-ാം വശത്തു് ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “ക്രൂനൻകുരിശുസത്യത്തിലേക്കു മലങ്കരസുറിയാനിക്കാരെ നയിച്ചവരിൽ പ്രമുഖൻ ഒരു ക്നാനായക്കാരനായ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാശായിരുന്നു. പരക്കിള്ളം മലങ്കര നസ്രാണികളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സേനാനായകൻ ഈ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാശനെ ആയിരുന്നു..... ക്രൂനൻകുരിശുസത്യം കഴിഞ്ഞയുടനെ മലങ്കരയിലെ സകല സുറിയാനിക്കാരും അലങ്ങാട്ടു കൂടിക്കൊള്ളണമെന്നു് ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാശ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം സുറിയാനിക്കാർ അലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽ ഒരു മഹായോഗം കൂടി. യോഗനടപടികളുടെ സുരൂധാരത്വം വഹിച്ചതു് ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാശായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോളായിട്ടു സ്ഥലത്തുവന്ന മെത്രാനെ വാഴിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാൽ പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാർകൂടി അന്നത്തെ തോമ്മാ അക്ടിവാക്കോനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ റോജായിൽനിന്നും കല്പനയുണ്ടെന്നു ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാശ ഉജ്വലത്തായ ഒരു പ്രസംഗത്താൽ സദസ്യരെ വിശ്വസിച്ചിപ്പിക്കയും, ചുങ്കം പള്ളിക്കു പരിശുദ്ധ റോമാസീറോസനത്തിൽനിന്നും നൽകിയിരുന്ന “അൽത്താരപ്രവിലെജിത്തത്തു്” എന്ന ലത്തീനിലുള്ള ഭണ്ഡവിമോചനപത്ത്രേതി- പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ മുദ്രയുള്ളതു്- ജനങ്ങളെ പരസ്യമായി കാണിക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാശ ചുങ്കം പള്ളി വികഴി ആയിരുന്നു. യോഗനിശ്ചയമനുസരിച്ചു അലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽവെച്ചു പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാർ തോമ്മാ അക്ടിവാക്കോനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു..”

കുപ്രസിദ്ധമായ ഈ ക്രൂനൻകുരിശു സത്യത്തിന്നും, അതിനെ തുടർന്നു് ഇന്നുവരെ അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാനാ തരത്തിലുള്ള അതിശോചനീയങ്ങളായ ഫലങ്ങൾക്കും പ്രധാനകാരണക്കാരൻ ഈ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാശയ്ക്കു ക്നാനായക്കാരൻ അണു് എന്നുള്ള മി. ചാഴിക്കാട

ന്റെ വീരവാദം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തേക്കാം. എന്നാൽ ആവടയാട്ടയോഗം കൂടാൻ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ അറിയിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിൽ കൃത്യമൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ അർഹതയും അധികാരവുമുള്ള ആൾ അക്ടിയാക്കോൺ മാത്രമായിരുന്നു. മി. ജോസഫ് ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അഹത്തള്ളായിക്കു സ്ഥലത്തു വന്ന് മെത്രാനെ വാഴിക്കാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം പന്ത്രണ്ടു പട്ടുകാർകൂടി തോമ്മാ അക്ടിയാക്കോനെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ റോമായിൽനിന്നു കല്പനയുണ്ടെന്ന് ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയും അതിനു ഒരു കള്ളരേഖ റാജരാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതു നേരുതന്നെ. കള്ളരേഖ കാണിച്ചു തന്നുകാലം കാണാൻ ഈ ക്നാനായക്കാർ അനന്യസാധാരണമായ സാമന്ത്രിം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ആ പാരമ്പര്യം ഇന്നും ചിലരിൽ നിലനില്ക്കുന്നതായി നാം അനുഭവിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്ടിയാക്കോനെ ഇങ്ങനെ മെത്രാൻ വേഷം കെട്ടിച്ചതു 1653-ൽ ആയിരുന്നു. തൽഫലമായി ഉളവായ ശിശുവും, ഗാർബ്രൂ മെത്രാപ്പോലീത്തായും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിലുള്ള ഭിന്നതയും തീർന്നതിനായി റോമിൽനിന്നും അയയ്ക്കപ്പെട്ട കമ്മീഷിത്താ മതബോധകന്മാർ 1657-ൽ മലങ്കരയെത്തി. ഇവരുടെ നേതാവു യെരൂസല്യ മരിയാ അഥവാ സെബസ്ത്യാനി എന്ന വൈദികൻ ആയിരുന്നു. ആ ആണ്ടു അവതാരം തിരുനാൾ ദിവസം ഇടപ്പള്ളിൽ ഒരു യോഗംകൂടി അപ്പസ്തോലിക്കു കൊമ്മിസറിയായ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയും അക്ടിയാക്കോനുമായി ഒരു ആലോചന നടന്നു. എന്നാൽ അതു ശുഭപരിഭവമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ആ യോഗത്തിൽ വെച്ചും അതിനുമുമ്പിലും അതിൽ പിന്നെയും നടന്ന പല സംഭവങ്ങൾ മൂലം ശിശുക്കളും ഉടവുതട്ടുകയും അക്ടിയാക്കോന്റെ ശക്തി ക്ഷയോന്മുഖമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ ഒരു സംഭവം ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരുടെ അനന്തിരവന്റെ മാനസാന്തരമായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടു വൈദികർചേർന്നു അക്ടിയാക്കോനെ മെത്രാനാക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം നൽകുന്നതും മാർ അഹത്തള്ളാ അയച്ചു കൊടുത്തതുമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ എഴുത്തു കാരണവൻ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ വകത്തുണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് മാനസാന്തരപ്പെട്ട ഈ ശമാത്ര പരസ്യമാക്കി. എന്നാൽ അതു ചുരുപള്ളിക്കു മാപ്പാപ്പാ നൽകിയ ദണ്ഡവിമോചന സാക്ഷിപത്രമല്ലായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സാക്ഷിപത്രം ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ മാപ്പാപ്പായുടെ അധികാരപത്രമായി എടുത്തു പരസ്യമായി കാണിച്ചു എന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ അതു പിന്നീടാണ്. അതിന്റെ സന്ദർഭം ഇതാണ്. മലയാളത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ മാപ്പാപ്പായെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനു കൊമ്മിസറി ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി 1658 ജനുവരിയിൽ കപ്പൽകയറി. പോർട്ടുഗീസ് കോയ്മുഖന പുതിയ കൊമ്മിസറി ആയി അയയ്ക്കപ്പെട്ട യസീനും സഹചരനും 1658 മാർച്ചമാസത്തിൽ മലയാളത്തു എത്തി. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ റോമായാത്ര മൂലം തങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾക്കു ഒരു നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമെന്ന് നസ്രാണികളെല്ലാം വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ശിശുപ്രതിഭിനം ക്ഷയിച്ചു വന്നിരുന്നു. ശിശുമയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനായി പുതിയ കൊമ്മിസറി

യായ യസിസ്ത് വാസ്തവങ്ങളിൽ സംഭവങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി 1658, 1659 എന്നയാണ്ടുകളിൽ പാലാ വള്ളികാർ മുഴുവനും ചില പള്ളികളുടെ ഭാഗങ്ങളും കത്തോലിക്കാ ഐക്യതതിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. അക്ടിയാക്കോനോടു അദ്ദേഹം സ്വയമേ സ്വീകരിച്ച മെത്രാൻ വദം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം കായ്ക്കങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഗുണമായി പര്യാപ്തം വരികമെന്നും ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി പലപ്പോഴും ഗുണഭോക്തിപ്പെട്ടിട്ടും ആ സദുപദേശം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം അന്നു വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഇപ്പോഴുകൂടെ തന്റെ കക്ഷി പ്രത്യേകം ക്ഷയിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ടും, പുതിയ കമ്മീസറിയുടെ ഉപദേശവും, സാരജന്തനാഥം സ്റ്റേഫിനോയായ ചില വൈദികരുടെ ആലോചനയും അനുസരിച്ച് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം നീക്കിവെച്ച് പഴയവടി വെറും അക്ടിയാക്കോനാത്രം ആയിരിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി. മെത്രാൻസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ച് അക്ടിയാക്കോൻ എന്ന നിലയിൽ ഭാരതം അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു നടത്തിയപ്പോൾ, ഗാർബ്രിയെലോപ്പോലീത്താ ശീശ്മയുടെ ആരംഭത്തിൽ അതിൽ ചേരാതെ നിന്നിരുന്നവർക്കും മറ്റുമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന പുതിയ അക്ടിയാക്കോൻ-ഇദ്ദേഹം ആ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലാതെ കൊച്ചിയിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ആരുടെയോ ദുരുപദേശം നിമിത്തം കൊച്ചിയിൽനിന്നു കടുത്തുരുത്തിൽ എത്തി അക്ടിയാക്കോന്റെ അധികാരം നടത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതുകണ്ട് പഴയ അക്ടിയാക്കോൻ ആ സ്ഥാനംകൂടി തന്നിൽ ഇതുവരുന്നതു പെട്ടെന്നു ഭയപ്പെടുകയാൽ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം വീണ്ടും ധരിക്കുകയും താൻ മെത്രാനാണ് എന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു പുതിയ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ അക്ടിയാക്കോൻ മെത്രാനാണ് എന്നു കാണിക്കാൻ ഹാജരാക്കിയ പുതിയരേഖകളാണ് ചുരുത്തുപള്ളിയുടെ ഭണ്ഡവിമോചന സാക്ഷിപത്രം. അതിന്റെ ചരിത്രം ഇതാണ്; ഐസക്യാനോസ് എന്നുപേരുള്ള ഒരു സ്വീഡിഷ് വ്യാപാരി കുരുമുളകു വാങ്ങാനായി 1659-ന്റെ ആരംഭത്തിൽ കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി. ഇതിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ അയാളുടെ അടുക്കൽചെന്ന് താൻ ആരാം പട്ടമുള്ള ഒരാളെന്നു ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കണമെന്നും ഏഴാമത്തെ അലക്സാണ്ടർ മാർപ്പാപ്പാ പരേതനായിത്തീരുകയും തൽസ്ഥാനത്തു് സ്വന്തകാരണവൻ നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യെന്നും തോമ്മാ അക്ടിയാക്കോനെ ലേഖനയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അതിലേക്കുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ തന്റെ കൈവശമുണ്ടെന്നും ഓഹുജനസമക്ഷം പ്രസ്താവിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഒടുവളരെ വണം കൊടുക്കുമെന്നും മറ്റുംവാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു്. മാത്രമല്ല, ചുരുത്തുപള്ളിയിൽ വി. മത്തീനോസിന്റെ തിരുനാളിൽ മാർപ്പാപ്പാ കല്പിച്ചു നൽകിയിരുന്ന ഭണ്ഡവിമോചനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുവെഴുത്തു ഇതിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ കൈക്കലാക്കി ആ കച്ചവടക്കാരനെ എല്പിച്ചുകൊണ്ടു് അതു് തോമ്മാ അക്ടി

യാക്കോബ് മാപ്പാപ്പാ അയച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന തിരുവെഴുത്താണെന്നു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു അവനെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. തദനുസാരം ആ കച്ചവടക്കാരൻ ഇടപ്പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരിൽ നിന്നു പഠിച്ചതൊക്കെയും അറബിഭാഷയിൽ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു. ഒരു യൂദൻ അവയെല്ലാം മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. അന്നത്തരം അക്ഷിപ്താക്കോൻ തിരുവെഴുത്തു മുത്തുകയും ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ സ്കൂൾപ്ലേസും ഊറാലയും ധരിച്ച് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുശേഷം സന്നിഹിതരായിരുന്ന ജനങ്ങളേക്കൊണ്ട് അതു മുത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു യഥാർത്ഥസംഭവം. ചരിത്രസംഭവങ്ങളേപ്പറ്റി ശരിയായി പഠിച്ചറിയാതെ ഹെറോ കേട്ടുകേൾവിച്ചു മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി ചരിത്രമെഴുതാൻ മുതിന്നാൽ ഈദൃശങ്ങളായ കൂട്ടിക്കുഴപ്പുകളും മറിച്ചിലുകളും തിരിച്ചിലുകളും വന്നുപറയാതെ ഇരിക്കയില്ല.

25. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി അപ്പസ്തോലിക്കു കമ്മീസറി ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടതിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും പറ്റി മി. ചാഴികാടൻ 206-7 വശങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ക്രൂനൻ കുരിശു സത്യത്തെയും മലങ്കരയിലെ മതവിപ്ലവത്തെയും പറ്റി റോമ്മായിൽ അറിഞ്ഞയുടനെ റോമ്മായിൽനിന്നും ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി എന്ന ഒരു ഇറ്റാലിയൻ കമ്മീഷിത്താ സഭക്കാരനായ സന്യാസിയെ കമ്മീസറായി (കമ്മീഷൻ) മലങ്കരയയച്ചു. ഇദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ ചുറ്റി ഇവിടത്തെ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ടോടുകൂടി റോമ്മായിൽ എത്തി വിവരമറിയിച്ചു. അവിടെനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരയുടെ മെത്രാനായി നിയമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വീണ്ടും മലങ്കരയിലെത്തി. ഇദ്ദേഹം മാന്തോമ്മായെ എത്രത്തു കീഴ്പെത്തുന്നതിന്നു ശ്രമം തുടങ്ങി. മാന്തോമ്മായുടെ പട്ടാപത്തിന്റെ അസാധുതയും അദ്ദേഹത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവർക്കു ആരാധനാമുതലേ ഒരു ശങ്കാധിഷ്ഠിതനായിരുന്നു. സെബസ്ത്യാനി മെത്രാന്റെ തുടർച്ചയായുള്ള മോശങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ഈ ശങ്കാധിഷ്ഠിതനെ ഉഗ്രതകൂട്ടി. മാന്തോമ്മായുടെ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവർ ഒരോന്നായി അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യമായി മാർത്തോമ്മായുടെ ആലോചനക്കാരിൽ രണ്ടു ചാണ്ടി കത്തനാരന്മാരും അവരുടെ ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു സത്യത്തിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു. മാർത്തോമ്മായുടെ പിൻഗാമികൾ ദൈനംദിനം ചുരുങ്ങിക്കൂടുകയും അകമാലി, ആലങ്ങാട്ടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ താമസിക്കുന്നതിനുപോലും നിവൃത്തിയില്ലെന്നായി. ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരും മാർത്തോമ്മായുംകൂടി പച്ചക്കര തരകന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ ചുങ്കത്തിൽ പള്ളിയിൽപോയി കുറേനാൾ താമസിച്ചു. പരമാർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ചുങ്കം പള്ളിക്കാരും മാർത്തോമ്മായെ ഉപേക്ഷിച്ചു.....സെബസ്ത്യാനി മെത്രാന്റെ പിടിമുറക്കുകയും മാർത്തോമ്മായുടെ പട്ടം അസാധുവെന്നു തെളിയുകയും ചെയ്തയാൽ മാർത്തോമ്മയും ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരും ചുങ്കം വിടേണ്ടതായിവന്നു. ചുങ്കത്തിൽനിന്നും അവർ ക്കുന്നായക്കാരുടെ വകയായിരുന്ന മുട്ടത്തുരുത്തു പള്ളിയിലേക്കു താമസം മാറ്റി, സെബസ്ത്യാനി മെത്രാനെ അഭരിച്ചു സ്വീകരിക്ക

ഈ ഉദ്യുതത്തിലെ പ്രസ്താവനകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും മി. ചാമികാടൻ്റെ സ്വാർത്ഥപരമായ ഒരു ഉദ്ദേശത്തെ- ഈ ഉദ്യുതത്തിൻ്റെ കടശിയിലത്തെ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അശയങ്ങളെ-പൊന്നിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനായി ചരിത്രവസ്തുതകളിൽ പലതിനെയും അചരിയ്ക്കും ചില വസ്തുതകളുടെ കാലവും സന്ദർഭവും മാറി കൂട്ടിക്കുഴച്ചും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

46

ജെയോ ഒരു പൂർണ്ണമായി എന്ന് ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും സമാഹരിച്ച് ബ. ബാബാർദ്ദാർ "മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ" 2-ാം പാസ്കം 15-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നുമാണ്.

26. (1653) ജനുവരി 3-ാംനു മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ സത്യാ ചെറുത്ത് സുറിയാനിക്കാരിൽ പ്രബലന്മാർ മാത്രമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഗാർഡ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കീഴിൽനിന്നു ലഭിക്കു സുറിയാനിക്കാരും വിട്ടുമാറിയതിനാൽ ആ സഭയ്ക്കെന്തെങ്കിലും സുറിയാനിക്കാരും സ്വീകരിച്ചതായിരുന്നു. നസ്രാണികളിൽ ഭൂരിപക്ഷം മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഉപേക്ഷിച്ചത് അന്ധതാജ്ഞാത പോർത്തുഗീസുകാർ നാടുകടത്തിയതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം മാപ്പായിൽനിന്നും അധികാരം പ്രാപിച്ച ഒരു തൊഴുക്കുന്നായിരുന്നെന്നും (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏഴാമതാസരിച്ച്) അപകടമായിരുന്ന വിശ്വാസംമൂലവും ആയിരുന്നെങ്കിലും, പിന്നീട് ആലത്തൂർ പള്ളിയിൽവെച്ച് അക്ക്കിയാക്കോനെ വൈദികർക്കു മെത്രാൻ വേഷം കെട്ടിക്കുറിച്ചിരിക്കും പക്ഷം ഈ കാഴ്ചയിൽ സംശയം ജനിക്കാതിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഗാർഡ്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നവരുടെ സംഖ്യ വളർച്ചയായിത്തീർന്നു. അനവധി വൈദികർ കൂടിയായ ഒരു വൈദികനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു മെത്രാനാക്കുവാൻ സ്വാധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ബോധം കയ്യാവിചാരിച്ചപ്പോൾ ശക്തിപ്പെട്ടുകിടന്നു അവർ ഗാർഡ്യയുടെ പക്ഷത്തേക്ക് തിരിച്ചുവെല്ലുവാൻ സംഗതിയായി. അദ്ദേഹം അപകടമായി ഒരു അക്ക്കിയാക്കോനെ നിയമിക്കുകയും മെത്രാൻപദം സ്വീകരിച്ച തോമ്മാ അക്ക്കിയാക്കോനെ മറ്റൊരറിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തോമ്മാ അക്ക്കിയാക്കോന്റെ ആലോചനാ സഭാഗങ്ങളായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കടവിൽ ചാണ്ടിക്കത്തറാക്കും പള്ളിയിൽ ചാണ്ടിക്കത്തറാക്കും അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുക്കപ്പെട്ട മെത്രാൻ പട്ടത്തിന്റെ സാധുതയെപ്പറ്റി ബലമായ സംശയം ജനിക്കുകയാൽ അവർ ഇരുവരും അദ്ദേഹത്തെ പരിത്യജിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിലുപെട്ട വളരെ ജനങ്ങളോടുകൂടി ഗാർഡ്യയുടെ അടുത്തേക്ക് പതിർത്തിത്തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ രണ്ടു വത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ പല അംഗങ്ങളിലായി ഉദ്ദേശം 25 പള്ളികൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു കീഴ് വെട്ടുകയും അക്ക്കിയാക്കോന്റെ ശീശ്മഭാഗം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ശീശ്മയോടിച്ചിട്ടു മൂന്നാമത്തെ വത്സരമായ 1655-ാമാണ്ട് അവർ ഇടുപ്പള്ളിയിൽക്കൂടി ഗോവയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കമ്മെലീത്താക്കോരെ മലയാളത്തേക്കു കയറ്റിക്കയും അവരെ മലയാളത്തേക്കു അയക്കണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുന്ന ഹർജികൾ റോമയിലെ സ്റ്റാളുകൊമ്പത്തെയുടെ പ്രിയോരിനും അദ്ദേഹവുമായി മാപ്പാപ്പായിക്കും അവർ മുഖേന റോമയിലേക്കു അയക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ഠനായിരുന്ന ഏഴാം അലക്സാണ്ടർ മാപ്പാപ്പാ സുറിയാനിക്കാരുടെ അപേക്ഷ കൈപ്പറ്റിയശേഷം ജോസഫ് മരിയ, വിൻസെന്റ് മരിയ മുതലായ ഏഴാമതും കമ്മെലീത്താക്കോരെ തിരിഞ്ഞുതന്നു വേണ്ട അധികാരങ്ങൾ നൽകി 1656-ൽ അവരെ മലയാളത്തേക്കു അയച്ചു. ഇവരിൽ ജോസഫ് മരിയ അഥവാ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി എന്നു അറിയപ്പെട്ടു

അദ്ദേഹത്തെ മാപ്പാപ്പയുടെ പുണ്യാധികാരത്തോടുകൂടിയ സ്ഥാനപതി (Apostolic Commissary) ആയിട്ടും മറ്റുള്ളവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിച്ചേയിട്ടുമാത്രം അയച്ചു.

ഇവരെ മലയാളത്തേക്കു അയച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുതമാപ്പാപ്പാ പല കാര്യങ്ങൾക്കു ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗനിർദ്ദേശത്തിൽ അവശ്യപ്പെടുന്ന സമസ്ത അധികാരങ്ങളും അനുവാദങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. അതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം മറ്റുപലതിന്റെ കൂടെ അതാൽ: 1) അങ്കമാലി അർക്കിയാക്കോസായ തോമ്മാ ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം ജനങ്ങളോടുകൂടി സ്വന്തം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അജ്ഞാത ആനന്ദസരിക്കാതെ വിട്ടുമാറിക്കൊണ്ടു മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വയം സ്വീകരിച്ച് തദനുരൂപമായ പ്രവൃത്തികളെ ന്യായരഹിതമായും അസാധുവായും നടത്തുകയും തന്നിരിക്കുന്ന ആ പള്ളിയിൽ വലിയ കുഴപ്പങ്ങൾക്കിടയായും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു ചേദിക്കുന്നു എന്നും, 2) തോമ്മാജിയും, അനുഗാമികളേയും അവരുടെ മെത്രാന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയായ അധികാരത്താൽ രണ്ടിപ്പക്കവും തിരിച്ചുവരുന്നവരെ രക്ഷാകരമായ ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടും മേലിലേക്കു ഉറപ്പുവാങ്ങിക്കൊണ്ടും കഴിഞ്ഞ ശിശുക്കളെ കുറ്റത്തിൽനിന്നും സകലവിധ പള്ളിമുക്കുകളിൽനിന്നും അജ്ഞാത അധികാരത്താൽ വിഭജിക്കുകയും ശിക്ഷകളെ അവരോടു ക്ഷമിക്കുകയും ഈ വിഷയം മുൻപു ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥിതിയിൽ അവരെ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുകയും പ്രസ്തുത അധികാരത്താൽ വിശുദ്ധ പള്ളിയിലേക്കു അവരെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ആവശ്യമായ സകല സംഗതികളും, സഭാനിയമങ്ങളും, സുന്നഹദോസ് നിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചു ചെയ്യുന്നതിന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സെബസ്ത്യാനിയെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ മലങ്കര ചുറ്റിനടന്നു വിവരം ശേഖരിച്ചു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതിന്നു മാത്രമല്ല സെബസ്ത്യാനിയെ സർവ്വവ്യാപിതനായി എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ശിശുക്കളെ അജ്ഞാതനായി അദ്ദേഹം വളരെ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ ഇടപള്ളിൽ എത്തി അർക്കിയാക്കോസെനെക്കണ്ടു മാപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തിന്നു അയച്ചിരുന്ന തിരുവെഴുത്തു കൊടുത്തു. മറ്റു തിരുവെഴുത്തുകൾ അപഹരിക്കുന്നതിന്നു അർക്കിയാക്കോസെ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം കാവലാളായി മുന്നോട്ടു പോന്നു അമ്മിഷ്യ. ശിശുക്കൾ മേൽവടം മേലത്തെ നിന്നവടമായി മാപ്പാപ്പാ അയച്ചിരുന്ന തിരുവെഴുത്തുകൾ കാവലാളായി അജ്ഞാതപള്ളികളിലും അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തന്നിരിക്കുന്ന മുട്ടമിറ, കടുത്തുരുത്തി, മുട്ടം അടിയായ പള്ളികൾ കൊമ്മിസറിക്കു വിധേയമായി. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്നു വളരെ ജനസഹായികളുണ്ടായി. തന്നെ ഇടപള്ളിൽ ഒരു യോഗംവെച്ചുകൂട്ടി. അതു ശുഭപ്രഭാവമായി അയിച്ചല്ലകിലും, അതിന്നുശേഷം 20 പള്ളിക്കാർ കൊമ്മിസറിക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു. 1657-ൽ മട്ടാഞ്ചേരി, അലയോട്ട, കൊച്ചി ഈ പള്ളികളിലും യോഗങ്ങൾക്കൂട്ടി. അന്നേക പള്ളിക്കാർ അർക്കിയാക്കോസെനെക്കണ്ടു സെബസ്ത്യാനിയെ മാപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തിൽനിന്നു വിട്ടുമാറിക്കൊണ്ടു മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വയം സ്വീകരിച്ചു.

വ്യത്യസ്തമായി സ്വീകരിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരത്തിന് കീഴ്പെട്ടിരിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കിടക്കാരും കൊമ്മിസറി ഉപദേശിച്ചെങ്കിലും, ചുങ്കം, കടുത്തുരുത്തി (വലിയപള്ളി), കോട്ടയം (വലിയ പള്ളി), ഉടിയംപേരൂർ എന്ന നാലു തെക്കുംഭാഗപള്ളികൾ മാത്രമേ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരത്തിന് കീഴ്പെട്ടിരിക്കാൻ സമ്മതിച്ചുള്ളൂ. മറ്റു പള്ളികൾക്കൊന്നും റോമായിൽനിന്നു ഒരു തിരുമാനം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ കമ്മ്യൂണിക്കേഷന്റെ ഭരണാധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാനാണ് വീർച്ചയാക്കിയത്. മാതൃകയായിരുന്ന അസംസ്ഥാനമായി പട്ടം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പല ശാശ്വതങ്ങളെയും കൊച്ചിയിലെ സംസ്ഥാനത്തിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കൊമ്മിസറി കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കൽ അയച്ച് യഥാവിധി പട്ടം ഏല്പിക്കയും അവരേക്കൊണ്ട് വിശ്വാസസ്വരൂപം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ശിശുമരുടെ ആരംഭം മുതൽ വൈപ്പിക്കോട്ട സെമിനാരിയിലെ പഠനം നിന്നുപോയിരുന്നു. സ്റ്റാമ്പിനായിക്കാരനായ യാദവൻ വൈപ്പിക്കുവിദ്യാലയത്തിലും ആ വിദ്യാലയത്തിലേയ്ക്കും അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കൊച്ചിയിലെ സംസ്ഥാനകമ്മീഷണറുടെ 20 ശാശ്വതങ്ങൾ അവിടേയ്ക്കു അയക്കപ്പെടുകയും അഞ്ചു പത്തുവർഷങ്ങളോളം പൂട്ടിക്കിടന്നിരുന്ന ആ വൈപ്പിക്കുവിദ്യാലയത്തിൽ വീണ്ടും പഠനം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയുമൊക്കെ സാധിച്ചതിനുശേഷമാണ് മലയാളത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ മാറ്റുറ്റൊന്നെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനായി കൊമ്മിസറി 1658 ആരംഭത്തിൽ റോമായിലേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോയത്.

27. റോമായിൽനിന്നും കൊമ്മിസറി സെബസ്ത്യാനിയെ മലങ്കരയുടെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു എന്നു മി. ചാഴിക്കാടൻ പറയുന്നതും ശരിയല്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഹിയെരാപ്പോലീസിന്റെ (Hereapolis) മെത്രാനായിട്ടാണ് അഭിഷേകം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം മലയാളത്തേക്കു അയക്കപ്പെട്ടത് മലയാളത്തിന്റെ "കൊമ്മിസറി അപ്പസ്തോലിക്കും അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററോട്"മായിട്ടാണ്.

ചാണ്ടികത്തനാരമ്പാർ രണ്ടുപേരും സെബസ്ത്യാനിയെ കൊമ്മിസറി ആയി ആദ്യം വരുന്നതിനു മുന്നേതന്നെ അർക്കദിയോക്കോനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഗാർഡ്രാമെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു വിധേയരായി എന്നു നാം മുമ്പുകണ്ടുകഴിഞ്ഞല്ലോ. അതിനാൽ സെബസ്ത്യാനിയെ മെത്രാൻ പട്ടമേറുവന്നശേഷമാണ് പ്രസ്തുതസംഭവം നടന്നതെന്ന് മി. ജോസഫ് വ്യക്തിപ്പിക്കുന്നതും ചിശ്കാണ്.

സെബസ്ത്യാനിയെ മെത്രാനാക്കി ആദരിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മലയാളത്തെ പ്രധാനപള്ളികൾ വൈമുഖ്യം പ്രകാശിപ്പിച്ചു; മോൺ ഡിത്തോർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ അഭയസ്ഥാനം കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനസഹായക്കാർ കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയിടവകക്കാരുമായിരുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള വക്കീലിന്റെ പ്രസ്താവനകളാണ് ഇനി നമുക്കു നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടത്. അവയ്ക്കു ചരിത്രത്തിൽ അടിസ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. സെബസ്ത്യാനിയെ മെത്രാനായി തിരിച്ചു മലങ്കരയെ ഏതൊരു മുതലുള്ള സംഭവങ്ങളാണ് താഴെ ഞാൻ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

സെബസ്ത്യാനിമെത്രാൻ കൊച്ചിയിലെത്തിയത് 1661മേയ് മാസം 14-ാംനം ആയിരുന്നു. ഗാർഡ്രാമെത്രാപ്പോലീത്താ 1659സെപ്റ്റംബർ 3-ാംനം ചരമം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ പെസറാക്കുലം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേകാനുമതിപ്രകാരം അവിടെയുള്ള പോർട്ടുഗീസുപള്ളിയിൽവെച്ച് സൈത്തുകുദാശചെയ്യയും അക്ടിയാനിൽ റിന്ന അസാധുവായി പട്ടം കുറ്റിരുന്നവർ പട്ടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം കടുത്തുരുത്തിക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് സന്ദർശിച്ചതും അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു സ്വീകരിച്ചതുമായ പ്രധാനപള്ളികളെയാണ് ഞാൻ (1) മുതലുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു താഴെ പൂജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അനന്തരം അവിടെ (കൊച്ചിയിലെ പോർട്ടുഗീസുപള്ളിയിൽ) നിന്ന് അങ്കമാലി മാരാമെത്രാസനാവകയായി കൊച്ചിക്കോട്ടയ്ക്കു പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന അമ്മനയിലേയ്ക്കു വളരെ അലോചനപൂർവ്വം പോയി. (1) മുതലുള്ള പള്ളിയിലേക്കായിരുന്നു പിന്നത്തെയത്ര (2). അവിടെ അത്യാലോചനസമേതം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെയും സൈത്തുകുദാശ ചെയ്യുശേഷം അക്ടിയാക്കോൻ അസാധുവായി പട്ടം കൊടുത്തിരുന്ന പല ശമാശനാർക്കും പട്ടം കൊടുത്തു. ഞാൻ, കരിങ്ങാശ്ശ, ചൊവ്വര, കാഞ്ഞൂർ, കല്ലൂർ, കുടമാളൂർ, ചേന്നമംഗലം അഭിയാലി 52 പള്ളികളിലേക്കു കൊച്ചിയിൽനിന്നു അദ്ദേഹം പരസ്യപ്പെട്ട അയച്ചിരുന്നു. അവരെല്ലാം നേരിട്ടും പ്രതിനിധികൾ മൂലമായും അദ്ദേഹത്തെ മാപ്പാപ്പായുടെ കൊമ്മിസറി ആയി സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വിധേയരായി. ജോസഫ് മെത്രാൻ മുതൽക്കുനിന്ന് ചമ്പക്കുളത്തു എത്തി. (3) അവിടെ അക്ടിയാക്കോന്റെ പർവ്വവർത്തികളായ ചിലയാളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പള്ളിയിൽ വികാരിയായി അക്ടിയാക്കോൻ മൂന്നു വൈദികരെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ജോസഫ് മെത്രാൻ അവരെയെല്ലാം നീക്കി വേറൊരാളെ ആ ജോലിക്കു സ്ഥിരമായി നിശ്ചയിച്ചു. ശിശുക്കൾ ലഭിച്ചുകൂട്ടാതിരുന്നില്ലെങ്കിലും, കത്തോലിക്കർ പുറക്കാട്ടു രാജാവിന്റെ സാഹായ്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതു വേഗത്തിൽ ഒതുങ്ങി ശാന്തമായി. കൊച്ചിയിലെ പോർട്ടുഗീസുഗവർണ്ണരുടെ വിരോധികളായിരുന്ന കോട്ടയത്തു രാജാവിന്റെയും വടനാരൂർ രാജാവിന്റെയും രാജാതിന്തികളിലുള്ള പള്ളികളെ സന്ദർശിക്കാതെ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി ചമ്പക്കുളത്തുനിന്നും നേരെ ഉദിയംപേരൂർക്കേരി വിട്ടു. (4) കണ്ടനാട്ടും അയൽപള്ളികളിലും ഇരുകക്ഷികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോസഫ് മെത്രാന്റെയും അക്ടിയാക്കോന്റെയും വിവിധാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉരുളാഴിയിലെയും യേശുനാർ കണ്ടു പരിശോധിക്കുന്നവർക്കും വഴക്കുകൾ അവസാനിക്കുമെന്ന് ശിശുക്കാരും കത്തോലിക്കരും യോജിപ്പിച്ചു നടത്തിയ ഒരാലോചനയിൽ തീരുമാനിച്ചു. വിവരം കൊമ്മിസറിയെ അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹം അതിനു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. സെബസ്ത്യാനിമെത്രാൻ ഉദിയംപേരൂർക്കേരി അക്ടിയാക്കോൻ കണ്ടനാട്ടു ഇരിക്കണമെന്നു ഇരുഭാഗക്കാരും നിശ്ചയിച്ചു. അക്ടിയാക്കോൻ കണ്ടനാട്ടു ഇരിക്കുമെന്ന് ആദ്യം സമ്മതിച്ചെങ്കിലും ഒടുവിൽ മുട്ടത്തുരുത്തിലെ താൻ ഇരിക്കയുള്ള എന്ന് ശരിച്ചു. ശിശുക്കാരെക്കൂടി മുമ്പു സമ്മതിച്ചിരുന്നതിനു വിരോധമായി വിടിവാടുക

ഉടേ പരിശോധന തുല്യത്തിന്റെ അമ്മറാണിയുടെ കച്ചേരിയിൽവെച്ചു നടത്തണമെന്നു നിബന്ധിച്ചു. അക്ടിയാക്കോൻ അവിടെ വളരെ സ്വധീനമുണ്ടായിത്തന്നുകൊണ്ട് അവിടെവെച്ചു ഭയം പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ മുതലായ ആൾക്കു കരുതിയിരുന്നു. ഇതിനും ഒടുവിൽ കൊമ്മിസറി വഴിപ്പെട്ടു. അതിനാൽ കൊമ്മിസറി അപ്പന്റോലിക്കാരുടെ അധികാരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതും നസ്രാണികൾക്കുവുമുള്ള മറ്റു പ്രാപ്തയുടെ തിരുവെഴുത്തുകളെ ഒരു വെള്ളിത്തട്ടത്തിൽവെച്ച് സ്വന്തം പ്രതിനിധികളായ വൈദികരും ജനങ്ങളും മുഖേന തുല്യത്തിൽ കച്ചേരിയിൽ ഹാജരാക്കി. അക്ടിയാക്കോന്റെ ഭാഗത്തു് ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ മുതലായി മുതൽക്കു ചില വൈദികരും ഒടുവളെ ജനങ്ങളും ഇരുനൂറു പടയാളികളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ വകയായി യതൊരു ലക്ഷ്യവും ഹാജരാക്കിയില്ല. അതിനാൽ കൊമ്മിസറി സകല വിവരവും കൊച്ചിയിലെ ഗവർണർക്കു ഏഴുതി അയച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടനെ തുൾശൂർ താമസിച്ച് സാമൂതിരിയോടു യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന കൊച്ചിരാജാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടനെ സഹോദരൻ ഗോദവമ്മനെ കിമ്മസറിക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനായി തുല്യത്തിൽയയച്ചു. ശിശുക്കൾ ലക്ഷ്യം ഒന്നും ഹാജരാക്കാത്തതിനാൽ ഗോദവമ്മൻ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ മുതലായ അക്ടിയാക്കോന്റെ പാർപ്പക്കരെ ഒരുവിധ ബന്ധവസ്തിലാക്കി. മൂന്നു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു ഗോദവമ്മൻ തുല്യത്തിൽ നിന്നുപോയി. ആ തരം വിടിച്ചു് ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ അഹത്തളാ പാത്രാലക്കീസിന്റെ ഏഴുത്തു ഹാജരാക്കി. അതിന്റെ മൂലപ്രതി ഉദിയമ്പേരൂർ പള്ളിവികാരി മുതലായ എതിർക്കക്കിൾ കളെടുത്തതുകൊണ്ടു് ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്ന ലേഖനം മൂലപ്രതിയല്ലെന്നും വേറൊരു തിരുവെഴുത്തുകൂടി തങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിലും അതു ഉദയമ്പേരൂർ പള്ളിവികാരി തരുമെന്നു അനുനയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. ഒരു വലിയ മന്ത്രവാദിയെന്നു കപ്രസിദ്ധി നേടിയിരുന്ന ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ ഒരു ഓല ഏഴുതി വിരലിൽ ചൂരികൊട്ടി ചില ക്ഷുഭ്രേയോഗവും നടത്തി. ഗോദവമ്മന്റെ അനുജനായ വിരകേരളനെയും കൊച്ചിയിലെ പ്രധാനികളായ ചില രാജകീയോദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ശിശുക്കൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്വാധീനത്തിലാക്കി.

അനന്തരം മാപ്പാപ്പാ മുകളത്തുപള്ളിക്കു ദണ്ഡവിമോചനം കല്പിച്ചു നൽകുന്നതായി അയച്ചിരുന്ന തിരുവെഴുത്തു് ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ കൊണ്ടുവന്നു കാണിക്കയും ഏഴാമത്തെ അലക്സാണ്ടർ മാപ്പാ അക്ടിയാക്കോനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിച്ചതു് അതു തിരുവെഴുത്തു മൂലമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കയും അതു കൽദായസുറിയാനിയിൽ വായിച്ച് ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കത്തക്കവിധം അർത്ഥം പറകയും ചെയ്തു. വിരകേരളനാകളെ അതിനെ സ്വീകരിച്ചുറപ്പിച്ചു. ഉടനെതന്നെ അക്ടിയാക്കോൻ അന്നാണു് ശരിയായ മെത്രാൻ എന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടു കൊമ്മിസറിയുടെ ഭാഗത്തുള്ള എല്ലാവരും മഹറോൻ ചൊല്ലി. ആ സമയം ഒടുവളെ വൈദികർ വെക്കയും എല്ലാവരും അക്ടിയാക്കോന്റെ കൈമുത്തി

ഓരോ വർഷം ദക്ഷിണവെങ്കലം ചെയ്തു. പിന്നെ അക്ടിയാക്കോനും ഇതിനെത്താമൻ കത്തനാരും തങ്ങളുടെ അധികാരം പ്രബലീകരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമായി. കത്തോലിക്കരെ തങ്ങളുടെ കീഴാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് പതിനെണ്ണായിരം പണം അമ്മറാണിക്കും വിരകേരളനുമായി സംഭാവന ചെയ്തും ചെയ്തു. നടന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം കൊമ്മിസറി കൊച്ചിയിലേ പോർട്ടുഗീസ് സൈന്യാധിപനെ അറിയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉടനെ ഏതാനും യോദ്ധാക്കളുമായി ഉദയംപേരൂരിൽ എത്തി. അതിനിടയ്ക്കു സംഗതികളൊക്കെയും ഇളയരാജാവായ ഗോദവർമ്മൻ അറിഞ്ഞ് നൂറുകണക്കായായി മുളത്തുരുത്തിൽ എത്തി പള്ളിക്കു ചുറ്റും കാവലിട്ടു. അക്ടിയാക്കോനും ഇതിനെത്താമൻ കത്തനാരും മുണ്ടും തലപ്പാവയും ധരിച്ചു പടയാളികളുടെ ഇടയിൽ കൂടി കടന്നു അലുരാട്ടിയിൽ ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നുണ്ടായി. ഗോദവർമ്മൻ ഈ വിവരമറിഞ്ഞു കണ്ടുനാളെയും മുളത്തുരുത്തിയിലെയും പള്ളിവാസികൾ കണ്ടുകെട്ടി. ഈ അവസരത്തിൽ കൊമ്മിസറി കണ്ടുനാട്ടുപള്ളിയിൽ എത്തി. (5) അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയരാകയും സത്യവിശ്വാസം ചെയ്യയും ചെയ്തു. സെബസ്ത്യാനിമെത്രാൻ മുളത്തുരുത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ (6) ആ ഉടവകയിലെ ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ സ്വദേശത്തലവനായി സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും കുറേപ്പേർ അക്ടിയാക്കോന്റെ കക്ഷിക്കാരായിത്തന്നെ ശേഷിച്ചു. ഈ സംഗതികളിലെല്ലാം ഗോദവർമ്മൻ കൊമ്മിസറിക്കു സഹായി ആയിനിന്നിരുന്നു. അനന്തരം മുളത്തുരുത്തിപ്പള്ളി പൂട്ടണമെന്നും അക്ടിയാക്കോന്റെ സാമന്തങ്ങൾ ബന്ധവസ്തിൽ വക്കണമെന്നും കൊമ്മിസറി അറിയിച്ചു. പള്ളിയകത്തു കയറിയാൽ അക്ടിയാക്കോന്റെ ഭടന്മാർ അവിടെ കാവൽ നില്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർ സാമന്തം എടുക്കുന്നതിന് വിരോധിച്ചെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. മുടിയും വടിയും ഒഴികെ അക്ടിയാക്കോന്റെ മറ്റൊരല്ലാ സാമന്തങ്ങളും കണ്ടുകിട്ടി. വിലപിടിപ്പിച്ച സാമന്തങ്ങളൊക്കെ ഗോദവർമ്മനും, പൊന്തിഫിക്കാൾ പുസ്തകം, സൈത്തു, അക്ടിയാക്കോന്റെ പല എഴുത്തുകൾ മുതലായവ കൊമ്മിസറി മെത്രാനും എടുത്തു. ഈ സാമന്തങ്ങളെല്ലാം ഉദയപേരൂർ പള്ളിയിലേക്കു നീക്കപ്പെട്ടു. പട്ടം കൊടുക്കുന്നവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പൊന്തിഫിക്കാൾ കൂടാതെ വേറൊരു പുസ്തകവും കൂടി അക്ടിയാക്കോന്റെ സാമന്തശേഷത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടി. കൊണ്ണൻറയിൻ നഗരത്തിലെ ഒരു സുന്നഹദോസിന്റെ നിർണ്ണയങ്ങളായിരുന്നു അതിൽ അടങ്ങിയിരുന്നത്. ഒരു വൈദികൻ മെത്രാൻപട്ടം കൊടുക്കുന്നതിന് മുമ്പെത്രാന്റെ വേണമെന്ന അതിൽ പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. കൂടാതെ, അക്ടിയാക്കോൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണെന്നുള്ളതിലേക്കു പക്ഷമായി ഇതിനെത്താമൻ കത്തനാർ എടുത്തു കാണിച്ചതും സകലരും ചുങ്കത്തു പള്ളിക്കു നൽകപ്പെട്ട ദണ്ഡവിജോമന സാക്ഷിപത്രവുമായ മെപ്പാപ്പായുടെ തിരുവെഴുത്തും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടി. എഴുത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മെത്രാനെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായി അക്ടിയാക്കോൻ ഓറൈറ്റും പാത്രിയർക്കീസിനു എഴുതിയ ഒരെഴുത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശിശുക്കാരാകട്ടെ ഇതിനെത്താമൻ കത്തനാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ

കത്തോലിക്കരായ വലത്തെയും വിടുകൾക്കു തീവെക്കുക, മുതലായി കൊലപാതകംവരെയുള്ള അക്രമങ്ങൾ പ്രതികാരമായി ചെയ്തു. കൊമ്മിസറി 1661 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ പള്ളിക്കാരുടെ ഒരു യോഗം ഉദിയമ്പേരൂർ വിളിച്ചു കൂട്ടുകയും അക്ടിയാക്കോണിൽനിന്നു അസാധുവായി പട്ടമേറിയന്ന ചില ശമ്മാശനാരും ഏതാനും പള്ളിക്കാരും കൊമ്മിസറിയെ സ്വീകരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്വെട്ടുകയും ചെയ്തു.

കൊമ്മിസറി മെത്രാൻ ഉദിയമ്പേരൂർ നിന്നു വീണ്ടും മുട്ടത്തു പോയി പാത്തു. 1662-ലെ വലിയ നോമ്പിന്റെ വിശുദ്ധ വാരത്തിൽ കമ്മങ്ങല്ലൂർ മുട്ടത്തുപള്ളിയിൽ അനുഷ്ഠിക്കയും അവിടെ വച്ചു ഭണ്ടപ്പുറം വശം പട്ടം കൊടുക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ കൊമ്മിസറി അവിടെ നിന്നും ആലങ്ങാട്ടിനു പുറപ്പെട്ടു. (7) അവിടെ അക്ടിയാക്കോണെ മെത്രാൻപട്ടം കെട്ടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരിൽ പ്രബലനായ ചിലർ ആ ഭാഗത്തുതന്നെ നിന്നിരുന്നു. അവരിൽനിന്നും കൊമ്മിസറിക്കു വളരെ വിഷമങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ആലങ്ങാട്ടെ കത്തോലിക്കാ ജനതതി കൊമ്മിസറി മെത്രാനെ തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ വളരെ സന്തോഷവുമ്പും സ്വീകരിക്കുകയും യാതൊരുപകടവും നേരിടാതെ അദ്ദേഹത്തെ സഹരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊമ്മിസറി അവിടെ വച്ചും ചില ശമ്മാശനാർക്കു പട്ടം കൊടുത്തു.

തദനന്തരം സെബസ്ത്യാനിയെ മെത്രാൻ അങ്കമാലിയിലേക്കു പോയി. (8). ഈ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നു അവിടെയും സമീപദേശങ്ങളിലും അധികാരമുള്ള ഇടപ്രഭുക്കന്മാർക്കു നാനൂറു പൊൻപണം കൊടുത്തു സഹായിനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അക്ടിയാക്കോണും കൂട്ടരും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. വിഷമതയൊന്നും നേരിടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ട മുൻകരുതൽ കത്തോലിക്കർ ചെയ്യാതിരുന്നുമില്ല. രാത്രി സമയമായിരുന്നതിനാൽ വിടുകളുടെ മുറത്തു വിളക്കു വെച്ചിട്ടും കൊമ്മിസറിയുടെ മുറിവും വളരെ വൈദികരും ജനങ്ങളും കാവൽ നിന്നുമാണ് യാത്ര ചെയ്തത്. ഒരു കഠിനയുദ്ധമുണ്ടായേക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടവൻ തക്ക വിരോധം ശീശുകാർ കാണിച്ചിരുന്നു. അക്ടിയാക്കോൻ തന്നെയും മത്സരകക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു. ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ ഇത്ര ശക്തിമത്തായ വിരോധങ്ങൾക്കിടയിൽ രാത്രിസമയം കൊമ്മിസറിമെത്രാൻ അങ്കമാലി കീഴ്വെട്ടുപള്ളിയിൽ എത്തി. അവിടെ അക്ടിയാക്കോന്റെ കക്ഷിയിൽ ഒരു പ്രധാനഭാഗം വഹിച്ചതു കത്തലുമ്മാ എന്ന ഒരു ധനികയായ സ്ത്രീയായിരുന്നു. ആ ഭേദശങ്കാരിയായ അവർക്കു ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ വളരെ സേവാബലമുണ്ടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, കാഴ്ചങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനായി ആ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പത്നികൾക്കു വളരെ വേലും അവർ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശീശുകാരെക്കൂടും അവളോടു ഒത്തു പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ കൊമ്മിസറിക്കും കത്തോലിക്കർക്കും അവരിൽനിന്നു നിരവധി ഉപവേങ്ങൾ നേരിട്ടു. കൊമ്മിസറിക്കു കൊച്ചിയിലെ പോർട്ടുഗീസുകാരിൽനിന്നു സഹായം ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന ഭയം നിമിത്തമോ വ്യോഗ്രഹം മോതുവായൊ ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തെ മെനകണ്ടു നസ്രാണികൾ തങ്ങൾക്കു പണം തന്നിട്ടുള്ളതിനാലാണ് തങ്ങൾ

അവരെ സഹായിക്കുന്നതെന്നും, ഇവരും അതുപോലെ പണം കൊടുത്താൽ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഒക്കെയും തീർത്തുകൊള്ളാമെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. വേറെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം കാണാഞ്ഞതിനാൽ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് അവർക്കു ആയിരം പണം കൊടുത്തതോടെ ശിശുക്കരുടെ ശല്യങ്ങൾ അവസാനിച്ചെന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ ശക്തി വളരെ ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊമ്മിസറി മെത്രാൻ കീഴ് പെടേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു ശിശുക്കരുടെ പിന്നത്തെ ആലോചന. അർക്കിഡിയോക്കോനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു അവർ വാദിക്കാതിരുന്നില്ല. അധർമ്മമായ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചെയ്യുന്ന ശപഥം അസാധുവാണെന്നും അതു പൂർത്തിയാക്കുന്നതു പാപമാണെന്നും കൊമ്മിസറി അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് ഏഴു പേരൊഴികെ മറ്റെല്ലാ ശിശുക്കരും തങ്ങളുടെ ആത്മീയനേതാവായി അദ്ദേഹത്തെ കൈക്കൊണ്ടു. ജോസഫ് മെത്രാൻ അവിടെവെച്ചു ഏതാനും ശമാശനാർക്കു പട്ടം കൊടുക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തശേഷം അദ്ദേഹം മുട്ടത്തു പള്ളിയിലേക്കു വീണ്ടും മടങ്ങി.

1662-മാണ്ടിലെ വഷ്കാലം കഴിഞ്ഞു ഡച്ചുകാർ കൊച്ചിക്കോട്ട പിടിക്കുന്നതിനായി വൈപ്പിക്കരയിൽ നിന്നു കഠിനയുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ആ ആണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ ടി. കോട്ട അധഃപതിക്കാരായ വിചരം അറിഞ്ഞ് കൊമ്മിസറി മെത്രാൻ മുട്ടത്തു നിന്നു വളരെ ദൂരസ്ഥമായ കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയിൽ ചെന്നു പാർത്തു. (9). കടുത്തുരുത്തിയിലുള്ള യാത്രയ്ക്കു മുമ്പായി അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിൽ ചെല്ലണമെന്നു പോർട്ടുഗീസു അധികാരികൾ ഏഴതി അയച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം പോയില്ല. സഹചരന്മാരായ കമ്മെലീത്താക്കാരെ തന്റെ പേക്കു അയച്ചു. അവർ കൊച്ചിയിൽ എത്തി യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റവരേയും മറ്റും സഹായിക്കുകയും അവർക്കു അതിമക്രദാശകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മുട്ടത്തുരുത്തിൽ നിന്നു ഒളിച്ചോടിയതു മുതൽ ലത്തക്കാർ കൊച്ചിക്കോട്ട പിടിക്കുവാൻ വന്നതുവരെ അർക്കിഡിയോക്കോൻ ഇട്ടിഞ്ഞാമ്മൻ കത്തനാരൊരുമിച്ചു ഒളിച്ചു താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അദ്ദേഹം സപൈയ്ക്കും വെളിയിൽ വരികയും ലത്തക്കാരെ സഹായിച്ചു കൊള്ളാമെന്നു അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ജോസഫ് മെത്രാൻ കടുത്തുരുത്തിൽ പാർത്തുവരവെ വടക്കൻകൂർ രാജ്യത്തിലുള്ള 24 പള്ളിക്കാർ അദ്ദേഹത്തിനു വഴങ്ങി. ഈ പള്ളികളെല്ലാം പണ്ടേതന്നെ ശിശു മിഷന്ററു പരിത്യജിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ചില യാളുകൾ അതുവരെ ശിശു മിഷന്ററായി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അർക്കിഡിയോക്കോനും ഇട്ടിഞ്ഞാമ്മൻ കത്തനാരും ഇതുകൽ കോപാസനയ്ക്കായി കൊമ്മിസറിയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. കടുത്തുരുത്തി രാജാവു അക്കാലത്തു ചുങ്കത്തു പോയി താമസിക്കുകയായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ പേക്കു കടുത്തുരുത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്ന അധികാരിയെ അർക്കിഡിയോക്കോൻ വളരെ പണം കൊടുത്തു വശീകരിച്ചു. ആ കാര്യസ്ഥൻ രാജസമ്മതം വരുത്തിക്കൊണ്ടു കൊമ്മിസറി പള്ളിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം

ഒരുവിധ ബന്ധവസ്തു ചെയ്തു. ശിപായിമാരെ കവൽ നിറുത്തി. അധിക നാൾ കഴിഞ്ഞതിനു മുമ്പായി ആ കാൽപ്പത്തു വെട്ടെന്ന് ആപൽക്കരമായ ഒരു രോഗം പിടിപെട്ടു. കൈശ്രമി വാങ്ങിക്കൊണ്ട് മുറിയായ ഒരു മരോല്പാദനം ഉപദ്രവിച്ചതാണ് രോഗമേറുതാവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നത് വളരെ ഭയന്ന് ഉടനെത്തന്നെ മെത്രാനെ ചെന്നു കാണുകയും രാജാവിനെ ബോധിപ്പിച്ചു തടവു വീക്ഷണം ചെയ്തു.

സുദീർഘമായ ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്നു സുവിദിതമാകുന്നത് ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി 1661-ൽ മെത്രാനായി ചലങ്കര വന്നതിനു ശേഷം പിന്നെ 1662-ന്റെ അവസാനംവരെ മലയാളത്തെ ഒരു വളരെ പ്രധാനപള്ളികളിൽ പോയി താമസിച്ചു എന്നും ടി. പള്ളിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ അത്യാദരവോടെ സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു എന്നുമാണ്. ഇതിൽ ഒട്ടുവിപരീതമായൊരു കടുത്തുരുത്തിപ്പള്ളി. ഇവയിൽ അലങ്ങാട്ട്, അങ്കമാലി മുതലായ പള്ളികളിൽ വെച്ച് ശീശു ഭാഗക്കാരിൽ നിന്നു ധാരാളം ഉപദ്രവം അദ്ദേഹം സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നെങ്കിൽ, കടുത്തുരുത്തിയിലെ അദ്ധ്യക്ഷനും ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നല്ലോ. അതിനാൽ മലയാളത്തെ പ്രധാന പള്ളികൾ കൊമ്മിസറിയെ അഭരിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു എന്നും സെബസ്ത്യാനിയുടെ അഭയസ്ഥാനവും അദ്ധ്യക്ഷനും കടുത്തുരുത്തിയായിരുന്നു എന്നും, സെബസ്ത്യാനി മെത്രാനായും മാർ തോമ്മാപ്പേരും സഹായിച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് തെക്കുംഭാഗത്തും അവരുടെ പള്ളികളുമായിരുന്നു; ഇക്കാലത്തു സാമൂഹികമായും മതപരമായും ശക്തിയും നേതൃത്വവും തെക്കുംഭാഗരിലായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും ടി. മാഴികാടൻ പറയുന്നത് അശേഷം അടിസ്ഥാനരഹിതവും അയാളുടെ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ ഉദ്ദേശത്തെ കാണിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു വിരണ്ഡാവാദവും മാത്രമാണ്.

28. ഇനി പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാറെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതു സംബന്ധിച്ച് മി. ജോസഫ് "പുത്തൻകുറു പഴയകുറു" എന്ന 16-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 5, 6, 7 എന്ന മൂന്നു പണ്ഡികകളിലായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ചരിത്രവിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രസ്താവനകൾക്കു കാണ്മാം:

"5. ഈ ചാണ്ടിക്കത്തനാറെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്ത അസാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിലായിരുന്നു. 1663-ൽ ലത്തക്കാർ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന കൊച്ചിക്കോട്ട പിടിച്ചടക്കി. ഇങ്ങനെ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ശക്തി ഇന്ത്യയിൽ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു. യൂറോപ്യന്മാരായി മലയാളത്തുള്ള സകല ദിശ്യനാരിമാരും ഉടനെ ഇന്ത്യ വിട്ടുകൊള്ളണമെന്നു കൊച്ചിയിലെ ഗവർണ്ണർ മിളമ്പേരം ചെയ്തു. മോൺസിഞ്ഞാർ സെബസ്ത്യാനി ഒരു ഇററാലിന്റെ മെത്രാനായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തെയും മലയാളത്തു താമസിക്കുന്നതിനു ലത്തക്കാർ അനുവദിച്ചില്ല. മലങ്കരയുടെ മെത്രാനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഉടനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കൊച്ചിയിൽ ഹാജരാക്കുന്നതിനായി വാറണ്ടും പുറപ്പെട്ടു. മാർ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി ഒരേ നിമിഷത്തിലും അറസ്റ്റ് ഭയന്ന് കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയിൽ ആ ഇടവകക്കാരുടെ അശ്രുതമായി താമസിച്ചിരുന്നു. ഇത്ത

രണ്ടാളിൽ മലങ്കരയ്ക്കു ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥലംവിട്ടുന
തിനു മോൺസിഞ്ഞാർ സെബസ്ത്യാനി നിർബന്ധിതനായി. എന്നാൽ
യൂറോപ്യന്മാരായി ആരെയും ഒരു മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നതിനു ലഭിക്കുക
അസാധ്യമായിരുന്നതിനാൽ നാട്ടുകാരിൽ ആരെങ്കിലും മെത്രാനായി
വാഴിച്ചുകൊണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുമെന്നു സമ്മതിച്ചു.

“യൂറോപ്യന്മാരായി മലയാളത്തുള്ള സകല മിഷ്യനറിമാരും ഉട
നേ ഇന്ത്യ വിട്ടുകൊള്ളണമെന്നു ഗവണ്ണർ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുകിൽ,
“സെബസ്ത്യാനി ഒരു ഇറാലിയൻ മെത്രാനായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തെയും
മലയാളത്തു താമസിക്കുന്നതിനു ലത്താർ അനുവദിച്ചില്ല” എന്നു മി. മാ
ഴിക്കാടൻ പറയുന്നതിന്റെ യുക്തി ഗ്രഹിക്കാൻ ധൂയുള്ളവർ സാധിക്ക
നില്ല. അദ്ദേഹം പോകട്ടെ “മലങ്കരയുടെ മെത്രാനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ
ഉടനേ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കൊച്ചിയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ വാറണ്ടു പുറപ്പെട്ടു.
മാർ ജോ. സെബസ്ത്യാനി ഓരോ നിമിഷത്തിലും അറസ്റ്റ് ഭയന്നു കടുത്തു
രുത്തി വലിയ പള്ളിയിൽ ആ ഇടവകക്കാരെ അശ്രുയത്തിൽ താമസി
ച്ചിരുന്നു” എന്നുള്ള റി. ജോസഫിന്റെ പ്രസ്താവനകളെ അക്ഷരപ്രതി
ഞാൻ നിഷേധിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കൊമ്മിസറിയും കൂട്ടുകാരും നാലുദിവസ
ത്തിനകം നാടുവിട്ടുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു ഡച്ചസെന്റായിപ്പനായ
റിക്കലോഫിന്റെ ഉത്തരവ്. ഈ വിരോധകല്പനയിൽ ഒരു ഭേദഗതി
വരുത്തണമെന്നു കൊമ്മിസറി ഏഴുശി അപേക്ഷിച്ചിട്ട് അതു സാധ്യമല്ല
എന്നായിരുന്നു റിക്കലോഫിന്റെ മറുപടി. എങ്കിലും കറേബിയസങ്ങൾകൂടി
താമസിക്കുന്നതിനു വേണ്ട അനുജൻ മോൺസിഞ്ഞാർ സെബസ്ത്യാ
നിക്കു ലഭിച്ചു എന്ന് അന്തരസംഭവങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയുന്നു. ഇറാ
ലിയന്മാരായിരുന്ന സെബസ്ത്യാനിയും കൂട്ടരും നാടുവിടണമെന്നു കല്പന
യുണ്ടായത് അവർ പോർട്ടുഗീസുകാരെ മിത്രങ്ങൾ ആയിരുന്നു എന്ന
കാരണത്താൽ മാത്രമാണ്. അവർ കൊലപാതകപുള്ളികളോ വിപ്ലവ
കാരികളോ ശത്രുരാജ്യക്കാരോ അല്ലായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഉടനേ വാറണ്ടു
യച്ച് അവരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു അവരും റിക്കലോഫിനു ഇല്ലായിരുന്നു.
അതു നിതിവിരുദ്ധവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ മാർ സെബസ്ത്യാനി ഓരോ
നിമിഷത്തിലും അറസ്റ്റ് ഭയന്നു കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയിൽ ആയിടവ
കക്കാരെ അശ്രുയത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് നിശ്ശ
േഷം പരാതീതമായിരുന്ന ഒരു വെറും വികത്വമനു മാത്രമത്രെ. കടുത്തുരു
ത്തിയിലെ ഇടവകക്കാരെ അശ്രുയം ഏതു നിലയിലായിരുന്നു എന്നു
നാം മുൻവണ്ണികയിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കഷ്ടനാർ മുതൽ
പേരുടെ പരിശ്രമത്താൽ സെബസ്ത്യാനി അവിടെ ബന്ധനത്തിലായി.
ആ ഇടവകക്കാരെ പരിശ്രമഫലമായല്ല, പ്രത്യേക ദൈവസഹായ
ത്താൽ മാത്രമാണല്ലോ അദ്ദേഹം ബന്ധനവിമുക്തനായത്.

ഇത്തരത്തിൽ മലങ്കരയ്ക്കു ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചുകൊണ്ടു
സ്ഥലംവിട്ടുനതിനു മോൺ: സെബസ്ത്യാനി നിർബന്ധിതനായി എന്നു ശ
രിയാണ്. “എന്നാൽ യൂറോപ്യന്മാരിൽ ആരെയും ഒരു മെത്രാനായി വാ
ഴിക്കുന്നതിനു ലഭിക്കുക അസാധ്യമായിരുന്നതിനാൽ നാട്ടുകാരിൽ ആരെ

യെങ്കിലും കെട്ടുനായി വാഴിച്ചു കയറുകയും അദ്ദേഹം മനസ്സിപ്പാമനസ്സു
ടെസമതിയും എന്ന ഭാഗം ദീർഘമായും മാർ ജോസഫ് കെട്ടുനാൻ
സർക്കിത്തിൽ വെറികയറുകയും ചെയ്തു. കെട്ടുനാൻ വാഴിക്കുന്നതിനു യുഗം
പുറമാർ വല്ലാതെക്കൂടെ എന്നു തിരക്കേണ്ട ആവശ്യമേ അവിടെ ഉണ്ടായി
രുന്നില്ല. നാട്ടുകാരനെ വാഴിച്ചു കയറുകയും ചെയ്തു മനസ്സിപ്പാ മനസ്സു
ടെയുമല്ല, നാട്ടുകാരനാണു്. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയെ കെട്ടുനാൻ
പദത്തിലേക്കു ചെത്തിയതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെട്ട അധികാ
രങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി മാപ്പാപ്പാ വിരുമനസ്സിൽനിന്നും അദ്ദേഹ
ത്തിനു നൽകിയ വിരുമനസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തെ മഹാജ്ഞാതിന്റെ ഭരണ
മിനിസ്റ്റേഴ്സിന്റെയും കമ്മീഷൻ അപ്പോസ്റ്റോലിക്കാക്കളുടെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നും, നാട്ടിൽനിന്നും ഒന്നോ രണ്ടോ വെലികൾ കെട്ടുനാൻപടത്തിനു
തീരാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് നാട്ടുകാരിപ്പാരിരിക്കുന്ന അങ്കമാലി മഹാ പട്ടവകയിലെ
മിസ്സിനാസ്കാന്റെ ഭരിതകളായി വികാരി അപ്പോസ്റ്റോലിക്കാ എന്ന നാ
ത്തോടു കൂടി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിനു പോയയധികാരം മുകളിൽ പ്രസ്താ
വിച്ച രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനമേലും നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നും പ്രസ്താവിച്ചി
ട്ടുണ്ടു്. ഈ വസ്തുതകളെ അന്വേഷിച്ചറിയാതെ ഒരു നോവൽ എഴുതുന്ന
ശിരിയിൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്റെ മനോരമത്തെ മാത്രം ഇവി
ടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേ പറയാൻ കാണുന്നുള്ളു.

“6. ആരെ വാഴിക്കുമെന്നും എങ്ങനെ വാഴിക്കുമെന്നും ഉള്ള പ്ര
ശ്നം വളരെ ദുർലഭതരമായിരുന്നു. ഒന്നാമതായി ഒരു കെട്ടുനാൻ വാഴി
ക്കുന്നതിനു മൂന്നു കെട്ടുനാൻ അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. മാർ ജോസഫ് സെ
ബസ്ത്യാനിയെ കൂടാതെ ഒരു കെട്ടുനാൻ കൂടി പഠിക്കുക അസാദ്ധ്യമായി
രുന്നു. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയെ കെട്ടുനാൻ അപക്വനാളിൽ ഏകാമൻ
മാപ്പാ മലയാളത്തേക്കയച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ചില പ്രത്യേക അധി
കാരങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രത്യേക അധികാരങ്ങളുടെ കൂട്ട
ത്തിൽ ഒന്നാൽ സെബസ്ത്യാനിയെ തന്നിച്ച് ഒരു കെട്ടുനാൻ വാഴിക്കുന്നതിനും
അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നത്തെ കാലത്തിൽ “പത്രണ്ടു
പട്ടക്കാർ കൂടി വാഴിച്ച മാർ തോമ്മാ കെട്ടുനാൻ ഒരു ഭാരത കെട്ടുനാൻ
ഭരിക്കുക - അദ്ദേഹത്തിന്റെ കെട്ടുനാൻ പട്ടം അസാധ്യമാണു് മാർ ജോ
സഫ് സെബസ്ത്യാനിയെ കൂടാതെ വാഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക - സാധാരണ
നടപ്പിനും നിയമത്തിനും എതിരായി ഒരു കെട്ടുനാൻ പട്ടം കൊടു
ത്താൽ അപ്രകാരം കെട്ടുനാൻ തിരുന്ന ആളിനെ ഭിന്ന കക്ഷികളായ
ജങ്ങൾ കെട്ടുനാൻ സ്വീകരിക്കുമോ എന്നും ബലമായ ആശങ്കയുണ്ടാ
യിരുന്നു. പരസ്യമായതും നിഷ്ഠാനുസാരമായതുമായ ഒരു കെട്ടുനാൻ പട്ടം
അന്നത്തെ സ്ഥിതിയ്ക്കു അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. മാർ ജോസഫ് സെബ
സ്ത്യാനിയെ വെളിയിൽ തല കാണിക്കുന്നതിനോ പരസ്യമായ ഒരു സ്ഥ
പത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനോ സിദ്ധത്തിനും ഇല്ലായിരുന്നു. അന്നു കെട്ടുനാൻ
സ്ഥാനത്തിനു പലധിധത്തിലും അർഹൻ പഠവിൽ കാണിക്കുന്നതാണു്
യിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മാർ ജോമ്മാ കെട്ടുനാൻ കീഴിൽ അദ്ദേഹത്തെ അന്നു

ഗമിച്ചിരുന്നയാളും, കറേണൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനക്കാരനും അടുത്തകാലത്തു് അനുതപിച്ചു് കത്തോലിക്ക സഭയിലേക്കു പുനരൊരുപ്പെട്ട മാർ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ കൊടിക്കിഴിൽ വന്നുചേർന്നിരുന്നു. കൂടാതെ ഇദ്ദേഹം അന്നത്തേ ഭിന്നകക്ഷിനേതാവായ മാർത്തോമ്മായുടെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹം അന്നു മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെയിടയിൽ ഒരു സമ്മതനും പ്രമാണിയുമായിരുന്നവെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. അന്നു മലങ്കര കിസ്ത്യാനികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മാർത്തോമ്മായുടെ കീഴിലും ഒരു ന്യൂനപക്ഷം മാത്രം മാർജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ കീഴിലും ആയിരുന്നു."

യാതൊരുവിധത്തിലും ആവിർഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ദുർഘടങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചും ഉള്ളതിനെ അഭിവർദ്ധനം ചെയ്തും കാണിക്കുമാത്രമാണ്, മറ്റുവാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, അന്ധകാരവൃതമായ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തെ നിമ്നീകമാത്രമാണ്, മി. ചാഴികാടൻ ഈ ഖണ്ഡികളിലും സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാധാരണസാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിനു മൂന്നു മെത്രാന്മാർവേണം. എന്നാൽ അത്രാവശ്യമല്ല. ഇവരിൽ പട്ടം എന്ന കൂദാശ നൽകുന്നത് പ്രധാന കാർമ്മികനായ ഒരു മെത്രാൻമാത്രമാണ്. അതിനാൽ പട്ടം വാസ്യവചകനതിനു ഒരു മെത്രാൻകൂടിയേ കഴിയൂ. ഒന്നു മതിയാകും. മറ്റുരണ്ടുപേരും ചെറും സഹായികൾമാത്രമാണ്. അതാ ന്നാൽ കൂടാതെയുടെ വാസ്യവചകരായ്ക്കു അചർ വേണമെന്നോ മെത്രാന്മാരാ യേ കഴിയൂ എന്നോ ഇല്ല എന്നു ചൂഷണമാണല്ലോ. അങ്ങനെയിരിക്കെ സഭയുടെ സാധാരണ നടപടിയിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചു് മോൺ: സെബസ്ത്യാനി രണ്ടിച്ച് - സഹായികളായി രണ്ടു മെത്രാന്മാരെ കൂടാതെ - ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം മാറ്റാപ്പായിൽനിന്നു പ്രാപിച്ചിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കുന്ന മി. ജോസഫ് ഈ വസ്തുതയെ എടുത്തു ഒരു വലിയ ദുർഘടമായി കാണിക്കുന്നതു നിരർത്ഥകമത്രെ. തോമ്മാ അക്വിനാ കോൺറ മെത്രാൻപട്ടം വാസ്യവചകനായ് സെബസ്ത്യാനിയും കൂട്ടരും വാദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു പറഞ്ഞു് ചെറും വൈദികർമാത്രംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു പട്ടംകൊടുത്തതുകൊണ്ടാണ്. ആചാരം അവിട്ടക്കത്തികൂടിയായും ഒരു മരംവെട്ടുകയില്ലെന്നു ഇളിഞ്ഞാമ്മൻകത്തനാർ പറഞ്ഞതായി മി. ജോസഫ് എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആചാരം പട്ടക്കർകൂടിയായും ഒരു മെത്രാനെ അഭിഷേകം ചെയ്താൽക്കാരം സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ ചാണ്ടിക്കത്തനാർ ഒരു മെത്രാനാണു പട്ടം കൊടുത്തതു്. അതിനാൽ ഭിന്നകക്ഷികൾ അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി സ്വീകരിക്കുമോ എന്ന ആശങ്കയ്ക്കു ഒട്ടും വകയില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ആശങ്കയേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതു് അനുഭവത്തിൽ കണ്ടേക. ചാണ്ടിമെത്രാനെ ഒരു മെത്രാൻ മാത്രം വാഴിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻപട്ടം സാധുവല്ല എന്ന ഒരുവാദം എതിർക്കുകകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതായി ഇന്നാർചക്ക കേട്ടിട്ടില്ല. മാർ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിക്കു വെളിയിൽ തലകാണിക്കുന്നതിനോ പരസ്യമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനോ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു എന്നു മി. ജോസഫ് പറയുന്നതും ചെറും തോ

മാണെന്നു മുൻവണ്ഡത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരു ചോദ്യമുണ്ടല്ലോ. സൈബസ്ത്യാനിമെത്രാൻ തന്റെ അഭിപ്രായമായും ആശയമായും മാധി കടുത്തുരുത്തിൽ ആ ഇടപാടുകളുടെ ആശ്രയത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുന്ന ഈ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിനു തലവെളിക്കു കാണിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അതു എവിടെയാണ്, കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയകയായി ഒന്നാണ്ടായിരുന്ന കരികല്ലായിലോ മറ്റോ ആയിരുന്നോ, ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതു്? അദ്ദേഹത്തിനു പരസ്യമായി ഒരിക്കത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനു സാധിക്കാതെ കടുത്തുരുത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, കടുത്തുരുത്തി ഒട്ടും പരസ്യമല്ലാത്ത, ഇതരന്മാർക്കു അജ്ഞാതമായ, ഒരു ഗുഹയോ മറ്റോ ആയിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കുന്നതിന്നു തയ്യപ്പെട്ടേ?

47. ഈ ദുർഘടങ്ങൾ ഇല്ലാതെ വിഷമകരമാകത്തക്കവണ്ണം തെക്കുംഭാഗർ അവരുടെ അധികാരപാദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. വരുകി കർ മഹാജനങ്ങളെ പള്ളിഭരണം ബലമായി അപഹരിക്കുന്നതുപോലെ, മെത്രാന്മാരെക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നും മെത്രാന്മാരെ മലങ്കരയ്ക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന്നും അവരെ സഹായിക്കുവാനിന്നുള്ള ചാരമ്പത്രാപകാരം തെക്കുംഭാഗർക്കുള്ളതായിരുന്നു. ആകയാൽ നാട്ടുകാരിൽനിന്നും ഒരു മെത്രാനെ നിയമിക്കുമ്പോൾ ആയതു തെക്കുംഭാഗരിൽനിന്നുമായിരിക്കണമെന്ന് അവർ അവഗ്രഹിച്ചു. മാർ ജോസഫ് സൈബസ്ത്യാനിക്ക് സമീപിച്ചിരിക്കുന്ന അറസ്റ്റ്, ഒരു മെത്രാനെ വശീകരണത്തിന്നു മുന്നെ മെത്രാന്മാരെ കിട്ടാവില്ലാത്ത വൈഷമ്യം, പാമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാർ മാർ തോമ്മാമെത്രാനെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരനെന്നു സ്തംഭനം, തെക്കുംഭാഗരുടെ സംരക്ഷണാവകാശവാദം, അവരെല്ലാം കൂടിയ നാരായണ അയ്യപ്പിനും ദുർഘടകരമായി. തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ മെത്രാൻ പദത്തിന്നു തക്ക ജനസമ്മതി ഉണ്ടായിരുന്നവർ മാർക്കത്താമ്മാന്റെ കക്ഷിയിൽ ചേർന്നിരുന്നു. അവർ ഇതിനെത്താമസകാലത്തു വാഗ്ദാനം കടുത്തിയിരുന്നു, തെക്കുംഭാഗരുടെ അന്നത്തെ ഒരു നേതാവായിരുന്നു ഡി.റും, വി.റും, ജനസമ്മതനായിരുന്ന പച്ചക്കരത്തരകൻ. മാർ ജോസഫ് സൈബസ്ത്യാനി പച്ചക്കരത്തരകനെ കണ്ടപ്പോൾ കടുത്തുരുത്തിയിൽ വരുത്തി, പച്ചക്കരത്തരകനും, മാർ ജോസഫ് സൈബസ്ത്യാനിയും പാമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാർക്കു കൂടി അപ്പോഴത്തെ വിഷമതകളിൽനിന്നും രക്ഷപെടുന്നതിനുള്ള മാർക്കത്താമ്മാന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാര്യം ചോദനം ചെയ്തി. അതിന്റെ ഫലമായി തൃപ്പൂക്കടമായ ഒരു രാജിയുണ്ടായി. രാജിയുടെ ഫലമായി പാമ്പിൽ ചാണ്ടിയപ്പൻ, തെക്കുംഭാഗരെ ഒരു പ്രത്യേക കരുതനായി ഗണിച്ച് അവരുടെ അവകാശങ്ങളും അവഗ്രഹങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു മാർ സൈബസ്ത്യാനി മെത്രാന്റെ മുമ്പാകെ വച്ച് പച്ചക്കരത്തരകനോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. പാമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാറെ തെക്കുംഭാഗരുടെ തലസ്ഥാനമായ കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയിൽ പച്ചക്കരരുടെ പ്രത്യേക മുതലായി അവിടെ പ്രത്യേക കർത്തവ്യമുള്ള വി.പക്ഷിയിൽ പാർച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മാർ ജോസഫ് സൈബസ്ത്യാനി വാഗ്ദത്തം ചെയ്തും ചാണ്ടിക്കത്തനാർ

അയതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. വെട്ടുകുത്തരകൻ അട്ടാമത്തിന്റെ അ
വകാശവാദം പിൻപലിക്കുകയും അട്ടാമത്തിന്റെ സമുദായക്കാർ പറമ്പിൽ
മാണ്ടിമെത്രാനെ അവരുടെയും മെത്രാനായി അംഗീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു
സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വരാറുകളാ വാഗ്ദത്തങ്ങളും അനുസരിച്ച് പ
റമ്പിൽ മാണ്ടിയച്ചനെ കടുത്തുരുത്തി വലിയവള്ളിയിൽവെച്ചു മാർ ജോ
സഫ് സെബസ്ത്യാനിയും രണ്ടുപട്ടുകാരുംകൂടി മെത്രാനായി അഭിഷേകം
ചെയ്തതും ഉടനെതന്നെ മാർ സെബസ്ത്യാനി സ്ഥലവിട്ടു ഗോവയിലേയ്ക്ക്
പോകയും ചെയ്തു. വിവരം അറിഞ്ഞു മാർ സെബസ്ത്യാനിയെ പിടിക്ക
ുന്നതിനായി ലത്തക്കാർ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം രാജ്യംവിട്ടു കപ്പൽ ക
യറുകയാൽ അയതു സാധിച്ചില്ല.....”

ഈ ചണ്ഡികയിലെ ഉദ്യുതം മുഴുവനും അബദ്ധകോടരമാണ്.
പറങ്കികൾ മലയാളത്തു പന്ന പള്ളിഭരണം ബലമായി അപഹരിക്കുന്നതുപ
ോ മെത്രാനാരെ കൊണ്ടുപരുന്നതിനും മെത്രാനാരെ മലകുറുത്തു പ്രദാ
നം ചെയ്യുന്നതിനും അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉള്ള പാരമ്പര്യാവകാ
ശം തെക്കുംഭാഗക്കാർക്കായിരുന്നുവേണം!!! നാട്ടുകാരിൽനിന്നു ഒരു മെത്രാനെ
നിയമിയ്ക്കുമ്പോൾ അതു തെക്കുംഭാഗരിൽനിന്നുമായിരിക്കണം എന്ന് അവർ
അവശ്യപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ തുടർതന്നെ തെക്കുംഭാഗരുടെ ഇടയിൽ മെ
ത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു തക്ക ജനസമ്മതിയുണ്ടായിരുന്നവർ മാർ തോമ്മായുടെ
കക്ഷിയിൽ ചേർന്നിരുന്നു, അവർ ഇട്ടിഞ്ഞാമൻ കത്തനരുടെ വലയിൽ
കുടുങ്ങിയിരുന്നു എന്നുകൂടെ മി. ജോസഫ് തുറന്നു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.
ഇവയിൽ പരസ്പരമൈരുദ്ധ്യം മി. ജോസഫ് കാണുന്നില്ലായിരിക്കാം.
തെക്കുംഭാഗരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അന്നു വൈദികർ മുരുകുമായിരുന്നു. മെ
ത്രാൻ സ്ഥാനത്തിൽ ഗോഗ്രഹാരായി ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
ഇങ്ങനെ മുരുകുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന വൈദികരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ചുമ്മാ
മെത്രാപ്പോലീ പട്ടഭരണശാസ്ത്രം കൊമ്മിസറി കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീ
അക്കൗണ്ടുകൊണ്ടു പട്ടംകൊടുപ്പിച്ചവരും, പിന്നീടു തൻതന്നെ പട്ടം കൊ
ടുത്തവരും ആയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനു
അർഹനായ വൈദികർ ഇല്ല എന്ന് ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഈ ജനത തങ്ങള
ളിൽനിന്നുതന്നെ മെത്രാനെ വേണമെന്നു വാദിച്ചു എന്ന് പറയുന്ന അളി
ന്റെ ബുദ്ധിക്ക് എന്തോ പിശകുണ്ടെന്നു വിചിരിക്കുന്നതാമുണ്ട്. പോർട്ടു
ഗീസുകാലവരെ ലേകസഭയ്ക്കു മെത്രാനാരെ കൊണ്ടുപരുന്നതിനും പ്രദാ
നം ചെയ്യുന്നതിനും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുമുള്ള പാരമ്പര്യാവകാശം തെക്കും
ഭാഗക്കാർക്കായിരുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകളെ സ്വപ്നംകരിക്കാൻ മി.
ജോസഫ് താങ്ങാതെ പോയും ഹാജരാകുന്നില്ല! അദ്ദേഹം പറയുന്നതു
തന്നെ പ്രമാണം!! വൻപു പറച്ചിലിനും ഒരു തുമ്പുവേണമല്ലോ!!! ഈ
കാലഘട്ടത്തിൽ മലങ്കര ഒട്ടുക്കു തെക്കുംഭാഗർ എവിടെയെല്ലാമുണ്ടായിര
ന്നു? അവരുടെ സംഖ്യ എത്രയായിരുന്നു? അവർ മലയാളത്തു ആകെ നാലോ
അഞ്ചോ സ്ഥലങ്ങളിലെ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു; അവ കോട്ടയം, കടുത്തുരു
ത്തി, ഉദിച്ചംപേരൂർ, ചുങ്കം, കല്ലശ്ശേരി എന്നവയായിരുന്നു എന്ന് മോണം
പെരുമ്പാടി പറഞ്ഞിരുന്ന സ്വന്തം യാത്രാവിവരണം രണ്ടാം പുസ്തകം 25-ാം

അദ്ധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആദാഗംഗനെ മി. ജോസഫ് 8-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ കാര്യം വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അന്നു ഇവരുടെ ജനസംഖ്യയെക്കുറിച്ച് തീരെ കൂടിയേൽ വതിനായിരത്തിൽ താഴെ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ വസ്തുത ഉടനേ തന്നെ ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളാം. ഇവരിൽ ധനവാന്മാർ ഉന്നതേപ്പോലെതന്നെ അന്നും വളരെ കുറവായിരുന്നു. ആനുപാതികമായി സോക്കിയൽ ഇന്നുള്ളതേതാളും ധനവാന്മാർ അവരുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കേവലം നിർവ്വചനമായിരുന്നു എന്നു പൊതുവേ പറയാമായിരുന്ന ഈ സമുദായം മെത്രാന്മാരേ കേരളത്തിൽ വരുത്തുകയും പ്രദാനം ചെയ്തതും സഹജമായിട്ടും ചെയ്തിരുന്നു എന്നു വികത്വം ചെയ്യാൻ തക്ക ധൈര്യം മി. ജോസഫിനുണ്ടായല്ലോ!!!

അന്നു തെക്കേഭാഗരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മുരുകും ധനവാന്മാരിൽ ഒരാൾ പശുക്കുരുത്തരെന്നായിരുന്നു എന്നതു ശരിയാണ്. അദ്ദേഹം അവരുടെ നേതാവും ആയിരുന്നു. മാർ സെബസ്ത്യാനി തരകനെ പ്രത്യേകം കണ്ടിട്ടു കടുത്തുരുത്തിൽ വരുത്തി അഭോധിച്ചു എന്നും തൃപ്പി കരമായ രാജിയുണ്ടായി എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നതും വാസ്തവമല്ല. ഡച്ചുസൈന്യാധിപനോടു മാർ സെബസ്ത്യാനി മലയാളത്തു താമസിക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു ചെയ്തിരുന്ന അപേക്ഷയ്ക്കു പ്രതികൂലമായ മറുപടി കിട്ടുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു താമസിയാതെ സ്ഥലം വിടാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നായി. അതിനാൽ പാക്കാരിമാർ, മറ്റു വൈദികർ, ശമോശന്മാർ, ജനപ്രതിനിധികൾ എന്നിവരുൾപ്പെട്ട പള്ളിക്കാരുടെ ഒരു യോഗം കടുത്തുരുത്തിൽ സ്വവസതിയിൽ കൂടണമെന്ന് കൊമ്മിസറി എഴുതി അയച്ചതനുസരിച്ച് പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും വന്നുചേർന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ജനപ്രതിനിധികളിൽ ഒരുവനായി പശുക്കുരുത്താകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാക്കാം. എന്നാൽ അന്നു കേവലം അധഃസ്ഥിതിയിൽ കിടന്നിരുന്ന തെക്കേഭാഗം സമുദായത്തിനു ആളുകൊണ്ടോ അത്മംകൊണ്ടോ മറ്റൊന്നെങ്കിലും കൊണ്ടോ ഒരു മെത്രാനെ സ്വന്തസമുദായത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കത്തക്ക യാതൊരു നിമജ്ഞാർഹതയോ ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ അങ്ങനെ ഒരു വാദം പുഷ്പപ്പട്ടവിശ്വാൻ പശുക്കുരുത്തരെന്നോ മറ്റൊന്നെങ്കിലുമോ സ്വപ്നേവി വിചാരിച്ചിരിക്കയില്ല. ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിനു മാപ്പാപ്പായിൽനിന്നും തനിക്ക് അധികാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിചാരം കൊമ്മിസറി ആയോഗത്തെ അറിയിക്കയും അവിനു യോഗ്യനായ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു കാണിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തദനുസാരം കുറവുണ്ടാകാത്തപള്ളിയുടെ വികാരിയും ആ ഇടവക പള്ളിയിൽ കുറിയേക്കോസ് അദ്ധ്യക്ഷി (അഗോസ്) എന്നവരുടെ പുത്രനായ ചാണ്ടിക്കുരുത്തനാരോ യോഗം ഏകാഭിപ്രായമായി തിരിഞ്ഞെടുത്തു. മെത്രാൻപദത്തിനു ഉത്തമനെന്നു കൊമ്മിസറി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതും ഇദ്ദേഹത്തെ അയച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ തിരിഞ്ഞെടുപ്പു അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ സന്തോഷകരമായി ഭവിച്ചു.

29. “കേരളരാജ്യത്തിലെ സത്യവേദചരിത്രാത്തിന്റെ കർത്താവായ മർത്ത്യീനോസുമെത്രാൻ ഈ വിഷയം ബന്ധിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയി

രിക്കുന്നത് നാം അറിയേണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നാലാം അദ്ധ്യായം 183-മുതൽ 90-വരെ വാക്കുകളിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “കമ്പനിയായുടെ സഭയുടെ കല്പനയാകയാൽ വ്യത്യസ്തം ചരത്തിക്കൂടാ എന്ന റിക്കലോപ ഉത്തരിച്ചതിനാൽ നമ്മുടെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഘത്തിനും, രക്ഷക്കുമായിട്ടു എന്തു ചെയ്യേണ്ടുവെന്നു ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചാൻ എല്ലാ പള്ളികളിൽനിന്നും, വിശാരികൾക്കും, പട്ടക്കാരും, ചെമ്മാശനന്മാരും പ്രധാനികളും കടുത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ കൂടത്തക്കവണ്ണം കല്പന അയച്ചു. വിളിക്കപ്പെട്ടവർ എല്ലാവരും ചെന്നുകൂടിയതിൽ പിന്നെ താൻ ഈദേശങ്ങളിൽനിന്നു ചൊരകെണ്ടുന്ന വർത്തമാനവും, സത്യവച ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉറപ്പിനും, രക്ഷക്കുമായിട്ടു ചൊവ്വനി നിശ്ചയിക്കേണ്ടുന്ന സംഗതിയും അറിയിച്ചാറെ ചൊതുവായിട്ടുള്ള കരച്ചിലും, അർക്കെട്ടാക്കൊ നിന്ന ശാപവും കെൾക്കപ്പെട്ടു; അരിന്നോടുകൂടെ നമ്മുടെ വാഴ്ത്തിപ്പെട്ടവന്റെ പാദത്തുകൽ വീണ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളും പണവുംകൊണ്ടും, ആവശ്യം വന്നാൽ ആയുസ്സിനെക്കൊണ്ടും രക്ഷിക്കുമെന്ന പറഞ്ഞ അവരുടെ ഇടയിൽ രാമസിപ്പാൻ അചൈക്കിക്കയായിരുന്നു; എന്നാൽ ട്രിറോയ്ക്കടുത്ത കൊമ്മിസാരി മറ്റു പല ന്യായങ്ങളെക്കൂടെ റിക്കലോപ എന്ന പടത്തലവന്റെ കല്പനക്കു വിശ്വാസം ചെയ്യാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുതന്നെ ഏറ്റവും വിപരീതമായിട്ടു തീരുമെന്ന പറഞ്ഞ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു വെണ്ടുന്ന ചൊവ്വനി ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചാൻ മനസ്സാക്കി.

“ഇത്ര യോഗ്യമുള്ള (ആചാരക്കരമായ) കാലത്തിൽ മെത്രാന്റെ പട്ടമുള്ള ആൾ ചെണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ആലോചനയിൽ കാൺകയിൽ, ഇങ്ങനെയുള്ള മിശ്കരത്വം ഇല്ലാത്ത മാർപ്പാപ്പാ നമുക്കു തന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാഴ്ത്തിപ്പെട്ടവൻ പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം മെത്രാന്റെ സ്ഥാനത്തിന്നു ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന പ്രധാന ഗുണലക്ഷണങ്ങളെ അവരെ കെൾപ്പിച്ചു, ആ ഗുണലക്ഷണമുള്ള ഒരു പട്ടക്കാരനെ കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ വാഴിച്ചുതരാമെന്നു പറകയും ചെയ്തു. ആ സമയം ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ആലോചിച്ചാറെ എല്ലാവരും ഏക സ്വരത്തോടുകൂടെ കാവിലങ്ങാട്ടുപള്ളിയുടെ വികാരി പറമ്പിൽ അല്ലെക്സാന്ദ്രോ എന്ന ദേഹം എല്ലാ പട്ടക്കാരിയും ഏറ്റവും യോഗ്യനായി കണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ബൊധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ വാഴ്ത്തിപ്പെട്ട കൊമ്മിസാരി തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിയോഗിച്ചിരുന്ന ആളെ തന്നെ സംഘക്കാർ എല്ലാവരും തെരിഞ്ഞെടുത്തു എന്നു കണ്ടാറെ വളരെ തെളിഞ്ഞു. സാക്ഷാൽ എല്ലാ പരിത്രങ്ങളിലും കണ്ടെന്നതുപോലെ പറമ്പിൽ ചാണ്ടി എന്ന ദേഹം എല്ലാക്കൊണ്ടും ബാഹുമാനവും മഹിമയുമുള്ള വാക്കായിരുന്നു. എങ്കിലും ഓരോ വയസ്സുള്ളവനായിരുന്ന കടവിൽ അല്ലെക്സാന്ദ്രോ എന്ന ദേഹം ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു മനസ്സുവെച്ചാൽ പറമ്പിൽ ചാണ്ടി എന്ന ലെവാത്തിന്നു വളരെ സഹായം, അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ഉപദ്രവം ചെയ്യാമെന്നായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും അതുവരെ തമ്മിൽ കരം സഭക്കുടായി കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും തക്ക ഗുണദോഷം കിട്ടുവെന്നൊടു പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം കടവിൽ അല്ലെക്സാന്ദ്രോ വെറിച്ചൊരു മനുഷ്യനായി എന്നു തെങ്ങുവെൻ തക്ക വിധമായി പകർന്ന പറമ്പിൽ

മാണ്ടി എന്ന ദൈവത്തെ വിടിച്ചുതഴുതി മരിക്കുന്നതുപരെ നന്നാൽ കഴിയുന്ന സഹായം ചെയ്യാമെന്ന സത്യത്തെക്കുറിച്ചു കടവിൽ അച്ഛൻ പറഞ്ഞാക്കുകയും ചെയ്തു.

“ഈ പണ്ണം കാഴ്ചക്കൾ എല്ലാം ആസ്ഥമായതിന്റെ ശേഷം തിരുസ്സഭയുടെ പട്ടപ്രകാരം പാമ്പിൽ അല്ലെക്സാന്ത്രോ എന്ന ദൈവത്തിന്നു മെത്രാന്റെ പട്ടം കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു വള്ളികൾക്കു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാനായിട്ട തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദൈവം അടുത്തിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ളിൽ വാഴിക്കപ്പെട്ടവൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനെ താമസത്തിന്നു അനുവദിക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ മുരുങ്ങിയിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം എല്ലാവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മകരമാസം മുപ്പത്തൊന്നാം തീയതി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ അറിയിച്ചു വള്ളികളിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഉടനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കടുത്തുരുത്തിലേക്കു യാത്രയായി, എത്രയും അതിന്നുകൂടി എന്നു കണക്കില്ല എന്നു ചരിത്രക്കാരെക്കുറിച്ചും എഴുതിസ്സാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊ 1663--ാം കാലം മകരമാസം മുപ്പത്തൊന്നാം തീയതി കടുത്തുരുത്തി വലിയവള്ളിയിൽവെച്ചു പാമ്പിൽ മാണ്ടികത്തനാർ മെഗാർ എന്ന ദിക്കിന്റെ മെത്രാനായിട്ടും, മലയാളത്തിലെ മേർത്താമ്മാ ഗ്രീഹായുടെ നസ്രാണികളുടെ വിശാരിച്ചല്ലെല്ലാലിക്കായായിട്ടും കമ്മലീത്താ ദിസ്കാർ സു സഭയിലെ മേർ യെരസെപ്പനെ സബ്ബാനി എന്ന വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവന്റെ കയ്യാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സംഗതിക്കും, മൂന്നുമെത്രാന്മാര ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഒരു മെത്രാനൊക്കൂടെ രണ്ടു പട്ടക്കാരെ സഹായക്കാരായിട്ട കൂട്ടിവാഴിക്കുന്നതിന്നും ഉള്ള മുഷ്കരതപങ്ങളെ കൊടുത്തു എഴുതേണ്ട അല്ലെക്സാന്ത്രോ എന്ന ശുദ്ധമാന മാർപാപ്പയുടെ തിരുവെഴുത്തു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരിൽ വാഴിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവന്റെ ഉടനെ പുറൻ മെത്രാന്റെ മരുമകനായിരുന്ന മത്തായി കത്തനാർ ആറാം പട്ടക്കാരന്റെ ഉടുപ്പൊട്ടുകൂടെ പ്രസംഗംപാഞ്ഞു. ആ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രത്യേകം ശുദ്ധമാന മാർപാപ്പയെയും, ആ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനപതിയായ യെരസെപ്പനെ സബ്ബാനിയെയും, സ്തുരിച്ച അവർക്കു എല്ലാവരുടെയും പക്ഷായിട്ട ഉപകാരമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. പാമ്പിൽ അല്ലെക്സാന്ത്രോ മെത്രാന്റെ ഗുണലക്ഷണങ്ങളുടെമെൽ ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒരു കുറിമാനം നമ്മുടെ കൂടെപ്പിറപ്പുകൾക്കു അറിവാൻ താല്പര്യമാകുമെന്നു വിചാരിച്ച ഇവിടെയെഴുതിക്കു മൊഴിയായിട്ട പൊതുർ തിരിക്കുകയും ആ: അതാകുന്നതെന്തെന്നാൽ: “പാമ്പിൽ അല്ലെക്സാന്ത്രോ എന്ന ദൈവം ഇടത്തുട്ടിന്നടുത്ത ശീശ്ശേയുടെ ഭയങ്കരമായ തിരു അറിഞ്ഞ ഉടനെ സത്യ തിരുസ്സഭയിൽവെന്ന് അന്നു മുതൽ മരണത്തോളം അകട്ടാക്കുന്ന് സംബന്ധകാരനായിരുന്നാലും ദൈവസ്വയം സംബന്ധസ്വയത്തേക്കായിലും, വലിയതും, തമ്മിൽ വിപരീതമായി വരുമ്പോൾ സംബന്ധസ്വയം കൂട്ടാക്കുവാൻ തക്കല്ലാത്തതുകൊണ്ടു വെന്ന ബോധിച്ചു ഇയാളോടു മറുതലിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട സബ്ബാനികൂട്ടത്തൊക്കൂടെ മലയാളത്തിൽ വന്നതുള്ളിൽ ശുദ്ധമാനമാർപ്പാപ്പയുടെ സ്ഥാനപതിയായിട്ട കൈക്കൊണ്ടു നാലുമാസത്തോളം കുറ

വിലങ്ങാടു വള്ളിയിൽ പാച്ചിക്കുറും മെയ്യ; മഹാധർമ്മിപ്പുറം, പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെഭക്തർ വലിയ ഭക്തിക്കാരനും, ദൈവ ഭക്തന്മാനമെൽ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവനായിരുന്നു. തന്റെ കൈച്ചിലവാൽ രണ്ടു പള്ളി പണിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ വിവേകവും, സാധുത്വവും മഹിമയുമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ പട്ടകാരങ്ങളെകൂടാതെ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനത്തിന്നു ഏറ്റവും യോഗ്യനായിരുന്നു."

"(പാഴ്വകുറുത്തു) മൂന്നാം ദിവസി (പുത്തൻമെത്രാൻ) മുട്ടമിറ പള്ളിയൊളം മെമ്പൻ അവിടെ കൈമുത്തിച്ച തന്റെ അധികാരം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആ രാത്രി നമ്മുടെ പാഴ്വകുറുത്തവനും പുത്തൻ മെത്രാനും കൂടിയിരുന്ന എണ്ണമില്ലാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികളും കത്തോളിക്കരകളെ ചിന്തിക്കേണ്ട കഴിച്ചു എന്നു പറയാം. താഴെത്തെ നമ്മുടെ പാഴ്വകുറുത്തവൻ മെത്രാൻമാർക്കടുത്തൊല്ലാവരെയും, കൈക്കൂട്ടത്തറിഞ്ഞും, മെത്രാൻമാർക്കടുത്ത പുസ്തകങ്ങളെയും പുത്തൻ മെത്രാനെക്കൊടുത്തു യാത്രപറഞ്ഞ കഭോസം നാലാംതിയ്യതി ആരംഭിച്ച പാതിയായാളപ്പൊൻ വഞ്ചിയിൽകെറി കൊച്ചിക്കു പൊക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ രല്ലാവരും വളരെ കരഞ്ഞിരുന്നതു കൂടാതെ അനേകരെ വഞ്ചിമെൽപിടിച്ച് അരയൊളം വെള്ളത്തിൽ കടന്ന അവരുടെ പ്രിയമുള്ള ഇടയനും, പിതാവും, അമ്പരയുടെ നിത്യരക്ഷക്കായിട്ട പാഞ്ഞൊപ്പിക്കത്താത്ത ദുഃഖമുള്ളതും ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയും അനുഭവിച്ചവരായ നമ്മുടെ പാഴ്വകുറുത്ത സെബസ്ത്യാനിയീൽ റീന വിവിവൻ വാറിയത്തപ്രകാരം കാട്ടുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇരട്ടെററ കൊച്ചിക്കൊട്ടയിൽ മെമ്പൻ ഉടനെ റിക്കൊപ എന്ന പട്ടത്തലവനെ മെമ്പൻ കണ്ട തനിക്കു ഗലയാളത്തിൽ താമസിപ്പാൻ അനുവാദം കൊടുപ്പാൻ പാടില്ല എന്നിൽ പാടുള്ള രണ്ടു കാളും അപെക്ഷിക്കുന്ന എന്നു പറഞ്ഞു, അതായത് ഒന്നാമത്തെ = മലയാളത്തിലെ കത്തോളിക്കാക്കാരായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നസ്രാണികളുടെ ഉപകാരത്തിനായിട്ട ലത്തയിലെ കന്യാസിസംഘക്കാർ എഴുതിവരുവാനും, രണ്ടാമത്തെ ന: വിശാരി അപ്പസ്തോലികൾ അയച്ചു, കത്തോളിക്കാക്കാരെ ഇടയനായിട്ടും തന്റെ വാഴിച്ച പാമ്പിൽ അല്ലെക്സാൻത്ര എന്ന മെഗാര മെത്രാനെ ലെറക്കാരെ സങ്കേതത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുവാനും അപെക്ഷിച്ചു. റിക്കൊപ എന്ന പട്ടത്തലവൻ മുഖ്യവരുടെയെക്കെട്ടപ്രകാരം ലെറക്കരിലെക്കു എഴുതിട്ടുണ്ടെന്നും, പിന്നെയും എഴുതാമെന്നും പറഞ്ഞു. മെത്രാനെ കൈക്കൊണ്ട സംരക്ഷണം ചെയ്യാമെന്നും, കൊച്ചിയിൽ വരുത്തി കാണണമെന്നും പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ പാഴ്വകുറുത്തവൻ ഉടനെ കടുത്തുരുത്തിയിലെക്കു ഏഴുതി അയച്ചു വരുത്തുകയും പട്ടത്തലവൻ പാമ്പിൽ അല്ലെക്സാൻത്ര എന്ന ഭവനത്തെ കൈക്കൊണ്ട ബാഗ്മാ നെത്താട്ടുകൂടെ പറഞ്ഞ അയക്കുകയും ചെയ്തു. അയതിനാൽ നമ്മുടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വളരെ സന്തോഷവും, പട്ടത്തലവനെ മെമ്പൻമാരെല്ലാ അർക്കദിയാക്കോസിന്റെ അപെക്ഷ വലുപ്പൊഴും കള്ളപ്പെട്ടുകയാൽ ആ പക്ഷക്കാർക്കു വളരെ ദുഃഖവും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ പാഴ്വകുറുത്ത മൊമ്മിസ്താരി 1663-ാംകാലം കഭോസം 14-ാം തീയ്യതി കപ്പൽകെറി ഗൊവയിലെക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടുകയും

ചെയ്തു... 1665-ൽ കാലം മകരമാസം 6-ാം തീയതി രോമ്മാ പുരിയിൽ എത്തി. എത്രയും വലിയ വണക്കത്തോടുകൂടെ എല്ലാവരും കൈകൊള്ളപ്പെട്ടതെന്നു മലയാളത്തിലും, ഗോവയിലും താൻ ചെയ്തതെല്ലാം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ശുദ്ധമാനമാപ്പാപ്പാ യാത്രയാക്കിയ തിരുവെഴുത്തു കളൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു."

30. 1872-ൽ മുദ്രിതമായ ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ഞാൻ എടുത്തുചേർത്തിരിക്കുന്ന സാമാന്യം ദീർഘമായ ഈ ഭാഗം ഇന്നത്തെ മലയാളഭാഷാമാത്രം വായിച്ചു ശീലിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു അല്പം വിഷമകരമായി തോന്നിയേക്കാം. വ്യഞ്ജനങ്ങളുടെ 'എ' കാരത്തെയും 'ഓ' കാരത്തെയും സംവൃത 'ഉ' കാരത്തെയും കുറിക്കുന്നതിന്നു് അന്നു് പ്രത്യേക ചിഹ്നങ്ങളും ലിപികളും നടപ്പില്ലായിരുന്നു. ഭാഷ അല്പം പഴുതായി തോന്നിയാലും പ്രസ്തുത ഭാഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംഗതികൾ വളരെ സാരമായവയാണ്. മാർസ്സിനോസു് മെത്രാൻ പാഴ്ത്തപ്പെട്ട സെബസ്ത്യാനിയുടെ ചരിത്രം, ചെറുളിനോസിന്റെ 'ഇന്ദ്രക്രിസ്തിയാനാ' മുതലായ ചരിത്രരേഖകളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് തന്റെ ഈ ചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ളതു എന്നു പ്രത്യേകം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ അഭിഷേകപ്രശ്നം വിഷമകരവും ദുഷ്ടതാരവ്യമാക്കിക്കാണിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പൊന്തിച്ചുകാണിക്കാനും വേണ്ടി സത്യനിഗ്രഹങ്ങളാലും അസത്യസൂചനകളാലും പി. ചാമിക്കാടൻ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്ന അന്ധകാരാവൃതങ്ങളായ സാരമയ്ക്കങ്ങളുകളെ മാർസ്സിനോസുമെത്രാന്റെ പ്രസ്തുത നകളുടെ പ്രകാശത്തിൽ അശേഷം അന്തർധാനം ചെയ്യുന്നു. കടുത്തുരുത്തിൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാർ ഐകകണ്ഠേന, ഏകസ്വരത്തിൽ, ചാണ്ടിക്കത്തനാരെ മെത്രാൻ പദത്തിലേക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തു കാണിച്ചു എന്നതു് പാമാത്മമായിരിക്കെ, തെക്കുംഭാഗർ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്നു അപകാശവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നും, അപരാമൗണ്ഡ്, സെബസ്ത്യാനിയും ചാണ്ടിക്കത്തനാരുംകൂടി ആലോചിച്ചു് രാജിയുണ്ടായി എന്തും പറഞ്ഞാൽ ആരാണു വിശ്വസിക്കുക? ഈ രാജിയുടെ ഭേദമാണു് യോഗംകൂടി സർവ്വസമ്മതമായി ചാണ്ടിക്കത്തനാരെ നിർദ്ദേശിച്ചതു് എന്ന് ഒരു ആക്ഷേപം പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ അതിന്നു ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. "നമ്മുടെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കെമ്മിസ്റ്റാരി തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിയോഗിച്ചിരുന്ന ആളെ തന്നെ സംഘടക്കാർ എല്ലാവരും തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു കണ്ടാറെ വളരെ തെളിഞ്ഞു" (സന്തോഷിച്ചു) എന്നാണല്ലോ ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ച ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നതു്. അതായതു് മെത്രാൻ പദത്തിലേക്കു ഇന്നാർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു എന്നെന്നു യാതൊരു നിർദ്ദേശമോ ആലോചനയോ മാർ സെബസ്ത്യാനി ചെയ്തില്ല; ഇന്നാരുമാത്രമാണു് മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്നു യോഗ്യൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നമില്ല. ഇങ്ങനെ മാർസെബസ്ത്യാനിയുടെ ആന്തരം അറിയാതെയും യോഗത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകാതെയുമാണു് ഏകസ്വരത്തിൽ യോഗം ചാണ്ടിക്കത്തനാരെ നിർദ്ദേശിച്ചതു്. സെബസ്ത്യാനി അറസ്റ്റ് ചെയ്താണു് കടുത്തുരുത്തിൽ ജാരോദിവാസവും കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നതു് എന്നു മെത്രാൻ വാ

ശുക്രിയന്തരമുടനെ ലത്തക്കാരടെ കൈയിൽ പെടാതെ നാടുവിട്ടു എന്നും മറ്റുമുള്ള കഥകൾ കെട്ടുകഥകൾതന്നെയാണു് എന്നു മാനുവായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ.

മി. മാഴികാടൻ പറയുന്ന രാജിയുടെ ഫലമായി രണ്ടു വാഗ്ദാനങ്ങൾ നടന്നതായിട്ടാണു് കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ ഒന്നാമത്തേതു് പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ മുമ്പാകെ പച്ചക്കുരത്തരക നോട്ട ചെയ്യുതാണത്രെ. അതിന്റെ സാരമാകട്ടെ ചാണ്ടിയച്ചൻ മെത്രാനായി കഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ തെക്കുംഭാഗത്തെ ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമായി ഗണിച്ചു് അവരുടെ അവശ്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു സംരക്ഷിച്ചു കൊള്ളുമെന്നായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വാഗ്ദാനം മൊൺ: സെബസ്ത്യാനി തെക്കുംഭാഗരുടെ പേക്കായി ചാണ്ടിയച്ചനോടു ചെയ്യുതാണു്. പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാറെ തെക്കുംഭാഗരുടെ രാഷ്ട്രസ്ഥാനമായ കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയിൽപെട്ടു് അവരുടെ പ്രത്യേക ചുമതലയിൽ അവർക്കു പ്രത്യേകം കർതൃത്വമുള്ള വിധത്തിൽ ചാഴിച്ചുകൊള്ളാമെന്നായിരുന്നത്രെ അതിന്റെ വിഷയം. ഉടനേ തരകൻ തന്റെ അവകാശവാദം പിൻപലി ക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായക്കാർ പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാനെ അവരുടെയും മെത്രാനായി അംഗീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു പോന്നു്!! ഈ പ്രസ്താവനകൾക്കു ആധാരമായ രേഖ എന്തെന്നു മി. ജോസഫ് കാണിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ മാർജ്ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി ഇതിന്നു ചുറ്റി വല്ലതു് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാം യാത്രോപദേശത്തിൽ മാത്രമേ കാണാൻ നിവൃത്തിയുള്ളല്ലോ. അതിനാൽ ആ പുസ്തകം കണ്ടുകിട്ടി അതിലെ സാരം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു് അത്രാപാത്രമായി ഭവിച്ചു. അതിനു ഞാൻ ഹിമാലയം സേതുപയ്യത്തം പശ്ചേഷ്ഠം ചെയ്യുണ്ടതായി വന്നു. എന്റെ ഈ പ്രയത്നം ഒടുവിൽ വിജയപയ്യവസായി ആയി. ഇത്താലിയൻ ഭാഷയിൽ ധാരാളം പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ ഒരു ബഹുമാന്യസ്നേഹിതൻ ആ പുസ്തകം മുഴുവനും വായിച്ചു നോക്കിയശേഷം പ്രകൃതവുമായി അതിൽ ബന്ധംകണ്ട ഭാഗങ്ങൾ കുറിപ്പു് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു് അയച്ചുതന്നു. മൊൺ:സിത്തോർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ ഈ രേഖകൾ കൈവശം വന്നു പോരുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ മി. മാഴികാടന്റെ പ്രസ്താവനകളേപ്പറ്റി മുൻവണ്ഡികകളിൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരൂപണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും അവയിൽ ഒന്നുപോലും പിൻപലിക്കേണ്ടതായി വന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ലാ എന്റെ നിഗമനങ്ങളെ മാർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ പ്രസ്താവനകൾ സാധൂകരിക്കയും ബലപ്പെടുത്തുകയും മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. മാർസെബസ്ത്യാനിയുടെ അഭയനന്മാനം കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന സഹായക്കാർ കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളി ഇടവകക്കാരും ആയിരുന്നു. എന്നോ; അക്കാലത്തു് ന്യായമായും ന്യായരാഹിതമായുമുള്ള അധികാരങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനങ്ങൾ തെക്കുംഭാഗം സ്വന്തമായി ഉണ്ടായിരുന്ന പള്ളികൾ ആയിരുന്നു എന്നോ; മാർസെബസ്ത്യാനി മെത്രാനെയും ചുമ്മാമെത്രാനായ മാർതോമ്മാജേയും സഹായിച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് തെക്കുംഭാഗം

അവരുടെ പള്ളികളും ആയിരുന്നു എന്നോ; മൊൺ. സെബസ്ത്യാനിയുടെ വിൻഗാമിആയി ആരെ വാഴിക്കണം, എങ്ങനെ വാഴിക്കണം എന്നുള്ള പ്രശ്നം വളരെ ദുർഘടമായി ഭവിച്ചു എന്നോ; ഈ ദുർഘടങ്ങൾ എല്ലാം കൂടുതൽ വിഷമതരമാകത്തക്കവണ്ണം തെക്കുംഭാഗർ അവരുടെ അവകാശവാദവുകൊണ്ടു മുമ്പോട്ടുവന്നു എന്നോ; മാർ ജോസഫ് പച്ചക്കരരകനെക്കുണിിച്ചു കടുത്തുരുത്തിയിൽ വരുത്തി തരകനും മാർ സെബസ്ത്യാനിയും ചാണ്ടിക്കത്തനാരും തമ്മിൽ കൂടിയൊരാചന നടത്തിയെന്നോ; ഈ ആലോചനയുടെ ഫലമായി തൃപ്തികരമായ ഒരു രാജിയുണ്ടായി എന്നോ; തദനുസരണം ചാണ്ടിയച്ചൻ തെക്കുംഭാഗരെ പ്രത്യേകം സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പച്ചക്കരരകനോടോ ചാണ്ടിയച്ചന്റെ മെത്രാഭിഷേകം കടുത്തുരുത്തി വലിയ പള്ളിയിൽവെച്ചു തെക്കുംഭാഗരുടെ മിലാറിലും ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും നടത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മാർ സെബസ്ത്യാനി ചാണ്ടിയച്ചനോടോ യാതൊരു വാശനവും ചെയ്യാതായോ മാർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ കൊറവലങ്ങാടുപള്ളിക്കാർ മാർ സെബസ്ത്യാനിയെ സാദരം സ്വീകരിച്ച് അനേകമാസക്കുപോ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ സംരക്ഷിച്ചതായി ടി. പുസ്തകം 25-ാം അദ്ധ്യായം 149-ാം വശത്ത് പ്രത്യേകം ഏകത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു ഇങ്ങനെയാണു്:

"These received me when for the first time I entered into Malabar, and they kept me for four months in their church"

"ഞാൻ ആദ്യമായി മലയാളത്തു കാലുകുത്തിയ അവസരത്തിൽ ഇവർ എന്നെ സ്വീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ നാലുമാസക്കാലത്തേക്കു എന്നെ താമസിപ്പിച്ചു സംരക്ഷിച്ചു." മാർ സെബസ്ത്യാനി നാടുവിടുന്നതിന്നു നിർബന്ധിതനായ സമയത്തിൽ ഒരു വിൻഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള വൈഷമ്യങ്ങളോ ദുർഘടങ്ങളോ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നില്ല എന്നുമാത്രമല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്താൽ അതു വളരെ ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിലും പ്രതീക്ഷയെ കവിഞ്ഞു വിജയത്തിലും പൂർവ്വസാനിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം ടി. പുസ്തകം 27-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 137-8 വശങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മർത്ത്യീനോസു മെത്രാനച്ചൻ രചിച്ച ചരിത്രത്തിൽനിന്നു ഞാൻ മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗം ഈ ആശയംതന്നെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മാർ സെബസ്ത്യാനി മെത്രാന്റെ പ്രസ്താവന അതിലും കൂടുതൽ വ്യക്തമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളെക്കൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു ഉപകാരപ്രദമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു:

"On that occasion was manifestly seen the assistance of the Holy Ghost, because all unanimously, unopposed, by acclamation, the heads of one church not knowing the wish of the heads of the others, nominated him whom I was intending, and (who) was known to be more

able than (all) the others, namely Father (a title which is given to secular priests in those parts) Alexander de Campo, cousin of the Intruder, Parochus of Santa Maria major of Corolengatte, the most important church, and an exemplary man of most holy parts"--

“ആ സന്ദർഭത്തിൽ പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ സഹായം പ്രയുക്തമായി കാണപ്പെട്ടു. എങ്ങനെയെന്നാൽ എല്ലാവരും ചെറുകുത്തേന, ഏകസ്വരത്തിൽ ഉച്ചൈർഘോഷം, ഒരു പള്ളിയുടെ രാലവന്മാർ ഇതര പള്ളികളുടെ രാലവന്മാരുടെ ഗണാരഥമറിയാതെ, ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതും മറ്റൊരാൾക്കും വെച്ചു സമർത്ഥൻ എന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ആളിന്റെ നാമംതന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതായത്, പറമ്പിൽ ചാണ്ടിയച്ചനെ. (അച്ചൻ എന്നത് ആ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇടവകപ്പട്ടാപ്പാപ്പ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാമമാണ്.) ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ അനധികൃതമായി മെത്രാൻപദം കരസ്ഥമാക്കിയ ആളിന്റെ പിതൃവൃദ്ധനും, ഏറ്റവും പ്രധാനപള്ളിയായ കൊറോലെങ്ങാട്ടെ പരിശുദ്ധമറിയത്തിന്റെ വലിയപള്ളിയുടെ വികാരിയും, ഏറ്റവും പരിശുദ്ധനും അനുകരണീയനുമായ ഒരു ഭാഗ്യമായിരുന്നു.” ഉയിർപ്പൊഴുന്ന അവസരം പുതിയമെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ മാർ സെബസ്ത്യാനി കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയിൽ സുറിയാനിപ്പള്ളിക്കാരുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി തനിക്കു ഒരു പിൻഗാമിയെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയും, മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ആളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണഗണങ്ങളേയും പാഠി യോഗംഗങ്ങളേ ഉൽബോധിപ്പിച്ചശേഷം ആ ഉന്നതപദത്തിനു അർഹനെന്നു അവർക്കു തോന്നുന്ന ആളിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം നൽകിയ അവസരമായിരുന്നു. അവിടെ യാതൊരു ഭർഷ്ടഭാഗ്യം വൈഷമ്യമോ ആവിർഭവിക്കുന്നില്ല. യോഗംഗങ്ങൾ പരസ്പരം ആലോചിക്കുകയും ആശയവിനിമയനും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. ഓരോപള്ളിക്കാരും അഹമാഹമികയാ പറമ്പിൽ ചാണ്ടിയച്ചനെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു സർവ്വമാ അർഹനെന്നു മാർ സെബസ്ത്യാനി നിശ്ചയിച്ചു സ്വപ്നദർശനർഭാഗത്തുമാത്രം അതിഗ്രന്ഥമായി വെളിരുന്നതും ചാണ്ടിയച്ചന്റെ പേരുതന്നെ. യാതൊരു തർക്കമോ വഴക്കോ അവകാശവാദമോ കൂടാതെ ഏവരും ഏകസ്വരത്തിൽ ഉച്ചത്തിൽ പറമ്പിൽ ചാണ്ടിയച്ചനെ നിർദ്ദേശിച്ചതിൽ പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ പ്രത്യേകസഹായം പ്രയുക്തപ്പെട്ടതായി മാർ സെബസ്ത്യാനി വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ ആക്ഷേപത്തിനു യാതൊരുവകയുമില്ലാത്തതാണ്. ആകയാൽ മി. ചാമിക്കാടൻ പറയുന്നതുപോലെ ഉള്ള അവകാശവാദമോ, ക്രിയാലോചനയോ, രാജിയോ ഒന്നും അവിടെ നടന്നില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ ഇതിനുമുമ്പ് ഏതാ അവസരത്തിൽ നടന്നു എന്നു വിചാരിച്ചാണു വരിയില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിലേക്കു മാർ സെബസ്ത്യാനി ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന അർ ഉന്നതമാണ് എന്നു യോഗംഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം തർക്കം ഗതിപിടിക്കുന്നു എന്നു വരണം. അങ്ങനെയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു അ

ഭോരം തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ അന്നു സുറിയാനിപ്പള്ളിക്കാരുടെ ഏകദേശം പ്രധാനപ്പെട്ട പള്ളി കൊറമ്പത്തു മഞ്ഞമറിയത്തിന്റെ നാമത്തിലുള്ള 'വേലിയപള്ളി' അയിരുന്ന എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. 'വേലിയ പള്ളി' എന്ന വേലിയെ അന്യഭാഷയിൽ മി. ഷോഡം 167-8 വശങ്ങളിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളോടൊപ്പം ഞാൻ ഈ അദ്ധ്യായം 8-ാം പാദത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിവരണം മൂന്നു മാത്രം വായനക്കാർ അനുസ്മരിക്കേണ്ടായിരിക്കട്ടെല്ലോ.

തെക്കുംഭാഗത്തെയും മാണ്ടിമെത്രാനെയും പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം മോൺ: സെബസ്ത്യാനിയുടെ രണ്ടാം പുസ്തകം 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. മി. മാഴികാടൻ 212-ാം വശത്തു മാർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പിന്നെ ഏതാനും വിവരങ്ങൾ മുതുകി ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് - അതെന്നതാണ്: "ഈ കടശിദിവാസങ്ങളിൽ തെക്കുംഭാഗത്തിൽ പ്രമാണിയും, യോഗ്യനും, അസാധാരണകളാൽ പ്രാപ്തിയുള്ളവനുമായ മുതുകത്തിലെ പ്രമാണിയെ (പച്ചക്കുരത്തരകനെ) എന്റെ പക്കൽ വരുത്തി. അപാരണക്കാരനായ ആർച്ചുഡിക്കന്റെ (മാർ തോമ്മായുടെ) ശിശുഭാഗത്തു അവരിൽ മുതുകുംപേരെ ചേർന്നിരുന്നു. മറ്റു മറ്റുള്ളവർ ആർച്ചുഡിക്കൻ തുടിച്ചുകാരനാണെന്നു കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ആ പ്രമാണി എന്നോടു പറഞ്ഞു: "പുതിയതായി വരുന്ന കുറവുപങ്കാളികൾ മാണ്ടിമെത്രാൻ വടക്കുംഭാഗത്തു കടശിദിവാസങ്ങളിലും പുണ്യവാനാണ്. തെക്കുംഭാഗം ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അവരുടെ പള്ളികളെയും സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹം തെക്കുംഭാഗനാണെന്നു കല്പിച്ചു (- ? -) താനാൽപ്പെട്ട സമുദായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണത്തിൽ ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു." ഈ വാഗ്ദത്തത്തിനുപകരമായി ഇയ്യോളയുടെ ജനങ്ങളെയും പള്ളികളെയും പ്രത്യേകം കരുതണമെന്നു പറമ്പിൽ മാണ്ടിക്കത്തനാരോടു് ഞാൻ ഈ പ്രമാണിയെ കൂട്ടിനിറുത്തിച്ചുറഞ്ഞു. പറമ്പിൽ മാണ്ടിക്കത്തനാർ അവിടെ മരുപട്ടിയായി എന്നോടും ആ പ്രമാണിയോടുംകൂടി പറഞ്ഞു: "ഇവരുടെ അതികണ്ഠയായും വിശ്വാസദ്രവ്യമായേയുപോയി എന്നിങ്ങ മുന്പേതന്റെ വിശ്വാസം വന്നിട്ടുണ്ടു്. വടക്കുംഭാഗത്തെ എന്നതിനേക്കാൾ വളരെക്കൂടുതലായി ഞാൻ ഇവരെ എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രത്യേകം സഹായിക്കയും അനുപാഷിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു." ഇവിനെ തുടർന്നു് "തെക്കുംഭാഗത്തെയും വടക്കുംഭാഗത്തെയും ഉള്ള പേരുകൾ ഉണ്ടായതു് പ്രാചീനകാലത്തെ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളുടെ സ്ഥാനഭേദങ്ങൾകൊണ്ടാണ്. അല്ലാതെ നവീനമായ ഒരു പേരല്ല. അവർ (തെക്കുംഭാഗർ) വളരെ ദൃഢത്വപ്പെട്ടു് എന്നാൽ ഇടകലർന്നു് ജീവിക്കുന്നു. തെക്കുംഭാഗം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മഹാമനസ്സുതയും സൽസ്വഭാവവും കൊണ്ടാണ് അവർ പറമ്പിൽ മാണ്ടിമെത്രാനെ ആദരിച്ചു സ്വീകരിച്ചതു്" എന്നും മറ്റും ഈ പുസ്തകത്തിൽ തുടർന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മാർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ ഈ ഭാഗത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിയും അതിന്റെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയും എന്റെ കൈവശം ഉണ്ടു്. അതുവെച്ചു നോക്കിയിട്ടു മി. മാഴികാടന്റെ ഉദ്ധരണം മൂലത്തോടു വേണ്ടവിധം യോജിക്കുന്നതായി

കാണുന്നില്ല. മി. ചാഴികാടൻ "മുരുകി ഉദ്ധരി"ക്കുന്നതായിട്ടാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മാനുവായനക്കാർതന്നെ വായിച്ചു ചിയിക്കുന്നതിനായി പ്രസ്തുത ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയും അതിന്റെ ഒരു മലയാളവിവർത്തനവും ഒട്ടും മുരുകാതെ ഞാൻ ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

"In this last day there came an important person of Theccumpagom or of the south; he is their leader. Even though they are not found except in four or five places, still they are the noblest, and contrary to all others, never having relations with them. They have helped much in the matter of giving a bishop to those christians. Almost all of those few who did not follow the intruder were from them. And the rest of them were the first to leave him as soon as they found out the deception. The said leader of Turgolin told me many times on the same day that he was hoping in God to see the whole land submitted to the new bishop, all knowing that he was legitimate, their national, and so virtuous. As regards the christians and the churches of the south, he obliged himself to hold them always obedient, even when all others abandoned him, without considering that he was not of Theccumpagom. In his presence, I recommended warmly, himself, his christians and their churches to Monsignor di Megara, that this offer might be pleasing to him, and he said that he recognised their zeal and fervour and that always he would protect, help and serve them with his life itself, and that, much more than the others called Vadakumpagom or the Northeners. (This denomination of Australians and Northeners is only by reason of the site of their old places and not of the modern much changed and in confusion)"

"ഇന്ദു കടശിദിവസം തെക്കുംഭാഗത്തിലെ ഒരു പ്രധാനി എന്റെ വക്കുൽവന്നു. അദ്ദേഹം അവരുടെ നേതാവാണ്. നാലോ അഞ്ചോ സ്ഥലങ്ങൾ ഒഴികെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിൽ അവർ കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും, അവർ ഏറ്റവും മഹാമാന്യന്മാരാണ്. മറ്റൊരാളാവരിലുംനിന്നു ഭിന്നമായി, ഇവർക്കു അവരുമായി (ശീശ് മഭാഗക്കാർ?) യാതൊരു സംസർഗ്ഗവുമില്ല. ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഒരു മെത്രാനെ നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവർ വളരെ സഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സ്പ്രായർമിതമായി അധികാരം സ്വന്തമാക്കി ആളിനെ അനുഗമിക്കാത്തവർ മിക്കവാറും എല്ലാവരും ഇവരിൽനിന്നായിരുന്നു. ശേഷിച്ചവർ, വഞ്ചനകണ്ടുപിടിച്ചു ഉടനേ അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചവരിൽ മുൻപന്മാരുമായിരുന്നു. പുതിയ മെത്രാൻ ധർമ്മം അവ

യുടെ ദൈശിക്യം വളരെ സുതൃതവാനും ആകുന്നു എന്ന് എല്ലാവരും അറിവുള്ളതായാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റേ പാട്ടുപ്രവരം കീഴ്പൊട്ടുകയാണെന്നിരിക്കുകയെന്നു് ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നു് മേല്പാഞ്ഞ ചർച്ചശീലിലെ നായകൻ അന്നേദിവസംതന്നെ എന്തോട്ടു പലപ്രവരം പറഞ്ഞു. തെക്കുംഭാഗത്തും അവരുടെ പള്ളികളെയും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു്, മേറ്റുള്ളവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധിച്ചാൽപോലും, അദ്ദേഹം തെക്കുംഭാഗത്തിൽപെട്ടവനല്ല എന്നതിനെ വരിഗണിക്കുകയെ, അദ്ദേഹത്തോടു സ്പ്പദാ അനുസരണയിൽ അവരെക്കൊണ്ടു് വർത്തിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് അയാൾ ഭരമേറ്റു. അയാളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അയാളെയും അയാളുടെ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അവരുടെ പള്ളികളെയും മെൻസിറേണാർ ദിക്രഗാരായിക്കു ഞാൻ ദേവത്വാനന്ദം സമ്മർപ്പിച്ചു. എന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ ഉദ്ദേശം അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിതനാക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, ഇപ്രകാരം തീർത്തുപോയേയും മൗൽസുകൃഷ്ണനെയും പാരി തന്നിട്ടു അഭിഞ്ജനമുണ്ടെന്നും, തന്റെ ജീവനെ അർപ്പിച്ചുപോലും, അതും വടക്കുംഭാഗത്തെ വിളിക്കപ്പെട്ടവ ഇതരന്മാരെ അഭിപ്രീതിപ്പെട്ടു വളരെ കൂടുതലായി സ്പ്പദാ അവരെ സഹായിക്കയും സംരക്ഷിക്കയും ഉപമരിക്കയും ചെയ്യുകയുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞു. (തെക്കുംഭാഗത്തും വടക്കുംഭാഗത്തും ഉള്ള ഈ അഭിധാനം അപർ പണ്ടു് നാമുസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ സ്ഥലം നിമിത്തം ഉണ്ടായതാണു്, ഇപ്പോഴത്തേതിൽനിന്നല്ല. ഇപ്പോഴത്തെ അവരുടെ താമസസ്ഥാനം പണ്ടു് അവിടെനിന്നും വളരെ ഭിന്നമായു കൂടിയവന്നതാണത്രെ).

31. ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ പറയുന്ന സംഭവങ്ങൾ നന്നേക്കാലം മേർ സെബസ്ത്യാനി സൂചിപ്പിക്കുന്ന കടലിടിപ്പാസം-ഭിപ്രസങ്ങൾ അല്ല- മറുണ്ടിടമത്രേന്റെ അഭിഷേകശേഷം അദ്ദേഹം മലയാളത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞ അഭിപ്രസമാണു് എന്നത്രെ സ്ഥലം മാറ്റങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ടി. മാഴിക്കാന്റെ പരിഭാഷയിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വടപ്രയോഗങ്ങൾ, ഇവ മാണ്ടിന്റെതാൻ വാഴിയുളളവ സാക്ഷിപ്പെടുന്ന ബോധം വായനക്കാരിൽ ജനിപ്പിക്കുവാൻ വളരുകയാലിരിക്കുന്നു. 'പുതിയതായി വരുന്ന മെത്രാൻ,' "മാണ്ടിക്കത്തറൻ" എന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി എടുക്കാം. അദ്ദേഹം മെത്രാനാകാൻ പാക്കുണ്ടായുള്ളു. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം മാണ്ടിക്കത്തറനാണത്രെ എന്നു അതിനാൽ മാത്രമേ അവ സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളു. മൂലത്തിലാകട്ടെ al nuovo Vescovo - new bishop- "പുതിയമെത്രാൻ" എന്നും; "മാണ്ടിക്കത്തറൻ" എന്നല്ല, Monsignor di Megara "മെൻസിറേണാർ ദിക്രഗാരാ"-മെഗാരയുടെ (മെത്രാൻ) മെൻസിറേണാർ എന്നു ആണു് പറയേണ്ടിയിരുന്നതു്. തെക്കുംഭാഗത്തെ പ്രമാണികൾ പുനർ ടി. മാഴിക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇത്രയേറെ വിശദീകരണപാമിൻ അമിതം അദ്ദേഹത്തെ മേർസെബസ്ത്യാനി പരുത്തിയതായി ആകട്ടെ മൂലത്തിൽ കണ്ടുനില്പു. അകൽ സമയേയം മേർസെബസ്ത്യാനിയുടെ പക്കൽ പാസായാട്ടുമാത്രമേ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു അനുമാനിക്കാൻ പാടുള്ളുള്ളു.

അതിന്നു മതിയായ കാരണമുണ്ടുതാനും. തെക്കുംഭാഗർ അന്നുവളരെ ചെറിയ ഒരു സമുദായമായിരുന്നു. അവർ മലങ്കര ആകെ നാലോ അഞ്ചോ സ്ഥലത്തെ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. അവരുടെ സ്വഭാവവിശേഷമാകട്ടെ ഏതു സ്ത്രീ സമുദായത്തിനും സാമാന്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ വിദേശീയ ഭരണ മേധാവികളെ അഭിഗമിച്ച് പ്രീണിപ്പിച്ചു അവരുടെ സേവയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടുക എന്നതായിരുന്നു. മതവിപ്ലവത്തിന്റെ നടുനായകൻ അക്രമിയായ കോൺ ആയിരുന്നെങ്കിലും അതിന്റെ സുത്രധാരൻ ഇളിഞ്ഞാമമൻകുത്ത് നാർ എന്ന തെക്കുംഭാഗൻ ആയിരുന്നല്ലോ. അയാളുടെ പുറകേ തെക്കുംഭാഗരിൽ നന്നാക്കുവഴി പേരുമാത്രമേ പോയുള്ളൂ എന്നും അവരും ഉടനെ തിരിച്ചുവന്ന് വിദേശീയ ഭരണാധിപനായിരുന്ന ഗാർഡ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കീഴിൽതന്നെ നിന്നിരുന്നു എന്നുമാണ് കാർസെബസ്ത്യാനി പറയുന്നത്. ഈ സെബസ്ത്യാനി മെത്രാൻ തന്റെ അശ്രിതന്മാരും തന്റെ ഹിതത്തെ സ്വർഗ്ഗമാ അനുവർത്തിച്ചും തന്നെ പ്രീണിപ്പിച്ചും വന്നിരുന്ന തെക്കുംഭാഗരാട്ടു കൂട്ടൽ അനുകമ്പയും പ്രീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശീശ്മയിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞുവരുന്നവർ അവരുടെ ധർമ്മപാലനായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കീഴിൽതന്നെ നില്ക്കണമെന്ന് സെബസ്ത്യാനി ഉപദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, കോട്ടയം, കുറ്റത്തൂരുത്തി, ഉദിയംപേരൂർ, മുകുന്ദ എന്ന നാലുതെക്കുംഭാഗം പള്ളിക്കാർ മാത്രമേ അതിന്നു സമ്മതിച്ചുള്ളൂ എന്നു നാം കണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ തന്റെ ഉപദേശങ്ങളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും അകറ്റാതെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഈ ചെറിയ സമുദായത്തിന്റെ മേൽ-ഈ കത്തുകൾക്കു മേൽ-സെബസ്ത്യാനി പ്രത്യേകം വാങ്ങലും കാണിച്ചെങ്കിൽ അതിൽ ഒട്ടും ആശ്ചര്യത്തിന്നു വകയില്ല. പോരെങ്കിൽ വിപ്ലവകക്ഷികളുമായി അവർക്കു തൊഴുത സംസർഗ്ഗംപോലുമില്ലായിരുന്നു എന്ന് സെബസ്ത്യാനി അവരേ പ്രശ്നംവെക്കുന്നു. അതിനാൽ തെക്കുംഭാഗർ തങ്ങളുടെ പ്രിയപിതാവായ സെബസ്ത്യാനിയുടെ അന്തർഗ്ഗതങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു എല്ലാപ്പോഴും സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ഈ സന്ധിയിലാണ് പുതിയമെത്രാന്റെ വാഴ്ച വന്നുകൂടിയത്. അതു സംബന്ധിച്ചു തെക്കുംഭാഗരിൽനിന്നു മെൺ: സെബസ്ത്യാനിക്കു വളരെ സഹായം സംഗീലമായെന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ തുറന്നുപറയുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു വിചാരിച്ചതുകൂടാതെ ദുർഘടമാക്കത്തക്കവണ്ണം അവകാശവാദവുംകൊണ്ടു തരകൻ പുറപ്പെട്ടു എന്നു ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നേരെമറിച്ചു തരകൻ ഇവിടെചെയ്യുന്നത്, സെബസ്ത്യാനിക്കു ചാണ്ടിമെത്രാനോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനാദികളെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ചാണ്ടിമെത്രാൻപുണ്യവാനാണ്, മെത്രാൻപദത്തിന്നു സ്വർഗ്ഗമാ അർഹനാണ് എന്നൊക്കെയുള്ള സുതീഗീതങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവിയിൽ മുഴക്കുകയാണ്. ഈ സുതീഗീതത്തെ ഒരു ദിവസം തന്നെ പലപ്രാവശ്യം അവർത്തിക്കുന്നു; മൊൺ: ചാണ്ടിമെത്രാനെ മറുത്തുവർ-വടക്കുംഭാഗർ-മഴവിന്നും ഉപേക്ഷിച്ചാലും താനും തന്റെ സമുദായവും ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണയിൽ വർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും തന്റെ സമുദായത്തിന്റെ നാളത്തിൽ തരകൻ വീഴാനും ചെയ്യുന്നു. ഈ

വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ ആരും ആവശ്യപ്പെട്ടതായി കാണുന്നില്ല. തരകന്റെ ഈ സ്തുതിഗീതങ്ങളും അനുസരണവാഗ്ദാനവും അവയുടെ അവർത്തനങ്ങളും തീർപ്പായും ഉള്ളിൽ ചിലമ്പുശ്വേകളുടേക്കാൾ വെച്ചുകൊണ്ടു് ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അതായതു്, ഒരു വടക്കുംഭാഗനാണ് മെത്രാനായിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹം ആ ഘടനത്തിന്നു നാനാപ്രകാരേണയും അർഹനാണ്; അദ്ദേഹം ഒരു പുണ്യവാനുമാണ്; എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു വടക്കുംഭാഗൻ ആണല്ലോ. മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ ആകാലഘട്ടത്തിൽ ആകപ്പാടെ രണ്ടുപക്ഷത്തോളം ആയിക്കിടന്നെങ്കിൽ, അതിൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ ആകെ സംഖ്യ വരിനായിക്കെത്തിയ താരതമ്യം. മുമ്പാപ്തവകാരത്തു് ഒന്നാം പക്ഷത്തോളം നസ്രാണികൾ മുമ്മാമെത്രാനെ അനുഗമിച്ചെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവരിൽ വലിയ ഒരുഭാഗം കൊമ്മീസറിയുടെ അധികാരത്തിൽ വിധേയരായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പക്ഷത്തിൽപരം വടക്കുംഭാഗർ ആണ് ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ കീഴിൽ വന്നിരിക്കുന്നതു്. തെക്കുംഭാഗരിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗമെങ്കിലും ശീശ്മയിൽ ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ സംഖ്യ അയ്യായിരത്തോളമേ ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ കീഴിലുള്ളൂ. ഈ ഇരുഭാഗക്കാരുടെ സാമുദായിക നിവേദനങ്ങളും മുൻകാലങ്ങളിൽ തെക്കുംഭാഗർ ശിക്ഷിക്കാതെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചും വടക്കും ഭാഗരോടു സംസാർച്ച ചെയ്തില്ലാതെയും പെരുമാറിയിരുന്നതും എല്ലാം തരകന്റെ മുന്നോട്ടുള്ളിൽ ഒന്നായി ആവിർഭവിച്ചു. ഭാവി അത്ര ആശാവഹമായിട്ടല്ല, ആശങ്കാവാഹമായിട്ടാണ് തരകൻ ദർശിച്ചതു്. അതിനാൽ തങ്ങളുടെകാലം പ്രത്യേകമായി സെനസ്യാനി മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തിരവനന ചാണ്ടിമെത്രാനെ പറഞ്ഞു എല്ലിക്കണമെന്നുള്ള ആശയമാണ് തരകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയതു്. സെനസ്യാനി അതു നല്ലപണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു. തത്ഫലമായി തെക്കുംഭാഗരെ പ്രത്യേകം ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ ഉപാകടാക്ഷത്തിന്നു ഭരപ്പെടുത്തി. ചാണ്ടി മെത്രാനാകട്ടെ തന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ ഈ അന്ത്യഘട്ടത്തിലുള്ള ആഗ്രഹത്തെയും നിർദ്ദേശത്തെയും സാദരം, സാധരോഷം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ നമുദായമായ വടക്കുംഭാഗരേക്കാൾ കൂടുതലായി, അവശ്യപ്പെട്ടാൽ തന്റെ അയ്യപ്പിനെപ്പോലും ബലികഴിച്ചുകൊണ്ടു, അവരെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വാക്കുകാടുകയും ചെയ്തു.

32. ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ വാഗ്ദാനം കേട്ടുള്ളതതിൽവെച്ചു നട്ടനായിന്റെ കാരണം മുൻപുവന്നിരുന്നതിൽനിന്നു വളരെ വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു മി. ജോസഫ് പറയുന്നതിൽനിന്നും എത്രയോ മിന്നമാണ്. എന്നാൽ ലത്തക്കാർ കൊച്ചി വിട്ടിട്ടുപ്പോൾ അവരിൽനിന്നു കഴിയുന്നത്ര വിട്ടുരമായ ഒരു ശുദ്ധത്തു താമസിക്കാൻ കൊമ്മീസറു് ഇശ്ശിപ്പെങ്കിൽ എത്തുകൊണ്ടു കാവലങ്ങാട്ടു തെരിഞ്ഞെടുത്തില്ല എന്ന ഒരു ചാലുക്കിനു വകയുണ്ടു്. അതിന്റെ സമാധാനം ഇതാണ്. മുമ്മാമെത്രാനായ തോമ്മാ അക്ലിയാക്കോൻ പകലൊമറ്റം കടുംബാഗമായിരുന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചുനിന്നിരുന്ന ഒരു പ്രബലകക്ഷിയുണ്ടായിരുന്നു. പറമ്പിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരും പകലൊമറ്റം കടുംബത്തിൽ വെട്ടുവനം ഉപർ രണ്ടുപേരും കാവലങ്ങാട്ടു ഉടപകക്കാരായിരുന്നു. ചാണ്ടിക്കത്തനാർക്കു് അവി

ഒരു ഒരു കക്ഷിയുണ്ടായിരുന്നു. അക്ടിയാക്കോൻ 1659-ൽ തന്റെ അമ്മയുടെ മരണം പ്രമാണിച്ചു കുറവലങ്ങാട്ടു ചെന്നു താമസിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ചാണ്ടിക്കുത്തറാർ അവിടെ വികാരി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പണ്ടുതന്നെ ശിശു ഉപേക്ഷിച്ച് അതിനു എതിരായി നിന്നിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ അക്ടിയാക്കോനെ അദ്ദേഹം ടിയാന്റെ മുറിയിൽതന്നെ ബന്ധിതനാക്കി. ഈ കാരണങ്ങളാൽ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഇരുകക്ഷികൾ തമ്മിൽ വലിയ വിരോധത്തിലും മത്സരത്തിലും ആണു കഴിഞ്ഞിരുന്നതു. അതിനാൽ കൊമ്മിസറിക്കു കുറവലങ്ങാട്ടു വന്ന് സൈപരമായി താമസിക്കാൻ സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു. തനിമിത്തം ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ വാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശവും ഇടവകയുമായ കുറവലങ്ങാട്ടുവെച്ചു നടത്തുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു എന്നു പറയണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ലല്ലോ. ഏതൽ സംബന്ധമായി ബ. പീടിയേക്കൽ കൊച്ചേപ്പച്ചന്റെ ഒരു ചെങ്കയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “പുറത്തു പട്ടക്കാർകൂടി വാഴിച്ച പള്ളി വടക്കേടത്തു വകക്കൊൻമറ്റം തോമ്മാമെത്രാന്റെ കക്ഷികൾ അന്നു കുറവലങ്ങാട്ടു ചെങ്കയ്യിൽ പ്രബലന്മാരായിരുന്നു. ആ പരിസ്ഥിതിയിൽ ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ അഭിഷേകം കുറവിലങ്ങാട്ടുവെച്ചു നടത്തുന്നത് അംഗം ഉൾക്കരയായ പല ഭരണഭവങ്ങൾക്കും ഹേതുഭൂതമായി തീരുമായിരുന്നു. മാർ സെബസ്ത്യാനിക്കു ഇവിടെനിന്നും യാത്രതിരിക്കാനുള്ള ധൂതിക്കൂട്ടത്തുകൊണ്ട് കുറവലങ്ങാട്ടെ അന്തരികും ശാന്തമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പഠമ്പിൽ ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ വാഴ്ച നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മാർ സെബസ്ത്യാനി ഏതാനും ദിവസത്തേക്കുകൂടി അവധി വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് സ്ഥൂതിയിൽ കടുത്തുരുത്തിവെച്ചു വാഴ്ച നടത്തുകയാണുണ്ടായത്. ഈ അവസരത്തിലൊക്കും കുറവലങ്ങാട്ടെ അറബി വെളിച്ചംകൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം വേണ്ട ഒന്നാശകൾ ചെയ്ത് ചാണ്ടിമെത്രാൻ കുറവലങ്ങാട്ടുവന്നു. ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ മത്സരവും ലഹളയുമുണ്ടായി. ഒന്നു രണ്ടു കരണവുമുണ്ടായി. ഈ വഴക്കു നിമിത്തം വകക്കൊൻമറ്റം, കാളികാവു മുതലായ കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു ചിലർ സ്ഥലംവിട്ടുപോയി.” ഇങ്ങനെ കുറവലങ്ങാട്ടു വെച്ച് ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ അഭിഷേകം നടത്താൻ അസാദ്ധ്യമായതിനാലാണ് അന്ന് കൊമ്മിസറിമെത്രാൻ താമസിച്ചിരുന്ന കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയിൽവെച്ച് അത് നിർവ്വഹിച്ചത്. എന്നാൽ അന്ന് കടുത്തുരുത്തിൽ വടക്കുംഭാഗത്തെ വകയായി താഴത്തുപള്ളി എന്നുകൂടെ അറിയപ്പെടുന്ന ചെറിയ പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു എന്തുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുതകൾ അവിടെവെച്ച് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടാഞ്ഞത്? എന്ന ഒരു ചോദ്യത്തിനുകൂടെ ഇവിടെ ഇടയുണ്ട്. അതിന്റെ സമാധാനംകൂടെ ഇവിടെ പറയാം.

33. കടുത്തുരുത്തിൽ ചെറിയ പള്ളി വലിയ പള്ളിയേക്കാൾ തുലോം ചെറുതാണ്. ആദിമന്ത്രിമാർക്കുശേഷം അതുവരെ മലയാളത്തു നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ആ മഹത്തമമായ വൈദികചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ഓടിക്കൂടിയ ജനങ്ങൾക്കു കണ്ടുകിട്ടിയിരുന്നു എന്നാണല്ലോ ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നത്. അതിനാൽ ഇങ്ങനെ മുന്നുകൂടിയ വൈദിക

കും അന്വേഷണങ്ങൾക്കും ചെറിയപള്ളിയിലും വലിയപള്ളിയിലും ഒട്ടും ഒരു കാര്യം ലഭിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനും പുറമേ വടക്കേഭാഗം തങ്ങളുടെ പുരാതനമായ വലിയപള്ളി തെക്കേഭാഗം വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ, നിബന്ധിതമായി താഴത്തുപള്ളിയിലുള്ള അങ്ങോട്ടു മാറിയെങ്കിലും വലിയപള്ളി സംബന്ധമായി പല അവകാശാധികാരങ്ങളും അന്നും വടക്കേഭാഗം അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്നതിനാൽ വലിയപള്ളി തെക്കേഭാഗം തന്നെ ആയിരുന്നു എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. മാത്രമല്ല, മാർ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി ഒരു തെക്കേഭാഗപക്ഷപാതികളുടെ ആയിരുന്നതിനാൽ തെക്കേഭാഗം പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്ന വലിയപള്ളി തെരിഞ്ഞെടുത്തു എന്നുകൂടി വിചാരിച്ചുവന്നു സ്പഷ്ടമുണ്ട്. ഗോവയായെ അനുഗമിച്ചു മാർ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയും തെക്കേഭാഗം കലമുറിയെ - അഥർ ക്നായിത്തൊമ്മൻ - മമ്മദാസനാണെങ്കിലും എന്നു പറഞ്ഞു - ഒന്നാം യാത്രാവിവരണത്തിൽ കിരീട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതായി നാം കഴിഞ്ഞ ഒരു അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ടുവെല്ലാം. തെക്കേഭാഗം പൊതുവിൽ ശിമമെത്രാന്മാരെയും മറ്റും പ്രീണിപ്പിച്ചും അവരുടെ സേവയിലുമാണ് കഴിഞ്ഞുകൂട്ടിയിരുന്നത് എന്നുള്ള വസ്തുതയും ഞാൻ ഉപരിവൃത്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “മാർ തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ” 14-ാം അദ്ധ്യായം സംബന്ധിച്ചുള്ള 11-ാം നമ്പർ നോട്ടിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “സുറിയാനികളിൽ തെക്കേഭാഗം, വടക്കേഭാഗം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുള്ളതിൽ തെക്കേഭാഗം പോർട്ടുഗീസുകാർ (ഉദിയംപേരൂർ) സുന്നഹദോസിനു വളരെ മുമ്പുള്ളതിൽ അഭിമുഖം നോക്കിയും ചെയ്തിരുന്നു. അതു 10-ാം അദ്ധ്യായം 3-ാം ലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ വിവാഹസംബന്ധത്തെപ്പറ്റി പോർട്ടുഗീസുകാർ ചെയ്ത ആലോചനയിൽനിന്നു സുറിയാനികാർ മാറിത്തു മുറുപ്ലാൻ. അന്നു മുതൽ തെക്കേഭാഗം പോർട്ടുഗീസുകാർ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി അവർ പല സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നതായി ചില പഴയ കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ പരക്കിൾ മുകളിൽ ചീനഭരണി മുതലായവ ഉണ്ടാക്കിയത്. ഉദിയംപേരൂർ, മുക്കം എന്ന പള്ളികൾ ആദ്യം വടക്കേഭാഗം വകയാക്കിയെന്നെങ്കിലും അവ തെക്കേഭാഗം താക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു പോർട്ടുഗീസുകാർ സഹായിച്ചു. ഇങ്ങനെ സിദ്ധിച്ച സഹായങ്ങൾ നിമിത്തം ഉദിയംപേരൂർ, കടുത്തുരുത്തി എന്ന പള്ളികളാണ് ആദ്യമായി മെനേസിസിന്റെ ഭാഗത്തു ചെന്നത്. 1653-ലെ ശിശുയിലും ഈ രണ്ടു പള്ളികളും, കോട്ടയം, മൂക്കം എന്ന തെക്കേഭാഗം പള്ളികളും ശിശു ഉപേക്ഷിച്ചശേഷം പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു ചേർന്നു,” അതായതു ഗാർഡ്രാമെത്രാപ്പോലീത്തായിട്ടു കീഴ്ചപ്പെട്ടുനിന്നു. മേല്പറഞ്ഞ നാലു പള്ളികൾക്കും പുറമെ കല്ലശ്ശേരിപ്പള്ളി എന്നൊരു മാത്രമേ അന്നു തെക്കേഭാഗം തന്നെ വക എന്ന ഒരു വിധത്തിൽ പറയാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കല്ലശ്ശേരിപ്പള്ളി ആ ഉടവകക്കാരനായ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരുടെ പുണ്യവിടിയിൽ അമ്മൻ മുഴവനും ശിശുയിൽ ലയിച്ചിരുന്നു. പുരാതന പാട്ടുകളുടെ ഒന്നാം വരിപ്പിൻ അനുബന്ധത്തിൽ തെക്കേഭാഗം പള്ളികളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

അതിൽ പൈങ്ങും (1627), ഉളവൂർ (1631), പുനത (1635) എന്നീ മൂന്നു പള്ളികൾക്കൂടെ അക്കാരാളായിരുന്നതായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവ ഇരുഭാഗക്കാരെയും നശിക്കുവാനായിരുന്നു. അതിനാൽ അവിടങ്ങളിലെ തെക്കുംതാഴെ തന്നിച്ച് ഒരു സമ്മതമൊ വിസമ്മതമോ കൊടുക്കുന്നതിന്നു നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നുവെന്നും. നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്ന നാലു പള്ളിക്കാർ പുണ്യമായി പോർട്ടുഗീസുകാരണത്തിന്നു വിധേയരാകയും ചെയ്തു. ഉടനെ തെക്കുംതാഴെ സ്വതന്ത്രമായിരുന്ന പള്ളികൾ എത്ര മാത്രംപരവും സമ്പ്രദായമായിരുന്ന അനുസരണമോൺ മാർ സെബസ്ത്യാനിയുടെ ഉപദേശത്തിന്നു പ്രദർശിച്ചതു!! ഇത്ര വലിയ അനുസരണം കണ്ടിട്ടു നല്ല വീളുള്ള ചമഞ്ഞ ഈ കത്തോളമെങ്കിലും മാർ സെബസ്ത്യാനിയെ കൂടുതൽ അനുകമ്പയും വാത്സല്യവും ജനിച്ചെങ്കിൽ അതു സ്വാഭാവികവും വിതുമ്പിപ്പോയെന്നു പറയാനുള്ളതല്ല. അ സ്ഥിതിക്കു മാർ സെബസ്ത്യാനി അവരുടെ മഹാമനസ്സുകയെ പുകഴ്ത്തുകയും മെത്രാൻ വാഴ്ത്തുന്നതി പല പെള്ളി തെരിഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്തില്ലെന്നു അതുതന്നെയാ അപകാശമില്ല.

34. ഇനി അക്കാലത്തു തെക്കുംതാഴെ സംഖ്യ എത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുകൂടെ നമുക്കു അനുസരിപ്പാക്കേണ്ടതായുണ്ട്. മുൻകാലത്തു സെബസ്ത്യാനിയുടെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ചുമ്മാമെത്രാന്റെ പുറകേ പോകാതിരുന്നവർ മുരക്കും ആളുകൾ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും മോർ ദിക്കാറും തെക്കുംതാഴെ അത്രമായിരുന്നു എന്നുമുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ മേൽ: സെബസ്ത്യാനി തെക്കുംതാഴെക്കുള്ള പക്ഷപാതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അർത്ഥമോക്കി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ചുമ്മാമെത്രാന്റെ മുൻപാറിയിരുന്ന ഗീവർഗ്ഗീസ് അക്ക്കിയാക്കോൻ സ്വാധീപത്യത്തിൽ രണ്ടു ലക്ഷം സുറിയാനികാരുള്ളതായി 1628-ൽ ഫിസ്ബനിലെ വാതിക്കൻ പ്രസിപിയിക്കു ഏഴുതി അയച്ചു അദ്ദേഹം ഒരു വിവരം അയച്ചിട്ടു. ഗീശയുടെ ആരാധനയിൽ മാപ്പാപ്പാ നസ്രേണി'കൾക്കു അയച്ചു വിരുദ്ധമുദ്രയിൽ അക്ക്കിയാക്കോനോടുകൂടി ഒരു ലക്കത്തി അമ്പതിനായിരം ആളുകൾ ഗാർഡ്യം മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നതായ വിവരം വ്യവസനസമേതം അറിഞ്ഞതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചുമ്മാമെത്രാൻ സ്ഥിതിഗതികളും ശിശുക്കളിൽ മോശത്തു എത്രപേർ ശേഷിച്ചിരുന്നതുള്ളതും റോമിൽ അറിഞ്ഞതിന്നു ധാരാളം മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെമേലിന്റെ അനുസരണത്തിലുള്ള മെത്രാസന ഇടവകകളിലെ സകല സംഗതികളും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു മാപ്പാപ്പായെ അറിയിക്കുന്നതിന്നു ചുമ്മാമെത്രാൻ ഫിസ്ബനിലെ വാതിക്കൻ പ്രസിപി ചുമ്മാമെത്രാൻ കാര്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മവസ്തു എന്നതി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ സുറിയാനികാരുടെ മേലായിരുന്ന മോശത്തു ശിശുക്കളെയും മറ്റും വിവരം മാപ്പാപ്പായെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു അനുസരണമെന്നായ ഒരു വൈദികനെ ഗാർഡ്യം മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആകയാൽ 1628-ൽ അക്ക്കിയാക്കോന്റെ കീഴിൽ രണ്ടുലക്ഷം സുറിയാനികാരുണ്ടു

യിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു കാൽ അഞ്ചുശതകൂടെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതായത്, 1653-ൽ അമ്പലമുക്ക് സംഖ്യ രണ്ടുലക്ഷത്തിൽ കൂടുതലായിരുന്ന എന്നതിനു സംശയമില്ല. ഇവരിൽ ഒന്നുലക്ഷം ജനങ്ങൾ വിപ്ലവകാരികളെ അനുഗമിച്ചെങ്കിൽ, ശേഷിച്ച അരലക്ഷമെങ്കിലും ശിശ്മയിൽ ചേർന്നിരുന്നെന്നു എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിന്നിരുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച ജനത ഒന്നടങ്കം ആ വിശ്വാസം ത്യജിക്കത്തക്ക ആവത്തിനു വഴി തുറക്കുന്ന ശിശ്മയിൽ ഉൾപ്പെടുക എന്നതു സ്വാഭാവികമേ അല്ല. അതിനാൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലെങ്കിലും വിപ്ലവത്തിൽ ചേരാതെ നിന്നിരുന്നു എന്നതു സംശയരഹിതമാണ്. ആ നൂറ്റാണ്ടിൽ അതിന്റെ സംഖ്യ നാലുതരമായിരുന്നു എന്ന് അക്കാലത്തെ ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വലുതും അനുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പുതിയ സ്റ്റേയ്ററുമുറവലിൽ അമ്പലമുക്ക് സംഖ്യ നാനൂറു എന്നത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ചെങ്കുണ്ടിനും തന്റെ 'മുതലിയോ ഒറിയെന്താളിസ് ക്രിസ്ത്യാനാ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ സംഖ്യ നാനൂറു ആയിരുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (P. 74) ഇതു രണ്ടും അതിശയോക്തികളാണെന്നു മാത്രമേ ഗണിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതിനാൽ ശിശ്മയിൽ ചേരാതെ നിന്നിരുന്നവനെയും ചേർന്നുവന്നവനെയും തിരിച്ചുപോന്നവരെയും കൂടികൂട്ടി മാലെങ്കിലും അരലക്ഷത്തിൽപരം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു സംശയരഹിതമാണ്. മാപ്പുപ്പായുടെ തിരുവെഴുത്തിലെ പ്രസ്താവനയെ അസ്പദമാക്കി വിധിക്കയാണെങ്കിൽ അരലക്ഷത്തിൽപരം ആളുകൾ വിപ്ലവത്തിൽ ചെടാത്തതെന്നു നിന്നു എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ. മൊൺസിഞ്ഞോർ സെബസ്ത്യാനി പറയുന്നത് ഇവർ ഏല്പാവരുതെന്ന തെക്കുംഭാഗർ ആയിരുന്നെന്നും ആ ഭാഗത്തുനിന്നു ശിശ്മയിൽ ചേർന്നവർക്കു ചുരുക്കം ആളുകൾ വേഗം തിരിച്ചുപോന്നു എന്നുമാണല്ലോ. ഇതുരണ്ടും അതിവണ്ണനമാകുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ശിശ്മയിൽ ചേർന്നവരും ചേരാത്തവരുമായ തെക്കുംഭാഗരുടെ ആകമാനസംഖ്യ അൻപതിനായിരത്തിന്റെ അഞ്ചിലൊന്നുവോളം അന്നു വരികയില്ലായിരുന്നത്രെ. ഇതുഞാൻ വൃഥാ, കണ്ടമാനം പറയുന്നതല്ല. 1910-ൽ, അതായതു ടി ശിശ്മയുടെ ഉത്ഭവകാലമായ 1653-നു ശേഷം 257 വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ചടിച്ച "പുരാതനചട്ടുകൾ" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യവതിപ്പിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ തെക്കുംഭാഗം കത്തോലിക്കരുടെ സംഖ്യ 26155-ാം അകത്തോലിക്കരുടേതു് 11540-ാം ആയിരുന്നു എന്നു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ തെക്കുംഭാഗരുടെ ആകെ സംഖ്യ അന്നു 37695 ആയിരുന്നല്ലോ. തിരുവിതാംകൂറിലെ പുതിയ സ്റ്റേയ്ററുമുറവലിൽ അന്നു വാല്യം 375-ാം വാൾത്തു ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. "During 59 years (1816-1875) the population of the state had increased two and a half times. It increased by 3.9 percent between 1875 and 1881 and has again more than doubled itself during the next fifty years". 59 വർഷക്കാലം കൊണ്ട് (1816-1875) രാജ്യത്തെ ജനസംഖ്യ രണ്ടര ഇരട്ടി വലിച്ചു. 1875-നു

1881-നും മദ്ധ്യേ അതു 3.9 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞുള്ള അമ്പതു വത്സരക്കാലമെത്രെ കൊണ്ടു അതു ഇരട്ടിയിൽ കൂടുതലായി" ഈ കണക്കിനു നോക്കിയൽ നൂറുവത്സരക്കാലംകൊണ്ടു ജനസംഖ്യ നാലിരട്ടിയും 250 വത്സരക്കാലത്തു അതു പത്തുതരത്തിലും അതി വർദ്ധിച്ചിരിക്കാം. "ഇല്ലത്തുനിന്നു റോഡ്" കാത്തലിപ്പു മിഷ്യൻ" മാസികയുടെ 1893 മാർച്ചമാസത്തിലെ 8-ാം വാല്യത്തിൽ തെക്കുംഭാഗരേപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ഞാൻ മുൻ ഒരു ചെപ്പടി കഴിച്ച് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ലേഖനത്തിൽ അന്നു "തെക്കുംഭാഗത്തെ സംഖ്യ ഉരുപതിനായിത്തോളം വരും" എന്നു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു കണ്ടോലിക്കരായ തെക്കുംഭാഗത്തെ കാഴ്ച മാത്രമാണ് എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ 1893-ൽ 20000 ആയിരുന്ന തെക്കുംഭാഗം കണ്ടോലിക്കരുടെ ജനസംഖ്യ 1910-ൽ, അതായത് 17 വത്സരക്കാലംകൊണ്ടു 26155 ആയി വർദ്ധിച്ചു. ഇനി 1942-ലെ വാർഷിക പ്രകാരം കോട്ടയം രൂപതയിലെ ജനസംഖ്യ 42748 ആകുന്നു. അതായത് 1893-ലെ ജനസംഖ്യ 20000 കണ്ടോലിക്കരുമായിരുന്നത് 50 വത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 42748 ആയി വെട്ടുകി. ഇതു ഇരട്ടിയിൽ അധികമാണല്ലോ. അതിനാൽ ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യ അനുഗതം കൊണ്ടു ഇരട്ടിയിലധികമായി എന്നത് തെക്കുംഭാഗത്തെ കാഴ്ചത്തിലുൾക്കൊള്ളണം എന്നു വരുന്നു. ഈ കാരണങ്ങൾ വെച്ചുനോക്കിയൽ 1653-ൽ തെക്കുംഭാഗത്തെ ആകെ ജനസംഖ്യ 1910-ലെ 37695-ന്റെ പത്തിൽ ഒന്നു, അതായത് നാലായിരത്തിനു അടുത്തു മാത്രമായിരുന്നിരിക്കണം. തിരുവിതാംകൂറിലെ പതിനായിരത്തിൽ താഴെമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു വേണം വിചാരിക്കാൻ. ഇവരുകൊണ്ടു നാലഞ്ചുപത്തായി ചിന്നിച്ചിതറി കിടന്നിരുന്നു. മാർ സെബസ്ത്യാനി പറയുന്നത് മുജാജിത്രാണെ അനുഗതം മിക്കത്തിരുന്നവരിൽ മിക്കവാറും ഏല്ലാവരും ഈ തെക്കുംഭാഗം ആയിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെപ്പോന്ന മുതക്കം ആളുകൾ ഉടനെ തിരിച്ചുപോന്നു എന്നും ആണല്ലോ. ഇതും അതിവണ്ണം തന്നെയാണ്. ശിശുക്കളിൽ കൂടിയ തെക്കുംഭാഗം എല്ലാവരും തിരിച്ചുപോന്നു എങ്കിൽ ഇന്നു യാതൊരു കാരണത്തെയും മറ്റും ഗണത്തിൽ തെക്കുംഭാഗം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് എന്തു കൊണ്ടു? വളരെ മുതക്കം തെക്കുംഭാഗം മാത്രമേ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാരുടെ കൂടെ ശീശ്മയിൽ നിന്നിരുന്നള്ളൂ എന്നു പറയാനും നിവൃത്തിയില്ല. 1910-ലെ കണക്കിൻപ്രകാരം അകണ്ടോലിക്കരായ തെക്കുംഭാഗത്തെ സംഖ്യ കണ്ടോലിക്ക തെക്കുംഭാഗത്തെതിന്റെ പകുതിയോളം സമീപിക്കുന്നു. അവരുടെ വർദ്ധനവിന്റെ തോത് ഒന്നുതന്നെ ആയിരിക്കണമല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു വിപ്ലവകാലത്തു ശീശ്മയിൽമേണം തിരിച്ചുപോന്നതും മേരാതെ നിന്നവരുമായ തെക്കുംഭാഗത്തെ പകുതിയോളമുള്ള ഒരുഗണം ശീശ്മയിൽ സ്ഥിരമായി നിന്നിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയായി സിദ്ധിക്കുന്നു.

35. വലിയ ആഭിജാത്യവും ഭൗനത്യവും നടക്കുന്ന ഈ തെക്കുംഭാഗം പള്ളിസംബന്ധമായ ഒരു സ്ഥാനം കിട്ടിയതു എന്നാണ്? വലിയ കൂറുകാരായ തെക്കുംഭാഗം പള്ളിസംബന്ധമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചതു

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലും, പുത്തൻകുറ്റുകാക്കകളെ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭശയിലുമാണ്. കുന്നായക്കാർ എന്ന പദം നാമം ധരിച്ചുകൊണ്ട് പുത്തൻകുറ്റുകാരായ തെക്കേഭാഗർ സ്വസ്ഥ ഭാവോന്നമനത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പഴയകുറ്റുകാരായ തെക്കേഭാഗരും കുറേക്കാലശേഷം അവരെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇങ്ങനെ പ്രബുദ്ധരാകാൻ തുടങ്ങിയ തെക്കേഭാഗം കത്തോലിക്കരും സ്വസ്ഥ ഭാവോന്നമന പദ്ധതികൾ തുടങ്ങുന്നതിൽ അലോചന ആരംഭിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ 1876-ൽ വരാപ്പുഴക്കീഴിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ ഫർജിക്സ് നിമിത്തം ബോംബേ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാരും അസ്കാളാന്റെ മെത്രാനുമായ ലെയോൻ മൊയിറീനെ മലയാളത്തിന്റെ വിസിറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാരായി റോമിൽനിന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹങ്ങളുടെ മലയാളത്തിലുള്ള സകല സുറിയാനി പട്ടക്കാരും ഓരോ ഇടപകയിൽനിന്നും രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രധാനികളും മാനാനം ആശ്രമത്തിൽ മേയ് മാസം 23 മുതൽ 26 വരെ നമ്മേളിക്കത്തക്കവണ്ണം നേരത്തെ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. തദ്ദേശസഭയും യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി വൈദികരും പൗരകീകരുമായിട്ടു മൂവായിരത്തോളം ജനങ്ങൾ കൂടി. വിസിത്തദോർ യോഗോദ്ദേശങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്ത ഉപകൃത്യസംഗത്തിൽ, ഇത്ര വളരെ ആളുകളുടെ നിവേദനങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം തന്നിട്ടു നേരിട്ടുകേൾക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ഈ നിവേദനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി വന്നെ അറിയിക്കുന്നതിനായി പന്ത്രണ്ടുവൈദികരെ തന്റെ പ്രതിനിധികളായി നിയമിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ഈ പ്രതിനിധികൾ തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന നിവേദനങ്ങളെല്ലാം രഹസ്യമായിട്ടു വാലിക്കുന്നതിന്നു നിർബദ്ധരായിരിക്കുന്നു എന്നും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. യോഗത്തിൽ വൈദികർ രണ്ടു പന്തികളായും അവയുടെ അഗ്രാസനങ്ങളിൽ പ്രിയോർ ജനറലായ പോത്രക്കരെ കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാച്ചനും ഉട്ടാരെയച്ചനും ഇരുനിയറക്കു എന്നുമാണു തോന്നുന്നതു്. കുറിയാക്കോസച്ചൻ തന്റെ പന്തിയിൽനിന്നും ആറുപേരെയും ഇട്ടാരെയച്ചൻ തന്റെ പന്തിയിൽനിന്നും ആറുപേരെയും കൊമ്മിസാരിമാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ വിസിത്തദോർ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഇതനുസരിച്ച് അവർ പന്ത്രണ്ടു പേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്തു.

കൊമ്മിസാരിമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതിന്റെ ശേഷം വിസിത്തദോരിന്റെ ഈ അന്വേഷണത്തിൽ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ ആറിവിൽ വരുന്ന നിവേദനങ്ങൾ ആമരണം രഹസ്യമായി വെച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സത്യം ചെയ്തു. ഓരോരുത്തരും ഏവൻഗേലിയോൻ പുസ്തകവും തുടങ്ങിയ ഒരു പദ്ധതിയും മിടിച്ചു സത്യം ചെയ്തു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കൊമ്മിസാരിമാരിൽ തെക്കേഭാഗർ ആരുമില്ലായിരുന്നു. ഈ സംഗതി അവരെ പരിഭ്രാന്തനാക്കുകയും തന്മൂലം അവർ ഈ വിചാരണയുടെ വിഷയത്തിൽ നിവൃത്തിനാചരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തയെ അനുകൂലിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. കയ്യാക്കോസച്ചനും ഇട്ടാരെയച്ചനും കൊമ്മിസാരിമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ ഉളിപ്പുകായ്ക്കുന്നതിന്നു ഉചിതമാണെന്നു

അപകടം തോന്നിയ കരം വെട്ടികൾ നിർദ്ദേശിച്ചു എന്നല്ലാതെ ജാതി ചിന്തയാൽ പ്രേരിതരായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായംകാണുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ആധർമ്മ്യത്തിൽ പ്രേരിതരായിട്ടു വ്യവസ്ഥകൾ ഭൂരിപക്ഷംകാരുടെ അനവധാനത്തിനെയും പക്ഷപാതമായി ഗണിക്കുമെന്നുള്ളതു് അസ്വാഭാവികമല്ല. തെക്കുംഭാഗത്തു് ഈ അഭിപ്രായം സ്വയംഭരണവാദികളെ ഭയവിഹ്വലരാക്കി. വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഒരുവർഗ്ഗം മുഴുവൻ അനുകൂലിച്ചെങ്കിൽ, ആവർഗ്ഗം എത്രമെറുപ്പായിരുന്നാലും ആ അനുകൂല്യം വളരെ ബലവത്തായിരുന്നേന്നു്. ഇങ്ങനെ വരാപ്പുഴ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി സ്വയംഭരണവാദികൾ വിസിത്തദോർഷിന്റെ പക്ഷംചെയ്തുകൊമ്മിസാരിമാരെ തിരഞ്ഞെടുപ്പത്തിൽ വന്ന വൈകല്യത്തെ മൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും, അതു തീർക്കുന്നതിനായി രണ്ടുപേരെകൂടെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്നു് അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പാസ്വരമായി പ്രസ്താവിച്ചുകാരണം അത്രവളരെ സങ്കടക്കാരുടെ നിവേദനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു് പറ്റാത്ത കൊമ്മിസാരിമാർ പോരെന്നായിരുന്നു. രണ്ടു കൊമ്മിസാരിമാരെകൂടെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിച്ചതനുസരിച്ചു് പ്രിയോർ ജനറാൾ രണ്ടു തെക്കുംഭാഗവെട്ടികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും തെക്കുംഭാഗത്തു് വെട്ടിപ്പരിയും ഇതു കൊണ്ടു് ശാന്തമാകുകയും ചെയ്തു. - (മി. ഐ. സി. മാക്കോയുടെ "മാർ ട്രെയിസ്" പഴയപാമ്പിൽ" 252-5 വശങ്ങളിൽനിന്നു്.) ഋവരം സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത ശേഷം തെക്കുംഭാഗം പള്ളിക്കാരുടെ നിവേദനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുവാൻ നിയമിതരായി.

36. വിസിത്തദോർ അപ്പസ്തോലിക്കാരുടെ വിചാരണയും റിപ്പോർട്ടും കഴിഞ്ഞശേഷം വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കോൺക്വെന്റത്തായി സുറിയാനിക്കാർ തന്നിച്ചു ഭരിക്കുന്നതിന്നു് പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരി ഹെതുമായിരുന്ന മർസ്സിനോസ് പാദി 1877-ൽ നിശ്ചിതനാകുകയും അദ്ദേഹം ആ ആണ്ടിൽതന്നെ വരാപ്പുഴവെട്ടി മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനാകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി പാലാ വലിയപള്ളി ഇടവക വായിമാറത്തു ബ. ദേവസ്യാച്ചനെയും പുളിക്കുന്നപള്ളി ഇടവക പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ബ. ലെത്തോപ്പോൾട് അച്ചനെയും നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ബ. ദേവസ്യാച്ചൻ സ്വമനസ്സാലെ ജോലിയിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തു് നിയമിതനായതു് മർസ്സിനോസ് മെത്രാനായതിന്റെ ശിഷ്യൻ ആയിരുന്ന കൈപ്പുഴപള്ളി ഇടവക മാക്കിൽ ബ. മത്തായി അച്ചൻ ആയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇതിനുമുമ്പു് തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിലെ യാതൊരു അംഗവും പ്രാദികാത്ത സഭാസംബന്ധമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു് ഏർത്തില്ലെന്നതു് ഈ മാക്കിൽ മത്തായി അച്ചനാണു്. 1653-ലെ മതവിപ്ലവഫലമായി പറ്റാത്ത പട്ടക്കാർകൂടി അഭിഷേകം ചെയ്ത മൂലമെത്രാന്റെ നാലു ആലോചനകൾക്കൽ ഒരുവനായി ടി. വിദ്യവനാടകത്തിന്റെ സുരൂപാരനായിരുന്ന കല്ലച്ചേരി ഇടവക അഞ്ഞിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്താമ്മൻ എന്ന തെക്കുംഭാഗവെട്ടികൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു് വസ്തുത ഇവിടെ വിവർത്തിക്കുന്നില്ല.

ചെയ്യാൻ മൊയിരീന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മാനാനന്തു കൂടിയ വൈദികർ അപരമപ്പെട്ടിരുന്നു സുറിയാനി കമ്മീഷൻ പ്രത്യേകം ഒരു യൂറോപ്യൻ മെത്രാനെയും സുറിയാനി കൂമത്തിൽ വൈദിക കമ്മീഷൻ നിയമിക്കുന്നതിന്നു ഒരു സ്വജാതി മെത്രാനെയും കിട്ടണമെന്നായിരുന്നു. അതിനാൽ മർസ്സിനോസു മെത്രാനച്ചന്റെ നിയമനംകൊണ്ടുമാത്രം സ്വജാതി വൈദികർ തുപുരായില്ല. അവർ തുടർച്ചയായി തങ്ങളുടെ സങ്കടം പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ 1884-ൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു ആദ്യമായി ഒരു ഭവഗാട്ട് അപ്പസ്തോലിക്കാ നിമിതി തന്നായി. ഈ വ്യവസ്ഥാപനം സ്വയംഭരണവൈദികർക്ക് അനുക്രമമായി തീർന്നു 1887-ൽ സുറിയാനിപ്പള്ളികളെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ (പതുവാട), വരാപ്പുഴ ഈ അധികാരങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചിട്ട് തൃശൂർ, കോട്ടയം എന്നിവിടങ്ങളെ അപ്പസ്തോലിക്കാ വികാരിയാത്തുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അവിടത്തെ വികാരി ജനറാളന്മാരായ മെത്രാന്മാർക്കു വൈദിക കമ്മീഷൻ ചെയ്യുന്നതിന്നു അധികാരമുള്ളവരായിരിക്കണം എന്നുകൂടെ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു മാനാനന്ത യോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷയെ തിരുസിംഹാസനം സമൂഹമായി പ്രദാനംചെയ്തു. കോട്ടയം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയി നിമിതി തന്നായ കാർളോസു ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചൻ സ്ഥലത്തെത്തി യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം വികാരി ജനറാളായി നിശ്ചയിരിക്കൽ മാനിച്ചതുനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ ആഭാചനകൾക്കു കൂടുതൽ തെക്കുംഭാഗത്തിൽനിന്നു തറയിൽ ബ. മെത്രാസപ്പച്ചനെയും എടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ചെറുശേരിൽ ബ. മെത്രാൻ അച്ചൻതൽ സ്ഥാനത്തു നിയമിക്കുന്നതിൽ.

പൊൻറിവിൽ പ്രവിലളക (മെത്രാന്മാർക്കുതന്നെ കമ്മീഷൻ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങളോടുകൂടിയ വികാരി ജനറാളായി നിശ്ചയിക്കൽ മാനിച്ചതുനെതന്നെ) ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞു തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞല്ല. ഉൽകർഷാർത്ഥം നിത്യവും പരിശ്രമിച്ചിരുന്ന തെക്കുംഭാഗർ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു അവകാശവാദത്തിന്നു സന്നദ്ധരായി. മാനാനന്ത യോഗത്തിൽ കൊമ്മിസാരിമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അവരുടെ കാര്യം വിസ്തൃതമായെങ്കിലും പ്രഭുക്കന്മാരുമായി അവരുടെ വാഞ്ചിതം സാധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. മാക്കിൽ മത്തായിഅച്ചൻ മർസ്സിനോസുമെത്രാന്റെ സങ്കടം സങ്കടം സങ്കടം പ്രതിഷ്ഠിതനായിരുന്നു; ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ ആഭാചനാസംഘത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനവും അവർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ ഫലപ്രസക്തങ്ങളായി കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഉപരിസ്ഥാനം സ്വീകാര്യമുള്ള അഭിവാഞ്ച അപരിൽ അങ്കുരിച്ചു.

37. ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചൻ വികാരിയാത്തന്റെ ഭരണം കൈയേറ്റ അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് മാനാനന്ത ആശ്രമത്തിൽ പച്ചു മാക്കിൽ മത്തായിഅച്ചൻ മുമ്പന്നായി ഏതാനും തെക്കുംഭാഗവൈദികരും അൽമായ പ്രതിനിധികളുംകൂടി വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ പക്കൽ ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. പള്ളിയിൽ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം അപേക്ഷ സ്വീ

കരിച്ചത്. അതിന്റെ നല്ലതും തങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയാകയാൽ വടക്കോഭാഗം വികാരിജനാലിന്റെ കീഴിൽ തങ്ങളേക്കാൾ ഒരു പ്രത്യേക വികാരി ജനാളിനെ വിശേഷാവകാശങ്ങളോടുകൂടി തങ്ങൾക്കും അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടതു ചെയ്യാൻ കനിവുണ്ടാകണമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അഭ്യർത്ഥന അപ്പോൾ ലഭിച്ചതും മെത്രാന്മാർ തൃപ്തികരമായി തോന്നിയില്ല. വലിയ അർത്ഥശാലയുടെ മിത്തോലമേൽ തക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു, സ്വന്തമുടമയെ കൊത്തിത്തുറന്നു പുറപ്പെടുത്തിയ രക്തത്താൽ ഏഴുക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചിരുന്ന പെട്ടിക്കുടും മിത്രം മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ സഭയിലെ നടപടി ഇതാണ്, അവിടെ വൃത്യാസങ്ങൾക്കു സ്ഥാനമില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും ആ അഭ്യർത്ഥനയെ അദ്ദേഹം നിരാകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഏകീകൃതമാക്കി മത്തായിഅച്ചൻ ഇതുകൽ നഷ്ടമാണായില്ല. മർത്ത്യീനോസു മെത്രാന്മാർ സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാന്മാർജോലിയിൽനിന്നും വിടുത്തപ്പോൾ വരാപ്പുഴ സഹായമെത്രാൻ എന്ന നാമവും വഹിച്ചു സ്വസ്ഥനായിപ്പിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മാക്കിൽ അച്ചന്റെ ഗുരുവായിരുന്നല്ലോ, മാത്രമല്ല, സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ മാക്കിലച്ചൻ മർത്ത്യീനോസു മെത്രാന്റെ വിശ്വസ്തയോടെ സേവിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഗുരുശിഷ്യബന്ധം കൂടുതൽ ദൃഢീകൃതമാകയും ചെയ്തിരുന്നു. മർത്ത്യീനോസു മെത്രാന്റെ നീക്കംചെയ്യലാണെന്നും മാക്കിലച്ചൻ അദ്ദേഹത്താൽ പാടുള്ള വിധത്തിലൊക്കെ മർത്ത്യീനോസു മെത്രാന്റെ സഹായംകുന്നതിലും ഉദ്യമനായിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ പുതിയവ്യവസ്ഥാപനങ്ങളേ മാറിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്നതിനു ലെജോനാർദ് (വരാപ്പുഴത്തെ) മെത്രാപ്പോലീത്താ ദൈവാലപ്പുസ്തോലിക്കായുടെ പക്കൽ കൊണ്ടുപോയ രണ്ടു യുവചൈദികന്മാരിൽ ഒരാൾ മാക്കിൽ മത്തായിഅച്ചൻ ആയിരുന്നു. ആകയാൽ മാക്കിൽ അച്ചന്റെ മേൽഗതിക്കുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ വരാപ്പുഴക്കാരുടെ സഹായം ഉണ്ടായതിൽ ഒട്ടും അശ്വസ്തപ്പെടുവാൻില്ല. മർത്ത്യീനോസുമെത്രാന്റെ ബലമായ ശുദ്ധാർച്ചം നിർവ്വഹിച്ചും നിമിത്തം ലഭിച്ചതുമെത്രാൻ മുൻ നിശ്ചയത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തി മാക്കിൽ മത്തായിഅച്ചൻ മുൻപേയുള്ള അപേക്ഷയെ ബലമായി പിൻതാങ്ങി പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തുകൽ ബോധിപ്പിച്ചതിനാൽ അതിലെ അഭ്യുപേക്ഷകാരനായ മാക്കിൽ മത്തായിഅച്ചൻതന്നെ വികാരിജനാൾ സ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനു സംഗതിയായി. അന്നുമുതൽക്കു മാത്രമാണ് പഴയക്രമകാരായ തെക്കോഭാഗം സ്വസ്ഥമുദാഹരണത്തിൽനിന്നും ഒരു വൈദിക മേലധികാരിയെ കിട്ടിയത്. ഇങ്ങനെ വടക്കും-തെക്കും-ഭാഗസമാധ്യങ്ങൾ രണ്ടും വെച്ചേറെ രണ്ടുവികാരി ജനാളുമാവാൻ ഒരേ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിൽ ഭവിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയായി.

മുമ്പ് വരാപ്പുഴഭരണത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങിയിരുന്ന മാക്കിൽ അച്ചൻ ഇപ്പോൾ പുതിയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ പാർപ്പവർത്തിയായി. ഇങ്ങനെ മാക്കിലച്ചന്റെയുടെ വരാപ്പുഴഭാഗം പാടിപ്പാടിയിരുന്ന മറ്റൊരു യുവചൈദികൻ വലിയവിട്ടിൽ വാഗ്ദാനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, മർത്ത്യീനോസു മെത്രാന്മാർ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭരണത്തിൽ

വിണ്ടും ഒരുസ്ഥാനം കൊടുക്കണമെന്നും, അതു സാധിക്കുന്നതിലേക്കു തുറന്നിരിക്കുന്നതിലേക്കു കോട്ടയവുംകൂടാതെ ആ വികാരിയാത്തുകളിൽനിന്നും ഓരോ അംഗത്തോടും അംഗത്തോടും മേൽത്തൂ മൂന്നാമതൊരു വികാരിയാത്തുകളുടെ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും ഉണ്ടാകുന്നു. ലേക്കു ഹർജികൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചൻ തുറന്നപ്പോൾ കൂട്ടിത്തെയ്യുന്ന പമേപറമ്പിൽ ജൂയിസച്ചനും മറ്റും മുപ്പതുടങ്ങി മുപ്പതുടങ്ങി ഹിച്ചിരുന്നത് ഒരു യൂറോപ്യൻ മെത്രാന്റെ കീഴിൽ നാട്ടുകാരായ നാട്ടുകാരായ സ്ഥാപനമെത്രാൻകൂടെ വേണമെന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒന്നിനൊരു ഒന്നിനൊരു രണ്ടു യൂറോപ്യൻ മെത്രാന്മാരെ ചിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഏകിലും നാട്ടുകാരായ നാട്ടുകാരായ ഹായ മെത്രാനെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ ജൂയിസച്ചനും മറ്റും ലവിഞ്ഞും മെത്രാനേയും മെഡലിക്കോട്ടുമെത്രാനെയും ഏതെങ്കിലും സാധ്യതയ്ക്കായി ഗമിച്ചു. അവർ അനുകൂലമായി റോമിലേക്കു റിപ്പോർട്ടും ചെയ്തു.

38. ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചന്റെ പേരിൽ പരാതികൾ റോമിലേക്കു ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം മൂന്നു മൂന്നു മെത്രാന്മാരെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമരായി നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചതിനു ജൂയിസച്ചനെ കോട്ടയത്തേക്കും മേനാച്ചേരിൽ യോഹന്നാനച്ചനെ തൃശ്ശൂരെ രേക്കും സ്ഥാപന മെത്രാന്മാരാക്കാൻ അതതു രൂപതാധികാരികൾ രൂപതാധികാരികൾ ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അപരമെന്നെ റോമിൽനിന്നും അംഗീകരിച്ചു. ഏകിലും നാൽ ജൂയിസച്ചനെ പുതുതായി സ്ഥാപിച്ച ഏറണാകുളം വികാരിയാത്തിന്റെ നെറും യോഹന്നാനച്ചനെ തൃശ്ശൂർ വികാരിയാത്തിന്റെയും മേഡലിക്കോട്ടായണ നിയമിച്ചത്. കോട്ടയം വികാരിയാത്തിനെ നിറുത്തൽ ചെയ്തുകൊണ്ട്, ലവിഞ്ഞുമെത്രാൻ തന്റെ അസ്ഥാനമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത അമനയും മറ്റും പണിചെയ്തിട്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയെ ഭേദമാക്കി മൂന്നാമത്തെ വികാരിയാത്തും സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിന്റെ അധിനാഥനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത് തെക്കേഭാഗത്തു വികാരി ജനറാളായിരുന്ന വ. ദി. ശ്രീ. മാക്കിൽ മത്തായി അച്ചനാണ്.

ഒരു ന്യൂനപക്ഷ സമുദായമായ തെക്കേഭാഗത്തിൽ ബഹു ഭൂരിപക്ഷവും വസിക്കുന്നതു കോട്ടയം വികാരിയാത്തിന്റെ തെക്കേഭാഗത്തായിരുന്നു. ആ ഭാഗമാണ് ഇപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി വികാരിയാത്തായി ഉയർത്തപ്പെട്ടത്. ന്യൂനപക്ഷസമുദായമായ തെക്കേഭാഗർ നിയമേന ശിമക്കാരായ അധികാരികളെ ആശ്രയിച്ചും സേവിച്ചുമാണല്ലോ കാലംകഴിഞ്ഞിരുന്നത്. മാക്കിലച്ചൻ ആദ്യം വരാപ്പുഴയുടെ പാർപ്പവത്തിയും അജ്ഞാനവത്തിയുമായിരുന്നു. ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചൻ ഭരണാധികാരിയായി വന്നതു മുതൽ മാക്കിലച്ചനും സമുദായവും അദ്ദേഹത്തെ സേവിച്ചും ആശ്രയിച്ചും പ്രിണിപ്പിച്ചും നിന്നിരുന്നു. അതിനാൽ മാക്കിലച്ചൻ ഡോക്ടർ ലവിഞ്ഞിന്റെയും വലിയ പ്രിന്റിസ് പാത്രമായിത്തീർന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന മാക്കിലച്ചന്റെയും തെക്കേഭാഗ സമുദായത്തിന്റെയും അഭ്യന്തരീക ഉപകരിക്കുമൊരു ശുപാർശകൾ ലവിഞ്ഞുമെത്രാനച്ചൻ മേലധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചെയ്ത എന്ന് ഉപഹരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏകിലും വടക്കേഭാഗ സമുദായത്തിന്റെ മാക്കിലച്ചനോ തെക്കേഭാഗത്തിൽ മറ്റാകെങ്കിലുമോ അധികാരം സിദ്ധിക്കുവാൻ അക്കനിലയിൽ അദ്ദേഹം യാതൊരു ഏല്പാടും ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്ന്

തന്നെ വിചാരിക്കണം. അഭിനവമായി സ്ഥാപിതമായ ചങ്ങനാശേരി വി
കാരിയാത്തിന്റെ മേധാവിയായി മാക്കിൽ മത്തായി അച്ചനാണ് നിയമി
തനായതു എന്നുവെന്ന് അന്നു സ്വദേശത്തായിരുന്ന ലവീഞ്ഞുമെത്രാൻ കി
ട്ടിയ ഉടനേ അദ്ദേഹം മലയാളത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻ മിത്രത്തിനു
പ്രകൃതിയ കത്തിൽ ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി ആശ്ചര്യവും ഊഷ്മാവും
പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നതായി വിശ്വാസയോഗ്യമായ അറിവുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

39. ഋയിസച്ചൻ ഡോക്ടർ ലവീഞ്ഞിന്റെ കൂടെ റോമിൽ എത്തി
യപ്പോൾ മാക്കിലച്ചനെ മെത്രാനാക്കുന്ന കാര്യത്തേപ്പറ്റി പരിശുദ്ധ ഡിം
ഹാസനും ആലോചിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. പ്രോപ്പഗാന്ദ
തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ പ്രിഫെക്റ്റായിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ മലയാളത്തു തെക്കും
വടക്കുംഭാഗങ്ങളുടെ ഉത്തരവത്തേപ്പറ്റി ഋയിസച്ചനോടു ചോദിച്ചു. ഋയി
സച്ചനുകൂടെ യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്താതെ ഭാഗിവാകിൽ മാത്രമത്രെ
മറുപടി കൊടുത്തത്. അതായത്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ അങ്ങാടിയിൽ വടക്കും
തെക്കുംഭാഗങ്ങളിൽ ഇരുകൂട്ടരും ആദ്യം പാർത്തിരുന്നതു നിമിത്തമാണു
ഈ പേരുകൾ ഉണ്ടായതെന്നു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. സഹോദരസമു
ദായത്തെ അധഃകരിച്ച് അധികാരികളുടെ സമക്ഷത്തു സംസാരിക്കുണ്ടാ
എന്നാണു ഋയിസച്ചൻ വിചാരിച്ചുപോയത്. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേ
ശം ഇത്ര ഗൗരവമായിരുന്നു എന്ന് അന്നു ഊഹിക്കുന്നതിനു തന്നിട
സാധിച്ചില്ല എന്നു ഋയിസച്ചൻ മെത്രാൻ പട്ടമേല്ക്കൻ കാണ്ടിയിലേക്കു
പറഞ്ഞപ്പോൾ പറഞ്ഞതായി അറിയുന്നു.

തെക്കുംഭാഗരുടെ തനതാവശ്യങ്ങളേപ്പറ്റി മാക്കിലച്ചൻ റോമിൽ
അവലാതികൾ ബോധിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഈ ഹർജികൾമൂലവും മറ്റും
ആയിരിക്കാം തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ
പ്പറ്റി മിലതെല്ലാം അവിടെയും അറിയാതിരുന്നില്ല. ഋയിസച്ചൻ റോ
മിൽവെച്ചു തിരുസ്സംഘാധ്യക്ഷനെ കാണാൻചെന്ന അവസരത്തിൽ അയാൾ
തമ്മിൽനിന്നു അഭ്യർത്ഥന അതേപടി മി. ഐ. സി. ചാക്കോ "മാർക്സ്
യീസ്" പത്രപഠനത്തിൽ" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ 581-ാം വശത്തു രേഖ
പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തെക്കുംഭാഗരുടെ സംഖ്യയേപ്പറ്റി ചോദിച്ച ശേഷം
കർദ്ദിനാൾ ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: "നിങ്ങളും അവരും നല്ല ഒരുമയിലാ
ണോ? അതോ വഴക്കുകളുണ്ടോ?" ഋയിസച്ചൻ: "ഞങ്ങൾ നല്ല ഒരുമ
യിലാണ്; അസ്സോസ്യം കലഹിക്കുന്നില്ല" കർദ്ദി: "നിങ്ങൾ വടക്കുംഭാഗർ
ഉത്തരഭാഗികാരാണെന്നും അവർ അധരജാതികാരാണെന്നും വിചാ
രിച്ചു നിങ്ങൾ അവരെ ധിക്കരിക്കുന്നില്ലേ?" ഋയി: "ഇല്ല, തിരുമേനി"
ഈ ചോദ്യോത്തര സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കണം ഞാൻ ഉപരി സൂ
ചിപ്പിച്ച കാര്യവും ചൊദിച്ചത്. ഏതായാലും തെക്കുംഭാഗർ അധരജാതി
ക്കാർ ആണ് എന്നു വടക്കുംഭാഗർ കരുതുന്നതായുള്ള അറിവു റോമിലെ
അധികാരികളിലും കടികൊണ്ടിരുന്നു എന്നു ഈ ചോദ്യങ്ങൾ വിശദമാ
ക്കുന്നുണ്ട്. ഋയിസച്ചൻ നൽകിയ ഉത്തരത്തിലെ ആശയം യഥാർത്ഥമാ
ണെന്നു കർദ്ദിനാൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കണം. ഈ ഇരുഭാഗക്കാരും പ്രകടി
പ്പിക്കുന്ന ദുഷ്തരാധർമ്മമനോഭാവം അന്തസ്സാർ വീഹിനമാണെന്നു കർദ്ദി

നാൾ നിശ്ചയമായും നിഗമനം ചെയ്തുകാണും. ഇതിന്റെ ഫലമായ്കൂടെ ആയിരിക്കാം മലയാളത്തേ ഏറ്റവും തെക്കേ ഭാഗത്തേ സുറിയാനിമിസ്സത്തിന്നു തെക്കേ പന്തിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവരുടെ ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വം തെക്കുംഭാഗനായ മാക്കിൽ മത്തായി അച്ചൻ തന്നെ സാമൂഹ്യമായ അധിനാഥൻ എന്നു തിരുമാനം ചെയ്തു്.

40. മാക്കിൽ മത്തായി അച്ചൻ ചങ്ങനാശേരി മിസ്സത്തന്റെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയി നിയമിതനായി എന്നറിഞ്ഞ ഉടനെ അവിടുത്തെ വടക്കുംഭാഗർ കമ്പികളും ഫർജികളും മൂലം അവരുടെ സങ്കടം പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തെ ബോധിപ്പിക്കാമിരുന്നില്ല. തെക്കുംഭാഗർ മെത്രാനെ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ എന്താണ് എന്നൊരു ആലോചന ചിലരുടെ ഇടയിൽ അങ്കുരിക്കാതിരുന്നമില്ല. എന്നാൽ സമുദായത്തിൽ നിലയും വിചലമുള്ളവരായിരുന്ന നിധിയിരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ മുതലായവർ ആ ആലോചനയെ മുളയിൽ വെച്ചുതന്നെ ചേർത്തിട്ടു കളഞ്ഞു. അന്നു ചങ്ങനാശേരി കഥീഡ്റൽ പള്ളി വികാരിയും ജനങ്ങളുടെമേൽ അസാമാന്യ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ആളും ആയിരുന്ന കണ്ടങ്കരിയിൽ കുറിയക്കോസച്ചൻ ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചതു് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം നമ്മുടെ ഭരണകർത്താവായി നിശ്ചയിച്ചു തന്നതു് കേവലം ഒരു അധഃകൃതൻ എന്നു ആണെങ്കിലും നാം സ്വീകരിക്കണം—അതു നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണ്—നമ്മുടെ ന്യായമായ സങ്കടം അവിടെ ബോധിപ്പിക്കാമല്ലോ എന്നൊക്കെ ആയിരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ജാതീയമായും മറ്റു നിലകളിലും രണ്ടുള്ളക്കാൾ അധരമാരെന്ന് വടക്കുംഭാഗർ പൂർവ്വകാലം മുതൽക്കു ഗണിച്ചിരുന്ന തെക്കുംഭാഗരിൽ ഒരാൾ തങ്ങളെ ഭാഷ്യാൻ നിയമിതനായപ്പോൾ, അവർ ജാതീയ ചിന്തയുടെ ഉഗ്രമായ വിജ്ഞാപനങ്ങളോടും പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്നു 15 കൊല്ലക്കാലത്തേക്കു വിധേയരായിരുന്നതും റോമ്മാശ്ലീഹായിൽ നിന്നു അവർക്കു സിദ്ധിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെയും അനുനരണയുടെയും ദാർഢ്യം ഒന്നാകെണ്ടമാത്രമാണ്. ഈ ദശസന്ദർഭങ്ങളിൽ തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്റെ—അതിന്റെ നേതാക്കന്മാരുടെപോലും—മനസ്സിനി എന്തായിരുന്നു എന്നു മാക്കിൽ മെത്രാനച്ചന്റെ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു നാളാഗമത്തിൽ നിന്നും മി. മാഥികാടൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നു: “ഇതിനിടയിൽ ഞാൻ തെക്കുംഭാഗരെ ഒട്ടകു ചേർത്തു റോമ്മായിപ്പേക്കു ചില അവലാദികൾ ബോധിപ്പിച്ചു. അവലാദികളുടെ താല്പര്യം..... മർസ്സിനോസു മെത്രാന്റെ ഭരിപ്പിൽ നമ്മെ പ്രത്യേകമായി തിരിച്ചു വിട്ടുതരുന്നു. അപ്പു പുതിയ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായിക്കു ഞങ്ങൾ കീഴ്വെടണമെന്നു നിബന്ധം കല്പനയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളിൽനിന്നും പ്രത്യേകം മുജ്ജരതമുള്ള ഒരു വികാരി ജനങ്ങളെ ഞങ്ങൾക്കു തരണമെന്നും ഒരു വികാരി ജനാൾ മാത്രവും അതു വടക്കുംഭാഗനുമായിരുന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തിന്നു വിപരീതമായി ഞങ്ങൾ ആയത്സംഗീകരിക്കയില്ലെന്നും..... മറ്റുമായിരുന്നു.” (p. 256)

നോക്കണം, അന്നു തെക്കുംഭാഗരുടെ നായകനായിരുന്ന, മുമ്പ് മർസ്സിനോ സു മെത്രാനച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന, മാക്കീലച്ചൻ റോമ്മാസിംഫറ സനത്തിങ്കലേക്കു എഴുതി അറിയിക്കുന്നത്!! വികാരി ജനറൽ ഒരാൾ മാത്രവും അതു വടക്കുംഭാഗന്മാരായാൽ തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തിനു വരോധമായി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നു!!! എന്നിരുന്നാലും “ദലഗാദപ്പ സ്കോലിക്കായിട്ട് നിന്നും, ദലഗാദപ്പസ്കോലിക്കു വഴിയായും റോമ്മിൽനിന്നും ഇനിക്കു ഊരിനു അനുകൂലമായ മറുപടി കിട്ടി” എന്നും അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു!! അതേ, ദലഗാദപ്പസ്കോലിക്കു മൊൺസിഞ്ഞോർ സലേസ്സി തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തോടു പക്ഷപാതപരമായ പ്രീതി കാണിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം മാക്കീലച്ചന്റെ ഹിതാനുവർത്തിയായി നിലകൊണ്ടു. വടക്കുംഭാഗരോടു അദ്ദേഹത്തിനു ബദ്ധവീരോധവുമായിരുന്നു. ദലഗാദപ്പസ്കോലിക്കു അനുകൂലമായി ശുപാർശ ചെയ്തുകൊണ്ടും ലാലിത്തുമെത്രാനും മർസ്സിനോസു മെത്രാനും മാക്കീലച്ചനു തലത്തൊട്ടപ്പന്മാരായി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭീഷണിപരമായ ഹർജിക്കു അനുകൂല മറുപടി കിട്ടിയത്.

തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തിനു വിരോധമായി വടക്കുംഭാഗൻ വികാരിജനറാളിനെ തങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതല്ല എന്നു മാക്കീൽ മത്തായി അച്ചൻ എഴുതി അയച്ചത് എന്തു പാരമ്പര്യത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കേരള നസ്രാണികൾ വിദേശീയരായ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരുടെ ആത്മീയ ഭരണത്തിനു എന്നു വിധേയരായൊ അന്നു മുതൽ അവരുടെ ജാതീയ നേതാക്കന്മാരായി അർക്കിയാക്കോന്മാർ എന്ന സ്ഥാനികൾ ആവിർഭവിച്ചു. മലങ്കരസഭയിൽ പരമ്പരയോ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരുന്ന ഈ അർക്കിയാക്കോന്മാരെല്ലാം വടക്കുംഭാഗരായരുന്നു. തെക്കുംഭാഗക്കു ആ കാലങ്ങളിൽ പട്ടക്കാർപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. പിള്ളാലങ്ങളിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായപ്പോൾ തുടക്കി അവരും വടക്കുംഭാഗരായ് മേലധികാരികൾക്കു വിധേയരായിരുന്നു. വടക്കുംഭാഗരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിരിക്ക എന്ന ഏക പാരമ്പര്യമേ ഈ മാക്കീൽ മെത്രാനച്ചന്റെ കാലത്തിനു അല്പം മുമ്പുവരെ തെക്കുംഭാഗക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിരികെ മേൽ കാണിച്ചവിധം. മാക്കീൽ മത്തായി മെത്രാനച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ചരിത്രവസ്തുതയ്ക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ തരമില്ല.

41. വടക്കുംഭാഗനായ വികാരിജനറാളിന്റെ കീഴിൽ കിടന്നാൽ തന്റെ സമുദായത്തിനു സമാധാനവും ഐശ്വര്യവും സംസ്ഥിര്യമാക്കി വെല്ലുന്നതു ഭീരിയാൽ പ്രേരിതനായിക്കൂടെ ആയിരിക്കാമല്ലോ മാക്കീലച്ചൻ ഇങ്ങനെ ബോധിപ്പിച്ചത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു തെക്കുംഭാഗൻ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിൽ അനുസരിച്ചു നടക്കുക എന്നത് വടക്കുംഭാഗരുടെ പാരമ്പര്യത്തിനു എത്രണ്ടു വിരുദ്ധവും തന്നിമിത്തം അതു അവരിൽ എത്രയോ മടങ്ങു വലുതായ അനുഭവവും വിപ്ലവഭംഗസ്ഥിതിയും സംജാതമാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തവുമായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. വടക്കുംഭാഗർ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തോടുള്ള ഭക്തിയാലും ആജ്ഞാനുസരണത്താലും മാത്രം പ്രേരിതരായി തന്നെ അവരുടെ ആത്മ

തെക്കുംഭാഗത്തിൽ സ്വീകരിച്ചാലും, അജ്ഞാതരും അജ്ഞാതരും വെളിച്ചം അപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട വാക്കുതന്നെ സ്റ്റേഡിയം മനോഹരമായും സമാധാനവും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ഭൂമിയിലുള്ള പാശ്ചാത്യർ ആരംഭത്തിലെ തന്നെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തുകൾ ബോധിപ്പിച്ച് ഒരു നിവൃത്തിയാക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് നന്മനസ്സുണ്ടായില്ല. അന്ന് അത് അനായാസേന നായിക്കുമായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഇങ്ങനെ ഭരണകർത്താവായ അദ്ദേഹത്തിനും ഭരണിയരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷമായ വടക്കുംഭാഗക്കും യാതൊരു സമാധാനവും, ഒടുവിൽ പറഞ്ഞാൽ യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയുമില്ലാതെ 1911 വരെ 15 വത്സർക്കാലത്തേക്കു അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരി വികാരിയാണു ഭരണം നടത്തി. അപ്പോഴേക്കും അതുപിഴയും അസമാധാനവും കുമ്പസാരവും വർദ്ധിച്ചു വശായതിനാൽ, ഈ ദുരവസ്ഥയ്ക്കു വേണ്ട പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങളേ നിർദ്ദേശിച്ച് വികാരിയപ്പന്റേപ്പിങ്കാമാർ മുഖമുഖമായി ചേർന്ന് എഴുതിയുണ്ടാക്കി ഒപ്പിട്ട ഒരു ഹർജി തിരുസ്സംഘാധ്യക്ഷന് സമർപ്പിച്ചു. തൽഫലമായി ചങ്ങനാശേരി മിസ്സത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായി കൂട്ടായ്മശ്ശേരിൽ തോമ്മാച്ചനെ നിയമിക്കയും, മാക്കിൽമെത്രാനച്ചൻ പുത്തനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കോട്ടയം വികാരിയാത്തിന്റെ അധികാരി ആക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ കുമ്പസാരങ്ങൾക്കും സമാധാനക്കേടിനും പൂർണ്ണവിരാമമുണ്ടായി.

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറയേണ്ടതായുണ്ട്. മാക്കിൽ മെത്രാനച്ചന്റെ കീഴിൽ തെക്കുംഭാഗക്കായി കോട്ടയത്ത് “ഒരു പുതിയ വികാരിയാത്തു” സ്ഥാപിക്കയാണു ചെയ്തത്. എന്നാൽ തെക്കുംഭാഗത്തിലെ പലരേഖകളിലും പഴയകോട്ടയം വികാരിയാത്തു “പുനസ്ഥാപിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഉദാഹരണമായി “പുരാതനവാട്ടുകൾ” രണ്ടാം പതിപ്പിൽ “ദിവംഗതനായ മാക്കിൽ മാർ മത്തായി മെത്രാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്” എന്ന അനുസ്മരണാലേഖയിൽ “ചങ്ങനാശേരി, മിസഭരണമൊഴിച്ചു കോട്ടയം മിസം പുനസ്ഥാപിച്ചു അതിലേക്കു (മാക്കിൽ) മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സിനെമാറ്റി.....” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “കോട്ടയം രൂപത. Directory for 1942” എന്ന ഔദ്യോഗിക രേഖയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “പുണ്യശ്ലോകനായ 10-ാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പ 1911 ആഗസ്റ്റ് 29-ാംനു കല്പിച്ചതുകൊണ്ട് “In universi Christiani” എന്നാണു ഭിക്ഷു തിരുവെഴുത്താൽ ചങ്ങനാശേരി, എറണാകുളം എന്നീ രണ്ടു മിസ്സങ്ങളിലുൾപ്പെട്ടിരുന്ന തെക്കുംഭാഗം സുറിയാനി ജനത്തിനുവേണ്ടി (Pro Gente Sudistica) കോട്ടയം വികാരിയാത്തു പുനസ്ഥാപിച്ചു.” ഇവ തിരക്കഥയില്ലാത്ത പ്രസ്താവനകളാണ്. “വികാരിയാത്തു” എന്നു പറയുന്നത് “മെത്രാസനം” പോലെ തിരുസ്സഭയിൽ ശാശ്വതവും ചിരസ്ഥായിയുമായ ഒരു ഘടകമല്ല. അത് വെറും കാലികമായ ഒപ്പോടാണ്. അത് ലോകരംഗത്തുനിന്നു തിരോധനം ചെയ്യുകയിത്താൽ പിന്നെ അതിനു പുനർജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അസ്ഥലത്തും സംജ്ഞയിലും വേറൊരു വികാരിയാത്തു പിന്നീടു സ്ഥാപിക്കുമായാലും അതു കേവലം പുനരവസ്ഥാ

ഒന്നാണ്. പഴയതിന്റെ പുനരുത്ഥാനമോ പുനഃസ്ഥാപനമോ അല്ല. ഈ വസ്തുത തെക്കുംഭാഗക്കായി കോട്ടയം മിസ്സം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനായ പത്താംവീയസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട വിചിത്ര In universi Christiani “ഇൻ ഉനിവേർസി ക്രിസ്ത്യാനി” എന്നു തുടങ്ങുന്ന തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നുതന്നെ വിശദമാകുന്നുണ്ട്. അതിൽ:

a duplici Vicariatu Apostolico Ernakulamensi et Changanacheriensi omnes paroecias et ecclesias Suddisticas dismembramus, easque in Novum Vicariatum Apostolicum in urbe “Kottayam” pro gente Suddistica constituimus.

എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി ഈ ഇരു വികാരിയാത്തുകളിൽനിന്നും തെക്കുംഭാഗത്തെവക എല്ലാ ഇടവകകളേയും പള്ളികളേയും നാം വേർതിരിച്ച് അവയെ കോട്ടയം പട്ടണത്തിൽ തെക്കുംഭാഗക്കുവേണ്ടി ഒരു പുതിയ അപ്പസ്തോലിക്കു വികാരിയാത്തായി നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു.” എന്നത്രെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. മി. ചാഴികാടന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ 275-6, വശങ്ങളിൽ ഭാഷാന്തരമൊഴു ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഈ തിരുവെഴുത്തുനോക്കിയാൽ അതിൽ “ഒരു പുതിയവികാരിയാത്തു” എന്നു മൂന്നുപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഏകിലും “കോട്ടയം വികാരിയാത്തു പുനഃസ്ഥാപിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അഭിമാനം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ തെക്കുംഭാഗർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഉത്സാഹം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. തങ്ങൾക്കു ഇല്ലാത്തതും അർഹതയില്ലാത്തതുമായവ തങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും ഉണ്ടെന്നും നടിച്ചുകൊണ്ട് അതിനുവേണ്ട രേഖകൾ കാലേക്രൂട്ടി നിർമ്മിച്ചിട്ടു ന്നതിനു അവർ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം മാത്രമാണ് ഇത്. കോട്ടയം വികാരിയാത്തു പുത്തനായി സ്ഥാപിച്ചോ പുനഃസ്ഥാപിച്ചോ എന്നു രേഖകൾ പരിശോധിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ളവർ ചുരുക്കമാണല്ലോ. ഏതായാലും മി. ചാഴികാടൻ ഇവിടെ മൂലരേഖയിൽ ഭേദംവരുത്താൻ ശ്രമിച്ചില്ലെന്നു സന്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

42. ചങ്ങനാശേരി വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിരുന്ന കാലത്തു് മാക്കിൽ മെത്രാനായു സപസമുദായത്തിൽ ഈ അധികാരം സ്ഥിരമായി നില്ക്കയില്ലെന്നു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. “തെക്കുംഭാഗക്കു തന്നിച്ചു ഒരു ഭരണാധികാരിയെ കിട്ടുന്നതിനുള്ള അസ്ഥിവാദം മാക്കിൽമെത്രാൻ 1886-നു മുമ്പുതന്നെ ഇട്ടിരുന്നു”എന്നു് മി. ചാഴികാടൻ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. എന്നാൽ 1896-ൽ അദ്ദേഹം മെത്രാനായശേഷം ആ അസ്ഥിവാദത്തെ ബലിഷ്ഠമാക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു സൗകര്യം ലഭിച്ചു. ഭാവിയിൽ തെക്കുംഭാഗക്കു കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന സ്വയം ഭരണാധികാരിയെ സുഖമായി കാലയാപനം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട മൂലധനശേഖരണത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിപതിച്ചു. കോട്ടയം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയി അവരോധിതനായശേഷം രണ്ടു കൊല്ലക്കാലത്തേക്കു മാത്രമേ ഈ മുതലുകളെ കൈകാര്യം ചെയ്തു് സപസമുദായം എന്നൊന്നി

നായി പരിശ്രമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഗ്യം കിട്ടിയുള്ളു. 1914-ൽ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമിയായി ഇപ്പോൾ കോട്ടയം രൂപതയുടെ ഭരണസാരഥ്യം ഒരു കാൽ ശതാബ്ദത്തിൽപരം കാലം വഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡോക്ടർ മുളപ്പറമ്പിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ രൂപതയെയും തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തെയും എത്രണ്ടു് ഉയർത്തുകയും ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മാക്കിൽ മെത്രാനായ സമാരബ്ധമായ തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിലെ ഭൂരാചാര്യരികൾ ഇന്നും ഡോക്ടർ മുളപ്പറമ്പിൽ ഇന്നും ഇടൻകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും ആയ ഇരുസമുദായങ്ങളും സ്വപന്ത്രിയരായ മേലധികാരികളുടെ നിമന്ത്രണത്തിൽ അപരവരുടെ അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അഹമഹമികയാ പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇരുസമുദായങ്ങളും പരസ്പരയോജിപ്പിച്ചും സ്നേഹത്തിലും പൊതുവെ വർത്തിക്കുന്നു. ഈ സ്നേഹവും ഐക്യത്വവും ബഹുജനദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിച്ചതു് മുളപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനിയുടെ മെത്രാൻപട്ട രജതജൂബിലി മഹാമഹം 1939 ഡിസമ്പറിൽ അതു സംബരസമേതം ഘോഷിച്ച അപസരത്തിലാണ്. പ്രസ്തുത ജൂബിലി മഹോത്സവം പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞു വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചതു് വടക്കുംഭാഗരുടെ- പ്രത്യേകിച്ചു ചങ്ങനാശേരി മെത്രാനായുടെ-യും ഉദാരമായ സമ്പന്നസ്സും സഹകരണവുംകൊണ്ടു കൂടിയാണ് എന്ന് സർവ്വരാലും സമ്മതിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യമാണല്ലോ. ചങ്ങനാശേരി രൂപതാഭ്യർക്കനും ജനങ്ങളും ഇങ്ങനെ ഉള്ളതിന്നു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സഹായിക്കാൻ ബദ്ധകരുണരായതു് പ്രസ്തുത മഹാമഹവും അതിനോടു് അനുബന്ധിച്ചുണ്ടായ വി. കബ്ബാനയുടെ കോൺഗ്രസ്സും ഇതരചടങ്ങുകളും സ്ഥാപനങ്ങളും മുളപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനിയുടെ മെത്രാൻപട്ട രജതജൂബിലി ഒന്നുമാത്രം പ്രമാണിച്ചാണ് എന്ന ധാരണയിലാണ്. അങ്ങനെ മാത്രമേ അവരും ഇവിടത്തെ ബഹുജനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുള്ളു. ഇതിലും ഉപരിയായ ഒരു ഉദ്ദേശം തെക്കുംഭാഗക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് കാര്യം കഴിഞ്ഞു് വത്തരം മൂന്നാലു കടന്നുപോയിട്ടും ഇതരന്മാർ- പ്രത്യേകിച്ചു വടക്കുംഭാഗർ- ഗ്രഹിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. ടി. വി. കുർബ്ബാനയുടെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്മാരകചിഹ്നമായി അവർ ഇംഗ്ലീഷിൽ- "Souvenir of the Eucharistic Congress, Kottayam, 1939" "1939-ൽ കോട്ടയത്തു നടത്തിയ വി. കുർബ്ബാനയുടെ മഹായോഗത്തിന്റെ വിജ്ഞാപനപത്രം" എന്ന പേരിൽ- ഒരു പ്രബന്ധവിശേഷം അച്ചടിപ്പിച്ചു വിതരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ പ്രതികൾ തെക്കുംഭാഗരെ ഒഴിച്ചു നാട്ടിൽ മറ്റു വല്ലവർക്കും- വിശേഷിച്ചു വടക്കുംഭാഗരിൽ വല്ലവർക്കും- നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണു്. അതിന്റെ വിതരണം നാട്ടിൽ വളരെ വിരളമായും ശീമരാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളമായും നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഇതു് തെക്കുംഭാഗരുടെ ഒരു സമ്പ്രദായമത്രെ. അവരെപ്പറ്റി സ്വയം പ്രഘോഷണം ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകൾ അടങ്ങിയ പത്രപ്രബന്ധാദികൾക്കു നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണ പ്രചാരണം

അനുവദിക്കാറില്ല. വിദ്വേഷങ്ങളിലാണ് അവരുടെ ജന്മസംബന്ധവും ചരിത്രപരമായ വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുനൂത്ത്. മേൽപറഞ്ഞ സ്തോരകലേഖയിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:

THE EUCHARISTIC CONGRESS, KOTTAYAM
and the Episcopal Silver Jubilee
of Rt. Rev. Alexander Choolaparambil,
BISHOP OF KOTTAYAM.

PREPARATION.

"The Parish Representatives of the Diocese of Kottayam met in August 1938, and resolved to celebrate the Episcopal Silver Jubilee of their revered Pastor in a befitting manner. It was further resolved that funds should be collected for the celebration of the Jubilee and for the construction of a Cathedral in the premises of the Bishop's House, as a THREE-FOLD COMMEMORATION AND THANKSGIVING TO GOD FOR THE COLONISATION OF THEIR ANCESTORS IN MALABAR in 345 A.D., grant of a separate Diocese in 1911, and a souvenir of the glorious Episcopal Silver Jubilee.

1938 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ കോട്ടയം രൂപതയിലെ ഇടവകപ്രതിനിധികൾക്കുടി അവരുടെ സംവൃജ്ഞായ അജപാലകന്റെ മെത്രാൻ പട്ട രജതജൂബിലി സമുചിതമായവധത്തിൽ ഘോഷിക്കണമെന്ന തീരുമാനിച്ചു. ജൂബിലിഘോഷത്തിനും മെത്രാസനവസതിയുടെ 'പരിസരങ്ങളിൽ ഒരു ഭ്രാസനഭവോലയം പണിയുന്നതിനുംവേണ്ടി ഒരു ധനശേഖരനടത്തുന്നതിനും അവിടെവെച്ചു നിശ്ചയം ചെയ്തു. ക്രി. വ. 345-ൽ അവരുടെ പിതാമഹന്മാർ മലയാളത്തു കുടിയേറിയതിന്റെയും, അവർ സ്ഥാനമായി 1911-ൽ ഒരു രൂപത നൽകപ്പെട്ടതിന്റെയും, അതിശോഭനമായ മെത്രാൻപട്ട രജതജൂബിലിയുടെയും സ്തോരകവും ദൈവത്തോടുള്ള കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനവുമായിട്ടത്രെ ഭ്രാസനഭവോലയനിർമ്മാണം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നോക്കണം, സുറിയാനികാരുടെ കേരളപ്രവേശനം എന്ന മി. ചാഴികാടൻ ഘോഷിക്കുന്ന ആ വിഷയം പരോക്ഷമായിട്ടാണെങ്കിലും എത്ര കൗശലത്തിലാണ് മെത്രാൻപട്ട രജതജൂബിലിയുമായി സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും തെക്കുംഭാഗത്തു പ്രവിശ്യാമഹാരണ പരയുന്നവരുടെ കേരളപ്രവേശം എന്ന ചരിത്രവിരുദ്ധമായ കഥയുടെ ഈ രജതജൂബിലിഘോഷത്തിന്റെ അടിയിലുണ്ടെ ഒരു ആശയമായി കിടക്കുന്ന കാര്യം വടക്കുംഭാഗർ നേരത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ഇത്ര ഉള്ളടിഞ്ഞു് അ

തിന്റെ വിജയത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് ഇനിക്കു തോന്നിയില്ല. ഏതായാലും കേരളക്കരയിൽ, പ്രത്യേകം ചങ്ങനാശേരി രൂപതയുടെ സിമകൾക്കുള്ളിൽ, ഇടകലൻ നാമസിക്കുന്ന തെക്കുംഭാഗവും വടക്കുംഭാഗവും എന്ന ഈ ഇരുസമുദായങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചയും അതിന്റെ കാരണങ്ങളും ക്രമേണയെങ്കിലും കുറഞ്ഞു കാലാന്തരത്തിൽ നാം വശേഷമാകട്ടെ എന്നാണ് ഈയുള്ളവന്റെ ഉള്ളഴിഞ്ഞുള്ള പ്രാർത്ഥന. എന്നാൽ ഏറ്റവും സ്വപ്നമണിയമായ ഈ അവസ്ഥാന്തരപ്രാപ്തിക്ക് പ്രധാന വിഘാതമായി നിലകൊള്ളുന്നത് തെക്കുംഭാഗരുടെ ക്നാനായ-കലപ്പില്ലാ-രക്തവാദവും അതിൽനിന്ന് അവർ സ്വീകരിച്ച് മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റു അനുമാനങ്ങളുമാകുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ ചിലരുടെ തലമണ്ടയിൽ കയറിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്ന, “ശുദ്ധരക്ത” വാദത്തിന്റെ ഓർമ്മവരുന്നു. ഫിററ് ലഭ്യം കൂട്ടരും ശുദ്ധമായ ആർയ്വരക്കുമാണ് തങ്ങളുടെ സിരകളിൽകൂടെ പ്രവാഹിക്കുന്നത് എന്നും പറഞ്ഞു ഏതെല്ലാം അക്രമങ്ങളാണ് കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത്. നമ്മുടെ ശുദ്ധരക്തവാദികൾ യൂറോപ്പിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചതായി വൻപുചായുന്ന രക്തമാഹാത്മ്യത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലാതെ കൊള്ളുമ്പോൾ യൂറോപ്പിലെ ശുദ്ധരക്തവാദികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ യൂദരക്തം തീരെ അശുദ്ധമാണുപോൽ. തന്നിമിത്തം യഹൂദജാതിക്കു ജർമ്മനിയിൽ കിടക്കപ്പൊറുതിയില്ല. എന്നാൽ യൂറോപ്പിലെ ഈ കലപ്പില്ലാ രക്തവാദികൾ സ്വയം നാമകരണം ചെയ്യുന്നത് Nordics- വടക്കുംഭാഗർ- എന്നാണ് എന്ന ഒരു പുത്രാസമുണ്ട്. ഏതായാലും അതിരുകടന്ന ശുദ്ധരക്തവാദം എന്തെല്ലാം അനന്തങ്ങൾക്കു ഹേതുഭൂതമാകുമെന്ന് ഫിററ് ലറിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും Nordic blood Superiority- വടക്കുംഭാഗരക്തമാഹാത്മ്യം എന്ന ഈ വഴിവിഴച്ച പ്രസ്ഥാനം പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല.

ലോകത്തിൽ വലിപ്പമുറപ്പമുണ്ട്. ലോകദൃഷ്ടിയിൽ കലീനർ, കലാമീനർ എന്ന പുത്രാസമുണ്ട്. ഈദംമേന്മകളെപ്പറ്റി ന്യായമായി നമുക്കു പ്രശംസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നില്ല. വി. പൗലോസ് ഒരു യഹൂദനും അബ്രാഹാമിന്റെ സന്താനവും എന്ന നിലയിൽ സ്വയം പ്രശംസിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. “അവർ എബ്രായക്കാരാണെങ്കിൽ, ഞാനും അങ്ങനെയൊന്നെ. അവർ ഇസ്രായേൽക്കാരാണെങ്കിൽ ഞാനും അങ്ങനെയൊന്നെ. അവർ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതികളാണെങ്കിൽ, ഞാനും അങ്ങനെയൊന്നെ.” (2 കോറി: 11, 22.) എന്നാൽ ജഡരക്തമാഹാത്മ്യം കേവലം നിസ്സാരമത്രെ. എല്ലാവരും ആദത്തിന്റെയും മറവായുടെയും സന്താനങ്ങൾ ആണല്ലോ. ആ വിജയത്തിൽ ഒരുവനും ഇതരനേ അപേക്ഷിച്ചു മേന്മ നടിക്കാൻ അവകാശമില്ല. അതിനാൽ കലീനതയിൽ അതിരുകവിഞ്ഞു പ്രശംസിച്ചു അന്ധാളിക്കുന്നത് വെറുംമൗഢ്യമേ ആകുന്നുള്ളൂ. സ്രഷ്ടാവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ജ്ഞാനത്താൽ പുതുതാക്കപ്പെടുന്ന പുരിയവനെ ധരിക്കുന്നവരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ യൂദനും പുറജാതിയുമില്ല, പരിച്ഛേദനവും അഗ്രഹമുമില്ല, യവനനും ബർബറുമില്ല, അടിമയും സ്വതന്ത്രനുമില്ല, പിന്നെയോ സകലവും സകലരിലും മ്ശിഹാ ആകുന്നു

എന്നുള്ള വി. പൗലോസിന്റെ വാക്യം (കൊലൊ. 3, 10-11.) നാമേവരുടെയും ഗാഢമായ പരിവിനശത്തിനു വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. ഈ വിനശത്തിൽ കുടികൊള്ളാത്തതിനാലാണ് നാം ജഡാകർശ്യതകളിൽ ദുരഭിമാനം കൊള്ളുന്നത്. നമ്മുടെ തെക്കോട്ടാഗസഹോദരങ്ങൾ ദാവിദിന്റെയും മറ്റും ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട യുദ്ധാംശജരാകുന്നു എന്നു ഭാവിക്കുന്നത് ചെറും ദുരഭിമാനമാകുന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. അവരുടെ വാദത്തിൽ ചരിത്ര വസ്തുത ലേശംപോലുമില്ലെങ്കിലും ഈ ദുരഭിമാനത്തിൽ അവർ യുദ്ധമാരെ അനുകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ മിശിഹായുടെ കാലത്തെ യുദ്ധമാരെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. അവർ ചിലിയ പുത്രിമാരിലായിത്തീർന്നു. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 8-ാം അദ്ധ്യായം 31-33 വാക്യങ്ങളിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച ആ യുദ്ധന്മാരോടു ഈശോ അപ്പോൾ അരുളിച്ചെയ്തു: നിങ്ങൾ എന്റെ വചനത്തിൽ നിലനില്ക്കുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകുന്നു. ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ സത്യം അറിയുകയും, ആ സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ അബ്രാഹത്തിന്റെ സന്തതി ആകുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആർക്കും ദാസന്മാർ ആയിരുന്നിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാകും എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? എന്ന് ചോദിക്കുന്നു.” തങ്ങൾ അബ്രാഹത്തിന്റെ സന്തതിയാണ് എന്ന് ഈ യുദ്ധന്മാർ വളരെ അഭിമാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞിരുന്നു. അത് സ്ത്രീയായ അഭിമാനമായി നമുക്കു വകവെച്ചുകൊടുക്കാം. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ആർക്കും ഒരിക്കലും ദാസന്മാർ ആയിരുന്നിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നത് ചെറും ദുരഭിമാനത്തുള്ള ലാഭം. ഇങ്ങനെ വൻപു പറയുന്ന കാലത്തു അവർ പുറജാതികളായ റോമാക്കാരുടെ ഭരണാകത്തിൻകീഴാണ് കിടക്കുന്നത്. അത് ദുസ്സഹമായ ഒരു അടിമത്തമായിരുന്നെ അവർ പരിഗണിച്ചിരുന്നു. ഈ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു തങ്ങളെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനായി ദീർഘദൂരം പ്രവചിച്ചിരുന്ന മിശിഹായെ അവർ അത്യാശയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇനി അവരുടെ പുത്രിമാരുടെ കാലത്തെ സ്ഥിതിയേപ്പറ്റി പശ്ചാല്പോലിക്കുന്നവായാൽ, അവരും പലപ്രാവശ്യം അടിമത്തത്തിൽ അകപ്പെട്ട അന്യന്മാർക്കു ദാസ്യത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. സൂഷ്മ 15-13-ൽ ദൈവം അബ്രാഹത്തിനോടു പറയുന്നു: “നിന്റെ സന്തതി നാനൂറുസംവത്സരങ്ങൾ തങ്ങളുടേതു് അല്ലാത്തനാട്ടിൽ പരദേശിയാകുമെന്നും, അവരെ സേവിക്കയും അവർ ഇവരെ അടിമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നും തീർച്ചയായി നീ അറിയുക.” ഈ പ്രവചനം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിറവേറി. തൽഫലമായി പുറപ്പാടു 13-3-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “മെസ്രൻ ദേശത്തുനിന്നു— അടിമസ്ഥാപത്തുനിന്നു— നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട ഈ ദിവസം ഓത്തുകൊള്ളവിൻ.” അവർത്തനം 6-12-ൽ: “മെസ്രൻ ദേശത്തുനിന്നു— അടിമസ്ഥാനത്തുനിന്നു— നിന്നെ പുറപ്പെടുത്തിയ നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നീ മറന്നു പോകാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.” ഇസ്രായേൽജനം കനാൻ ദേശം കീഴടക്കി അവിടെ സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങിയശേഷവും അവർ ദൈവത്തെ മറന്നു വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിപതിച്ച വേളകളിലൊക്കെയും

സമീപസ്ഥമായ രാജാക്കന്മാർ അവരെ തോല്പിച്ച് അടിമകളാക്കിയിരുന്നു. ഒരുകാലത്തോളം ഒരു കാലത്തും ന്യായാധിപന്മാരുടെ പുസ്തകം III 7-8-ൽ “അവർ കത്താവിന്റെ മുൻപാകെ തിരുവെഴുതയും, അവരുടെ ദൈവത്തെ മറന്നു, ബാലിനെയും അന്യോരോത്തിനേയും സേവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ കർത്താവ് ഇസ്രായേലിനോടു കോപിക്കുകയും മരുപാപത്താലായിരുന്ന രാജാവായ ക്രൂശൻ റാസാത്തെയിമിന്റെ കരങ്ങളിൽ അവരെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ എട്ടു വത്സരം അവനെ സേവിച്ചു.” കൂടുതൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ടി അദ്ധ്യായം 14, നാലാം അദ്ധ്യായം 1, 2, 3 മുതലായ വാക്യങ്ങളിൽ കാണാം. ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്കു സ്വന്തം രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായശേഷം അവർ സുദീർഘമായ അസ്തിരിയൻ അടിമത്തത്തിലും ബാബിലോണിയൻ അടിമത്തത്തിലും പെട്ടു വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും അന്ത്യരേ സേവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ദുരമായ ചരിത്രത്തോടു കൂടിയ യുദ്ധങ്ങൾ ആകുന്നു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആർക്കും ദാസന്മാർ ആയിരുന്നിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നത്. ചരിത്രപസ്തുതയുടെ കണികപോലും കണികാണാൻ ഇപ്പോൾ ആ പ്രസ്താവന ദുരഹങ്കാരവിജ്ഞാനം മാത്രമാണല്ലോ.

ലോകവും അതിൽചെറുതും വലുതുമായുള്ള സമസ്തവും ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ടാണല്ലോ സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കുന്നത്. സുറിയാനി വാദപുസ്തകപ്രകാരം ദാവീദിന്റെ 89-ാം മസ്മോറായിലെ 12-മത്തെ വാക്യം സ്മരണർഹമാണ്. അതു ഇങ്ങനെയാണ്. **אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה**

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

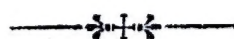
“പ്രഗൽബിയാ വൽസൈമനാ അത്ത്” ബ്രൈത്ത്:

താബോർ ഉമെമോൻ ലശ്ശാക്ര മ്ശബ്ദീൻ.”- “വടക്കും തെക്കും നി സൃഷ്ടിച്ചു. താബോറാ മെമോനും നിന്റെ നാമത്തെയത്രെ സ്മരിക്കുന്നത്.” വിവിധങ്ങളും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളുമായി കാണപ്പെടുന്ന സൃഷ്ടുക്കളുടെ ധർമ്മത്തെയാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ രാജദീർഘശ്രീ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് എന്ന് എന്റെ വിനീതബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്നു. ദിങ്മണ്ഡലത്തിൽ ദക്ഷിണോത്തരങ്ങൾ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. എന്നാൽ അപയെ സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവമാണ്; ദൈവനാമത്തെ പ്രകീർത്തിക്കാൻ അപ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ആശയത്തെ താബോർ, മെമോൻ എന്ന ഗിരിശൃംഗങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ ഉപരിവൃക്കമാക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു പർവ്വതങ്ങളും വി. പുസ്തകത്തിൽ വിശുദ്ധങ്ങളത്രെ. പലസ്തീനായുടെ ഉത്തരഭാഗത്ത് നെടുനീളെ തെക്കുവടക്കായി കിടക്കുന്ന രണ്ടു പർവ്വതപാർശ്വങ്ങളാണ് ലെവനാൻ, ആൻറിലെവനാൻ എന്ന നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നവ. ഇവയിൽ ആൻറിലെവനാന്റെ തെക്കേ അറ്റത്തുള്ള ഒരു വൻകൊടുമുടിയാണ് മെമോൻ. ഇതിന്റെ ഉയരം മദ്ധ്യധരാത്യാഴിയുടെ നിരപ്പിൽനിന്നും 9200 അടിയുണ്. ഇതുവത്സരവും മുഴുവനും ഹിമാവൃതവുമാത്രെ.

താബോറാകളെ ശിലായിൽ എസ്ദ്രേലോൻ സമഭൂമിയുടെ ഉത്തര

രോഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പർവ്വതപംക്തിയുടെ ഒരു ശൃംഗമാണ്. ഇതിന്റെ ഉയരം 1843 അടി മാത്രമാണ്. ക്രിസ്തു മരുതപപ്പെട്ടത് ഇതിന്റെ അഗ്രത്തിൽവെച്ചാകുന്നു എന്നാണ് ഐതീഹ്യം. ഈ പർവ്വതശൃംഗങ്ങൾ രണ്ടും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പർവ്വതപംക്തികളിൽ, വളരെ അകലത്തിൽ, വടക്കും തെക്കുമായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. ഉത്തരഭാഗത്തു്, തന്റെ ഉത്തരാംഗമായ ഉത്തുംഗശൃംഗത്തെ അംബരവിമികളിലേക്കുയർത്തി ശ്രദ്ധേയമായി വ്യത്യസ്തമായിത്തീർന്നതിനാലായിരിക്കാം ഈ പർവ്വതരാക്ഷസനായ ഹെമോന്റെ മുമ്പിൽ ആകട്ടെ, ദക്ഷിണഭാഗത്തു നമുക്കിരുന്നതായി പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന താബോർ ഒരു ക്ഷുദ്രശൃംഗം മാത്രമത്രെ. ഇങ്ങനെ വടക്കും തെക്കുമായി, വലുതും ചെറുതുമായി, ജഗദീശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചുസാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു ഗിരിശൃംഗങ്ങളുടെയും കർത്തവ്യം തങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ അനവരതം പ്രകീർത്തിക്കു എന്നതായിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ വലിപ്പത്തിൽ രാക്ഷസ സമാനമായിരിക്കുന്ന—ഹെമോനു തുല്യമായിരിക്കുന്ന— വടക്കുംഭാഗസമുദായവും, ഔപചേന തുലാം ചെറിയ—താബോറിനു സമുദായമായിരിക്കുന്ന തെക്കുംഭാഗസമുദായവും ദൈവസൃഷ്ടങ്ങളായ വ്യക്തികളടങ്ങിയ സമൂഹങ്ങളത്രെ. അവ രണ്ടും ദൈവമഹത്വം എന്ന ഏകോദ്ദേശ്യത്താൽ പ്രേരിതങ്ങളാകുമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും വ്യത്യാസമില്ലാതെ കൊള്ളുന്നതിനു വക കാണുകയില്ല. ഈയുള്ളവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വന്തം കലീനതാമാഹാത്മ്യങ്ങളെ ഹെമോന്റെ വലിപ്പത്തിൽ പർവ്വതീകരിച്ചു കാണിച്ച് കൊട്ടിപ്പോയിക്കുന്നതിൽ ബലശ്രദ്ധയായിരിക്കുന്നത് തെക്കുംഭാഗരാണ് എന്നു പറയുന്നത് വക്ഷപാതപരമായ ദൃഷ്ടിഭോഷമായി ആരും പരിഗണിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ആകയാൽ മാന്യ സഹോദരസമുദായമായ തെക്കുംഭാഗരോടുള്ള എന്റെ ഏക അഭ്യർത്ഥന അവരുടെ ‘ക്നാനായോതഭവവാദം’ അടിസ്ഥാനരഹിതമെന്നു ഗ്രഹിച്ച് അതിനെ സംശ്ലിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ക്നാനായോതഭവവാദം പുലർത്തി ക്നാനായുള്ള ബന്ധത്തെ പാലിച്ചുപോകണമെന്നാണ് താല്പര്യമെങ്കിൽ “ക്നാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു; അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു അടിമകളുടെ അടിമയാകുന്നു” (സൃഷ്ടി 9-25) എന്നും, “ഓ, ക്നാന്റെ സന്തതിയേ, നീ യൂദായുടെ നന്തതിയല്ല” (ദാനിയേൽ ദീപ്തർ 13-56) എന്നുമുള്ള വേദോക്തങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കാതെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കാതെയുമിരിപ്പാൻ ഈയുള്ളവർ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു സാദരം ഉൽക്ഷോധിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അദ്ധ്യായം 9.

ഉപസാരഹാരം.

1. കി. ചാമിക്കാടൻ 1939 ജൂൺ ലക്കം ‘കമ്മലകസുമ’ത്തിൽ “മാതേന്താമ്മാ ശ്രീധര ഏതുക്രിസ്തുവിന്റെ സേവാദരനായിരുന്നു” എന്നു വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതായ ഒരു ലേഖനം എഴുതിയിട്ടുള്ളതിനേപ്പറ്റി